

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

PI
AD
AD

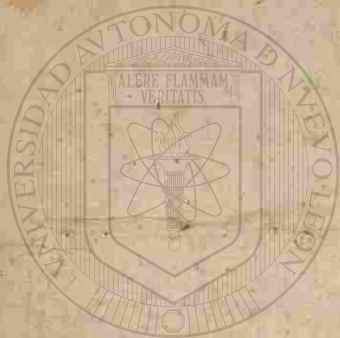
BX820

.C65

1715

21

TÓNOMA
NERAL DE

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECA

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
CAPILLA ALFONSO BIBLIOTECA UNIV. SERBITARIA
7-10/02 MICROFILM. DO p= 47

CONSTITUTIONES
PONTIFICIÆ
ET ROMANARUM CONGREGATIONUM
DECISIONES
AD VICARIOS
UTRIUSQUE CLERI
SPECTANTES.

JO: BAPTISTA PITTONO
SACERDOTE VENETO
COLLECTORE.

EXCUDERAT VENETIIS

Leonardus Pittonus Collectoris Pater

ANNO M. DCCXV.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

Habentur venales sub Signo Cambii.

1080044911

AUCTORES

Ex quibus collectæ sunt

DECISIONES.

A

- A**lphonfi Manzanedi Decisiones Sacræ
Rote Romanæ. Romæ. 1673.
- Anacleti Reiffenstuel Jus Canonicum Univer-
sum in quatuor Tomos divisum. Venetiis.
1704. 1709. & 1711.
- Angeli à Lantusca Theatrum Regularium.
Romæ. Anno Jubilæi. 1700.
- Anfaldi de Anfaldis Decisionum Sacræ Rote
Romanæ Tomus primus. Lucæ. 1704.
- Ascanii Tamburini de Jure Abbatum Tomi
tres. Augustæ Vindelicorum, & Colo-
niæ Agrippinæ. 1691.
- ejusdem de Jure Abbatissarum tomus unicus.
Coloniæ Agrippinæ. 1691.
- Augustini Barbozæ de potestate Episcopi Tra-
ctatus in tres partes divisus. Venetiis.
1707.
- ejusdem Collectanea Doctorum in Conci-
lium Tridentinum. Venetiis. 1709.
- a a ejus

eiusdem de officio, & potestate Parochi.
Venetiis. 1705

eiusdem Tractatus de Canonicis, & Dignitatibus. Venetiis. 1707.

eiusdem Jus Ecclesiasticum Universum in tres partes distinctum. Venetiis. 1706.

Augustini Matthæucci Officialis Curie Regularis in duos Tomos divisus. Venetiis. 1711.

B

Bartholomæi Gavanti Thesaurus Sacrorum Rituum in duos Tomos distributus. Venetiis. 1685.

eiusdem Manuale Episcoporum, ibidem eodem anno.

Bernardi Bissi Hierurgia in duos Tomos distincta. Genæv. 1686.

C

Caroli Antonelli de Regimine Ecclesiæ Episcopalis. Venetiis. 1705.

eiusdem Tractatus posthumus de Juribus, & oneribus Clericorum. Romæ. 1699.

Caroli Pellegrini Praxis Vicariorum. Venetiis. 1706.

Cælii Bichii Decisiones Sacræ Rotæ Romanæ,

næ, in duos Tomos distinctæ. Romæ. 1671.

Cordeiri Tractatus de perfecto Parocho.

D

Decisionum recentiorum Sacræ Rotæ Romanæ duodecim ultimi Tomi. Venetiis. 1697. & 1703.

Decisiones Rotales Theatrum Cardinalis de Luca amplectentes, confirmantes, & laudantes, in quatuor volumina distributæ. Venetiis. 1707. & 1708.

F

Francisci Maria Pitonii Advocati Romani Discepciones Ecclesiasticæ in duas partes divisæ. Romæ. 1704.

Francisci Monacelli Formularium Legale Practicum Fori Ecclesiastici in tres partes distinctum. Venetiis. 1706. 1707. & 1710.

H

Heronymi Nicolii Lucubrations utriusque Juris. Romæ. Anno Jubilæi 1700.

a 3 ejul-

eiusdem Flosculi ex utroque Jure libati .
Venetiis . 1694. & cum Additionibus
Josephi Garuffi , 1706.
Hieronymi Prioli Nobilis Veneti Decisiones
Sacrae Rotae Romanae . Romae . 1681.

Iacobi Emerix de Matthiis Germani Decisiones
Rotaes in tres Tomos distributa .
Venetiis . 1712.

Jacobi Mancini Practica visitandi Infirmos in
duas partes divisa . Venetiis . 1659.

Joannis Emerix Germani Decisionum Sacrae
Rotae Romanae Tomus unicus . Venetiis .
1712.

Joannis Baptistae Ventrigliae Praxis praesertim
Fori Ecclesiastici in duos Tomos distincta,
cum observationibus Caroli Antonii
de Luca . Venetiis . 1702.

Josephi Crispini Episcopi Amelienensis Tractatus
de Visitatione Pastoralis , Italicè descriptus .
Venetiis . 1711.

L

Laertii Cherubini Magnum Bullarium
Romanum in quinque Volumina distincti-

tributum , Lugduni 1692. & 1697.
Laurentii de Peyrinis Privilegia Regularium .
Venetiis . 1648.
Ludovici Engel Manuale Parochorum . Venetiis . 1680.

M

Melchioris Lotterii de Re Beneficiaria .
Tractatus absolutissimus . Patavii . 1700.

P

Petri Leurenii Societatis Jesu Forum Beneficiale
in tres partes divisum . Coloniae
Agrippinae , 1706.

eiusdem Tractatus Quaternarius de Episcoporum
Vicariis , &c. Coloniae Agrippinae
1708. deinde Venetiis . 1709.

Petri Mariae Passerini Tractatus de Electione
Canonica . Romae . 1693.

Pyrrhi Corradi Praxis Beneficiaria . Venetiis . 1699.

eiusdem Praxis Dispensationum Apostolicarum .
ibid. eod. Anno.

S

Stephani Quaranta Summa Bullarum, & Constitutionum. Venetiis. 1642.

T

Thoma de Rosa Tractatus de Executo-
ribus Litterarum Apostolicarum. Ve-
netiis. 1697.

Thomae Pasucci Compendium ad consulta-
tiones Canonicas Jacobi Pignatelli in
duas partes distinctum. Romae. 1699.

V

Vincenzii Petre Commentaria ad Con-
stitutiones Apostolicas in duos Tomos
hactenus redacta. Romae. 1705. & 1706.

Præter nonnullos alios ab Aliquo ex
prædictis Auctoribus citatos.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA
DIRECCION GENERAL

RE.

RERUM OMNIUM

IN HAC DECISIONUM COLLECTIONE
CONTENTARUM

ELENCHUS.

A

Abbat Secularis, & Regu-
laris. Vide num. margi-
nalem. 16. 40. 41. 50. 68. 77. 150.
166. 170. 178. 182. 186. 199.
329. 349. 374. 420. 455. 466.
478. 480. 481. 501. 502. 508.
509. 510. 511. 534. 550. 552.
558. 572. 574. 577. 579. 582.
582. 585. 609. 614. 620. 644.
662. 665. & 675.
Abbatissa. Vide numer. 13.
71. 107. 255. 256. 523. 549. &
579.
Absentia à Cura. Vide
num. 17. 59. 75. & 231.
Absolutio. Vide num. 302.
320. 325. 335. 433. 515. 546.
554. & 582.
Adjuncti. Vide num. 25.
53. 81. 287. & 661.
*Administratio Sacramento-
rum*. Vide num. 28. 79. 197.
264. 339. 449. 493. 525. 527.
589. 596. 611. & 701.
Administratio Bonorum. Vi-
de num. 16. 79. 91. 118. & 388.
Ætas. Vide num. 53. 211.
452. & 470.

Alienatio. Vide numer.
434. 482. 582. & 690.
Allocutio Mensialis. Vide
numer. 87. 143. 228. 233. 319.
379. 621. & 624.
Amotio à Cura. Vide nu-
mer. 8. 352. 424. 459. 461.
480. 520. 570. & 649.
Amotio à Officio. Vide
numer. 52. 127. 130. 167. 172.
183. 257. 259. 276. 291. 371.
372. 399. 394. 395. 407. 418.
419. & 464.
Appellatio. Vide numer.
51. 53. 105. 130. 171. 287.
351. 528. 530. 554. 570. 679.
& 680.
Approbatio ad Curam. 8.
12. 13. 15. 17. 27. 31. 68. 115.
209. 224. 262. 299. 313.
331. 350. 352. 376. 414. 477.
478. 486. 511. 556. 589. 612.
613. 623. 644. 666. & 677.
Arbitrium Episcopi. Vide
num. 9. 16. 32. 33. 35. 424. 462.
& 693.
Archidiaconus. Vide nu-
31. 180. 221. 235. 341. 408.
443. 467. 531. 535. 537. 538.
540. 542. 694.
Archiepiscopus. Vide nu-
a 5 9. 51.

RERUM OMNIUM.

9. 51. 53. 138. 332. 335. 372. & 412.

Archipresbyter. Vide num. 16. 29. 72. 75. 104. 348. 431. 524. & 607.

Assessor. Vide num. 58. 173. 178. & 407.

Assignatio Portionis. Vide num. 9. 10. 14. 16. 24. 42. 60. 231. 300. 534. 535. 536. 538. 541. 545. 612. 623. & 644.

Assistentia. Vide numer. 110. 255. 561. 595. 618. & 703.

Auditor. Vide num. 239. 317. & 372.

B

Beneficium. Vide num. 44. 272. 376. 383. 403. 577. 580. & 596.

Beneficiarius. Vide num. 18. 49. 115. 348. 568. 626. 635. 641. 684. 692. & 703.

Beneficiorum Collatio. Vide numer. 12. 15. 16. 51. 56. 39. 79. 82. 105. 115. 281. 282. 331. 364. 365. 366. 387. 474. 501. 571. 574. 644. 646. 653. & 660.

Beneficiorum Vacatio. Vide num. 16. 42. 55. 56. 109. 115. 134. 287. 281. 390. 484. 606. & 689.

Beneficiorum Privatio. Vide num. 59. 115. 116. 141. 491. 532. 630. & 631.

C

Cancelaria. Vide num. 57. 153. 305. 407. 517. 548. & 572.

Cancelarius. Vide num. 134. 395. 330. 432. 523. 573. 575. 577. & 580.

Candela. Vide num. 110. 190. 285. 572. & 596.

Canonicus. Vide numer. 31. 32. 37. 45. 48. 49. 56. 65. 70. 90. 93. 110. 112. 125. 131. 137. 146. 166. 190. 196. 202. 204. 218. 224. 225. 232.

235. 237. 244. 258. 277. 294. 304. 307. 309. 323. 328. 332. 336. 344. 346. 348. 369. 431. 465. 499. 505. 522. 550. 568. 595. 596. 608. 624. 626. 651. 639. 669. 672. & 698.

Canonicatus Sacerdotum. Vide num. 66. 166. & 315.

Capellanus. Vide numer. 8. 36. 225. 348. 449. 450. 493. 561. 568. 574. 577. & 579.

Capitulares. Vide numer. 53. 81. 287. 408. 563. 667. & 694.

Capitulum. Vide num. 39. 45. 50. 59. 61. 67. 74. 86. 101. 112. 113. 114. 125. 127. 164. 187. 221. 225. 233. 246. 259. 287. 309. 332. 364. 365. 366. 367. 402. 411. 424. 431. 438. 448. 489. 587. 589. 590. 595.

ELENCHUS.

395. 605. 606. 651. 667. 674. 681. & 692.

Capitulum Sede Vacante. Vide num. 30. 58. 63. 79. 81. 84. 92. 96. 115. 136. 152. 155. 156. 160. 173. 187. 230. 234. 237. 248. 252. 267. 276. 278. 283. 291. 303. 325. 380. 388. 414. 418. 421. 422. 428. 464. 563. 568. 638. 668. & 692.

Capituli Convocatio. Vide numer. 59. 137. 222. 210. 346. 403. 635. 674. 681. 682. 683. & 695.

Carcer. Vide num. 61. 126. & 163.

Cardinalis. Vide numer. 2. 34. 270. 348. 395. 434. & 547.

Causae Criminales. Vide num. 51. 61. 66. 102. 117. 123. 128. 129. 136. 263. 171. 214. 287. 295. 306. 321. 337. 314. 358. 389. 445. 493. 496. 552. 578. 615. 661. 665. & 691.

Causarum Cognitio. Vide num. 53. 61. 66. 81. 102. 105. 128. 130. 136. 166. 280. 287. 317. 375. 397. 431. 646. 665. & 680.

Censura. Vide num. 1. 207. 372. 383. 384. 387. 433. 530. 582. 624. 670. 691. & 704.

Chorus. Vide num. 31. 64. 70. 93. 112. 114. 121. 127. 180. 212. 226. 235. 431. 503. 505. 596. 626. & 635.

Cibus vestitus. Vide num. 75. & 539.

Circulus in Missa solemn. Vide num. 90. & 307.

Citatio. Vide num. 315. 670. & 680.

Clerus. Vide numer. 29. 102. 406. & 651.

Coadiutor. Vide num. 147. 291. 343. & 608.

Coffa. Vide num. 111. & 285.

Commenda. Vide num. 79. 264. 350. 449. & 493.

Commissarius. Vide num. 52. 177. & 445.

Concilium Tridentinum. Vide numer. 7. 25. 26. 36. 37. 40. 45. 47. 50. 54. 58. 63. 74. 112. 114. 115. 139. 151. 196. 199. 203. 247. 248. 262. 276. 313. 314. 325. 375. 386. 410. 449. 462. 494. 533. 569. & 628.

Concilium Provinciale. Vide num. 53. 96. 333. & 637.

Conversus ad Beneficia. Vide numer. 15. 59. 79. 215. 174. 182. 203. 217. 262. 263. 265. 311. 359. 409. 421. 423. 450. 519. 542. 576. 640. 646. 652. 653. 677. & 689.

Confessarius Sacerdotalis. Vide num. 4. 48. 89. 152. 187. 198. 279. 580. 619. 638. 663. & 664.

Confessarius Mentalium. Vide num. 87. 98. 107. 338. & 579.

Confraternitas. Vide num. 20. 46. 193. 286. 577. & 688.

RERUM OMNIUM.

Congregatio. Vide num. 16.

24. 35. 237. 300. 316. 401.

413. 421. 435. 439. 472. 481.

521. 527. 531. 534. 535. 539.

537. 544. 586. 592. 623. 642.

644. 645. 652. 676. & 693.

Conferentia Regularium.

Vide numer. 1. 260. & 384.

Consuetudo. Vide numer.

3. 63. 65. 71. 102. 103. 110.

121. 205. 207. 231. 241. 244.

245. 294. 322. 380. 427. 537.

568. 581. 634. 648. 651. 656.

657. 659. 672. 674. 683. 684.

692. 695. & 696.

Crates Monialium. Vide

num. 7. & 255.

Cura Animarum. Vide

numer. 8. 13. 15. 22. 24. 27. 51.

68. 95. 122. 124. 125. 163.

194. 217. 224. 264. 297. 299.

316. 321. 341. 345. 350. 352.

356. 392. 412. 437. 449. 457.

459. 462. 468. 482. 493. 499.

520. 561. 584. 586. 588. 589.

595. 596. 598. 611. 614. 628.

& 666.

Cura Habitualis. Vide numer.

15. 94. 179. 217. 224.

458. 460. 525. 539. 545. 557.

566. 587. 590. 614. 619. 640.

642. & 658.

Cura Actualis. Vide numer.

15. 179. 217. 224. 457. 460.

524. 539. 557. 567. 587. 620.

640. & 658.

D

Debitum. Vide numer.

127. & 372.

Decime. Vide num. 316.

455. 456. 534. 593. & 620.

Delegatus. Vide num. 66.

87. 105. 107. 121. 123. 128.

135. 136. 140. 166. 187. 295.

315. 338. 358. 383. 493. 410.

420. 441. 449. 497. 530. 561.

611. 686. 687. & 699.

Delinquens. & Delictum.

Vide num. 7. 36. 86. 91. 130.

236. 298. 306. 335. 337. 353.

414. 532. 550. & 629.

Deputatio ad Curam. Vide

num. 8. 11. 13. 14. 16. 17. 22.

27. 37. 68. 79. 115. 125. 134. 197.

199. 209. 224. 264. 316. 350.

352. 392. 412. 457. 499. 462.

495. 483. 511. 518. 521. 525.

526. 527. 542. 565. 589. 570.

585. 598. 612. 620. 623. 644.

649. & 676.

Dies Festus. Vide num. 72.

104. 220. 285. 392. 431. 539.

582. & 596.

Dignus ad Curam exercenda.

Vide num. 106. 115.

262. 409. & 677.

Dignitas. Vide num. 14.

16. 29. 56. 66. 70. 88. 93. 97.

110. 121. 131. 146. 150. 189.

190. 224. 233. 244. 248.

260. 271. 294. 304. 307. 315.

318. 332. 344. 347. 369. 456.

467.

ELENCHU.

267. 489. 539. 558. 608. 659.

& 680.

Dispensatio. Vide num. 33.

59. 92. 104. 136. 150. 223.

250. 256. 322. 335. 349. 401. 441.

453. 555. 578. 629. & 700.

Distributionum Perceptio.

Vide num. 31. 129. & 146.

Distributionum Amissio. Vi-

de num. 206. 208. 250. 465. &

635.

E

Ecclesia Patriarchalis. Vi-

de num. 204. & 431.

Ecclesia Cathedralis. Vide

numer. 1. 2. 50. 96. 114. 125.

168. 184. 192. 204. 238. 332. 336.

380. 411. 427. 438. 465. 489.

499. 607. 692. & 698.

Ecclesia Collegiata. Vide

num. 15. 50. 96. 125. 168. 380.

456. 550. 587. 588. 592. 593.

595. 596. & 626.

Ecclesia Parochialis. Vide

numer. 27. 28. 37. 55. 56. 59.

79. 134. 174. 184. 194. 197.

224. 231. 261. 388. 452. 512.

522. 525. 527. 556. 589. 607.

627. 644. 663. & 684.

Ecclesia Parochialis unica

Cathedrali. vel Collegiatae.

Vide num. 9. 15. 85. 124. 457.

460. & 465.

Ecclesia Parochialis unica

Dignitati. Vide num. 14. 16.

37. 124. 224. 263. 265. 301.

359. 417. 458. 459. 460. 535.

536. 537. 539. 40. 141. & 551.

Ecclesia Parochialis unita

Monasterio. Vide numer. 9.

11. 12. 13. 18. 26. 27. 68.

85. 124. 199. 203. 311. 316.

350. 386. 424. 449. 457. 458.

459. 460. 461. 462. 463. 477.

478. 479. 481. 487. 508. 557.

598. 619. 620. 628. & 701.

Ecclesia Regularis. Vide

num. 5. 251. 368. 383. 435.

436. 510. 611. 628. & 644.

Episcopus. Vide numer.

5. 7. 9. 13. 15. 16. 17. 21. 24. 25.

27. 38. 40. 41. 44. 45. 46. 47. 48.

59. 67. 69. 73. 87. 101. 105. 106.

107. 108. 112. 118. 119. 128. 133.

142. 145. 169. 186. 212. 219. 220.

229. 260. 272. 274. 279. 312.

319. 321. 336. 370. 372. 383.

398. 411. 446. 454. 455. 466.

475. 490. 502. 569. 510. 516.

532. 536. 562. 605. 611. 615.

641. 670. 675. 678. 684. &

703.

Episcopus Suffraganeus. Vi-

de num. 148. 154. 167. 176.

243. 261. 304. 332. 343. 4. 2.

554. 606. & 610.

Episcopus Vicarius. Vide

numer. 109. 116. 139. 170. 175.

182. 280. 314. 339. 397. 411.

428. & 675.

Episcopus Externus. Vide

num. 39. 58. 343. 554. & 702.

Episcopus Successor. Vide

num. 79. 105. 123. 164. 169. 87.

259. 283. 315. 342. 388. 429.

569. 608. & 669.

Episcopus thaurum Ecclesia-

rum.

RERUM OMNIUM.

rum. Vide num. 396. 444. 633. & 706.
Episcopus quid possit. Vide num. 61. 71. 91. 107. 130. 131. 137. 150. 187. 200. 207. 221. 236. 239. 241. 256. 280. 286. 287. 315. 321. 324. 328. 328. 339. 342. 346. 368. 383. 387. 389. 397. 403. 438. 444. 447. 449. 500. 559. 560. 569. 597. 609. 621. 638. 644. 649. 671. 682. 683. 686. 690. 694. 695. 696. & 704.
Episcopus quid non possit. Vide num. 57. 68. 83. 103. 105. 133. 134. 135. 139. 149. 199. 243. 256. 265. 269. 287. 302. 320. 321. 325. 337. 341. 342. 346. 347. 352. 358. 385. 391. 402. 406. 409. 410. 434. 436. 445. 465. 474. 523. 572. 573. 574. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 584. 611. 616. 643. 663. 664. 674. 677. 683. 685. 697. & 698.
Ereccio Monasteriorum. Vide num. 59. 247. & 327.
Examens ad Curam exercendam. Vide num. 11. 13. 15. 27. 264. 299. 213. 324. 331. 356. 357. 474. 569. 570. 580. & 666.
Examens Confessariorum. Vide num. 4. 48. 89. 152. 187. 279. 356. 383. 516. & 638.
Examinator. Vide num. 48. 106. 159. 273. 324. 356. 357. 421. 430. 451. 519. & 625.
Excommunicatio. Vide num. 1. 141. 302. 383. 395. 412. 413. 515. 550. 554. & 582.
Executio, sive Executor. Vide num. 57. 59. 61. 72. 117. 120. 148. 210. 216. 295. 315. 322. 342. 358. 372. 424. 441. & 464.
Exemptio. Vide num. 25. 56. 40. 59. 130. 169. 212. 236. 287. 299. 493. 644. & 703.
Expensae. Vide num. 125. 145. 175. 187. 406. 445. 506. 646. & 634.
Exploratio Voluntatis. Vide num. 7. 229. 370. & 494.

F

Familia. Vide num. 56. & 528.
Familias. Vide num. 379. 389. & 542.
Fendium. Vide num. 38. & 201.
Filius. Vide num. 32. 334. & 385.
Frater. Vide num. 385. & 407.

Frustrum Perceptio. Vide num. 11. 49. 194. 345. 533. 537. 538. 540. 545. 593. 620. & 684.
Frustrum Amissio. Vide num. 18. 206. & 536.
Functiones Parochiales. Vide num. 85. 386. & 596.
Fundatio Beneficii. Vide num. 26. 53. 56. 577. 628. & 684.
Funeralia. Vide num. 232. 289. 553. 581. 591. 593. 594. & 595.

Gre.

E L E N C H U S.

G

Grati. Vide numer. 108. 113. & 133.
Gratia. Vide numer. 81. 358. & 434.
Gratis. Vide num. 33. 75. 83. 117. 134. 139. 213. 223. 231. 256. 434. 445. 572. 573. 574. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. & 583.

H

Heres. Vide num. 6. 553. & 594.
Heresis. Vide num. 325. & 605.
Hierosolymitani. Vide num. 36. 55. 130. 284. 311. 345. 413. 449. & 493.

I

Indebitas ad Curam exercendam. Vide num. 8. 13. 17. 27. 28. 55. 76. 106. 203. 211. 261. 265. 313. 356. 377. 409. 474. 576. 631. & 646.
Jesuina. Vide num. 383. & 384.
Ignorantia. Vide num. 53. 142. 313. 464. & 519.
Immunitas Ecclesiastica. Vide num. 280. 302. 320. 330. 334.

353. 379. 397. 413. 417. 433. 582. 603. & 670.
Impedimentum. Vide num. 25. 47. 69. 213. 284. 315. 333. 363. 415. 464. 470. 494. 578. 581. 616. 629. 672. 684. & 685.
Industria. Vide num. 52. & 135.
Infirmities. Vide num. 22. 113. 255. 315. & 678.
Informatio. Vide num. 52. 53. 62. 106. 337. & 469.
Ingressus in Monasteria Memorialium. Vide num. 7. 41. 87. 107. 143. 228. 255. 304. 319. 338. 362. 387. 554. & 621.
Inimicitia. Vide num. 231. & 667.
Inquisitor s. Officii. Vide num. 3. 117. 194. 275. 332. & 314.
Instituto ad Beneficia. Vide num. 13. 55. 56. 115. 224. 429. 473. 474. 475. 498. 507. 509. 510. 511. 536. 551. 565. & 613.
Intercidium. Vide num. 1. 54. 372. & 610.
Interesse proprium. Vide num. 61. 241. 402. 404. 615. 661. 683. 696. & 697.
Intestitia. Vide num. 33. 92. & 114.
Interventio in Capitulo. Vide num. 112. 22. 241. 324. 316. 366. 402. 673. 674. 682. 683. 695. 696. & 697.
Iregularitas. Vide num. 33. & 335.
Index Ecclesiasticus. Vide num. 53. 66. 81. 82. 114. 132. 239.

RERUM OMNIUM.

230. 348. 389. 395. 407. 423.
496. 506. 528. 543. 552. 609.
646. 663. 670. 681. & 697.
lus Conferendi. Vide num.
105. 423. & 677.

lucifilio quatuor Episcopalis.
Vide num. 41. 30. 87. 96. 178.
267. 420. 440. & 644.

lupatromanus. Vide num.
35. 56. 135. 331. 471.
501. 517. 601. 602. 604. 644.
647. 650. & 655.

L

Latus. Vide num. 56. 84.
126. 329. 368. 603. 636.
& 688.

Largitio numerum. Vide
num. 71. & 86.

Libri. Vide num. 3. 119.
125. 275. 466. & 688.

Licentia. Vide num. 72.
75. 77. 87. 101. 103. 107.
122. 143. 148. 158. 177.
185. 187. 191. 220. 225. 228.
231. 236. 247. 267. 274. 275.
284. 319. 327. 329. 343. 345.
368. 382. 385. 399. 400. 499.
430. 437. 447. 516. 547. 553.
555. 559. 566. 578. 579. 580.
582. 599. 603. 617. 621. 624.
638. & 674.

Littera Apostolica. Vide
num. 11. 83. 210. 216. 295.
318. 322. 343. 347. 358. 441.
548. 582. & 669.

Littere Diocesanales. Vi-

de num. 54. 84. 114. 123.
140. 160. 164. 170. 182. 213.
269. 343. 371. 411. 430. 451.
474. 502. 572. 675. 678. &
685.

Lucea Pia. Vide numer.
85. 207. 274. 414. 582. & 583.

M

Magistratus. Vide num.
130. & 505.

Matrimonium. Vide num.
69. 125. 132. 136. 141. 223.
250. 284. 295. 349. 441. 447.
555. 561. 578. & 700.

Medicus. Vide num. 12.
75. & 579.

Menja Episcopalis. Vide
num. 53. 82. 103. 145. 219.
301. 319. 375. & 404.

Mercis. Vide num. 2.
33. 72. 81. 103. 129. 130.
134. 139. 144. 153. 183. 214.
219. 232. 282. 289. 305. 392.
513. 527. 543. 572. 573. 576.
577. 579. 581. 582. 583. 652.
688. & 693.

Mendicantes Regulares. Vi-
de numer. 1. 4. 13. 58. 77.
& 185.

Metropolitani. Vide num.
31. 127. 138. 148. 156.
171. 176. 196. 243. 276. 336.
412. 554. 606. & 610.

Minister. Vide num. 73. 79.
90. 142. 508. 530. 542. 579. 580.
585. 597. & 638.

Missi

ELENCHUS.

O

Missi Sollemnis. Vide nu-
mer. 90. 113. 288. 307. 590. 635.
& 668.

Missi Privata. Vide nu-
mer. 274. 285. 391. 394. 635.
& 684.

Monachus. Vide numer.
13. 26. 27. 68. 77. 178. 185. 199.
309. 450. & 676.

Momales. Vide num. 98.
119. 126. 143. 129. 255. 256.
295. 219. 317. 328. 370. 376.
400. 494. 579. 618. 621. & 624.

Montorium. Vide num.
40. 130. 210. 582.

Multa. Vide numer. 72.
414. 431. 483. & 620.

N

Negligentia. Vide num.
136. 176. 274. 321. 387.
464. & 466.

Nominatio ad Curiam. Vi-
de num. 8. 12. 13. 27. 94. 179.
261. 424. 510. 511. 520. 540. 542.
585. 590. 622. 621. 632. 636.
639. 641. 644. 653. & 658.

Notarius. Vide num. 132.
134. 139. 215. 205. 334. 506. 549.
562. 575. & 694.

Novitia. & Novitium.
Vide numer. 762. 56. 267. 375.
382. 399. 579. & 617.

Nullus Diocesis. Vide
num. 170. 182. 314. 339. 349.
& 675.

Oblatio. Vide num. 42.
209. 593. 595. & 655.

Obligatio. Vide num. 143.
274. 343. 431. 471. & 684.

Oeconomus. Vide nu. 79.
115. 134. 163. 372. 377. 408.
623. 644. & 693.

Officialis. Vide numer. 86.
117. 128. 130. 194. 256. 286.
339. 341. 395. 417. 513. 514.
520. 528. 572. 571. 574. 577.
580. 581. 585. 630. 646. 672.
& 671.

Officium Divinum. Vide
numer. 18. 180. 197. 212. 533.
290. 431. 596. & 625.

Ordinarius. Vide num.
8. 12. 13. 14. 15. 20. 26. 33.
36. 53. 55. 59. 61. 66. 68. 83.
86. 115. 117. 179. 186. 187.
275. 224. 231. 256. 265. 269.
275. 302. 306. 350. 351. 374.
381. 398. 405. 420. 430. 434.
440. 445. 449. 451. 454. 464.
466. 477. 478. 484. 493. 498.
513. 514. 520. 551. 516. 582.
601. 611. 612. 613. 628. 650.
655. 661. & 703.

Oro Sacre. Vide num. 5.
33. 4. 84. 92. 114. 133. 164. 182.
213. 269. 343. 356. 411. 419.
430. 441. 451. 452. 453. 454.
462. 502. 572. 573. 629. 675.
684. & 702.

Pa.

RERUM OMNIUM

P

Palatium Episcopi. Vide num. 402. & 697.
Papa. Vide num. 11. 51. 52. 66. 78. 79. 94. 115. 337. 390. 398. 412. 414. 415. 548. & 612.
Paramenta Sacra. Vide numer. 110. 146. 200. 344. & 659.
Parochus Sacularis. & **Regularis**. Vide num. 6. 7. 17. 22. 28. 32. 69. 73. 104. 141. 149. 197. 207. 231. 266. 284. 297. 299. 300. 329. 341. 377. 388. 401. 452. 468. 493. 526. 534. 534. 538. 540. 542. 544. 545. 553. 561. 565. 567. 569. 570. 578. 580. 585. 590. 591. 593. 594. 595. 598. 611. 619. 623. 627. 639. 642. 644. 658. 665. & 664.
Patentes. Vide num. 147. 272. 504. 616. & 668.
Patriarcha. Vide num. 9. 372. & 412.
Patrimonium. Vide num. 215. & 575.
Patronus Beneficii. Vide num. 14. & 622.
Paupertatis. Vide numer. 145. 388. 513. 581. & 582.
Pax in Missa. Vide num. 78. & 121.
Pensio. Vide num. 300. 335. 372. 404. 541. & 593.
Pestis. Vide num. 28. 340. & 391.

Pana Pecuniaria. Vide numer. 7. 72. 103. 126. & 317.
Penitentarius. Vide num. mer. 187. & 198.
Possessio. Vide numer. 11. 102. 105. 141. 187. 204. 245. 321. 288. 471. 547. 574. & 669.
Præcedentia. Vide num. 29. 31. 64. 65. 70. 88. 93. 110. 111. 112. 121. 131. 146. 181. 184. 202. 121. 131. 146. 181. 184. 202. 204. 226. 235. 244. 304. 332. 344. 369. 489. 608. 627. 656. 657. & 669.
Prædicator. Vide numer. 44. 59. 81. 122. 147. 188. 272. 384. 385. 436. 597. & 671.
Præsentatio ad Beneficia. Vide numer. 13. 14. 35. 55. 59. 84. 115. 214. 261. 265. 335. 416. 498. 507. 517. 536. 551. 602. & 655.
Processio. Vide num. 93. 97. 121. 208. 248. 294. 308. 329. 553. & 596.
Processus. Vide numer. 66. 81. 163. 213. 315. 354. 445. & 552.
Procuratio. Vide numer. 301. 312. 405. & 701.
Procurator. Vide num. 59. 333. 407. 438. 579. & 672.
Professio Monialium. Vide num. 762. 65. 167. 370. 494. & 579.
Prohibitio. Vide num. 46. 54. 59. 109. 137. 148. 149. 164. 225.

ELENCHUS.

223. 247. 247. 282. 346. 419. 439. 486. 496. 517. 578. 582. 624. 667. 664. & 696.
Prochotarius. Vide numer. 204. 244. 258. 285. 335. & 369.
Provisio. Vide num. 11. 16. 79. 115. 123. 203. 221. 282. 296. 449. 576. 639. 642. 641. & 648.
Prudentia. Vide num. 53. 135. 395. & 413.
Puella Deo dicanda. Vide num. 7. 135. 177. 229. 494. 579. & 618.
Punctio. Vide num. 91. 116. 130. 236. 383. 412. & 449.

Q

Quadragesima. Vide num. 75. 110. 559. & 596.
Quartus Funer alium. Vide num. 6. & 21.

R

Regularis. Vide num. 1. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 13. 26. 27. 41. 48. 61. 68. 77. 86. 87. 118. 152. 228. 229. 272. 279. 317. 338. 350. 353. 362. 370. 383. 384. 424. 434. 436. 449. 478. 516. 523. 549. 609. 621. 663. & 701.

Residentia. Vide num. 15. 16. 28. 32. 36. 37. 95. 127. 145. 162. 231. 341. 350. 371. 373. 378. 391. 394. 401. 419. 431. 464. 547. 576. 582. 631. 649. & 701.
Reus. Vide num. 53. 95. 117. 353. 414. 433. & 445.

S

Sacramentum Eucharistie. Vide num. 46. 125. 288. & 580.
Scientia. Vide num. 53. 142. 198. & 451.
Sedes Apostolica. Vide num. 11. 14. 87. 136. 221. 287. 417. 525. 338. 376. 383. 411. 420. & 433.
Seminarium. Vide num. 81. 182. 11. 512. & 703.
Senectus. Vide num. 53. 252. & 470.
Septuaginta. Vide num. 6. 21. 553. & 581.
Sequestratio Fructuum. Vide num. 62. & 103.
Socius Regularis in Cura. Vide num. 13. & 27.
Stradium. Vide num. 59. & 162.
Substitutio. Vide num. 80. 113. 202. 281. 345. 378. & 405.
Superior Regularis. Vide num. 4. 8. 13. 18. 27. 41. 68. 77. 86. 150. 228. 229. 246. 319.

RERUM OMNIUM.

319. 328. 387. 463. 520. 521.
611. 618. & 621.
Suspensio. Vide num. 54.
61. 141. 372. 398. 411. 470.
516. 605. 671. 677. & 680.
Suffragio. Vide num. 52.
61. 51. 128. 187. 198. 323.
338. 340. 387. 389. 521. 552.
569. & 661.
Synodus Diocesana. Vide num. 63. 91. 159. 238. 293. 332. 374. 409. 421. 423. 519. 522. 600. 619. 637. 644. 656. & 684.

T

T*erritorium separatum*. Vide num. 40. & 410.
Testamentum. Vide num. 207. & 581.
Testator. Vide num. 6. & 125.
Testis. Vide num. 132. 215. 315. & 518.
Thurificatio. Vide num. 64. 78. 110. 121. & 226.

V

V*icaria*. Vide num. 10. 15. 21. 43. 56. 94. 95. 194. 264. 266. 331. 359. 286. 425. 438. 450. 467. 474. 481. 482. 483. 485. 488. 499. 588. 592. 614. 622. 628. 612. 639. 640. 638. 639. 638. & 679.
Vicarium Erectio. Vide num. 21. & 23.

Vicarium Pluralitas. Vide num. 15. 63. 113. 205. 234. 464. & 464.
Vicarius Papa. Vide num. 3. 34. 54. 259. 275. 317. 430. 442. 451. 451. 453. 454. 513. 528. 533. 638. & 660.
Vicarius Cardinalis. Vide num. 2. 204. 348. 431. 547. 626. & 627.
Vicarius Apostolicus. Vide num. 30. 51. 54. 62. 64. 88. 89. 135. 145. 156. 170. 219. 223. 285. 293. 302. 321. 322. 327. 339. 341. 347. 372. 378. 388. 390. 398. 404. 406. 409. 418. 419. 423. 433. 464. 470. 671. 675. 677. & 703.
Vicarius Archiepiscopi. Vide num. 53. 127. 171. 261. 332. 412. & 610.
Vicarius Generalis Episcopi. Vide numer. 1. 4. 5. 7. 12. 18. 20. 25. 26. 30. 31. 35. 38. 40. 41. 46. 48. 51. 515. 57. 59. 61. 64. 66. 67. 69. 70. 76. 82. 83. 86. 92. 93. 101. 105. 106. 107. 110. 112. 113. 114. 116. 117. 118. 119. 120. 122. 130. 131. 132. 133. 135. 142. 145. 147. 153. 166. 167. 169. 180. 186. 187. 189. 198. 201. 212. 220. 221. 226. 229. 235. 244. 260. 264. 267. 270. 274. 279. 293. 294. 307. 319. 321. 323. 328. 344. 369. 370. 375. 379. 385. 389. 391. 394. 395. 399. 407. 408. 410. 443. 444. 447. 455. 466. 489. 489.

490.

E I E N C H U S.

490. 494. 495. 497. 498. 501. 503. 505. 506. 507. 512. 514. 515. 516. 519. 522. 528. 540. 554. 555. 562. 584. 599. 600. 611. 615. 617. 633. 634. 641. 643. 646. 657. 659. 661. 670. 684. & 706.
Vicarius Episcopi Episcopus. Vide num. 154. 204. & 332.
Vicarius Episcopi Camerarius. Vide numer. 21. 41. 65. 146. 150. 202. 208. 241. 290. 310. 364. 364. 367. 448. 456. 672. 683. & 695.
Vicarius Episcopi Parochus. Vide num. 141. 144. 165. 193. 297. & 341.
Vicarius Episcopi Confessorius. Vide num. 98. & 638.
Vicarius Episcopi Soffraganei. Vide num. 148. & 680.
Vicarius Episcopi Exterior. Vide num. 150. & 340.
Vicarius Episcopi Gratus. Vide num. 108. & 113.
Vicarius Episcopi nondum Sacerdos. Vide numer. 122. 141. & 674.
Vicarius Episcopi Regularis. Vide num. 77. 150. 185. 240. & 395.
Vicarius Episcopi quid possit. Vide num. 4. 7. 57. 80. 87. 97. 101. 137. 141. 174. 1102. 14215. 236. 246. 281. 286. 308. 315. 324. 325. 336. 338. 339. 346. 352. 354. 317. 362. 363. 368. 380. 383. 387. 399. 403. 410. 447. 529. 546. 559. 601. 602.

604. 605. 610. 621. 625. 637. 638. 650. 681. 682. 683. 686. 695. 696. & 704.
Vicarius Episcopi quid non possit. Vide num. 46. 52. 57. 59. 64. 87. 89. 98. 111. 112. 122. 126. 130. 139. 181. 188. 190. 191. 200. 213. 222. 223. 231. 232. 239. 243. 247. 251. 256. 258. 271. 282. 284. 285. 288. 301. 305. 306. 314. 328. 346. 366. 376. 381. 384. 402. 405. 433. 434. 445. 446. 448. 491. 496. 523. 532. 542. 572. 573. 574. 577. 578. 579. 580. 582. 583. 613. 620. 638. 646. 647. 674. 678. 681. 685. 697. & 698.
Vicarius Episcopi pro Monialibus. Vide num. 76. 87. 255. 256. 375. & 400.
Vicarius Capitularis. Vide num. 33. 40. 47. 53. 54. 68. 61. 62. 67. 81. 91. 96. 127. 157. 160. 166. 167. 172. 176. 210. 211. 221. 239. 276. 278. 282. 291. 332. 335. 371. 390. 408. 418. 429. 514. 606. & 699.
Vicarius Capitularis Canonicus. Vide num. 21. 119. 138. 242. 245. 355. & 428.
Vicarius Capitularis parochus. Vide num. 165. 195. 242. 245. & 297.
Vicarius Capitalaris Doctor. Vide num. 99. 138. 196. 249. 254. 261. & 497.
Vicarius Capitalaris non Doctor. Vide num. 50. 138. 175. & 360.

V.

RERUM OMNIUM.

Vicarius Capitularis quid possit. Vide num. 53. 74. 84. 87. 92. 113. 115. 120. 129. 126. 140. 151. 158. 159. 166. 216. 238. 262. 280. 304. 318. 325. 326. 362. 407. 624. 638. 668. 678. 694. 699. & 702.

Vicarius Capitularis quid non possit. Vide num. 47. 61. 79. 108. 114. 115. 122. 126. 140. 152. 162. 164. 182. 218. 250. 320. 327. 343. 393. 397. 414. 431. 441. 487. 520. 571. 602. 687. 688. 689. 690. & 700.

Vicarii Capitularis Electio. Vide numer. 30. 50. 58. 81. 99. 100. 109. 138. 155. 156. 168. 176. 196. 218. 221. 227. 230. 234. 237. 245. 248. 252. 254. 257. 268. 277. 335. 351. 355. 360. 361. 380. 418. 422. 427. 428. 442. 454. 492. 563. 568. 608. 611. 667. 668. 669. 672. 673. & 692.

Vicarii Capitularis Devolutio. Vide num. 138. 156. 176. 196. & 276.

Vicarius Generalis Abbatii Sacularis, & Regularis. Vide num. 40. 87. 170. 178. 182. 186. 267. 349. 374. 466. 501. 510. 552. 558. 572. 574. 579. 580. 582. 662. & 665.

Vicarius Foraneus. Vide numer. 40. 44. 63. 66. 72. 74. 75. 102. 102. 105. 121. 128. 143. 149. 166. 177. 192. 207. 222. 267. 272. 287. 289. 295.

298. 329. 330. 334. 373. 375. 380. 382. 390. 394. 410. 417. 432. 524. 553. 559. 560. 572. 575. 597. 616. & 621.

Vicarius Foraneus Canonicus. Vide num. 225. & 222.

Vicarius Perpetuus. Vide numer. 6. 7. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 21. 23. 24. 26. 29. 31. 35. 36. 37. 39. 42. 50. 60. 68. 85. 124. 125. 134. 179. 184. 192. 197. 199. 217. 224. 263. 265. 289. 300. 301. 311. 312. 313. 316. 352. 386. 392. 413. 435. 436. 439. 458. 459. 460. 462. 463. 465. 468. 471. 472. 473. 475. 479. 482. 483. 484. 488. 509. 512. 521. 525. 531. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 544. 545. 551. 564. 565. 566. 567. 586. 587. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 598. 607. 612. 619. 620. 627. 621. 635. 642. 644. 645. 649. 652. 654. 663. 664. 666. 676. 693. & 701.

Vicarius Amovibilis, Secularis, & Regularis. Vide num. 7. 8. 9. 11. 15. 16. 17. 18. 22. 23. 24. 27. 28. 29. 32. 37. 42. 43. 49. 55. 68. 79. 115. 124. 134. 161. 179. 199. 209. 217. 224. 231. 263. 264. 265. 299. 311. 312. 313. 316. 345. 350. 352. 377. 401. 424. 439. 449. 457. 458. 461. 462. 468. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 484. 485. 486. 488. 493. 499. 508. 509. 510. 511. 520.

E L E N C H U S.

520. 524. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 544. 545. 551. 556. 557. 565. 569. 570. 585. 586. 587. 607. 612. 619. 620. 623. 628. 631. 636. 642. 644. 645. 649. 652. 654. 663. 664. 666. 676. 693. & 701.

Visitatio Episcoporum. Vide num. 17. 25. 26. 36. 91. 264. 301. 312. 314. 328. 338. 387. 406. 415. 449. 462. 493. 577. 611. 686. 687. 699. 701. 703. & 704.

Visitatio Vicarii Episcopalis. Vide num. 25. 47. 59.

206. 292. 314. 362. 405. 415. 577. 686. 687. 703. & 704.

Visitatio Vicarii Capitularis. Vide num. 79. 296. 303. 362. 416. 437. 487. 577. 699. & 705.

Unio Beneficiorum. Vide num. 14. 23. 438. 459. 460. 472. 473. 476. 477. 479. 480. 485. 500. 511. 538. 539. 540. 545. 613. 620. 641. 648. 652. & 653.

Usus Pontificalium. Vide num. 154. 158. 186. 191. 398. 582. & 702.

NOI REFORMATORI
dello Studio di Padova.

HAvendo veduto per la Fede di Revisione, & Approbatione del P. F. Tomaso Maria Gennari Inquisitore nel Libro intitolato: *Constitutiones Pontificiae, & Romanarum Congregationum Decisiones ad Vicarius utriusque Cleri spectantes*, Jo: Baptista Pittono Sacerdote Veneto Collettore, non v'esser cosa alcuna contra la Santa Fede Cattolica, & parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Prencipi, & buoni costumi, concedemo Licenza à *Leonardo Pittoni Stampatore*, che possa esser stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, & presentando le solite copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, & di Padova.

Dat. 25. Luglio 1713.

(Francesco Loredan K. Pr. Ref.

(Gio: Francesco Morosini K. Ref.

Agostino Gadaldini Seg.

Si habeantur hoc in Libello aliqua Resolutiones, quæ non sint ubique usi receptæ, Auctor fateatur, se nolle per hanc Impressiõnem derogare consuetudini Locorum, aut Privilegijs, exemptionibus, &c.

CON-

CONSTITUTIONES
AC DECISIONES
AD VICARIOS

UTRIUSQUE CLERI
SPECTANTES,

EDITÆ

ANNIS, DIEBUS, & MENSIBUS,
UT INFRA.

Anni Numeri

1507. 29. Mar. — **V**icarii Ecclesiarum Cathedralium eligi possunt in Conservatores Regularium Ordinis Minorum, qui sic electi possint contradictores quoscunque excommunicare, & censuras, iteratis vicibus, aggravare, ac loca quæcunque Ecclesiastico subicere interdicto, ac omnia alia, quæ possunt Conservatores ab aliis Fratibus aliorum Ordinum Mendicantium, juxta Privilegia eis super hoc concessa, electi, *Julius II. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 1. Constitut. 4. ejusd. Pontifici. quæ incipit. Alias, §. 6. pag. mibi 83. ¶ Vide infra 1627. 23. Oct.*

1514. 5. Maji. — Ecclesijs Cathedralibus Cardinalibus commendatis digni, & idonei Vicarii, seu Saffraganei, prout consuetudo fuerit, cum digna, & competenti mercede apponantur ab ipsis Cardinalibus. *Leo X. apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. Constitut. 7. quæ incipit Superæ, §. 21.*

1515. 4. Maji. — In Urbe Roma Vicarius Pape diligenter examinet libros imprimendos, & per ejus manus subscriptionem, approbet: in Orbe

A verò

NOI REFORMATORI
dello Studio di Padova.

HAvendo veduto per la Fede di Revisione, & Approbatione del P. F. Tomaso Maria Gennari Inquisitore nel Libro intitolato: *Constitutiones Pontificiae, & Romanarum Congregationum Decisiones ad Vicarius utriusque Cleri spectantes*, Jo: Baptista Pittono Sacerdote Veneto Collettore, non v'esser cosa alcuna contra la Santa Fede Cattolica, & parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Prencipi, & buoni costumi, concedemo Licenza à *Leonardo Pittoni Stampatore*, che possa esser stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, & presentando le solite copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, & di Padova.

Dat. 25. Luglio 1713.

(Francesco Loredan K. Pr. Ref.

(Gio: Francesco Morosini K. Ref.

Agostino Gadaldini Seg.

Si habeantur hoc in Libello aliqua Resolutiones, quæ non sint ubique usi receptæ, Auctor fateatur, se nolle per hanc Impressiõnem derogare consuetudini Locorum, aut Privilegijs, exemptionibus, &c.

CON-

CONSTITUTIONES
AC DECISIONES
AD VICARIOS

UTRIUSQUE CLERI
SPECTANTES,

EDITÆ

ANNIS, DIEBUS, & MENSIBUS,
UT INFRA.

Anni Numeri

1507. 29. Mar. — **V**icarii Ecclesiarum Cathedralium eligi possunt in Conservatores Regularium Ordinis Minorum, qui sic electi possint contradictores quoscunque excommunicare, & censuras, iteris vicibus, aggravare, ac loca quæcunque Ecclesiastico subicere interdicto, ac omnia alia, quæ possunt Conservatores ab aliis Fratibus aliorum Ordinum Mendicantium, juxta Privilegia eis super hoc concessa, electi, *Julius II. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 1. Constitut. 4. v. ult. Pontific. qua incipit. Alias, §. 6. pag. mibi 83. ¶ Vide infra 1627. 23. Oct.*

1514. 5. Maji. — Ecclesijs Cathedralibus Cardinalibus commendatis digni, & idonei Vicarii, seu Saffraganei, prout consuetudo fuerit, cum digna, & competenti mercede apponantur ab ipsis Cardinalibus. *Leo X. apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. Constitut. 7. qua incipit Superæ, §. 21.*

1515. 4. Maji. — In Urbe Roma Vicarius Pape diligenter examinet libros imprimendos, & per ejus manus subscriptionem, approbet: in Orbe

A verò

CONST. ac DECIS.

verò Episcopus, vel ab eo deputatus, ac Inquisitor Hæreticæ pravitatis idem obierint. *Leo X. apud eund. ibidem, Constitut. 12. qua incipit Inter, §. 2.*

1516. 19. Dec. — Superiores Fratrum Mendicantium, Fratres, quos ad audiendas Confessiones, Subditorum Prælatorum (*Episcoporum scilicet*) pro tempore elegerint, eidem Prælati personam exhibere, ac presentare, (si eos sibi exhiberi, & presentari petierint) alioquin eorum Vicarius, (dummodo ad Prælatos ultra duas dietas accedere non cogantur) teneantur omnino. *Leo X. apud Cherubin. in Bullar. tom. 1. Constitut. 22. qua incipit Dum intra, §. 6. & referunt etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. Constitut. 26. ejusd. Pontific. pag. mihi 146. de Matthæuc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 8. num. 16. & tom. 2. cap. 15. num. 1. §. II.*

1516. 19. Dec. — Disti Fratres nullatenus in eorum Ecclesiis, seu Domibus, aut aliis eorum locis, ab alio, quàm à Diocesano Episcopo, nisi prius ipso Diocesano Episcopo, vel ejus Vicario super hoc eum debita reverentia requisito, & abique rationabili causa contradicente, vel eo à Diocesi absente, ad Ordines promovendi debeant. *Leo X. apud eundem ibid. §. 12.*

1518. 27. Sept. — Rectores, Vicarii, alique Clerici Provincie Calabrie non possunt molestare Fratres Ordinis Minimorum super Quarta Funeralium, nec quoad hoc impedire Defunctorum Parentes, vel Hæredes, aut etiam Executores, suarum ultimarum voluntatum; nec Testatores intendentes apud dicti Ordinis Domus eorum Sepulturas eligere, ab eorum proposito perquisitionibus retrahere, aut ipsorum voluntates revocari, aut mutari facere præsumant. *Leo X. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 1. Constitut. 10. ejusd. Pontific. qua incipit Exponi, §. 2. pag. mihi 123.*

PRO VICARIIS.

1566. 1. Apr. — Rectoribus, Vicariis, Sacristis, aliisque Ecclesiarum Custodibus mandatur, quatenus delinquentes in Ecclesiis admonent, & ut in eis vitia fieri non permittant, penam duorum aureorum pro qualibet vice, incurrant. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 5. qua incipit Cum primùm, §. 2. & referunt etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Reverentia Divinor. Officior. & Ecclesiar. pag. mihi 452. ac Barbosa de potest. Parochi, par. 1. cap. 13. num. 37. nec non Monacel. in Formulæ. leg. pract. in appon. ad 1. partem, pag. mihi 379.*

1567. 16. Maii. — Puellarum Deo dicandarum, an scilicet coactæ, vel seductæ fuerint, examen faciendum, non nisi infra quindecim dies, postquam juxta Concilium Tridentinum Episcopi, vel eorum Vicarii requisiti fuerint, fieri possit: quibus elapsis, amplius in hoc illis intrromittere non liceat: cujus occasione nec Episcopus, nec ejus Vicarius intra septa Monasteriorum ingrediantur, sed stent ante gratam ferream: & interrogationes alias, quàm eas, quas præfatum Concilium Tridentinum jubet, eis fieri omnino prohibet. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 47. qua incipit Etsi Mendicantium, §. 8. & referunt etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. Constitut. 7. ejusd. Pontific. pag. 206. ubi in annotationibus, num. 10, ait: quod quicquid sit quoad hanc Bullam, certè quoad istam partem est in suo robore, prout etiam dicit Zerola 1. par. præf. verb. Monialis, num. 1.*

1567. 16. Maii. — Regulares Mendicantes, quibus Cura Animarum est, possunt per se ipsos, juxta suorum Superiorum designationem, aut alios Vicarios, seu Capellanos, vel alios, ipsorum Regularium nutu amovibiles, & eis deputatos, & ab Ordinario pro idoneis nominatos, & approbatos, præfatam Curam exercere: nec in eorum deputatione, vel amotione, neque in usus partis fructuum consignatione pro præfatis C.

CONST. ac DECIS.

pellatis, seu Vicariis Secularibus, si per tales Curam exerceri contigerit, Episcopi ullo pacto se immittant. *Pius V. apud eisd. ibidem s. 23.*
 ¶ Vide infra num. 12. & 23.

1567. 1. Nov. — Patriarche, Archiepiscopi, & Episcopi in assignatione portionis Vicariis perpetuis Parochialium Cathedralibus, aliive Ecclesiis, Monasteriis, Beneficiis, Collegiis, vel Locis piis perpetuo unitarum, ex Concilio Tridentino ipsorum Prelatorum arbitrio faciendae, ita se continere, & arbitrari debent, ut non a major centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa, computatis omnibus etiam incertis emolumentis, & aliis obventionibus communiter percipi solitis, eis omnino assignetur, nisi Vicariis temporariis solum fuisse plus assignari, sive in quantitate, aut quoad fructuum, pecuniaeque numerata, fundo, seu alia re stabili portio hujusmodi constituitur, cujuscunque valoris Parochialis Ecclesia unita fuerit, & habita etiam ratione reddituum, & onerum loci, cui Parochialis ipsa unita fuerit, ut quod portiones ultra, vel infra dictas summas scutorum centum, & scutorum quinquaginta haecenus assignatae, vel in posterum forsan assignandae, quoad excessum, & defectum hujusmodi nullis roboris, & momenti existant, & ad summas praedictas reducantur, & auctae respective censentur, nisi tamen valor annuus ipsius Parochialis unitae, habita ratione (ut praefertur) minor sit quinquaginta scutis, quo casu portio assignata, vel assignanda Vicario perpetuo non debet excedere summam annuam valoris dictae Parochialis, sed sufficere, quod omnes fructus ejus dumtaxat attribuantur ipsi Vicario perpetuo. *Pius V. apud Cherubin. in Bullaria Romano, tom. 1. Constitut. 47. qua incipit Ad exequendum, s. 2. & refert etiam Quarta in eadem Bullar. verb. Vicarius perpetuus, pag. milii 488.*

1567.

PRO VICARIIS.

1567. 1. Nov. — Ecclesiae, Monasteria, Collegia, Beneficia, & pia Loca hujusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis contingerit Vicariis praedictis erigi pro quantitatibus fructuum ipsi Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quinquenniorum, quam Romano Pontifici, & Camerae Apostolicae solvant, ulterius non teneantur, sed eis deductio fiat ad ratam certorum, quae de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur: ita tamen, quod Vicarii perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere à Sede Apostolica novam provisionem sine deputationis, & solvere annuatim pro portione fructuum, reddituum, & proventuum certorum sibi assignata, & expedire literas Apostolicas: nec alias ad possessionem dictarum Vicariarum perueniant, & servitium earundem Parochialium admitti possint, nisi soluta annata, & expeditis literis Apostolicis nove provisionis, ut praefertur, alioquin integrum quinquennium solvi debeat, nec Vicarii producti antea tuta conscientia fructus percipere possint. *Pius V. apud eisd. ibid. s. 3.*

1567. 1. Nov. — Dicit Vicarii perpetui non ad liberam Ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum Ecclesiis unitis ponentur, cum ipsorum Ordinariorum, seu eorum Vicariorum previo examine, & approbatione deponentur, prout continetur dictis *Pius V. apud eisd. ibid. s. 4.*

1567. 1. Nov. — Si dictae Parochiales unitae erunt Monasteriis Regularium Mendicantium, possint à Superioribus dictorum Monasteriorum nominari ex ipsis Mendicantibus, quos si Ordinarii previo examine per se, aut eorum Vicarios faciendo idoneos ad Curam Animarum exercendam invenerint, & ita pro idoneis approbaverint, teneantur in Vicarios, ad nuntium tamen Superiorum quorum amovibiles, deputare: idemque etiam

A 3 ser.

CONST. ac DECIS.

servetur in Regularibus Monachis tantum, dummodo in ea Parochialis, in qua unus ex eis Monachis fuerit, servata forma predicta, Vicarius deputatus, habent cum eo saltem quatuor alii ex dictis Monachis. *Pius V. apud eodem ibid. §. 5. ¶* Quoad tamen cohabitationem quatuor Monachorum, vide moderationem infra 1576. 24. Jul. ¶ Ex hac Bulla Piana infert Alcanius Tamburini. *de Jure Abbatiar. disp. 32. questio 12. num. 1. ¶ 2. quod si Monasteria Monialium habeant Beneficium Curatum unitum, Abbatissa potest de consensu sui Capituli Clericos instituere, & Beneficia, ac Capellas conferre, ad instar aliorum Prelatorum, presentando scilicet Episcopo Vicarium perpetuum, vel amovibilem, juxta tradita in cap. nostra, & cap. noxia, de his que sunt a Prelat. & cap. dilecta, & in Glof. ibid. ac Panor. mit. de majorit. & obed. Potest enim Femina ratione dignitatis habere Beneficiorum collationem, Felin. in d. cap. num. 21. Tiraquell. de Primog. qu. 10. nu. 13. Rebuffi. trañ. nominat. qu. 8. nu. 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glof. 22. num. 12. Marc. Anton. var. lib. 1. resol. 63. num. 5. Flores de Medicina var. lib. 1. qu. 10. nu. 4. ac Boerius decis. 32. num. 10.*

1568. 1. Oct. — Ab Ordinariis Locorum in Insula Sardinie existentibus fiat deputatio Vicariorum in Parochialibus, que sunt annexæ Dignitatibus, assignata eis, etiam supra certam, fructuum portione non majori levis centum, nec minori quinquaginta. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 74. que incipit Quantum §. 3. ¶* Notandum, quod si Parochialis Ecclesia unita sit Prelaturæ, seu Beneficio electivo, in institutione Vicarii non est requirendus consensus Patroni, quia is per unionem, saltem si cum illius consensu facta fuit, censetur amississe jus presentandi, nisi id specialiter sibi relevaret, Laym. ad cap. 3. de off. Vicar. num. 3. citans Gloss.

PRO VICARIIS.

Gloss. in idem caput. V. Episcopi, Laym. in Clem. univ. de off. Vicar. apud Leuren. in Foro Benefic. par. 1. sect. 1. cap. 3. §. 2. quest. 127.
1569. 22. Jan. — Episcopus habet facultatem creandi perpetuos Vicarios in Parochialibus Ecclesiis unitis, seu annexis Collegiatis Ecclesiis: & qui admittendi erunt, tam perpetui, quam amovibiles futuri sint, prius ab Ordinario examinandi, & approbandi sunt. *Congregat. Concil. in Aquilejem. apud Paucem. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 201. ¶* Notandum primo, quod si non solum Cura actualis, sed etiam habitualis translata sit in Vicarium, examen faciendum est per Concursum, prout habet Leuren. in d. Foro Benefic. loc. cit. quest. 120. num. 3. citatis Barboia, de Luca, & Corrado. ¶ Notandum secundo, quod plures Vicariæ simul conferri nequeunt uni, si in titulum, seu in perpetuum conferantur, adeoque Curam habeant Animarum, Laym. ad cap. 2. de off. Vicar. Corrad. in Prax. Benefic. lib. 3. cap. 9. num. 14. eadem enim prorsus est ratio de duabus Vicariis perpetuis, que de duabus Parochialibus, aut duobus Beneficiis personalem residentiam requirerentibus, que est ratio, cur duo Beneficia Curata retineri non possint.

1569. 14. Jun. — Pro Beneficiis Curatis vacantibus, quorum collatio pertinet ad Abbatem, vel ad alios ea in aliena Diocesi possidentes, deputatio Vicarii, donec provideatur Parochialis de Rectore, ad Episcopum, in cujus Diocesi sita est Parochialis, cum congrua arbitrio suo fructuum portionis assignatione spectabit. *Congregat. Concil. in Aquilejem. apud Paucem. in Compend. ad Consultat. Canonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Concur. Paroch. pag. mibi 193. ad cap. 18. sess. 24. de reform. ubi quod Custodia, & administratio Bonorum Parochialis vacantis, spectat ad Vicarium, & eod. Congregat. in Ravennaten.*

1570. 15. Apr. — Archipresbiter, qui habet unitam Parochialem Ecclesiam suo Archipresbiterati, in Parochiali residere non tenetur, sed in ea Vicarius est deputandus. *Congregat. Concil. in Bellusen. apud eund. par. 2. tit. de Parocho; pag. mibi 202.* ¶ Notandum, quod qui Vicarium perpetuum deputari obtinuit, non tenetur residere, prout declaravit ead. *Congregat. in Furgallien. apud Nicol. in Falscul. verb. Parochus; num. 31. in fine.*

1570. 4. Nov. — Episcopus pro Visitatione suae Diocesis uti potest opera Parochi per quatuor menses singulis annis, modo interim in Ecclesia Vicarium deputet. *Congr. Concil. in Eginaten. apud Pasquic. par. 2. tit. de Vicario, pag. mibi 419.* ¶ Notandum, quod excepta huiusmodi Parochi electione facta ab Episcopo, Parochus non potest licentia non obtenta, per hebelomadam abesse a sua Parochia, etiam relicto Vicario idoneo, approbato ab Episcopo, ut resoluit *Congregat. Episcoporum. apud Garz. de Benefic. par. 3. cap. 2. num. 33. in 3. declar.*

1571. 20. Sept. — Si Beneficiarii sine causa omittant Divinum Officium, amittunt pro rata omissionis fructus suos. *Pius V. in Constitut. qua incipit Ex proximo, apud Quaranta in Sum. Bullar. verb. Horz Canonica, pag. mibi 282.* ¶ Notandum, quod Vicarius Regularis temporalis ad mutuum Superioris amovibilis, qui Parochiam tenet Munalterio incorporatam, videtur, quod non tenetur ad restitutionem, si Breviarium omittat, prout habet Engel in *Manuali Parochor. par. 2. cap. 6. num. 11.* ¶ Quod Vicarii aliquos Beneficiarii, ratione Vicariatus non tenentur ad Horas Canonicas, Vicarii vero Generales Episcoporum ratione Vicariatus hanc habent obligationem, refert Billus in *Hierurg. tom. 2. lit. V. num. 44. et Castropal. par. 2. tract. 7. disp. 2. p. no. 1. §. 2. num. 5. et ex Meyd. in Epitom. verb. Hora Can. n. 43.*

1571. 6. Oct. — Ordinarii Locorum, eorumque Vicarii in temporalibus, & spiritualibus aliquas Ecclesias in suis Civitatibus, & Diocesis, seu Loca honesta, in quibus Infantes, & Pueri ad audiendum Doctrinam Christianam convenire possint, deputent, & Viros ad id idoneos, vita & moribus approbatos, qui diebus saltem Dominicis eosdem Infantem, & Pueros, ac alias Personas Divinae Legis expectent, in Arceus Fides, & Praeceptis Sanctae Matris Ecclesiae instruant, confirmant, & erigant: atque tot Societates, seu Confraternitates, quot ad hoc tam sanctissimum opus exercendum eis opportune videbuntur, ibi erigant, & instituunt. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 137. qua incipit Ex debito, &c.*

1571. 5. Nov. — Undecim instituuntur, & eriguntur Vicarii perpetui in totidem Basilicis, & Ecclesiis Parochialibus Almae Urbis, & assignatur portio pro Vicariis, scilicet in Basilica S. Ioannis Lateranensis centum & viginti, in Basilica Principis Apostolorum Petri ad vincula centum & viginti, in Ecclesia vero S. Blasii septuaginta, in S. Catharinae sexaginta, in S. Pantaleonis aliorum sexaginta, in S. Mariae in Via lata octoginta, in S. Mariae Transiberin aliorum octoginta, in S. Laurentii in Damasco centum, in S. Angeli sexaginta, in S. Quirici quinquaginta, & in S. Nicolai similiter quinquaginta scilicet totorum monete annuatim ex fructibus, redditibus, & proventibus earundem Basilicarum, & Ecclesiarum, in quibus Vicaria huiusmodi consistunt, vel quarum Menus Capitularibus Ecclesiae ipsae unitae sunt, & Capitulis persolvendorum; & insuper dictis Vicariis assignantur omnia emolumenta ratione exercitii Curae, & Officiorum Funerarium, quae in ipsa die humationis Cadaverum celebrantur. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 139. qua incipit Etsi omnibus.* ¶ Notandum, quod Alexandro VII. anno 1659. juxta dictam Planam Constitutionem declaravit,

- 10
 ravit, dictis Vicariis perpetuis deberi emolumenta
 Funerarium pro Cadaveribus tam Parochianorum,
 quam exterorum, qui sibi Funus & Sepulturam in
 aliqua ex predictis Ecclesiis reliquerunt, prout re-
 fert Piton. *disceptat. Eccles. par. 2. discept. 50. num. 44.*
ubi quod extra terminos hujus declarationis loquen-
do in puncto Juris, negativa opinio tenenda esse
quoad exteros, quia in Funeribus exterorum ha-
betur consideratio Ecclesie tumulantis, non au-
tem Parochialitatis: neque Vicarius, qui conside-
ratum in exercitio Curæ, & in labore administra-
tionis Sacramentorum, potest habere emolumenta
Cadaverum, pro quibus non habuit hujusmodi
onus. ¶ Hanc declarationem habet quoque
Petra in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 1.
Constitut. 2. Paschalis II. num. 43. pag. mihi 377.
1571. 8. Dec. — Deputandus est Vicarius pro Cu-
 22
 ra Animarum, dum Parochus infirmus ob æris
 intemperiem, in locis vicinioribus, & quoad Me-
 dicos, & Medicinas commodioribus curatur, &
Congregat. Concil. in Asculana; apud Palucc. in
Compend. ad Consult. Canonic. Jac. Pignatell. par. 2.
tit. de Vicario, pag. mihi 419.
1573. 25. Apr. — Vicarii perpetui constitui non
 23
 possunt absque erectione Vicarie. *Congregat. Con-*
cil. in Mediolanen. apud eund. ibid. tit. de Parocho,
pag. mihi 201. ubi etiam quod erectio Vicarie solet
fieri in instrumento Unionis, hoc est, quod de-
inceps Parochiali unitæ deserviat per Vicarium
amovibilem, vel perpetuum: quod si factum non
reperitur, poterit Episcopus talem erectionem
facere.
1574. 2. Jul. — Episcopus tenetur Vicarium per-
 24
 petuum, aut temporalem constituere in Prioratu,
 cui Cura Animarum incumbit, assignata ei con-
 grua fructuum illius portione. *Congregat. Concil. in*
Jannen. apud eund. ibid. pag. mihi 201.
1574. 20. Aug. — Episcopus per Vicarium suum
 25
 Generalem visitare non potest Ecclesiam exem-
 ptam,

- ptam, sed per seipsum solum, vel illis, quibus
 videbitur Adjunctis *ex cap. 4. sess. 6.* Si verò ex aliis
 Concilii Decretis visitare voluerit, id per Vicari-
 um, aut Visitatorem adimplere poterit, si legiti-
 mè impeditus sit. *Congregat. Concil. in Valentina;*
apud Palucc. in Compend. ad Consult. Canonic. Jac.
Pignatell. par. 2. tit. de Visitatione, pag. mihi 437.
1576. 2. Maii — Locorum Ordinarii Ecclesias
 26
 Curatas unitas Monasteriis visitare possunt, & in
 eis etiam ponere Vicarios perpetuos secundum dis-
 positionem Concilii Tridentini *cap. 7. sess. 7. de Re-*
gular. sed si Ecclesie hujusmodi positæ sunt in loco
ipsorum Monachorum, servanda erit dispositio
cap. 15. sess. 25. titid. de Regular. idemque, si Mo-
nasteria essent ab ipsorum primæva fundatione Cu-
rata. Congregat. Concil. in Requin. apud eund. ibid.
par. 2. tit. de Parocho, pag. mihi 201.
1576. 24. Jul. — Si in Ecclesiis Parochialibus unitis
 27
 Monasterio, Superiores ipsius Monasterii nomi-
 naverint aliquos ex Monachis, quos Episcopus,
 prævio examine per se, vel per suos Vicarios faci-
 endo, idoneos ad Curam Animarum exercendam
 invenerit, & ita pro idoneis approbaverit, depu-
 tet eos in Vicarios ad nutum eorumdem Superio-
 rum amovibiles, dummodo in ea Parochiali, in
 qua unus Monachus fuerit Vicarius deputatus, ha-
 bitet secum dumtaxat unus alius Monachus Socius,
Congregat. Concil. in Auriens. apud eund. ibid. pag. mi-
hi 218. ¶ Quoad cohabitacionem unius tantum
Monachi, hæc est moderatio Constitutionis Pia-
ne, de qua supra 1567. 1. Nov.
1576. 23. Dec. — Tempore Pestis tenentur Pa-
 28
 rochi residere in suis Ecclesiis Parochialibus. *Congre-*
gat. Episcopi in Mediolanen. apud Engel. in Manuali
Parochorum, par. 2. cap. 5. num. 1. ubi quod potest
Parochus per Vicarium idoneum Sacramenta ad-
ministrare, ne cogatur sine necessitate prælentissi-
imum vite periculum subire.
1577. 20. Maii — Sicut Archipresbyter debet præ-
 29
 ferti

fieri Vicario Parochialis, ita etiam illi est præfere-
 rendus Clerus diæsi Archiepiscopatus. *Rota in*
Pampilonen. appellacionum casum Lancelloto Senapud
 Barbol. de Canonie. & Dignitatib. cap. 61. num. 30. ubi
 quod Archiepiscopatus de iure sonat in Dignita-
 tem, ex d. Rota. *lib. 2. de Præb. in nouis. & de*
off. 1. de offic. Archiepiscop. in antiq. Vicarius vero
 non dicitur possidere nomine proprio, sed eius à
 quo deputatur, ex *Viralin. in Clem. nuc. num. 12.*
 & 25. de offic. Vicar. Lap. alleg. 2. num. 7. vers. *secus in*
temporalibus: & potentius est jus, quod quis ha-
 beret iure proprio, quam alieno, *Ialon. in l. more,*
num. 2. de iurisdictione. tunc. iudic.

1578. 4. Aug. — Capitulum non potest devenire
 ad electionem Vicarii Capitularis post habitam
 notitiam mortis, vel translationis Episcopi, quon-
 dam Vicarius Episcopi defuncti, vel translatis mis-
 sus fuerat à Sede Apostolica, vel à Sacra Congre-
 gat. Episcopalis Aquilana, quia durat etiam Sede
 vacante, *vid. Congregat. in Lycien. 1590. 17. Nov.*
argum. cap. penult. in 100. verb. mortem, de suppl.
neglig. Prælat. in 6. apud Pellegrin. in Prævicar. par. 1.
sect. 4. sub sect. 2. num. 21. Notandum, quod Epi-
 scopus ducto in captivitatem, vel versante in remo-
 tis, & Vicario illius, quem ipse constituerat,
 interea mortuo, potest Capitulum Vicarium Cap-
 itularem eligere, prout habet *Leuten. de Vicar.*
trac. 1. cap. 1. §. 1. quæst. 1. & 28. ubi quod si Episcopus
captus à Turcis habet Vicarium, cessat illius
officium.

1579. 18. Dec. — Si Vicarius luerari voluerit Dis-
 tributiones quotidianas, & sit Canonicus, in-
 retellendo Clauis, debet habere solitam veltem
 Canonicelem, & sedere in loco proprio sui Cano-
 nicatus, nevenim antiquiorem procedendo. *Rota*
in Lucana Beneficii seram Seraphino, apud Pelle-
grin. loc. cit. n. 34. ubi sequitur, quod si noluerit habere
Distributiones, debet præcedere omnes: non tamen
potest occupare sedem Archidiaconi in Ecclesia, sed
debet

debet sedere in alia sede portatili, ex *Congregat. Bii-*
in Nucerna; & hoc dixerant *Sbrozo de offic. Vicar. lib. 2.*
quæst. 5. num. 20. & *Barbosa de potest. Episc. alleg. 5. 2.*
num. 1. 67. & quoad primam partem de Vicario Cap-
 itulari Canonico, idem asseruerat d. *Barbosa de*
Canonie. & Dignitatib. cap. 36. n. 10.

1579. die --- Parochus illiteratis, & imperitis,
 si aliis honeste vitæ, Vicarii, seu coadjuro-
 res dantur, non tamen in hoc casu ad electionem
 ipsorum Parochorum, sed quos Episcopus volue-
 rit, *Congregat. Censur. in Portugallim. apud Nicol.*
in Lucubracionib. tom. 2. tit. 28. num. 33. Notandum
 primò, quod cæteroque Parochus sibi eligit Vi-
 carium ab Episcopo approbandum, & hoc ius eli-
 gendi habet etiam Vicarius perpetuus. Notan-
 dum secundo, quod Canonici numerarii non pos-
 sunt esse neque Vicarii amovibiles Parochorum.
 Dioecesis extra suam residentiam, *Congregat. Cen-*
sur. in Trugurien. apud d. Nicol. d. tom. 2. lib. 3. tit. 4.
num. 71. Et in *Floscul. verb. Canonicus, num. 1.* Notan-
 dum tertio, quod neque Filius potest esse Vicar-
 rius in Ecclesia, in qua Pater ejus proximus fuit
 Rector, *c. Michael 13. apud d. Nicol. d. tom. 2. lib. 3.*
tit. 17. num. 12. Notandum quarto, quod neque
 descendentes ex Judæorum progenie admittuntur
 ad munus Vicarii, & Curæ etiam amovibiles, ex
Piscucc. par. 1. tit. de Judæis, pag. milii 598.

1580. 16. Maii — Pro Dispensationibus non licet
 Ordinario, vel Vicario aliquid recipere, neque
 ex taxa ab immemorabili observata, neque pro
 mercede laboris, quem ea in re inciperent. *Congre-*
gat. Censur. in Bergen. apud Nicol. in Flosculo,
verb. Grati, num. 1. ad XI. Notandum primò,
 quod fiscales dispensandi super interdictis compe-
 tit etiam Vicario Episcopi, quia cum id à Tridentino
 remittatur arbitrio Episcopi, sub nomine
 Episcopi continetur Vicarius, nisi expressè exclu-
 datur, ut ex *Sbrozio*, & *Barbosa* refert *Antonell.*
de regim. Eccles. Episcop. lib. 2. cap. 3. §. 1. num. 2. ubi
etiam

14
 etiam quod eandem facultatem etiam ad Vicarium
 Capituli Sede vacante extendit Bonacina de *Consur.*
in partic. disp. 3. qu. 1. par. 1. 4. §. 2. num. 4. & Biffus
in Hierurg. tom. 1. lit. 7. num. 1. 99. §. V. ex Capucin.
in Sum. Bullas, verb. Abbas, numer. 9. & censuit
 quoque Sacra Congregatio teste Quaranta in *Sum.*
Bullar. verb. Capitulum Sede vacante, pag. mibi
235. vers. & refertur, quando tamen potest conce-
 dere licentiam ordinandi. ¶ Notandum secundò,
 quod potestas dispensandi in Irregularitatibus ita
 Episcopis est concessa ut possint illam delegare Vi-
 caris, & aliis, prout habet Palence in *Compend.*
ad Consi. Canonie. lat. Signat. par. 1. tit. de Dis-
pendentibus, pag. mibi 227.

1580. 8. Jul. — Familiares triennales Cardinalium
 promoventur à Vicario Urbis de licentia ipsorum
 Cardinalium. *Congregat. Concil. in Brugnaten. apud*
Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 1. numer. 7.
vers. Notandum quinto.

1580. 13. Sept. — Si Präsentatio fieret ad Benefi-
 cium Jurispatronatus Curatum, Präsentatus ha-
 bet jus ad Congruam alimentariam, in qua taxan-
 da, arbitrium Ordinarii sic erit interponendum,
 nempe si fructus Parochie non excedant Summam
 scutorum, seu ducatorum centum, Congrua erit
 scutorum, seu ducatorum monetæ loci Beneficii
 triginta; si verò excedant centum, tunc tercia
 pars fructuum assignanda erit Vicario; si vero
 pro, pro ut censuit *Congregat. Concil. in Aquilana.*
Terra Paganis, apud Monach. in Formular. leg. pra-
dic. par. 2. tit. 15. form. 1. num. 30.

1580. 25. Nov. — Vicarii, Capellani, Mini-
 stri, & inservientes Ecclesie Fratrum Militum,
 Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, juxta dis-
 positionem Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 1. à Lo-*
 corum Ordinarius tanquam Sedis Apostolicæ dele-
 gatus, de eorum excessibus, criminibus, & deli-
 ctis, etiam extra Vifitationem, quando & quoties
 opus fuerit, inquiri, vifitari, & corrigi possunt,
 iplo-

15
 ipsorumque Ordinariorum jurisdictioni plene in
 prædictis subiecti existunt; exceptis iis, qui Ec-
 clesis, aliisque locis dictorum Militum acia fer-
 viunt, & intra eorum septa, & Domos resident,
 ac sub eorum obedientia vivunt, quæ omnia de-
 bere simul concurrere intelligantur; siue iis, qui
 legitime, & secundum Regulam prædictæ Reli-
 gionis professionem fecerint, de qua loci Ordina-
 rio constare debeat. *Gregorius XIII. apud Cheru-*
bin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 67. quæ incipit Cir-
cumpsecta, §. 2.

1581. 7. Mar. — Qui habet Parochialem suæ Di-
 gnitati, seu Canoniciatui perpetuò unitam, non
 tenetur residere, sed tantum deputare Vicarium,
 seu Substitutum perpetuum, vel temporalem. *Congregat. Concil. in Rhegiam. & Antea in Pifcan. 1577.*
12. Jul. juxta Concil. Trident. sess. 22. cap. 3. &
juxta cap. Excepanda 30. §. qui ordo, de Præben.
apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4.
num. 10.

1581. 16. Maii — Episcopus Secudum, seu Juri-
 dictionem Laicam habens, potest deputare Offi-
 cialem Laicum pro expediendis causis profanis
 inter Laicos sibi subiectos, quem tamen non expe-
 dit deputare perpetuum: imo quandoque per se
 ipsum, vel suum Vicarium, aut alios Clericos
 se delegatos debet causas terminare. *Congregat. Epi-*
scopar. in Mantuana, apud Petram in Commentar. ad
Constitut. Apostolic. tom. 1. Constitut. unic. Callisti II.
sess. 5. n. 13. & 14. pag. mibi 457.

1581. 26. Jun. — Vicarii habentes ex eorum red-
 ditibus minus sexaginta ducatis monetæ usualis Re-
 gni, liberi esse debent à contributione pro Do-
 mibus ædificandis: habentes verò plus sexaginta,
 sed non ultra centum ducatos annuos ejusdem mo-
 netæ, contribuere debent partem suam cum illis,
 qui fructus Ecclesie percipiunt: habentes demum
 annuum summam ultra centum ducatos, tenentur
 totaliter ad expensas pro ædificatione Domorum.

Congregat. Concil. apud Piton. disceptat. Ecclesiasticar. par. 2. disceptat. 50. num. 27. ubi num. 42. ait, circa reformationem Domus Vicarii notandum, quod si ipse fuisset in culpa deteriorationis, ad eum pertinere et relectio, & non ad Capitulum Rectorem, & non fructuarius, ff. de usufr.

1582. 27. Oct. — Nec Praelati exempti Episcopis inferioribus, nec nullius Diocesis, licet habeant proprium, & separatam Territorium: multo minus eorum Vicarii possunt Monitoria concedere, de quibus Concilium Tridentinum sess. 25. de reform. cap. 3. quia dictum Concilium non dat hanc facultatem, nisi solis Episcopis, ut declaravit *Congregat. Concil. apud Nicol. in Locutionib. tom. 2. lib. 5. tit. 39. num. 27. ubi tamen quod non solum Vicarius Generalis cum speciali mandato, sed & Capitularialis Monitoria concedere potest, ex d. Congregat. in Arsenione*, non licet tamen Episcopis hanc facultatem alteri, quam Vicario Generali delegare, neque specialiter, *ex ead. Congregat. 1590. 8. Febr. apud Fagnan. in cap. Quoniam, de offic. deleg. num. 43.* quod autem talis delegatio specificè, & expresse heri possit etiam Vicario Foraneo, patet ex Decreto ejusd. *Congregat. Concil. 1630. 7. Sept.* quod ex Barbosa refert Nicolius *lococitato*, concilium utrimque Auctorem, quod nempe opinio *Fagnani* procedat de rigore Juris, ita ut Episcopus non existente rationabili causa non possit hanc facultatem alteri, quam Vicario Generali licet delegare: opinio verò *Barbosa* procedat de consuetudine, & existente rationabili causa.

1582. 30. Dec. — Extra casus necessarios neque Episcopi, neque quorumvis Ordinum Abbates, & Superiores Regulares possunt ingredi Monasteria Monialium sibi subiectarum, alioquin penas incurrunt infictas à *Gregor. XIII. in Constit. qua incipit Dubius*, *relata à Quaranta in Sum. Bullar. verb. Monasteria Monialium pag. mibi 345.* ¶ Notandum, quod Vicarii Episcoporum, Abbates &

Piz-

Praelati Seculares habentes jurisdictionem quasi Episcopalem, ingredientibus Monasteria Monialium sibi subiecta praeter casus necessitatis, & supradictis penas minime subduntur, quia in dicta Constitutione sermo tantum est de Praelatis Secularibus Pontificali Dignitate praeditis, & de Praelatis Regularibus, ut ex *Sanct. oper. moral. lib. 6. cap. 16. num. 99. Bonac. de clausor. quest. 2. punct. 5. num. 1. 1. verb. ex dictis patet*, refert *Antonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 7. cap. 6. num. 7.*

1583. 1. Apr. — Oblationes sunt computandae in portione assignanda Vicariis tum ex Tridentino hoc loco, tum etiam ex Bulla Piana, & talis assignatio partibus citatis est facienda. *Ditium in Turoles. refert Aldan. in Compend. ad Canonie. resolut. lib. 3. tit. 2. num. 18. relatus à Barbosa in Collectan. ad Concil. Trident. sess. 7. cap. 7. num. 33.*

1583. 26. Apr. — Quando pro Parochiis vacantibus non inveniuntur Presbyteri seculares idonei, possunt ibi poni Regulares, non in titulum, sive Vicariam, sed ad nutum amovibiles. *Congregat. Episcopor. in Toronen. & antea in Ferentina 1581. 8. Aug. apud Nicol. in Elefcal. verb. Cura Animarum, numer. 13.*

1583. 20. Dec. — In Locis Diocesis distantibus, & difficile itineris debet Episcopus aliquem deputare, qui det approbationem, & Benedictionem Concionatoribus. *Congregat. Episcopor. & postea Congregat. Concil. 1675. 10. Maii, apud Palucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Concionatoribus, pag. mibi 180.* ¶ Quoad hanc deputationem, hoc videtur magis convenire Vicariis Forancis.

1584. 17. Jan. — Si Vicarius sit de Capitulo, debet inde exire, ubi tractandum sit de rebus ad suum, vel Episcopi commodum pertinentibus. *Congregat. Episcopor. apud Barbos. de Canonie. & Dignitatib. l. 35. num. 12.* aliter neque potest intervenire, etiam absente Episcopo, ut expresse statuit Concilium Tri-

B

den-

denotant *sess. 25. de reform. cap. 6. verb. absente*, ubi dicitur, *nee ad id Vicarii Episcopi admittantur*. Si autem sit, ut supra, de Capitulo, debet ibi tanquam Canonicus in proprio loco sedere, *Abb. consil. 21. tit. 1.*

1584. 21. Aug. — Neque Episcopus, neque ejus Vicarius prohibere potest, sic Societas S. Sacramenti se congreget, neque ullam resolutionem capiat absque sua licentia. *Congregat. Episcoporum, in una Nullius Potestatis, apud Montacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 6. form. 11. num. 18.*

1585. 17. Jan. — Episcopus legitime impeditus potest ex facultate sibi tradita à Tridentino, Ecclesias, quae nullius sunt Diocesis, per ipsum Vicarium Generalem visitare. *Decisum refert Barboza in Collectan. ad Concil. Tridentin. sess. 24. de reform. cap. 9. num. 6. ubi num. seq. ait, quod hujusmodi facultas non transit in Vicarium à Capitulo Sede vacante constitutum, per tradita à pluribus hoc loco citatis.*

1585. 7. Mar. — Quomodo spectet ad Examinatorum conscientiam iustitia Examinis, est nihilominus officium Vicarii videre bene, quod nulla fiat iniuria Regularibus examinatis quoad Confessiones, & quod non approbentur ignorantes, quia sicut ex primo capite patitur damnum, & dedecus Religionis, sic ex secundo causetur detrimentum Animabus. *Congregat. Concil. in Cameracensis, apud Pautice. in Compend. ad Consultat. Canonice. Inc. Pignat. par. 2. tit. de Regularibus, pag. ubi 304.*

1585. 5. Aug. — Novitio Canonico, vel Beneficiario debentur fructus pro tempore Novitatus. *Congregat. Episcoporum, in Panormitana, apud Nicol. in Fiscal. verb. Novitius, num. 16. ubi tamen declarat, quod fructus Novitii dividendi sunt, ita ut pars illorum assignetur Vicario ministrato in Beneficio, pars autem alia cedat ipsi Novitio.*

1585. 12. Sept. — Cum Capitula Collegiarum quae nullius sunt Diocesis, vacante Sede suorum Praelatorum ordinariam & quasi Episcopalem jurisdictionem habentium, debeant eligere Vicarium Capitularem eodem modo, & eisdem legibus Capitulis Cathedralium praescriptis à Sacro Concilio Tridentino *sess. 24. de reform. cap. 16.* hujusmodi Vicarius non debet necessario esse Doctor, aut licentiatum in Jure Canonico, nec de eo loquitur dictum Concilium loco citato. *Congregat. Concil. apud Pellegrin. in Praxi Vicar. par. 1. sess. 5. numer. 5.*

1586. 22. Apr. — A sententiis Vicarii Apostolici appellatur ad Metropolitanum, non ad Papam, ut declaravit *Congregat. Episcoporum, facte verbo cum Gregorio XII. in Capitaquon. & autem in Salamitana 1580. 7. Jun. apud eund. ibid. sess. 6. num. 4. & refert etiam Nicol. in Lucide atemib. tom. 2. lib. 1. tit. 28.* Notandum primo, quod à Vicario Episcopi non ad Episcopum, sed ad Archiepiscopum, seu Superiorem appellatur, *cap. 2. de Consuet. in 6. cap. Romana, de appellat. ord. lib. Laym. in 6. ut Archidiaconus, de offic. Archidiaconi, quia Vicarius uti Index ordinarius procedit, & ideo facit unum tribunal, & consistorium cum Episcopo, Gauc. de Benefic. par. 5. cap. 8. num. 18.* Notandum secundo, quod in iis, quae in generali concessione non veniunt, puta Beneficia conferre, & similia, si specialiter per Episcopum Vicario concedantur, Vicarius non ordinarius, sed delegatus censetur, *Marant. par. 4. dist. 5. num. 16. Sbroz. lib. 7. quest. 1. num. 20. & seq. unde in tali casu à Vicario ad Episcopum appellatur: regula enim est, quod à delegato sive ad unam causam tantum, sive ad universitatem causarum appellatur ad delegantem, cap. delecti filii 3. ubi Gloss. in verb. post huiusmodi appellationem, ex. de appell. Bart. in l. 1. §. ubi eo, in fin. ff. quis, & à quo appel.*

1586. 8. Jun. — Quando capiuntur informationes

contra Episcopum, Vicarius recedere non debet in his locis, ubi manet Commissarius. *Congregat. Episcoporum in Soriana, apud Nicol. in Placent. verb. informatio, numer. 1.* ¶ Notandum, quod recusatio Episcopo uti suspecto, ex eadem causa Vicarius ipsius recusari potest, quia ubi Superior est suspectus, sunt quoque suspecti eius Officiales, *cap. in futurum, de offi. deleg. quod procedit, etiam Vicarius totum ab Episcopo habet, vel causam cognoscit uti delegatus ab Episcopo, vel à Papa, quia semper poterit ab Episcopo revocari, seu ab officio removeri, & ideo est verisimile, quod Vicarius trahatur in sententiam Episcopi, Rip. in cap. 1. numer. 44. de iudic. nisi Vicarius Episcopi sit confirmatus à Papa, sive ab alio Superiore, tunc enim non poterit recusari ex eo, quod Episcopus sit suspectus, quia tunc non potest per Episcopum removeri, Barbof. de potest. Episc. par. 3. ab leg. 54. numer. 50.*

1586. 3. Oct. — Potest Vicarius Episcopi cognoscere de causis Mentis Episcopalis, & iudicare, prout iustum fuerit. *Congregat. Episcoporum, in Lepinensi, apud Pellegri. in Pract. Vicarior. par. 1. sess. 2. sub sess. 1. numer. 122.* ¶ Notandum primum, quod sub nomine Ordinariorum, à quibus Causæ Ecclesiasticae juxta Tridentinum cognoscuntur in prima instantia, comprehenduntur etiam Vicarius Episcopi, Barbof. in Collect. ad Concil. sess. 24. cap. 20. numer. 6. ex Narbona l. 59. glossa in numer. 51. cum seq. tit. 4. lib. 2. rec. ¶ Notandum secundum, quod potest Vicarius Episcopi procedere contra Capitulares, adhibitis duobus de Capitulo, ut resolvunt phares creati à Barbof. *ibid. sess. 25. cap. 6. numer. 13. ad titum, seq. ut, quod potest etiam Vicarius sede vacante, sed absque Adjunctis procedere non valet, si Episcopus illis utebatur, ut decisum referunt Sbroz. & Landovic. à Saravia ibid. citati.* ¶ Notandum tertium, quod Vicarius Episcopi causam Episcopo delegatam non potest co-

gnoscere, nisi additum fuerit, sive eius Vicarij Generali, ut refert Pasuce. par. 2. tit. de legatis puz. pag. mibi 6. ¶ Notandum quod, quod Auditor Nunci non potest cognoscere causas appellatorum in causis criminalibus interpositarum à sententia Episcopi, vel ejus Vicarij Generalis, nec hujusmodi Auditoris sententia de similibus causis sustineri possunt ex communi errore, ut declarat *ut Congregat. Episcoporum obstante cap. 2. sess. 13. apud Fagnan. in cap. cum causam, de appellat. numer. 8.* ¶ Notandum quod, quod neque Concilium Provinciale cognoscit de causis civilibus Archiepiscopali, vel ejus Vicarij Generalis, sed debet sumere tantum informationem extrajudicalem, *Congregat. Concil. ex cap. Gratia puzis 25. de Preben. apud Nicol. in Lacerbat. tom. 2. lib. 3. tit. 6. numer. 4.* ¶ Notandum sextum, quod Vicarius Generalis sola sua potestate ordinaria non potest Reos ad compositionem admittere, quia hoc est nomen de retervatis Episcopo, ut patet Sprellensis. 116. v. 84. & seq. sed exigitur specialis delegatio. ¶ Notandum denique septimum, quod ideo Vicarius Episcopi debet esse clericus, & excommunicatus, quia imperitus non potest esse Juxta Ecclesiasticus, ut dicit Gloss. in *prafat. dist. 20. verb. imperitis*, & licet in eo requiratur ætas vigintiquinque annorum inchoatorum, Azor. par. 2. lib. 3. cap. 45. m. 10. Pirrh. ad tit. de offic. Vicar. numer. 31. Pax Jord. lib. 12. tit. 1. numer. 95. Sbroz. lib. 1. quæst. 35. numer. 2. tamen difficile est, quod in ista ætate quis sit aptus, nam Divina a loquax nos docent, quod Prudentia, & Sapientia reperitur in Senibus, juxta illud Job, 12. *is antiquus est Sapientia, & in multo tempore Prudentia.*

1586. 28. Nov. — Vicarius Capitali Sede vacante concedens Dimissiones intra annum, non incurrit poenam suspensionis per annum juxta cap. 10. sess. 23. sed tantum poenam interdicti juxta Decretum hoc loco, Franc. Leo in *Theaur. Bar-*
Eglise.

CONSTIT. ac DECIS.

Revel. par. 3. cap. 8. num. 28. Molin. de Justit. tract. 7. disp. 13. num. 4. ita quod non prohibeatur concedere alias Dimissorias. Rota in Burgon. Canonizatus coram Gyptio, ubi etiam fuit dictum, quod casu, quo hoc Decretum imponeret poenam suspensionis, alia tamen Dimissoria data post annum valent, si non sit declaratus suspensus, sed sic occultus, & toleratus, ut refert Barbosa in Collect. ad Concil. Trident. sess. 7. cap. 10. num. 18. ubi inquit, fr. ait, quod hujusmodi Vicarius concedens intra annum Dimissorias, incidit in poenam hujus Decreti, quamvis is, cui concessit, titulus non fuerit, nisi actus fuit perfectus quoad concedentem, per quem non iterit, ut decisum refert Garz. in addit. ad cas. 7. num. 95. & Marchin. par. 6. cap. 3. num. 15. ¶ Notandum, quod Concilium loco citato non loquitur de Vicario Papae, qui potest Sede Apostolica vacante Dimissorias concedere, ut habet Arnonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 4. cap. ult. num. 22. pluribus citatis, inter quos sic tenet Barbosa de potest. Episc. par. 2. alleg. 7. num. 15. ubi idem dicit de Vicariis Episcoporum deputatis per Papam, ideoque Apostolicis vocatis.

1587. 22. Jun. — Ecclesis Parochialibus, aut Curatis vacantibus, quovis modo subiectis Militibus S. Joannis Hierosolymitani, tenentur ipsi praesentare ad unamquamque eorum Sacrodotem idoneum loci Ordinario, ut ab eo instituantur: Et quovisque non praesentaverint, constituat Ordinarius unum Vicarium, qui interea Annuarum Curam agat, praesentatque idem Ordinarius dictis Militibus aliquem brevem terminum ad praesentandum dictum Sacrodotem, alioquin eo elapso Ordinarius conferat Ecclesiis hujusmodi Personis sibi bene visis secundum eorum naturam, vel in titulum perpetuum, vel amovibilem. *Congregat. Episcoporum, in Perusina, apud Barbo. in Collect. ad Concil. Trident. sess. 7. cap. 13. n. 17.*

1587.

PRO VICARIIS.

1587. 5. Sept. — Ad Beneficia Regni Valentiae quovis modo vacatura, siue sint Canonice & Praebendae, ac Dignitates etiam majores post Pontificales, siue Parochiales Ecclesiae, seu carum perpetuae Vicariae, Indigenae ejusdem Regni, in eo verè nati, & non Alienigenae aliorum Regnorum Hispaniae admittantur: quod si in Fundationibus Beneficiorum de Jurepatronatus Laicorum, seu illorum & Clericorum mixtum existentium, caveatur expressè, quod soli Clerici, seu Presbyteri de Fundatorum genere, & Familia oriundi obtinere possint, eo casu etiam Alienigenae de genere, seu Familia Fundatorum hujusmodi possint in Beneficiis institui: Similiter & Alienigenae alicujus Regni Hispaniae, in quo Indigenae Regni Valentiae absque aliquo obstaculo ad Beneficia admittuntur. *Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar. rom. 2. Constitut. 64. quae incipit In Sacrosancto, §. 2. r. 6.*

1587. 22. Sept. — Non potest Episcopus exequi Bullam ejus Vicario à Cancellaria commissam, cum videatur electa indultis Personae. *Congregat. Episcoporum, in Maritima, apud Paleucc. in Compens. ad Consil. Canonice. Jac. Pignatelli. par. 1. tit. de Concursu Parochi. pag. 100. n. 24.*

1587. 20. Oct. — Capitulum Sede vacante in electione Vicarii Capitularis debet servare formam Decreti Sacri Concilii Tridentini sess. 24. cap. 16. de reform. simpliciter, absque ulla adjunctione, aut restrictione, vel cum aliqua clausula mutationis, vel revocationis, ad beneplacitum, sed ut libere tanquam Ordinarius possit justitiam administrare, alias esset nulla electio. *Congregat. Episcoporum, in Casertana: quapropter non potest deputare Assessorem Vicario Capitulari, nisi ipse ex se in aliquibus casibus vellet uti Assessore: sibi bene viso, aliis deputatio Assessoris facta à Capitulo esset nulla, & invalida, ut ex ead. Congregat. in una Ascetianum tenet Pellegrin. in Prax.*

B 4 Via.

*Vicarius, par. 1. feli. 4. sub feli. 1. num. 24. & referat
 etiam Nicol. in Luminatiomb. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de
 Vicar. Capit. num. 18.*

1587. 5. Nov. — Non potest Vicarius Generalis Pa-
 rochiales, vel alias Ecclesias collapsas transferre,
*Congregat. Concil. apud d. Nicol. ibid. num. 10. ubi
 quod nec alteri Episcopo potestatem exercendi
 ea, quæ sunt Ordinis, concedere, ex ead. Con-
 gregat. 1608. 25. Jun. nec potest sine speciali man-
 dato Diocesium visitare, & multo minus loca
 exempta, ex ead. Congregat. in Lucana 1631. 1.
 Febr. nec Dispensationes Episcopo commissas exe-
 qui sine speciali mandato, ex ead. Congregat. 1622.
 12. Febr. nec concedere licentiam erigendi nova
 Monasteria, ex ead. Congregat. 1620. 11. Jul. nec
 licentiam dare, ut quis abesse possit causa studii,
 ex ead. Congregat. in non Civitatis Plebis 1624. 10.
 Jun. nec Predicatores deputare, præsertim Ordina-
 rio, ex Congregat. Episcoporum in Levantiana 1647.
 11. Oct. nec Capitulum convocare, vel in eo in-
 tervenire, non obstante constitutione jurata, ex
 ead. Congregat. 1607. 27. Oct. licet ex causa possit
 Capituli convocacionem prohibere, ex ead. Con-
 gregat. in Belgica 1602. 4. Jun. ¶ Notandum, quod
 Vicarius Episcopi neque potest sine speciali man-
 dato deservire aliquem, seu privare Beneficio,
 ut DD. apud Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 45. §. 1.
 quest. 224. num. 1. neque sine dicto speciali man-
 dato potest presentare loco Episcopi hujusmodi
 presentationem habentis, apud eund. ibid. quest.
 231. num. 1. Procurator enim sine speciali man-
 dato Domini non potest donare, l. Procurator,
 l. mandata, §. de procur. & l. procuratorum, Cod.
 eod. dato, quod habet mandatum, non potest
 presentare seipsum, ut DD. apud eund. ibid. nu-
 232. juxta cap. per vestrum, de iurapar. imò si E-
 piscopus velit Parochialem Vicario suo confer-
 re, tenetur facere Concavium, Congreg. Concil.
 apud Conrad. in Prax. benef. lib. 3. cap. 4. num. 1. &
 Anto-*

Antonel. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. 5. num. 7.
 neque dictus Vicarius sine speciali mandato con-
 ferre Beneficia ad Episcopum collationem spectantia,
 Laym. in cap. cum in generali, de offic. Vicar. in 6.
 num. 2. & ex eo Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 45. §. 1.
 quest. 230. num. 1. ubi qu. seq. ait, quod sine dicto
 speciali mandato non potest consensum præstare
 collationi faciende per alterum, quia qui donare
 non potest, nec donanti valet consentire, l. acci-
 ditur, c. de donat. inter Vic. & Vicar. l. cum qui §.
 ff. de reg. jur. & qui consentit donanti, rem ipsam
 donare videtur, l. qui dicit, ff. solut. matrim. con-
 cessa Vicario potestate delittuendi, non arguitur
 potestas conferendi, Laym. loc. cit. num. 7. Pirrh.
 de offic. Vicar. num. 53. apud d. Leuren. ibid. q. 253.
 ubi quest. 250. dixerat, quod non potest Episco-
 pus committere Vicario Generali potestatem con-
 ferendi Beneficium certum vacatum, ex Abb.
 in cap. constitutus, de concess. Preben. num. 5. & ex
 Laym. loc. cit. num. 5. citante Gloss. communiter
 recepti in t. deliberatione, §. prohibentur, verb. in-
 justumque, de offic. Leg. in 6.

1587. 8. Nov. — Vicarius perpetuus tenetur ad
 omnia Ecclesie onera: ad alia vero pro portione
 fructuum sibi assignatis, Congregat. Concil. in Cau-
 ricia. apud Nicol. in Luminatiomb. tom. 2. lib. 1. tit.
 23. num. 7.

1587. 26. Nov. — Præcipitur universis, & sin-
 gulis Locorum Ordinarius, eorumque Vicarius in
 ipsiusmodi generalibus, ut per suos Officiales,
 Ministros, vel Executores curent ab omnibus
 Personis Regulari Habitu indutis, quas per suas
 Civitates, vel Dioceses iter facere, vel transi-
 re, & ad quæcumque hospitia, vel diversoria
 se recipere contigerit, diligenter perquiri, num
 litteras commendatitias, seu obedienciarum secum
 deferant: Quod si eos dictas litteras non habere,
 vel ignotas esse deprehenderint, possint contra
 ipsos etiam tanquam criminum suspectos procedi-

CONST. ac DECIS.

re, & tandiu illos sub custodia detinere, donec certa notitia de eisdem habeatur, Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constitut. 71. qua incipit Cum de omnibus, §. 7. & refert etiam Peyrin. circa Constitut. 13. Leonis X. num. 3. pag. mibi 127.

1588. 31. Mar. — Si Vicarius Capitalis alleget inspectus, non potest de causa cognoscere, sed tunc recurrendum erit ad Capitulum tanquam Superiorem pro electione Arbitrorum ad cognoscendum de causis suspitionis, eo modo, quo Episcopus potuisset, ut respondit Congregat. Concil. ad cap. 16. sess. 24. de reform. ad hoc, ut illi detur Adjunctus, Thesaur. For. Ecclies. par. 2. cap. 1. num. 88. præsertim in causis, in qua Capitulum habere interesse, Fagnan. in cap. nosse, num. 21. de elect. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 1. form. 2. num. 17. hoc antea dixerat Quaranta in Sum. Bullar. verb. Capitulum Sede vacante, num. 5. pag. mibi 146.

1588. 21. Jun. — Non potest Vicarius Apostolicus informationes sumere contra Vicarium suum antecessorem, neque sequestrare Bona, vel Jura ipsius ad instantiam alicujus Personæ quantumvis privilegiatæ, sine speciali licentia, & concessione Sacræ Congregat. Episcoporum, in Assisio. & antea in Lavinæ. 1587. 15. Dec. apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 6. num. 8. & refert etiam Nicol. in Lustrationibus. 2 lib. 1. tit. 28. juxta rationem communem, quia pater in parem non habet imperium, e. inanis, §. quamvis, verb. in parem, de elect. l. nam & magistratus, ff. de recept. arbit. & l. ille à quo, §. temporarium, ff. de Trebell.

1589. 26. Jul. — Potest Capitulum, Sede vacante, plures Vicarios constituere æque principales, vel unum Generalem, & alterum Forancum, maxime si est ampla Diocesis, & stante immemorabili consuetudine, Congregat. Concil. in Salamitanæ, apud Barbol. de Canonis, & Dignitatibus. cap.

PRO VICARIIS.

cap. ult. num. 33. ubi num. seq. ait, Capitulum, Sede vacante, duos Vicarios substituere posse, ut alternis mensibus Vicariatus munere fungantur, si legitima probetur immemorialis consuetudo, & illis qualitatibus sint præditi, quas requirit Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 16. de reff. m. prout dixit, & censuit ead. Congregat. in Panormitana 1592. 31. Maii. ¶ Notandum, quod quando duo Episcopatus sunt uniti, & Capitulum Cathedralium separata, per obitum Episcopi constitui possunt duo Vicarii, uniusquisque in sua Diocesi, ut ex Quaranta in Sum. Bullar. verb. Capitulum Sede vacante, numer. 9. tenet Antonel. de regim. Ecclies. Episc. lib. 4. cap. ult. numer. 74.

1589. 28. Aug. — Vicarius, etiam Apostolicus, non debet occupare Sedem Episcopalem in Choro, nec thurificandus est, nisi bis ad summum, nec debet osculari Evangelium, nec est affociandus ex Palatio ad Ecclesiam, nec ab Ecclesia ad Palatium, Congregat. Episcoporum, in Melphitana, & antea in Tropæo. 1581. mense Julio, apud Paucucc. in Compensat. ad Consist. Canonis. Jac. Pignatelli. par. 2. tit. de Præcedentia, pag. mibi 241. & refert etiam Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 6. num. 17.

1590. 9. Jan. — Vicarius in illis Functionibus, in quibus interventus uti Canonicus, sedere, & stare debet in habitu Canonicali, & loco suo, nisi consuetudo esset contrarium. Congregat. Episcoporum, in Anagnina apud Nicol. in Plescul. verb. Præcedentia, num. 2. ubi etiam multo minus potest hanc præcedentiam pretendere Canonicus substitutus à Vicario, ex ead. Congregat. in Lantianon. 1612. 13. Nov. ¶ Notandum, quod hæc secunda Decisio loquitur de substitutione Canonici à Vicario Canonico, nam cæteroum Vicarius Vicarium sibi substituere non dicitur, juxta e. Clericus, de offic. Vicar. ac Barbol. de Jur. Ecclies.

claf. lib. 3. cap. 6. num. 4. & 1. apud Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 1. §. 1. quæst. 2. num. 1.

1590. 27. Mar. — Jurisdicção Vicarii Foranei est omnino limitata, nam semper concedi solet, vel incerto loco, vel parte Diocesis, vel ut possit cognoscere causas civiles ibidem occurrentes usque ad certam summam, puta sex ducatorum; plus, minime, prout liberum, ne partes pro qualibet re levi cogantur tempor adire Civitatem, & comparere coram Vicario Generali. *Congregat. Episcoporum. in Trojana, apud d. Pellegrin. d. par. 1. sess. 7. sub sess. univ. num. 4. & refert etiam Monacell. in Soemlar. leg. pract. par. 1. tit. 1. form. 4. num. 1.* ¶ Notandum tertio, quod Vicarius Foraneus (quem etiam Pedaneum vocat Gonzalad reg. 8. Cancellar. sess. 5. §. 3. num. 9. vel etiam Ruralem vocant alii apud Sbroz. lib. 1. quæst. 20. num. 2.) est qui ab Episcopo in certa Diocesis parte, vel ad certos actus deputatur: & ideo dicitur Foraneus, quia extra fores, seu Civitatem, in qua Episcopus residet, constituitur: vel potius, quia Forum, & Judicium non generale, sed speciale habet, v.g. constituitur pro Oppido, vel Oppidis aliquot, *Catropal. tract. 13. d. 2. p. 30. num. 1.* ¶ Notandum secundo, quod Vicarius Foraneus potest in causa Canonizationis Sanctorum deputari ab Ordinario in Judicem pro constructione Processus super non cultu juxta Decretum Urbani Octavi, nam littere circulares non modo loquuntur de Vicario Generali, sed etiam de quolibet alio in Dignitate Ecclesiastica constituto; praterquam quod uterque dicitur Ordinarius, & idem ambobus faciunt consistorium cum Episcopo, ut ex Card. in *Clem. 2. de referat. Sbroz. quæst. 29. num. 6. lib. 1.* habet Palenc. par. 1. tit. de Canonizatione Sanctorum, pag. miki 41. ¶ Notandum tertio, quod Vicarius Foraneus non potest esse delegatus Papæ, nisi illi fuerit delegatus ex certa scientia Summi Pontificis, ut ex Flor. de

Mena,

Mena, Sbroz. & Massobr. refert Barbosa in *Collec. ad Concil. Trident. sess. 25. cap. 10. n. 6.*

1590. 18. Apr. — Non est necessarium, ut professio Fidei prius coram Episcopo, vel ejus Vicario, postmodum eorum Capitulo leparatum fiat, sed si Episcopus adit in Capitulo, istis est, ut Episcopo præsentem semel fiat in Capitulo. *Congregat. Concil. in Seguntina, apud Barbof. de Canonis. & Dignitatib. cap. 17. num. 4. ex Garz. de Benefic. par. 2. cap. 3. num. 51. & refert etiam Reiffenshuell tom. 1. Jur. Canon. lib. 1. tit. 2. §. 8. n. 167.* ¶ Notandum, quod Sede Episcopali vacante non sufficit dictam professionem emittere in Capitulo, si ibi non adit Vicarius Capitularis, quia cum Jurisdicção Episcopalis tunc administratur per Vicarium, magis per eum representatur Episcopus, quam per Capitulum: & sic coram ipso Vicario erit facienda, prout tenet Corrad. in *Prax. benefic. lib. 2. cap. 16. n. 17.*

1590. 4. Maii — In Beneficiis Monasterio unitis non potest Episcopus deputare Vicarios perpetuos, sed debet permittere, quod deputentur Vicarii Presbyteri seculares ad nutum Superiorum Regularium amovibiles, approbati tamen ab Ordinario. *Congregat. Concil. in Assisen. & antea in Avien. 1576. 24. Jul. ac in Perusina 1578. 18. Jun. apud Palucca. in Compend. ad Consulti. Cavenic. Jac. Eignatel. par. 2. tit. de Parocho, pag. miki 218.* ¶ Notandum, quod Synodo Diocessana interesse non tenetur Abbas Monachus, cuius Ecclesia, vel Monasterio immunit Cura Animarum, si illi detervire faciat per Vicarium, secularem ab Episcopo approbatum, quia sufficit mittere dictum Vicarium, cum per ipsum Curam exerceat, ut ex Sel. refert Barbofa in *Collec. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 2. n. 27.*

1590. 26. Jun. — Revocandum est præceptum Episcopi, vel Vicarii mandantis per totam Diocesium Parochis, ne solemnizet Matrimonium sine

consensu

epus licentia in scriptis, & restringendum ad ca-
sus, quando detegitur impedimentum. *Congre-
gat. Concil. in Hydruntina, apud Paleucc. in Com-
pend. ad Consulat. Causonic. Jur. Pignateli. par. 2. tit.
de Matrimonio. pag. mibi 42. & referi etiam Ni-
col. in Luctationib. tom. 1. lib. 1. tit. 10. de Nap-
tisi. num. 60. vers. neque prohibere. ¶ Nota-
ndum, quod excommunicationis quæcumque ab Episco-
po, vel ejus Vicario Generali circa Matrimo-
nium contrahendum fuerunt concessa, & scripto
ordinata, & dispensata. ¶ Parochus diligenter
custodiat, & servet, ex Monacel. in Formular.
leg. pract. par. 1. tit. 10. form. 2. n. 3.*

1590. 14. Aug. — Vicarius Episcopi non Canoni-
cus debet habere digniorem locum in Choro, &
si dignior Sedes esset occupata, Dignitates, &
Canonici descendere debent inferius uno gradu.
*Congreg. Episcoporum in Lycien. & nota 1589. 28. Aug.
apud Paleucc. in Compend. ad Consulat. Causonic.
Jur. Pignateli. par. 2. tit. de Præcedentia. pag. mi-
bi 231.*

1591. 22. Jan. — Episcopus, vel ejus Vicarius po-
test aliquid recipere juxta antiquissimam conue-
tudinem ab Abbatis in ingressu officii, & etiam
nomine totius Monasterii in aliquibus solemnita-
tibus. *Congregat. Episcoporum in Antierpien. apud
Nicol. in Luctationib. tom. 1. lib. 2. tit. 7. num. 13.
vers. notandum secundo, ubi etiam quod hoc ho-
die quoque habet locum propter moderationem
Pauli II. factam ab Urbano VIII.*

1591. 5. Febr. — Debent Vicarii Foranei habere
pro suis emolumentis tertiam partem poenitentium,
quæ à Violatoribus Pœnitentium exiguntur, quia
ubiq; servatur, quod poenæ prædictæ applican-
tur Vicariis Foraneis, & eorum Executoribus,
& ita censuit *Congregat. Episcoporum in Traject. apud
Nicol. in d. Luctationib. d. tom. 2. lib. 1. tit.
28. de Vicar. Foran. num. 24. & referi etiam Pel-
legrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 7. subsess.
106.*

71
72
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

1591. 5. Febr. — Non tenentur solvere Vicarii
Foranei, vel alii Rectores Curioribus, aut alijs
Episcopi Ministris per Dioecesim discurrantibus
quidquam, sed tantum ministrare debent cubile,
& lumen: & si victum eis præbent, ab Episco-
po repetere possunt. *Congregat. Episcoporum in Lycien.
quod intellige, si à principio habuerint animum
repetendi, ead. Congregat. in Balnearien. apud d.
Nicol. loc. cit. num. 26. & referi etiam Pellegri-
n. ibid. num. 23.*

1591. 21. Apr. — Potest Vicarius Capitularis vi-
sitare Dioecesim, quamvis id à Capitulo specia-
liter ei non fuerit commissum. *Congregat. Concil.
apud Pellegri. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 4. sub-
sess. 2. num. 10. ubi num. 12. ut; non tamen faciat
novitates, ex Congregat. Episcoporum in Lycien.
1629. 10. Jan. cum famulari, & comitatu soli-
to, à Sacro Concilio Tridentino sess. 21. cap. 3.
de reform. præscripto, ex Congregat. Concil. in Li-
mana 1629. 10. Mali: Hæc etiam habet Nicol.
in Luctationib. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Ca-
pitul. num. 21.*

1591. 29. Aug. — Vicariis Foraneis, & Archipres-
byteris concedenda est ab Episcopo facultas, ut de
consilio Medicorum impetiri possint indigentibus
licentiam vescendi cibis vetitis in Quadra-
gesima: quæ quidem licentia datur gratis, ita ut
nec pro scriptura quidem accipere liceat. *Congre-
gat. Episcoporum apud Nicol. in Fluscul. verb. Qua-
dragesima, num. 1. ¶ Notandum, quod datus
Vicariis Foraneis dari debet etiam cultus con-
cedendi Parochis licentiam absentia per breve.*

tenemus, ut censuit *Congregat. Concil. in Brixien.*
apud eund. in *Lucidationib. tom. 2. lib. 3. tit. 4. n. 35.*
in fine.

1591. 2. Dec. — Vicarius, qui propria auctori-
tate admisit Novitias ad Professionem in Mona-
sterio nondum dotato, cogitur ad subveniendum
de suo. *Congregat. Episcop. in Aleten. apud Ni-*
coli. in Plefcul. verb. Necessitas, num. 8.

1592. 17. Dec. — Monachus, vel Religiosus de
Mendicantibus, vel strictioris non mendicantis
Religionis non potest esse Vicarius Episcopi,
quia desinet eos extra claustra degere, & incon-
veniens est, ut iudicia administraret à Theolo-
gis, qui non sunt Iurisconsulti. *Congregat. Epis-*
cop. in Caputagen. ac Clem. VIII. in Constit. 60.
§. 19. apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. in
prin. §. ut. 5. ubi dicitur, quod potestatem Mo-
nachus, vel Religiosus esse Vicarius cum con-
sentu Abbatis, vel Superioris, si habeat licen-
tiam Apostolicam degendi extra claustra, ut re-
solvit ead. Congregat. in d. Caputagen. 1593. 17.
Nov. & referunt etiam Nicol. in Lucubr. tom. 2.
lib. 1. tit. 28. de offic. Vicar. Gener. num. 4. ac
Antonell. de regim. Eccl. Episcop. lib. 6. cap. 100.
num. 10. nec non Paucet. par. 2. tit. de Regula-
tibus, par. ubi 345. & denique Leuren. de Vicar.
tract. 1. cap. 1. qu. 50. §. 51.

1592. 30. Junii. — Gubernator Episcopus in-
dignitate incensatur, & recipit Pacem ante Vita-
rium, & etiam non Episcopus, si sit Provincia:
si verò sit Civitatis particularis non Episcopus,
præsentè Episcopo ante Vicarium, eo verò ab-
sente, post Vicarium. *Congregat. Episcop. in Ca-*
stenacen. apud Nicol. in Plefcul. verb. Gubernator,
num. 2.

1593. 1. Febr. — Dum omnia Beneficia spectan-
ta ad Collationem Episcopi, vacantia Sede E-
piscopali vacante referuntur Papæ, non potest
Capitulum in Parochialibus, aliive Beneficiis
appo-

apponere Oeconomum, aut temporaliter com-
mendare, eò quod ex eo quod Papa habeat pro-
videre, & collatio non pertineat ad successorem
in Episcopatu, soli Papæ, seu Ministris epis
competit illud jus custodiæ, aut deputatio Oe-
conomi, aut temporaria Commenda. *Rota in*
Aleten. Parochialis apud Leuren. in Foro Benef.
par. 2. sect. 3. cap. 2. quæst. 711. num. 3. & in tract.
de Vicar. tract. 3. cap. 3. quæst. 532. num. 4. ubi n. 6.
ait, quod potest Capitulum Sede vacante Eccl.
Parochiales commendare, & constituere Vi-
carium, qui Ecclesie deserviat, & Sacramenta
administret etiam ultra sex menses, donec fuerit
de Pastore proviſum, ex Barboſa de Jur. Eccl.
lib. 1. cap. 32. num. 110. in fine: & est praxis om-
nium Episcopatum, & multò magis id proce-
dit in Beneficiis Curatis, quàm simplicibus, ex
Azor. par. 2. lib. 3. cap. 38. quæst. 8. non tamen
potest Capitulum, equique Vicarius Parochia-
lem Ecclesiam dare in Commendam temporalem
ei, qui in Concursu magis idoneus judicatur,
aut is constituit in administratorem ejusdem, ex
Fagnan. in cap. illa, ne Sede vacante à num. 26. in
Sac. Congr. Conc. nequit quoque Capitulum com-
mendare Beneficium Regulari Clerico Saculari,
& è contra, ex d. Azor. loco citato, nam nec ipse
Episcopus id potest, argum. Clem. de suppl. neglig.
Prælat. in 6. solius enim Papæ est Regularia Be-
neficia Clericis secularibus, & secularia Regu-
laribus committere, cap. cum singula, de Prælat.
in 6.

1593. 21. Maii — Possunt Vicarii Generales sibi
alios substituere ad modicum tempus ex causa, &
cum Episcoporum consensu: etiam sine potestate
substituendi. *Rota in Orlien. Beneficium coram Se-*
raphino, apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1.
sect. 2. subsect. 2. num. 45.

1593. 26. Jul. — Non potest Capitulum apponere
reſtrictivam, ut Vicarius Capitalaris non possit
proce-

CONST. ac DECIS.

procedere contra aliquam Capitularem absque
 consensu Capituli. *Congregat. Episcoporum, in Legen.*
 vel sine Adjunctis, ut reolvit ead. *Congregat. in*
Salernitana 1628. 16. Jul. neque potest apponere
 in electione conditionem, ut particeps Capitu-
 lum de emolumentis ex officio Vicarius pro-
 venientibus, ead. *Congregat. in Brundisina 1606.*
 & *Mari;* neque potest Capitulum sibi retinere
 facultatem signandi suspensiones, distribuendi
 Concessiones, vel habendi inspectionem Semi-
 narii, ead. *Congregat. in Tudertina 1654. 11. Dec.*
 vel faciendi gratiam condemnatis ab ipso Vicario,
 vel cognoscendi de causis suspicionis ipsius
 Vicarii, ac Judicem non suspectum partibus de-
 putandi: vel cum alia inusitata restrictiva: Quod
 si Vicarius Capitularis selectus fuerit cum hujus-
 modi conditionibus, poterit nihilominus liberè
 sui iura jurisdictione, absque ullo respectu supra-
 dictarum conditionum, ead. *Congregat. in d. Sa-*
lernitana; apud d. Pellegrini part. 1. sect. 4. sub-
sect. 1. num. 26. & refert etiam Nicol. in Lucubra-
tionib. tom. 2. lib. 2. tit. 28. de Vicar. Capitul.
num. 12.

1593. 13. Sept. — Vicarius non debet conducere
 redditus Mensæ, tum quia cum hujusmodi nego-
 tia dedecere, tum etiam quis plerumque Iudex
 simul esset, & Pars. *Congregat. Episcoporum, apud*
Nicol. in Elscul. in verb. Locatio, num. 4.

1594. 10. Jan. — Ordinarius pro collatione Be-
 neficiorum tam in via Litterarum Apostolicarum,
 quam auctoritate ordinaria in suis mensis
 facti, nihil recipere potest pro se, vel Vi-
 cario. *Congregat. Concil. in Receptaculo. & antea in*
Placentina 1577. 25. Jan. apud eund. ibid. verb.
Beneficium Ecclesiasticum, num. 12.

1594. 13. Jan. — Laici presentati à Patronis, vel
 qui sunt presentandi ad aliquod Beneficium, di-
 cuntur arctati, ad effectum, ut Vicarius Capitu-
 laris possit infra annum Dimissorias ad primam
 Ton-

PRO VICARIIS.

Tonitam concedere. *Congregat. Concil. in Equi-*
lacen. apud Barthol. de Casanis. & Dignitatib. cap.
ult. num. 118. & refert etiam Pellegrini. in Prax.
Vicariar. par. 1. sect. 4. subsect. 3. num. 5. ubi num. 8.
ait, quod post annum spectat ad Vicarium, non
 ad Capitulum hujusmodi Dimissorias dare, pro-
 ut Vicario Capitulari Neapolitano recepit *Cong-*
regat. Episcoporum. 1604. 12. Jan. debent tamen esse
 Subdij Duceffis illi, quibus Dimissorie con-
 ceduntur, ex ead. *Congregat. in Insulana 1601.*
2. Jul.

1594. 15. Mar. — Ubi adest Vicarius perpetuus,
 contra Pirochialis spectant ad illum, nulla ex
 parte ad Ecclesiam, Monasterium, seu Locum
 pium, quibus unita est Parochialis. *Congregat.*
Concil. in Casuano pro Monachis Montis Cassini,
apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 23.
num. 7. & refert resolutum in Episcopa Barthola.
in Colloq. ad Concil. Trident. sess. 7. cap. 7. n. 34.
 ex Aldan. in *Compend. Casanis. resolut. lib. 3. tit.*
ul. 2. num. 20.

1594. 19. Jun. — Universis, & singulis pro tem-
 pore existentibus Locorum Ordinariis, eorum-
 que Vicariis, & Officialibus, nec non quorum-
 cumque Ordinum Superioribus mandatur, qua-
 tenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos
 pertinet, curent omni studio, diligentia, au-
 thoritate, & vigilantia Constitutionem super ma-
 nerum litigatione omnibus utriusque sexus Reli-
 giosis (Militaribus exceptis) etiam Superioribus,
 & Capitulis prohibita, firmiter, & invio-
 late observari, & contra inobedientes, vel
 transgressores condignis poenis animadverti, in-
 vocato (si opus fuerit) auxilio Braschi Secula-
 ris. *Clemens VIII. in Constitut. quæ incipit Reli-*
giosis, §. 13. apud Peyrin. de Privileg. Regular. in
fine Operis, pag. ubi 442.

1594. 24. Aug. — Moniales Regularibus licet
 subjectas alloqui (multo minus in Clausuram.)
 C 2 ingre-

CONST. ac DECIS.

ingredi) nemo potest sine licentia etiam Episcopi, vel ejus deputati, qui cum eorum Vicario, seu Confessario licentias subscribat. *Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in Fastul. verb. Monialis, num. 8.* ¶ Notandum, quod Vicarius Generalis potest dare licentiam Monialibus ob aliquem gravem casum excundi, quia facultas, quæ Episcopo conceditur in Tridentino, censetur etiam concessa ipsius Vicario Generali, nisi Vicarius excipiat, aut nisi res aliena sit à Vicario, Bonnac. de *Claustr. qu. 1. par. 8. num. 3.* maxime cum Vicarius Generalis vocetur Loci Ordinarius, Sbroz. de *Vicar. par. 3. alleg. 102. num. 28.* ad Vicarium autem Capitularem, Sede vacante, extendi præterea poterit, & ad Vicarios Generales aliorum Prælatorum, tam Regularium, quam Secularium Monialium Præfectorum, ut colligitur ex Sanchez in *Decal. lib. 6. cap. 19. num. 30.* & Victorella de *orig. & claus. Monial. §. an solus Episcopus, apud Tamburin. de Jur. Abbat. disp. 20. questio 5. num. 8. & 9.* ¶ Notandum secundò, quod si Monasterium Sanctæ Sedis Apostolicæ immediate sit subiectum, Vicarius Episcopi non poterit appellari hujus Monasterii Ordinarius, quia Episcopus censetur Delegatus dictæ Sedis circa illud, & per consequens Vicarius non poterit approbare, & concedere pro tali Monasterio licentiam eegrediendi in casu gravi, Merol. tom. 1. *disp. Theol. mor. disp. 1. cap. 2. differ. 4. num. 468. apud d. Tamburin. loc. cit. num. 10.* ¶ Notandum tertio, quod Vicarius Generalis Episcopi mandatum speciale habens, in Monasterio eidem Episcopo subiectis potest licentiam ingrediendi Claustrum concedere, ut affirmant DD. relati ab eod. ibid. *disp. 23. questio 2. num. 1. ubi num. 2. & 3. ait, idem dicendum de Vicariis Generalibus omnium Prælatorum jurisdictionem Episcopalem, vel quasi Episcopalem habentium: idemque de Vicariis Generali-*

PRO VICARIIS.

neralibus Ordinum Militiarum, & de Generalibus Vicariis Capituli Sede vacante, ut tenent DD. hoc loco citati: Episcopum denique, vel ejus Vicarium Generalem posse concedere licentiam pro ingressu in Monasteria Monialium sibi, & Sedi Apostolicæ subiecta, decium referunt à Sacra Congregatione plures DD. relati à d. Tamburin. *d. disp. 23. questio 1. num. 3.* ¶ Vide infra 1599. 6. Aug.

1595. 14. Jan. — Vicarius Apostolicus non præcedit, quando adest aliqua Dignitas, vel aliquis Canonicus Episcopus, nam tali assignatur locus super omnes Canonicos, & Dignitates. *Congregat. Episcoporum. in Caputana, apud Pascucci. in Compend. ad Consultat. Canonic. Sac. Pignatell. par. 2. tit. de Præcedentia, pag. mibi 232.*

1595. 22. Febr. — Vicarius Apostolicus non potest examinare Confessarios approbatos ab Episcopo. *Congregat. Episcoporum. in una Civitatis Castellana, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 5. tit. 38. num. 9. ubi etiam quod multò minus Vicarius Generalis Episcopi, ex ead. Congregat. in Reatina 1599. 8. Jun.*

1595. 8. Mar. — Vicario Episcopi Missam cantanti solemnem non ministrant Canonici, neque sit Circulus ante ipsum. *Congregat. Episcoporum. apud Gavari. in Manuali Episcoporum. verb. Canonicorum munera erga Episcopum, num. 24.*

1595. 8. Apr. — Potest Episcopus in Visitatione rationem administrationis Officii exigere à Vicario Capituli Sede vacante constituto, atque si alienus delicti reus reperitur, punire. *Congregat. Cencil. ad cap. 16. sess. 24. de reform. apud Monacel. in Formulæ. leg. præf. par. 1. titul. 12. firm. 9. num. 5.*

1595. 21. Apr. — Facultas dispensandi Ordinandos ab interstitio, tanquam jurisdictionis ordinaria, transit in Capitulum, sive in ejus Vicarium, prout declaravit *Congregat. Cencil. in*

CONST. DE DECIS.

1595. 28. Nov. — Vicarius Episcopi, tam absente, quam presente Episcopo, præterere debet Dignitates, & Canonicos in Ecclesia, & Choro, & extra in Processionibus, ac in aliis omnibus actibus publicis, & privatis, etiam in Synodo Diocesana, quia Vicarius habet jurisdictionem ordinariam in tota Diocesi, & est supra Capitulum, & singulos de Capitulo ratione jurisdictionis, & per consequens tanquam Superior procedere debet. *Congregat. Rit. apud Antonel. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. 18. num. 14. ex Ricc. in Prax. par. 4. resol. 390. & refert etiam Monacel. par. 2. for. 2. num. 18.*
1596. 4. Dec. — Rectori habituali competit jus nominandi de jure, & ex Constitutione Piæ, etiam in Vicariis reservatis: & ideo ex reservatione non bene inferatur ad exclusionem juris nominandi; reservatio enim specialis non tollit Rectori habituali jus nominandi, si Papa non derogaverit in specie Bullæ Piæ, ut in specie firmavit Rota in Tirazonis, Vicaria totius Littoræ, apud Piton. par. 1. dises. 27. num. 3. & 9. ex Garz. de Benefic. par. 9. cap. 1. §. 108. & legg.
1596. 20. Mar. — Beneficiorum appellatione non veniunt Vicarie temporales ad nutum amovibiles. *Congregat. Concil. in una Civitatis Castellana, apud Nicol. in Lænarum, num. 2. lib. 3. tit. 5. num. 1.* ¶ Notandum, quod ideo Vicaria amovibiles Curæ Animarum non est incompatibilis cum Beneficio residentiariis requirenti, ut ex Rota apud Coccin. decis. 18. inferit d. Nicol. ibid. tit. 4. num. 77.
1596. 19. Dec. — Non solum Capitulum Cathedralis Sedis vacante, tempore celebrationis Concilii Provincialis debet ad illud de necessitate vocari, & potest comparere per Vicarium Generalem cum speciali mandato audiendi vocem diffusivam: sed etiam Capitula Collegiarum quasi

PRO VICARIIS.

- Episcopalem jurisdictionem habentia ad Provinciale Concilium tunc vocandi. *Decisum refert Barbosa in Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 2. num. 11. ex Sel. & Pilec. titatis, & hoc etiam habet Antonel. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. ult. num. 13. ex d. Pinicet. in de Vulp. in Prax. Judic. cap. 3. n. 7.*
1597. 10. Jan. — Dignitas prima habet munus ordinandi Processiones intra, & extra Civitatem, absente Episcopo: Vicario autem presente, ad illum spectabit. *Congregat. Rit. in Tarantina apud Barbos. de Canonic. & Dignitatib. cap. 7. numer. 7.* ¶ Quoad secundam partem hujus Decreti refert aliam ejusdem Congregationis Decisionem Gavantus in Manuali Episcoporum. verb. Processio, in add. num. 2. nomen, absente Episcopo, spectat ad Vicarium Generalem odietre, & dirigere Processiones cum consilio Capituli.
1597. 3. Febr. — Vicarius non potest esse Confessarius Monialium, quia Moniales de ipso non considerent. *Congregat. Episcoporum in Abatinis, & antea in Strana 1587. 23. Jul. apud Pascece. in Consens. ad Consult. Chasenic. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 96. & refert etiam Nicol. in Jusul. verb. Confessarius, num. 33.*
1597. 25. Febr. — Vicarius Capitularis eligi debet Doctor, si adsit, alioquin electio est nulla. *Congregat. Episcoporum in Tranen. apud eund. ibid. tit. de Vicario, pag. mihi 217. ubi etiam quod existentibus Doctoribus in Capitulo, necessarius usus ex illis in Vicarium est eligendus, ex Congregat. Concil. apud Garz. de Benefic. par. 5. num. 12.*
1597. 10. Mar. — Capitulum eligit Vicarium Capitularem, si Episcopus efficeretur captivus ab inimicis Catholicæ Fidei, puta à Turcis, Saracenis, Paganis, Hæreticis, Schismaticis, & hujusmodi, quia tunc diceretur mortuus civiliter, & in hoc casu mors civilis æquiparatur

40
morti naturali, ut ex c. si Episcopus, ubi Glossi
in verb. mortem, & verb. sed Capitulum, & verb.
Paganis, vers. nota primo, de suppl. neglig. Pralat.
in 6. dixit Rota in Burgen. coram Orano apud Pel-
legrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 2. subsect. 5. n. 6.

1597. 10. Mar. — Capitulum fiet itata die, &
hora capislibet Hebdomadæ: si autem ex causa
flori debeat alia die, peti debet ab Episcopo,
vel ejus Vicario licentia. Congregat. Episcopos. in
Austriæ. apud Nicol. in Physcol. verb. Capitulum,
num. 8.

1597. 7. Jul. — Si adite consuetudo, ut omnes
Causæ Cleri alicujus Oppidi, tam Civiles, quam
Criminales, & mixtæ (exceptis iis, pro quibus
pœna corporis afflictiva venit imponenda) per
Vicarium Foraneum illius Oppidi cognitio de-
beant, sunt relinquendi in ea possessione, vel
quasi, eam concedi possit mandatum de manu-
tenendo, & de facto sic declaravit Congregat.
Episcopos. in Tarentina pro Oppido Martina, apud
Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 7. subsect.
not. num. 5. & refert etiam Nicol. in Lucubrati-
onib. tom. 2. lib. 1. titul. 18. de Vicar. Foran.
num. 29.

1597. 3. Sept. — Vicario datur licentia inque-
strandæ fructus Mensæ pro suis provisionibus. Con-
gregat. Episcopos. in Alatriæ. apud Nicol. in Lucubrati-
onib. tom. 2. lib. 5. tit. 39. de decima septima ex-
commun. num. 117. ¶ Notandum, quod non potest
Episcopus pœnas pecuniarias convertere in
mercedem Vicarii, non obstante contraria
consuetudine, ut ex Congregat. Concil. relatæ à
Quaranta in Sum. Bullar. verb. Pœnæ pecuniaria
112, pag. 325. & à Sbroz. de Vicar. in addit. lib. 2.
quæ 43. sicut Patrucc. in Conspect. ad Consult. Canon.
mic. par. Signat. par. 2. tit. de legatis piis, pag.
puli 9. & hoc etiam habet Barbosa in Collect. ad
Concil. Trident. sess. 21. de reform. cap. 3. n. 24.

1597. 18. Nov. — Dispensare super Felicitatum. 104
oblat-

42
observatione spectat etiam ad Vicarium licet For-
aneum, non autem ad Archiepiscopatum, sive
Curatum, nisi Vicario abiente. Congregat. Ep-
iscopos. in Materano, & ante 1594. 2. Aug. apud si-
Nicol. ibid. lib. 2. tit. 9. de foris, n. 2.

1598. 4. Maii. — Possessio, seu quasi Juris confer-
endi Beneficium acquiritur per unicum actum,
qui fuerit sortitus effectum, veluti per unum
collationem, ut per text. in cap. querelam, de
elect. & in cap. cum Ecclesia Savina, de causa
poss. & propr. dixit Rota in Bracharen. Monasterii
coram Lancelotto sen. apud Corrad. in Prax. Be-
nefic. lib. 1. cap. 6. num. 244. ex Maref. decis. 55.
num. 24. qui num. 26. in ampliat etiam in colla-
tione facta per assertum Vicarium, quia adhuc
per eam acquiritur Episcopo quasi possessio confer-
endi: imo etiam si fuerit facta ab ipso Vicario
Generali, mortuo Episcopo, & ante successo-
ris adventum, acquiritur Episcopo successoris non
constitit, quod hujusmodi obitus ad notitiam
Vicarii pervenerit. ¶ Notandum, quod potest
Episcopus concedere Vicario facultatem confer-
endi omnia Beneficia ad suam collationem spe-
ctantia, Azor. par. 2. lib. 3. quæ 1. citans Gloss.
in cap. ult. de offic. Vicar. in 6. verb. commissi
aliquæ apud Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 2. §. 2.
quæ 26. n. 1. & 2. imo non potest alteri, quam Vi-
cario suo hujusmodi facultatem concedere. Franc.
in cap. fin. de offic. Vicar. Fagnan. in cap. in pra-
sentia, de testib. num. 14. juxta cap. constitutum
de concess. Præb. & cap. statutum, de Præb. in 6.
Vicarius autem debet esse in Spiritualibus Gene-
ralis, non Foraneus, Gloss. ult. in d. cap. statu-
tum, & in cap. deliberatione, de offic. deleg. in 6.
apud d. Leuren. ibid. quæ 247. & 248. dicitur Vi-
carius non conferat tanquam Ordinarius, sed
tanquam delegatus, Sbroz. de Vicar. lib. 2. quæ 88.
num. 1. citans Felin. in cap. licet, de off. Ordin. col. 1.
Pavin. de potest. Capit. sed. vac. par. 2. quæ 10. nu-
mer. 31.

CONST. ac DECIS.

mor. 31. Paril. consil. 80. num. 13. ideoque à tali collatione appellari poterit ad Episcopum, France. in cap. 2. de offic. Vicar. in 6. apud d. Lauren. loc. cit. qu. 261. Episcopus vero tenetur stare collationi factæ à Vicario suo, si contulerit legitime, locus si contra formam mandati ad confirmandum, & in hoc casu Vicarius tenetur ad damna, & ad collationem alterius Beneficii, juxta cap. inter castra, de prob. & ibi DD. Vicarius denique non potest cognoscere de collatione facta ab Episcopo, et ratione, quia inferior factum Superioris rescindere non potest, cap. cum consentit, de iustit. cap. ut nostrum, de appellat. apud d. Lauren. ibid. quasi. 271.

1599. 16. Iun. — Examinatores ad finem referendi Episcopo, vel Vicario idoneos quoad omnia requisita, sufficit, quod lo extrajudicialiter informant à Personis sibi dignis de qualitatibus concurrentium. *Rota in Mediolanen. Parochia curam. Seraphino, apud Ventrigli. in Grav. rer. notabil. 1601. 2. novem. 7. §. 1. num. 48. ¶ Notandum, quod electio dignioris committi potest Vicario faciendæ, ut tenet lo. Sanchez. in sicut. disp. 90. num. 25. apud Barboi. in Collect. ad Consil. Trident. sess. 22. de reform. cap. 1. §. 1. 45.*

1599. 6. Aug. — Facultas concedendi licentias ingressus in Claustrum reservatur Episcopo, & per eum non potest delegari, nisi Vicario Generali dimittat, & nec scripturam. *Congregat. Consil. in Senes. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 1. for. 3. num. 10. ubi quid cum hoc Decretum forte non videtur Tamburin. de Jur. Abbatissar. disp. 23. qu. 7. num. 4. erit excusandus, sed non sequendus, quia putat, posse Episcopum, aliumve Superiorem hanc eandem facultatem Abbatissæ, vel Confessariis delegare. ¶ Vide supra 1594. 24. Aug.*

1600. 17. Ian. — Si Episcopus introduxit Riturum Latinum in aliquem Locum sine Diocesis, non debet,

PRO VICARIIS.

debet, eo defuncto, Vicarius Capitularis innovare, restituendo Græcum. *Congregat. Episcop. apud Nicol. in Lamentationib. tom. 2. lib. 3. tit. 2. num. 1. ¶ Notandum quod dum in casu lapsus quoniam, de offic. Ordin. duo sunt Episcopi in eadem Diocesi, unus v. gr. pro Rota Græco, alter pro Latino, quilibet ex his suum deputare potest Vicarium, quorum quilibet erit generalis, & unicus in Diocesi respectivè, prout habet Lauren. de Vicar. tract. 1. cap. 1. §. 1. qu. 30. ex Card. de Luca de Benefic. disc. 100. 7.*

1600. 8. Mar. — Gubernatio, & superintendencia Ecclesie vacantis commissa Episcopo viciniori tanquam proprio absque prohibitione eligendi Vicarium Capitularem. *Congregat. Episcop. in Uravsen. qui Vicarius post annum concedere possit Dimissionis, & intra annum arctatis, ac si non adesset superintendens, modo bene utatur tali facultate, ead. Congregat. in Tranten. 1605. 25. Jan. apud Nicol. in Blesens. verb. Gubernator, num. 4.*

1600. 16. Maii — Vicario Episcopi debent dari Candelæ, Palmæ, & Thins ante Canonicos, & Dignitates, exceptis his, qui cum Paramentis assistunt Episcopo in Sede Episcopali existenti. *Congregat. Rit. in Bifonnanen. apud Barboi. de Canonice. & Dignitat. cap. 18. n. 27. & referunt etiam Pasceus. in Compend. ad Consil. Canon. Jac. Pignat. rel. par. 2. tit. de Præcedentiis, pag. 161. 240. et Lauren. de Vicar. tract. 1. cap. 2. quasi. 61. num. 3. dicti autem Parati præcedunt Vicario Generali, non obstante contraria consuetudine, ead. Congregat. in Castellatenen. 1621. 25. Sept. apud d. Barboi. ibid.*

1600. 16. Maii — Non licet Vicario Generali occupare locum Episcopi absentis, nec porare sibi Sedem cum tapete, & pulvinari, sed idem debet esse ejus locus absente Episcopo, quem illo presente habere consuevit. *Congregat. Rit. in d. Bifonnanen.*

- 44
Bisuntanen. & postea in *Brundisina* 1605. 16. Jul. apud d. Paucucc. loc. cit. pag. mihi 241. & refert Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 2. qu. 61. n. 22.
1600. 16. Maii — Dum Episcopus ipse praesens est, & ita in Choro intra Canonicos extra Sedem Pontificalem, Vicario debet assignari alius locus conveniens, ut declarat Congregat. Rit. in d. *Bisuntanen.* apud Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 2. qu. 61. num. 2.
1600. 16. Maii — Vicarius Generalis debet habere locum supra omnes Canonicos in Congregationibus, Capitularibus, dum forte Vicarius ab Episcopo pro negotiis tractandis ad Capitulum destinatur, sic expressè definitio Congregat. Rit. in d. *Bisuntanen.* apud eund. ibid. ubi tenentur, quod si Vicarius non est Canonicus, non debet Capitulo intervenire, etiam absente Episcopo, juxta dispositionem Tridentini sess. 25. cap. 6.
1600. 16. Maii. — Episcopus absente, Vicarius non potest Missas Conventuales, nec Pontificales celebrare. Congregat. Rit. in d. *Bisuntanen.* apud Gayant. in Manuali Episcoporum, verb. Functiones Episcopales, num. 21.
1600. 17. Maii. Potest Vicarius Capitularis substituere sibi Vicarium ad modicum tempus propter ejus absentiam, vel infirmitatem, non vero Capitulum. Congregat. Concil. apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 4. sub sess. 2. num. 26. & refert etiam Barbosa in Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 16. num. 20. ubi etiam in delegatis, ex ead. Congregat. relata à Selon Salsit. cap. 19. n. 45.
1600. 17. Maii. — Capitulum Cathedralis, non autem epus Vicarius, in casibus, in quibus eadem Sede Episcopali vacante licet per Tridentinum Dimissorias concedere, potest etiam ex causis in Concilio expressis Ordinum Interitus remittere. Decisum refert Aldan. apud eund. sess. 7. c. 10. n. 12.

- 45
 1600. 10. Jun. — Judices Ecclesiastici, in aliqua Ecclesia deputati, nisi sint Vicarii Generales, non debent habere locum in Choro, neque praesente, neque absente Episcopo. Congregat. Rit. in Compellana, apud Nicol. in Juscul. verb. Judex, num. 14.
1600. 11. Sept. — Adveniente Parochialium vacatione, potest Vicarius Capituli Concursum instituire, & Oeconomus deputare, juxta declarationem Congregat. Concil. apud Monacel. in Formular. leg. pract. p. 2. tit. 16. form. 10. n. 14. ¶ Notandum primum, quod non requiritur conventus Capituli ad deputandum Vicarium, & proponendum Edicta Concurus, quia Vicarius Capituli debet ea omnia obire, quae ex Tridentino c. 12. sess. 24. spectant ad Episcopum. Decisum refert in Messanen. Paucucc. par. 1. tit. de Concur. Paroch. pag. mihi 192. ex Pignatel. tom. 9. consult. 77. ¶ Notandum secundo, quod supposita Parochialium reservatione, Vicarius Capituli ex approbatione eligit digniorem, & offert Papae ab eo providendum, Card. de Luca de Paroch. dist. 4. c. 5. Fagnan. in cap. illa, ne Sed. vac. num. 17. in fine, & num. 25. ex Congr. Concil. apud. Leuren. de Vicar. tract. 3. cap. 3. qu. 530. ubi qu. 539. dicit, quod Capitulum Sede vacante potest Beneficium privare suo Beneficio, Diana, Paris. Azor. & Pavin. citatis, ¶ Notandum tertio, quod confer Beneficia collationis liberae simultaneae Episcopi cum Capitulo: ac etiam devoluta ad Episcopum, si sint collationis necessariae: non autem quae ad liberam solius Episcopi quae talis, seu quae Ordinarii Diocesis collationem spectant, juxta cap. 2. ne Sed. vac. & cap. un. eod. tit. in 6. cap. quanto, & cap. ex officio, de his quae sunt à Prelat. & cap. 1. de insti. in 6. apud eund. ibid. qu. 525. num. 1. ¶ Notandum denique quarto, quod insinuit Beneficia Juris patronatus ad praecipuum Tridentini sess. 24. cap. 16.

cap. 16. de reform. & satis expresse docet text. in d. cap. 1. de insti. in 6. apud Corral in Prax. bene-
fic. lib. 2. cap. 9. num. 61. non tamen potest pre-
sentare ad Beneficium Jurispatronatus com-
petentis Episcopo, ut DD. apud d. Leuren. ibid.
quasi. 320.

1601. 2. Jan. — Ad realem penam tritemium
pro degradatione, Vicarius, Episcopo absente,
aliquam Episcopum vicinum advocare debet.
*Congregat. Episcoporum in Fanon. apud Nicol. in Lu-
centi. 1610. 2. lib. 5. tit. 37. n. 5. p. 10.*

1601. 5. Jan. — Lotorum Ordinarii, eorumque
Vicarii, & Officiales in causis, & negotiis San-
cti Officii, pro examine Testium, seu principa-
lium Reorum, pro sportulis Sententiarum, pro
quovis Decreto, seu actu, seu quacunque ex-
peditioe nihil omnino exigant, & recipiant, et-
iam a sponte dantibus, sed gratis omnia expo-
diant: & cum aliqui ipsi Ordinarii, eorumque
Vicarii, & Officialibus significatur nomi-
ne Sancte, & Universalis Inquisitionis Roma-
ne, quamprimum litteris referant, & negotia
inspecta executioni admittant. *Congregat. In-
quisit. contra Clem. VIII. apud Cherubin. in Insti-
tut. tom. 3. Constitut. 76. que incipit Sanctissimus,
S. 1. & 3.*

1601. 7. Jan. — In Monasteriis sibi subiectis non
debent Regulari excludi ab administratione Bo-
norum, sed admitti simul cum Episcopo, vel ejus
Vicario. *Congregat. Episcoporum in Procellan. apud
Nicol. in Fiscal. verb. Regulari, n. 40.*

1601. 22. Jan. — Libri rationum Monasteriorum
teneri debent per Moniales extratemus reddendi
rationes, quo teneri poterunt per Episcopum,
vel Vicarium. *Congregat. Episcoporum in Fanon. apud
bund. ibid. verb. Liber, n. 25.*

1601. 5. Febr. — Potest Vicarius Capitularis exe-
qui litteras ad Vicarium Episcopi mortui di-
rectas sub nomine Vicarii. *Congregat. Episcoporum
apud*

apud Pellegri. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 4. sub-
sess. 2. num. 20. ubi tamen ait, quod negat Rosa
in Berden. 1488. 4. Maii coram Seraphino, Garz.
de Benefic. par. 6. cap. 2. à num. 45. Leo in The-
saur. For. Eclesi. par. 1. cap. 10. num. 8. fallentia 4.
ac Barbola de Jur. Ecclesi. lib. 1. cap. 32. num. 57.
cum seque de communi observantia testatur, plu-
rimumque asserti declarationes Sacre Congregationis.

1601. 2. Apr. — Vicarii Foranei nullam habent
precedentiam ratione sui officii, in Choro, in
Sessionibus, Processionibus, & aliis actibus, &
sinctionibus Ecclesiasticis, supra alios Presbyte-
ros loci ipsi Vicarii antiquiores, & digniores,
ex eo solum, quod sunt Vicarii Foranei, nisi con-
trarium haberetur de consuetudine; neque super hoc
innovatio fieri debet, præsertim Sede vacante: sed
debent stare, sedere, & incedere in loco solito in-
reptionis, & dignitatis, ac si non essent Vicarii,
tam cum Coëta, quam sine illa, non obstante
quacunque ordinatione Episcopi in contrarium.
*Congregat. Episcoporum in Tranco. & altera in Nilava
1587. 15. Sept. In Congregationibus autem, quæ
singulis mensibus sunt de mandato Episcopi (ubi
talis viget consuetudo) præcedere debent omni-
bus predictis tanquam Episcopi delegati, non ta-
men in Processionibus, & aliis, quæ sunt ante
Congregationem, Congregat. Ræ signanter in Pro-
plem. 1603. 25. Jan. neque ratione officii Vica-
riatus debent ante alios habere thuris, & Pacis
honorem: & in Processionibus, & Choro uti
debent Coëta, sicuti alii Presbyteri, ead. Con-
gregat. in Tranco. 1603. 24. Sept. apud Pellegri.
par. 1. sess. 7. sub sess. unic. num. 2. 2. & 9. & re-
fert etiam Barbola de Causis & Dignitatibus, cap. 6.
num. 55. ubi alia regulares ad hanc rem Discip-
nos: & idem dicit cap. 18. n. 32.*

1601. 2. Apr. — Presbyteri secularis, qui Cu-
ram Animarum non habent, sine licentia Epi-
scopi prædicare non possunt, neque Vicarius, si
non

CONST. ac DECIS.

non est in Sacris, vel non approbatus. *Congregat. Episcoporum. an. 3. 2. Trid. cap. 2. sess. 5. apud Nicol. in Eclesiast. verb. Prædictator. n. 9.*

1601. 15. Maii. — Vicarius Capitularis non potest, nec debet expedire causas, quæ patiuntur dilationem, imminente provisione Ecclesiæ, nisi fuerint sibi specialiter delegatæ: sed relinquere provisionem novo Episcopo, ut declaravit *Congregat. Episcoporum. in Narisio. & antea in Neapolitana 1599. 17. Maii*, ac postea *Congregat. Concil. 1604. 17. Maii*, apud eund. in *Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capit. num. 21. & refert etiam Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 4. num. 29.*

1601. 29. Maii. — Cura Ecclesiarum unitarum, si sunt pingues, debet exerceri per Vicarium perpetuum: si verò tenues, per amovibilem. *Congregat. Episcoporum. in Lucana, apud Nicol. in Eclesiast. verb. Cura Animarum, n. 6.*

1601. 6. Jun. — Quando per Cura in Ecclesiâ Collegiali deputatus sit Vicarius perpetuus, ad eum spectabunt, & non ad Capitulum & Canonicos, expensæ pro emptione, seu provisione Pixidis argenteæ deauratæ cum ejus conopæo intus Tabernaculum: Librorum pro Matrimonis, & Baptizariis conscribendis: Vasculorum ad Officia Sacra conservanda: Calicis novi: Vasculi argentei: Bursæ sericeæ cum chordalis sericeæ: & Umbellæ ad usum deferendæ Sacræ Eucharistiæ ad Infirmos. *Congregat. Episcoporum. in Camerinen. apud eund. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 23. num. 7.*

1601. 19. Jun. — Non debet Vicarius Generalis instigatorem agere contra Carceratos in Foro Laicali, ut declaravit *Congregat. Episcoporum. in Reatina apud Pellegrin. par. 1. sect. 6. num. 25. ubi num. seq. ait, quod neque prestat debet auctoritatem depositis sctis Monialium, aliis incurrit poenam, ut tenetur de proprio, ex ead. Congregat.*

PRO VICARIIS.

pregat. in d. Reatina 1604. 26. Jan.

1601. 16. Jul. — Una ex causis removendi Vicarium Capitularem uti indignum, est, si patiatur aliquid fieri contra libertatem Ecclesiasticam. *Congregat. Episcoporum. in Materana, apud Pasceum. in Compend. ad Consultat. Canon. Inc. Pignat. par. 2. tit. de Vicario, pag. mibi 412. & refert etiam Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 1. num. 20. ubi alitæ causæ remotionis, nempe, si non resideat, ut resolvit ead. Congregat. in Tridentina 1622. 7. Jul. si est debitor Capituli, prout decrevit ead. Congregat. in Nullius Altiterræ. 1646. 13. Jul. si accipit pecuniam pro Dimissoriis, quam iustus à Superioribus non restituit statim, ead. Congregat. in Tranen. 1604. 17. Maii: si patitur multas exceptiones, & propter malos mores redditus sit excois Clero, & Populo, ead. Congregat. in Neapolitana 1604. 26. Jun. si sit Vicarius Capitularis in Metropolitana, & sine causâ inhibet Suffraganeo, vel ejus Vicario exercitum sui officii, ead. Congregat. in Tarentina 1600. 17. Jun. & postea in Materana 1604. 8. Maii prout etiam habet Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capit. n. 22.*

1601. 20. Aug. — Licet omnis Homo, qui administrationem alicujus exercet, regulariter teneatur reddere rationem, juxta illud Evangelii: reddo rationem villicationis tuæ; cap. qualiter, & quando il 2. de accusat. Vicarii tamen, & Officiales, sive generales, sive particulares, etiam Foranes nuncupati, nullo modo ad aliquem Synnicatum tenentur, aut eidem sub quovis pretextu obnoxii sunt, juxta Constitutionem Gregorii XIII. incipientem *Quoniam in Ecclesia*, editam 1579. 2. Maii, quia si erraverint, Episcopi videbunt, prout justum fuerit. *Congregat. Episcoporum. in Tarentina: maxime in causis suspitionis, deputando delegatum, si ipsimet causam cognoscere.*

ficere nolunt, vel non possunt, quia & ipsi quocumque sint suspecti, & dimittendo ipsi delegato liberam Iustitiae administrationem, *ead. Congregat. in Brundisina 1592. 13. Off. apud Pellegri. par. 1. sect. 2. subsect. 6. num. 21.* & quoad primam partem uicem refert Barbosa de Canonis, & Dignitatib. cap. ult. num. 136. ubi quod licet statuat pro Ecclesia Tarentina, lex tamen communis est, & ad alias extendi debet, ex Marcel. Vulpe *ibid. citato* huiusmodi extensionem probante.

1601. 14. Oct. — Vicarius Capituli, Sede vacante, debet provideri de competenti salario. *Congregat. Concil. apud Barbol. de Canonis, & Dignitatib. cap. ult. num. 35. ubi num. 60. nit.* quod debet habere tararium ex Bonis Ecclesiae vacantis, *Gloss. verb. expensae, in Clem. statutum, de elec. etiam Vicarius fit Canonicus, vel alius de gremio ipsius Ecclesiae, quia nemo tenetur suis stipendiis militare, cap. iam nunc 23. qn. 1. cap. cum ex officio, de prescript. & etiam praeterea.* *Congregat. apud eund. ibidem num. 136. & referunt etiam Nicol. in Lucubr. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capit. num. 22. nec non Pellegri. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 1. n. 30. ubi quod hoc salarium potest esse ad rationem scutorum quatuor pro singulis mensibus, ut declarat *ead. Congregat. in Casales. 1654. 21. Aug.* non tamen debet esse majus eo, quod habebat Vicarius Episcopi defuncti, *ex ead. Congregat. in Ventimilien. 1602. 15. Jan.* Quoad verò Causas Beneficiales, Civiles, & Criminales, vide taxam editam Romae 1597. apud Nicol. in Floscul. verb. Taxa. ¶ Notandum, quod circa Distributionum perceptionem in absentia, si Vicarius Capitularis fit Canonicus, aliqui affirmant, aliqui negant: vide Antonell. de regim. Eccles. lib. 3. cap. 16. n. 21.*

1601. 14. Nov. — Non debet Vicarius Roman scribere

112 bete pro qualibet re levi occurrente in Diocesi. *Congregat. Episcopos. in Theanen. sed bene pro re gravi, nimirum pro delicto commissio contra Episcopum, ead. Congregat. in d. Theanen. 1602. 2. Off. & similiter pro aliis occurrentibus gravioris momenti, ead. Congregat. in Casren. 1602. 26. Nov. apud Pellegri. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 6. num. 24. ¶* Notandum primo, quod cum agatur de contumeliis Vicario Generali illatis in iura, & exercitio suae jurisdictionis, potest Episcopus punire etiam quemcumque Ordinis Militaris, cui in hoc casu exemptio non iussragatur, etiam si deserat Habitum illorum Militum Regularium, qui gaudent exemptione. *Congregat. Concil. in Panormitana, apud Barbol. de Iur. Eccles. lib. 2. cap. 43. num. 154. & Palsucc. in Compend. ad Consult. Canon. loc. Pignat. par. 1. tit. de Equitibus, pag. mibi 279. ¶* Notandum secundo, quod offendens Vicarium Episcopi potest etiam ad stricte daminari, si excessus sit gravis, & ita fuisse servatum contra quemdam Draconem, qui Vicarium Episcopi in brachio vulneravit, dicit Ricc. in Prax. For. Eccles. par. 2. resol. 132. apud Antonell. de regim. Eccles. lib. 6. cap. 3. num. 15. ¶ Notandum tertio, quod si Vicarius Episcopi ita delinquit in officio, ut offendat jurisdictionem Metropolitanam, puta si illius jurisdictionem spernat, tunc ab eodem Metropolitanus non punitur, *cap. 1. de offic. Vicar. in 6. si vero delinquit in officio, praedjudicando Partibus, & Iustitiae, cognitio, & punio pertinet ad ipsum Episcopum, qui habet facultatem à Iure, prout quivis alius Magistratus, coercendi Officialem suum, appellatione remotam, à nullis Officialium, Coh. quer. appell. non recip. Lotter. de re benefe. lib. 1. qn. 22. num. 100. & seq. & tunc privati potest officio Vicariatus, & officii salario, Ricc. in collect. dec. 2836. par. 7. citans Franc. Marc. dec. 646.*

D 2 Nov.

1601. 20. Dec. — Potest Episcopus primum locum supra Dignitates, & Canonicos suo Vicario assignare. *Congregat. Rit. in Egiptianen. apud Nicol. in Florent. verb. Episcopus n. 78.*

1602. 12. Jan. — Testes, qui inducuntur ad probandam, aliquem esse solutum, ad effectum contrahendi Matrimonium, non examinentur per Notarios Urbis Vicarij solos, sed cum intervenent Judicis, & per Vicegerentem considerentur depositiones Testium, an concludentur probent. *Congregat. Inquis. apud Paleucc. in Compend. ad Consist. Canon. Jac. Signatell. par. 2. tit. de Matrimonio, pag. mihi 22.*

1602. 22. Jan. — Episcopus Grecus non potest ordinare in Ecclesia Latina secundum suum ritum, & Vicarium id ei concedere nequit. *Congregat. Episcop. in Venet. apud Nicol. in Lucubracionib. tom. 2. lib. 2. tit. 11. num. 6. vers. non enim, & refert etiam Paleucc. par. 2. tit. de Ordine, & Ordinatione, pag. mihi 173. ubi quod Pro Grecis Subditis debet habere Episcopus Latinus Vicarium Grecum, qui eos Græco ritu ordinet, ex cap. quoniam de offic. Jud. ord.*

1602. 8. Mar. — Episcopo non licet quicquam accipere, vel percipere directè, vel indirectè pro creationibus Vicariorum in Parochialibus, nec pro deputationibus Oeconomorum, dum Beneficia vacant: Notarius autem, vel Cancellarius congruam tantulas percipere potest sui laboris mercedem, quæ quoad prædicta unum aureum, non excedat. *Decisum refert in Vicen. Barbosa in Collect. ad Concil. Trident. sess. 21. de reform. cap. 1. num. 9. & 15.*

1602. 10. Mar. — Dum adest Vicarius Apostolicus, Episcopus non potest sese in jurisdictionem ingerere. *Congregat. Episcop. in Siracusana: vel alium Vicarium creare, ead. Congregat. in Thebanen. 1602. 5. Nec alioquin à Dicoecesi discedere jubet.*

131 jubeatur, ead. *Congregat. in Montalen. 1614. 12. Dec. apud Nicol. in Florent. verb. Episcopus, num. 77.*
 ¶ Notandum, quod Vicarius Apostolicus ad Dicoecsim Episcopi missus non debet se ingerere in electione, sive nominatione pauperum Virginum, quas ab Episcopo eligendas, & cum dotibus relictis monachandas Testator legavit, quia dictus Vicarius non mittitur ad ea, quæ pertinent ad Personæ industriam, & prudentiam, Pellegrius in *Prax. Vicarior.* & dum eligitur Personæ industria ad aliquod muos obeundum, ul delegari nequit, *cap. fin. 3. si autem de offic. deleg. & cap. si cui, ead. tit. in 6. in hoc autem casu eligitur industria Personæ à Testatore electæ, que est Episcopus.*

1602. 30. Maii. — Potest Vicarius Capitularis ex mandato generali capitulati cognoscere causas Matrimoniales: non tamen causas criminales sine mandato speciali. *Congregat. Concil. apud Pellegrius in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 2. num. 18. ubi tamen ait, quod in praxi tamen servatur, quod quotiescumque eligitur Vicarius Capitularis à Capitulo, darat illi omnis facultas, quam Capitulum habet, & dare potest, etiam in his, quæ speciale mandatum requirunt. ¶ Notandum, quod neque Capitulum, neque Vicarius Capitularis potest expedire Dispensationes Matrimoniales, neque alias causas à Sede Apostolica delegatas Episcopo, seu ejus Vicario, ut tenent DD. apud Antonel. de regim. Eccles. Episc. lib. 4. cap. ult. num. 19.*

1602. 4. Jun. — Episcopus, vel Vicarius prohiberi potest Canonicis, ex iusta tamen causa, ne convocent Capitulum. *Congregat. Episcop. in Abrogis. apud Paleucc. in Compend. ad Consistent. Canon. Jac. Signatell. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis, pag. mihi 118. ¶ Vide infra 1641. 13. Septemb.*

- 14
2602. 10. Jun. — Debet eligi Vicarius Capitularis 138
unus, qui sit de gremio Capituli, si ad sit idoneus, *Congregat. Episcoporum in Neapoli, & antea in Trident. 1597. 22. Febr. & sit Doctor, alias electio est nulla, ead. Congregat. in Putolana 1693. 27. Mar. & antea in Trarano. 1597. 25. Febr. & electio devolvitur ad Metropolitanum, ead. Congregat. in Macarion. 1603. 22. Dec. nec sufficit, quod sit Magister in Sacra Theologia, ead. Congregat. in Bojano. 1601. 9. Jan. habilis tamen non Doctor tolerari potest, si Doctor haberi non possit, ead. Congregat. in Putolana 1603. 27. Jul. apud Pellegrii, in Prae, Vicarior. par. 1. sect. 4. sub. sect. 2. num. 13. & 12. & refert etiam Nicol. in Lucubratiomb. tom. 2. lib. 1. tit. 18. de Vicar. Capit. numer. 16.*
1602. 18. Jun. — Pro Monitoriis, de quibus Tri- 139
dentinum sess. 25. de reform. cap. 3. obtentis ad instantiam non pauperum licet recipi possint tres Julii à Notario pro suo labore, ab Episcopo tamen, vel Vicario nihil potest recipi, non obstante appello illius Tribunalis, vel aliorum vicinorum, *Congregat. Consil. in Trarano, & antea in ead. 1588. 15. Dec. apud Nicol. in Lucubratiomb. tom. 2. lib. 2. tit. 7. num. 23.*
1602. 2. Jul. — Licet Vicarius Capitularis possit 140
concedere Dimissorias post annum omnibus, & intra annum arctatis, non tamen eas concedere potest exemptis, quibus tanquam Delegatus Apostolicus concedebat Episcopus, *Congregat. Concilia apud cund. ibid. lib. 2. tit. 39. n. 6.*
1602. 4. Jul. — Matrimonium contrahi potest va- 141
lide non solum coram Sacerdote habente facultatem à Vicario Generali, sed coram Vicario Generali, et perinde ac coram Parocho, *Congregat. Consil. apud Monacel. in Formular. leg. apud. par. 2. tit. 16. form. 2. num. 32. juxta Sanchez de Matrim. disp. 29. num. 18. lib. 3. alioque quamp-
plu.*

- plures apud Barbof. in *Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 1. num. 105.* ¶ Notandum primo, quod valet etiam Matrimonium coram Vicario Episcopi nondum Sacerdote, Navar. *consil. 9. & 10. de clandest. despons. Bonac. de Matrim. quest. 2. par. 8. num. 19.* & censuit Sacra Congregatio apud Farinac. *decis. 70. par. 2. divers.* ¶ Notandum secundo, quod valet quoque Matrimonium, cui assistit Vicarius Parochi impensus, vel excommunicatus, ut censuit Sacra Congregat. apud Farinac. *decis. 89. d. par. 4. divers.* & Barbof. *allegat. 32. num. 92. & 103.* Si Parochus ipso jure, vel per identitiam esset Beneficio privatus, dummodo possessione spoliatus non sit.
1602. 5. Nov. — Episcopus remanet obligatus pro 142
actionibus sui Vicarii, *Congregat. Episcoporum in Macarion. apud Nicol. in Lucubratiomb. tom. 2. lib. 2. tit. 16. num. 2. in fine.* ¶ Notandum, quod Actus jurisdictionales reiterati, & gesti à Ministris Episcopi advertitatis, contra ipsum bene probant, quia praesumitur de illis scientiam habuisse, praesertim si nonnulli fuerint gesti à Vicario, qui censetur eadem Persona cum Episcopo, in quo non potest cadere ignorantia, *Rota dec. 166. n. 3. par. 2. divers.* ¶ Vide infra 1660. 21. Maii.
1602. 3. Dec. — Vicarius Foranensis non potest 143
concedere licentiam accedendi, & ingrediendi Monasteria Monialium sine facultate speciali, *Congregat. Episcoporum in Pistorien. apud Patuenc. in Compend. ad Consultat. Canonice, Jac. Pignatelli, par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 97. & refert etiam Nicol. in *Florent. verb. Clausura, n. 18.**
1603. 19. Jan. — Generaliter esse Parochum, & 144
Vicarium Generalem Episcopi sunt officia male compatiblea in eadem Persona, *Congregat. Episcoporum in Massana: ex eo quod, ut quis bene exerceat alterum ex dictis officiis, alteri necessarium esse cogitur, ead. Congregat. in Serrina 1647. 16. D 4 Nov.*

CONST. ac DECIS.

Novi. apud d. Nicol. ibid. verb. Vicarius Generalis
n. 37. & refert etiam d. Palucca. par. 2. tit. de Vicariis, pag. mibi 418.

1603. 17. Febr. — Vicarius Apostolicus debet habere salarium scutorum ducentorum monetæ Romanæ pro singulis annis ab Episcopo, vel à Mensa Episcopali, Sede vacante, nisi in Brevis Pontificio aliter exprimeretur; & insuper scuta quinquaginta ejusdem monetæ pro accessu, & recessu, id est viginti quinque pro accessu, & totidem pro recessu; aliquando verò taxatur minus, vel plus secundum locorum distantiam. *Congregat. Episcopus. in Cajacen. quæ proviso, seu salarium non incipit currere à data Brevis, sed à die possessionis, & ingressu in Civitatem, quando capit jurisdictionem exercere, quia pro vaticodantur sibi expensæ accessus, ead. Congregat. in d. Cajacen. 1640. 23. Nov.* quod si deputaretur Vicarius Apostolicus aliquis, qui in eadem Civitate resideret, non posset iste pretendere expensæ accessus, neque recessus, si ab ea reverè non rediret. *ead. Congregat. in Tridentina 1646. 2. Mar.* neque potest, utique quò discedat, summatim taxatam pro recessu pretendere, *ead. Congregat. in d. Cajacen. 1640. 23. Nov.* quod si Episcopus haberet tenuis redditus, & decessit provisione prædicta non posset cum residuo decenter subleantari, deberet utique fieri nova taxatio, & dimini prædicta provilio, habita ratione paupertatis Episcopi, *ead. Congregat. 1647. 2. Aug.* quæ moderatio potest, imo debet fieri ad scuta centum quinquaginta, & aliquando ad centum pro prædicta ratione paupertatis, & tenuitatis reddituum Episcopaliū, *ead. Congregat. in Castrin. 1653. 3. Oct.* apud Pellegrin. in *Prax. Vicarior. par. 1. sect. 6. n. 32. & 33.*

1803. 12. Apr. — Vicarius Generalis præcedere debet omnes Dignitates, & Canonicos Sacris Votibus

PRO VICARIIS.

sibus non paratos, & dummodo dictus Vicarius non sit ex numero Dignitatum, vel Canonico- rum ejusdem Ecclesiæ, & velit tanquam Dignitas, vel Canonicus in Choro assistere, Distribu- tiones quotidianas lucrandi gratiâ, quia tunc sedere debet in Stallo, seu loco suæ Dignitatis, vel Canonicatus. *Congregat. Rit. in Penit. apud Palucca. in Comp. ad Consilium. Canon. Sac. Pignacil. par. 2. tit. de Præcedentia, pag. mibi 240.*

1603. 13. Maii. — Magis decet Coadjutorem Episcopi facere Parentem Predicatoribus, quam Vicarium. *Congregat. Episcopus. in Arimin. apud Nicol. in Ludent. tom. 2. lib. 3. tit. 6. n. 8.*

1603. 13. Maii. — Tutrata dicitur jurisdic- tio Archiepiscopi, quando Episcopus Suffraganeus, vel ejus Vicarius edicto, aut lege prohiberet, ne in Dicecesi eorum non debeant, nec possint Ordinationes, & provisiones quæcumque Metro- politani sine sua expressa licentia, nam tale edictum improbat. *Congregat. Episcopus. in Vultur- rariis. apud Monazel. in Formulæ. leg. præf. par. 3. titat. form. 32. num. 12.*

1603. 10. Jul. — Parochus non est prohibendus ab Episcopo, ne celebret Officium Mortuorum sine interventus Vicarii Foranei. *Congregat. Episcopus. in Cremen. apud Nicol. in Florent. verb. Parochus, num. 23.*

1603. 23. Jul. — Potest Episcopus eligere sibi in Vicarium, unum ex Canonici de gremio Capituli, modo sit exterus. *Congregat. Episcopus. in Messanen. & nota in Trabunens. 1601. 3. Sept.* iuxta Felin. in *cap. cum solus, de re judic. col. 10.* apud Pellegrin. in *Prax. Vicarior. par. 1. in præcip. num. 5.* ubi etiam imo si non potest alio modo sibi com- mode provideri, licet assumere Canonicum etiam Regularem, ex Cucc. Paris. Sbroz. & DD. in *cap. si quis, dist. 68.* Notandum primò, quod Prælati Regularis dans aliquod officium, vel dignitatem extra Ordinem, putè si concedat ali-

cu[m] Episcopo in Vicarium aliquem Fratrem, non incurrit p[en]as inflicta[s] à Paulo V. in Constitut. 54. qua[m] incipit Admonetur, §. 1. & 2. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. pag. mihi 339. & tom. 3. cap. 10. num. 6. pag. 356. ¶ Notandum secundo, quod illegitimus dispensatus ex privilegio ad Dignitates intra Ordinem, non potest eas extra Ordinem habere, ideoque non potest esse Vicarius Episcopi, quia Vicarius est quedam Dignitas; d. Peyrin. tom. 1. circa Constitut. 2. Julii II. §. 29. num. 98. pag. 79. ex Rodriq. tom. 1. 99. regul. qu[est]. 13. art. 13. & Sanchez lib. 5. in Decalog. cap. 5. num. 16.

1603. 2. Sept. — Facultas cap. 7. sess. 21. transfere[n]di Beneficia simplicia ex Ecclesiis vetustate collapsis transi[n]t in Vicarium Capitularem, Sede vacante. Congregat. Concil. vni[us] Clem. VIII. apud Nicol. in Lacerationib. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capitul. n. 21.

1603. 5. Sept. — Regulari approbati ab Episcopo defuncto ad Confessiones audiendas, non possunt à Capitulo, seu ep[iscop]o Vicario, Sede vacante, examinari, propter Privilegium Clementis IV. ut censuit Congregat. Episcopor. in Foman. & postea in Aquen. 1604. 27. Jul. apud eund. ibid. lib. 5. tit. 38. n. 9. & refert etiam Antonel. de regim. Eccles. Episc. lib. 4. cap. ult. num. 79. ex Diana par. 3. tra[ct]. 2. resp[on]. 27.

1603. 16. Oct. — Licet Vicarius habere debeat provisionem, seu salariam ab Episcopo, non autem eius loco emolumenta Cancellariæ. Congregat. Episcopor. in Senegallien. apud Nicol. in Lacerationib. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de offic. Vicar. num. 16. ubi quod reputatur abusus intolerabilis, quod Vicarius solvat respon[s]ionem Episcopo, ex ead. Congregat. in una Montis albi 1617. 14. Mar. ex cap. 1. 2. & 3. no[n] Pralati vice suas sub annuo censu concedant.

1603. 16. Oct. — Deputatio Episcopi pro una Dioc.

Dioecesi in locum Vicarii Metropolis. Congregat. Episcopor. in Castellanen. apud eund. in Florent. verb. Metropolitanus, num. 4. ¶ Notandum primò, quod Episcopus assumptus in Vicarium alterius Episcopi, non habet per hoc majorem potestatem, quam ceteri Vicarii. Azor. par. 2. lib. 3. cap. 45. qu. 9. apud Leuen. de Vicar. tra[ct]. 1. cap. 1. 99. 51. ¶ Notandum secundo, quod Vicarius Generalis Episcopi, qui durante officio fuit creatus, & consecratus Episcopus, potest creatione, & consecratione non obstantibus, retinere dictum munus Vicarii Generalis, dum se preparat, & expectat opportunitatem conferentis se ad suam Ecclesiam, ideoque valida sunt per eum gesta tanquam Vicarium; nullo enim jure prohibetur, quin Episcopus possit esse Vicarius alterius Episcopi, imò videtur permissum per text. in cap. plerique, ubi Gloss. verb. necessitas, de offic. Ordin. Anchar. in cap. fin. de offic. Vicar. in 6. Sbroz. de Vicar. lib. 1. cap. 44. num. 1. d. Azor. ibid. qu. 6. quod in hoc casu facilis procedit, cum ejusmodi Episcopus non acceptaverit munus Vicarii post suam electionem, sed solum continuavit in eo munere, quo fungebatur ante suam consecrationem, sique intrat Regula, quod facilius quid conservatur in esse, quam de novo fiat, 7. r. si quavis, de possul. ¶ Notandum tertio, quod suffraganei in Episcopali Ordine constituti, & actu carentes propria Dioecesi assumuntur ab Episcopo Dioecetano tanquam Coadjutores, & Vicarii ad exercenda in ep[iscop]o Dignitas Pontificalia, Barbosa de Jur. Eccles. lib. 1. cap. 5. n. 7. & cum solum potestatem habeant exercendi ibidem dicta Pontificalia (quæ potestas non est jurisdictionis, Laym. in cap. quoniam, de offic. iudic. ord. n. 1.) differunt à Vicario Generali jurisdictionem ordinariam habente, & unum Tribunal cum Episcopo faciente.

1603. 26. Oct. — Facta electione Vicarii Capitularis,

151

152

153

154

155

laris, non potest Capitulum illum ad libitum revocare, & novum constituere, nisi ex causa bene visa Sacra Congregat. Episcoporum in Aretina, & antea in Torraccanen. ac in Neapolitana, apud Barbol. de Canonie. & Dignitatib. cap. ult. n. 47.

1603. 26. Oct. — Postquam Metropolitanus, ob negligentiam Capituli Sulfraganei non constituentis Vicarium Capitularem intra octo dies, deputavit Vicarium, non potest amplius Capitulum negligens purgare moram, & eligere. Congregat. Episcoporum in Macarien. quod si Capitulum non elegit Vicarium in tempore, nec Metropolitanus negligentiam supplevit, tunc deputatur Vicarius Apolliticus à Sacra Congregat. Episcoporum in Satrina 1603. 10. Jan. referentibus Pellegrino in Praxis, Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 1. num. 29. ac Nicolaus in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. titul. 28. de Vicar. Capit. num. 18.
1603. 21. Nov. — Vicarii Capitularis jurisdictione eadem est in his quæ sunt Juris communis, quæ sunt Episcopi. Congregat. Episcoporum in Rentina, apud d. Pellegrin. par. 1. sect. 4. subsect. 2. num. 3. & refert etiam d. Nicolaus ibid. n. 27.
1603. 15. Dec. — Potest Vicarius Capitularis licentiam dare Episcopo extero confirmandi, Ecclesias consecrandi, reconciliandi, & cetera faciendi ad usum Pontificalium spectantia in sua jurisdictione. Congregat. Episcoporum in Neppesina, apud Pellegrin. ibid. subsect. 2. n. 6.
1604. 12. Jan. — Vicarius Capitularis, elapso anno ab Episcopi Synodo, congregat ipse, & in ea Examinatores deputentur, extra quam non poterit dictos Examinatores eligere, sed uteretur existentibus. Congregat. Concilii in Neapolitana, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capit. num. 21. & refert etiam Pellegrin. ibid. num. 14.
1604. 18. Jan. — Vicarius Capitularis, non verò Capitulum dat Dimissorias post annum, & in-

156

157

158

159

160

112

tra annum arctatis. Congregat. Concilii in Neapolitana, apud eund. ibid. & refert etiam Barboza in Collect. ad Concil. Trident. sess. 7. cap. 10. n. 10. ex Alden. in Compend. Canonicar. resol. lib. 3. n. 5. ac de Canonie. & Dignitatib. cap. ult. num. 120. nec non Reiffenstuel. tom. 1. Jus. Canonie. tit. 11. §. 5. num. 125. ex Marchetti. in Praxis. Vicar. Capitular. 2. tit. 15. n. 21.

1604. 12. Jan. — Vicarius Capitularis non potest dare licentiam alicui obligato ad residentiam, ut Studiorum causa possit abesse. Congregat. Concilii in una Civitatis Plebis, apud Nicol. in Lucubrationib. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capitul. n. 21.
1604. 3. Mar. — Commissio Causæ habet annexam facultatem citandi, inhibendi, carcercandi, constituendi, procedendi, & expediendi: & si est Curæ Animarum, constituendi interim Oeconomum, seu Vicarium per modum provisionis. Congregat. Episcoporum & antea sepissimò apud eund. ibid. tit. 29. n. 1.
1604. 13. Mar. — Non potest Vicarius Capitularis prohibere, ne quis, Sede vacante, promoveatur ad Ordines. Congregat. Episcoporum in Stracufana, apud eund. ibid. tit. 28. de Vicar. Capitul. num. 21. & refert etiam Pellegrin. in Praxis. Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 4. num. 32. ubi num. sequitur, quod tempore imminente novi Episcopi debet abstinere à dandis Dimissoriis, seu Testimonialibus ad Ordines, ex ead. Congregat. in Brindin. 1654. 20. Nov.
1604. 26. Mar. — Parochus Urbanus, & Magister Grammaticæ, & Episcopi, vel Capituli Vicarius deputari potest, si habeat alia requisita. Congregat. Episcoporum in Imolen. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 4. n. 25.
1604. 4. Maii. — Vicarius quilibet non potest cognoscere de Causa, quæ sibi delegata fuit sub nomine Vicariatus, post finitum, vel renunciatum officium: licet tecus sit de Canonico, vel alio

162

163

164

165

166

167

62
 alio Prælato. *Congregat. Episcoporum in una Almo. Obiit. apud eund. d. tom. 2. lib. 1. tit. 2. d. 8. offic. Vicar. num. 15.* ¶ Notandum, quod Vicarius Capitularis procedere potest in iis, quæ à Sacra Rituum Congregatione pro executione Decretorum de Sanctorum Canonizatione commissæ fuerint Episcopi postea defuncto, prout Paucucc. in *Compend. ad Consultat. Canonice Jac. Pignatelli. par. 3. tit. de Canonizatione Sanctorum, pag. mihi 91.*

1604. 8. Maii. — Removeri potest Vicarius Capitularis, si aliqua causa inhibeat Suffraganeo, vel ejus Vicario executioni sui officii. *Congregat. Episcoporum in Materana, & antea in Tarentina 1600. 17. Jani. apud eund. par. 2. tit. de Vicario, pag. mihi 412.*

1604. 1. Jun. — Vicarius Capitularis eligendus est infra octo dies à morte, vel translatione Episcopi, vel ejus notitia. *Congregat. Episcoporum, & à Capitulo Cathedrali, non Collegiate Cathedrali subiectæ, ead. Congregat. 1607. 13. Sept. licet Ecclesia se prætendat Cathedralis, si de hoc non constat, ead. Congregat. 1696. 6. Apr. apud eund. ibid. n. 18.*

1604. 1. Jun. — Exemptio concessa à Jurisdictione Episcopi, & Vicarii, non extenditur ad incoefficientem. *Congregat. Episcoporum in Georgetown: maxime si eò mittatur Vicarius Apostolicus, ead. Congregat. in Sidraciana 1601. 20. Aug. apud eund. in Florent. verb. Exemptio, n. 15.*

1604. 9. Aug. — Subditis Nullius non conceduntur Dimissoria à Prælato Loci, vel ejus Vicario, imò neque à Vicario Apostolico, sed ab Episcopo viciniori. *Congregat. Concil. in una Nullius Altamura, & antea in Sidraciana, ac postea 1606. 14. Jun. apud eund. ibid. verb. Dimissoria, num. 4.*

1604. 6. Sept. — Vicarius Generalis Archiepiscopi potest etiam Sede vacante legitime procedere

63
 dère in causis appellationem à sententiis Suffraganeorum ser. ser. interpositis. *Congregat. Episcoporum, & antea in Casertan. 1602. 3. Dec. Alperimè tamen increpantur Vicarii Metropolitanorum, qui irreverenter tractant Episcopos Suffraganeos, ead. Congregat. 1613. 26. Mar. & antea 1602. 5. Nov. apud Nicol. in Lucubratiomb. tom. 2. lib. 1. tit. 31. n. 4.*

1604. 26. Oâ. — Amotio Vicarii Capitularis non est faciendâ sine iusta causâ cognoscendâ, & approbandâ à Sacra Congregat. Episcoporum in Astina, & antea in Tarentina 1603. 23. Sept. & in Neapolitana 1. ejusd. ac in Montis Regalis 17. Jun. ejusd. anni, ut referet Monacel. in *Formular. leg. præf. par. 1. tit. 1. form. 2. n. 14.*

1604. 22. Nov. — Consultor, sive Assessor à Vicario Capitulo non Doctore assumendus, non potest deputari à Capitulo, aliter deputatio esset nulla. *Congregat. Episcoporum in Averno. apud eund. ibid. n. 27.*

1604. 1. Dec. — Vicarius Generalis in concursu Parochialium potest legitime accedere habenti paritatem votorum, omisso habente ultra similitudinem. *Congregat. Concil. apud Paucucc. in Compend. ad Consult. Canonice Jac. Pignatelli. par. 1. tit. de Concursu Paroch. pag. mihi 189. ubi addit rationem, scilicet, quia habens vota paria censetur approbatus, ex Trident. cap. 18. sess. 4. de reform. ut Episcopus, & ejus Vicarius Generalis non solum potest accedere approbatus, sed illos eligere, & sufficere, quod unum ex approbatis eligat.*

1605. 10. Jan. — Ad vicinium Episcopum spectat conferre Christum, conlegere Altas, vel Altaria portatilia, Sede vacante; & Vicarius Capitularis procurare debet, ut illi subministretur victus conveniens, & equorum expensæ. *Congregat. Episcoporum apud Nicol. in Florent. verb. Episcopus, num. 55. ubi quid vicinior autem Episcopus dicitur, ejus Cathedralis est proximior Cathedrali vacan-*

vacanti, licet forte alia esset vicinior loco habitationis impetrantis, ex *Congregat. Concil. in Fundat. 1637. l. 4. Nov.*

1605. 10. Oct. — Si electio Vicarii Capitalaris non concludatur in tempore à Concilio Tridentino prescripto *cap. 16. sess. 24.* sit devolutio ad formam Conciliaris Decreti, tam in casu negligentia, quam in casu dissensionis. *Congregat. Concil. in Aquilana, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 10. n. 13.*

1605. 14. Nov. — Pro verificandis conditionibus in licentis Monachandarum appositis, non debent mitti Commissarii, vel exigi viaticis, sed committi Vicario Foraneo. *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Flescul. verb. Expenz. n. 4.*

1605. 21. Nov. — Abbas, qui habet jurisdictionem quasi Episcopalem in Personas seculares, potest deputare Vicarium Monachum Jurisperitum: quod si talem non habeat, debet tenere Vicarium Clericum secularem Doctorem: & si id minus fieri possit, poterit facere Vicarium Monachum non Doctorem, assignando tamen ei Doctorem pro Assessorate, sine cuius consilio nihil facere possit, quod requirat altiore indaginem. *Congregat. Episcoporum, in una Nullius, & antea 1603. 23. Dec. apud eund. in Lucubris. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de offic. Vicar. Gener. num. 4. & referri etiam Pasucc. in Compend. ad Constul. Canonie. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Regularibus, pag. mibi 345.*

1605. 2. Dec. — Nominatio Vicarii spectat non ad Ordinarium, sed ad eum, cuius est Beneficium, in quo erigitur Vicaria: & hoc procedit, quamvis Vicarii non sint ad nutum amovibiles, sed perpetui, & rituales, ex quo tales Vicarii non habent, nisi exercitium Curæ Annuatim. *Rota in Urtubonen. Inris. consensu. lib. 3. cap. 3. num. 5. vult. Præterea.*

1606. 2. Febr. — Officium in Choro dato signo incho-

inchoandum est, non expectato Vicario. *Congregat. Rit. in Noritonem, apud Barbol. de Cantuar. & Dignitatib. cap. 34. num. 7. & 8. ¶ Notandum, quod cum Archidiaconus Vicarius Episcopi absentis, in omnibus fit ipso iure constitutus, *cap. 1. & cap. ad hoc, de offic. Archid. ideo ad ipsum, Vicario Chori absente, spectat regimen Chori, prout Pasucc. par. 1. tit. de Dignitatibus, pag. mibi 210. ad 1.**

1606. 5. Maii — Vicarius Generalis non potest Sedem arbitrio suo parare, sed debet sedere in Sede solita Vicario assignata. *Congregat. Rit. in Noritonem, apud d. Pasucc. par. 2. tit. de Præcedentia, pag. mibi 241. & referri etiam Lauren. de Vicar. tract. 1. c. 1. q. 61. n. 2.*

1606. 7. Aug. — Cum aliquod Oppidum est nullius Diocesis, ad Episcopum, cuius Cathedralis est proximior, spectat facere Concurium, & dare Dimissorias ipsis Clericis secularibus, vel ipsis Ordinibus conferre, præcedentibus litteris testimonialibus Prælati loci, vel epus Vicarii. *Congregat. Episcoporum, in Nullius Gergnola, & antea suspensio, apud Nicol. in Flescul. verb. Exemptio, num. 8.*

1606. 31. Aug. — Vicarius Capitalaris non valet Seminarium abique consilio Deputatorum (quos removere non potest) administrare, nec gubernium, aut taxam mercedis, & alimentorum variare. *Congregat. Concil. in Salernitana, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 10. n. 14.*

1606. 16. Sept. — Vicarii perpetui Parochialium præcedere debent illis de Cathedrali, prout declaravit *Congregat. Rit. in Tarulen. apud Pellegrin. in Pract. Vicarior. par. 1. sess. 8. num. 25. ex Aldan. in Compend. Canoniar. resolat. lib. 1. tit. 43. num. 48.*

1606. 17. Nov. — Licentia assumendi Regulares in Vicarios Episcoporum, Monachos scilicet
E
Coelic-

66
Cœlestinos, & Dominicanos, conceditur à
Congregat. Episcopar. in Vestiana, & autem in Teabo-
ren. 16. Jul. ejusd. anni, ac in Putolana 1593. 4.
Febr. apud Patucc. in Compend. ad Consultat. Ca-
nonic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Regularibus,
pag. mibi 345. & refert etiam Nicol. in Lucubratis,
tom. 2. lib. 1. tit. 18. de offic. Vicar. Gener. num. 4.
ubi quod Episcopi in partibus Infidelium passim,
absque alia speciali licentia deputare solent Re-
gulares etiam Mendicantes in Vicariis.

1606. 9. Dec. — Nullus Episcopus, vel Ordina-
rius Locorum, aut eorum Vicarii possunt sub
quovis pretextu molestante, perturbare, vel in-
quire Abbatem Generalem Congregationis Cœ-
lestinorum Ordinis S. Benedicti pro tempore ex-
istentem ob functiones solennes, & ulum Ponti-
ficalium in Ecclesiis sui Ordinis. Paulus V. in
Constitut. qua incipit Ex injuncto, apud Cherubin.
in Bullar. tom. 4. post Constit. 26. Urbani VIII. qua
incipit Sacrosancti.

1607. 25. Febr. — Pœnitentiarius approbatus, 147
& in possessionem immittitur à Delegato Aposto-
lico, eo quod Vicarium, & Tribunal Ordinarii
suspectum haberet, potest audire Confessiones
absque alia licentia ipsius Ordinarii. Congregat.
Episcopar. in Aquilejens. apud Nicol. in Plecul. verb.
Pœnitentia, num. 4. ¶ Notandum primum, quod
electio Pœnitentiarum pertinet ad solum Episco-
pum, vel, eo absente, ad Vicarium suum,
cui in specie delegaverit Episcopus hanc facultatem,
expensis tamen ipsius Episcopi: sed & ipse
Episcopus absens poterit, ubi est, eligere Pœ-
nitentiarum: non enim ad id est necessaria præ-
sencia, seu existentia in Diocesi, nam extra il-
lam potest expediri, cum non sit contentiosa,
sed voluntaria jurisdictionis. Congregat. Concil. in
Burgens. apud Corrad. in Prax. Benefic. lib. 2. cap. 4.
num. 110. ¶ Notandum secundum, quod si intra
semestre à die notitiæ vacationis, Episcopus per
16

67
se, vel ejus Vicarium non eligeret Pœnitentia-
rium, devolvitur electio ad Capitulum, cum ad
Episcopum pertineat proprio jure, & ordina-
rio, Concil. Trident. juxta cap. 2. de concess. Præben-
dar. apud d. Corrad. ibid. ex Garz. in addit. ad par. 5.
cap. 5. num. 143. ¶ Notandum tertium, quod Re-
buff. in Prax. tit. de devolut. num. 63. ubi dicit,
quod Capitulum Sede vacante poterit etiam crea-
re Pœnitentiarum, qui absolvat à casibus etiam
ab Episcopo reservatis, non est intelligendus de
Pœnitentiarum ad præscriptum Tridentini, cujus
deputatio cum annexione Præbendæ spectat ad
Episcopum, sed de eo Pœnitentiarum, qui sit
simplex Confessarius à Capitulo constituendus,
ut Sede Episcopali vacante possit absolvere à
Casibus Episcopo reservatis, cujus officium per
supervenientiam novi Episcopi expirat, & nul-
lam Præbendam annexam habet, ut ex d. Garz.
spe. cit. num. 150. dicit d. Corrad. ibid.

1607. 17. Mar. — Non potest Vicarius Episcopi 188
Prædicatori benedicere, atquequam Pulpitum
ascendat. Congregat. Rit. in Pacen. apud Pellegrin.
in Prax. Vicariar. par. 1. sect. 2. subsect. 2. nu-
mer. 12.

1607. 10. Maii. — Dignitas prima semper est, 189
& vocatur prima Dignitas, licet Vicarius Ge-
neralis lateat in suo loco, ut declaravit Congre-
gat. Rit. in Plecentina ad 4. Auth. apud Barbof. de
Canonic. & Dignitatib. cap. 7. n. 6.

1608. 14. Maii. — Vicarius Generalis, præsen- 180
te Episcopo in die Purificationis Beatissimæ Ma-
riæ Virginis, non debet accipere Candelam an-
te Canonicum, vel Dignitatem, quæ Episcopo
ministravit. Congregat. Rit. in Laurina, & Laure-
tana, apud Patucc. in Compend. ad Consultat. Cau-
nic. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Pœnitentia, pag.
mibi 241. & refert etiam Leuren. de Vicar. tract. 1.
cap. 2. qu. 61. n. 3.

1608. 25. Jun. — Vicarius non potest dare licen- 191
tiam

tiam extendendi Pontificalia sine speciali mandato
Congregat. Concil. apud Nicol. in *Florent. verb.* Vi-
carius in genere, *num. 6.*

1609. 21. Mar. — Vicarius perpetuo adscriptus
Ecclesie Cathedrali, est de corpore Cathedralis,
& consequenter incedit sub illius Cruce. *Congregat. Rit. apud Gavant. in Manuali Episcoporum. verb.*
Vicarius perpetuus, in *addit. n. 8.*

1609. 27. Nov. — Valde Licitum Episcopale, in
quo disponitur, quod Congregationes Confrater-
nitatum Ecclesiasticarum non habeantur abs-
que interuentu, & assistentia Vicariorum For-
neorum. *Congregat. Concil. in Neuronen. & antea in
Mediolanen. 1589. 27. Jan. apud Paknec. in Com-
pend. ad Consultat. Canonis. Jac. Pignatell. par. 1. tit.
de Confraternitatibus. pag. mibi 202.*

1610. 5. Mar. — Inquisitores, & Officiales ad
causas Sancti Officii deputati, actu tamen in-
servientes, in Castellis, Legionis, Aragonum,
nee non Hispaniarum, & utriusque Sicilie Re-
giones existentes, percipiunt per quinquennium
(quod solet successisse iterum concedi) omnes fructus,
& obventiones Beneficiorum per ipsos obtento-
rum, dummodo non sint Parochiales Ecclesie,
perpetue Vicarie, vel Beneficia Curam Animarum
habentia. *Paulus V. in Constitut. que incipit
Alia, apud Bartholomeo Canonis. & Dignitatibus. cap. 4.
no. 2. verb. Non solum.*

1610. 19. Jul. — Parochus Urbanus, tam Epi-
scopi, quam Capituli Vicarius deputari potest,
si habeat alia requisita. *Congregat. Episcoporum. in
Aurien. & antea 29. Mar. ejusd. anni, apud eund.
ibid. cap. 22. n. 37. & referet etiam Paknec. par. 2. tit.
de Vicario, pag. mibi 417.*

1611. 12. Mar. — Si in electione Vicarii Capi-
tularis duo Canonici Doctores habuerint vota
paria, neuter erit Vicarius legitimus, & electio
propterea devolvitur ad Metropolitanum juxta
dispositionem Tridentini. *Congregat. Concil. in
Vercel.*

*Verellen. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2.
tit. 16. form. 10. n. 13.*

1611. 9. Maii. — Si confiterit, quod via sit mon-
tuosa, aspera, lutosi, ac ita ardua, ut Paso-
chiani sine magno incommodo, imo etiam pe-
riculo pro recipiendis Sacramentis, & audiendis
Divinis Officiis ad Parochialem accedere ne-
queant, praesertim tempore hyemali propter im-
bres, ac pluvias, non solum reputatur necessaria
deputatio Vicarii, verum etiam dismembratio,
sive erectio novae Parochiae. *Rota in Lucana Dis-
membrationis coram Ottembergo, apud Palence,
in Compend. ad Consultat. Canonis. Jac. Pignatell.
par. 2. tit. de Parochia, pag. mibi 203.*

1611. 15. Jul. — Non potest esse Vicarius Episco-
pi Canonicus Penitentiarum, ne suspicionem
ingerat, quod in administratione iustitia utatur
scientia Confessionis, nisi esset tanta opinio
apud omnes, ut excluderetur hujusmodi suspicio.
*Congregat. Episcoporum. in Ariminen. & antea in ead.
28. Jan. & 13. Maii ejusd. anni, apud Pellegri-
in Prax. Vicarior. par. 1. in princip. numer. 9. & referet
etiam Nicol. in Lucubrations. tom. 2. Can. 116. n. 16. & 8.
de offic. Vicar. Gener. n. 4. pag. mibi 37.*

1612. 4. Maii. — In Ecclesiis Parochialibus, ef-
fectus de Mensa Monasterii Monachorum non
potest Episcopus contulere Vicarios perpetuos
vigore Tridentini cap. 7. *sess. 7. de reform.* nam
hujusmodi Ecclesie non sunt simpliciter Mon-
asterio unitae, sed ex litteris Pontificum effecte
de Mensa Monasterii: quia conceduntur Eccle-
siae cum Bonis, & cum illorum administratione,
quod non importat simplicem unionem, sed
quod Ecclesia unita fiat de Mensa Monasterii.
*Rota in Tiburtina Jurisdictionis coram Cocchio, ex
Gloss. 1. in Clement. verb. de Mensa, apud Paluce-
par. 2. tit. de Parochia, pag. mibi 217. ubi quod
ideo quando Ecclesia est de Mensa Monasterii
tunc de jure non est locus deputacioni Vicarii*

perpetui, sed Abbas potest retinere in illis Presbyterum secularum ad nutum amovibilem, qui ipsum adjuvet in Cura.

1612. 7. Jul. — Non licet Vicarius sumere Paramenta de Altari, quia hoc facere solis Episcopis celebrare volentibus permittitur: nisi adfit necessitas, cum scilicet alius locus congruus non adest, ut possit Sacris Vestibus indui: & tunc non in medio Altaris, sed in cornu Evangelii, sicut alii Sacerdotes faciunt, in casu simili Paramenta ipsa accipiant. *Congregat. Rit. apud Pellegrin. par. 1. sess. 2. subsect. 2. num. 11.*

1612. 11. Sept. — Clericus conjugatus, licet cum unica, & virgine, non potest esse Vicarius Episcopi. *Congregat. Episcoporum in Trakenen. apud Nicol. in Libent. tom. 2. lib. 1. tit. 18. de offic. Vicar. Genet. num. 4. & referunt etiam Antonel. de regim. Eccles. Episcop. lib. 6. cap. 10. num. 5. ac d. Pellegrin. par. 1. in princip. num. 4. ubi limitatur tamen, si Episcopus habeat jurisdictionem temporalem, nam tunc potest in ea nominare Clericum conjugatum, ex Marcel. Vulpe in Prax. Indic. For. Eccles. cap. 40. num. 13. & ex Camil. Borrel. in sum. decis. tom. 1. tit. 8. num. 20. ¶ Quoad prædictam limitationem, vide quæ diximus supra 1581. 16. Maii.*

1612. 13. Nov. — Canonico substitutus à Vicario Canonico nullam pretendere potest præcedentiam. *Congregat. Episcoporum in Lucianen. apud Nicol. in Florent. verb. Præcedentia, n. 2.*

1613. 14. Jan. — In Præpositura, sive membris, ac subiectis, & unitis Regularium Monasteriis, non requiritur Concursus juxta formam Concilii Tridentini cap. 18. sess. 24. sed sufficit de idoneo tantum illas providere. *Rota in Fesulana Prioratus curam transcensæ X. apud Palucc. in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de 5 Concursu Paroch. pag. mibi 192.*

1613. 4. Maii. — Prothonotarios de numero Par-

108

107

101

103

104

ticipantium in eorum quasi possessione præcedendi Canonicos, tam in Ecclesiis Patriarchalibus, quam in aliis quibuscunque etiam Cathedralibus extra Urbem, manutendos fore, & esse censuit, & declaravit, atque ita in futurum servandum esse decrevit, mandando Vicariis, & Canoniciis dictarum Ecclesiarum Patriarchalium, & aliarum quarumcunque, ut in posterum in quibuscunque actibus, hujusmodi Decreto parere teneantur. *Congregat. Rit. apud Barboi. de Canon. & Dignitatib. cap. 18. n. 34.*

1614. 21. Febr. — Potest Episcopus plures habere Vicarios, si ita servetur de consuetudine. *Congregat. Episcoporum in Lancianen. & antea in ead. 1599. 28. Mar. & à fortiori, si habeat plures Civitates, vel Dioceses unitas, nam tunc debet in unaquaque tenere suum Vicarium Generalem, ead. Congregat. in Sutrien. 1594. 7. Jun. non debet tamen habere plura Tribunalia, vel plures Vicarios juxta numerum Dominiorum, ad quæ Diocesis se extendit, ead. Congregat. in Aques. 1604. 26. Febr. quod si unum constituat Vicarium, ad illum debent accedere Subditi utriusque Diocesis, *Rota in Visibien. & Tuschanen. Vicarii 1617. 3. Mar. coram Cavallo, apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 2. subsect. 5. n. 12. & seqq. Vide etiam Nicol. in Lucilianonib. tom. 2. lib. 1. tit. 18. de Vicar. Genet. num. 7.**

1614. 28. Febr. — Licet quis visitet tanquam Vicarius Episcopi, non adbeant Distributiones, sed tantum fructus. *Congregat. Episcoporum in Penanen. apud Nicol. in Florent. verb. Distributiones, numer. 16.*

1614. 21. Mar. — Consuetudo, quæ viget in toto ferè Regno Neapolitano, per quam morientibus ad ingressum potest fieri Testamentum ad prias causas à Rectoribus Curatis, vel Vicariis Foraneis, juxta devotionem, qualitatem, & quantitatem Patrimonii, ac Personæ ipsius Defuncti

E 4 quo

22
quo relinquatur aliquid modicum iis Ecclesiis, vel Locis piis, quibus Defunctus devotus, vel affectus erat, est laudabilis, & ubi viget, manuteneri debet etiam cum centuris. *Congregat. Episcoporum, in Salernitana, & antea in Tricaracen.* 1603. 4. Sept. apud Nicol. in *Florent. verb. Testamentum, num. 7.* ubi tamen aliquas resert conditiones ibidem videandas, ab eadem Congregatione approbatas.

1614. 6. Jul. — Vicarius Canonicus in habitu Prelatico mittit Distributiones, *Congregat. Rit. & antea 1605. 2. Aug.* etiam eas, quae dantur ob Processiones, ead. *Congregat. 1620. 4. Apr. & antea 1616. 1. Oct. 1613. 22. Dec. 1610. 7. Aug. 1607. 16. Jul. 1601. 20. Dec.* apud Gavant. in *Manuali Episcoporum, verb. Canonico-rum Distributiones, n. 9. & 10. in addit.*

1614. 26. Jul. — In Ecclesia Parochiali unita sufficit deputare Vicarium amovibilem ab Ordinario approbatum, nisi tamen subsit spes, quod brevi Populus, & Animae revertantur ad primam Parochialem, habitumque redigatur ad actum. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Lucubrationibus, tom. 2. lib. 3. tit. 4. n. 23.*

1614. 6. Aug. — Potest Vicarius Episcopi exequi commissiones, & litteras Apostolicas, quae prius directae fuerant Vicario Capitulari, non adhuc executae, *Congregat. Episcoporum, in Parmen. apud Pellegrin. in Pract. Vicarior. par. 1. fol. 1. subsec. 1. numer. 13.*

1614. 21. Aug. — Aetas viginti trium Annorum permitti potest in Vicario Capitulari, si alias est idoneus, non tamen exposit. *Congregat. Concil. apud Barbol. in Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 16. num. 19. & in tract. de Canonico, & Diplicatib. cap. ult. num. 5. & resert etiam Gavant. in Manuali Episcoporum, verb. Capitulum Sede vacante, n. 9. in addit.*

1614. 11. Nov. — Episcopo, & in ejus absentia

Vica-

Vicario Generali dehetur reverentia in Choro, dum Divina celebrantur, ab omnibus Canonice, etiam exemptis ratione Subcollectariae, & alia ratione. *Congregat. Episcoporum, in Cataco. apud d. Barbol. in Collect. ad Concil. Trident. sess. 25. de reform. cap. 1. v. 1. ex Aldan. in Compend. Canonico, fol. lib. 3. tit. 23. n. 39.*

1614. 21. Nov. — Vicarius Episcopi non potest concedere Dimissorias Graecis conjugatis ad Ordines, naque Episcopo in remotis agente. *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Florent. verb. Graeci, num. 14.*

1614. 21. Nov. — Sportulas propriis dictas, quae recipiuntur in Causis Civilibus, etiam Episcoporum Vicarii recipere possunt. *Congregat. Episcoporum, in Ferrarior. apud eund. in Lucubrationibus, tom. 1. lib. 4. tit. 6. de Actionibus, num. 244. ubi pro sententia tamen distinctivis, non pro interlocutoriis, ex ead. Congregat. in Rogien. 1605. 28. Nov.*

1614. 19. Dec. — Licet Notario accipere anuum Carolenum pro quolibet Teste, & Vicario quinquae Carolenos pro Decreto interponendo super sufficientia Patrimonii. *Congregat. Episcoporum, apud eund. in Florent. verb. Ordo, num. 7.*

1615. 10. Apr. — Potest Vicarius Capitularis Sede vacante executionis demandare litteras Episcopopo per Sacram Congregationem directas, & ab illo non executas, *Congregat. Episcoporum, apud Pellegrin. in Pract. Vicarior. par. 1. fol. 4. subsec. 2. num. 19. & resert etiam Barbosa de Canonico, & Diplicatib. cap. ult. num. 60. ac in Collect. ad Concil. Trident. sess. 7. cap. 10. num. 5. ex Aldan. in Compend. Canonico, resolut. lib. 2. tit. 3. num. 1. & iterum sess. 24. de reform. cap. 16. num. 25. ubi quid nec non omne illud, quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Brevem in causis jurisdictionem impostantibus concessum, ex ead. Congregat. in Neapoli. 1604. 19. Feb. & antea in Tragen. 25. Jan. ejusd. anni,*

1615;

1615. 11. Jun. — Quotiescunque in Vicarium transferretur non solum exercitium Curæ, sed etiam omnimoda Cura, habet locum Concursum, & nisi referat ad hunc effectum, an Vicarius sit perpetuus, vel ad nutum amovibilis. *Rota in Vigenon. Censuræ coram Remboldo, apud Barbos. de potest. Episcop. par. 3. alleg. 60. n. 32.*
1615. 27. Jun. — Electio Vicarii Capitularis non sustinetur ex eo, quod electus unius ex vocalibus poterit consentire proprie electioni, ut ejus vox computetur pro constituenda majori parte votorum; quia ubi electio procedit per secreta suffragia, non poterit seipsum eligere, nec suum votum computare in numero. *Hofstien. in cap. per vestrās, numer. 5. de Jurapat. & cum eo Jo. Andri. numer. 4. & resolvit Rota in Bergomen. Capellanis coram Buratto, apud Paleucc. in Compend. ad Consulat. Canonie. Jac. Pignat. par. 2. tit. de S. de Vicario, pag. mibi 472.*
1615. 21. Aug. — Vicarius Apostolicus ultra provisionem taxatam unā eum accessu, & recessu, debet habere solita emolumenta Vicariatus, & honoraria pro Decretis: non tamen habere debet, nec recipere potest emolumenta, quæ proveniunt ex Sigillo, illa enim spectant ad Episcopum, sive ad Mensam, ut declaravit *Congregat. Episcoporum, in Theanen. & antea in Aquilana. 1585. 24. Oct. apud Pellegrin. in Praxis. Vicarior. par. 1. sect. 6. numer. 35.*
1615. 25. Aug. — Episcopus, vel Vicarius date debent in scriptis licentias laborandi diebus Festis, *Congregat. Episcoporum, in una Civitatis Castellana, apud Nicol. in Lincubationib. tom. 2. lib. 2. tit. 9. de feriis, n. 6. & referat etiam Paleucc. in Compend. ad Consulat. Canonie. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Festis diebus, pag. mibi 297.*
1616. 11. Jan. — Non potest Capitulum propter solam absentiam Episcopi constitutere Vicarium Capitularem, licet moreretur, vel alio modo defici-

- desideret Vicarius Episcopi, sed recurrendum est ad Sanctam Sedem pro provisione, quando non potest certiorari Episcopus, ut constituit alium. *Congregat. Episcoporum, in Messanen. ex cap. penult. verb. mortem; ubi Gloss. de supplen. negl. Pralat. in 6. & interim administrabit Archidiaconus, qui est Vicarius natus, ut notat Sbroz. lib. 1. quest. 2. numer. 2. secus tamen esset, si Episcopus detineretur captivus in manibus hostium, quia tunc Vicarium Capitularem eligere posset, ut ait Pellegrin. in Praxis. Vicarior. par. 1. sect. 4. sub. sect. 1. numer. 23.*
1616. 15. Jan. — Non potest Vicarius convocare Capitulum, nec in eo intervenire, ratione talis officii, nisi in Ecclesiis receptis, vel ubi adest tale solitum. *Congregat. Episcoporum, in Ruvien. & antea in Narâen. 1603. 27. Oct. ac in Jurvenacen. 1591. 11. Febr. nec ven in Mediolanen. 1577. 2. Jun. apud d. Nicol. in Floscul. verb. Capitulum, numer. 4.*
1616. 22. Apr. — Vicarius Episcopi nihil prorsus potest accipere pro laboribus in instruendo Processu, sive pro Decreto dispensationis Matrimonialis. *Congregat. Episcoporum, apud Gavant. in Manuali Episcoporum, verb. Matrimonii impedimenta, numer. 34.*
1616. 9. Dec. — Dignitas, vel Canonicus non intitulatur primò, & principaliter in Parochiali accessorie, & in perpetuum annexa, sed in Dignitate, & Canoniatu, Dec. in cap. aures, numer. 13. & 14. de rescript. *Gaz. de Benefic. par. 1. cap. 5. numer. 154. ubi etiam dicitur, quod non censetur habere Curam Animarum: tunc enim Cura actualis remanet penes Vicarium, præsertim si in unione fuerit dispositum, quod Vicarius presentari debeat à Dignitate, vel Canonico: habitualis verò tantum remanet penes Dignitatem, & Canonicum, cujus Præbendæ unio hujusmodi facta fuit. Rota in Barchinonen. Vicaria coram Buratto,*

tatto, *relata ab Antonel. de regim. Ecclief. Epife. lib. 3. cap. 12. num. 29. ubi nota. seq. ait, quod quamvis Vicarius temporalis infituitur ab Ordinario ad praesentationem Canonici, vel Dignitatis, per huiusmodi tamen deprivationem nulla iurisdic-tio per Canonicum, seu Dignitatem datur: quia in Cura Vicarius etiam temporalis ab illo dependentiam non habet, sed illam recipit ab Episcopo infitiente, seu approbante, penes quem est titulus Curæ; ex ead. *Rota decif. 309. par. 2. diversif. Videatur Antonel. hoc loc. ubi plures ad rem probatones legales.**

1616. 16. Dec. — Vicarii Foranei, si sunt Canonici, non possunt prohibere Concanonicos ne Capitulum faciant sine eorum licentia contra ulum Ecclesie. *Congregat. Rit. & antea in Orien. Culti 1606. 16. tit. Dec. apud Pellegrin. in tran. Vicarior. par. 1. scilicet 7. subscit. inie. n. 21. & refert etiam Gavant. in Manuali Episcopor. verb. Vicarius Foraneus, in addit. n. 1.*
1617. 14. Jan. — Vicario Generali sedenti in Choro licet supra Canonicos, thurificatio duplici, non autem triplici ductu thuribili deberet, si tamen non sit Prælati. *Congregat. Rit. in Nepesina, apud Barbol. de Canonis. & Dignitatib. cap. 34. num. 25. & refert etiam Paicucc. in Compens. ad Consultat. Camer. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Præcedentia. pag. mibi 242.*
1617. 13. Febr. — Vicarius Capitularis electus non dicitur habere maiorem partem, eo quod habeat tantum medietatem, quantum debet excedere saltem in uno voto, alias electio est nulla, ut resolvit *Rota in Hispania. Canonice coram Barueio, juxta Gloss. in cap. unic. verb. assensu, ne sed. vot. in 6. Abb. in cap. postulasti, num. 14. de concess. Præben. Bellam. in cap. quapropter, §. nisi seris, dub. 3. num. 8. apud d. Paicucc. ibid. tit. de Vicario, pag. mibi 471.*
1617. 7. Mar. — Licentia alloquendi Moniales

Regu-

Regularibus subjectas danda est in Decree si Vicario deputando, sed Superior Regularis primo loco subscribat: idem servetur in licentis ingrediendi Monasteria, sed si Casus fuerit repentinus, sufficit alterutrius subscriptio. *Congregat. Episcopor. apud Gavant. in Manuali Episcopor. verb. Licentia, num. 7. & 8. & refert etiam Barbola in Collect. ad Concil. Trident. sess. 25. de Regularib. cap. 5. num. 123.*

1617. 34. Mar. — Postquam Episcopus, vel Vicarius Virginis voluntatem exploraverit, vel deputatus ab eis, qui scripto ad Episcopum, vel Vicarium testari debet quidquid inveniatur in examine si nullum obitet canonicum impedimentum, Episcopus, vel Vicarius a Coniugineis Puellæ recte depositum pectus numeratæ prodote, scilicet illius instrumentum videbit, & si de iurisdictionem accipiet pro alius rebus Monasterio dari solitis, ac Capitulum pro acceptatione fieri mandabit: quod si Monasterium fuerit subjectum Regularibus, Episcopus, vel Vicarius solum testificabitur de explorata Virginis voluntate, ac una cum Superiore videbit instrumentum depositi realis dotis, ac fidei iuramentum, ne supra, recipiet: reliqua soli Superiori expedienda relinquat. *Congregat. Episcopor. apud Nicol. in Lucubr. rem. 2. lib. 3. tit. 1. n. 22.*
1617. 17. Jun. — Potest Capitulum eligere Vicarium ad tempus, puta ad annum, apponendo in commissione hanc clausulam, ut scilicet duret per annum, prout declaravit *Congregat. Concil. apud Barbol. de Canonis. & Dignitatib. cap. ult. num. 44. & in Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 16. num. 14. & refert etiam Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. scilicet 4. subscit. 1. numer. 10.*
1617. 11. Aug. — Si veræ inimicitie, sint post obtentam Parochialem sine culpa Parochi ortæ, potest ab Ordinario dari dilatio Parocho, ut in alio

alio loco viciniori, ac tutiori maneat, duranti-
bus ipsis inimicitis: item non ultra annum du-
rent: interea autem idoneus Vicarius in Paro-
chiali ab ipso Ordinatio ponatur, eique congrua
portio assignetur ex redditibus ipsius Parochialis.
*Congregat. Capit. apud Paucucc. in Compend. ad Con-
sultat. Canon. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Vicario,
pag. mibi 419. & refert etiam Nicol. in Lucubrati-
on. 2. lib. 3. tit. 4. num. 26. ¶* Notandum, quod
licentia abscedendi a residentiis, gratis est con-
cedenda, ex traditis à Fagnan. in cap. relatum,
num. 21. de Cler. non resid. Et ab Episcopo, non
autem à Vicario Generali, qui talem facultatem
non habet, nisi Episcopus longè absit, vel licen-
tiam à Vicario concessam. tantam habeat, ut o-
stendit Abb. in cons. 88. n. 5. & 6. lib. 1. ubi ampliat
in loco, ubi adest constitudo.

1617. 7. Oct. — Vicarii Foranei, si sunt Cano-
nici, non debent habere majorem portionem
ex Funeralibus, quam si essent simplices Cano-
nici. *Congregat. Riv. in Bononien. Casu S. Joannis:
neque possunt multare Clericos, vel Presbyte-
ros, qui non veniunt ad Horas Canonicas, ul-
tra solium punctum amissionis Distributionum
quotidianarum, ead. Congregat. in Brundisiana
1606. 4. Maii, apud Pellegrin. in Prax. Vicarior.
par. 1. sect. 7. subsect. omnia. 20. & 22.*

1618. 22. Jan. — Non potest Vicarius Generalis
facere Functiones Episcopales, absente, vel im-
pedito Episcopo, sed hoc spectare ad primam
Dignitatem, & successivè ad alios seniores de
Capitulo declaravit *Congregat. Riv. septimè, &
signanter in Alatrina, apud d. Pellegrin. 4. par. 1.
sect. 6. n. 22.*

1618. 6. Mar. — Licet Capitulum Sede vacante
possit iteratis vicibus ad Vicarii Capitalaris ele-
ctionem devenire, cum hoc non reperiatur pro-
hibitum in Jure, absque gravi tamen causa hoc
facere non debet. *Congregat. Episcoporum, in Messanen.
apud*

apud d. Pellegrin. par. 1. sect. 4. subsect. 1. num. 5.
& refert etiam Barbosa de Canonie. & Dignitatib.
cap. ult. num. 20. ubi etiam quod poterit etiam Ca-
pitulum, Sede vacante, Vicarios pedanos con-
stituere, sicuti illos constituere possit Episco-
pus.

1618. 6. Jul. — Vicarius Episcopi tam in Choro,
quam ubilibet debet precedere Archidiaconum
*Congregat. Episcoporum, in Theatina, apud d. Barbo-
sam. cap. 5. num. 55. & refert etiam Leuren. de Vi-
car. traib. 1. cap. 1. quæst. 61. num. 1. & sic in Spe-
cie Vicarium præferti Canonici, & Archidiacon-
o, tam in actu, in quo est Vicarius, quam in
aliis actibus necessariis antecedentibus, & conse-
quentibus actus jurisdictionalis. & in promissis,
& indifferentibus, ut in Convivis, & similibus,
susc probati à Gratiano discip. 2. 11. per tot. ait
Ventrigl. in Prax. For. Eccles. tom. 2. annot. 15. §. 2.
num. 20.*

1618. 13. Jul. — Edicta, quibus prohibetur ac-
cessus ad collocatoria Monialium, comprehendunt
etiam exteros, & exemptos, qui si accedant sine
licentia Episcopi, aut illius Vicarii ad colloquen-
dum, possunt ab eodem puniri, quia delinquant
in suo Territorio. *Congregat. Episcoporum, in Transi-
ana apud Monaccl. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 11.
form. 1936. 6.*

1618. 14. Jul. — Nullitas electionis Vicarii Ca-
pitalaris erit potens, si non fuerint vocati om-
nes ex Canonice electores, cum ad irritandam
electionem sufficit contemptus unius, ut ex
Gloss. Abb. alijsq; in cap. quod sicut, de elect. dixit
Rota in Metz. administrationis Episcopatus coram
Remholdo, apud Paucucc. in Compend. ad Con-
sultat. Canon. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Vicario,
pag. mibi 411.

1618. 11. Aug. — Vicarius Generalis absque spe-
ciali mandato non potest Synodum celebrare.
*Dysium refert Barbosa in Collec. ad Coen. Trident.
sect. 24.*

sess. 24. de reform. cap. 2. num. 21. ex plurib. citat. DD. & non. seq. ait ex Garz. & Gavari, quod Capitulum Sede vacante potest per Vicarium Capitulum congregare.

1618. 15. Sept. — Potest Episcopus tenere Auditorem etiam laicum, modo non sit Vicarius, vel Iudex. *Congregat. Episcopi, in Messanen. & antea in Squillacen. 1599. 8. Jan. apud Nicol. in Florent. verb. Episcopus, anno. 81.*

1618. 12. Dec. — Vicarius Patriarchæ Latini Constantinopolitani solet esse Regularis, ex concessione *Congregat. Episcopi, apud Paucucci. in Compend. ad Consultat. Canonica. fac. Pignatelli. par. 2. tit. de Regularibus, pag. mibi 345.*

1619. 2. Mar. — Episcopus, vel ejus Vicarius Canonicus potest intervenire in actibus capitularibus, dummodo non agatur de interesse suo, non obstante quacumque consuetudine in contrarium. *Congregat. Concil. apud Barbol. de Canonie. & Dignitatib. cap. 35. num. 8.*

1619. 19. Mar. — Canonicus Curatus potest eligi in Vicarium Generalem, Sede vacante. *Congregat. Episcopi, apud Gavari in Manuali Episcoporum. verb. Capitulum Sede vacante, num. 8. & referri etiam d. Barboia loc. cit. cap. 42. num. 38. ac in Collecta. ad Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 16. num. 7.*

1619. 11. Apr. — Suffraganeus, vel ejus Vicarius non debent prohiberi, ne sibi presententur comparationes, citationes, vel inhibitiones à Metropolitano expeditæ, nisi per manus certarum Personarum, quæ ad hujusmodi ministerium ab ipso Suffraganeo sunt destinata. *Congregat. Episcopi. in Spalacen. apud Nicol. in Laureriat. tom. 2. lib. 2. tit. 28. de appellat. num. 5.*

1619. 13. Jul. — Vicarius Generalis, absente Episcopo, debet habere primum locum super omnes Dignitates, & Canonicos, non obstante consuetudine, alitque in contrarium. *Congregat. Rit. in*

*Rit. in Molanen. apud Barbol. de Canonie. & Dignitatib. cap. 5. num. 56. & referunt etiam Paucucci. par. 2. tit. de Præcedentia, pag. mibi 240. ac Leuten. de Vicar. tract. 1. cap. 1. quæst. 51. num. 1. ubi etiam quod præcedit, & præfertur illis Dignitatibus, & Canonicis, qui in habitu Prothonotarii incedunt, ut censuit ead. *Congregat. in Brundusina 1605. 16. Jul. imo Canonicis incidentibus in habitu Canonicali, etsi Rocchetto, & Cappulantur, ut decevit ead. *Congregat. in Laurentiana 1610. 25. Mar.***

1619. 19. Jul. — Episcopi Sede vacante valent Canonici eligere in Vicarium Generalem Canonicum ejusdem Ecclesiæ, qui in eadem Civitate, & Ecclesia Curam quoque perit Animarum, nam contrariæ Decisiones intelliguntur de Parochia Rurali. *Congregat. Episcopi, in Cuten. apud Barbol. de Canonie. & Dignitatib. cap. ult. num. 38. & in Collecta. ad Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 16. num. 7. & referunt etiam Pellegrin. in Prax. Vicariar. par. 1. sect. 2. subsect. 1. num. 4. & Antonelli de regim. Eccles. Episc. lib. 4. cap. ult. num. 67. nec non Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 10. form. 18. num. 5. contra Quaranta in Sum. Bullar. verb. Capitulum Sede vacante, dub. ult. versic. item crit. pag. mibi 152.*

1619. 24. Aug. — Absente Episcopo, spectat ad Vicarium Generalem edicere, & dirigere Processiones cum consilio Capituli, non obstante quod Capitulum, vel alii sint in quasi possessione contrariæ per longum tempus, nec obstante etiam immemorabili consuetudine. *Congregat. Rit. & antea Congr. Concil. 16. Febr. ejusd. anni apud Gavari in Manuali Episcoporum. verb. Processio, in addit. num. 2. 3. & 4.*

1620. 11. Jul. — Cum Monasteria subiecta existant de jure communi Episcopo, & eodem jure Monasteria nova sine ejus auctoritate edificari, seu construi, & erigi prohibeantur, ex cap. quod

dam, cum *leg. 28. qu. 2.* & ex Concilio Tridentino, *sess. 25. de Regular. cap. 3.* ideo Vicarius Generalis non potest sine speciali mandato Episcopi, licentiam edificandi nova Monasteria in loco Diocesis concedere, ex eo quia est de maioribus, *Congregat. Concil. apud Aſcan. Tamburin. de Jure Abbatifor. diffin. 33. questio 1. num. 2.* ex Sello in *select. canonis. cap. 90. num. 4.* & referunt etiam Barbosa in *Collect. ad Concil. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 4. num. 30.* ac Nicol. in *Floſcul. verb. Conventus, num. 2.*

1620. 19. Sept. — Cùm Concilium Tridentinum, *sess. 24. de reform. cap. 16.* statuat, ut post mortem Episcopi, Capitulum infra octo dies eligat Vicarium, donec tamen durant dies electionis dicti Vicarii, jurisdicção est penes Capitulum, non autem penes primam Dignitatem, *Congregat. Concil. apud d. Barbos. de Canonis. & Dignitatib. cap. ult. num. 29.* & in *Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 16. n. 9.* ex d. Sch. *cap. 9. n. 4.* & referunt etiam Pellegrini in *Prax. Vicarior. part. 1. sect. 4. subsect. 1. num. 4.* ac Anton. Li. de *regim. Eccles. Episc. lib. 4. cap. ult. num. 56.*

1620. 19. Sept. — Vicarius Capituli debet doctorari, vel esse doctoratus in aliqua Univerſitate, non verò à Persona privata, *Congregat. Concil. apud d. Barbos. de Canonis. & Dignitatib. cap. ult. num. 51.* & referunt etiam Gavara in *Statuti Episcoporum. verb. Capitulum Sede vacante, in addit. numer. 3.* *num. 1.*

1621. 24. Maio — Dispensationes Matrimoniales directæ Episcopo, & ejus Vicario Generali, si Sedem vacare contingat, non possunt per Vicarium Capitularem expediri, *Congregat. Concil. apud d. Barbos. ibid. num. 58.* & in *Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 5. num. 26.* ex Aldan. *lib. 2. Canonis. resolut. tit. 8. num. 96.* contra Sanchez de *Matrim. lib. 2. diffin. 27. numer. 29. cum seqq.*

1621. 10. Jun. — Non potest Vicarius Episcopi Baldachinum erigere, absente Episcopo, in Ecclesia Regularium, *Congregat. Rit. in Causa Congregat. Cassinensi, teste d. Aldano lib. 1. tit. 48. num. 32. apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. part. 1. sect. 2. subsect. 2. n. 11.* & referunt etiam Paucucc. in *Compend. ad Consultat. Caimonic. Jac. Pignatelli. par. 1. tit. de Abbate, pag. mibi 3.*

1621. 15. Jul. — Electio Vicarii Capitalaris erit nulla, si apparuerit, electum ex Suffragatoribus habuisse solum medietatem suffragiorum, que non sufficiunt ad legitimam electionem, cùm requiratur major pars, non respectu aliorum, qui minora vota habuerunt, sed respectu totius Capituli, ut ex *c. cum Ecclesia vestra d. 2. Sacram. cum super, dixit Rota in Meten. Monasterii coram Coccino apud d. Paucucc. par. 2. tit. de Vicario pag. mibi 4. 1.*

1621. 30. Jul. — Vicarius quocunque habitu, & loco Divinis interfit, jurisdictionem sibi competentem exercere valet, modò permittat, ut quisque suo fungatur officio, *Congregat. Episcoporum. in Castellastonen. apud Nicol. in Floſcul. verb. Vicarius in genere, num. 2.*

1621. 28. Aug. — Cùm Vicarius Capituli debeat esse Doctor Canonum, adeo requiritur qualitas Doctoratus in Jure Canonico, ut electio de Doctore Theologo, omisso Canonista, invalida est, *Congregat. Concil. apud Barbos. de Canonis. & Dignitatib. cap. ult. num. 53.* & in *Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 16. num. 31. in fine.* & referunt etiam Antonel. de *regim. Eccles. Episcop. lib. 4. cap. ult. numer. 63.* quicquid in contrarium dicant DD. apud Dian. *par. 8. tract. 4. res. 56.*

1622. 11. Jan. — Monialium exomiter fieri debet ad Crates absque ingressu Claustræ, nisi necesse sit examinare Moniales infirmas: & tunc cum assistentia Vicarii, & Abbatissæ, *Congregat. Episcoporum. in Neapolitana, apud Nicol. in Floſcul. verb. Examen, num. 15.*

1622. 13. Febr. — Dispenſatio commiſſa Epiſcopo non expeditur à Vicario ſine ſpeciali mandato. *Congregat. Concil. apud eund. ibid. verb. Diſpenſatio, num. 16. ubi etiam quòd Diſpenſatio Vicario commiſſa expediti poteſt ab Epiſcopo, ex ead. Congregat. in Vitriniſſion.*
1622. 22. Febr. — Non licet Ordinario, vel ejus Vicario quidquam à Monialibus etiam ipſontè obligari accipere, neque pro vectura Equorum, occasione Proſiſſionis Novitiarum, electionis Abbatiffæ, vel aliarum Officialium, vel ſimili. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Floſul. verb. Grætis, num. 1. ad IX. ¶ Notandum, quod in electione Abbatiffarum poteſt Epiſcopus cum ſuo Vicario, ſeu Secretario, vel alio ab ipſo aſſumpto, vota ſingularum Monialium orerentis expreſſa audire, Gaz. de Benefic. par. 5. cap. 4. numer. 190. addens, ea vota orerentis accipi poſſe à ſuis Superioribus, licet quatuor, vel quinque ea ſciant, cap. quia propter, de elect. in 6. ſi eſt juxta formam Statutorum Religionis, prout habet Tamburin, de Jur. Abbatiffar. diſput. 28. queſt. num. 4. ubi quoad primam partem reſert, Sacram Congregationem ſic decreviſſe.*
1622. 19. Mar. — Quando Vicarius Capitularis eſt electus ad præſinitum tempus, non eſt agendum de revocatione, ſed eo ipſo per lapſum temporis expirat juridiſtictio, & deveniendum ad novam electionem. *Congregat. Epiſcop. pro Capitulo Hydruntino, apud Palucc. in Compend. ad Conſultat. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Vicario, pag. ubi 41.*
1623. 11. Febr. — Non licet Vicariis Epiſcoporum uti Annulo tempore, quo celebrant, quamvis ſint Prothonotarii Apoſtolicæ non participant. *Congregat. Rit. apud Pellegrin. in Præſent. Vicarior. par. 1. ſect. 2. ſubſect. 2. num. 12. ubi quod multo majus, ſi ſint Canonici Cathedralium, ex ead. Congregat. 1629. 20. Nov.*

1623. 19. Maii. — Vicarius Capitularis, ſinito officio, tenetur ſtare ſynodicatui, & reddere rationem ſue adminiſtrationis Epiſcopo ſucceſſori, non Capitulo: etiam ſi reddidiſſet illam Capitulo, & ab eo, vel à Deputatis, ſeu à Syndicatoribus ipſius obtinuiſſet liberationem, ut ex diſpoſitione Sacri Concilii Tridentini ſeſſ. 24. cap. 16. de reform. cenſuit *Congregat. Epiſcop. in Hydruntina, & antea in Cathanen. 1600. 13. Jan. apud eund. d. par. 1. ſect. 4. ſubſect. 4. num. 14. ubi quod etiam eſſet remotus à Sacra Congregatione de ejus licentia, ex ead. Congregat. in Materanen. 1601. 16. Jul. prout etiam reſort Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capitul. n. 22.*
1623. 23. Oſt. — Epiſcopi, & eorum Vicarii Generales eligi poſſunt in Conſervatores Regularium. *Congregat. Concil. in reſponſione ad Procuratorem Generalem Ordinis Carthufienſium, ad 2. ut reſert Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 12. num. 17. pag. ubi 370. in additament. ad Conſtit. 5. Greg. XI. de Conſervatorib. qua incipit Sanctiſſimus, quam ipſe habet tom. 2. pag. 266. Vicarii enim Epiſcoporum habent dignitatem, quæ nihil aliud eſt, quàm adminiſtratio rerum Eccleſiaſticarum cum juridiſtictione, & eis diriguntur literæ conſervatoris Clem. VII. & ideo poſſunt eſſe Papæ Delegati, ut DD. apud Barboſ. in Colleſt. ad Concil. Trident. ſeſſ. 25. de reform. cap. 10. num. 3. ubi num. ſeqq. ſcit, quod poſſunt etiam eſſe, ut ſupra. Conſervatores, ex Eraſm. à Cochier. relato à Maſſobrio, à quo fatetur d. Peyrin. prædictam declarationem de Conſervatoribus accepiſſe.*
1623. 15. Dec. — Epiſcopus Suffraganeus nullo modo inhibere poteſt Vicario Metropolitano, ne ſe ingerat in aliqua cauſa. *Congregat. Epiſcop. in una ſ. Angeli, apud Nicol. in Floſul. verb. Metropolitanus, n. 3.*
1624. 3. Febr. — Vicarius Capitularis Concurrentium ad Parochiales vacantes tempore Sedis vacantis

285
 cantis facere potest, ut poterat Episcopus, servata forma Sacri Concilii Tridentini sess. 23. cap. 18. de reform. magis idoneum eligere, & approbationem ad Sanctissimum Dominum, episcopi Eminentissimum Cardinalem Datarium mittere pro confirmatione electionis. *Congregat. Episcoporum. in Rationatam. apud Pellegri. in Pract. Vicarior. par. 1. sess. 2. sub sess. 2. n. 16. & refert etiam Nicol. in Lucubratis. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capitul. n. 1.*

1624. 17. Maii. — Vicarij perpetui Parochialium Ecclesiarum unitarum non conferuntur per Contarium, sed solum ad nominationem, seu presentationem illorum, quorum Dignitati, vel Collegio Ecclesie Parochialis est unita, & annexa, deputandi sunt Vicarij: nam attenda validitate unionis, aperte sequitur, non esse locum hujusmodi Concursum: quia cum Ecclesia unita omnino suppressa remaneat, & efficiatur Prædium ipsius Ecclesie, cui facta est unio, unio ejusdem Ecclesie Prælati est etiam Rector, & Prælati Ecclesie unitæ. *Rota in Barcinonen. Vicaria curam Metzino, apud Corrad. in Pract. hujusq. lib. 3. cap. 3. num. 5. vers. Decimus tertius casus, & refert etiam Leuten. in Foro benef. par. 1. sess. 2. cap. 3. §. 2. n. 120. et de Luca de Paroch. disc. 370. n. 38. aliq. ibid. citatis.*

1624. 8. Jun. — Sacerdotes seculares, & Regulares Ordinis Hierosolymitani Curam Animarum Perionatum secularium exercentes, in iis, que ad dictam Curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, subint in omnibus jurisdictione, visitatione, & correctione Episcopi, nec potest etiam quicumque ad nutum innovabilis ad eandem Curam à Commendatore deputari, nisi ipse Episcopi consensu, ac previo examine per eum, vel ejus Vicarium faciendo, non obstantibus Privilegiis quibuscumque, *Congregat. Episcoporum. apud Patucc. in Compend. ad Consilium. Casu-*

Canonic. Jur. Pignarel. par. 1. tit. de Equitibus, pag. 270.

1624. 26. Jun. Ordinarius non potest providere per Concilium, Vicarium Ecclesie Parochialis unitæ cum Decanatu, sed debet admittere Vicarium idoneum presentatum à Decano. *Garz. de Benef. par. 9. cap. 2. num. 289. & seq. apud Bonac. in Ursuleis. Vicarij curam Mihzanedo, decis. 783. num. 2.*

1624. 25. Aug. — Pro Parochiis distantibus expendentibus videtur Vicariis etiam perpetuis erigere, quam novas Parochias, *Congregat. Episcoporum. in Senen. apud Nicol. in Florent. verb. Parochus, n. 2.*

1624. 15. Nov. — Renunciatio Bonorum à Novitia debet fieri intra duos menses ante Professionem cum licentia Episcopi, vel ejus Vicarij, & sine tali licentia prædicta Renunciatio est irrita. *Rota in Romanæ Fideicommissi coram Pirovano, ex Concil. Trident. sess. 16. cap. 16. apud Aleam. Tamburri. de Jur. Abscessi. dist. 2. questio 10. num. 5. ubi ait, quod nomine Vicarij intelligitur Capitulum Sede vacante, ex Sbroz. de off. Episc. lib. 2. quest. 270. idemque sententiam de Vicariis quorumcumque Prælatorum jurisdictionis Episcopali in sua Diocesi gaudentium, ex Sanchez in Præcept. Decalog. lib. 7. cap. 5. n. 70. secus verò dicendum de Vicariis Foraneis, nisi expressa commissio illi data sit ab Episcopo, ex Barthol. à S. Fausto in Thesau. Relig. quest. 198.*

1624. 20. Nov. — Vicarium Capitularem in Capitulo, & Collegialiter electum habuisse tantum mediocriter votorum apparere poterit ex publico Instrumento, cui creditur, ut ex Innoc. in cap. noviss. num. 7. dixit Rota in Triveren. Abbatia S. Maximi coram Coccino, apud Patucc. in Compend. ad Consilium. Casuovic. Jac. Pignarel. par. 2. tit. de Vicario, pag. 411.

1624. 11. Dec. — Episcopi Italie non possunt quem-

- quoniam Uleramontanum ordinare sine licentia Dimifforis sui Ordinarii recognitis à Vicario Papæ. *Urbanus VIII. in Bullar. tom. 4. Constitut. 35. quæ incipit Secretis, §. 5. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. in additam. ad Constitut. 5. ejusd. Pontific. pag. mihi 383. cap. 17.*
1615. 20. Mar. — Vicarius Episcopi definit estalis, statim admiffa translatione Episcopi in Concistorio Cardinalium, ut declaravit *Urbanus VIII. de consilio Sacra Congregat. Concil. in Constitut. quæ incipit Nobis nuper, apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 4. n. 8.*
1625. 22. Apr. — Non potest Vicarius Episcopi in creatione novæ Dignitatis auctoritatem præstare. *Rota in Segobriens. Capellanis coram Ubaldo, ex cap. nemo, ubi Gloss. verb. veniat per se, vel per alium, de consecr. dist. 1. apud eund. dict. par. 1. sect. 2. subsect. 2. num. 12.*
1635. 10. Maii. — Episcopi, qui latiores habent Dioceses, Regularibus longè distantibus Benedictionem, vel licentiam prædicandi concedant, vel per litteras patentes, vel per Vicarios Foraneos. *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Lucubratis, tom. 3. lib. 1. tit. 31. num. 6.*
1635. 16. Maii. — Examinatores Episcoporum non audeant propalare, nec ullo modo indicare examinandas eas, super quibus illos interrogare intendunt: & tam ipsi Examinatores, quam qui eumque alii, qui examini interfunt, in votis profertendis omnino abintineant à quocumque temperamento: veluti quod examinati iterum averiantur: vel quod Vicarium à Sacra Congregatione approbationem secum ducant, aut quid simile. *Urbanus VIII. in Congr. examinis promovendor. ad Eccles. Cathedr. apud eund. in Glossul. verb. Episcopus, num. 64.*
1655. 21. Jun. — Sæculares Sacerdotes non possunt onera perpetua suscipere Missarum celebrandarum sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii con-

- consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda: Episcopus vero, seu ejus Vicarius, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesie incumbentibus: nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitime constiterit, illius Sacerdotes, tam novo oneri suscipiendo, quam antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, & Locis Pius relinquuntur, omnino respondeant oneribus adjunctis secundam moxam cuiusque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, si in retanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermisii muneris rationem esse reddituros. *Congregat. Concil. de mandato Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constitut. 46. quæ incipit Cum sæpe, §. 6. & refertur etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. Constitut. 69. ejusd. Pontific. pag. mihi 285. ac Matthæus. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 12. num. 10. nec non Thom. Tamburin. in Opuscul.*
1625. 18. Sept. — Nemo in Urbe Libros de quavis materia tractantes, & ubicumque compositos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Vicarii Papæ, & Magistri Sacri Palatii: extra Urbem vero sine Ordinarii, & Inquisitoris loci licentia operi præfigenda. *Congregat. Inquis. coram Urbano VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constitut. 50. quæ incipit Sanctissimus, & refert etiam d. Peyrin. tom. 3. cap. 102. in additam. ad Constitut. Pauli V. num. 64. pag. mihi 367.*
1625. 29. Sept. — Si Vicarius Capitalaris fuit deputatus à Metropolitanano, Sede vacante, in vim cap. 16. de reform. sess. 24. quando Capitulum, ad quod spectabat electio, illum non deputavit intra tempus à Concilio præscriptum, potest dis-

99
 Aus Vicarius amoveri ad nutum ipsius Metro-
 politani, ut declaravit *Congregat. Concil. in Litu-
 na*, apud Pellegrini in *Prax. Vicarior. par. 1. sess. 4.*
sess. 6. num. 7. & refert etiam Barbois in *Col-
 lect. ad Concil. Trident. d. cap. 16. sess. 24. num. 13.*
*ex tractu de Canonis. & Dignitatib. cap. 42. nu-
 mer. 13.*

1625. 18. Nov. — Electio Vicarii Capitalis
 in Capitulo congregato, & per licet ius suffra-
 gi fieri debet, alioquin est nulla, & per con-
 sequens non potest haberi ratio meriti, vel re-
 fi. *Congregat. Concil. apud Nicol. de Lustratione.*
tom. 2. Ab. 1. tit. 8. num. 14. & tit. 28. de Offic.
Vicar. Capituli. num. 18. ad cap. de reform. sess.
25. & refertur etiam d. Pellegrini ibid. sess. 1.
*num. 2. de Pauce. in Comp. ad Consult. Canonis. Jac. Pi-
 gnoreti par. 2. tit. de Vicario, pag. mibi 21. ubi*
quod non dicitur facta à Capitulo, dum non est
facta à majori parte Collegialiter, ut supra, &
congregata, etiam postea Canonici, ut singuli
accesserint in numero sufficienti: & proinde non
intra subscriptio facta à Canonis uti singulis;
in Sac. Congregat.

1626. 25. Jun. — Tota Capituli auctoritas, Se-
 de vacante, etiam in his, quæ requirunt spe-
 ciale mandatum, non transit in Vicarium, licet
 non desint Doctores contrarium affirmantes, quo-
 rum opinionem non bene firmari censuit *Rota in*
Maurianen. Pensioni coram Pirovano, apud Bar-
 bois de *Canonis. & Dignitatib. cap. ult. num. 103.*

1626. 3. Oct. — Omnibus Episcopis, eorumque
 Generalibus Vicariis precipitur, ut omnibus Sa-
 cerdotibus, tam Regularibus, quam Sæculari-
 bus, approbandis ad Confessiones audiendas, in
 ipso actu approbationis legatur, & intinetur
 Constitutio Gregorii XV. circa sollicitationem,
 & præsertim §. XI. qui incipit *Mandantes*, ut
 decrevit *Sacra Congregat. de mandato Urbani VIII.*
*apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. circa Con-
 sistor.*

1626. 27. Nov. — Vicarius Capitali habet iuri-
 dictionem cognoscendi Causas super violatione
 Immunitatis Ecclesiasticæ, ut resolvit *Congregat.*
Innovent. in Tropien. apud Mohaech. in Formular.
leg. præd. par. 1. tit. 1. form. 2. num. 28. ubi quod
non tamen habet facultatem, qua utitur Episcopus
in Causis Constitutionis Gregorii XIV. super
Immunitate Ecclesiasticæ emanate (quæ est
*in Bullar. rom. 2. la VII.) nam illorum cog-
 nitio Sede vacante, non ad Vicarium Capituli, sed*
*ad Episcopum viciniorum spectat, prout de-
 claravit ead. Congregat. in Vercellen. 1650. 9. Nov.*

1627. 26. Febr. — Vicarius Generalis potest sub-
 stituere, & substituto Vicario facultatem concedere
 conferendi Beneficia, si tamen simpliciter
 constituit ad conferendum, ad nunt. per Rebuffi
 in *Prax. in form. Vicariar. art. 76. Garz. de Benefic.*
par. 5. cap. 8. num. 155. & seqq. & hoc procedit, si
Vicarius substituens habeat facultatem conferendi,
quæ de jure specialis, & expressa requiritur,
cap. 8. de off. Vicar. lib. 6. Rebuff. loc. cit. numer. 133.
Sbroz. de Vicar. Episc. lib. 2. quæst. 71. numer. 1. apud
Rotam in Britonensis. Canonis coram Manzanedo,
dec. 89. num. 5.

1627. 26. Febr. — Sicuti Vicarius Generalis in
 Beneficialibus tanquam ambitiosus prohibetur sibi
 met providere de Beneficiis, de quibus teneretur
 alius dispensare, Abbi. in *cap. 8. num. 5. & 6.*
de instit. Paril. de resignat. lib. 9. quæst. 17. n. 102.
& seqq. Gonzal. super reg. 2. gloss. 2. num. 57. & 58.
ita pariter dicendum est, prohiberi constituere
substitutum, ut ab eo sibi conferatur, cum tunc
substituens vices dicatur gerere substitutus, &
prout non potest Vicarius seipsum eligere, ex
traditis per Paris, ut supra, nec etiam per ejus
substitutum eligi potest, Anchar. in d. cap. 8.
num. 6. Butr. numer. 8. Jo. Andr. numer. 2. Imol. n. 3.
 & de habente potestatem conferendi Beneficium,
 quod

- quod, si committat, valeat collatio, tenet Felin. in cap. sancti ii, num. 4. de offic. deleg. apud Rotam. in d. Brittorien. coram eod. ibid. num. 1. & seg.
1627. 17. Apr. — Non sunt locanda emolumenta tempore vacationis Sedis Episcopalis ex Jurisdictione, & Sigillo, vel alio modo provenientia, quæ ad Vicarium, & Capitulum non spectant, eum debeant futuro successori reservari, si ad Episcopum Ecclesia non vacante pervenissent. *Congregat. Concil. in Agrigentana, apud Aican. Tamburini. de Jur. Abbas. tom. 3. disputat. 14. quest. 5. num. 3. ex Barboia de potest. Episc. par. 3. allegat. 94. num. 34.*
1627. 27. Maii. — Vicarius Generalis non potest impedire, ne Parochus faciat Matrimonii denunciations abique sua licentia. *Congregat. Concil. apud Barbol. de potest. Parochi, par. 2. cap. 2. num. 16. & refert etiam Gavant. in Manuali Episcoporum. verb. Matrimonii Denunciations, in addit. num. 1.*
1627. 7. Aug. — Non possunt Vicarii Generales, quando celebrant, habere duos Capellanos, sive Clericos, qui illi cum Coctis interviant, etiam si sint Prothonotarii, sive Vicarii Apostolici: neque in Altari quatuor candelas accensas tenere, nisi hoc fuerit in illo Altari propter solemnitatem diei festi. *Congregat. Rit. apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. subsect. 2. n. 10.*
1627. 11. Aug. — Officialium Confraternitatum canonicè institutarum electio ad Confratres, eorundem verò Officialium confirmatio ad loci Episcopum, vel ejus Vicarium Generalem pertinet. *Congregat. Episcoporum. in Bonan. en. apud Palsucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Jur. Pignatell. par. 15. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 393.*
1627. 18. Sept. — Causas pendentes contra Capitulares extemporos coram Vicario Foraneo procedente cum Adjunctis à Capitulo deputatis, non potest Episcopus ad se avocare, ut cognoscatur solus,

- Ius, sed bene cum Adjunctis: Appellatio autem in tali causa post litam sententiam non datur à Vicario ad Episcopum, sed causa devolvitur ad Sedem Apostolicam, *Congregat. Concilii in Causa Burgen. apud Barbol. de Canonie. & Dignitatib. cap. 28. num. 25. & quoad secundam partem, etiam in Collectis, ad Concil. Trident. sess. 25. cap. 60. num. 28. ex Aldan. in Compend. Canonie. Resolut. lib. 2. tit. 18. n. 23.*
1627. 19. Sept. — Non potest Vicarius Generalis, uti talis, Missas cantare solemnes, Sanctissimum Sacramentum, ac Sacras Reliquias paratus deferre, nec aliis Ecclesiasticis Functionibus se immiscere, sed tantum præesse, ut omnia suo ordine fiant. *Congregat. Rit. in Hartonen. & antea in Spolana 1611. 22. Dec. ac in Bismunen. 1600. 16. Maii, nec non in Turritana 1592. 14. Apr. apud Pellegrin. par. 1. sect. 6. num. 23. & refert etiam Palsucc. par. 1. tit. de Præcedentia pag. mibi 241.*
1627. 27. Oct. — Vicario Foraneo nihil dandum est in Funeribus ratione Vicariatus. *Congregat. Rit. apud Gavant. in Manuali Episcoporum. verb. Vicarius Foraneus, in additio. n. 2.*
1627. 18. Dec. — Canonico, qui munere Vicarii Episcopi fungitur, non debentur quotidianæ Distributiones, si Floris Canonice non interesse, etiam si à tempore immemorabili observatum sit, ut debeantur. *Congregat. Concilii in Bitresten. apud Barbol. de Canonie. & Dignitatib. cap. 24. num. 16. ubi num. seq. rationem addit, quia scilicet, non abest ex justa causa, cum Vicarius deserviat soli Episcopo, & non Ecclesie, ex Rota de sess. 22. n. 5. par. 2. decess.*
1627. 1. Apr. — Vicarius Capitularis non potest per Capitulum revocari, etiam si electus fuit cum clausula, quod possit revocari ex causis sibi bene visis. *Congregat. Concilii in Ecclesien. apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 1. n. 19.*

- 294
Se vide Barboi. *ibid.* cap. ult. num. 47.
1623. 26. Maii. — Coadjutor Episcopi visitans ex commissione Coadjuti, non potest recitare assistentiam Vicarii Generalis cum facultatibus quare date Coadjuto plauerit. *Congregat. Episcopo. in Fulginatione. apud Nicol. in Lacerationib. tom. 2. lib. 2. tit. 6. n. 11.*
1623. 22. Sept. — Cum Vicarius Apostolicus Synodum celebrare voluerit, hoc facere debet sine interventu Episcopi, ut declaravit *Congregat. Episcopo. in Iyrien. apud eund. ibid. tom. 1. tit. 28. & lib. 4. tit. 6. num. 11.* & refert etiam Pellegrini *in Praxi. Vicario. par. 1. fol. 6. n. 7.*
1623. 20. Dec. — Vicarius Generalis in publicis Processionibus, absente, & presente Episcopo debet ultimo loco incedere inter Canonicos, seu Dignitates, dummodo non ad se consuetudo in contrarium. *Congregat. Rit. in Savonem. apud Pafuce. in Compend. ad Consult. Casanici. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Processionibus. pag. mibi 268.*
1623. 22. Dec. — Vicarius constitutus in loco, vel parte Diocesis cum facultate generali pro omnibus causis ejusdem loci, vel partis, est delegatus, non autem Vicarius Episcopi Generalis, ideoque Litteras Apostolicas exquiri non potest. *Congregat. Episcopo. in una Nullus. apud Nicol. in Lacerat. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Episc. num. 20. ubi apud licet quando Vicarius constitutus est generaliter pro tota Diocesi pro aliquo Causarum genere, puta pro Monialibus, pro Causis Matrimonialibus, nam littere Apostolice Vicario directe, executioni demandande sunt ab eo, qui ab Episcopo generaliter pro ea materia deputatus fuerit, ex *Congregat. Concilio Ulixbonen. 1607. 1. Febr.**
1623. 16. Maii. — Vicarius Capitularis post annum à postrema Episcopi visitatione, quando nec de proximo Ecclesia est providenda de Pastore, potest visitare omnia, quae poterat Episcopus,

- 295
cum simulatu, equitatu, &c. juxta Concilium Tridentinum. *Cong. Concil. & antea 3. Febr. ejusd. anni. apud Gavant. in Manuali Episcopo. verb. Capitulum Sede vacante, in addit. num. 16. & 17.*
1623. 12. Maii. — Nec Vicarius Episcopi, nec Capituli Sede vacante potest esse Parochus habens Animarum Curam. *Decisum refert Scl. cap. 19. num. 42. apud Barboi. in Collect. ad Concil. Trident. fol. 24. de reform. cap. 16. n. 6. 7.* Vide tamen supra 1623. 9. Jul.
1623. 29. Maii. — Vicarius Foranensis non habet facultatem extrahendi delinquentem in Ecclesia in casibus exceptis. *Cong. Immunit. in Spoletana. apud Pafuce. in Compend. ad Consult. Casanici. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 138.*
1623. 25. Jun. — Vicarii, seu Parochi in Ecclesia exempta Animarum Curam exercere intendentes, prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo, prout juxta dispositionem cap. per exemplum, de Privileg. lib. 6. decisum fuisse in Capitulo, testatur Barboi. in Collect. ad Concil. Trident. fol. 7. de reform. cap. 7. n. 25. ex Aldan. in Compend. Canonice. resolut. lib. 3. tit. 2. n. 16.
1623. 21. Jul. — Reservatio Pensionis pro Rectore nullam est: sed verò si reservata fuerit portio fructuum, remanere congrua Vicario perpetuo ad præceptum Constitutionis Sixtae supra posita, & editæ 1567. 1. Nov. ut resolvit *Cong. Episcopo. in Florentina. apud Nicol. in Flescal. verb. Pensio. n. 3.*
1623. 15. Sept. — Vicarius perpetuus tenetur solvere procuratorem Episcopo visitatione, licet Parochialis esset unita Mensæ Episcopali. *Congregat. Concil. in Faventina. apud eund. in Lacerat. tom. 2. lib. 1. tit. 23. n. 7.*
1630. 9. Febr. — Non possunt Ordinarii, & multo minus eorum Vicarii absolvere ab Excommunicatione.

dicatione incuria propter extractionem confugientium ad loca immunita: ideoque Vicario Apollonico Tropicensi datur facultas faciendi se abolvere per Confessarium. *Congregat. Insuper. in dicit. Tropien. & postea Vicario Generali Capuano 1672. 16. Jun. quod Martheuc. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 4. num. 71.*

1630. 13. Apr. — Potest Capitulum, Sede vacante, visitare Dioecesim, & omnia loca, quae poterat visitare Episcopus. *Congregat. Concil. in Pamphilem. apud Barbol. de Canonis. & Dignitatib. cap. ult. n. 67. ubi num. seq. ait, quod hanc facultatem habet Vicarius Capitalaris, quamvis id à Capitulo specialiter non fuerit commissum, ut ex ead. Congregat. resoluit Gaxa, in addit. ad tract. de Benefic. par. 1. cap. 9. num. 29.*

1630. 17. Jun. — Episcopi Titulares Suffraganei non possunt visitare Claustrum Monasteriorum Monialium, nisi sint simul Vicarii Generales, & ab Episcopis, quotum sunt Suffraganei, facultates Vicariorum Generalium, vel aliud speciale mandatum habeant, prout pro Suffraganeis Germaniae declaravit *Congregat. Concil. apud Monacel. in Formul. leg. pract. par. 2. tit. 11. form. 2. num. 17.*

1630. 13. Aug. — Vicario Capitalari, Sede vacante, competit praecedentia super omnes Canonicos, & Dignitates, excepta prima post Pontificalem, ut censuit *Congregat. Episcopos. in Assisen. apud Palence. in Consueud. ad Consultat. Canonis. Jac. Signatell. par. 2. tit. de Praecedentia. pag. mibi 242. ubi quod cum habeat dictus Vicarius auctoritatem, & jurisdictionem à Capitulo, est inferior Capitulo: atque adeo non debet precedere primam Dignitatem, in qua repraesentatur Capitulum.*

1630. 7. Sept. — Vicarius Generalis non debet aliquo modo stylum Curiae Episcopalis alterare, quia stylus Curiae pro lege habetur, & est ob-

307

308

309

310

servandus: illum igitur seruet, si sit bonus, maxime in exigendis sportulis, & emolumentis actorum, & contentus sit solitis ipsius Tribunalis. *Congregat. Concil. in Taurin. apud Pellegrin. in Praes. Vicarior. par. 1. inter monit. in princip. n. 22. ubi etiam quod si abusus & corruptela sint, illos aboleat, & tollat, quantum in se est: & curare debet, ne Cancellarii, siue Notarii Subditos grauent in emolumentis exigendis pro singulis actibus, ex ead. Congregat. in Vienens. 1602. 8. Mar.*

1630. 7. Sept. — Iustificatio exteri condemnati de Homicidio in contumacia, non reuincitur Vicario Urbis, sed Ordinario loci commissi delicti. *Congregat. Concil. in Vlixbonen. apud Nicol. in Lucebrationib. tom. 2. lib. 2. tit. de Appellat. n. 38. & in Florent. verb. Damnatus, num. 4.*

1630. 28. Sept. — Dignitates, & Canonici, & etiam Vicarius Generalis, non autem alii, debent ad *Gloria, Crede, Sanctus, &c.* facere circulum ante Episcopum in Missa solemni. *Congregat. Rit. in Maceraten. apud Barbol. de Canonis. & Dignitatib. cap. 32. num. 24.*

1630. 28. Sept. — Jurisdictio indicendi publicas Processiones, illisque ad evitanda scandala, potius per hanc, quam per aliam viam dirigendi, residet, obliente Episcopo, in Vicario Generali, cum consilio tamen Capituli, non autem consensu, ac eodem modo, quo possit Episcopus, si praesens esset. *Congregat. Concil. in Vigilien. apud Palence. in Consueud. ad Consultat. Canonis. Jac. Signatell. par. 2. tit. de Vicario, pag. mibi 424. ex d. Barbola ibid. cap. ult. num. 20.*

1630. 7. Dec. — In Ecclesia Mediolanensi S. Ambrosii, Vicarius Provisionum, cum suo Tribunali, epulique publicae Oblationes à solo Capitulo Canoniorum excipiantur, non autem etiam à Monachis Ordinis Cisterciensis. *Urbanus VIII. in Bullar. tom. 5. Constitut. 151. qua incipit, Gregis Dominici.*

1630. 7. Dec. — Vicarius Episcopi, & simul Canonici, ubi tanquam Canonici in Capitulo assistit, debet in proprio loco sedere. *Congregat. Rit. in Anjurica. apud Barthol. de Canon. & Dignitatib. cap. 36. num. 7.*
1630. 14. Dec. — Vicarii in Ecclesiis Parochialibus Religioni Hierosolymitarum unitis, vel ab ea dependentibus, compelli non possunt ad contributionem Seminarii. *Congregat. Concil. in Augustana, apud Palsuce. par. 2. tit. de Seminario, pag. min. 367.*
1630. 14. Dec. — Dicit Vicarii non tenentur dare Episcopo visitanti eorum Ecclesias procuracionem. *Congregat. Concil. in d. Augustana, apud Barthol. in Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. de reforma. cap. 5. n. 23. ex Altan. in Compend. Canon. resolut. lib. 2. tit. 26. n. 9.*
1630. 14. Dec. — Dicit Vicarii possunt examinari, & approbati ab Episcopo: Episcopus autem debet eisdem Vicarios, si idonei reperti fuerint, simpliciter approbare, non autem ad tempus, etiam si sint temporales, nec potest pro libro eisdem subicere novo examini. *Congregat. Concil. in d. Augustana, apud eund. ibid. sess. 7. cap. 2. num. 27. ubi quod nisi supervenerit nova causa, & suspicio ignorantie, qua tunc poterit Episcopus eisdem iterum examinare ad effectum cap. 6. sess. 21. de reforma. prout ex d. Aldan. lib. 3. tit. 2. numer. 17. retort deatum in Placentina 1628. 26. Aug. 16.*
1631. 1. Febr. — Ecclesie nullius Diocesis debent quidem visitari ab Episcopo viciniore juxta Trident. sess. 24. cap. 9. non tamen ab ejus Vicario sine speciali mandato. *Congregat. Concil. in Lucana, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. lib. 3. tit. 39. num. 4. vers. amplia.*
1631. 12. Mar. — Si ob invalitudinem, sive ob legitimum aliud impedimentum non valeat Episcopus per seipsum inquirere super vitæ sanctitate eorum,

- eorum, qui diem ultimum obire cum hac bona fama, poterit delegare Vicarium suum Generalem, vel in Dignitate Ecclesiastica constitutum qui delegatus, sive ille sit Vicarius, sive conjunctive Dignitatis, cum aliis ad minus duobus doctis viris, altero scilicet Magistro in Theologia, altero vero Graduato, vel Licentiatò in Jure Canonico, rem totam ita peragere debeant, ut omnes sua nomina subnotent post subscriptionem cujuscunque Testis, antequam discedant à loco ipsius examinis. *Urbanus VIII. in Litteris Circulari, relata à Monacel. in Formular. leg. grati. par. 2. tit. 15. form. 18. num. 36. ¶ Notandum primo, quod si Vicarius, cui delegata est causa Canonizationis, ante obitum sui Episcopi cesserit in causam procedens, haud dubie, re non integra, prorogatur, ac perpetuatur sua jurisdictione, cap. gratum, §. nec autem, de offic. delq. Gloss. verb. quasi captum; & sola citatio expedita, licet non exequuta, inficit, Nota decis. 9. de dol. & contum. in antiqu. ut censuit in relatione S. Hiacynthi cap. 2. in princip. Sacri. Rit. Congre. in Lepidus. Servi Diei Joannis de Duera. ¶ Notandum secundò, quod neminem ascendunt, si hujusmodi Delegatus transfret in Vicarium Episcopi successoris, quia tale munus ei non competit jure proprio, sed alieno, ac propterea non expirat morte concedentis, Bartol. in L. uno major. n. 19.*
1631. 28. Mar. — Vicarius per Monasterium deputatus ad exercendum Curam Animarum Parochie illi unitæ, non habet auctoritatem transgrediendi super Decimis, in quibus malum suum habet, cum solum sit ei debita sua Congrua à Monasterio, ut ex pluribus citatis Auctoribus dicit *Rota in Augustanis Decimarum curam Ubaldo, apud Aican. Tamborin. de Jure Abbatis. in fine 3. tem. decis. 102. num. 5.*
1631. 31. Mar. — Cognitio Causarum de Mathematicis, Ariolis, Aruipicibus, Vaticinatio-

Ebus, sive aliis Astrologiam Judicariam, seu quamlibet artem divinatoriam quomodolibet profitentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu Vita Romani Pontificis, aut ejus Consanguineorum judicia facere, ac de eis, qui illos deinceps consulerè præsumpserint, si fuerint Personæ Ecclesiasticæ, tam Sæculares, quam Regulares, in Alma Urbe, & illius Districtu ad Vicarium in Spiritualibus Generaliam, nec non ad eundem Urbis Governatorem, ac Causarum Curia Romanæ Apostolicæ Auditorem Generalem, & eorum quemlibet in solidum spectat. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constitut. 114. quæ incipit Inscrutabilis, §. 5.*

1631. 1. Aug. — Vicarius Capituli Sede vacante non potest exequi commissiones à postolicis in forma *Dignitas*, & alias directas Episcopo, vel Vel ejus Vicario Generali, inritu officii, vel sub nomine *Dignitatis*. *Congr. Concil. teste Aldan. in Consuet. Canon. resolut. lib. 2. tit. 3. num. 1. apud Barthol. in Collect. ad Concil. Trident. sess. 7. cap. 10. num. 4. & in tractat. de Canon. & Dignitatib. cap. ult. numer. 59. & refert etiam Pellegri. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 2. subsect. 4. numer. 29. ac Monacel. par. 2. tit. 16. sermo. 10. numer. 14.*

1631. 24. Jan. — Monialium Regularibus subiectarum Superioribus, subsidentes post Episcopum, vel ejus Vicarium, licentias eorum, qui ad Collocatoria accedunt, vel Clausuram ingrediuntur, non possunt quid excludere, addere, vel admittere ex illis, quæ Episcopus ipse, aut Vicarius, pro curia, & bono regimine Clausuræ in licentia præferbit, & apponit. *Congr. Episcopor. in Viterbiens. apud Marchæuc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 5. num. 21.*

1632. 27. Jan. — Episcopi, & Vicarii Capitulares non possunt vigore Jubilæi absolvere publicè de mun-

denunciatis in foro exteriori pro lra immunitate Ecclesiastica, sed tantum in foro conscientie, quando scandalum est notorium, ut respondit *Congr. Immunit. in Mediolanen. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 9. sermo. 1. num. 113.*

1632. 18. Mar. — Si Episcopus non habens Vicarium, negligat expeditionem Causarum, præsertim si sit Theologus, non Iurista, tunc compellitur constituere Vicarium: & si perseveraverit in negligentia, mittitur illi ab Urbe Vicarius, vel aliunde pro tali officio exercendo. *Congr. Episcopor. in Bistrianens. apud Pellegri. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 2. subsect. 4. num. 2. & refert etiam Nicol. in Lucubratiomb. tom. 2. lib. 1. tit. 18. de offic. Vicar. Gener. num. 6. ¶ Notandum, quod non potest Episcopus ante adeptam possessionem Episcopatus constituere Vicarium. Pax Jord. lib. 12. tit. 1. num. 5. ex Felin. cons. 40. numer. 71. Abb. in cap. qualiter, de alio, potest tamen capta possessione ante consecrationem illum constituere, Sbroz. lib. 2. qu. 23. numer. 4. Pax Jord. for. titate, citans Gloss. in Clem. & si principalis, de rescript. verb. Episcop. Pavin. de rescript. Cap. Sede vac. par. 1. qu. 10. num. 6. Sanch. de Matrim. lib. 8. d. 27. num. 237. apud Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 1. §. 1. quæst. 2. 9.*

1632. 18. Mar. — Vicarius Apostolicus debet exequi litteras, vel Bullas, vel Dispensationes directas Episcopo, vel ejus Vicario, ac si dirigantur ipsi Vicario Apostolico. *Congr. Episcopor. in d. Bistrianens. & antea in Assisim. 1585. 10. Maii, apud Nicol. in Floscul. verb. Vicarius Apostolicus, num. 21.*

1632. 24. Apr. — Canonici non tenentur admittete Vicarium Episcopi in Capitulo, si nolint, ut censuit *Congr. Concil. in Americen. apud Barthol. de Canon. & Dignitatib. cap. 35. num. 12. & refert etiam Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 2. quæst. 2. 1.*

104
linum Provinciale, cum Episcopus, & Vicarius
sunt legitime impediti, debent esse Doctores ha-
biles, & discreti. *Congregat. Concil. in Turicensi.*
apud Nicol. in Lucubrationsib. tom. 2. lib. 5. tit. 6.
num. 4. Et in Florent. verb. Concilium, nu-
mer. 5.

1639. 10. Jan. — Filius Notarii Vicarii Foraneti
non gaudet privilegio Fori. *Congregat. Immuni-*
tatis, in Firmans. apud Valuce. in Compend. ad
Consultat. Camerac. Jac. Pignatelli par. 1. tit. de Immu-
nitate Ecclesiastica, pag. milii 342.

1639. 11. Febr. — Homicida voluntarius, ejusve
Socius, post absolutionem à delicto, etiam an-
tequam dispensetur ab Irregularitate, potest et-
iam de novo obtinere Pensiones, licet non possit
eligi Vicarius, vel Prothonotarius. *Congregat.*
Episcopos, apud Nicol. in Lucubrationsib. tom. 2. lib. 5. tit. 2.
num. 1.

1640. 12. Febr. — Ad tollendos abusus, ac diligen-
tiores, que quotidie inter Confratres circa
electiones, & rerum administrationes oriebantur,
conceditur Archiepiscopo Firmans intercessionis
ejus Vicarii Generalis in actibus Capitularibus
Canonicorum Ecclesiæ Metropolitanæ. *Congr.*
Concil. apud Patenc. par. 1. tit. de Confraterni-
tatibus, pag. milii 206.

1640. 20. Apr. — Non potest Vicarius Aposto-
licus se intrinsecare in Casibus Personam Episcopi
concernentibus, sive in civilibus, sive in
criminalibus, sive in mixtis, quia minor in ma-
jorem jus dicere minime valet. *c. inferior, Et*
distique 21. d. in verb. maxime, ubi Gloss. & probat-
ur etiam in c. Presbyter 21. d. Et la. ubi de offic. Peri-
conf. nisi super his specialiter dicto Vicario con-
cedatur à Summo Pontifice, vel à Sacra Con-
gregat. Episcopos in Casibus, apud Pellegrin. in Pract.
Vicarius, par. 1. sect. 6. num. 14. ubi num. seg. ait,
quod neque à contrario Episcopus ullam habet
jurisdictionem, & auctoritatem in Vicario

Apo-

Apostolicum, ita ut si ipse delinquit, nec in-
formationes capere potest contra ipsum, ne qui-
dem officio finito: & multo minus poterit edi-
cto aliquo ipsius honorem deturpare. *ex ead. Con-*
gregat. in Monopolitana 1627. 16. Off. Scantia in
Theanen. 1622. 30. Mar.

1640. 26. Maii. — Potest Episcopus tanquam
Sedis Apostolicæ Delegatus visitare quoad Clau-
suram Monasteria Monialium Regularibus sub-
jectarum, etiam assumpto secum Vicario Gene-
rali, & Confessario eorundem Monialium, ipsi
etiam inconsultis Superioribus. *Congregat. Concil.*
in Colimbrion. apud Mattheuce. in Offic. Cur. Re-
gular. tom. 1. cap. 13. num. 13. ubi num. seg. ait,
quod non solum Episcopus, sed etiam Generali
ejus Vicario ad hoc speciale mandatum habenti
licet pro Clausuræ violatione ingredi septa Mon-
asteriorum Monialium Regularibus subiecto-
rum, tamen nulla rationabilis violatæ Clausu-
ræ suspicio interceptis, ex ead. Congregat. apud
Sperell. decis. 99. contra Roderic. tom. 1. pag. 2947.
art. 10.

1640. 28. Jun. — Confirmatio Officialium Mon-
tis spectat ad Episcopum, vel ejus Vicarium
Generalem. *Congregat. Concil. in Forthensipromen.*
apud Nicol. in Lucubrationsib. tom. 2. lib. 5. tit. 2.
ad X.

1640. 17. Aug. — Prælatus Nullius, & Vicarius
Apostolicus, si non sint Episcopi consecrati,
advocare debent aliquem Episcopum vicinam ad
Sacramentum Confirmationis administrandum. *Congr.*
Episcopos, apud eund. ibid. tom. 2. lib. 1. tit. 16.
num. 1.

1640. 16. Nov. — Originarius Civitatis, vel
Diocesis non potest esse Vicarius Episcopi, ne-
davia à recto transire Justitiam, vel se reddat
partibus suspectum, propter Consanguinitates,
Affinitates, Familiaritates, & alias atinentias.
Congregat. Episcopos in Suren. apud Laurent. de Vis-
itat.

est. *trakt. 1. cap. 1. qu. 47. num. 1.* & refert etiam Pellegrius in *Prax. Vicarior. par. 2. in princip. nu. 2.* ubi tamen refert quinque quoad hoc dispensationes, quarum *Prima*, si non reclametur per Dioecesanos, quando scilicet Episcopus adhuc extraneum Monachum invenire nequit, ut pluries ead. *Congregat. & signanter in Normen. 1647. 18. Febr. Secunda*, quando Vicarius externus non possit tam cito accedere, prout declaravit ead. *Congregat. in Melphoten. 1645. 6. Oct. Tertia*, propter tenentium fructuum Ecclesie, ut ead. *Congregat. in Fanden. 1645. 29. Sept. Quarta*, propter aeris intemperiem, prout resolvit ead. *Congregat. in d. Fanden. eod. Mense*, & Anno: *Quinta*, propter normam bonarum qualitatum talis Vicarii Dioecetani, qui sit eximius in regimine, ut ead. *Congregat. in una Civitatis Proa. 1649. 4. Mar.* & refert etiam Nicol. in *Lucubratiomb. tom. 2. lib. 1. tit. 18. de offic. Vicar. Gener. num. 4. ac Pascuce. par. 2. tit. de Vicario; pag. mihi 423. & 424. ubi quod hec Decreta, & Declarationes in litar legis cõmunis allegari possunt ad text. in §. *Responsa Prudentiam Dista. de Jur. iur. ut in hac specie respondit Rota in d. d. ten. Abbacia 1628. 19. Jun. coram Domino zetto*: ¶ Cavendum tamen, ne Vicario extero illud Virgilianum objici queat, *Eclog. 3. Buccol.**

*Ille alieni Oves pastor hic vulget in horis,
Et fœvus Vacoris, & læ subdextris Agnis.*

1640. 16. Nov. — Non potest Episcopus in Vicarium eligere Parochum, etiam si habeat Parochiam in eadem Civitate; multo magis, si extra Civitatem; & multo fortius, si extra Dioecesim: quia tenetur residere in Parochia, & generaliter loquendo, incompatibilia sunt officia in eadem Persona, esse Parochum, & Vicarium; nam ut quis bene exerceat alterum ex dictis officiis, alteri necessarii esse cogitur. *Congregat. Episcopar. in d. Suren.* neque potest Vicaria-

carium retinere sub pretextu, quod habeat Coadjutorem in Parochia, ead. *Congregat. in Albiganen. 1621. 5. Jun.* Fallit tamen conclusio in Archidiacono, qui licet habeat Curam Animarum, nihilominus eum sit Vicarius natus, potest exercere Vicariam Episcopi, ipso, episcopi Officialibus absentebus, abique alia commissione, Text. cum Gloss. in cap. ad hac, §. *Secundum*, & §. *Item Epistola*, de offic. Archid. ut refert Pellegrius in *Prax. Vicarior. par. 1. in princip. num. 9.* & habet etiam Nicol. in *Lucubrati. tom. 2. lib. 1. tit. 18. de offic. Vicar. Gener. nu. 4.* ¶ Vide tamen supra 1629. 19. Jul.

1641. 18. Jan. — Littere directæ Vicario Capitulari, exequi possunt à novo Episcopo. *Congregat. Episcopar. in Baren. apud Nicol. in Florent. verb. Executio. num. 5. ubi quod littere Apostolicæ Vicario Generali commisse, non possunt ab Episcopo executioni demandari, licet Vicarium nullum habeat, ex Congregat. Concil. in Aquilana 1643. 17. Nov.*

1641. 16. Mar. — Nullus Vicarius licet Apostolicus potest Sede vacante concedere Dimissorias intra annum non arctatis occasione Beneficii recepti, vel recipiendi. *Congregat. Concil. in Socranen. nec dare licentiam alicui Episcopo ordinandi Sobditos Ecclesie vacantis non arctatos, licet Episcopus ordinans esse Suffraganeus, seu Coadjutor Episcopi desuncti, non tamen cum futura successione, quia sic non vacaret Ecclesia, ead. Congregat. 1607. 2. Aug. apud Nicol. in Lucubratiomb. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capit. nu. 21.*

1641. 11. Martii — Semper, & ubique debetur præcedentia Vicario Generali supra Dignitates, & Canonicos, tam præsentem, quam absente Episcopo, dummodo Vicarius incedat cum suo habitu Vicariali, nempe cum Sobrana, & Mantello, & dummodo Dignitates, & Canonici non sint

fiat Sacris Vestibus induti. *Congregat. Rit. in Romanis, apud Palucc. in Compens. ad Consultat. Canonico-Jac. Pignat. par. 2. tit. de Præcedentia, pag. mibi 240.*

1641. 21. Jun. — Vicarii amovibiles Religiosi

Ordinum Militiarum, Curam Animarum exercentes iisdem Ordinibus annexam, sciunt tuta conscientia fructus suos, quando dimisso Substituto ab eorum Magno Magistro, de epus licentia, & mandato alibi inferiunt Ordini. *Rota in Hispanis. Juris amovendi Curatos coram Prætoribus, apud eund. par. 2. tit. de Equitibus, pag. mibi 279.*

1641. 23. Sept. — Licet Episcopus, vel ejus Vicarius possit ex justa causa prohibere Canonicis, ne convocent Capitulum (prout diximus supra 1602. 4. Jun.) si tamen justa causa non adsit, prohibere non potest. *Congregat. Episcopalis Amelien. & antea in Nardien. 1601. 20. Aug. apud eund. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis, pag. mibi 118.*

1641. 27. Sept. — Non potest Episcopus tenere Vicarium Generalem eo tempore, quo adest Vicarius Apostolicus, nec aliquo modo se intrmittere valet in negotiis jurisdictionem tangentibus: imo neque potest exequi litteras Apostolicas sibi directas sub nomine Dignitatis. *Congregat. Episcopalis in Nalaga, apud Pellegrin. in Franz. Vicarius par. 1. sect. 6. n. 16. & resert etiam Nicol. in Lucubr. tom. 2. lib. 1. tit. 28.*

1641. 23. Dec. — Quando agitur de Bonis, Juribus, seu expensis redditibus Basilicani S. Joannis de Laterano, S. Petri, & S. Marie Majoris de Urbe, sive Præbendarum, Capellaniarum, Beneficiorum, Administrationum, Officiorum, seu onerum in prædictis Basilicis existentium, tunc activè agendum erit coram Cardinalibus Archiepiscopis, sive eorum Vicariis, vel Judicibus per eisdem Cardinales deputatis, vel

vel deputandis: quando autem agitur de aliis Bonis, rebus, vel Juribus quibuscunque, tunc si Canonici, Beneficiati, Clerici, Capellani, alique ipsi Basilicis intervientes erunt Rei, pariter conveniri debeant coram eisdem Cardinalibus Archiepiscopis, seu eorum Vicariis, vel Judicibus prædictis, etiamsi conveniantur vigore obligationis Cameralis. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constitut. 160. qua incipit Quamvis, §. 2.*

1641. 15. Apr. — Dispensationes Matrimoniales diriguntur Præfato Nullius, vel ejus Vicario. *Congreg. Concil. in Pallen. apud Nicol. in Flostil. verb. Nullius, n. 2.*

1641. 3. Maii. — Commendatarius Monasterii jam Regularis, cui annexa est Cura Animarum, non tenetur ad residentiam personalem, sed attempto statu Regulari, satisfacere potest per Vicarium Præbyterum secularem à se deputatum, & ab Ordinario approbatur. *Congregat. Concil. in Amphibitana de Spaccassoffis, & antea in Nucernina Prioratus 1638. 7. Maii, ac alibi sæpius, apud Palucc. in Compens. ad Consultat. Canonis. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Residentia, pag. mibi 350.*

1641. 26. Maii. — Electio Vicarii Capitularis, à cujus concursu Aliquis rejicitur, non solum est invalida, sed attentata, si à declaratione electorum super inhabilitate fuerit appellatio interposita, cum non possit, discussione pendente, fieri electio, cap. si postquam de electi. in 6. & resolvit *Rota in Melvitanana Marefcellatus curam. Donnoretto, apud eund. ibid. tit. de Vicario, pag. mibi 414.*

1642. 21. Jun. — Vicarii amovibiles deputati ad nutum Capituli pro exercitio Curæ, prævidè approbatione Episcopi possunt quidem à Capitulo amoveri ad ejus nutum, non autem ab Ordinario, nisi ex causa legitima, & probata, propter

ter quam etiam si essent perpetui, removeri possunt. *Rota coram Coccino, apud Nicol. in Lucubratiōib. tom. 2. lib. 2. tit. 30. numer. 10. ex Fagnan. in cap. ad Monasterium, de Stat. Monach. non. 39.*

1643. 13. Jul. — Rei fugientes ad Ecclesiam ob crimina excepta, possunt cum armata manu, etiam cum fractura ostii Conventus Regularium, jussu, & cum assensu Vicarii Episcopalis, ab eodem Conventu extrahi, si iidem Regulares extractioni se opponerent. *Congregat. Immunit. in Trojisch. apud Paleucc. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mihi 370.*

1643. 2. Oct. — Processus & Scripturæ Causarum, tam Civilium, quam Criminalium, exceptis inspectantibus ad Sanctam Officiam, relinquere debent in manu Vicarii. *Congregat. Episcopos. in Campanio. apud Nicol. in Fiscal. verb. Scripturæ, num. 9.*

1643. 18. Jul. — In Vicarium Capitularem eligi potest etiam Aliquis extra Capitulum: & si quis de gremio Capituli reperitur habilis, ille, ceteris paribus, est præferendus, etiam si alius extra Capitulum esset magis habilis. *Congregat. Concil. in Norimberg. ad cap. 16. sess. 24. de reform. apud Paleucc. par. 2. tit. de Vicario, pag. mihi 413.*

1643. 14. Aug. — Episcopus, vel Vicarius Generalis tenetur dare licentia Approbationis iis, qui fuerint ab Examinatoribus approbati ad Ordines, Confessiones, & ad Curam Annuatam; quamvis certus in conscientia credat, hujusmodi approbatos esse minus idoneos; non enim potest reprobare approbatos, sed ex illis eligere, quem maluerit, ad præscriptum Concilii. *Congregat. Concil. in Januæ. apud eund. par. 1. tit. de Examine, pag. mihi 293.*

1643. 14. Aug. — Vicarius Generalis, qui intervenit Examine, potest, præter Examinatores, interrogare Examinandos, etiam si Antecessores forte

forte id non fecerint. *Congr. Concil. in Januæ. apud eund. ibid. & refert etiam Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 3. §. 9. quest. 169.*

1643. 14. Nov. — Litteræ Apostolicæ Vicario commissæ non possunt ab Episcopo executioni demandari, licet Vicarium nullum habeat. *Congr. Concil. in Aquilana ad cap. 5. sess. 22. de reform. apud Paleucc. in Compend. ad Consilios, Canonie. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Episcopis, pag. mihi 251. ubi addit, quod hoc est contra Sbrozium de Offic. Vicar. quest. 136. num. 6. lib. 2. & refert etiam Nicol. in Lucubratiōib. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Episcop. numer. 10. ubi præcedentem citat Decisionem editam anno 1611. 17. Jul. in qua fuit dictum quod Episcopi nequaquam exequi possunt commissiones gratiam, vel justitiam concernentes Vicariis demandatas, tum, quia Delegatus in sua Causa est major Ordinarius, tum quia Tribunal Vicarii in Causa delegata diversum est à Tribunali Episcopi.*

1643. 26. Jun. — Concurus non est necessarius in Vicariis Menis Episcopali, vel alieni Dignitatis perpetuo unitis, *Garz. de benefic. par. 9. cap. 2. num. 193. Gonzal. super reg. 8. gloss. 5. §. 7. num. 2. Gratian. discip. 273. num. 48. Lottet. de re benefic. lib. 2. quest. 31. n. 21. Barboi. de potest. Episc. alleg. 60. num. 25. & 26. apud Rotam in Alerni. Vicariis etiam Bichio, tom. 2. dec. 620. num. 7.*

1644. 15. Oct. — In Vicarium Capitularem eligi non potest non Doctor, repositis aliis in utroque iure Doctoribus; quoties enim omittitur Graduatus, cum haberi possit, & eligitur carens tali titulo, electio est irrita, utpotè facta contra formam à Tridentino præscriptam. *Congr. Concil. in Cremon. ad cap. 16. sess. 24. de reform. apud Paleucc. in Compend. ad Consilios. Canonie. Jacob. Pignatell. par. 1. tit. de Vicario, pag. mihi 412.*

1645. 17. Mar. — Ad Vicarium Capitularis electio nem

Item Monachus cenietur quilibet Doctor, & maxime si in huiusmodi officium alias fuerit electus, quo in casu non est iteranda inquisitio, ut ex quo. accepimus de stat. & qualis. Peyr. de subdit. tom. 1. qu. 1. cap. 31. numer. 10. Castill. de elec. cap. 13. numer. 21. firmavit Rota in Melevitana Commenda coram Bichio, & antea in Pampilonen. Beneficii 1620. 6. Dec. coram Remboldo, apud eund. ibid. pag. mibi 219.

1645. 7. Maii. — Vicarii Generales Sede plena, & Vicarii Capitulares Sede Episcopali vacante, possunt Claustrum Monialium Regularibus subiectarum visitare. Congr. Consil. apud Nicol. in Lucubracionib. tom. 2. lib. 2. tit. 39. numer. 4. vers. X. amplia, & in Elscul. verb. Visitatio Ordinaria, vers. Et dic.

1645. 9. Iun. — Vicarius Generalis potest Testimoniales indistincte concedere, nisi ei consistat de impedito canonico. Congr. Episcopos. apud eund. in d. Lucubracionib. d. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Episc. numer. 10.

1645. 28. Jun. — Vicarius, qui simul est Canonicus, si conferat cum Capitulo, licet in collatione exprimat nomen Vicarii, nihilominus collationem fecisse dicitur tanquam unum de Corpore Capituli, & nominatio Vicarii solim ob prebentiam adiecta censetur, iuxta theoricam traditam à Dec. in cap. Pastoralis, sub numer. 28. vers. quod nomen limitatur, de rescript. post Bart. in li. si servus committit 67. sub numer. 4. vers. nam ille vocat, ff. sigillat. servor. apud Rotam in Montis Alti beneficii coram Bichio, tom. 1. decis. 234. numer. 23.

1645. 28. Jun. — Collatio, si fit à Vicario, qui est etiam Canonicus, infirmum cum Capitulo, ut precipue facta dicatur, non uti Canonico, sed uti Vicario, nomen Vicaris ante Capitulum exprimi debet. Rota in d. Montis Alti coram eodem, ibid. numer. 25.

361

362

364

365

2645.

1645. 28. Jun. — Collatio considerata tanquam actus Capituli capitulariter congregati non convenit Vicario, cum de Jure non sit de Capitulo, Glof. in Clem. ut ii. qui, verb. in eisdem, vers. unde potest dici, de stat. & qualis. & ibid. Cardin. in §. illi vero, numer. 10. Gemin. in cap. fin. numer. 5. vers. scilicet antea est in Drelate, de Prebuis in 6. Abb. in pream. Decretal. 2. par. numer. 1. neque debeat intervenire in collatione, quæ fit à Capitulo, Put. decis. 116. ibi: intervenire non debent, lib. 3. in corr. apud Rotam in d. Montis Alti coram eodem, ibid. numer. 16. & 27.

1645. 28. Jun. — Vicarius, quando simul est Canonicius, & uti Canonici conferat cum Capitulo, considerari debet, non uti Canonici, sed tanquam unus de Capitulo, cap. à collatione, in fin. ubi Gemin. numer. 4. in fin. Franc. numer. 4. de appellat. in 6. Compositil. in cap. cum Ecclesia Vulterrana, sub numer. 3. vers. ratio diversitatis, de electis. Imol. in cap. postulat. sub numer. 9. col. 3. circa fin. de concess. Preben. apud Rotam in d. Montis Alti coram eodem, ibid. numer. 29.

1645. 8. Aug. — Solus Episcopus, siue ejus Vicarius Generalis concedit licentiam exhumandi Cadavera Laicorum pro recognitione facienda, etiam si fuerint sepulta in Ecclesiis Regularium. Congr. Immunit. apud Monacel. in Formular. Leg. penult. par. 1. tit. 6. form. 7. numer. 2.

1645. 26. Aug. — Si Vicarius Generalis incedit in habitu Vicariali, procedere debet omnes Dignitates, & Canonicos quantumvis Prothonotarios: si vero assistat uti Canonici, debet sedere in loco suæ receptionis. Congr. Rit. in una Civitatis Plebis, apud Paleuce. in Compos. ad Consultat. Canonis. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Precedentia, pag. mibi 240. & reser. etiam Leuren. de Vicar. tract. 1. cap. 2. quest. 51. numer. 2.

1645. 16. Dec. — Moniales ad Habitum, & Professionem in Monasteriis Regularibus subiectis

366

367

368

369

370

H non

non possunt admitti, tanquam si Episcopus, & eo abiente vel impedito, illius Vicarius, vel alius ab eo deputatus, eorum voluntatem, & conditiones exploraverit. *Congr. Concil. in Latio-rena. ad cap. 17. sess. 25. de reform. apud d. Paucucc. de par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 71.*

1646. 13. Jul. — Removeri potest Vicarius Capitularis, si non resedat, si sit debitor Capituli, si acciperet pecunias pro Dimissoriis, si patiarur exceptiones, vel odio habeatur à Populo, & id genus alia. *Congr. Episcopor. in Nullius Altiterra, & antea in Tridentina 1622. 7. Jun. & in Tramen. 1694. 17. Maii, ac in Neapolitana ibid. 1609. 26. Jan. apud eund. ibid. tit. de Vicario, pag. mibi 412.*

1646. 17. Aug. — Antequam procedatur ad penam interditi, vel suspensionis contra Episcopos, Archiepiscopos, & Patriarchas morosis in solutione Pensionum Auctoritate Apostolica reservatarum, attentò cap. quia periculum, de sent. excom. in 6. postquam legitime constitit etiam extrajudicialiter, quod executio realis fieri, vel consumari non possit dolo Episcopi debitoris, vel ob occultationem fructuum, vel ob subtractionem pignorum, antequam deveniatur ad penam Censurarum, moneatur serio Episcopus nomine Sacre Congregationis, ut infra terminum ab eadem præfigendum, vel cum effectu solvat, vel si quid habet judicialiter opponendum, deducat eorum Auditore Camere, vel coram Signatura Justitiæ reportando rescriptum suspensionis: termino vero elapso, si solutio non sequatur, destinetur Vicarius Apostolicus, & Oeconomicus Meas Episcopalis, qui non amoveatur, donec fuerit integrè satisfactum, & sufficienter proviunt, etiam pro terminis futuris. *Congr. Episcopor. apud Nicol. in Flestel. verb. Pen- sio, num. 8.*

1646. 22. Sept. — Vicarii Foranei residere debent in eisdem locis, ubi constituti fuerint, vel in alio

371

372

alio non multùm distanti. *Congr. Episcopor. in Trejana, apud Pellegrin. in Pract. Vicarior. par. 2. tit. 7. subsec. unic. num. 20. ubi quid Locus debet esse Oppidum numerosum à Civitate remotum, & ibi teneri debet Vicarius Foraneus secundùm solitum, prout etiam habet Nicol. in Lucebrat. tom. 2. lib. 1. tit. 28. num. 25.*

1646. 14. Dec. — Abbates, seu eorum Vicarii, qui sunt intra Dioceses Ordinariarum, non possunt facere edicta Constitutionibus Synodali- bus eandem Diocesium adjectantia. *Congregat. Concil. in una Burgi S. Sepulchri, apud Paucucc. in Compend. ad Consultat. Canonice Jac. Pignatelli. par. 1. tit. de Abbate, pag. mibi 2.*

1647. 17. Jan. — Si adfit Vicarius specialis Monialium, erit inquirendum, an Renunciations, quæ sunt à Novitiis ad formam cap. 16. sess. 25. de Regular. stipulentur eorum eodem: si hoc enim fieret, Renunciations essent nullæ, & invalidæ, quia verba Concilii, ibi: cum licentia Episcopi, seu ejus Vicarii, intelliguntur de Vicario Generali, non autem de Vicario Foraneo, aut de Deputato ad regimen Monialium, ut respondit *Congregat. Concil. in Pisana, & antea in Polesana 1635. 4. Aug. apud Monacell. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 20. ubi etiam, nisi forte data esset in deputatione facultas sufficiens expressa, vel equipollens, pura, si Vicario Monialium datur potestas cognoscendi omnes Causas etiam Civiles cum omnibus annexis, & connexis, emergentibus, & dependentibus, necnon faciendi omnia, quæ juxta formam Canonum, & Sacri Concilii Tridentini faciendæ sunt, tunc enim, cum sit materia delegabilis, Renunciatio facta coram Vicario Monialium, hujusmodi facultate instructa, esset valida, ac ead. *Congr. in Neapolitana 1651. 22. Apr.**

1647. 9. Febr. — Vicarius Generalis, qui obtinuit facultatem à Sede Apostolica faciendi om-

nes Benedictiones fieri solitas ab Episcopo, in quibus non adhibetur Oleum Sacrum, non potest, absente Episcopo, benedicere Moniales habentes requisitas qualitates in Consecratione, & velatione earundem, nisi suffragetur facultas in specie. *Congregat. Concil. in Pisana ad cap. 17. sess. 27. de Regularib. apud Pasucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Monialibus. pag. mihi 70. ubi ait, quod hoc elicitur ex Gloss. in cap. Aqua 9. de consecr. Eccles. vel Altar. verb. Consecrationibus.*

1647. 27. Mar. — Quando pro Parochiis vacantibus non inventantur Presbyteri Seculares idonei, possunt ibi poni Regulares, non in titulum, seu Vicariam, sed ad nutum amovibiles, vel tanquam Oeconomii, & maxime ex iis, qui reformationem recipere nolunt. *Congregat. Episcoporum. & antea in Cameracen. 1629. 9. Nov. & in Tridentin. 1583. 26. Apr. de in Fiorentina 1581. 8. Aug. apud Nicol. in Floscul. verb. Cura Animarum. num. 13.*

1647. 19. Jun. — Vicarius Apostolicus tenetur residere in Diocesi, ad quam regendam missus fuit; nec potest ab ea ad longum tempus discedere, & alium substituere absque pravia licentia Sacre *Congregat. Episcoporum. in Spoletana, apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 6. num. 30.*

1647. 13. Jul. — Famulus Vicarii Generalis gaudet privilegio Fori. *Congregat. Immunit. in Prentina, apud Pasucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mihi 399.*

1647. 13. Sept. — Ecclesie Collegiate, que sunt Cathedrali subiecte, cum nullam habeant jurisdictionem, Vicarium eligere non possunt, sed electio ipsius Sede vacante spectat ad Capitulum Cathedralis. *Congregat. Episcoporum. apud Pellegrin. par. 1. sess. 5. num. 4. ubi tamen quod potest huiusmodi Collegiata Cathedrali subiecta eligere Vicarium*

zum Foraneum in illo loco, ubi est Collegiata, si sit talis consuetudo, qui postea erit confirmandus a Vicario Capitulari Cathedralis, aliis non. *ex ead. Congregat. in Brundusina 1605. 10. Jan. & antea 1604. 16. Jan. prout etiam habet Nicol. in Lucubr. tom. 2. tit. 28. de Vicar. Capitul. numer. 18.*

1647. 11. Oct. — Prædicatorum deputatio non comprehenditur in facultatibus Vicarii, præsentis Ordinarii. *Congregat. Episcoporum. in Beneventana, apud d. Nicol. in ad. Lucubratis. d. tom. 2. lib. 1. tit. 31. num. 6. & refert etiam Pasucc. par. tit. de Concionatoribus, pag. mihi 179.*

1648. 4. Febr. — Renunciatio facta à Novitio coram Vicario Foraneo sine licentia Episcopi, non est valida. *Congregat. Concil. in Sarzanen. ad cap. 16. sess. 25. de Regularib. apud d. Pasucc. par. 2. tit. de Regularibus, pag. mihi 290.*

1648. 16. Apr. — Religiosi Societatis Jesu nequam possunt in Civitate Angelopolitana Personarum secularium Confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani: nec Verbum Dei prædicare in Ecclesiis sui Ordinis non petita ipsius benedictione, nec in aliis Ecclesiis sine ejus licentia, nec in Ecclesiis iterum sui Ordinis ipso contradicente: & contravenientes ab Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ Delegato coerceri, & puniri possunt, etiam Cenuris Ecclesiasticis, in vim Constitutionis Gregorii XV. incipientis *Incrutabili*, (quam habes in mea Collectione de Episcopis, numer. margin. 780.) ac prout memoratis Religiosis, qui huiusmodi approbationem, & licentiam se obtinuisse non docuerunt, potant Episcopus, sive ejus Generalis Vicarius præcipere sub prena Excommunicationis lætæ sententiæ, ut à Confessionibus audiendis, & Verbi Dei prædicatione abstinerent. *Congregat. specialiter deputata super controversiis venturibus inter Episcopum Angeloranum in Iudiciis Occidentalibus, & Religiosos præfata Societatis, approbante Innocentio X. 1. a. Maii ejusd. an-*

ni, apud Cherubin, in Bullar. tom. 4. *Constit.* 29. qua incipit Cùm sicut accepimus, & refert etiam Matthæus, in *Offic. Cur. Regul.* tom. 1. cap. 24. numer. 21.

1648. 15. Apr. — Conservatores dicte Societatis Jesu possunt Vicarios Generales Episcoporum à manifestis injuriis, & violentiis compellere, etiam Censuras, & poenias Ecclesiasticas, virtute Bullæ Gregorii XIII. incipientis *Æquum reputamus*, data ultima Februarii 1573. ut censuit *Congregat. præfata*, approbata eod. Lunacen. X. sub ead. die, apud eod. *ibid.*

1648. 2. Oct. — Non potest Episcopus assumere in Vicarium suum Nepotem, sive sit Filius Fratris, sive Sororis ipsius Episcopi. *Congregat. præfata in Adiletan.* & antea in *Opunten.* 1577. 19. Sept. & in *Moren.* 1611. 4. Febr. ac in *Trenten.* 1622. 17. Jan. apud Pellegrin, in *Prax. Vicarior.* par. 1. in *privat.* num. 6. ubi quod neque potest eligere Fratrem Doctorem; & multò minus, si non sit Doctor, ut pluries ead. *Congregat.* & signanter in *Messanen.* 1600. 11. Jan. neque Patruum, aut alium Consanguineum, ex ead. *Congregat.* in *Tarenina* 1611. 6. Apr. & in *Arianen.* 1636. nisi hoc concedatur ad aliquod tempus, propter bonas qualitates subiecti, vel propter penuriam aliorum idoneorum, ut concessit ead. *Congregat.* in *Nullin. Plesien.* 1645. 1. Oct. prout refert etiam Nicol. in *Incubrat.* tom. 2. lib. 1. tit. 18. de offic. Vicar. *Gener. inum.* 2.

1648. 14. Nov. — Quoties Episcopus in Ecclesiis Parochialibus Monasteriis unitis procedat ad erectionem Vicariæ perpetuæ juxta facultates sibi attributas à Tridentino cap. 7. *sess.* 7. & à Constitutione Prans supra relata, & edita 1667. 1. Nov. tunc omnia onera incumbuntia Parochiali Ecclesiæ censentur translata in Vicarium, cui in futurum incumbent, non autem Monasterio, ut dictum Pianam Bullam interpretando declaravit *Congregat. Concil.* in *Consimbriens.* seu *Lanacen.* & antea *supra*

supra, & *praxi* in *Averana* 1607. 31. Maii, & in *Vinsonen.* 1637. 22. Aug. apud Monacel. in *Formul. leg. præf.* par. 2. tit. 1. §. *form.* 1. num. 33.

1648. 14. Nov. — Ut Claustra Monialium ubique tuta reddatur, potest Episcopus illam visitare, etiam semota quacumque Superiorum Regularium negligentia, aut suspitione violationis, illi que irrogatis, & inconstititis, non solum per seipsum, sed etiam per suum Vicarium Generalem ad hoc speciale mandatum habentem; & in casu resistentiæ, poterit contra reuentes, & contradictores ad poenas etiam Censurarum procedere, prout declaravit *Congregat. Concil.* in *Neapolitana.* & antea *supra*, apud eund. *ibid.* *form.* 15. numer. 18.

1649. 30. Jan. — Si Vicarius Generalis Apollonicus, per mortem Episcopi Sede vacante deputatus Vicarius Capitularis & Administrator Mensæ Episcopalis, hujus officii vigore Beneficia simplicia univert alicui Ecclesiæ Parochiali pauperi ejusdem Diocesis cum clausula citra *judicium obtinentium*, & *dimmodo sibi Episcopalis nihil distraxatur*, cui unioni Capitulum postea suum præstiterit consensum, hujusmodi unio, necnon possessio per Parochum post mortem obtinentium de consensu moderni Episcopi capta, non iustinetur ex defectu potestatis Vicarii, & defectu consensu in ipso actu unionis. *Congregat. Concil.* in *Lycin.* ad cap. 5. *sess.* 21. & cap. 13. *sess.* 23. de reform. apud Pascucci. in *Compend. ad Consulcat. Canonice. sac. signat.* par. 11. tit. de Beneficiis pag. *mibi* 37.

1649. 14. Maii. — Vicarius est suspensus in Causa Clerici, qui fuit percussus à famulo ipsius Vicarii quapropter Episcopus deputare debet alium Judicem non suspensum. *Congregat. Episcoporum.* & antea 1648. 2. Dec. 1647. 5. Jul. 1689. 4. Aug. juxta cap. *Personas.* de *testib.* apud Nicol. in *Incubrat.* tom. 1. lib. 4. tit. 6. num. 28. *vers.* Amplia II. ubi Sicuti etiam in qualibet Causa contra aliquem, cum

quo litigat, ex ead. *Congregat. in Castell.* 1593. 23. Jun.

1649. 28. Jun. — Terminatur Vicarii Capitularis jurisdictionio, cum mittitur Vicarius Apolloniensis à Papa, vel à Sacra Congregatione Episcoporum, quod fit, si Ecclesia illi vacaverit, ut censuit ead. *Congregat. in Aleriana*: præsertim si adant inconvenientia in administranda iustitia, ead. *Congregat. in Venetiana* 1655. 17. Sept. cessat quoque dicti Vicarii jurisdictionio, si removetur à Sacra Congregatione, vel vocetur ad Urbem pro iustificandis rebus, de quibus fuit inculpatus, ead. *Congregat. in Admopolitana* 1655. 21. Maii, & antea *supra* in apud Pellegrin. in *Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. subject. 6. num. 9.*
1649. 7. Jul. — Episcopus propter aeris intemperiem cessans in aliqua parte in Dicecesis, non tamen removere debet Vicarium, & Tribunal à Civitate, ut declaravit *Congregat. Episcoporum apud Paucucc. par. 2. tit. de Rejudicantia. pag. mibi 255.*
1649. 7. Jul. — Vicarius Ecclesie Sanctæ Sufianne ad exercendam Curam Animationis deputatus, tenet diebus Dominicis, & Festis Sacrificium pro Oribus sibi commissis, absque eo quod possit recipere aliam elemosinam, seu pro alio Sacrificium applicare. *Congregat. Episcoporum apud Nicol. in Florent. verb. Parochus. num. 34.*
1649. 22. Jul. — Generaliter qui administrant periculo aliorum, non tenentur præstare cautionem, licet essent Vicarii Capitulares. *Congregat. Concilii. & bis antea. scilicet 1648. 8. Jun. & 1637. 21. Nov. apud eund. in Lucubr. tom. 2. lib. 3. tit. 36. num. 6.*
1649. 11. Aug. — Ne admittant Regulares ad celebrandum in iuris Ecclesie. Sacerdotes seculares, nisi vis litteris testamento libus subscriptis à Vicario Generali, seu Foraneo Episcopo Loci. *Congregat. Inquisit. apud eund. ibid. tit. 31. num. 15.* & tenent etiam Marthæoc. in *Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 12. num. 7.* ¶ Hoc antea dixerat *Congregat.*

390

391

392

393

394

- tio Concilii in Bononiæ, 1620. 2. Jul. apud Peyrin. de *Privileg. Regular. tom. 2. circa Constit. 7. Tit. V. §. 10. ad XII. pag. mibi 211.* & habet etiam Lantica in *Thesoro Regular. verb. Declaratio.*
1649. 8. Oct. — In remotione Vicarii debet haberi ratio honoris ipsius, & propterea magna cum circumspectione est facienda: nec sine gravi causa, & his reintegrari potest per Sacram Congregationem Episcoporum, prout declaravit ead. *Congregat. in Traianum. & antea in Spalat.* 1601. 3. Jul. — Causæ autem iustæ, pro quibus removeri potest, plures sunt, scilicet, si de eo audiantur multe querelæ, ead. *Congregat. in d. Spalat.* 1601. 5. Febr. quando non bene gubernat, nec certiorum facit Sacram Congregationem de Causis magni momenti in defectu, vel absentia Episcopi, ead. *Congregat. in Trapano.* 1603. 3. Dec. si scribat irreverenter ad Sacram Congregationem, ejusque DD. Officiales, ead. *Congregat. in Rosina* 1601. 3. Sept. Si aliquem Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalem eâ, quâ decet reverentia non tractet, ead. *Congregat. in Savanen.* 1655. 19. Nov. si caret circumspectione, & prudentia, licet in reliquis idoneus ille, ead. *Congregat. in Placentina* 1601. 11. Sept. si excommunicatus existat, ut resolvit ead. *Congregat. in d. Placentina* 1649. 18. Jun. si mundanis Sacre Congregationis obedito renuit, ead. *Congregat. in Afulana* 1649. 13. Apr. si denique Regularis sit, vel Religiosus, ead. *Congregat. in Spalat.* 1619. 12. Apr. & in *Hibern.* 1615. 18. Oct. prout habet Pellegrin. in *Prax. Vicarior. par. 1. sect. 2. subject. 6. num. 4. & 5.* ¶ Quoad Regulares vide quæ diximus..... quod etiam habet Paucucc. *par. 2. tit. de Regularibus. pag. mibi 245. ubi quod* Ludovicus de Ameno fuit Vicarius in Spiritualibus Alexandri Montecatini Episcopi Avenionensis, & Illuminatus Moronus fuit Vicarius Cardinalis Alderani Cybo Episcopi Amini in Piceno, utroque præclaris qualitatibus notus, de Ordine
- Ming.

395

Minorum strictioris Observantiae S. Francisci, cum licentia Ministri Generalis.

1650. 3. Sept. — Episcopus duarum Cathedralium unitarum, in casu absentiae ab altera Cathedrali, tenetur in illa deputare Vicarium Generalem, idque pro subministranda iustitia subditis, praecipue si Dioecesis sit ampla, & maxime si haec duae Dioeceses sint aequae principaliter unite, atque adeo quilibet conseruat sua Jura, & Privilegia, propriisque legibus regitur, cuique iudicari debet à suis Judicibus. *Congregat. Concil. in Valten. & Sulmonen. apud Paleucc. in Compend. ad Consultat. Canonice. Jac. Pignatol. par. 1. tit. de Cathedralibus, pag. mihi 121. & refert etiam Leuten. de Vicar. tract. 1. cap. 1. §. 3. quall. 31. num. 2.*
1650. 9. Nov. — Vicarius Capitularis non habet facultatem, quam tenet Episcopus in Casibus Bullae Gregorii XIV. & ideo non potest cognoscere super extractione à loco immuni, sed spectat ad Episcopum viciniorum. *Congregat. Immunitat. in Perestren. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 19. num. 14.*
1651. 28. Mar. — Episcopi Congregationi de propagatione Fidei subordinati non possunt exercere Pontificalia in aliis, praeterquam in propriis Ecclesiis, etiam si esset de consensu Ordinariorum, sub poena suspensionis ipso facto incurrenda, ac eidem Pontifici reservata, dummodo à praefata Congregatione non sint in certo loco destinati Vicarii Apostolici, seu Administratores alicujus alterius Dioecesis. *Innocentius X. apud Paleucc. in Compend. ad Consultat. Canonice. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Nunciis Apostolicis, pag. mihi 127.*
1651. 23. Apr. — Licentia requisita in donationibus, & renunciationibus Novitiarum, & Vicariis per Episcopum concedi solita, sufficit, licet non appareat xquipollens concessa. *Congregat. Concil. in Neapolitana ad cap. 16. sess. 25. de Regular. apud eund. a. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 71.*

396

397

398

399

1651. 23. Apr. — Donatio facta à Moniali suo Monasterio non est nulla ex praesente, quod illam fecerit de sola licentia Vicarii Monialium, non autem Vicarii Generalis. *Congregat. Concil. ad d. cap. apud eund. ibid. pag. 72.*
1651. 7. Jun. — Parochus nec propter necessitatem potest habitare in Civitate extra suam Parochiam sitam in alia Civitate, vel Loco, ad docendam Grammaticam, etiam relicto Vicario cum congrua portione, licet solummodo diebus interesse velit, nisi ex dispensatione Sacrae Congregat. Episcopo. in Imolen. & antea in Faventina 1647. 5. Apr. apud Nicol. in Luchinat. tom. 2. lib. 3. tit. 4. numer. 14.
1651. 14. Jun. — Locus Aulae Episcopalis non est immutandus pro Capituli celebratione, sed quando agendum de interesse privato ipsius Episcopi, ipse & epus Vicarius abstineantur ab intercessione in Capitulo. *Congregat. Concil. in Turrisiana, apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolicas. tom. 1. Constitut. 1. Lectis 1. sect. 2. num. 23. & 58. pag. mihi 52.*
1652. 3. Febr. — Quando Ecclesia est benedicta, non verò consecrata, potest Episcopus ad roborendam eam pollutam delegare Vicarium Generalem. *Congregat. Concil. in Placentina ad cap. 6. sess. 24. de reform. juxta DD. cum Gloss. in cap. fin. verb. lavetur, de consec. Eccles. apud Paleucc. in Compend. ad Consultat. Canonice. Jac. Pignatol. par. 1. tit. de Ecclesiis, & Ecclesiasticis, pag. mihi 242. ubi quod idem dicendum de Carmeterio, quod non fit solemniter ab Episcopo benedictum, ex Congregat. Rit. in Hydruntina 1632. 15. Dec. & ratio est, quia non plus requiritur ad reconciliandum, quam ad benedicendum Ecclesiam: quare si simplex Sacerdos potest eam benedicere, poterit etiam reconciliari.*
1652. 7. Jun. — Potest Vicarius Apostolicus, imo debet invigilare super manutentione introituum.

400

401

402

403

404

Men-

Mense Episcopalis, cum ad ipsum hoc spectet, *Congregat. Episcopos. in Transis.* non tamen potest se incommutare in redditibus Mensis, nisi in quantum sibi debetur pro suis provisionibus, & interesse, non in aliis, *ead. Congregat. in Luncinens.* 1646. 17. Nov. apud Pellegrin, in *Prax. Vicarior. par. 1. sect. 6. num. 9. & 10.*

1652. 14. Jun. — Quando Vicarius Generalis, vel alius Substitutus, qui non sit Episcopus, visitat, non potest exigere integram taxam dari solitam Ordinatio visitanti, sed solam dimidiam, vel etiam minus: nec restitutum dari debet Episcopo, sed cedere in beneficium Visitatorum. *Congregat. Concil. in Neapolitana & antea sapissime, ut refert d. Nicol. d. tom. 2. lib. 3. tit. 39. num. 21. vers. Lunitate IX. ex cap. si Episcopus 6. de offic. ord. in 6. & extr. de electionis de censib.*

1652. 23. Aug. — Ne Clerus ratione Visitatoris duplicibus gravetur expensis, non possint Episcopus, & Vicarius Apostolicus simul ducere secum plurimam quinque Personas. *Congregat. Episcopos. in Bismanen. & antea sapissime, apud eund. d. tom. 2. lib. x. tit. 28. & refert etiam Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 6. num. 6.*

1652. 23. Aug. — Amoveatur ab officio Cancellarie Frater Vicarii. *Congregat. Episcopos. in Spaletana, apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 37. de postul. num. 2. ubi quod Domesticus Judicis, vel Assessoris, qui & ipse Iudex dicitur, maxime si sit electus ex necessitate in defectum Doctoratus Judicis, Ifo. C. de assessor. in fin. non potest esse Advocatus, vel Procurator coram eodem Iudice, vel Assessore, sed sub potestatis arbitrio, ut decrevit ead. Congregat. in una Crutiaris Ducalis 1586. 28. Gil. ex l. Domesticus 4. C. de assessor.*

1653. 26. Mar. — Archidiaconus, qui officium Vicarii Episcopalis, sive Capitularis exerceat, tenetur uti Capitularis, & de Mensa Capitulari participans, quando est electus, acceptare officium Pro-

curatoris, seu Oeconomii Capitularis pro exigendis livellis, elemosynis, aliisque redditibus ejusdem Mensae Capitularis, & assistere negotiis ejusdem Capituli, prout faciunt alii Capitulares electi. *Congregat. Concil. in Carzalen. apud Palsucc. par. 2. tit. de Dignitatibus, pag. mihi. 211. ubi quod Officium Vicarii est voluntarium, Procuratoris vero, sive Oeconomii est debitum, cum sit de Capitulo, ac de eius Mensa participet, ex cap. 12. sess. 24. de reformat. Equidem ubi est emolumentum, ibi debet esse onus: & qui lucrum amplectitur, onus subire tenetur, *lun. 5. pro secundo in fin. & 5. ne autem, C. de caduc. tollen.* sicuti & contrario ad quem spectat onus, debet expectari emolumentum, *l. mansuetissimi, 5. penult. in fin. C. de fuit.**

1653. 16. Maii. — Si Vicarius sit Apostolicus, ad ipsum solum, non ad Episcopum pertinet facere Concursum, sicut & Synodum, & declarare magis idoneum: quia Episcopus non habet, nisi administrationem Ordinis. *Congregat. Episcopos. in Bismanen. & antea in Lycien. 1608. 9. Jun. apud eund. d. par. 1. tit. de Concur. Paroch. pag. 192. & refert etiam Pellegrin. par. 1. sect. 6. num. 8. & Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 28.*

1653. 25. Jun. — Attenta dispositione Tridentini cap. 23. sess. 25. de reform. non potest Episcopus delegare facultatem Vicariis Foraneis, sed tantum Vicariis Generalibus, concedendi litteras monitoriales pro rebus deperditis, seu subtractis. *Congregat. Concil. apud Palsucc. in Compensat. ad Consultat. Canonice Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Vicario, pag. mihi 212. ubi ait ex Fagnan. in cap. quoniam, de offic. delegat. num. 23. quod antea eadem Congregatio 1590. 8. Febr. declaravit, non licere Episcopo hanc facultatem alteri, quam Vicario Generali delegare, neque specialiter.*

1653. 15. Nov. — Episcopo per Sedem Apostolicam notorie suspecto, possunt illius subditi cum litte-

litteris dimissorialibus Capituli Ecclesie Cathedralis valide Ordines recipere ab Episcopo viciniore, si tamen dictus Episcopus declaratus fuerit suspensus per declarationem, nam etiam si esset notorius quatuor, vel quinque Personis non sufficeret. *Congregat. Concil. in una Flavia ad cap. 10. sess. 7. h. reform. apud eund. ibid. tit. de Ordine pag. mibi 170. & referret etiam Petra in Commentar. ad Constitut. Apostolicas. tit. 1. Constitut. univ. Alexandri II. sess. 7. num. 38. pag. mibi 309.*

1653. die — Cum suffraganeus, nihil possit contra Metropolitanum, eo quod inferior Superiorem solvere nequit, *cap. tam inferior, de major. Obid. & cum in Patriarchis, & Archiepiscopos solus Summus Pontifex potestatem habeat, cap. in. 22. de. ideo à Sacra Immunitatis Congregatione, fuit ordinatus accessus ad Urbem Episcopo Uritano et eo solum capite, quod au sus fuerat, sub pre-textu Immunitatis Archiepiscopum Tarentinum, excommunicare; & à Sacra Episcoporum Congregatione fuit acriter punitus. Vicarius Episcopi, qui ausus fuerat excommunicare Vicarium Archiepiscopi, sicut testatur Alphonsus de Leon de *Censur. recoll. 2. num. 302. quod & confirmavit eadem Sacra Congregat. Immunit. apud Pascucc. part. 2. tit. de Suffraganeis. pag. mibi 407.**

1654. 13. Jan. — Pro Cura Animarum Terræ Alberone injungitur Priori Ordinis Hierosolymitani, ut & Vicarium perpetuum pro ea deputet, & congruam eidem sustentationem assignet: & si dictus Prior in facultatibus habeat, ut Vicarius hujusmodi excommunicare possit, & interdicere, talem tunc Sacerdotem ibidem ordinare, qui doctrina, & discretione idoneus prudenter sciat uti hujusmodi jurisdictione. *Congregat. Concil. in Universitatibus, pro Parochialis S. Maria de dicta Terra Alberona, & confirmatum fuit 1663. 7. Jan. apud Pascucc. part. 1. tit. de Equitibus, pag. mibi 274.*

1654. 19. Apr. — Poenæ, & multæ pro delictis etiam

etiam gravibus ab Episcopo defuncto non exerceantur, vel ante obitum Locis piis non applicate, non possunt Sede vacante à Capitulo, seu illius Vicario Capitulari ad favorem Reorum reduci, seu mutari, ut respondit *Congregat. Concil. in Ripana; apud Monacell. in Formular. leg. part. 2. tit. 16. form. 10. num. 12.*

1654. 14. Dec. — Episcopus tenetur singulis annis visitare totam Diocesim: & si legitime impeditus fuerit, per suum Vicarium Generalem, vel alium Visitatorum idoneum debet visitare, ita ut saltem toto biennio Visitatio absolvatur. *Congregat. Concil. in Bojamen. apud eund. d. par. 2. tit. 13. form. 1. num. 54.*

1654. 14. Dec. — Vicarius Capitularis visitando excederet extractionem, si longam moram traheret in locis visitatis, & ad extraneos astus se diverteret. *Congregat. Concil. in d. Bojamen. juxta Sord. de alio. tit. 3. quæst. 22. num. 8. & Passerin. in cap. felicitis, num. 7. apud eund. par. 2. tit. 1. form. 4. num. 3.*

1654. 18. Dec. — Parvis Oppidi necessitati Patentatorum privilegio Fori gaudentium satis consulrum videtur per solum Vicarium Forancum, ac proinde nullus alius Officialis patentatus illis constitui debet. *Congregat. Immunit. in Anagnina apud Pascucc. in Consensu ad Consultat. Canonice. Jac. Bignoni. part. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 442.*

1655. 10. Maii — Quomocumque Vicarius Capitularis removeatur à Sacra Congregatione, & mittatur aliquis alius ejus loco cum auctoritate Apostolica, nullo modo poterit Capitulum illum reculare, non obstante quod exceptiones, aut causas aliquas habere pretendat, vel revera cum effectu habeat, sed hujusmodi Vicarium à Sacra Congregatione mistum acceptare omnino tenetur, & interim exceptiones, ac pretenensiones, quas idem habere pretendit, Sacre Congregationi proponat, & ab ea resolutionem spectet, neque ante ipsam,

- ipsam ad electionem alterius Vicarii devenire licet, quocumque pretextu non obstante. *Congregat. Episcoporum in Alerianen. apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 4. sub jct. 6. num. 10.*
1655. 18. Jun. — Prohibitio, ne fiat collatio prima Tonliuz abique licentia Sacre Episcoporum Congregationis, non cessat ex eo, quod Episcopus remittatur ad residentiam, amoto exinde Vicario Apostolico. *Congregat. Episcoporum in Bistunien. apud Paucce. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica. pag. mibi 431.*
1655. 27. Jul. — Jurisdictio Ordinarii Locorum tanquam Sedis Apostolice Delegatis attributa in Decreto *Ut in parte* (de quo in mea Collectione de Episcopis, num. 274.) competit etiam Vicariis Generalibus Episcoporum, nec non Abbatibus, & aliis inferioribus Prelatis proprium Territorium, ac Jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus. *Alexander VII. in Bullar. rom. 5. Constitut. 4. qua incipit Posito Decreto, ad X. & refertur etiam Paucce. par. 2. tit. de Regularibus, pag. mibi 295. ac Martineuce. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 24. num. 7. nec non Monacel. in Formular. leg. pract. in fine 1. par. pag. mibi 439.*
1655. 4. Sept. — Elapso anno a celebratione Synodi Diocesane Concursum habiti, Sede vacante, per Vicarium Capitularem, Examinatoribus non adhibitis, non sunt validi. *Congregat. Concil. in Umbriaticen. ad cap. 18. sess. 24. de reform. apud Paucce. in Compensat. ad Consultat. Canonice. Jar. Pignat. tel. par. 1. tit. de Concursum Paroch. pag. mibi 189.*
1655. 17. Sept. — Capitulum Sede vacante, non potest post electionem Vicarii aliquam jurisdictionem exercere, quia tota jurisdictione Episcopalis transit ad Vicarium Capitularem post electionem, privatim quoad Capitulum, non cumlative. *Congregat. Episcoporum in Noriton. & antea in Hydruntina 1. Off. consil. anni, apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sess. 4. sub jct. 1. num. 36.*

1655. 2. Oct. — Si Vicarius Roma missus non habeat titulum Vicarii Apostolice, sed Vicarii Generalis Episcopi, debet intervenire tam in Concursum, quam in Synodo simul cum Episcopo, & procurare, ut omnia canonice fiant. *Congregat. Episcoporum in Narnien. apud Nicol. in Lincibrat. tom. 2. lib. 1. tit. 28. & refert etiam Paucce. par. 1. de Concursum Paroch. pag. mibi 194.*
1655. 13. Nov. — Si nominatio, seu presentatio Vicarii pertineat ad Capitulum, sive Collegium Ecclesiasticum, vel ad Monasterium, amovibilitas spectat etiam ad illud, prout respondit *Congregat. Concil. in Astulana apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 15. form. 1. num. 21. ubi quoad potest etiam dictus Vicarius arbitrio Episcopi moveri, quamvis sit Regularis, abique eo quod teneatur deducere causas remotionis, ex ead. Congregat. in Camerinen. 1627. 18. Sept.*
1656. 17. Mar. — Jus conferendi Vicarias vigore Indulti si Legato competat, non tenetur dicto Indulto per Constitutionem Pianam derogatum, tanquam requirens specialem mentionem. *Gamb. de post. leg. lib. 9. num. 17. & lib. 8. tit. quid possit Legatus circa Indult. num. 13. & segg. Mandol. super reg. Cancell. 17. qu. 7. num. 4. apud Rotam in Consultat. Parochialis curam Bichio, tom. 2. decis. 657. numero 18.*
1656. 17. Mar. — Presentatio quod fuerit intra legitimum tempus, probari etiam potest et enunciativa Vicarii. *Rota in Barchinens. Buxetio coram Meltio, decis. recitat. par. 12. decis. 148. num. 17.*
1656. 6. Apr. — Non constat de Cathedralitate Ecclesie Montis S. Angeli, seu Gargani, ac proinde non est locus electioni Vicarii Capitalaris à Capitulo Garganico, vacante Sede Episcopali Spontina; unde nullam dictam electionem ab eodem Capitulo factam declaravit *Congregat. Concil. & postea 1658. 8. Nov. apud Paucce. in Compensat. ad*

130
Constit. Canon. in Fiquatet. par. 2. tit. de Vicario,
pag. ubi dicitur, ubi tamen ait, quod hoc procedit
 quando non adest conuetudo immemorabilis; pra-
 dicta enim declaratio loquitur in casu, in quo non
 adit huiusmodi conuetudo.

1656. 21. Maii. — Non debet Capitulum in Vi-
 carium eligere inquitum ante abolitionem, con-
 tra dispositionem cap. Omnipotens Deus 4. de ac-
 cusat. quia alias committeret Sacra Congregatio
 electionem alicui Episcopo viciniori, ut denuo
 alium eligat idoneum de gremio Capituli episcopi.
*Congregat. Episcoporum in Montepeliana Episcopo Grazi-
 na, apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. part. 1. sect. 4.
 subsect. 1. num. 15.*

1656. 14. Jun. — Institutio ad Beneficium data à
 Vicario Capitulari Sede vacante, & non impugna-
 ta ab Episcopo illius conuicio, tenetur ab eodem
 confirmari. *Rota in Segobriana. Communicatus curam
 Priolo, decis. 44. num. 101. in confirmacione alterius
 Decisions edita 22. Mar. a Iust. anno in ead. Segobriana
 curam cod. decis. 34. num. 12.*

1656. 17. Aug. — Clerici Romae degentes, & ad
 minores, vel Sacros etiam Presbyteratus Ordines
 promoveri volentes, ne extra eandem Urbem,
 etiam vigore litterarum dimissorialium suorum,
 Ordinandum, vel cupiuis alterius facultatis,
 ad dictos Ordines promoveri se faciant, nisi pra-
 vio examine ab Examinatoribus in Urbe deputatis,
 idonei reperti, & approbati fuerint, ac ab Eminentis-
 simo Vicario licentiam in scriptis obtingerint,
 ut patet ex Edicto relato à Nicol. in Florent. verò
 Examen, num. 2.

1657. 9. Apr. — Vicarii Cardinalium trium Eccle-
 siarum Patriarchalium Urbis Archiepiscoporum
 debent esse Praelati graves, & probi, non debent
 tamen esse Canonici eiusdem, aut alterius Ecclesiae,
 neque ad aliquam residentiam obligati, ac tali do-
 ctрина, & pietate praediti, ut Ecclesiae iura tueri
 & Cauas, ac iudicia per seipios cognoscere, &

terminare valeant; singulisque Capitulis, & Con-
 gregationibus Capitularibus intersint, congruo
 per Archiepiscopos praedictos eisdem constituto
 salario, quod non sit minus dimidia portione Ar-
 chipresbyterali, per Camerarios, & Depositarium
 Capituli singulis mensibus, statisque temporibus
 praedictis Vicarius integrè, & sine diminutione
 solvendo; onere tamen iuncto, ut Divinis Offi-
 ciis diebus Festis de praepo, & aliis carundem
 Basilicarum respectivè solemnioribus interesse, ac
 munus Praefecti in Choro exercere omnino teneantur;
 quod si praedictis diebus Officio Divino non
 interfuerint, punctetur portio eisdem Vicariis,
 ut supra, assignata in duplum episcopi, quo multietur
 quilibet Canonicus, & multa interessentibus
 eo ipso accrescat. *Alexander VII. in Bullar. tom. 5.
 Constitut. 33. quae incipit Pastoralis officii.*

1657. 7. Aug. — Cancellarius Vicarii Foranei
 gaudere debet privilegio Fori, ut retulit *Congre-
 gat. Immunit. in Fisa, & antea in Senogallien. 1670.
 19. Aug. & in Auximata 1636. 26. Aug. apud Mon-
 nacel. in Formular. leg. praef. par. 1. tit. 1. form. 6. nu-
 mer. 3.*

1657. 20. Nov. — Nec Vicarius Capituli, nec
 Vicarius Episcopi, nec Apostolicus potest absol-
 vere Reos cum reincidentia à Centuris incurtis ex
 causa lationis Immunitatis, Iurisdictionis, & li-
 bertatis Ecclesiasticae, seu fulminatis, sed pro ab-
 solutione debet recurrere ad Sedem Apostolicam,
 cuius Casus huiusmodi recitatur, ut declaravit *Congre-
 gat. Immunit. in Bisuntina, & antea in Capuana
 1632. ac in una Saulli Marti 1633. 13. Dec. apud eund.
 d. par. 1. tit. 1. form. 2. num. 19.*

1658. 14. Febr. — Ne Episcopi, seu eorum Vicarij
 cogant Regulares ad solvendas sportulas, alia-
 que subrependentia pro executione Gratiarum,
 quae in dies à Sacra Congregatione conceduntur
 ipsis Regularibus circa alienationes Bonorum sta-
 bilitium, alioque contractus, Sanctitas Sua man-

dat, et in quibuslibet commissionibus, que Ordinariis locorum, aliique etiam S. R. E. Cardinalibus designantur, apponatur clausula *Oratio*: ac promittit ipsas commissiones abique ullo partium dispendio executioni demandandas conscribit *Alexander VII. apud Nicol. in Dofcul. verb. Gratis, numer. 1. ad XII.*

1658. 16. Febr. — Vicarius Curatis secularibus perpetuus in Ecclesiis Regularium sufficit congrua licentia aonaginta, liberi ab omni onere. *Congregat. Concil. in Ferrar. apud Palsucc. in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Regularibus, pag. mihi 207.*

1658. 16. Febr. — Si Vicarius perpetuus Ecclesie Parochialis Regularis noluerit per se concionari, jus eligendi Predicatorem spectat ad Regulares, non vero ad Episcopum. *Congregat. Concil. in d. Ferrar. apud eund. ibid. ubi quod Cura habitus in huiusmodi Ecclesiis residet apud Regulares.*

1658. 31. Aug. — Vicario Capitulari Brundusino negatur licentia visitandi Dioecesum per alium, à Sacra *Congregat. Concil. apud Nicol. in Lucubratiomb. tom. 2. lib. 3. tit. 39. n. 4.*

1659. 8. Febr. — Potest Episcopus Curam Animarum Capitulo Ecclesie Cathedralis incumbentem, alicui Canonicali Præbendæ perpetuè unire, vel Vicariam perpetuam erigere. *Congregat. Concil. in Arcina Cura Animarum, apud Palsucc. par. 2. tit. de Parocho, pag. mihi 207.*

1659. 24. Mar. — Quando congrua portio Vicarii non meli assignata fuit, alia constituitur, aut antiqua augeri non debet, *Rebuff. in tract. Congrua, post num. 92. quamvis exigua sit, dum Beneficium adeo tenuè acceptavit. Gloss. in cap. 121. quæst. 3. nisi tractu temporis fructus diminuti taliter sint, ut cum illis nec sibi, nec Ecclesie valeat providere, tunc enim non obstante acceptatione talis Congregat. non prohibetur Vicarius, quin saltem per viam restitutionis in integrum valeat assignationem*

nem impugnare, & congruam sufficientem petere, cum de totius ordinis Clericalis interesse agatur, ut *de Rebuff. d. tract. post qu. 12. num. 91. apud Rotam in Persona Congrua coram Bevilacqua, decis. recent. par. 3. decis. 43. num. 2. & seqq.*

1659. 28. Apr. — Cardinalis Vicarius exerceat in Vrb. Iurisdictionem quasi Episcopalem, & loco Ordinarij haberi debet, & in Constitutionibus loquentibus de Ordinariis censetur comprehensus, prout tenet *Alexander VII. 1658. 28. Mar. apud Rotam in Romana Hereditatis coram Meltio, d. par. 15. decis. 54. num. 16. & 17. juxta Vestr. in Prax. lib. 2. cap. 16. num. 1. Ridolphin. ibid. in Prax. lib. 1. cap. 7. num. 75. Scacc. de Iudic. lib. 1. cap. 25. num. 1. Sbroz. de Vicar. lib. 1. quæst. 7. num. 19.*

1659. 30. Maii. — Cùm Vicarius Capitularis non possit exequi literas Apostolicas Episcopo, vel Vicario Generali directas, unde Matrimonia in vim talis executionis contracta sint nulla, addit huic Decisioni Decretum Congregationis Episcoporum, quo censuit, ritè ordinatum extra tempora in vim dispensationis Apostolicæ obtente Sede plena, & executæ per Vicarium Capitularem Sede vacante, *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Lucubratiomb. tom. 2. lib. 1. tit. 28. de Vicar. Capit. num. 22.*

1659. 14. Nov. — Vicarius Capitularis non potest eligi ad certum tempus, puta ad tres menses, sed eligendus est pro toto tempore vacationis Ecclesie, *Congregat. Concil. in Puteolana, & antea in Suerina 1653. 14. Febr. apud Palsucc. in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Vicario, pag. mihi 211.*

1660. 11. Mar. — Depuratio Vicarii Generalis in Archidiaconatu, uti actus meræ secularis, nullum jus, nec possessionem litis consortibus acquirit. *Rotam in Tirifomen. Iurisdictionis coram Taja, decis. recent. par. 13. decis. 182. num. 4.*

1660. 5. Maii. — Potest Episcopus duarum Ecclesiarum in uno tantum Episcopatu Vicarium constituere.

134
 fituere, ad quem accedere tenentur Subditi utriusque Diocesis, ut ex Gratian. *discept. 655. num. 24. & seq. dixit Rota in Valere. Praeeminentiorum coram Taja. d. par. 13. decis. 215. num. 2. ubi num. seq. dicitur fuit, quod multo magis poterit Episcopus tenere unum Vicarium ubi voluerit, quis in facultate illius est, an velit, vel nolit eum retinere, cum non possit cogi ad retinendum Vicarium, ut prosequitur d. Gratian. loc. citat. num. 47. & hanc Decisionem refert etiam Monaccl. in *append. ad 2. par. Formular. leg. praeb. decis. 1. num. 2. & 2. ubi & confirmatio in Decisione edita 1694. 18. Jun. coram eod.**

2660. 7. Maii. — Non licet quibuscunque Ordinarius, vel eorum Vicarius aliquid recipere à praesentis Reis sub nomine viatici, sive, ut vales appellentur *Caravateo*, pro Casibus intra eorum Dioceses occurrentibus, etiam si non vadant ipsi, sed illic Delegatos, vel Commissarios transmittant: & hoc neque pro Casibus Civilibus, neque pro Criminalibus: quia tenentur facere propriis expensis similes Processus attinentes ad eorum iurisdictionem ordinariam. *Congregat. Episcoporum in Faten. & antea nullius, prout habetur apud Nicol. in Lancelotat. num. 2. lib. 4. tit. 9. de Actionib. num. 244.*

1660. 21. Maii. — Actus coram Vicario gesti nullum inferant praedictum Episcopo ad acquirendam contra eum iurisdictionem, quia ab Episcopo non est commissum Vicario male agere. *Rota in Tolstana Iurisdictionis coram Bevilacqua, decis. recent. par. 13. decis. 221. num. 25.*

1661. 4. Apr. — De licentia Vicarii potest quilibet Presbyter assistere Matrimonio, ut ex notatis per Barboli in *Collect. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 7. de reform. Matrim. dixit Rota in Avinionen. Transmissio- nis coram Priolo, decis. recent. par. 212. numer. 13.*

¶ Notandum, quod Vicarii Generales Episcoporum, ratione Vicariatus, possunt & ipsi assistere Matrimonio, ac etiam Episcopi, quorum sunt Vicarii, & ita fuisse declaratum à Sacra Congre-

gatione testatur Hartad. *disput. 5. numer. 32. apud Bissum in Hierarchy. tom. 2. lib. P. num. 37. §. 29.*

1661. 1. Iulii. — Vicarius qui fit Canonicus, non potest ad proprium commodum autorizare contractum Capituli, ut ex pluribus citatis Doctoribus firmavit Rota in *Astiracen. Censur. coram Priolo, decis. 196. num. 15.*

1662. 27. Ian. — Ordinarius tanquam Delegatus Apostolicus in vim Concilii Tridentini *sess. 24. de reform. cap. 11. & per Constitutionem Gregorii XV. §. Idcirco*, potest etiam extra Visitationem Vicarios, seu Capellanos amovibiles Saeculares, & Regulares administrantes Curam Animarum annexam Commenda Hierosolymitanae, in iis, quae respiciunt Animarum Curam, & Sacramentorum administrationem, corrigere, punire, & coercere, ac aliter, ut opus fuerit, providere. *Rota in Tolstana Iurisdictionis coram Bevilacqua, §. non est facta, apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canonis. Jac. Pignatell. par. 11. tit. de Equitibus, pag. mibi 272.*

1662. 19. Jun. — Vicaria si non subiacebat Concursui, ita nec Capellania illius loco subrogata. *Rota in Barbagren. Capellania coram Priolo, decis. 211. num. 6.*

1662. 7. Aug. — Quicumque in Urbe Roma ratione Originis, vel Beneficii Ecclesiastici, aut Dominicilii, vel cum Litteris Dimissoriis proprii Ordinarii, ad minores, vel Sacros Ordines promovendi volent, per mentem ante generales Ordinationes in dicta Urbe Vicarium Pontificum in Spiritualibus Generalem adiant, & de ipsius mandato ab Examinatoribus ad hoc deputatis, non paucioribus quam tribus, ac simul congregatis, super scientia ad unumquemque Ordinem requisita sedulo examinentur, & peracto examine, renuncientur quotcumque ab his idonei iudicati fuerint. *Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Constitut. 129. qua incipit Apostolica, §. 1.*

1661. 7. Aug. — Ad minores quidem Ordines promovendi bonum à Parocho & a Magistro Scholæ, in quæ educantur, testimonium habeant, de quo publicum eidem Vicario exhibeant documentum: Pro his vero, qui ad singulos majores Ordines erunt assumendi, idem Vicarius Parocho, aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus, ac desideria eorum, qui volent promoveri, pubes in Basilica Lateranensi, & in propria cujusque Parochiali Ecclesia propofitis, de ipsorum Ordinandorum natalibus, genere, ætate, moribus, & vita, Ordinibus antè iustis, titulis ad quos promoti sunt, vel promoveri cupiunt, ceterisque qualitatibus requisitis juxta Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini dispositionem à fide dignis diligenter inquirat, & litteras testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes ad ipsam Vicarium quamprimum transmittat. *Alexander VII. ibid. §. 2.*

1662. 7. Aug. — Quoties alioquin ex Sacris Ordinibus suscipere voluerint, ad Sacerdotes in id deputatos parochiales litteras conferant, à quibus decem saltem dierum spatium ante Ordinationem in eorum Domino inclusit, de omnibus ad dignè suscipiendos, & ritè exerceandos Ordines requisitis studiantur, & de hinc testimoniales eorumdem Sacerdotum ad ipsam Vicarium deferant, nec sine hujusmodi litteris quicumque ad illum Sacrum Ordinem promoverent, nec cum aliquo super examine, & inclusione hujusmodi dispensari possit, nisi consulto Romano Pontifici. *Alexander VII. ibid. §. 3.*

1661. 7. Aug. — In sex denique Episcopatibus prope Urbem Romanam, in quibus non sunt Suffraganei, quicumque ad minores, vel Sacros Ordines volent promoveri, cum litteris dimissorias sui Ordinaris ad memoratum Vicarium, & non ad alium Antistitem directis, ad Urbem accedant, ibique, & non alibi ordinentur, servata in omnibus forma superius præscripta. *Alexander VII. ibid. §. 4.*

1662. 21. Dec. — Cùm alius sit Prælati, alius ejus Vicarius, Prælati non vero Vicarius fundat de Jure Communi intentionem suam super Decimis, ut inquit Cardin. Zabarel. ad Clem. 1. de Jurat. num. 7. vers. Item ipsi. Et ad Clem. 1. de Decim. num. 1. & ibid. Jo: Imol. nu. 7. apud Rotam in Zabastren. Decimarum coram Taja, decis. recent. par. 13. decis. 130. num. 6.

1662. 21. Dec. — Decanus alicujus Collegiatae, quando est Vicarius, habet intentionem fundatam super perceptione Decimarum. *Rota in d. Zabastren. coram eodem, ibidem numer. 7.*

1663. 19. Jan. — Vicarius natus amovibilis ad Curam exercendam in Ecclesia unita deputatus, habet nudam exercitium, & nomen cum Jure Congruæ, Gloss. in Clem. unic. in verb. ad moniam, vers. ut videtur, de excess. Prælat. Gabr. cons. 1. 90. num. 10. lib. 2. Lotter. de re benef. lib. 1. ca. 33. num. 97. et ad Rotam in Pampilonen. Juratum Parochialis in coram Bevilacqua, decis. recent. par. 14. decis. 10. num. 1.

1663. 19. Jan. — Cura habitus alii residet penes Superiorem Ecclesiæ, cui altera unita fuit, & exercitium illius penes Vicarium, ut probant Gonzal. ad reg. 8. Cellar. gloss. 7. §. 7. num. 128. Ganz. de Benefic. par. 12. cap. 2. num. 55. Gratian. de concess. for. res. cap. 302. num. 5. in fine, apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 3.

1663. 19. Jan. — Licet in Parochialibus secularibus, quæ uniuntur Monasterio, vel Dignitati, debeant deputari Vicarii perpetui secularis, qui Curam exerceant, ad text. in cap. excipienda, §. qui vero, de Prob. Glois. in Clem. unic. verb. Parochialium, ubi DD. de offic. Vicar. Geminian. cons. 86. n. 5. Ganzal. ad reg. 8. gloss. 1. §. 30. num. 10. dicta tamen Jura procedunt in simplici unione, cujus vigore Superior Ecclesiæ, cui est facta, arctatur administrare Curam in Ecclesia unita per Vicarium perpetuum secularis, quando pleno jure, & subiecti- vè Parochialis fuit alteri unita, nam tunc tenetur qui-

quidem Curam per Vicarium perpetuum exercere, sed ab exercitio illius valeat ad nutum removere, ut distinguit Gloss. in *Clem. unic. §. quidam etiam*, in verb. *Ad monast.*, *vers. aut plene iure, de excess. Pralat.* Gonzal. Jo: Aloysi. Ricco. aliisque citati à *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. numer. 4. & 599.*

1665. 19. Jan. — Vicarii perpetuitas in Ecclesia unita respicit Personam ipsius Vicarii, & in illo verificatur ratio exercitii, & onerum, que subire tenentur, non verò quod censetur translata, & omnis cura Parochialis, que hujusmodi perpetuitate Vicarii non obstante, non desinit esse de mensura illius Ecclesie, cui facta est unio, Gabr. *conf. 190. num. 18. & 19. lib. 2. Gonzal. ad reg. 8. gloss. 5. §. 6. num. 30. apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 8.*

1663. 19. Jan. — In Parochiali seculari unita Monasterio de iure deputatur Vicarius amovibilis, cap. 1. de *Capell. Monach. Sanchez in precept. Decalog. lib. 2. cap. 29. num. 104. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 5. §. 6. num. 31. apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 9. ubi num. seq. dictum fuit, quod Vicarius in seculari Ecclesia unita Regulari quod sit amovibilis, verificatur ex remotione secuta alterius, & facta in secunda admissione mentione prioris, juxta *Conf. Oldrad. 229.**

1663. 19. Jan. — Cum Concilium Tridentinum, in *sess. 1. cap. 7. de reform.* injungat Ordinariis Locum visitationem Parochialium Ecclesiarum Monasteriorum unitarum, & deputacionem Vicariorum perpetuorum pro Cura Animarum, hoc tamen simpliciter, & absolute non demandatur, sed remittitur eorumdem Ordinariarum arbitrio, si pro bono Ecclesiarum regimine ipsi expedire videbitur, ut notat *Barbota ad dicit. Concil. num. 15. Gonzal. ad reg. 8. gloss. 5. §. 30. in fine, apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 14. & 15.*

1663. 19. Jan. — Acta per Vicarium presumuntur gesta

gesta per eundem administratorem, Gabr. *conf. 190. num. 10. vers. hoc igitur lib. 2. sicque Vicarius exercendo Jura Parochialia in Ecclesia seculari Monasterio unita, non præjudicat Monasterii Superiori, nisi constet, ipsi etiam innovasse, ad notat. per DD. in *cap. cum Ecclesia Surtina, ubi Ripa num. 14. de *conf. posses. & propriet.* apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 16. & 17.**

1663. 20. Apr. — Mittitur Vicarius Apostolicus, quando Episcopus est morosus in solvenda Pensione, *Congregat. Episcopi. in Avellin. itidem*, si formandus sit Processus contra Episcopum, prout *ead. Congregat. in Anglonen. 1642. 17. Maii*; itidem, si Episcopus vocatur, ut Romam accedat, in penam quali lux male vitæ, *ead. Congregat. in Cassanen. 1655. 2. Maii*; itidem, quando Episcopus non vult residere, prout *ead. Congregat. in Cassanen. 1619. 23. Mar.* itidem, quando Episcopus non vult recipere Vicarium missum ab Urbe, vel impedit ei Jurisdictionis exercitium, *ead. Congregat. in Theanen. 1614. 8. Nov.* itidem, quando Ecclesia vacaret per mortem violentam Episcopi, *ead. Congregat. in Arianen. 1645. 8. Dec.* itidem, quando Sede Episcopali vacante, Capitulum non concordavit in electione Vicarii Capitularis juxta formam Concilii, & sic plures adfuerunt Vicarii Capitulares à diversis de Capitulo factis, *ead. Congregat. in Metulen. 1647. 8. Nov.* itidem, quando Capitulum elegit Vicarium inductum, Sede vacante, & propter ejus imperitiam multa inturgunt inconvenientia, *ead. Congregat. in Tridentina 1646. 2. Mar.* itidem, quando Vicarius Capitularis vocatur ad Urbem pro sua justificatione, vel removendus sit pro legitimis causis, *ead. Congregat. in Monopolitanen. 1653. 2. Maii*; itidem, quando Ecclesia diu vacavit, prout *ead. Congregat. in Alamanen. 1629. 28. Jun.* præsertim, si Subditi in administratione Justitiæ aliquod inconveniens experiantur, *ead. Congregat. in Ugentinen. 1655. 17. Sept.* itidem, quando The-

faciunt generalis propter interesse Cameræ Apostolicæ ita censet expediens, ut mittatur Vicarius Apostolicus, ead. *Congregat. in Alerianis*, 1650. 10. *Nov. idem*, quando Ordinarius negligit exequi Decreta Visitationis Apostolicæ, & admonitus in id invigilare non curat, ead. *Congregat. in Strani*, 1650. 8. *Maii*, prout habent Pellegrin. in *Prax. Vicarior. par. 1. sect. 6. num. 1.* & Nicol. in *Litubrat. tom. 2. lib. 1. tit. 28.* ¶ Vide infra 1664. 22. *Nov.*

1663. 14. Aug. — Canonici Cathedralis deputari non possunt in Vicarios perpetuos Ecclesiarum Parochialium ipsi Cathedrali unitarum: non potest enim Episcopus deputare Parochialibus Ecclesiis eos, qui habent Beneficia, quibus assignata sunt Distributiones quotidianæ, quia sunt incompatibiles cum Parochialibus. *Congregat. Concil. in Campaniam, apud Paleucc. in Compend. ad Consultat. Canon. in Pignarel. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonici. pag. mcho. 122.*

1664. 5. Mar. — Locorum Ordinarii, eorumque Vicarii generales Librorum prohibitorum Indicem noviter impressum, vulgandum, & observandum pro viribus curent, memores, ad officium sibi commissi munus pertinere, ut Oves Dominiæ Gregis tam à pabulis perniciosis arceantur, quam salutaribus impleantur, à quo si (quod absit) per malitiam, aut negligentiam cessent, omnium malorum, quæ exinde gravissima, & maxima oriri necesse est, districte sibi apud severum Indicem reddent rationem. *Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Constitut. 170. one incipit Speculatoris.*

1664. 30. Mar. — Archidiaconus est Vicarius Episcopi, licet non sumptus ab Episcopo, sed datus à iure, habens perpetuam Vicariam, & Iurisdictionem ordinariam, *cap. 1. de offic. Archid. Barbosa ad cap. ad huc, num. 50. ubi Fagnan. num. 9. 29. & 32.* & non solum est Vicarius, sed certa Dignitate potitur, *Innoc. ad cap. 1. vers. & oritur forte, apud*

Rotam

Rotam in Beneventana Jurisdictionis eorum Taya, decis. recent. par. 14. decis. 189. num. 18. & 21. ubi num. 23. dictum fuit, quod idem Archidiaconus dicitur Vicarius, quia quæ exerceat Archidiaconus ad Episcopum pertinet, secundum Innoc. ad d. cap. 1. num. 1. vers. sed ite.

1664. 6. Jun. — Nomina Rectoris, & Vicarii ut synonyma variantur, & promiscue ponuntur, Gloss. in *Clement. 1. §. nonnulli quoque, verb. Rectoribus, apud Rotam in Senogallien. Parochialis eorum Priolo, decis. 252. num. 2. & postea in Cracovien. Visenit 1681. 10. Jan. eorum Ursino, decis. recent. par. 12. tom. 2. decis. 817. num. 11. ubi num. seq. dictum fuit, quod Cura Animarum æquè refertur penes Vicarium, Parochum, seu Rectorem.*

1664. 6. Jun. — Declaratio Vicarii Episcopi in formati verisimiliter de qualitate Beneficiorum, plurimum attenditur. *Rotam in d. Senogallien. eorum d. Priolo, decis. 252. numer. 7.*

1664. 22. Nov. — Mittitur Vicarius Apostolicus, si contra aliquem Episcopum adiut querele, quod malè regat, & gubernet Ecclesiam. *Congregat. Episcopo. in Vulturaren. & antea in Salsaren. 1601. 6. Aug. idem*, si Episcopus sit sordidus, & committat extorsiones, inquit extorquendo à Subditis pecuniam, ead. *Congregat. in Theanen. 1602. 15. Jan. maxime*, quando per dictos Subditos petunt ab ead. *Congregat. in Tranen. 1602. 23. Jul. Aug. idem*, quando Episcopus est senio confectus, ita ut propter gravem ætatem impeditus, & fere prius inhabilis reperitur, ead. *Congregat. in una S. Agatha 1581. 7. Dec. idem*, si Episcopus est suspensus à jurisdictione, ead. *Congregat. in Malphitana 1653. 2. Maii. idem*, quando Episcopus non expeditur Balas post multos annos postquam fuit provius, & percepit fructus Episcopatus solum cum Brevis, ead. *Congregat. in Offeranen. 1645. 9. Septem. prout*

142
 prout refert Pellegrius, in *Deax. Vicarior. par. 1.*
fol. 6. num. 3. & etiam habet Nicol. in *Luce-*
brat. tom. 2. lib. 12. tit. 28. ¶ Vide supra 1663.
 20. Apr.

1667. 11. Mar. — Juris patronatus possessio non probatur ex supplicationibus factis à Populo, & Communitate ad effectum habendi Vicarium ipsius gratum, & ideo hujusmodi preces nullum tribuunt jus coactivum, & obligatorium, Ferret. *conf. 33. num. 3.* & 4. Rocc. de *Jurpatron. verb. competens. num. 60.* Gonzal. ad *reg. 8. gloss. 18. num. 20.* apud Rotam in *Pampilonen. Jurium Parochialium coram Ottalora. decif. recent. par. 15. decif. 49. numer. 20.*

1667. 11. Mar. — Si Vicario non solum sua Congrua fuerit reservata, sed ulterius additum, quod Jura Episcopalia solvat, non inde excluditur totalis unio Parochialis. Rota in *d. Pampilonen. Jurium Parochialium coram eod. ibid. numer. 23.*

1667. 11. Mar. — Vicarius in Ecclesia unita institui debet non solum ex verbis Unionis, verum etiam ex Jure dispositione, juxta doctrinam Abbat. *cap. cum plantare. num. 6. post med. vers. ultimo casu 3. de Privileg. apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 24.*

1667. 11. Mar. — Episcopus non debet Vicarios amovibiles proprie instituire, sed tantum prout examine super idoneitate approbare, ut tradunt Flor. de Men. *resol. 10. num. 26.* Gayz. de *Benefic. part. 1. cap. 2. num. 93. ad mod. Barbolà de Jur. Eccles. lib. 3. cap. 6. num. 63. ubi num. 48. ait, quod non debet tamen Episcopus eos approbare ad tempus, sed indefinitè, scilicet ut respectu ipsius gaudere possint Vicarii toto tempore vite suæ: quod intelligi debet, ut sit perpetua Vicaria, si non revocetur: & sic intelligendam collationem Beneficij manualis dicit alius relatius Lara de *Anacores. & Capell. lib. 1. cap. 6. num. 8.* apud Rotam in *d. Pampilonen. coram**

ram eodem ibidem numer. 37. 38. & 39.

1667. 11. Mar. — Si Episcopus voluerit mutare statum Vicarii amovibilis, illumque reddere perpetuum, hoc non resistit ex verbis in illius institutione factis suo tempore vite suæ, prout tenet Rota in *d. Pampilonen. Jurium Parochialium coram eod. ibid. numer. 41.*

1667. 11. Mar. — Vicarius in Unione facta pleno jure etiam quoad spiritualia, debet esse ad nutum amovibilis, ut docuit Gloss. in *Clem. vers. ad mensam. in fin. de excess. Prælat. apud Rotam in Pampilonen. Jurium Parochialium coram eod. libid. numer. 42.*

1667. 23. Mar. — Unio Parochialis Monasterio probatur ex enunciatis emittis ab Ordinario in actu approbationis Vicariorum. Rota in *Pampilonen. Vicaria coram Castro Decano. decif. recent. part. 15. decif. 62. numer. 2.*

1667. 23. Mar. — Presbiteri Monasteriorum, quibus Parochiales Ecclesie unitæ reperiuntur, possunt nominare Vicarios etiam Regulares ad nutum cum approbatione tamen Ordinariorum. Rota in *d. Pampilonen. Vicaria coram eod. ibid. numer. 62.*

1667. 23. Mar. — Constitutiones Pii V. & Gregorii XIII. in materia Unionis, licet loquantur de Vicariis perpetuis, habent etiam locum in Vicariis amovibilibus. Rota in *d. Pampilonen. Vicaria coram eod. ibid. numer. 7.*

1667. 23. Mar. — Vicarius in Ecclesia Parochiali Regulari unita, potest ad libitum Abbas amoveri, quoties Unio dicitur fuisse plenaria, quam talem esse demonstrat ex signis, & conjecturis, si deficit instrumentum Unionis, quibus recurritur, quoties dubitatur, cujus nature sit, & quomodo fuerit facta Unio, juxta cons. Anchar. 114. num. 3. vers. tertio casu, & sequitur Felin. in *cap. retractato. num. 6. vers. & in dubio. & num. 7.* Menoch. de *presumpt. lib. 5. presumpt. 8. num. 6.* apud Rotam in *d. Pampilonen. coram eod. ibid. n. 9.*

- 144
1667. 23. Mar. — Vicaria detumitur esse amovibilis ex praesentatione Congrua facta per Abbatem ipsi Vicario; aliis Vicariis dictam Congruam iure proprio percipient, & residuum Monasterio assignantur. Modern. Pirra. Corrad. in *Prax. benefic. lib. 3. cap. 9. num. 17. apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. numer. 17.*
1667. 23. Mar. — In Vicariis perpetuis Cura ratione tituli demandari solet Vicariis praevio iuramento de non alienando Iura Ecclesiae. *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. num. 26. ubi num. 17. distam fuit, quod ad dignoscendum, an Vicaria sit perpetua, vel amovibilis, attenditur oblationes.*
1667. 24. Mar. — Vicarii deputatio facta ab Episcopo etiam per viam adjudicationis, non probat Vicariam esse perpetuam, si verè, & reaher illa sit amovibilis. *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. numer. 19.*
1667. 29. Mar. — Mediam Annatam solvere tenentur solum Vicarii perpetui, non autem amovibiles, etiam si vacatio contingat in mente Ordinarii, ut explicat Gonzal. ad reg. 8. gloss. 5. §. 4. num. 62. Et seqq. apud Rotam in d. Pampilonen. coram eod. ibid. numer. 20.
1667. 29. Mar. — Ubi Vicaria est amovibilis, per necessitatem resultat, Unionem esse plenariam tituli extinctivam, cum ex ista, non ex alia facta pleno iure resultet amovibilitas. *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. numer. 21.*
1667. 23. Mar. — Amovibilitas Vicarii non excludit ex eo, quod non docetur, eodem Vicariis nunquam fuisse amotos: amoveri enim Vicarios amovibiles, vel illos non amoveri, in mera facultate consistit, quae non omittitur per non utrum, nisi ulterius concurrat prohibitio, & acquiescentia. *Rota in d. Pampilonen. coram eod. ibid. numer. 22.*
1667. 23. Mar. — Vicarii Capitulares, Sede vacante,

- canon, non possunt visitare Parochiales Monasterio unitas, prout habet *Rota in d. Pampilonen. Vicaria coram d. Cerro Decano, ibid. numer. 29.*
1667. 23. Mar. — Vicarie status de amovibili ad perpetuam mutari minime potest. *Rota in d. Pampilonen. Vicaria coram eodem. d. par. 15. decis. 62. numer. 29.*
1667. 2. Apr. — Prima Dignitas Cathedralis praecedit Vicario Capitulari, quia cum hic habeat auctoritatem, & jurisdictionem à Capitulo non debet praecedere primam Dignitatem, in qua Capitulum representatur. *Congregat. Rit. in Ferreriana, & antea in Jovacen. 1634. 9. Dec. Et in Nullius 1638. 2. Iur. apud Monacell. in Formular. leg. praes. tom. 1. tit. 2. form. 4. num. 16.*
1667. 1. Jul. — Episcopi, ejusque Vicarii idera est auditorium, & Vicarius penè dicitur idem Episcopus, cap. 2. de consuetud. in 6. apud Rotam in Anglesio. *Archiepiscopatus coram Tapa. decis. recent. part. 15. decis. 117. numer. 4.*
1667. 1. Jul. — Vicarius Episcopi non procedit ad privationem Clerici absentis sine speciali mandato. *Rota in d. Anglesio. coram eod. ibid. num. 13. ex cap. 2. de offic. Vicar. in 6.*
1667. 19. Aug. — Pro electione in Vicarium Capitularem requiritur, quod gradus Doctoratus sit receptus à qualibet Universitate publica. *Congregat. Episcoporum. & antea idem declaraverat Congregat. Concil. in Papien. 1657. 27. Jul. apud Paucoc. in Cuspend. ad Consultat. Camerac. seu Pignacel. par. 1. tit. de Dignitatibus, pag. 216. 217.*
1667. 17. Sept. — Capellanus, seu Vicarius amovibilis administrans Curam Animarum Commendae Hierosolymitanae annexam, subest Ordinario, non solum quoad Animarum Curam, & Sacramentorum administrationem, verum etiam circa ea, quae Curatus committeret cum scandalo,

145
 dolo & hoc tam in Vifitatione, quam extra;
 ideoque etiam in caufis indifferentibus, Congre-
 gat. Concil. in Faventiniâ apud eund. ibid. tit. de
 Equitibus, pag. mibi 273. ¶ Hoc tamen quoad
 fecundam partem procedit, quando non con-
 curreat tria requifita neceffaria pro exemptio-
 ne, quod fcilicet fervitio Ecclefie, feu alterius
 loci Militium additus fit: intra illofum Septa,
 & domos refideat: & fub eorum obedientia vi-
 vatur. Ad illa igitur Faventina deficiebat dicto Vi-
 cario tertium requifitum: & unicus defectus ex di-
 ctis requifitis fufficit, ut non intret exemptio.
 Rota in Toletana Jurisdictionis 27. Jan. ejusd. anni
 1667.

1667. 1. Oct. — Decretum Tridentini cap. 17. felf.
 25. de Regular. & Monach. difponens, Puellas Pro-
 feffionem emittere non poffe, antequam earum vo-
 luntatem exploraverit Epifcopus, vel eo abfente
 aut impedito, ejus Vicarius, non comprehendit
 viros, fi in ingreffu Religionis, antequam habi-
 tum fufcipiant, prætentatus à Parentibus, Con-
 fanjunctis, vel Curatoribus non liberos, fed coac-
 ctos fuiffe. Congregat. Concil. in una Exploratoriâ
 apud eund. par. 2. tit. de Regularibus, pag. mibi
 293.

1667. 16. Nov. — Vicarius Epifcopi, licet idem
 habeat Tribunal cum Epifcopo, non eandem ra-
 men retinet affectionem, vel commodum confide-
 ratum in Epifcopo, ut probat Dec. in cap. 1. num.
 81. de Judic. & bene ratiocinatur Riminali. Tenor
 conf. 139. num. 4. & plur. feqq. & ex eo Sperellides.
 53. num. 26. apud Rotam in Cretonen. Cenfurarum
 coram Capiteo, decif. recent. part. 15. decif. 123.
 num. 27.

1667. 16. Nov. — Vicarius Epifcopi judicare pro-
 hibetur in ea Caufa, in qua Epifcopus judicare
 non permittitur, ut innuit Goff. in cap. Officialis,
 ibiq. Jo. And. & Abb. numer. 2. & Imolen. num.
 10. & in fpecie, licet non fuerit recitatus, Cra-
 vet.

vert. conf. 6. num. 33. Surd. conf. 50. num. 13. cum
 plur. feqq. cum cæteris adductis per Gratian. difce-
 pt. 809. num. 18. & plur. feqq. apud Rotam in d. Cro-
 tonen. coram eod. ibid. num. 29.

1668. 30. Jan. — Compulforia directâ Vicario Ge-
 nerali ob Sedem vacantem in Diocefi non exiften-
 ti, optimè expletur à Vicario Capitulari, quico
 cafu fuccedit in locum Vicarii Generalis; & pro-
 cedit etiam uri delegatus in iis Caufis, quæ Vi-
 cario Generali fuerant commiffæ. Rota in Romana
 feu Ulixbonen. Pecuniaria coram Ottalora, decif. re-
 cent. par. 15. decif. 170. num. 4.

1668. 6. Febr. — Præfentatio fieri debet coram Or-
 dinario, vel ejus Vicario, qui debeat inftituere.
 Rota in Regimen. Beneficii coram Ottalora, decif.
 recent. par. 15. decif. 176. num. 12. mibi n. 16. dictum
 fuit, quod Præfentatio etiam facta in abfentia Or-
 dinarii, vel ejus Vicarii, fuffragatur, fi ad illo-
 rum notitiam devenit.

1668. 24. Mar. — Cura Animarum Ecclefie Cathed-
 ralis non per amovibilem Vicarium, fed per cer-
 tum Rectorem regenda, & adminiftranda eft, vel
 perpetua Vicaris etæta, vel injuncto alieni Cano-
 nicatus onere ipfius Curæ. Congregat. Concil. in Sa-
 zamen. ut in Pifuraten. apud Palence. in Commend. ad
 Confultat. Canonis Jac. Pignat. par. 2. tit. de Patro-
 cho, pag. mibi 201.

1668. 11. Maii — Potest Epifcopus approbare re-
 tractationem Unionis nullæ à fuo Vicario factam.
 Rota in Regimen. Beneficii coram Ottalora, decif.
 recent. par. 15. decif. 244. num. 10.

1668. 27. Jun. — Vicarius Ordinarii, feu Abbatis
 non potest Beneficia de Jurepatronatus conferre,
 fine illorum expreffo mandato, Cardin. Mantie.
 decif. 260. num. 7. & fic multo minus fine mandato
 expreffo potest Jurepatronatus conferre: & ideo
 non ffrandum fententie canonizatorie Jurepatro-
 natus, non confulto de eo in actis, maxime fi em-
 naverit non citato Promotore Fiscalis, de cujus in-
 K 2 terel-

teresse agitur, Vivian. de Jurispatron. cap. 2. num. 2. lib. 11. apud Rotam in Firmona, seu Nullius Beneficii coram Bonlaquo, decif. recent. part. 15. decif. 331. num. 6. 7. & 8.

1668. 1. Dec. — Clericus, qui cum litteris dimissorialibus in Episcopi, vel ejus Vicarii Generalis ab aliquo Regulari Abbate minores Ordines suscepit, fuit quidem valide promotus, sed non licite. Congregat. Concil. in una Sancti Marci susceptionis Ordinis, apud Paleuce. in Compend. ad Consulta. Canonie. loc. Pignat. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica pag. mihi 427.

1669. 22. Jan. — Debet Vicarius Chorum frequentare. Congregat. Episcoporum. in una Cajetana, apud Nicol. in Plescolis, verbo Vicarius in genere, numero. 2. in fine.

1669. 11. Mar. — Presbyteratus probatur in Alma Urbe ex litteris patentibus Eminentissimi Cardinalis Vicarii. Rota in Elboen. Beneficii coram Calatani, decif. recent. par. 16. decif. 56. numero. 6.

1669. 23. Mar. — Stantibus Vicario, & Canonico in Choro, non decet, quod Magistratus illud capite recto coram Episcopo in Presbyterio. Congregat. Rota in Viterbien. apud Paleuce. par. 2. tit. de Ritibus pag. mihi 350.

1669. 27. Mar. — Iudici, & Vicario attestantibus aliquem esse Notarium eorum Tribunalis plena fides adhibetur. Rota in Roginon. Beneficii coram Ortolano, decif. recent. par. 16. decif. 338. num. 3.

1669. 27. Mar. — Præsentatio ad Beneficium præsumitur præcelsisse, si Vicarius ad petitionem Præsentati expedit edicta: & probatur dicta Præsentatio ex enunciativa dicti Vicarii in institutione emissa; Præsentationis vero acceptatio resultat ex Decretis in illius executionem, à Vicario factis. Rota in d. Roginon. coram eod. ibidem num. 10. & seqq.

1669. 13. Maii. — Vicarius deputatus ab Abbate Ecclesie Parochialis principaliter unitæ, est nudus

us Minister, & ad nutum amovibilis, juxta magistralem distinctionem Gloss. in Clem. unic. verb. ad messam, in fin. vers. aut pleno jure, de excess. Pralat. apud Rotam in Panspilonen. Jurium Parochialium coram Alberгато Decano, decif. recent. par. 16. decif. 93. num. 1.

1669. 15. Maii. — Vicarius constitutus ab Episcopo per viam collativæ institutionis, dicitur esse perpetuus, ad text. in cap. unic. de Capell. Monach. in 6. Vicarius autem constitutus ab Abbate, etiam quod deinde ab Episcopo instituitur, non tamen definit esse amovibilis, ut declarat Hostiensis in cap. litera, num. 2. vers. & est verum, de suppl. neglig. Pralat. aliique citati à Rota in d. Panspilonen. cor. eod. ibid. num. 6. & 7.

1669. 13. Maii. — Institutio, quæ fit ab Episcopo de Vicario nominato per Abbatem, dicitur accessoria, & temporalis, non autem perpetua: est enim auctorizabilis, & ideo non alterat nominationem temporalem ejusdem Abbatis: impossibile namque est, Abbatem nominare Vicarium ad nutum amovibilem, Episcopum vero illum perpetuo instituire. Rota in d. Panspilonen. coram eod. ibid. num. 8. & 9.

1669. 13. Maii. — Abbas habens unionem cum jurisdictione, deputat absolute Vicarium, excluso in totum Episcopo: Abbas vero sine jurisdictione nominat Vicarium auctorizabili institutione Episcopi approbandum, ut pluribus citatis DD. firmavit Rota in d. Panspilonen. coram eod. ibid. numero. 11.

1669. 13. Maii. — Media Annata perfolvenda est à Vicario perpetuo Ecclesie Parochialis, stante Constitutione Piana supra posita, & edita 1567. 1. Nov. citata à Rota in d. Panspilonen. Jurium Parochialium coram eod. ibid. numero. 20.

1669. 17. Jun. — Merces, & lucra, provenientia ex mercaturis, & illicitis negotiationibus factis à Religiosis cuiuscunque Ordinis, etiam Secularibus,

ribus, consignanda sunt locorum Ordinarius, seu eorum Vicarius in Spiritualibus Generalibus, aut Officialibus, vel Apostolicis Vicarius, seu Provicarius, qui illa in usus, & commodum Pauperum, Hospitalium, Seminariorum Ecclesiasticorum, ac Operariorum, & non in alios usus distribuere, & erogare debeant. *Clement IX. in Bullar. tom. 5. Constitut. 35. quae incipit Sollicitudo. §. 3.*

1669. 17. Jun. — Quibuslibet locorum Ordinariis, eorum Officialibus, Vicariis in Spiritualibus Generalibus, & Apostolicis, ac Capitularibus Vicariis ampla conceditur, & libera facultas in locis eorum cuiuslibet respectivè jurisdictionis publicis huiusmodi litteras de mercaturis, & negotiationibus ab Ecclesiasticis non exercendis, ad hoc ut illarum ignorantia allegari nequeat, & allegata minime suffragari debeat. *Clement IX. ibid. §. 8.*

1669. 17. Aug. — Confito de signis poenitentiae datis, & iustitia parte, Vicarius Generalis Excommunicatum mortuum absolvat in forma, ad tenorem *cap. de sent. excomm. & concedat Sepulturam Ecclesiasticam. Sacra Congregat. in Tarantina, apud Paleuce, in Comend. ad Consultat. Canoner. Inc. Pignarel. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 127. ubi quod excommunicatum mortuum potest absolvi in forma Iudicij, ex ead. Congregat. in Hircania. 1655. 23. Sept. circa verò absolutionem demortui excommunicati, servanda est dispositio *cap. fin. de sepult. in Comend. ad Consultat. Canoner. Inc. Pignarel. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 127. ubi quod excommunicatum mortuum potest absolvi in forma Iudicij, ex ead. Congregat. in Hircania. 1655. 23. Sept. circa verò absolutionem demortui excommunicati, servanda est dispositio in Mediciano, 1637. 13. Febr.**

1670. 21. Inn. — Regulares ad Saecularium Confessiones audiendas praevio examine simpliciter, & absque ulla temporis praesumptione ab ipsomet Episcopo, sacris autem ab ejus Vicario, aut ab antecessoribus Episcopis approbati, non possunt ab eodem, qui sic approbavit, iterum examinari, aut ab alio eundem Confessionibus audiendis suspendi, seu licen-

licentiae illis concessae revocari, nisi nova superveniente causa, quae ipsas Confessiones concernat. *Clement X. in Bullar. tom. 5. Constitut. 7. quae incipit Suprema. §. 5. & referunt etiam Matthaeus, in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 15. num. 5. ac Monacell. in Formular. leg. pract. par. 1. in fine. pag. mibi 448.*

1670. 23. Jun. — Praesentationem ad Beneficium de Iure patronatus praecessisse, manifestè dicitur ex illius actu registrato in actis Curiae Episcopalis cum ejus successiva acceptatione, & admissione per Vicarium facta. *Rota in Rheginen. Beneficij curam Emerit. decis. recent. par. 16. decis. 285. numer. 1.*

1670. 27. Jun. — Probatio deputationis Vicarii ultra centum annos facienda per testes, dicitur penitus improbabilis: testes enim super huiusmodi deputatione Vicarii deponere solum possunt de auditu, & sic faciunt solum probationem praesumptivam, non verò plenam. *Rota in Toletana Jurispatronatus coram Calatavi, 4. par. 16. decis. 299. num. 3. & 4.*

1670. 4. Jul. — Concursum non facti negativa probatur ex attestatione Vicarii Generalis, & Examinatorum Synodaliū, quibus plene creditur, quia non praesumuntur ignorasse, utrum habitus fuerit Concursum, vel ne, cum Examen ad formam Concilii sub poena nullitatis peragi debeat coram ipsis Examinatoribus Synodalibus, ut explicat Corrad. in Prae. Episc. lib. 3. cap. 4. num. 26. cap. 8. num. 7. & 9. apud Rotam in Ludovic. Parochialis coram Bevilacqua, decis. recent. par. 16. decis. 317. num. 5. & 6.

1670. 11. Sept. — Possunt Superiores Regulares in Ecclesiis Grangiarum Curam Animarum habentibus nominare Vicarios, & illos ad nutum amovere, si Ordinarius loci ab initio illos deputaverit amovibiles. *Congregat. Episcoporum & Regular. apud Matthaeum, in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 24. num. 8. ad 17.*

1670. 8. Oct. — Superioribus Regularibus mini-

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

me fas est cum Vicariis Curatis secularibus perpetuis jun deputatis, seu deinceps deputandis publicis, aut securis pactiones, seu conventiones inter diminutione, aut alteratione, seu variatione Congruæ, & hujusmodi pactiones, seu conventiones, tanquam de simoniacâ labe, atque avaritia suspecta recipiuntur, atque interdicuntur, & qui contrafecerint, penis adversus simoniacos editis tenentur, quibusconque non obstantibus. *Congreg. Episcoporum, apud Paleucc. in Compend. ad Consultat. Cameræ. Jac. Pignatelli, par. 2. tit. de Regularibus, pag. mihi 293.*

1671. 12. Jan. — Declarationi Vicarii circa statum Parochialium, & interpretationem Synodi ab ipso celebratæ, venit admodum deferentium. *Rota in una S. Severini Decimarum coram Priolo, decis. 329. num. 21.*

1671. 15. Jun. — In electionibus Abbatissarum in Monasteriis Regularibus subjectis, & Inquisitio Suffragiorum non pertinet ad Episcopum, neque ad eum Vicarium, neque ad Camerarium. *Congreg. Episcoporum, apud Matthæicæ. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 1. num. 17.*

1671. 19. Jun. — Loco Archipresbyteri Ruralis, de quo loquitur text. in cap. fin. de offic. Archipresb. successit Vicarius Foraneus, quod etiam in præteritis referunt DD. *apud Rotam in Farnes. Parochialis coram Roudinino, decis. recent. par. 17. decis. 105. num. 19.* ¶ Notandum, quod Archipresbyter, ubi solam habeat Curam actualem, reputatur simplex Vicarius, prout habet Piron. *discept. Ecclesiast. par. 2. disceptat. 45. num. 5. ex Pignatello, tom. 2. consuet. 169. num. 10.*

1671. 1. Jul. — Dismembratio facta ob imperium inter vicium millitarium, quibus Incolæ à Parochiali Ecclesia distabant, ita ut ex difficillimo accessu evidens vereretur Animarum periculum, ne sine Sacramentis decedissent, reputatur iustissima causa ad hoc, ut Vicarius deputetur, qui dicitur Incolis

521

523

524

525

Sacramenta ministrat, Cura habituali penes Ecclesiam Matricem permanente, ut sit textus expressus in cap. ad audientiam 3. ubi DD. & signanter Abbas, num. 16. de Eccles. adific. innovatus à Congregio Tridentino *sess. 21. de reform. cap. 4.* ubi Barbosa num. 7. & 11. alique citati à Rota in Majoricens. *Dismembratione coram Roudinino, decis. recent. par. 17. decis. 203. num. 1.*

1671. 1. Jul. — Rectoris accessum, & assensum in dismembratione Ecclesie, episcopus deputatione Vicarii licet jura requirant, cap. 1. de reb. Eccles. non alien. in 6. & cap. ad audientiam, de Eccles. adific. id tamen procedit ad effectum, ut Rector sit vocandus, ad hoc ut Iustitia faciendæ dismembrationis dignosci queat, quæ si superabundet, ipso quantumvis irrationabiliter reluctante, dismembratio instinetur, ut explicat text. in 4. cap. ad audientiam, *vers. si vero persona*, & habetur in Tridentino *4. cap. 4. sess. 1. de reform.* ubi etiam innotuit Rectoribus: ut prolequitur Rota in *d. Majoricens. coram eod. ibid. num. 25. & 4.*

1671. 1. Jul. — In dismembratione Ecclesie Parochialis Congrua relinquenda est Rectori, qui persolvit mercedem Vicario pro subministracione Sacramentorum deputato, vel deputando, cum Populus, & Incolæ non nisi in subsidium teneantur solvere mercedem Rectoris deputati, ad clara verba Synodi Tridentinæ *sess. 21. de reform. cap. 4.* & notant Gloss. & DD. in cap. ad audientiam, alique citati à Rota in *d. Majoricens. coram eod. ibid. num. 5. & 6.*

1671. 12. Mar. — Iudex Appellationum, qui est Vicarius Papæ in Regno Sardinie, nihil debet innovare quoad familias armatas pro itinere Curie. *Congregat. Concil. in Turritana Jurisdictione, apud Paleucc. in Compend. ad Consultat. Cameræ. Jac. Pignatelli, par. 1. tit. de Appellationibus, pag. mihi 23. & 24.*

1671. 1. Apr. — Facultas Vicarii ex lapsu longi

526

527

528

529

temporis præsumitur, quotiescumque non adest præjudicium Ecclesie. *Rota in Cremonens. Jurisprudentiarum coram Calataju, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 354. num. 31.*

1672. 17. Maii. — Censuræ late à Vicario Capitali contra Delegatum Apostolicum Appellationum Regni Sardinie, Subdelegatum, Officiales, & Ministros ipsius, Delegati non subsistentur, *Congregat. Concil. in Turritana Censurarum, apud Palencia. par. 1. tit. de Appellationibus, pag. milii 23. C. 24.*

1672. 26. Nov. — Vicarius perpetuus Ecclesie S. Brudili in Civitate Barchinonensi ipse habet omnes redditus, de quibus certam partem Archidiacono præstare tenetur: Archidiaconus autem potest universa bona Ecclesie assignare Vicario, & sibi solam retinere portionem, vel congruam: Vicarius vero, si simplex administrator est, non potest ipse retinere omnia bona Ecclesie, & quid anuum suppeditare Archidiacono, vel Parocho. *Rota in Barchinonens. Congrua coram Taja, decis. recent. par. 19. tom. 1. dec. 364. num. 2. C. 14.*

1672. 12. Dec. — Subscriptio sententiae privationis Canonatus facta per Episcopum non sanat defectum jurisdictionis, sine qua Vicarius fecerat totum Processum: Vicarius enim absque speciali facultate non potest inquirere de excessibus danti-bus causam privationi Beneficii. *Rota in Vestana Canonatus coram Priolo, decis. 41. num. 10. C. 11. & antea in ead. 20. In. ejusd. anni coram eod. decis. 399. num. 2. ubi textus literalis in cap. 2. de offic. Vicar. in 6.*

1673. 16. Ian. — Consuetudo adversus Concilium, & Decreta Eminentissimi Vicarii Urbis non attenditur, *Fagnan. in cap. si quis, num. 65. de for. com. apud Rotam in Romana Testamenti coram Bourlemont, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 10. num. 16.*

1673. 20. Febr. — Abbas, ut dicatur verè Parochus,

ebus, ultra exactiorem Decimarum, cetera quoque emolumenta Parochialia percipere debet, assignata soli congrua Vicario, juxta doctrinam Abb. in cap. expofuiti, in fin. de Præb. & Zabarel. in Clem. 1. num. 10. de offic. Vicar. apud Rotam in Londini. Parochialis coram Calataju, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 32. num. 15.

1673. 17. Apr. — Vicarius Ecclesie facta commutatione jurium pro evitandis discordiis, certam portionem Archidiacono præstare tenetur, & reliquos fructus retinet penes se. *Rota in Bononiens. Congrua coram Taja, decis. recent. par. 18. tom. 1. dec. 81. num. 1. ubi tamen num. 3. distans fuit, quod dominium Ecclesie unitæ cum omnibus juribus, & pertinentiis, reservata sola Congrua Vicario, remanet penes Archidiaconum.*

1673. 17. Apr. — Ecclesie unitæ deputatur Vicarius præsentandus, & instituendus per resignationem, vel per obitum, juxta continuationem rubricæ de offic. Vicarij, præcedentibus aliis, & præcipue de offic. Archidiaconi, vjō de his, qui serviant Ecclesie nomine proprio, videndum est de his, qui servant nomine alieno, inquit Gloss. Abb. & alii ad d. rubric. de offic. Vicar. apud Rotam in d. Rotomens. coram eod. ibid. num. 6. C. 7. ubi num. 8. C. seqq. distans fuit, quod ille Vicarius etiam perpetuus non debet habere omnes fructus Ecclesie, sed tantum congruentem portionem, & appellatur Vicarius, & non Rector, ex 6. qui verè, cap. extirpanda consuetudinis 30. de Præb. & habet jus limitatum ad solam Congruam, ad text. alleg. coram Merlino, decis. 817. num. 2. & proinde non possidet nomine proprio, sed ejus, à quo deputatur, *Barbosa de Canonis. C. Dignitatib. cap. 6. num. 50. Vital. ad Clementic. de offic. Vicar. num. 22. C. 23. ubi etiam Vicarius portionarius, ad cap. 3. de offic. Vic.*

1673. 17. Apr. — Archidiaconus, qui Congruam Vicario præstare tenetur, potest quid certum sibi quotannis præstandum retinere, & fructus universos

Los eadem Vicario dimittere, juxta tradita per Gloss. &c. coram Merlino, *decis. 255. num. 10. & 21. apud Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 11. ubi num. 12. dictum fuit quod Vicarius per petuus si habeat jura, & onera Episcopalia, illa dicitur habere, oneraque subire quoad exercitium dimittat, ex doctis coram d. Merlino, *decis. 115. numer. 12. & 13.**

1673. 17. Apr. — Dominium Ecclesie unitæ non remanet penes ipsam Ecclesiam, vel Vicarium, sed penes Rectorem Ecclesie, cui unio facta est, etiamsi verba quodammodo loquentur in assignationem, seu translationem Bonorum in Vicarium Ecclesie unitæ, juxta animadvertit per Lotter. *de re benefic. lib. 1. qu. 3. num. 19. & seqq. apud Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 22. ubi num. 29. dictum fuit, quod Vicarius, cui omnes fructus debentur, reservata solum certa portione Præposito, vel Archidiacono, ipse dicitur Dominus.*

1673. 17. Apr. — Ab unione non dicitur recessum, etiamsi certa quantitas reservata sit favore Dignitatis in Vicarium simplicem administratorem, & solum in actualem, non autem habituales habentem. *Rota in d. Bononien. coram eod. ibid. numer. 34. & 35. ubi num. 26. dictum fuit, quod consequenter non potest præscribere contra Archidiaconum, verum Rectorem, & Dominum.*

1673. 17. Apr. — Archidiaconus, cui facta est unio, ipse habet omnes fructus, nominat Vicarium dicitur versus Parochum, & Dominus appellatur. *Rota in d. Bononien. coram d. Taja, d. par. 1. §. 100. & decis. 81. num. 11.*

1673. 17. Apr. — Assignatio fructuum facta Vicario, intelligitur revocabiliter, ut illis auctis Pensio eundem in uncta augenda sit, prout est de natura similium Parochialium unitarum alicui Dignitati, in puncto Gloss. in cap. *avaritia, verb. redditus*, ibique *Inol. num. 2. Zabarel. num. 3. Anchar. num. 4. de Præben. & Dignit. Abb. in cap. prohibemus, in fine*

sine de cons. Rebuff. de Congrua, num. 35. apud Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 51.

1673. 17. Apr. — Monstruosum esset, ut Archidiaconus diceretur versus Rector, ad cujus nominationem, non autem per Concurrem Vicarius deputatur, juxta *Constit. 47. B. P. & ind. vicinas decis. Merlino 95. & 115. & Vicarius epus famulus, ac minister irrevocabile Bonorum dominum nascens esset, ex qua ratione verba in hunc sensum impropriari recte tradunt Lotter. *de re benefic. lib. 1. qu. 3. §. num. 19. apud Rotam in d. Bononien. coram eod. ibid. num. 52.**

1673. 1. Dec. — Vicarius Episcopi si habet emolumentum Judicaturæ, aliud salarium præterire non potest. *Sbroz. de offic. Vicar. lib. 1. qu. 55. num. 6. Gratian. discept. 257. num. 16. Dixz. de Messina var. quæst. lib. 1. qu. 2. num. 7. Zaeck. de Salaris, qu. 90. num. 7. Solorzan. de Jur. judic. tom. 2. lib. 3. cap. 8. num. 61. apud Rotam in Breveventana Pensionis coram Calataji, *decis. recent. par. 1. §. tom. 1. decis. 188. num. 7. ¶* Notandum, quod Simonia est, si Episcopus deputet Vicarium cum pacto, ut pars emolumentorum Vicarie ipsi Episcopo reservetur, vel ut Vicarius minori stipendio contentus sit, prout habet de Am. pag. 543.*

1674. 19. Jan. — Congrua tunc solum immutatur ex augmento reddituum Bonorum Ecclesie, si dominium remanet penes Parochum: secus, si apud Vicarium, ut videtur sentire Gloss. in cap. *avaritia, verb. redditus, in fine*, ubi adducitur iticens *cap. de Mitrach. eod. tit. apud Rotam in Breveventana Congrua coram Matthæjo, *decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 218. num. 9.**

1674. 19. Jan. — Unioni non repugnat, quod omnes fructus Vicario remaneant, & Parochus habituali sola eorum pars assignetur, prout tenet *Rota in d. Breveventana Congrua coram eodem Matthæjo, ibidem, numer. 16.*

1674. 9. Apr. — Vicarius Generalis Episcopi ha-

bet de jure facultatem absolvendi à juramento contractus, Bald. in cap. 1. num. 1. ubi etiam Alex. de Nervo, num. 19. de Jur. jur. Sanch. in præcepto Decalog. lib. 3. cap. 23. num. 2. Pich. ad Stat. Urb. gloss. 23. num. 24. Del bene de juram. cap. 3. dubit. 16. num. 2. Sbroz. de Vicar. lib. 2. qu. 187. par. 101. apud Rotam in Firmam Donatarii coram Albergato Decano, decis. recent. par. 19. tom. 9. decis. 41. num. 17. & antea in ead. 26. Jan. ejusd. anni d. par. 19. tom. 2. decis. 371. num. 19. eorum cod.

1675. 23. Jan. — Ad residentiam tenentur residentia Beneficia possidentes, etiam vigore edictorum Eminentiſſimorum Cardinalium Vicariorum Almie Urbis, nisi adit licentia, ex qua residentia suppletur, cum habeatur pro priente, qui permittente Superiore abiens est, juxta Gloss. in l. hoc lege, vers. deduct. apud Rotam in Trileu. Canoniarum coram Roudinno, decis. recent. par. 18. tom. 2. decis. 420. num. 3.

1675. 23. Mar. — Existencia officialis diversi à Vicario non tollit, Papam sub nomine Officialis intellexisse in Litteris Apostolicis Officiali dicitur Vicarium Generalem: non enim intelligi debent verba Litterarum Apostolicarum, prout sonant in patribus, sed prout accipiuntur in Cancellaria Apostolica, & juxta eorum verum, & communem intellectum, secundum quem sub nomine Officialis intelligitur Vicarius, ut in adnotatione ad Gloss. in cap. su. de Offic. Vicar. in 6. ibi: quod idem est dicere Officialis, quàm Vicarius, prout habet Rota in Leodien. Canoniarum coram Vbago, decis. recent. par. 18. tom. 2. decis. 483. numer. 14. & 199.

¶ Officialis igitur, & Vicarius eandem Personam constituunt: & sola differentia est, quod circa montes appellatur Vicarius, ultra vero montes dicitur Officialis ille, qui in munere Vicariatus per Episcopum deputatur. Rota in d. Leodien. 14. Jan. ejusdem anni coram eodem ibid. decis. 472. numer. 16.

1675. 4. Maii. — In Electionibus Abbatarum, Regularibus subsecularum non potest unà cum Vicario Generali interesse etiam Notarius Episcopalis: Electio tamen facta absque interſentia Vicarii, & Notarii non est contra constitutionem Inſeruatib. (de qua in mea Collectioe de Episcopis, non. margin. 764.) ac propterea dicta electio est valida. Congreg. Concil. in Neapolitana, apud Patucec. in Campend. ad Consultat. Canonie. Inc. Pignat. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 106. & refert etiam Mattheucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 1. num. 19.

1675. 8. Jun. — Vicariis alieuius Præpositi de Ecclesia Collegiata habentis ex diplomate Pontificio, ut excessus, & crimina Personarum sibi subsecularum corrigat, & alias Episcopalem in eos jurisdictionem exerceat, non incurrit excommunicationem contra eum ab Episcopo latam, cò quod procedebat contra Canonieum ejusdem Collegiate antea ab eodem Episcopo excommunicatum ob gravem Subdiaconi percussorem in Platea. Congregat. Concil. in Jaxen. pre Ecclesia Sancti Spiritus, apud d. Patucec. par. 1. tit. de Century Ecclesiasticis, pag. mibi 162.

1675. 12. Jun. — Vicarius Parochialis Dignitati unitæ, ab eisdem Dignitatibus præsentari debet, & ab Ordinario institui, ut disponitur in Constit. 8. Pii 7. in 47. & tenent Gonzal. ad reg. 8. gloss. 5. §. 3. num. 53. Gara. de Benef. par. 9. cap. 2. num. 289. Barbosa de part. Episc. alleg. 60. num. 23. apud Rotam in Barchinonen. Vicariis coram Calataju, decis. recent. par. 18. tom. 2. decis. 543. num. 6.

1675. 19. Jun. — Abbas de jure potest esse Judex in Causa sue Monie, ut notat Abb. & Jo. And. in cap. cum venissent, num. 9. & 10. de Judic. Ordred. cons. 156. in qua tamen potest allegari suspensus, tam ipse quàm ejus Vicarius. Rota in Farsen. Reuorum coram Calataju, decis. recent. par. 18. tom. 2. decis. 544. num. 37. & 38.

CONST. ac DECIS.

1675. 13. Jul. — Petua, & etiam non obtenta licentia Parochi, siue non obstante dissentio, seu prohibitione ab eodem facta uti Vicario Foraneo, possunt Cautivera deponi arbitrio herodum in qualibet Ecclesia usque ad tempus illa Processionaliter descendendi ad Ecclesiam Sepulchre. *Congregat. Rot. in Saugall. in. apud Matthiæ, in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 25. ad L.*
1675. 13. Sept. — Controuersiens edicto Episcopi in materia Clauaturæ Mortalium non potest ab Excommunicatione missa, & Episcopo edicenti reservata, absolui à Metropolitanano, vel à quocunque alio Episcopo. *Congregat. Conc. in Bituntina, apud Patuic. in Compend. ad Consultat. Canonie. seu. Pignacel. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. ubi 163. ubi quod Metropolitanus non potest ad suum arbitrium ab Episcopis suis Suffraganeis, aut eorum Vicariis excommunicatos absolvere, nisi cognito de appellatione, & vocatis partibus, per text. in cap. Romana, & in cap. venerabilis, de sent. excom. in 6.*
1676. 1. Jul. — Matrimonium probatur ex adnotatione suspensionis publicationum de licentia Vicarii Generalis descripta in libro Matrimoniorum: Fides autem Vicarii attestantis, ipsum dispensasse publicationes, plurimum urget ad Matrimonium probandum. *Rota in Cathacen. Matrimonii coram Gay, decis. recent. par. 18. tom. 2. decis. 779. num. 6. & 7.*
1677. 11. Iul. — Episcopi habentes Parochias indiuisas, neque post Concilium Tridentinum tenentur illas dividere, sed possunt exercere per Vicarios inuicibiles. *Rota in Tolitana Decimarum de Capilla coram Bourlemont, decis. recent. par. 19. tom. 2. decis. 466. num. 16.*
1677. 8. Mar. — Parochix Iura Ecclesie simpliciter unita pro sola applicatione reddituum, remanent penes Vicarium. Unione enim plenariæ, & perpetuè facta Monasterio, exercitium Curæ actualis

PRO VICARIIS.

558. 558. 1677. 17. Mar. — Præpositura dicitur Dignitas, si Præpositus solet deputare Vicarios Generales, ut ex Barboia de Canonie. & Dignitatib. cap. 4. num. 12. ac Lotter. de re benefic. lib. 1. quæst. 16. num. 47. & pluribus aliis relatis lib. 2. quæst. 33. num. 23. & sequ. dixit Rota in Vallini, seu Urgellen. Præpositura coram Emerix, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 30. num. 5.
1677. 10. Maii. — Licentia laborandi diebus Festis, comedendi Carnes, & huiusmodi spectat ad Episcopum, vel eius Vicarium, nedum Generalem, sed & Foraneum, ut ex Sacris Congregationibus Episcoporum, & Concilii, citatis Doctoribus, tenet Rota in Baren. Jurisdictionis coram Pauluccio, d. par. 19. tom. 1. decis. 69. num. 20.
1677. 10. Maii. — In qualibet Terra siue Diocesis debet Episcopus retinere Vicarium Foraneum, qui ibidem jurisdictionem exerceat, nihil efficiente Decisione 716. coram Coccino, prout Rota in d. Baren. Jurisdictionis coram eod. lib. num. 37.
1677. 11. Nov. — Vigore delegationis Apostolicæ ipse Delegatus Apostolicus, uti talis, et ique Vicarius, & Capellani Exercitus facultatem habent assistendi Matrimonii Militum, dum hi reperiuntur in actuali expeditione: dictam autem facultatem non habent privative quoad contrahentium Parochos inique dum Milites Matrimonium contrahunt in hybernis, vel ætibus commorantur: neque dum dicti Milites sunt in præsiliis. *Congregat. Concil. in un. Belgii Matrimoniorum, apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 2. Constitut. 12. Innocentii III. sess. 1. num. 16. pag. ubi 355.*
1678. 21. Iun. — Legalitas Episcopi, vel Vicarii, si Notarium non aliter approbet, quam quia se facit Notarium, illius fidem non auget. *Rota in*

in *honorantia* Iurisdictiois coram Taja, *decis. rec.* par. 19. tom. 1. *decis. 106. num. 7.*

1678. 10. Jan. — Electio Vicarii Capitularis est praeicipuus actus, qui expleri debet a Capitulo, & proinde in ea omnes Capitulares intervenire debent, ut tradit Franc. de patesi. *Cap. Sed. vac. tract. 1. qm. 12. num. 2. apud Rotam in Pratores. Juris Conferendi coram Pauluccio, d. par. 29. tom. 2. decis. 144. numer. 9.*
1678. 5. Jun. — Vicarii plures perpetui in Ecclesia habere possunt omnia Jura Parochialia, remanente qualitate Sponsi apud Episcopum, Gonzal. in *cap. veniens 2. num. 8. Fagnani. in cap. ex parte à num. 8. sig. 24. 18. apud Rotam in Medialanen. Jurium Parochialium coram Mattheo, decis. recent. d. par. 19. tom. 1. decis. 227. num. 14.*
1678. 3. Jun. — Vicarii deputati temporaliter ad curam Animarum nihil commune habent cum pluribus Parochis, vel Vicariis perpetuis institutis in titulum. *Rotam in d. Medialanen. Jurium Parochialium coram eod. ibid. num. 15.*
1678. 3. Jun. — Vicarii perpetui, remanente etiam titulo curae apud alium, omnimodam privatam habent in Parochia quoad omnes alios, etiam illius, cui adhæret curâ radicalis, qui nequit se in aliquo ingerere sine licentia Vicarii perpetui. *Abb. in cap. extirpanda 2. §. qui vero Parochiale in 2. lect. num. 15. de presb. Azor. in sit. mor. par. 2. lib. 3. cap. 6. qu. 2. prope fin. apud Rotam in d. Medialanen. coram eod. ibid. num. 16.*
1678. 3. Jun. — Vicarii perpetui dicuntur habere exercitium Curæ auctoritate Juris, non autem ab ipso principali Ecclesie Rectore, quod egregie, & late firmat Barbosa de Paroch. part. 1. à numer. 56. n. 9. ad §. 8. et in cap. ex parte 6. num. 25. de offic. Vicar. Seraphim. *decis. 1009. num. 5. apud Rotam in d. Medialanen. coram eod. ibid. num. 18.*
1678. 17. Jun. — Electio Vicarii Capitularis ad solum Capitulum Canonicorum pertinet, etiam si Por-

- tionarii, Beneficij, & Capellani habent vocem in Capitulo cum Canonicis, ex mente Congr. Conc. 1627. 22. Sept. ad cap. 16. *sess. 24. de reform. quia in dispositionibus pertinentibus ad Capitulum veniunt Canonici soli, & non alij, quidem conuerdine vocem habeant in Capitulo, ut ex Fagnan. ad cap. nullus, numer. 39. et seqq. de elect. Marcell. Vulpes in Prax. Judic. For. Eccles. cap. 44. num. 3. Antonell. de regim. Eccles. lib. 2. cap. ult. num. 40. dixit Rotam in Pratores. Juris Conferendi coram Pauluccio, *decis. recent. par. 29. tom. 1. decis. 252. numer. 27.**
1678. 20. Jun. — Episcopus successor potest suspendere Parochos se denuo examinari recusantes, eorumque loco Vicarios, seu Vicecuratos deputare, juxta aperitissimam dispositionem Capituli Tridentini *sess. 22. de reform. cap. 6. & frequentia 2. Doctorum vota Gonzal. ad reg. 8. glof. 5. §. 9. num. 29. Garz. de Benefic. par. 4. cap. 5. num. 7. apud Rotam in Compagellana Juris examinandi super remotione Vicecuratorum coram Pauluccio, *decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 258. num. 3.**
1678. 20. Jun. — Dicit Vicariorum, seu Vicecuratorum deputatio facta ab Episcopo loco Parochorum se novo examini subijcere recusantium, non admittit appellationem, ex *vid. Concil. ibid. & horum Vicariorum, seu Vicecuratorum remotionem si Parochus, qui se recusat examinare, revocare velit, novo examini se subijcere debet. Rotam in d. Compagellana coram eod. ibid. numer. 51. 11. et 13.*
1678. 27. Jun. — Vicarius Capitularis non potest conferre Beneficia devoluta. *Rotam in Vicar. Parochialis coram Albergato Decano, decis. recent. par. 19. tom. 1. decis. 276. num. 1.*
1678. 17. Oct. — Nec Episcopus, nec alius Prælati, nec ejus Vicarius Generalis, aut Foraneus, aut alius Officialis potest sibi quovis prætextu exigere emolumenta, nec sponte oblata recipere in-

materia Ordinum Sacrorum, & minorum, primæque Tonfuræ, tam pro collatione, aut facultate conferendi aliis concedenda, quam pro eorum exercitio, aut facultate illos exercendi, exceptis Candelæ ad Ordinati arbitrium quoad qualitatem, & pondus Ordinanti offerenda, & unico Julio pro litteris testimonialibus Ordinis suscepti, vel pro Dimissorialibus, quando collatio ab alio Episcopo fit facienda, ab habentibus pecunie nihil Cancellariæ solvendo. *Innocentius XI. in Taxa, & ubi in Innocentiana vocata, §. Nella materia degli Ordini, apud Pascecc, in Compend. ad Consulta. Canonice, Jac. Pignatelli, par. 1. tit. de Episcopis, pag. m. l. 259.*

1678. 1. Oct. — Episcopus, vel Vicarius, aut alius Officialis nec directè, nec indirectè participare potest de emolumentis, quæ Cancellario debentur in collatione Subdiaconatus ratione auctum pro veritatis justificatione, & Patrimoni, vel Beneficii sufficientia faciendorum: quæ quidem Cancellarii emolumenta non debent excedere scutum aureum, & sint etiam minora, si minus fuerit labor. *Innocentius XI. apud eund. ibid. pag. 260.*

1678. 1. Oct. — Nec Episcopus, aut alius Beneficiorum liberæ collationis, vel devolutorum Collator, nec ejus Vicarius, aut alius Officialis potest aliquid exigere, aut spontè oblatum recipere pro dictorum Beneficiorum collatione, aut possessione, tam si sint Curata, vel Residentialia, quam Simplicia, vel non Residentialia, aut etiam Capellaniz manuales. *Innocentius XI. apud eund. ibid. §. Nella materia de' Beneficii.*

1678. 1. Oct. — Si in loco Beneficii fuerit Cancellarius Vicarii Foranei, vel alius Notarius, Beneficii possessio dictis Vicario, & Cancellario committatur, sine necessitate iuræ Cancellarii Episcopalis. *Innocentius XI. apud eund. ibid.*

1678. 1. Oct. — Quoad Beneficia provisionis Apostolicæ, ea quod sunt reservata, vel affecta ante

corum

eorum provisionem, tam in Beneficiis Curatis, in quibus per Ordinarium dantur Datariz littere testimoniales approbationis, & prelationis in Concursu, juxta formam à Tridentino præscriptam, quam etiam in aliis Beneficiis non Curatis, & specialiter in Residentialibus, pro quibus dari solent Datariz attestations de vita, moribus, & idoneitate Concurrentium, nihil potest exigi pro dictis litteris, aut recipi merces, vel aliud emolumentum in pecunia, vel in aliis rebus sub quovis prætextu, etiam voluntariæ donationis. *Innocentius XI. apud eund. ibid. §. Quanto a Beneficii.*

1678. 1. Oct. — Generaliter tam in Capellaniz manualibus, quam in novis foundationibus & erectionibus Beneficiorum, Capellaniarum, Confraternitatum, Congregationum, vel fundationibus, benedictionibus, consecrationibus, & receptive visitationibus, & approbationibus Ecclesiarum, & Oratoriorum tum auctoritate Apostolica, tum Ordinaria Episcopus, vel alius Prælati, ejusque Vicarius, & quicumque Officialis nec exigere, nec recipere potest aliquod emolumentum, sed tantum Cancellarius recipere potest mercedem labori adæquatam, non excedentem scutum aureum: & si fuerit minor labor, minor sit etiam merces. *Innocentius XI. apud eund. ibid. pag. 261. §. Generalmente così nelle Capellanie.*

1678. 1. Oct. — In causis, & materiis Matrimonialium, & Spontanea respicientibus, tam pro executione Dispensationum Apostolicarum Matrimonialium, quam pro justificatione status liberi, & quod non addit Canonice impedimentum, & etiam pro publicationum dispensatione, vel licentia contrahendi Domi, aut in alio loco, vel tempore insolito, & prohibito, vel quod contrahi possit coram aliis, quam Parocho, & pro omni alio actu faciundo, Episcopus, ejusque Vicarius non potest sub quovis prætextu, aut colore, etiam voluntariæ donationis aliquid exigere, vel recipere.

12. in pecunia, vel in aliis rebus. Innocentius XL. apud eund. *ibid.* §. Nulle cause, & materie.

1678. 1. Oct. — Generaliter in omnino, quod respicit Monialium Monasteria, & illarum Mulierum Conservatoria, que adinstar Monasteriorum, & Monialium respective vivunt *virgine*, Episcopus, aut alius Prælati, & Vicarius Generalis, tum etiam particularis, nullum exigat emolumentum, illis exceptis comensabilibus, que sunt usus adæquata, & triduo commendata etiam sub titulo donationis pro admissione ad habitum Monasticum, approbatione depositi Dotis, professione, & admissione Educandarum, aliarumque Secularium Mulierum, pro renunciationibus à Novitiis faciendis, electione Abbatissæ, vel alterius Superioris, pro licentia Medicorum, Chirurgorum, & Operariorum, licentia itidem alloquendi Moniales, aliaque in Monasterio existentes, pro deputatione Confessarii, Capellanorum, Procuratorum, Exactorum, aliorumque Ministrorum, & generaliter pro omni alio actu gubernativo respiciente. Innocentius XI. apud eund. *ibid.* §. Generalmente in tutto quello.

1678. 1. Oct. — Episcopus, vel alius Prælati, eisque Vicarius Generalis, aut particularis, Cancellarius, & alius quicumque Officialis non potest etiam sub nomine voluntarie donationis aliquid exigere, vel recipere in eo, quod respicit administrationem Sacramentorum Baptismi, Chrismatismis, Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & extremæ Unctionis, nec pro examine, & approbatione, aut licentia ea administrandi, ideoque Episcopi, Prælati, eorumque Vicarii, & Officiales ad non permittant Curatis, Confessariis, aliisque Ministris, cum hæc omnia sit illicita; imo nec fiant aliquid exigere pro Benedictione Mulierum, que post Partum pro prima vice Ecclesiam ingrediuntur. Innocentius XI. apud eund. *ibid.* §. Parimente per una regola generale.

1678. 1. Oct. — Ubi adeat antiqua consuetudo, quod Episcopus, aut alius Prælati, & Officialis condat Testamentum pro illorum Anima, qui moriuntur *ab infante* nullus ex prædictis ullo modo, vel sub quovis prætextu, etiam paupertatis, participet, sed totum applicetur effectivè usibus, & operibus piis, nec pro adimplemento huiusmodi dispositionis Sepultura, & Exsequia, aut Funeraria impediatur, aut retardentur. Innocentius XI. apud eund. *ibid.* §. In quelle Diocesi.

1678. 1. Oct. — Episcopo, vel Prælato, eisque Vicario prohibetur, tanquam emolumentum illicitum directè, vel indirectè, quocumque exactio sub quovis prætextu, etiam donationis in rebus infrascriptis, scilicet: I. pro licentia laborandi in diebus festis, etiam si applicetur Locis piis: II. pro revisione rationum Locorum piorum: III. pro recognitione, & approbatione, & publicatione Indulgentiarum, & Altarium Privilegiatorum: IV. pro licentia questuandi: V. pro attestatione paupertatis, aut alterius requisiti: VI. pro licentia absentis à residentia, & pro dimissoris, que solent concedi discedentibus de Domo, in alium locum profecturis: VII. pro Monitorialibus, & pro revelationibus Excommunicationum, tam si dentur ab ipsa Curia, & Ordinario, quam si publicentur Littera Apostolicæ: VIII. pro declaratione incursus in Censuras, percussione Clericorum, aliiisque rebus similibus, & pro Absolutione: IX. pro facultate exercendi Pontificalia: X. pro executione Brevium Apostolicorum, pro licentia Sacre Congregationis in a lienatione Bonorum Ecclesiæ, & piorum Locorum, vel impositione Censuum; & denique pro eo omni, quod attinet ad defensionem Immunitatis Ecclesiasticæ tam personalis, quam realis, & localis, & præsertim pro hac ultima modo, sub quovis prætextu merces, vel emolumentum recipi, vel exigi potest, sed totum faciendum est gratis. Innocentius XI.

XI. apud eundem ibid. §. Si dicitur ancora illicito.

1678. 1. Oct. — Poenæ, & multæ, ac compositiones applicentur nisi Locum piorum, ubique eo quod Episcopus, aut Vicarius, & Officiales directè, vel indirectè aliquam habeant participationem. *Inuentus XI. apud eund. ibid. §. Le Pene, & Multe.*

1678. 9. Dec. — Episcopus non iuratur nullitate electionis, quæ ab ejus Vicario provenit, ut inde devolutionem acquirat, quia qui per alium facit, per seipsum facere videtur, *cap. qui per alium, de reg. jur. in 6. l. quod iussa, ff. eod. ideoque Vicarii factum in ipsum redundat Episcopum, quia illius personam repræsentat, & idem est iudicandum de repræsentante, ac de repræsentato. l. Offi. ff. de relig. & sumpt. funer. neque enim decet, ut ex culpa sui Vicarii, adeoque sua commodum percipiat Episcopus. *Rota in Colonien. Abbasatus coram Pauluccio, decis. recent. par. 19. tom. 1. dec. 513. num. 19. 24. & seqq.**

1679. 13. Jan. — Vicarios amovibiles deputare, seu nominare spectat ad illum, qui est Parochus, & habet Animarum Curam, *Gloss. in clemen. un. col. 2. vers. quidam etiam, verb. ad mensam, de excess. Pralat. Lotter. de re benefi. lib. 1. qu. 33. num. 93. cum trib. Decis. citatis à Rota in Hispan. Decimarum de Olivares coram Bourlemont, decis. recent. d. par. 19. tom. 2. decis. 498. num. 21. ubi num. seq. dictum fuit, quod deputatio Vicarii amovibilis pro exercitio Curæ facta à Prelato inferiori ostendit hunc esse Parochum universalem, & deputatum ab eo exercere Curam tanquam nudum Ministrum ejusdem, ex Rota decis. 93. num. 21. & seqq. par. 16. recent.*

1679. 13. Martii. — Vicarius, cui assignata sit Congrua sufficiens tantum pro alimentis, non tenetur ad aliquas expensas etiam ratione Curæ, ut fuisse resolutum in una Sabina. refert Piton. *disaffigat. Ecclesiasticar. part. 2. disceptat. 50. num. 39. ubi etiam*

etiam quod Vicarius non habens, nisi Congruam, tutorum septuaginta quinque, non tenetur ad onus suppellectilium. Congrua enim alimentaria debet esse ab omni onere exempta.

1680. 19. Febr. — Cura habitualis in Ecclesiis Collegiatis residet penes Collegium, actualis verd penes Vicarium, juxta cons. Oldrand. 67. quem secuti sunt relati per Barbois. *de Jur. Eccles. univ. par. 3. cap. 6. num. 29. apud Rotam in Melvitanâ Parochialis coram Guazardo, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 400. num. 2.*

1680. 19. Febr. — Cura de Rectoria translata in Vicariam, an fuerit omnino separata ab Ecclesia Collegiata, vel ab ipsa dependens, verba erectionis, & translationis attenduntur, quæ si sint clara, nullam recipiunt interpretationem, ad text. in l. ille, aut ille, §. cum in verbis, ff. de leg. 3. apud Rotam in d. Melvitanâ coram eodem ibid. numer. 4. & 5.

1680. 19. Febr. — Vicarius si perpetuus esse debet, indicat Curam plenariè fuisse in ipsum translata, non autem dependenter à capitulo: Vicarius autem dicitur esse perpetuus, & tota Cura in ipsum translata, si illi omnia Bona, & redditus Parochialis fuerint assignati. *Rota in d. Melvitanâ coram eod. ibid. num. 6. & 9.*

1680. 19. Febr. — Vicarius ut dicatur solam Curam habitualement habere, nominari debet à Capitulo, aliàs dicitur esse verus Parochus, nec solam habet Curam habitualement. *Rota in d. Melvitanâ coram eod. ibid. numer. 7. & 8.*

1680. 19. Febr. — Statuendi facultas Ecclesie Collegiatae concessa, nihil operatur quoad ea, quæ advertantur dispositis, & concessis Vicario: & ideo non tollit jura Parochi circa funeralia, exequias, & anniversaria. *Rota in d. Melvitanâ coram eod. ibid. numer. 16. & 29.*

1680. 19. Febr. — Pensio super Vicaria reservata indicat illam fuisse collatam in titulum, & pleno jure,

jure, alioquin non subsisteretur; Congrua autem Vicarii debetur loco alimentorum, & ideo libera esse debet, nec potest pensione gravari. *Rota in d. Melevisana coram eod. ibid. num. 17. & 18.*

1680. 19. Febr. — Vicarius perpetuus Ecclesie Collegiate habet intentionem fundatam consequendi omnia jura, fructus, & proventus iuxta Ecclesie: & in specie, quod Decima spectent ad Parochum dispositur in cap. fin. de Paroch. & cap. cum contingat. de Decim. & idem de Primitiis, quæ sunt Decimis æquiparate, habetur in d. cap. de Paroch. & cum contingat: & de elemosynis, & oblationibus sunt text. in Can. quod Sacerdotes. & Can. Sacerdotum 10. quæ 1. cap. Pastoralis: ac demum de mortuariis, & funeralibus deciditur in cap. 1. & cap. relatum, de Sepulch. apud Rotam in d. Melevisana coram eod. ibid. num. 1. & seqq.

1680. 19. Febr. — Parochus, seu Vicarius ex jure percipiendi funeralia habet etiam jus convocandi alios Sacerdotes pro obeundo funere, nisi resistat voluntas Defuncti, vel ejus Relatum. *Rota in d. Melevisana coram eod. ibid. num. 27.*

1680. 19. Febr. — Elemosynæ, & oblationes concessæ, seu reservatæ Capitulo intelliguntur de illis, quæ Collegiatæ, seu fabricæ debentur, vel donantur, non autem de iis, quæ ratione Curæ spectant ad Vicarium, vel Parochum: sicuti funeralia concessa eidem Capitulo intelliguntur de suis Canonicis, & quando illud ad finem vocatur, vel afficitur, aut ei aliquid legatur, secus autem de juribus Parochi. *Rota in d. Melevisana coram eod. ibid. num. 28. & 31.*

1680. 19. Febr. — Ad Vicarium perpetuum Ecclesie Collegiatæ spectant functiones Ecclesiasticæ respicientes tantum Curæ exercitium, ac Sacramentorum administrationem: Ad Canonicos vero in Choro pertinent horæ Canonice, Vesperæ solemnes, Missæ majores tam diebus feriatis, quam aliis solemnibus, Benedictio Fontis Baptismalis, Cande-

Candelarum, & Palmarum, earumque distributio, ac Processiones. *Rota in d. Melevisana coram eod. ibid. num. 32.*

1680. 6. Jul. — Antistes in Dioecesi Vicarius Foraneis, alique Ministris, prohibere viris, à quibus super prezente Predicationis usu tanquam à primævo Apostolorum instituto prolixus aberrante relationes exigant, vigilantiam quod sanum concionandi modum demandant. *Innocentius XI. in adoratione ad Verbi Dei Concionatores, apud Monacel. in Formular. leg. pract. in appendice ad 1. par. pag. mihi 452.*

1681. 10. Jan. — Verba ista Vicarius, Parochus, & Rector sunt synonyma, eandemque significationem important, unde bene potest Vicarius perpetuus absque improprietate verborum Rector, sive Parochus appellari, dum penes ipsum residet Cura Animarum, ut deducitur ex Barbola de Paroch. cap. 1. num. 55. & seqq. & in tract. de Jur. Eccl. univ. lib. 3. cap. 6. num. 15. & seqq. apud Rotam in Cracovien. Unionis coram Urbsino, decis. recent. par. 18. tom. 2. decis. 817. num. 11. ubi num. 16. dictum fuit, hujusmodi residentiam Curæ Animarum penes Vicarium perpetuum in Ecclesia Monasterio unita deputatum constare etiam ex cap. super eo, & ibi Gloss. verb. annexæ, & Doctores de proben. in 6. Turricell. de univ. cap. 4. num. 4. & seqq.

1682. 12. Jun. — Licentia Vicarii Generalis adhibita ad supplendum Beneficiatum Apostolicum, istius præsumptionem non excludit, sed videtur potius impetrata ad cautelam. *Rota in Bonenien. Emphyteus coram Rondinino decis. recent. par. 19. tom. 2. decis. 628. num. 7.*

1682. 9. Dec. — Jurisdicção voluntaria in Episcopatu Leodien. soli Vicario Generali competit contentiosa vero Officiali ut advertit Cock. de consuet. quest. 73. num. 3. & probant Statuta Synodalia Colonie fol. 108. cap. 3. num. 1. fol. 89. cap. 6. §. 2. apud Rotam in Leodien. Jurisdicçãois super bona

- jura coram Albergato Decano, decis. recent. d. p. 19. tom. 2. decis. 640. num. 16.*
1682. 26. Mar. — Donatio Jurispatronatus est invalida, si non sit confirmata ab Ordinario, vel à Vicario habente ad id speciale mandatum. *Rota in Gerunden. Beneficii coram Caccia d. par. 19. tom. 2. decis. 655. num. 12.*
1683. 26. Mar. — Confirmatio donationis Jurispatronatus facta à Vicario, absente Episcopo, sine speciali mandato, non suffragatur: apta tamen est ad excusandum presentatum, eique præbet titulum coloratum, & bonam fidem. *Rota in d. Gerunden. coram eod. ibid. num. 17. & 18.*
1683. 11. Maii. — Vicarius Capitularis non potest concedere licentiam Judici laico exhumandi Cadaver à loco immuni pro faciendâ recognitione. *Congregat. Concil. in Spoletana, apud Monacel. in Fortoniar. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 10. num. 14.*
1683. 21. Jun. — Donatio Jurispatronatus confirmata à solo Vicario licet non habente speciale mandatum, præbet talem subrogato titulum coloratum, & excludit calumniam. *Rota in Gerunden. Beneficii coram Caccia, decis. recent. par. 19. tom. 2. decis. 670. num. 2.*
1683. 7. Aug. — In casu, quo Episcopus ab Hæreticis captus detineatur, ita ut possit cum subditis agere per litteras, & nuncios, jurisdictionis non est suspensa, & consequenter non devoluta ad Capitulum; & ideo Jurisdictionis Vicarii Generalis Episcopi capti non cessat. *Congregat. Concil. in Hibernien. Administrationis, apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 1. Constitut. 2. Leonis IX. sess. 5. num. 35. pag. mibi 277.*
1683. 28. Aug. — Vacante Suffraganea Ecclesia, quæ Capitulo caret, illius administratio, & Vicarii deputatio pertinet ad Metropolitanum: Quod si Metropolitana Ecclesia careat Pastore, pertinet ad Capitulum Metropolitanæ, non verò ad antiquiorum suffraganeum Episcopum. *Congreg. Concilii*

- est in d. Hibernien. apud eund. ibid. num. 36. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 10. num. 13.*
1685. 13. Jan. — Administratio, & dispositio Oblationum, quæ sunt in Oratorio, seu Ecclesia, spectant ad Vicarium, non verò ad Archypresbyterum Ecclesiæ Parochialis. *Congregat. Concil. in Nullin. seu Nonnullana Juris Provincialium, apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 2. Constitut. 1. Anathemati IV. sess. 2. num. 20. pag. mibi 24.*
1685. 14. Apr. — In electione Vicarii Capitularis sunt præferende Dignitates, & Canonici, quatenus sint idonei, Canonico Coadjutori, ut respondit *Congreg. Concil. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 10. num. 13.*
1686. 16. Jan. — Vicarii Priorum particularium nullam habent facultatem erigendi Tribunal quod soli Judici ordinario de jure competit, ut post Card. in Clem. 2. §. Notarium, de re judic. tradit Lancelot. & Corrad. in Templi Judic. lib. 2. cap. 1. in verb. Consultarium, num. 2. fol. 138. apud Rotam in Teletana Jurisdictionis super excessibus coram Ursino, in additam. ad Cardinal. de Luca, decis. tom. 1. decis. 3. de jurisdiction. num. 10. pag. mibi 39.
1688. 26. Jun. — Potest Vicarius Generalis in litteris compulsozialibus, & hujusmodi comminari Episcopis suffraganeis poenam Interdicti ab ingressu Ecclesiæ. *Congregat. Concil. in Massalubren. absente tamen Metropolitanò, ut addit ead. Congreg. 18. Sept. ejusd. Anni, apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 1. Constitut. 2. Leonis IX. sess. 5. num. 79. & 85. pag. mibi 287.*
1689. 10. Jan. — Episcopo, ejusque Vicario impediri non debet delegata jurisdictionis in concernentibus Curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, tam in Ecclesiis Regularibus Curatis, quàm in Personis illam exercentibus: non tamen potest Episcopus ob delegatam jurisdictionem excludere Superiorem Regularem à cumulati-
- v2 Vif-

174
 2a Visitatione earundem Ecclesiarum, & Parochorum, jure ordinario; eà ratione, quia jurisdic-
 tio delegata non censetur Ordinariis tributa priva-
 tive ad Superiores Religionis, sed cumulativè,
 Fagnan. in cap. ut Privilegiis, de Privilegiis, num. 42. &
 in cap. Quanto, numer. 31. de offic. Ordin. Barbot. de
 Jur. Eccles. lib. 1. cap. 4. num. 2. c. v. nisi, item visitare,
 Gratian. distict. 154. num. 2. ubi Carol. Ant. de
 Luc. num. 71. Card. de Luc. disc. 2. de Jurisd. num. 42.
 non enim implicat Ecclesias, vel Personas à pluri-
 bus Superioribus visitari, ab Episcopo scilicet ju-
 re delegato, & à Superiore Regulari jure ordi-
 nario, ex Tridentino sess. 24. cap. 3. de reform.
 Fagnan. in cap. nullius, de Paroch. num. 30. & 31.
 Cardin. de Luc. loc. cit. apud Rotam in Teletana
 Jurisdictionis coram Molines, in additam. ad Theatr.
 d. Cardin. de Luca, decis. 1001. 1. decis. 15. de Jurisd.
 num. 2. 7. & 8. pag. mibi 60. & 61.

1689. 14. Mar. — Qualitas subjectiva probatur ex
 enunciativis antiquis emissis ab Ordinario in actu
 approbationis Vicariorum, *Rota in Pamplonensis
 Vicaria coram Emerix, tom. 2. decis. 883. num. 2. ubi
 num. 7. dictum fuit, quod item probatur ex obvie-
 rantia depurandi Vicarios ad libitum, eique assignandi
 simplex salarium, quod denotat eorum
 amovibilitatem, ex Jo. Andr. in cap. episcopus num.
 2. de Præben. & Felin. in cap. pastulasti, num. 1. vers.
 aut perceptis.*

1689. 14. Mar. — Admissio Vicariorum facta ab
 Ordinario, non per viam Institutionis auctori-
 zabilis, sed per viam simplicis approbationis, de-
 notat unionem subjectivam, & plenariam. *Rota in
 d. Pamplonensis, coram eod. ibid. num. 90. ubi num. sen-
 dictum fuit, quod deputaciones Regularium in Vi-
 carios fieri debent ad naturam.*

1790. 5. Maii. — Vicaria etiam perpetuò collata in
 titulum non excludit, quin Cura per modum cu-
 jusdam Juris, & in habitu sit apud Priorem, seu
 Abbatem, *Cardin. Cleus. 1. tit. 10. de offic. Vicario apud
 Rotam*

*Rotam in Gerunden. Habitacionaria coram Ursino,
 in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 1.
 decis. 27. de Beneficiis, &c. pag. mibi 211.*

1690. 6. Maii. — Proponendi sunt casus particu-
 lares ad hoc, ut decidatur, an casus in quibus agi-
 tur de intestate, & juris Episcoporum tam acti-
 vis, quam passivis inter Episcopum, & Subditum,
 tractari, cognoscit, & terminari debeant in prima
 instantia coram Vicario Generali, seu Provisore
 Episcopi. *Congregat. Concil. in una Calagurizana
 apud Petram in Commentar. ad Constit. Apost. 1609. 1.
 Constitut. 1. Leonis IX. sess. 2. num. 147. Et bend
 quia plures cadunt inspectiones, singulis casibus
 applicanda.*

1690. 4. Aug. — Episcopus præter Vicarium Fora-
 neum non debet retinere in locis Diocesis alios
 Patentatos. *Congreg. Episcoporum in Ferentina, apud
 Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 8. form. 6.
 numer. 24.*

1690. 19. Aug. — Pro validitate renunciacionis à
 Novitia faciende non requiritur presentia, &
 interessentia Episcopi, seu Vicarii Generalis, sed
 sufficit præcessisse licentiam in scriptis unius co-
 rum, prout plene articulo discussio declaravit
*Congregat. Concil. in Mantuana, & acta in ead. 12. Fe-
 bruar. 1690. apud eund. d. par. 1. tit. 11. form. 13.
 numer. 10.*

1690. 15. Sept. — Dum Superior Regularis recipit
 Monachum sufragia ad effectum admitendi
 Educandam in Monasterium sibi subjectis, cum eo
 non assistit Vicarius Generalis, aliusve ab eodem
 deputatus. *Congregat. Episcoporum in Cremona, apud
 Mattheuz. in Offic. Cur. reg. tom. 2. cap. 1. num. 6.*

1691. 1. Dec. — Curati seu Vicarii Ecclesiarum Pa-
 rochialium Monasterii unitarum, venientes acce-
 dere, & intervenire Synodo Diocelana, & Con-
 gregationibus Casuum Conscientie, juris reme-
 diis ab Episcopo compelluntur. *Congregat. Concil.
 in Landen. Jurisdictionis, apud Monacel. in Formu-
 lar.*

lar. leg. pract. par. 1. tit. 6. form. 20. num. 14. ubi alia etiam recensentur Decisiones.

1692. 11. Jun. — Deputatio Vicariorum pro exercitio Curæ actualis, locato Decimarum, & exactione fructuum factæ ab Abbate Monasterii, cui unio facta fuit, sunt signum unionis. *Rota in Calagurritana Quarta funeralis de Naxera coram Emerix, tom. 2. decis. 1023. num. 6. quæst. benefic. par. 3. cap. 141. num. 16. & seq.*

1692. 26. Jan. — Facultas concedendi Personis Sæcularibus licentiam alloquendi Moniales Regularibus subiectis in Civitate quidem ad Episcopum, sive ejus Vicarium Generalem, ac Superiorem Regularem, cui Moniales ipsæ subiectæ sunt, conjunctionem, ita ut idem Episcopus, seu ejus Vicarius primo loco subscribat: per Dioecesim verò non ad Vicarium Foraneum, sed ad alium ab eodem Episcopo ad id deputandum, nec non ad Superiorem Regularem, qui priori loco subscribat conjunctionem, pariter spectas: idemque quoad licentiam eorum, quibus ordinariè septa Monasteriorum earundem Monialium ingredi necesse est, servetur, repentinis tamen casibus extreme necessitatis exceptis, in quibus licentia unius eorum subscriptione roborata sufficiat. *Congregat. Concil. in Hiernac. & antea Congregat. Episcopor. in Camerinen. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 11. form. 19. num. 3.*

1692. 16. Maii. — Patroni nominando ad Vicariam ex manuali in perpetuum erectam, videntur tacite approbare erectionem, ad tradita per Vivian. de Jurispatr. lib. 1. 4. post. cap. 2. num. 6. Andriol. contror. 1. 45. num. 38. prope fin. apud Rotam in Mediolanens. Vicaris coram Emerix, tom. 2. decis. 1050. numer. 4.

1692. 7. Jun. — Si agatur de Vicario, seu Æcono-
mò deputando propter absentiam Parochi, tunc illius nominatio regulariter ad ipsum Parochum spectat, quamvis inquisitum, cum approbatione tamen

tamen Episcopi, per quem fit Congregat assignatio. *Congregat. Concil. in Alitern. & antea Congregat. Episcopor. in ead. 1691. 7. Dec. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 10. form. 14. num. 4.*

1693. 23. Jan. — Centuræ latæ per Vicarium Capitularum etiam contra Canonicum, qui contra prohibitionem Edicti accesserat ad colloquendum sine licentia cum Moniali Sorore germana, valide declarantur à sacra Congreg. Episcopor. in Melphiten. apud eund. d. par. 1. tit. 11. form. 19. num. 4.

1693. 4. Maii. — Electio Vicarii Generalis in Examinatorem cum adjuncto presentem, dicitur valida. *Rota in Hierona Parochialis coram Molines. apud eund. in append. ad par. 2. decis. 29. num. 3.*

1693. 8. Maii. — Omnes Canonici, & Beneficiati Rufficæ, & Collegiarum Ecclesiarum Urbis habentes Indulta pro singulis diebus, & horis, quibus ratione servitii in eorum muneribus, seu officiis actualiter præstandi impediti fuerint, adhuc sunt puniendi, toties quoties Ecclesie, seu choro non interfuerint, sed in qualibet Hebdomada hujusmodi puncta possunt, & debent deleri, tenet pro illis tantum diebus, & horis, quibus Indultarii allegaverint particularia impedimenta ratione eorumdem in munerum, eorum conscientia desuper strictissime onerata, & circa hujusmodi impedimentorum relevantiam iudicio proprii Vicarii cujuscumque Ecclesie: in Ecclesiis verò, ubi non adest hujusmodi Vicarius, iudicio dignioris Canonici, est deservendum. *Innocentius XII. apud Antonell. in tract. post. de jurib. & merib. Clericor. lib. 2. in adda. final.*

1693. 13. Jun. — Vicario perpetuo S. Ioannis Lateranensis debetur præcedentia super cæteros etiam Rectores perpetuos Parochialium Urbis. *Congregat. Rit. Eminentiſſimo Carmino Ponente, apud Petram in Commentar. ad Constit. Apostolic. tom. 1. Constit. 2. Paschalis II. num. 45. pag. mini 377.*

1693. 8. Aug. — Ordinarius vigore cap. 7. sed. 7. de reſorm.

reform. potest Curam, quæ exerceatur in Ecclesiis Regularium per Vicarium amovibilem erigere in Vicariam perpetuam, si tamen agatur de Ecclesiis Parochialibus simpliciter Monasteriis unitis, nam utique poterit, si sibi melius expedire videatur. *Congregat. Concil. in Tuderina, apud Monacel. in Formulæ leg. penit. par. 2. tit. 1. c. form. 1. num. 33. ubi quod si verò termino sit de Ecclesiis Curatis positus in loco Monasteriorum, quibus imminet Cura Animarum ab ipsorum primæva fundatione, tunc non poterit, quia huiusmodi Ecclesiæ Curate dicuntur de Mensa Monasterii, non autem simpliciter unitæ: pro his igitur servanda est dispositio cap. 1. *off. 25. de Regular. ubi Barboza num. 2. c. 2.**

1693. 14. Dec. — Indulta suscipiendi Ordines extra tempora à jure statutis, deneganda sunt iis, qui aliqua dispensatione indignant impedimenti ex eorum delicto provenientes, & Sede Episcopali vacante infra annum à die vacationis minime danda iis, qui Beneficium Ecclesiasticum recepti, seu recipiendi occasione arctati non fuerint. *Innocentius XII. apud d. Monacel. in append. ad par. 1. pag. mibi. 477.*

1694. 27. Ian. — Vicarius Episcopi non potest privationis Beneficii sententiam proferre absque speciali mandato ejusdem Episcopi, cap. 2. de offic. Vicar. in 6. apud Rotam in Terraconen. Presumptiva, coram Muro, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 50. de Regular. c. num. 3. pag. mibi. 377. ubi num. 12. dicitur fuit, quod Arbitrium concessum in Indulto regulari à iure, & exerceri non potest ab Officiali Episcopi, si Episcopo directum fuerit.

1692. 27. Ian. — Ex causa non residentie decretum non potest privato Beneficii, si juxta eam causa terminetur rediti, præcipue si exercetur Beneficium per alionem Vicarium. *Rota in d. Terraconen. coram eod. ibid. num. 10.*

1694. 7. Jun. — Potest Papa in Vicariis ad nominationem apponere Decretum reservationis specialis,

specialis, per ea, quæ articulo formiter disputato firmavit *Rota in Valentina Vicaria coram Urfino, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 17. de Benefic. c. num. 1. pag. mibi. 292. ex alia ejusdem Rotæ decisione in London. ibid. Vicaria 29. Mar. epus 4. anni coram Caprara.*

1694. 7. Jun. — Episcopus Civitatum unitarum debet in unaquaque Diocesi tenere unum Vicarium. *Congregat. Episcoporum in Salaria, apud Palucc. in Compendi. ad Consultat. Causar. Jar. Pignatell. par. 1. tit. de Suffraganeis, pag. mibi. 407.*

1695. 11. Mar. — In actibus facultativis, ut est deputatio Vicarii Generalis, non datur consuetudo, neque præscriptio. *Rota in Valven. Præsentiorum coram Taji. apud Monacel. in append. ad 2. par. dec. 4. num. 3.*

1695. 20. Jun. — Vicarius perpetuus non potest interesse, nec præscribere in Choro Communitatis Beneficiorum Ecclesiæ, nec cantare Divina Officia tam intra, quam extra Ecclesiam in Ecclesiis ei annexis, nec participare de distributionibus unâ cum Beneficiatis, nec de elemosinis, & aliisque relictis Ecclesiæ pro Missis, & Divinis Officiis celebrandis, nec tenetur Communitas prædicta ei concedere partem Missarum celebrandarum sive ex fundatis, sive ex adventitiis, nec demum ille se ingerere potest in gubernio ejusdem Communitatis, nec habere vocem activam & passivam in illius Capitulis, & Congregationibus, nec præsumere, quod sine ejusdem Vicarii licentia, & consensu Communitas Congregationem, & Capitulum facere non possit. *Rota in Majoricu. Vicaria coram Muro, apud Piton. discept. Ecclesiasticar. par. 1. disceptat. 27. num. 35.*

1695. 29. Jul. — Universitates Latorum sunt capaces nominandi Vicarios Curatos amovibiles. *Congregat. Episcoporum in Aquilina favore Universitatis Terræ Arzobona, juxta firmata à Rota coram Priolo, decis. 104. c. coram Peutingerio, decis. 173. apud*

Monacel. in *Formular. leg. praef. par. 1. tit. 10. form. 18. numer. 1.*

1695. 6. Aug. — Vicarius Generalis Alberonae tenentur interesse Synodo Provinciali Beneventanae. *Congregat. Concil. contra d. Vicarium, apud Petram, in Commentar. ad Constitut. Apostolic. tom. 1. Constit. univ. Hincarii II. sess. 1. num. 29. pag. mibi 470. etiam ex Fagnan. in cap. quod super his, num. 8. & seq. de maior. & obed. & in cap. eius membra, numer. 33. & Barbol. de Jur. Eccl. tit. de Abbat. cap. 17. num. 22.*
1695. 15. Sept. — Non licet Ministris Consolationis Urbis retinere Confessarios in Ecclesia ad audiendas Populi Confessiones, nisi de licentia Eminentiissimi Vicarii. *Congreg. Viscer. Apostol. apud Pasucc. 1691. r. tit. de Hospitalibus, pag. mibi 327. ad II. ¶ Notandum primo, quod tum Vicarius Generalis Episcopi, tum etiam Capitulum Sede vacante potest per Vicarium a se electum Sacerdotes ad Confessiones approbare, ut tenent quatuordecim citati à Barbola in *Collect. ad Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 15. num. 25. & 27. & habet etiam Biffius in *Hist. rom. 1. lit. A. n. 419. §. 2. ¶ Notandum secundo, quod Vicarius Episcopi finito Vicariato, indiget approbatione pro audiendis Confessionibus, nisi eam antea habuerit, Mend. in *Epitomi. verb. Approbat. numer. 2. apud d. Biffium, ibid. §. 10.****
1696. 23. Jan. — Vicaria perpetua provideri debet ab Episcopo ad nominationem Rectoris Ecclesiae, apud quem residet Cura habitualis, ut exprimit Pius V. in *Constit. la 47. §. Volumus, latè tradunt Turricell. de univ. cap. 4. num. 57. Barbola de potest. Parochi, cap. 2. num. 19. apud Rotam in *Carpentaria. Vicaria coram Emerix, tom. 3. decis. 1301. num. 1. confirmata 25. Jan. ejusd. anni. coram eod. ibid. decis. 354. num. 1.**
1696. 23. Jan. — Vicaria, in quam translata est totalis Cura actualis, & habitualis, provideri debet ab Episcopo per Concursum, ut tradunt Gonzalez ad regul.

- ad regul. gloss. sub num. 16. vers. si vero nactus, Garza. de Benef. par. 9. cap. 2. num. 298. cum seqq. Barbola de potest. Parochi cap. 2. num. 19. Pax Jordan. ibi cor. Eccles. lib. 10. tit. 8. num. 62. & seq. apud Rotam in d. Carpentarian. coram eod. ibid. num. 4.
1696. 23. Jan. — Unio probatur per provisiones, seu nominationes admittas ab Episcopo, seu ejus Vicario Generali. *Reca in Carpentaria. Vicaria coram eod. ibid. n. 3. confirmata 25. Junii ejusd. anni coram eod. ibid. decis. 1354.*
1696. 23. Jan. — Curatus habens Curam habitualem Ecclesiae supplere debet per Vicarium, ut inquit Turricell. de univ. cap. 4. num. 45. in Vicarium verò non dicitur translata Cura, etiam habitualis, si ipsi assignata fuerit certa Congrua, ut tenent DD. citati à Rota in d. Carpentarian. coram eod. ibid. numer. 7.
1696. 11. Febr. — Episcopus non potest arctari ad retinendum Vicarium. *Congregatio Concilii approbando votum Rota editum 1694. 12. Junii, & 1695. 11. Mar. coram Emerix, apud Monacel. in *Formular. leg. praef. par. 1. tit. 1. form. 1. num. 6.**
1696. 17. Mar. — Vicarium, sive Æconomum deputate in Ecclesiis Parochialibus vocantibus tam Secularibus, quam Regularibus, & Iurispatronatus, ac exemptis pertinet privativè ad Episcopum, nec ullus inferior, qui non habet jurisdictionem quasi Episcopalem cum facultate congregandi Synodum, potest in ista deputazione se ingerere, quamvis alteri, quam Episcopo collatio competeret Beneficii. *Congregat. Concil. in *Pisana, apud eund. d. par. 1. tit. 10. form. 1. num. 3. ubi num. 4. ait, quod si azeatur de Æconomio deputando propter absentiam Parochi, tunc illius nominatio regulariter ad ipsum Parochum spectat quamvis inquisitum, cum approbatione tamen Episcopi, per quem sic Congrua assignatio, ex ead. *Congreg. in *Adiletan. 1692. 7. Jun. & antea *Congreg. Episcoporum, in ead. 1691. 7. Dec.*****
1696. 5. Maii — Si Congrua assignata Vicario non

est insufficienti, augeatur, ut censuit Congregatio Concilii in *Exequiis*, & antea in ead. 1695. 10. Ianuar. apud Monacel. in *Formular. leg. pract. par. 2. tit. 35. form. 1. num. 31.*

1696. 25. Iun. — Collatio Beneficii facta à Vicario Generali Episcopi, non docto de speciali facultate, non sublimetur, ad text. in *cap. fin. de offic. Vicar. in 6. General. ad reg. Cancellar. 5. 4. Prax. num. 34. Marchesian. de censuris. par. 1. cap. 6. num. 120. fol. 260. Barthol. de pñ. c. pñ. off. Episc. par. 3. alleg. 5. 4. num. 69. Peregrin. in *Frax. Vicar. par. 1. sect. 2. num. 37. apud Rotam in Germanen. Beneficii coram Muto in additum. ad Theatr. Carlin. de Luca, decis. vol. 2. decis. 135. de Benefic. c. c. num. 17. pag. mibi 288.**
- ¶ Notandum primo, quod Episcopus tenetur itare collationi facta à Vicario suo facultatem habente conferendi, si contulerit legitime, & idoneo, & non contra formam mandati ad conferendum: scilicet si si contulit contra dictam formam, vel non legitime, & in casu tenetur Vicarius illi, cui contulit, ad damna, & expensas, sicut etiam conteste cionem aliam Beneficium, iuxta *cap. inter cetera, de Probato. c. ibi DD. citati à Lauren. de Vicar. cap. 4. §. 3. quæst. 266.*
- ¶ Notandum secundo, quod si Vicarius habens facultatem conferendi, contulit indigno, is pro illa vice privatur potestate conferendi, & sic digno amplius illud non poterit conferre, tanquam iam functus officio suo, *cap. compromissario, de elect. in 6. sicut iudex, qui lententiam protulit, quem revocare non potest, l. iudex, ff. de re iudic. cap. in litteris, de offic. deleg. culpa autem Officialis, aut Vicarii Domino nocere non debet, Laym. in *not. Romanen. de offic. Vicarii in 6. num. 9.**
- ¶ Notandum tertio, quod Vicarius non potest cognoscere de collatione facta ab Episcopo, ea ratione, quia inferior factum Superioris rescindere non potest, *cap. cum senserat, de infra. cap. ut ne frons, de appellat.*

1696. 25. Jun. — Vicarius licet non possit confirmare

mare donationem Jurispatronatus absque speciali commissione Episcopi, præsumitur cum ea in confirmatione processisse, si illam enunciaverit, & temporis lapsus considerabilis intercesserit, Lambertin. de *Jurispatron. lib. 1. par. 2. qu. 1. art. 8. c. 11. apud Rotam in Compostellan. Parochialis coram Priorio, in additum. ad Theatr. Carlin. de Luca, decis. vol. 4. decis. 25. de Jurispatronatus, c. c. num. 7. pag. mibi 63.*

1696. 25. Jun. — Consuetudo providendi per Concursum Vicariam Ecclesie unitæ debet probari in præcis terminis Ecclesie, de qua agitur, aliàs ab una ad aliam non valet illatio, Adden. ad Gregor. decis. 577. in fine, & ad hunc effectum non attenduntur aliqua Provisiones, Rotam in *Corpentoraten. Vicaria coram Emerix, tom. 3. decis. 354. numer. 13. c. 14.*

1696. 1. Jul. — Electio, seu deputatio Vicarii in Beneficiis servitoriis non requirentibus personalem residentiam de jure spectat ad Proprietarium, seu Titularem, quidquid sit in aliis Beneficiis non Curatis, ut ex Lap. alleg. 5. num. 8. Paris. conf. 50. num. 6. lib. 4. tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 5. §. 3. num. 38. conf. similiter, apud Rotam in *Caarten. Turis amovendi coram Emerix, tom. 3. decis. 1374. num. 1. ubi num. 4. dictum fuit, quod Episcopus potest istos Vicarios amovere ex causa legitima.*

1696. 4. Jul. — Observantia demonstrat, quod Ordinarius dederit facultatem Vicario pro confirmatione donationis Jurispatronatus, Rotam in *Meleotann. Jurispatronatus coram Molines, in additum. ad Theatr. Card. de Luca, decis. vol. 4. decis. 25. de Jurispatronatus, c. c. num. 19. pag. mibi 67.*

1696. 1. Dec. — Si præter Canonicos ad Vicarii electionem vocandi sint juxta consuetudinem præscriptam alii de Clero, qui aliis de jure non dicuntur de corpore Capituli, prout sunt Portionarii, alique Beneficarii Ecclesie, talis consuetudo est

M 4 servan-

- servanda. *Congreg. Conc. in Castellaten. de antea in Nullius Alimura 1690. 9. Dec. & 1697. 4. Apr. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 1. form. 2. num. 9.*
1696. 10. Dec. — Unionis Beneficii conjectura ad effectum excludendi Concursum, resultat, quando Vicarius percipit Congruam, vel salarium e manibus alterius. *Rota in Geronden. Beneficii coram Analdo, tom. 1. decis. 3. num. 3.*
1696. 10. Dec. — Vicaria unita conferri debet ad nominationem eius, ad cuius favorem facta est unio, non autem per Concursum ab Episcopo indicendum, nisi in Bulla Unionis expresse præcipiatur, quod confertur per Concursum. *Rota in d. Geronden. coram cod. ibid. num. 4.*
1697. 22. Jan. — Sententia lata per Vicarium Ecclesie contra ipsam Ecclesiam, magnam juris habet præsumptionem, ut ex Felini. in cap. ad aures, nom. 1. 5. de rescript. dixit Rota in Nullius, seu Senogallien. Bonorum super nominatione coram Muto, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vel. I. decis. 10. de Servit. & Emphy. num. 13. pag. mihi 173.
1697. 5. Jun. — Ordinarius, qui admittit præsentationes, censetur ratificasse actum gestum à Vicario pro acquisitione Jurispatronatus, ad tradita per Coccin. in annotationib. decisibus, annotat. 247. à num. 27. usq. ad 31. apud Rotam in Melvitanis Jurispatronatus coram Molines, in additam. ad Theatr. d. Cardin. de Luca, decis. vel. 4. decis. 26. de Insuperat. coram, &c. num. 11. pag. mihi 69.
1697. 21. Jun. — Allegans consuetudinem, quod Vicarius non soleat sedere in Synodo post Episcopum, tenetur probare. *Soc. lun. cons. 65. num. 26. lib. 1. Rolan. à Valle cons. 40. num. 43. lib. 2. Noal. cons. 65. num. 5. Decian. cons. 7. num. 65. lib. 3. apud Rotam in Hispan. turis sedendi in Synodo coram Muto, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vel. 1. decis. 9. de Jurisdictione, num. 5. pag. mihi 89.*

1697.

1697. 21. Jun. — Absente, aut non existente Vicario, nulla inchoari potuit consuetudo præcedentia, ad quam inducenda requiritur, quod illi, qui de præcedentia contendunt, infirmum conveniant, ut ex text. in l. ubi autem, ff. de verbor. oblig. & ex Surd. decis. 65. num. 8. dixit Rota in d. Hispan. coram cod. ibid. num. 9.
1697. 26. Jun. — Bulla S. Pii V. demandans electionem Curati actualis ad nominationem Curati habitualis loquens de Vicariis non restringitur ad illas dumtaxat unitas, sed generaliter disponit de quibuscumque Vicariis. *Rota in Neovices. Fortinum coram Molines, in additam. ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vel. 2. decis. 9. de Beneficis, &c. num. 13. pag. mihi 214. ex Decisionib. in Tirafunen. Vicaria curati Litta relatis per Garz. de Benefic. par. 9. cap. 2. num. 309. & 309.*
1698. 13. Jan. — Consuetudo servari debet circa præcedentiam inter Vicarium, ac Dignitatem, & Canonicos paratos. *Rota in Terraconen. Bracedentia coram Analdo, tom. 1. decis. 25. num. 14.*
1698. 14. Apr. — Abique specialis commissione Sanctitatis sue potest Eminentissimus Urbis Vicarius admittere Clericos ad Beneficia cap. Olearius, prout declaravit *Congregat. Concil. in Romana, apud Antonel. de jurib. Clericor. in fine Operis, & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 10. form. 19. num. 14.*
1698. 15. Maii. — Vicarius Generalis in casu suspensionis procedat cum Adjuncto partibus non suspecto, ab Ordinario eligendo, ut ex Gregorio XIII. consulendo tam Episcopis, quam Colligantibus censuit *Signatura Justitia in Montensi, Fonesti D. Sylva, & antea in Bononien. 1696. 20. Sept. Fonesti D. Sanvitale, apud Petram in Commentar. ad Consuet. Apostolic. tom. 1. Consuet. 1. Leonis IX. sess. 2. num. 139. ubi quod hanc provisionem utpotè satis benignam utrique parti, omnia Tribunalia, & receperunt in causis suspensionis prædictæ in quibus*

bu.

buscumque causis, ubi Mentia habet interesse tam consequitivum cum illo Ecclesie, quam proprium, & sitis Partibus per deputationem Conjudicis, qui simul judicare debet cum Vicario.

1698. 3. Aug. — Abbas, seu ejus Vicarius non potest solus concedere litteras testimoniales de vita, & moribus Presbyterorum sui Districtus recedere voluntiam a locis Abbatie, sed simul requiruntur testimoniales Episcopi. *Congregat. Concil. in Causa Burgensi. S. Sepulchri, apud Piton. discipul. Ecclesiar. par. 1. discipul. 20. num. 1. Et 28. ad 11.*

1698. 3. Aug. — Non potest Episcopus prohibere Parochis, & Vicariis Parochialium Ecclesiarum tam Sæcularibus, quam Regularibus, ne extra eorum Parochias audiant Confessiones suorum Parochianorum. *Congregat. Concil. in d. Burgen. apud eund. ibid. ad 111.*

1698. 3. Aug. — Non potest idem prohibere Episcopus eidem Parochis, & Vicariis, ne in eorum Parochias audiant Confessiones non suorum Parochianorum. *Congregat. Concil. in d. Burgen. apud eund. ibid. ad 11.*

1698. 3. Aug. — Abbas, seu ejus Vicarius potest se intrulare Iudicem Ordinarium Districtus Abbatie in illis causis, in quibus habet cognitionem ad formam laudi. *Congregat. Concil. in d. Burgen. apud eund. ibid. ad 11.*

1698. 3. Aug. — Vicarius Curatus Monachus exercens Curam Animarum Ecclesie Monasterii, que Parochialis existit, non debet examinari, & approbari ab Episcopo ad formam laudi. *Congregat. Concil. in d. Burgen. apud eund. ibid. ad X.*

1698. 20. Sept. — Si forte in aliqua Cathedrali electus, sive potius abusus iusfragus publicæ, & in aperto prestandi, omnino tollatur, non solum in Vicarii electione, sed etiam in aliis resolutionibus Capitularibus, ut liberius quisque valeat iuram sententiam dicere, propriamque exonerare conscientiam, & ut ita evitentur jurgia, rixe, & ini-

mi.

micitiæ inter Capitulares, prout expedire censuit *Congregat. Concil. in Melitana, & antea in ead. 1697. 23. Nov. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 1. form. 2. num. 11.*

1698. 14. Nov. — Non potest Capitulum in deputatione Vicarii, seu literis patentibus aliquid sibi reservare, aut potestatem electi coactare, seu restringere: & si de facto, conditione, aut modificatione aliqua Vicarium eligeret, postet iste restrictionibus non obstantibus munus iuum liberè exercere, utque ad adventum novi Episcopi. *Congregat. Episcop. in Venetiana, apud eund. ibid. form. 2. num. 16.*

1699. 6. Febr. — Vicarius Capitularis potest eligi, etiam si statim defuncto Episcopo; Canonici certo sciant novum Episcopum electum, & præconizatum, aut ab alia Ecclesia translatum fuisse; donec enim novus Episcopus litteras Apostolicas non expedierit, & illarum vigore possessionem Episcopatus non fuerit adeptus, Sedes dicitur vacans, ut in terminis electionis Vicarii. *Congregat. Episcop. in Sirmiana, apud eund. par. 2. tit. 16. form. 10. num. 13.*

1699. 10. Febr. — Censuræ essent nullæ, quando prima citatio, seu monitio per productionem, & admissionem litarum, vel Iudicis Decretum, esset circumducta, & post interpositam appellationem Episcopus, sive ejus Vicarius procederet ad denunciationem Censurarum absque nova citatione, ut in terminis Censurarum pro tuitione Inimunitatis Ecclesiasticæ litarum. *Congregat. Inimunit. in Caserensium, & antea in Karnien. 1698. 1. Dec. ac in Cösignanen. 1687. 18. Nov. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 1. form. 8. num. 6.*

1699. 13. Febr. — Si Episcopus sit ab exercitio jurisdictionis iuspenus, adhuc retinet jus eligendi Pædicatorem in Cathedrali (si tamen ipse solvat) & non Vicarius Apostolicus, ut respondit *Congregat. Episcop. in Strava, apud eund. par. 2. tit. 13. form. 8. num. 3.*

1699.

1699. 11. Apr. — Si adesse consuetudo legitime præscripta admittendi in electione Vicarii Capitularis Canonicos abentes per Procuratorem, talis consuetudo esset intelligenda, & restringenda ad abentes intra Provinciam, & ibidem detentos aliquo legitimo impedimento de tempore actualis electionis Vicarii, prout censuit, & declaravit *Congregat. Concil. in Hydruntina*, in qua non obstante prætoris, & allegata consuetudine admittendi abentes per Procuratorem, fuit declarata nulla electio Officialium, in qua fuerunt ad vorandum admissi per Procuratorem duo Canonici, qui morabantur Neapoli, ut refert Monacel. in *Formular. leg. præf. par. 1. tit. 7. form. 2. num. 8.*

1699. 11. Apr. — Si Vicarius Episcopi non est de Capitulo, non potest interesse, neque vocem habere, etiam si Episcopus sit abens, ut novissime declaravit *Congregat. Concil. in d. Hydruntina, apud eund. d. par. 1. tit. 2. form. 4. num. 26.*

1699. 2. Maii. — Vicarius Generalis non constitutus in Sacris abente Episcopo, non potest habere vocem in Capitulo. *Congregat. Concil. in Hydruntina nullitatis electionum, apud Petram in Commentaria ad Constitut. Apostolic. tom. 1. Constitut. 1. Locus 1. sectio. num. 53. pag. ubi 68.* ubi tamen rationem reddidit hujus resolutionis, quia scilicet agebatur de electione Officialium ipsius Capituli, & sic de respectante ad Capitulum, in quo præcisè consuetudine nullum jus habet Vicarius convocandi, nec interessendi, nec minus in casu, quo necessarium petenda sit licentia ab Episcopo, seu Vicario, nam adhuc illa petita, & concessa, nequit nec Vicarius, nec Episcopus interesse.

1699. 30. Maii. — Vicarius Apostolicus, ne indigni ad Ordines promoveantur, ipse approbare illos debet, & Episcopus dimittere: eo modo, quo Prelatus inferior Nullius approbat, & commendat mores, & requisita Subditorum, & Episcopus viciorum eidem vel Ordines confert, vel Dimittit.

missorias concedit. *Congregat. Concil. in Nullius, seu Maurinens. ad 111. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 16. form. 8. num. 3.* ubi etiam præsertum, quia Vicarius Apostolicus, nisi obstat exceptio in litteris suæ commissionis apposta, potest etiam Dimissorias concedere, *cap. 11. cum juncta Gloss. de elect. in 6.*

1699. 5. Sept. — Vicarius Curatus Congruam certam debet habere ad formam Constitutionis. *S. Pii V. la 47. in Bullar. tom. 2. quamvis sic amovibilis, cujus quantitas ad præscriptum distæt Bullæ, aut alterius provisionis jam taxata, non potest minui, quamvis Curatus electus, & deputatus dimissioni consentiat, & pro minori quantitate spondeat deservire: quia hujusmodi pactio sapit Sumoniam, & damnata fuit à Sacra *Congregat. Concil. in supra Burgi S. Sepulchri Congrua, & antea à *Congregat. Episcoporum. 1670. 8. Off. apud eund. par. 1. tit. 10. form. 18. num. 15.***

1699. 12. Dec. — Si Episcopus reperitur insuperius à jurisdictione, & habeat præservatum jus conferendi Beneficia, non potest ex approbatis in Concursu Parochialis digniorem prælegere, sed hoc jus pertinet ad Vicarium Apostolicum. *Congregat. Concil. in Serrana Parochialis, apud eund. d. par. 1. tit. 4. form. 16. num. 3.* & habet etiam *Rota in Papien. Præpositura, coram Analdio, tom. 1. decis. 64. num. 22.*

1700. 24. Apr. — Si Episcopus post concessionem Dimissorialium ex infirmitate decederet, adhuc si expedire non essent pro illis Subditis, quibus nominatum fuerunt concessæ, possunt expediri à Vicario Capituli, etiam intra annum Sedis vacantis. *Congregat. Concil. in Mexicana Littecentum Dimissorialium, apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 4. form. 5. num. 2. ubi form. 9. num. 9. ait, quod Testimoniales de vita, & moribus Ordinandorum debent inscribi ab Episcopo, nam testimonium ejus Vicarii, nisi habeat speciale mandatum conceden-*

deridi Dimissorias, non suffragatur, ut declaravit
ead. *Congregat. sup. cap. 8. sess. 23. de reform.*

1700. 30. Apr. — Observantia declarat legem ere-
ctionis Vicarij, maxime inducta ex facto ejus, qui
erectionem fecit, & erectionis legem admisit. *Rota
in Hispanen. visitationis curam Molines. apud Pit-
ton. d. scriptas. Ecclesiasticar. par. 1. d. scriptas. 27. num.
13.*

1700. 15. Maii. — Si coram Vicario Suffraganei
adum esset de causa visitationis, vel correctionis
morum sine parte citationis, & nulla adhibita cau-
sa cognitionis, tunc appellatio non esset admittenda,
nec concedenda inhibitorio saltem quo ad suspensum,
ut respondit *Congregat. Cancell. in Causa Ra-
gni Saratice ad l. apud Monacel. in Formular. leg.
pract. par. 3. tit. 1. form. 32. num. 1.*

1700. 2. Jul. — Licet convocatio Capituli ne-
queat fieri ob eo, qui non est de gremio Capituli,
ex Pignatelli. *conf. 154. num. 5. tom. 2. ubi declar. Sacr.
Congr. id tamen procedit in Capitulis solitis, quz
sunt ab interesse ejusdem Capituli: tunc autem,
si congregetur a superiore auctoritate judiciali pro
necessitate actus, qui requirit Capituli consentium,
vel consilium. Rota in Hispanen. Jurisprudentia in
Capitulo coram Olino, apud Petram in Comoncar.
ad Constitut. Apostolic. tom. 1. Constitut. 1. Leonis Ma-
gno, sess. 22. num. 53. ex quo inferit, quod etiam Vica-
rius Episcopi potest convocare, juxta existente cau-
sa in his negotiis, in quibus juxta suas facultates su-
dex esse potest.*

1700. 3. Jul. — Potest Episcopus, vel Vicarius in
convocatione interesse, sed deinde exire, dum de
eo esset in Capitulo tractandum. *Nota in d. Hispanen.
cor. cod. apud eund. ibid. num. 18. etiam juxta
tradita per Gallet. in Summa verb. Episcopi, Venet.
in etiam Episcopi. lib. 4. cap. 29. num. 38. ac Cecco-
per. *Inubr. Canonice. lib. 4. num. 10.**

1700. 2. Jul. — Non potest Episcopus, seu Vica-
rius, etsi juxta solitum intervenientes in Capitulo,
Ierre

679

680

681

682

683

ferre suffragium, quod spectat tantum ad illos de
Capitulo. *Rota in d. Hispanen. coram eod. apud eund.
ibid. num. 19. ubi quod si Episcopus, seu Vicarius
esset Canonicus, poterit quidem suffragium pre-
stare, sed unicum, quia dicitur pars ipsius Capitu-
li, ex Barboi. de potest. Episc. alleg. 77. num. 7. &
18. Gratian. *disceptat. 106. num. 5. & seq. Lotter. de
re benef. lib. 1. qu. 19. num. 104. & 105. & plene Rota
desij. 278. num. 1. & 2. par. 1. recent. & prius desij.
156. num. 27. & seq. ead. par. ubi quod coniectura
in contrarium debet probari per quadraginta an-
nos, quia est contra Jus, dans Episcopo uti Cano-
nico unicam vocem.**

1701. 18. Feb. — In dignoscenda sufficientia reddi-
tus Beneficii illius, qui Ordines Sacros petit, Epi-
sopi, sive eorum Vicarii animadvertere debent, quod
in calculo introituum non debent detrahi onera,
si que habet Missarum, sed incipientibus erit calcu-
lus omnium fructuum, oneribus Missarum non at-
tentis ad constitutendam summam a Synodo, vel
conventu Diocesis requisitam: nisi tamen in
fundatione Beneficii cautum esset, quod in eodum
impedimenti, Beneficiatus teneatur per alium co-
lebrare: & dummodo Ordinandus donec ascen-
dat ad Sacerdotium pro rata Missarum aliunde ha-
beat, quo vivere possit & hanc resolutionem sequi
posse, etiam post Bullam Innocentii XII. ad tol-
lendos abusus Ordinandorum editam 1694. 30.
Novembris, declaravit *Congregat. Cancell. in Ni-
paltosa, seu Seaten. & antea in Synonyma Ordinationibus
1696. 14. Apr. & in Tiburtina ibid. Ordinationibus
apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 3.
form. 13. num. 2. ubi quod hoc valde notandum videtur
pro intelligentia illorum verborum in d. Bulla.
S. Licet vero contentorum: ubi: detrahitur quibus
pot se sufficiat, que juxta sensum dictorum Decre-
torum referenda sunt ad alia onera, non verò ad
obligationem, & onera Missarum.*

1701. 28. Febr. — Non potest Episcopus (nec ejus
Vicarius

684

685

Vicarius habens speciale mandatum concedendi Dimissorias) nisi adfit aliquod canonicum impedimentum illas denegare. *Congregat. Concil. in d. Nonpolitana, seu Scalen. Ordinationis*, & postea *Congregat. Episcoporum in una S. Severini 13. Maii 1714. acta, apud eund. d. par. 1. tit. 4. form. 9. num. 10.*

1701. 23. Apr. — Episcopus Miletenfis tanquam Delegatus Apostolicus potest per se, vel per suum Vicarium Generalem, aut aliam Dignitatem Ecclesiasticam sibi bene vitam in visitatione Diocesis visitare etiam Ecclesias sitas in solo Lateranensi ad formam Tridentini. *Congregat. Concil. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 5. form. 2. num. 3. ad 1.*

1701. 23. Apr. — Vicarius destinatus in dicta Diocesi Miletenfi à Capitulo Lateranensi non potest revellere visitationes factas ab Episcopo, sive ejus Delegato Visitatore in dictis Ecclesiis. *Congregat. Concil. apud eund. ibid. ad 11.*

1701. 23. Apr. — Praedictus Vicarius Lateranensis in dicta Diocesi Miletenfi non potest revellere computa, & visitare libros administrationis reddituum Societatum laicarum erectarum in iisdem Ecclesiis, nec consequenter recipere à dictis Societatibus aliquod emolumentum, seu mercedem. *Congregat. Concil. apud eund. ibid. ad 11.*

1701. 23. Apr. — Vicarius destinatus in dicta Diocesi Miletenfi à dicto Capitulo non potest indicare Concensum in occasione vacantiae Ecclesiarum Parochialium, quae pretenduntur sitae in solo Lateranensi. *Congregat. Concil. apud eund. ibid. ad 17.*

1701. 23. Apr. — In alienationibus rerum earundem Ecclesiarum solemnitates requisitae etiam in vim *Can. torulan. 12. quæst. 2.* adhiberi debent per Episcopum privative, quoad dictum Vicarium destinatum à Capitulo dictae Basilicæ Lateranensis. *Congregat. Concil. apud eund. ibid. ad 17.*

1701. 23. Apr. — In casu, quo praedictus Vicarius destinatus à Capitulo se ingerat in jurisdictionalibus,

bus, & causis spectantibus ad Episcopum Miletensem, potest ab eodem coerceri; & puniri canonicis censuris, & poenis. *Congregat. Concil. apud eund. ibid. ad 171.*

1701. 4. Jun. — Si pauci tantum actus afferantur, in quibus si, qui non sunt de corpore Capituli procurant Portionarii, alique Beneficarii Ecclesiae) fuissent admissi ad suffragium ferendum in electione Vicarii Capitularis, & consuetudo non esset legitime probata, nec pacifica, Capitulum posset illos excludere, & jus suum vindicare. *Congr. Concil. in Recitatis in qua Altaris Cathedralis, cui pluries in electione Vicarii Capitularis interfuerunt, & suffragium dederunt, fuerat exclusi, ex quo consuetudo non erat pacifica, neque legitime praescripta, ut refert Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 1. form. 2. num. 9.*

1701. 7. Dec. — Vicario, seu Oeconomio deputato Congrua assignanda, & taxanda est arbitrio Episcopi ex fructibus Parochiae: & si illi assignata Congrua non reperitur, posset salarium petere, ex Glossa in cap. charitatem 8. quæ 2. verb. hoc intellige, ulque ad summam dari solitam à Camera Apostolica, ubi percipit spolia Ecclesiarum vacantium. *Congregat. Episcoporum in d. Lateran. apud eund. d. par. 1. tit. 10. form. 1. num. 7.*

1701. 12. Jun. — Potest Episcopus, seu Archidiaconus Sedis vacante, ac etiam Vicarius Capitularis, ad quem devolvitur jurisdictionis Episcopi cogere Capitulares ad exhibendas resolutiones Capitulares sine alia impensa danda, nisi solita dari à Capitularibus ipsis Notario, seu Secretario: quia cura est Episcopi superintendere sicut resolutiones Juri contrarie, ut ex Fermo in de Cap. sed. de c. 3. quæ 6. n. 15. Barbole de Canon. & Dignit. cap. 35. num. 4. Pignatelli in cons. 154. n. 1. & 204. dixit Nota in Gerunden. Jurisdictionis super exhibitione resolutionum Capitularium etiam Priolo apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apost. de 1. spoli. 1. Leo in Magni. sess. 2. n. 55.

1701. 12. Jun. — Non solum consuetudo, ut Episcopus, seu Vicarius interveniat in omnibus Capitulis, etiam quae sunt pro re spectante ad Capitulum, debet servari, quae formiter est probanda saltem per decem annos, sed etiam servandum aliquod Privilegium, vel Statutum. *Rota in d. Gerunden. coram eod. ubi quid debebat ex Statutos, seu Diplomate Summi Pontificis, Episcopus, seu Vicarius Generalis de gratio certiorari, ut potuisset intervenire, & sine tali certioratione non poterat Capitulum esse exemptum congregari etiam pro rebus spectantibus ad negotia ipsius, ut refert Petra loc. cit. num. 56.*

1702. 12. Jun. — Licet ex consuetudine, seu alio jure speciali, Episcopus, seu Vicarius possit intervenire in Capitulis omnibus, id tamen non procedit, si agatur de interesse proprio Episcopi, vel Vicarii, nam hoc casu prohibentur interesse. *Rota in d. Gerunden. coram eod. ibid. n. 58. ubi etiam citantur ad rem Pignatell. conf. 1. 5. q. num. 6. & seq. tom. 4. Barb. de Canon. & Dignit. cap. 2. §. num. 2. ac Coccoper. Jacu. br. Canon. lib. 2. q. n. 10.*

1703. 12. Jun. — Interesse, pro quo Episcopus, vel Vicarius non debent intervenire in Capitulo, debet esse speciale proprium, vel iborum, non autem ratione Ecclesiae, in quo casu si possit esse Jurex Episcopus, vel Vicarius, non sunt repellendi. *Rota in d. Gerunden. coram eod. apud eund. ibid. ubi quid Locus Aulae Episcopalis non est immutandus, sed quando agendum de interesse privato ipsius Episcopi, ipse & ejus Vicarius abstinendus ab intercessione in Capitulo, ex Congreg. Concil. in Territana 1651. 14. Jan. prout etiam refert Monacell. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 2. form. 4. numer. 26.*

1703. 19. Aug. — Simpliciter Sacerdotes non habentes Officium, neque Beneficium in Ecclesia Cathedrali, non possunt per Episcopum, vel ejus Vicarium cogi ad eadem, & Canonicis inserviendum in

in functionibus Ecclesiasticis, seu munere Diaconi, & Subdiaconi in Missis cantatis, non obstant numero Canonicorum. *Congreg. Concil. in Auximana, & antea in ead. 1701. 26. Nov. ac in Sarnen. Servitii Ecclesiae 26. 10. 17. Jun. nec in Vallibus S. Laurentii in Campo, 1691. 27. Jan. apud d. Monacell. d. part. 1. tit. 1. form. 6. num. 22.*

1703. 17. Nov. — Vicarius Lateranensis in Visitatione, quam facit in Jure Ordinario, potest petere, ut sibi ostendantur Acta Visitationis facta ab Episcopo, vel ejus Delegato, non tamen auctoritative ad effectum corrigendi. *Congr. Concil. apud eund. par. 2. tit. 1. 3. form. 2. num. 5. 1. ad IV.*

1704. 11. Jan. — Vicarius Capitularis non potest expedire Dispensationes Matrimoniales, pro quibus solet frequenter concedi facultas, prout illam tribuit *Congreg. Concil. in Abellian. & antea 2. in Guardian in Portugall. 1693. 18. Apr. apud eund. par. tit. 2. tit. 1. 6. form. 10. num. 14.*

1705. 7. Febr. — Subsistendum est Decretum Episcopi Visitatoris in sua Diocesi, quod Patres alium Religionis deputent in Vicarium Saecularem in Parochia unita eorum Monasterio, qui resideat in illa, stante abusu, quod Regularis dicti Conventus accedebat ad Parochiam pernoctans in Monasterio Sacramenta ministraturus. *Congreg. Concil. apud Petram in Commentar. ad Constitut. Apostolicas tom. 2. Constitut. 1. Augustini IV. sess. 1. num. 45.*

1705. 16. Maii — Vicarius Capitularis potest infra annum dare facultatem Episcopo extero exercendi in Diocesi Pontificali, & post annum a die vacationis Sedis Episcopalis, conferendi etiam Ordines. *Congreg. Concil. in Erciden. juxta Quarar. Garz. Barboi. & Ventrigli. citatus a Monacell. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 1. 6. form. 10. n. 14.*

1705. 20. Jun. — Sive Visitator Apostolicus Romana missus aliquam visitet Diocesim, sive Ordinarius, vel eius Vicarius Generalis, inquirat de ere-

zione Seminarj, ubi non est, per unionem Beneficiorum, vel per eorundem taxam, à qua nemo est exemptum, nisi expressè post Tridentinum reperitur privilegiatus, etiam si Beneficiatus sit Prælati Domestici, aut Assistenti Papæ. *Congreg. Concilii, in Casibus apud eund. ibid. num. 22.*

1705. 18. Jul. — Si Episcopus, vel eius Vicarius Diocesim visitans, Clericos invenerit se subiacere recitantes visitationi personali, censuris cogatur. *Congregat. Concilii in Apratina ad severam Ordinarj apud eund. ibid. num. 23.*

1706. 11. Sept. — Quando Episcopus non visitat, sed Vicarius Generalis, prout est Capitularis, qui est Vicarius Jurisdictionis Episcopi, debentur visitalia, vel ubi visitantur velint, & spontè solvere solent) pecunie, quæ non excedant medietatem procuracionis, quæ datur Episcopo. *Congreg. Concilii in Nullius Previncia Hispanæ, act. sum. ad V. & antea in Amalbitana 1699. 18. Jul. confirmata auditis partibus 1700. 6. Febr. apud Monacel. in Formular. leg. præll. par. 3. tit. 1. form. 2. num. 3.*

1706. 2. Oct. — Licet Episcopus duarum Ecclesiarum à quæ principaliter unitarum unum tantum Vicarium Generalem regulariter retinere teneatur, tamen si una ab altera notabiliter distet, Vicarium Generalem in Diocesi, in qua non residet, deputare debet, ut respondet *Congreg. Concilii in German. & Carienten.* in qua distantia triginta milliarium notabilis ad hunc effectum reputata fuit, referente dicto Monacel. in *append. ad 2. par. in fine Decisio. quarta.*

L. D. M. D. A. P. ac S. I. L.

OPE-

O P E R E

DI D. GIO: BATTISTA PITTONI
SACERDOTE VENETO.

Che si vendono in Venezia in Casa di Leonardo suo Padre,
Libraro à S. Giuliano in Corte del Vino, vicino la
Corte del Forno.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti à *Vescovi*, à gli *Ordinarij* de' Luoghi, ed alli *Abbatij* Secolari, e Regolari: Opera di D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto, molto utile, e necessaria à gli Ecclesiastici dell'uno, e l'altro Clero, dall'Anno 1183. sino all'Anno 1707. *inclusivè.*

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti à *Canonici* dell'una, e l'altra Chiesa, cioè, *Cattedrale*, e *Collegiata*, dall'Anno 1288. sino all'Anno 1705. *inclusivè*; Opera dello stesso Pittoni, ove non solo si danno notizie curiosè insieme, e necessarie à detti Canonici, ma etiamdiò à *Prebendati*, *Inferventi*, e in qualsivoglia modo obbligati à dette Chiese: inserite anche molte cognizioni legali tolte da gl' Autori più classici, ed approbati, antichi, e recentissimi con le di loro citazioni. L. 1.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti à *Vicarij* Apostolici, Generali, Capitolari, Foranei, *Perpetui*, ed *Amovibili* del Clero Secolare, ed altri ancora delle Religioni: dall'Anno 1507. sino all'Anno 1706. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni, non solo utile, e necessaria à detti *Vicarij*, ma etiamdiò à subordinati. L. 2.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma, spettanti al *Curato* delle *Parrocchiali*, ed al *Confraturno* de' Benefizj Ecclesiastici, dall'Anno 1339. sino all'Anno 1705. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni, non meno di gran profitto à tutti gli Religiosi dell'uno, e l'altro Clero, che à soggetti à *Vescovi*, o pure clienti dalla loro Giurisdizione desiderano esser provveduti di Benefizio con Cura. L. 3.

zione Seminarj, ubi non est, per unionem Beneficiorum, vel per eorundem taxam, à qua nemo est exemptum, nisi expressè post Tridentinum reperitur privilegiatus, etiam si Beneficiatus sit Prælati Domestici, aut Assistenti Papæ. *Congreg. Concilii, in Casibus apud eund. ibid. num. 22.*

1705. 18. Jul. — Si Episcopus, vel eius Vicarius Diocesim visitans, Clericos invenerit se subiacere recitantes visitationi personali, censuris cogatur. *Congregat. Concilii in Apratina ad severam Ordinarj apud eund. ibid. num. 23.*

1706. 11. Sept. — Quando Episcopus non visitat, sed Vicarius Generalis, prout est Capitularis, qui est Vicarius Jurisdictionis Episcopi, debentur visitalia, vel ubi visitantur velint, & spontè solvere solent) pecunie, quæ non excedant medietatem procuracionis, quæ datur Episcopo. *Congreg. Concilii in Nullius Previncia Hispanæ, act. sum. ad V. & antea in Amalbitana 1699. 18. Jul. confirmata auditis partibus 1700. 6. Febr. apud Monacel. in Formular. leg. præll. par. 3. tit. 1. form. 2. num. 3.*

1706. 2. Oct. — Licet Episcopus duarum Ecclesiarum à quæ principaliter unitarum unum tantum Vicarium Generalem regulariter retinere teneatur, tamen si una ab altera notabiliter distet, Vicarium Generalem in Diocesi, in qua non residet, deputare debet, ut respondit *Congreg. Concilii in German. & Carienten.* in qua distantia triginta milliarium notabilis ad hunc effectum reputata fuit, referente dicto Monacel. in *append. ad 2. par. in fine Decisio. quarta.*

L. D. M. D. A. P. ac S. I. L.

O P E R E

DI D. GIO: BATTISTA PITTONI
SACERDOTE VENETO.

Che si vendono in Venezia in Casa di Leonardo suo Padre,
Libraro à S. Giuliano in Corte del Vino, vicino la
Corte del Forno.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti à *Vescovi*, à gli *Ordinarij* de' Luoghi, ed alli *Abbatij* Secolari, e Regolari: Opera di D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto, molto utile, e necessaria à gli Ecclesiastici dell'uno, e l'altro Clero, dall'Anno 1183. sino all'Anno 1707. *inclusivè.*

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti à *Canonici* dell'una, e l'altra Chiesa, cioè, *Cattedrale*, e *Collegiata*, dall'Anno 1288. sino all'Anno 1705. *inclusivè*; Opera dello stesso Pittoni, ove non solo si danno notizie curiosè insieme, e necessarie à detti Canonici, mà etiandio à *Prebendati*, *Inferventi*, e in qualsivoglia modo obbligati à dette Chiese: inserite anche molte cognizioni legali tolte da gl'Autori più classici, ed approbati, antichi, e recentissimi con le di loro citazioni. L. 1.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti à *Vicarij* Apostolici, Generali, Capitolari, Foranei, Perpetui, ed Amovibili del Clero Secolare, ed altri ancora delle Religioni: dall'Anno 1507. sino all'Anno 1706. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni, non solo utile, e necessaria à detti *Vicarij*, mà etiandio à subordinati. L. 2.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma, spettanti al *Curato* delle *Parrocchiali*, ed al *Confraturno* de' Benefizj Ecclesiastici, dall'Anno 1339. sino all'Anno 1705. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni, non meno di gran profitto à tutti gli Religiosi dell'uno, e l'altro Clero, che à soggetti à *Vescovi*, o pure clienti dalla loro Giurisdizione desiderano esser provveduti di Benefizio con Cura. L. 3.

Cura d'Anime, o d'altra sorte de' Benefizj Ecclesiastici, ma etiamto à Collatori medesimi necessarissima. L.1.

Costituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti alli *Parrochi* dell'uno, e l'altro Clero, che già si ritrovano nell'attuale amministrazione della Cura, dall'Anno 1254. fino all' Anno 1706. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni, nella quale si toglie à Pastori ogni fatica nell'osservazione degli Autori per la notizia delle cose decretate, & decise, ed insieme si solleva il Parroco dalla grossa spesa de' più riguardevoli Autori, che in quell'Opera sono citati: seconda amplissima edizione seguita nell'Anno 1713. Lire 2.70.

Costituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti à *Confessori* dell'uno, e l'altro Clero, dall'Anno 1254. fino all'Anno 1703. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni, necessarissima non solo à Religiosi, che sono per amministrar il Sacramento della Penitenza, ma etiamto à quelli, che attualmente lo amministrano, seconda Edizione seguita nell'Anno 1710. Soldi 16.

Si consegnino ben presto al Torchio le Costituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti alli *Regolari* di qualsivoglia Ordine, anche Militare, dall'Anno 1594. fino all'Anno 1714. *inclusivè*. Opera dello stesso Pittoni, divisa in due Tomi. L.6.

Si daranno pure (piacendo à Dio) quanto prima alle Stampe le Costituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti alli *Concilij Provinciali*, & alli *Sinodi Diocesani*: e serviranno fruttuosamente per compimento di tutta l'Opera dello stesso Pittoni. L.2.

Universal *Decreti* della Sacra Congregazione de' Riti, dall'Anno 1591. fino all'Anno 1714. *inclusivè*, molto utili, e necessari à tutti gl'Ecclesiastici dell'uno, e l'altro Clero, raccolti dallo stesso Pittoni, ed in questa terza Edizione seguita nell'Anno 1715. ridotti al numero di trecento, e sessanta sei. fol.16

Novissimo *Discennio Romano* de' *Divini Offizj*, o sia, Calendario Romano per dieci Anni, dall'Anno 1713. fino all'Anno 1722. *inclusivè*, e posto ad utilità di tutte le Diocesi dallo stesso Pittoni. L.1.8

Vi.

Vita del Sommo Pontifice Innocenzo XI. descritta da Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto, & in questa setta impressione accresciuta di notizie. L.1.4

Risposte Curiose, che si danno ad ogni *Questio* in più forti de' *Versi Italiani*, e *Latini*: facilissima Invenzione Numerica del Pittoni, che serve per render allegra una Nobile Radunanza; ed eccitarla à consummare con gusto l'hoie più oziose del Giorno nell'Estivo Trimestre, e quelle più tediose della Notte nella stagione Brumale, con Figura in rame, Seconda Edizione. fol. 16

Historia della Vita, Azioni, e Guerre crudelissime del fiero Rè Artila fatte nell'Italia, e specialmente nella Lombardia, cavate da Originali manoscritti antichissimi con due figure in Rame: di D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto: Terza impressione ad istanza de' Curiosi. fol. 16

ALTRI LIBRI.

LE Proposizioni di Michele de Molinos dannate dal Pontifice Innocenzo XI. con la dannazione d'altra Proposizioni. fol. 22

L'Esorcista bene ammaestrato dal P. Gio: Pietro Pinamonti della Compagnia di Gesù. fol. 10

Trattato de' *Scrupoli* di Conscienza: che cosa siano, con quali *Rimedi* si curino, e se sia bene operare contro li *Scrupoli*, non potendoli liberare: Operetta utile, e necessaria à *Confessori*, e *Penitenti*. fol. 10

Idea d'un buon *Confessore* secondo la Dottrina, e modo di Vverre di S. Francesco di Sales Veicovo, e Principe di Genova. fol. 12

Il Pensiero de' *Pensieri*, dodici *Considerazioni* sopra la Nobiltà, Bellezza, Prezzo, & altre qualità dell'Anima Nostra, cavate in parte da un'Operetta del Padre Pietro Pinamonti della Compagnia di Gesù. fol. 6

Trentatré novissimi *universal Decreti* della Sacra Congregazione de' Riti circa le *Giurisdizioni* Parochiali, le *Ponzioni*, e le *Preeminenze* fra li *Parrochi*, e le *Confraternità* de' *Lai*, i loro *Capellani*, ed *Officiali*. fol. 8

Decreti recentissimi sopra la moderazione de' *Indulti* di ricever gl'*Ordini* fuori del tempo: la celebrazione delle *Messe* per

per li Sacerdoti Secolari nelle Chiese de' Regolari: gl'abus di
Sacrificare negl'Oratorj Privati, e sopra gl'Officej concessi una
volta alla settimana, ovvero al meic. fol. 8.

Moderne resolutioni della Saera Congregazione del Con-
cilio concernenti la materia delle Giurisdizioni de' Chierici.
fol. 8.

La troppa brevità della Messa condannata nel Sacerdote da
Monignor Alessandro Sperelli Vescovo di Gubbio. fol. 8.

Breve Dichiarazione de' Sacri Testamenti, con li quali il Sa-
cerdote si velle per dir la Messa. fol. 8.

La Vocazione Vittoriosa, Operetta Spirituale, in cui si
dimostrano gli Assalti fatti alla Gioventù chiamata da Dio al-
la Religione, e l'Arte da ributtarli: data in luce da Gio: Pie-
tro Pinamonti della Compagnia di Gesù. fol. 16.

Considerazione del Giorno del Giudizio sopra la Sequenza de'
Morti, con una breve dichiarazione corroborata da Testi della
Sacra Scrittura, in cui si mostra fondata la detta Sequenza,
con figura. fol. 6.

Devotissimi sermoni sopra il Santissimo Sacramento dell'
Altare, fatti alla breve per commodo de' Parrochi da Moni-
gnor D. Lodovico Agostini Ferrarese, Protonotario Apo-
stolico. fol. 10.

Risoluzione de' Dubii per acquistare l'Indulgenza Plenaria,
in il Santissimo Giubileo: Operetta utilissima non meno a
Preganti, che a Confessori, con le citazioni degl'Autori
più classici, ed approvati. fol. 6.

Il vero Giorno, in cui è seguita la Passione, e Morte del
Nostro Signor Gesù Christo: Operetta curiosa, dove ri-
scrivuta l'opinione d'alcuni Mathematici, si prova con varie
de ragioni, esser occorsa alli ventisei di Marzo in Venezia:
sentimenti di Giovanni Padovano si Rettore in S. Margherita
di Verona. fol. 6.

Historia di Gondeberga Regina de' Longobardi, descritta
dal Dottor Alessio Lemis Monzese degna d'esser letta da qual-
sivoglia Dama, e Cavaliere, come pure da quelle, che vivo-
no rinferate dentro de' Chioftri, con il Ritratto in Rame,
Soldi 16.

CONSTITUTIONES

PONTIFICIÆ

ET ROMANARUM CONGREGATIONUM

DECISIONES AD CONFESSARIOS

UTRIUSQUE CLERI
SPECTANTES.

JO: BAPTISTA PITTONO

SACERDOTE VENETO
COLLECTORE.

EXCUDEBAT VENETIIS

Leonardus Pittonus Collectoris Pater

ANNO M. DCCXV.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO,

Habentur venales sub Signo Cambii.

SACRAMENTUM
PENITENTIÆ
ADMINISTRATURIS.

EX totali cujusdam Propositionis depositione assurgit mei hujusce Libelli Complicatio : cum enim Alexander Octavus inter alia damnasset : *Ubi quis invenerit doctrinam, in Augustino clare fundatam, illam potest retinere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam,* totus idcirco meus labor in eo positus fuit, ut Romanorum Pontificum Constitutiones hinc inde apud Auctores dispersas in unum colligerem, ne Confessarios specialiter (quos in re gravi posset Doctorum fallere Opinio) cum maximo latèrent Animarum detrimento.

Quidquid igitur vel constituerunt Pontifices ipsi, vel Romana decreverunt Congregationes eâ, qua potui, diligentia ex pluribus, & quidem gravioribus Viris fideliter desumptum, ordine temporis servato, simul sumptum prælo Patris mei dandum esse adjudicavi, nec sine prævio Virorum præstantissimorum consilio.

Unum testabat, ut Opusculo (qualecumque sit) Mæcenatem inscriberem, sed cum ea, quæ collegi, Pontificio sint munita Sigillo, nullo idcirco indigent Protectore. Volebam libentius Summo Pontifici huic offerre Libellum, ne Pomum (ut ajunt) longè ab Arbore caderet, at nimia ejus Majestas excacavit oculos, animumque hebetavit.

Vos interim, qui futuri estis Confessarii, vel etiam de præsentì fungimini hujusmodi munere, diligenter legite quæ deprompsi ad faciliorem Vestram eruditionem, ac pro me salutem Vobis diuturnam nunciante, Eam, à quo bona cuncta procedunt, precamini, ut possim typis utiliora tradere, quæ mente concipio.

AUCTORES

Ex quibus collectæ sunt

DECISIONES.

A

- A**lphonſi Manzanedi Decisiones Sacræ Rotæ Romanæ. Romæ. 1673.
Anacleti Reiffenſtuel Jus Canonicum Univerſum in quatuor Tomos diviſum. Venetiis. 1704. 1709. & 1711.
ejuſdem Theologia Moralis. Monachi, & Venetiis. 1710.
Angeli à Lantufca Theatrum Regularium. Romæ. Anno Jubilæi. 1700.
Anſaldi de Anſaldis Decisionum Sacræ Rotæ Romanæ Tomus primus. Lucr. 1704. deinde Tomus ſecundus, ibidem. 1712.
Aſcanii Tamburini de Jure Abbatum Tomi tres. Auguſtæ Vindelicorum, & Coloniz Agrippinæ. 1691.
ejuſdem de Jure Abbatiffarum Tomus unicus. Coloniz Agrippinæ. 1691.
Augustini Barboſæ de poteſtate Epifcopi Tractatus in tres partes diviſus. Venetiis. 1707.
ejuſdem Tractatus de Canonicis, & Dignitatibus. Venetiis. 1707.
ejuſdem de officio, & poteſtate Parochi. Venetiis. 1705.
ejuſdem Jus Eccleſiaſticum Univerſum in tres partes diſtingtum. Venetiis. 1706.

eiusdem Collectanea Doctorum in Concilium Tri-
dentinum, Venetiis. 1709.

eiusdem Summa Apostolicarum Decisionum. Ven-
etiis. 1712.

Augustini Matthæucci Officialis Curie Regularis in
duos Tomos divisus, Venetiis. 1703. & 1711.

eiusdem Cautela Confessarii super Propositionibus
damnatis, Venetiis. 1710.

B

B Archolomæi Gavanti Thesaurus Sacrorum Ri-
tuum in duos Tomos distributus, Venetiis. 1685.
eiusdem Manuale Episcoporum Ibidem. eodem
Anno.

Bernardi Bussi Hierurgia in duos Tomos distincta. Ge-
næv. 1686.

C

C Caroli Antonelli de Regimine Ecclesie Episcopa-
lis, Venetiis. 1705.

eiusdem Tractatus posthumus de Juribus, & oneri-
bus Clericorum, Romæ. 1699.

Caroli Pellegrini Praxis Vicariorum, Venetiis. 1706.

Carli Bichii Decisiones Sacre Rotæ Romanæ, in duos
Tomos distincta, Romæ. 1671.

Cordeiti (cujus nomen ex Libri cæteroque eruditissi-
mi iaceratione nescio) Tractatus de perfecto Pa-
rocho.

Cornelii Margarini Bullarium Castinense in duos To-
mos divisum, quorum Primus Venetiis. 1650.
secundus Tude. ti. 1670.

Deci-

D

D Decisionum recentiorum Sacre Rotæ Romanæ vi-
ginti quinque Tomi, Venetiis. 1697. & 1703.
Decisiones Rotales Theatrum Cardinalis de Luca am-
plectentes, confirmantes, & laudantes, in qua-
tuor volumina distributæ, Venetiis. 1707. & 1708.
Dominici Viva damnatarum Thesium Theologica
Trutina, Patavii. 1713.

F

F Eligis Potestatis Examen Ecclesiasticum, Venetiis.
1712.

Francisci Genetti Theologia Moralis in septem Tomos
distributa, Venetiis. 1713.

Francisci Mariæ Campioni Instructio pro se præparan-
tibus ad audiendas Confessiones, Venetiis. 1712.

Francisci Mariæ Pitonii Advocati Romani Disceptatio-
nes Ecclesiasticæ in duas partes divise, Romæ.
1704.

Francisci Monacelli Formularium Legale Practicum
Fori Ecclesiastici in tres partes distinctum, Vene-
netiis. 1706. 1707. & 1710.

H

H Ieronymi Nicolij Lucubrationes utriusque Juris, (R)
Romæ. Anno Jubilæi. 1700.

eiusdem Flosculæ utroque Jure libati, Venetiis.
1694. & cum Additionibus Josephi Garuffi. 1706.

Hieronymi Prioli Nobilis Veneti Decisiones Sacre Ro-
tæ Romanæ, Romæ. 1681.

a 4 Hya.

Hyacinthi Donati Praxis Rerum Regularium in qua-
tuor tomos distributa. Coloniae Agrippinae. 1691.

I

Jacobi Emerix de Matthiis Germani Decisiones Ro-
tales in tres Tomos distributa. Venetiis. 1712.

Jacobi Mancini Practica visitandi Infirmos in duas par-
tes divisa. Venetiis. 1659.

Index Librorum prohibitorum usque ad Annum 1711.
regnante Clemente XI. P. O. M. cum Additioni-
bus novissimis in ejus sine Roma.

Joannis Baptistae Ventriglia Praxis praesertim Fori Ec-
clesiastici in duos Tomos distincta, cum Obser-
vationibus Caroli Antonii de Luca. Venetiis. 1701.

Joannis Cardenas Crisis Theologica. Opus Posthumum.
Venetiis. 1696.

Joannis Emerix Germani Decisionum Sacrae Rotae Ro-
manae Tomus unicus. Venetiis. 1712.

Joannis Clericati Erotemata Ecclesiastica. Venetiis.
1710.

Josephi Cabyni Elucidarium Casuum reservatorum.
Venetiis. 1707.

Josephi Crispini Episcopi Amelensis Tractatus de Vi-
sitatione Pastoralis, Italice descriptus. Venetiis.
1711.

L

Laurentii Cherubini Magnum Bullarium Romanum
in quinque Volumina distributum. Lugduni. 1691.
& 1697.

Laurentii de Peyrinis Privilegia Regularium. Venetiis.
1648.

Ludovici Engel Manuale Parochorum. Venetiis. 1680.
Mar.

M

Martini VVigande Tribunal Confessoriorum, &
Ordinandorum. Venetiis. 1711.
Melchioris Lotterii de Re Beneficiaria Tractatus ab-
solutissimus. Patavii. 1700.

P

Petri de Murga Commentaria in Constitutiones
Apostolicas ad favorem Congregationis S. Bene-
dicti Hispaniarum. Lugduni. 1671.

Ejusdem Tractatus de Beneficiis Ecclesiasticis. Ibidem.
1684.

ejusdem Disquisitiones Morales, & Canonicae in
duos tomos distributa. Ibidem. 1666.

Petri Laurentii Societatis Jesu Forum Beneficiale in
tres partes divisum. Coloniae Agrippinae. 1706.

ejusdem Tractatus Quaternarius de Episcoporum
Vicariis, &c. Coloniae Agrippinae 1708. deinde
Venetiis. 1709.

Petri Andreae Riccii Synopsis Decretorum Sacrae Con-
gregationis Immunitatis. Praeneste. 1708.

Petri Mariæ Passerini Tractatus de Electione Canonica.
Romae. 1693.

Pyrrhii Corradi Praxis Beneficiaria. Venetiis. 1699.
ejusdem Praxis Dispensationum Apostolicarum.
ibid. eod. Anno.

S

Stefani Quaranta Summa Bullarii, & Constitutio-
num. Venetiis. 1642.

Thomæ de Rosa Tractatus de Executoribus Litterarum Apostolicarum. Venetiis, 1697.
 Thomæ Pasceuci Compendium ad Consultationes Canonicas Jacobi Pignatelli in duas partes distinctum. Romæ, 1699.

Vicentii Petræ Commentaria ad Constitutiones Apostolicas in duos Tomos hæcenus redacta. Romæ, 1705, & 1706.

Præter nonnullos alios ab Aliquo ex prædictis Auctoribus citatos.

RERUM OMNIUM IN HAC DECISIONUM COLLECTIONE CONTENTARUM ELENCHUS.

A

Abbas Sæcularis. Vide numerum marginalem 210. 216. 227. 229. 337. 341. 343. 346. 352. 570. 667. 738. 1237. 1273. 1275. & 1286.

Abbas Regularis. Vide n. 2. 3. 18. 19. 21. 51. 52. 53. 54. 64. 65. 66. 67. 68. 70. 74. 90. 110. 111. 112. 113. 123. 136. 138. 139. 143. 184. 199. 21. 325. 337. 341. 343. 346. 352. 372. 399. 409. 570. 579. 589. 619. 667. 707. 728. 751. 861. 901. 942. 1049. 1257. 1273. 1275. & 1286.

Abbatissa. Vide num. 324. 325. 429. 411. 445. 455. 482. 483. 487. 539. 593. 911. 938. & 940.

Abjuratio. Vide num. 9. 12. 721. 746. 753. 754. & 1190.

Abortus. Vide num. 416. 436. 1066. & 1098.

Absolutio à Peccatis. Vide num. 3. 19. 49. 52. 59. 61. 62. 66. 71. 72. 81. 85. 87. 93. 96. 101. 134. 139. 143. 144. 153. 161. 185. 189. 190. 197. 198. 203. 211. 215. 217. 224. 233.

242. 337. 372. 382. 383. 394. 401. 416. 454. 483. 573. 639. 703. 876. & 896.

Absolutio à Casibus Papæ reservatis. Vide num. 51. 505. 519. 555. 876. & 1185.

Absolutio à Casibus in Bulla Genæ. Vide num. 311. 337. 369. 373. 573. 703. 739. 748. 752. 787. 876. 1185. & 1281.

Absolutio à Casibus Sedi Apostolicæ reservatis. Vide n. 13. 62. 63. 64. 71. 81. 82. 85. 87. 89. 101. 104. 132. 134. 189. 197. 199. 202. 211. 215. 224. 233. 242. 311. 359. 382. 394. 401. 454. 467. 492. 573. 608. 622. 748. 876. 1027. & 1185.

Absolutio à Casibus Episcopæ reservatis. 328. 394. 508. 625. 639. 663. 730. 807. 867. 874. 881. 882. 982. 1027. 1044. 1185. & 1237.

Absolutio à Casibus Superiori Regulari reservatis. Vide n. 416. 436. 1066. & 1098.

Absolutio ab Hæresi. Vide num. 573. 781. 697. 713. 748. 749. 750. 752. 777. 785. 836. 935. 977. 978. & 1190.

Absolutio ab Excommunicato.

RERUM OMNIUM

Patroni. Vide nu. 8. 9. 11. 12.
 14. 15. 16. 18. 19. 21. 26. 27.
 28. 31. 32. 38. 39. 62. 64. 66.
 68. 69. 70. 79. 81. 82. 83. 87.
 101. 115. 116. 117. 118. 125.
 130. 132. 133. 137. 138. 149.
 152. 154. 156. 187. 188. 203.
 217. 224. 232. 239. 242. 284.
 311. 337. 349. 369. 382. 391.
 394. 346. 407. 416. 485. 500.
 516. 518. 528. 538. 556. 564.
 585. 596. 598. 608. 622. 628.
 634. 637. 641. 645. 917. 959.
 685. 687. 708. 710. 712. 734.
 735. 739. 760. 784. 786. 799.
 801. 804. 809. 813. 815. 817.
 824. 829. 889. 871. 879. 896.
 909. 914. 934. 935. 968. 978.
 1021. 1035. 1038. 1040. 1117.
 1124. 1178. 1225. & 1229.
 Absolutio ad Cautelam.
 Vide num. 486. 597. 642. 683.
 684. 686. 687. 688. 689. 690.
 691. 692. 577. 801. 879. 1045.
 1230. & 1235.
 Absolutio cum Reincidentia.
 Vide nu. 798. 486. 689. 757.
 791. 841. 892. 913. 947. 1030.
 & 1239.
 Absolutio in Absentia. Vide
 num. 515. 786. & 935.
 Absolutiois Reiteratio.
 Vide num. 233. & 935.
 Absolutiois Nullitas. Vide
 num. 54. 588. 721. 830.
 1216. 1226. & 1228.
 Absolutio in Prohibitio, &
 Denegatio. Vide nu. 55. 151.
 235. 329. 447. 492. 518. 519.
 538. 580. 594. 604. 620. 657.

979. 685. 686. 739. 784. 796.
 797. 826. 840. 906. 925. 1041.
 1089. 1090. 1093. 1188. 1192.
 & 1289.
 Abusus. Vide num. 236.
 309. 321. 351. 406. 555. 556.
 1013. 1039. 1169. & 1278.
 Administratio sacramen-
 rum. Vide nu. 19. 78. 46. 109.
 133. 297. 530. 339. 504. 524.
 623. 667. 831. 838. 870. 932.
 1016. 1018. 1036. 1062. &
 1170.
 Adulterium. Vide num. 7.
 83. 122. 345. 785. 989. 1079.
 1206. & 1207.
 Aetas. Vide nu. 209. 306. 446.
 547. 550. 561. 597. 624. 659.
 646. 721. 1145. 1147. & 1290.
 Alienatio rerum Ecclesiasti-
 carum. Vide nu. 74. & 556.
 Allocutio Mortuum. Vide
 num. 336. 391. 412. 424. 455.
 570. 560. 605. 623. 629. 636.
 680. 713. 715. 723. 834. 938.
 1017. & 1046.
 Altare. Vide num. 88. 555.
 & 667.
 Antichristus. Vide nu. 38.
 46. & 147.
 Appellatio. Vide nu. 145.
 538. 642. 647. 685. 1041. 1125.
 1253. & 1272.
 Approbatio ad Confessiones.
 Vide num. 148. 224. 241. 282.
 292. 313. 319. 322. 340. 347.
 342. 344. 350. 361. 368. 370.
 372. 380. 382. 383. 394. 395.
 398. 401. 444. 450. 454. 577.
 554. 559. 562. 571. 574. 575.
 576.

ELENCHUS.

176. 579. 584. 586. 589. 614.
 621. 627. 642. 649. 653. 667.
 668. 673. 700. 701. 702. 714.
 728. 731. 737. 748. 772. 789.
 792. 805. 817. 847. 853. 857.
 870. 875. 876. 886. 887. 888.
 890. 891. 900. 929. 931. 949.
 954. 960. 1009. 1022. 1023.
 1024. 1049. 1098. 1187. 1121.
 1171. 1182. 1214. & 1254.
 Apostasia. Vide numer.
 206. 436. 573. 753. 754. 916.
 1190. 1194. & 1269.
 Arbitrium liberum. Vide
 num. 180. 240. 251. 262. 259.
 269. 918. 1128. & 1150.
 Archiepiscopus. Vide nu.
 87. 110. 372. 614. 707. 883.
 1156. 1270. 1273. 1275. 1285.
 & 1286.
 Archipresbyter. Vide nu.
 195. 403. 502. & 842.
 Articulus Mortis. Vide n.
 47. 50. 53. 55. 61. 72. 75. 76.
 81. 85. 87. 96. 102. 105. 106.
 107. 108. 109. 114. 134. 139.
 140. 144. 145. 146. 147. 154.
 155. 159. 184. 185. 189. 190.
 195. 197. 200. 208. 210. 215.
 217. 227. 233. 240. 241. 244.
 278. 293. 294. 296. 299. 306.
 325. 327. 367. 379. 394. 409.
 411. 442. 454. 480. 489. 492.
 515. 541. 563. 564. 565. 572.
 573. 593. 622. 630. 648. 711.
 738. 754. 797. 814. 814. 856.
 867. 876. 878. 904. 931. 945.
 946. 962. 994. 1006. 1094.
 1097. 1155. 1176. 1254. 1255.

1281. & 1201.
 Atriviu. Vide num. 1028.
 1086. 1166 & 1217.
 Auctores Theologiae Mo-
 ralis damnati. Vide n. 1100.
 1103. 1104. 1109. 1110. 1117.
 1119. 1116. 1119. 1123. 1217.
 1218. 1218. 1259. 1293. 1294.
 1295. 1296. 1297. 1300. 1302.
 & 1303.
 Audentia. Vide nu. 657.
 634. 635. 862. 1273. & 1274.
 Auditio Missae. Vide nu.
 418. & 1081.
 Auditio Concionis. Vide
 num. 35. 605. & 850.
 Auditor Camerae. Vide n.
 164. 734. 757. 841. 906. 1030.
 1239. 1271. 1272. & 1273.
 Auditor Rota. Vide num.
 183. 184. 181. 691. 692. 854.
 1271. & 1273.
 Aurora. Vide num. 651.
 & 833.

B

Bacchanalia. Vide num.
 860. 975. & 1219.
 Bacchetta, seu Virga Peni-
 tentiarum. Vide n. 393. & 1215.
 Bannicus. Vide num. 114.
 409. 1200. & 1278.
 Baptismus. Vide num. 31.
 162. 257. 260. 265. 330. 580.
 864. & 1018.
 Beneficium Ecclesiasti-
 cum. Vide num. 24. 88. 208.
 216. 218. 227. 232. 277. 278.
 294. 299. 314. 370. 631. 785.
 786. 793. 799. 800. 840. 914.
 936.

RERUM OMNIUM

886. 990. 998. 1020. 1193.
1196. 1197. 1198. 1230. 1249.
1276. & 1277.
Bibliotheca Regularium.
Vide nu. 298. 442. 695. 704.
729. 812. 818. 839. 849. 904.
937. 946. & 950.
Bigamia. Vide num. 51.
63. 65. 83. 88. 101. 122. & 209.
*Bulla in Cera Domini per
extensum.* Num. 1260. usque
ad num. 1286.
Bulla Cruciate. Vide nu.
141. 191. 312. 329. 637. 675.
700. 732. 752. 764. 778. 854.
1033. 1237. & 1254.
C
Alumnia. Vide numer.
987. & 1063.
Amatulensis. Vide num.
136. 138. 139. 151. 379.
& 674.
Cambium. Vide num. 287.
308. & 309.
Cantharus. Vide numer.
510. & 922.
Canonicus. Vide num. 228.
392. 449. 468. 479. 493. 417.
587. 663. 664. 682. 701. 850.
852. 1155. 1183. 1236. & 1247.
Canonici Laceranenses. Vi-
de num. 82. 83. 84. 85. 86. 307.
& 950.
Canonici S. Salvatoris. Vi-
de num. 132. 133. 134. & 950.
Capellanus. Vide num. 589.
728. 870. & 1014.
Capellanus Regius. Vide n.

ELNECHUS.

188. 189. 197. 199. 211. 215.
224. 233. 242. 311. 335. 373.
382. 394. 454. 467. 492. 505.
519. 521. 551. 573. 730. 748.
752. 787. 858. 876. 977. 1150.
1185. 1188. & 1260. usque 1286.
*Casus Sedi Apostolica re-
servati.* Vide num. 20. 59. 62.
63. 64. 66. 71. 77. 81. 82. 85.
87. 89. 101. 104. 125. 132.
133. 134. 138. 143. 157. 161.
184. 188. 189. 202. 224. 233.
311. 312. 328. 369. 394. 401.
454. 467. 492. 519. 521. 555.
573. 622. 730. 748. 752. 947.
& 876.
Casus Episcopo reservati.
Vide nu. 20. 59. 63. 135. 183.
197. 198. 224. 239. 296. 312.
328. 342. 371. 391. 492. 495.
508. 519. 555. 620. 623. 639.
663. 730. 846. 867. 881. 882.
982. 1185. & 1237.
Casus Abbati reservati.
Vide numer. 346.
*Casus Superiori Regulari
reservati.* Vide num. 49. 436.
437. 438. 439. 440. 441. 472.
496. 628. 711. 752. 765. 929.
& 1185.
Casus reservandi. Vide n.
521. & 550.
Casus non reservandi. Vide
nu. 390. 521. 550. 601. 612.
646. 711. & 792.
*Casus excepti in Conces-
sionibus.* Vide num. 19. 51. 63.
65. 71. 77. 82. 83. 87. 88. 89.
101. 104. 112. 124. 125. 132.
133. 135. 138. 143. 144. 157.

184. 185. 187. 188. 189. 190.
197. 199. 200. 203. 209. 211.
215. 225. 233. 242. 337. 373.
382. 394. 401. 454. 467. 519.
555. & 876.
*Casus Conscientie disci-
tendi.* Vide nu. 281. 426. 428.
451. 478. 481. 494. 525. 534.
547. 574. 579. 587. 628. 658.
660. 664. 733. 743. 759. 839.
880. 969. 1101. 1180. 1183.
& 1234.
Cavalcata. Vide num. 22.
108. & 114.
*Causa amovendi Confessa-
rium.* 668. 731. 758. 889. 890.
& 1025.
Causa rationabilis. Vide
num. 23. 31. 48. 78. 86. 133.
235. 237. 390. 432. 560. 668.
706. 832. & 833.
Celebratio in Censuris. Vi-
de num. 14. 15. 16. 18. 21. 26.
27. 28. 51. 63. 65. 82. 88. 116.
118. 132. 203. 597. 634. 771.
1098. & 1179.
Cella Regularis. Vide num.
631. 904. & 972.
Censura Ecclesiastica. Vi-
de num. 838. 42. 43. 46. 47.
51. 52. 585. 622. 657. 699.
688. 716. 730. 745. 760. 786.
& 882. 829. 871. 874. 876. 879.
881. 890. 911. 968. 1005. 1010.
1021. 1098. 1111. 1125. 1150.
1114. 1239. 1250. & 1253.
Census. Vide num. 29. 30.
285. 286. 287. 288. 289. 290.
291. 300. 301. 302. 303. 304.
311. 537. & 763.
a 8 Cr-

RERUM OMNIUM

Certioratio de Confessione Inferiorum. Vide num. 238. 562. 614. 833. 899. & 1024.
Cibus vetitus. Vide num. 405. 881. 997. & 1292.
Cistercienses. Vide num. 187. 460. 595. 707. & 728.
Claviano contemptus. Vide num. 42. 51. 63. 65. 369.
 634. 798. 862. & 1198.
Clerici Regulares Minores. Vide num. 401.
Celestini. Vide num. 18. 19. 21. 619. 933. & 945.
Comexio Carnis. Vide num. 353. 405. 462. 881. & 1292.
Commendatarius. Vide num. 292. & 1273.
Commendatio Animæ. Vide num. 662. & 971.
Commensales continui. Vide num. 71. 107. 102. 154. 282. 571. 795. & 1023.
Communicatio Privilegiorum. Vide num. 207. 492. 522. & 554.
Communio Paschalis. Vide num. 109. 135. 390. 459. 499. 596. 626. 864. 1084. & 1177.
Comparatio eorum Superiori. Vide num. 306. & 867.
Concilium Tridentinum. Vide num. 222. 245. 291. 313. 332. 363. 365. 382. 400. 402. 412. 419. 443. 446. 469. 508. 554. 565. 589. 675. 692. 719. 776. 777. 858. 871. 874. 890. 900. 901. 977. 999. 1000. 1076. 1107. 1145. 1235. & 1275.
Concilium Provinciale.

Vide num. 59. 125. 133. 138. & 1360.
Concio Sacra. Vide num. 35. 423. 515. 605. & 786.
Concinnator. Vide numer. 35. 44. 45. 73. 147. 418. 473. 636. 821. 904. 928. 937. 1046. & 1094.
Concubinarius. Vide num. 717. 754. & 1003.
Concupiscentia. Vide num. 261. 262. 274. 275. & 276.
Concursus ad Beneficia. Vide num. 370. 676. 786. 802. 930. 1076. 1112. 1146. & 1196.
Confessorius Episcopus. Vide num. 335. 513. 542. 858. & 911.
Confessorius Vicarius Episcopi. Vide num. 475. & 590.
Confessorius Canonicus. Vide num. 392. 446. 479. 497. 643. 654. 658. 664. 682. 838. 852. 1007. 1155. & 1183.
Confessorius Parochus. Vide num. 370. 403. 607. 610. 827. 842. 944. 961. 967. 1014. 1018. 1036. 1045. 1047. 1184. 1236. & 1238.
Confessorius Regius. Vide num. 821. & 928.
Confessorius Cardinalium. Vide num. 220. 350. & 1022.
Confessorius Episcopi. Vide num. 210. 350. 513. 584. & 974.
Confessorius Militum Heresolytanorum. Vide num. 212. 231. & 1114.
Confessorius Exercitus. Vide num. 870. 1121. & 1220.
Confessorius Testatoris. Vide

ELENCHUS.

de num. 944. 961. 967. 1184. & 1236.
Confessorius Græcus. Vide num. 5. 6. 7. 460. 461. 462. 463. 464. 465. & 466.
Confessorius Confraternitatis. Vide numer. 87. 88. 89. 103. 104. 105. 143. 144. 188. 189. 190. 196. 197. 202. 211. 213. 215. 217. 224. 225. 231. 233. 234. 454. 467. 492. 554. 555. 591. 728. 1124. & 1231.
Confessorius Sæcularis pro Sæcularibus. Vide num. 183. 202. 221. 341. 345. 375. 382. 418. 448. 451. 474. 477. 492. 520. 522. 534. 543. 567. 576. 667. 700. 814. 1011. 1013. 1014. 1050. 1051. 1183. 1254. & 1286.
Confessorius Sæcularis pro Regularibus. Vide num. 98. 322. & 929.
Confessorius Regularis pro Sæcularibus. Vide num. 4. 8. 69. 78. 80. 84. 115. 125. 133. 135. 138. 140. 148. 149. 151. 157. 205. 207. 221. 234. 245. 282. 303. 344. 345. 362. 372. 375. 380. 401. 418. 448. 450. 474. 477. 492. 495. 506. 509. 512. 514. 532. 533. 540. 547. 554. 555. 562. 567. 571. 614. 621. 631. 634. 644. 649. 665. 667. 698. 703. 716. 728. 730. 731. 733. 737. 746. 758. 759. 827. 847. 857. 859. 871. 873. 874. 886. 887. 888. 889. 902. 910. 929. 944. 978. 982. 983. 1011. 1012. 1013. 1014. 1012. usque 1028. 1047. 1051. 1101.

1171. 1220. 1237. 1254. 1281. & 1286.
Confessorius Regularis pro Sæcularibus inferiorum. Vide num. 245. 529. 562. 615. 833. 867. 899. 944. & 1024.
Confessorius Regularis pro Regularibus. Vide num. 11. 14. 15. 16. 18. 19. 21. 23. 26. 28. 31. 47. 48. 49. 50. usque 56. 58. usque 68. 79. usque 86. 96. 97. 101. 107. 110. 115. usque 122. 123. 124. 125. 128. 129. 130. 132. usque 134. 136. usque 139. 140. 142. 156. 187. 203. 204. 234. 322. 345. 429. 438. 439. 440. 496. 520. 522. 526. 559. 697. 698. 772. 816. 923. 963. 1009. 1286.
Confessorius Magister Novitiorum. Vide num. 526.
Confessorius Novitius. Vide num. 526.
Confessorius iterum examinandus. Vide num. 158. 245. 313. 319. 395. 450. 474. 511. 532. 533. 701. 731. 737. 954. 959. 1025. 1045. & 1047.
Confessorius exterius. Vide num. 326. & 354.
Confessorius scrupulosus. Vide num. 349. & 935.
Confessorius unius Diectis in alia. Vide num. 250. 513. 576. 586. 620. 778. 827. 857. 887. 1022. 1048. 1237. & 1254.
Confessorius doctus. Vide num. 21. 239. 446. 677. 678. 782. 923. & 1290.
Confessorius ignorans. Vide numer. 345. 368. 557. 678. 853.

RERUM OMNIUM

833. & 1286.

Confessarius non Sacerdos.

Videmus 507 & 721.

Confessarius Secularis Monumentum. Vide nu. 237. 326. 314. ulq; 359. 433. 455. 475. 482. 491. 523. 539. 549. 551. 587. 561. 781. 617. 623. 706. 767. 921. 1007. 1055. 1102. 1108. 1177. & 1192.*Confessarius Monumentum Parochia.* Vide nu. 607. 842. & 907.*Confessarius Regularis Monumentum sibi subiectarum.* Vide num. 69. 109. 112. 113. 186. 235. 236. 246. 279. 297. 322. 326. 332. 354. 915. 359. 415. 431. 433. 455. 482. 491. 513. 529. 549. 551. 557. 561. 574. 581. 617. 622. 624. 636. 668. 706. 789. 825. 877. 897. 901. 938. 939. 940. 941. 971. 972. 973. 1015. 1021. 1102. 1108. 1147. 1177. 1192. & 1227.*Confessarius Regularis Monumentum Ordinario subiectarum.* Vide nu. 226. 531. 539. 549. 551. 561. 581. 617. 636. 661. 706. 915. 921. 938. 1002. 1108. & 1192.*Confessarius Monumentum Ordinario.* Vide num. 235. 332. 336. 408. 411. 412. 414. 423. 504. 607. 676. 688. 680. 842. 844. 877. 901. 915. 938. 942. 971. & 1182.*Confessarius Monumentum Extraordinario.* Vide nu. 235. 332. 371. 412. 424. 661. 608.

720. 767. 843. 863. 878. 901. 938. 942. 949. 971. 1015. 1022. & 1147.

Confessarii Monumentum datatio. Vide nu. 235. 423. 656. 844. 877. 895. 941. 1182. & 1227.*Confessarii Monumentum Impendium.* Vide nu. 411. 537. 606. & 939.*Confessarii Monumentum allocutio.* Vide nu. 412. 424. 623. 638. 834. & 738.*Confessarii Monumentum habitatio.* Vide num. 414. 415. 552. 845. 884. 972. & 973.*Confessarii peccata.* Vide num. 32. 152. 349. 368. 411. 557. 870. & 866.*Confessarii arbitrium.* Vide num. 394. 405. 483. 790. 927. 1050. 1191. & 1197.*Confessarii prudentia.* Vide num. 439. 441. 456. 923. & 1206.*Confessarii amatio.* Vide num. 194. 483. 517. 668. 706. 953. 956. 959. 1015. & 1026.*Confessarii fides seu attestatio.* Vide num. 152. 217. 239. 361. 376. 471. 600. 833. 867. 899. & 1024.*Confessio Sarramentalis.* Vide num. 330. 91. 92. 95. 164. 174. 237. 238. 257. 265. 273. 497. 512. 339. 3. 5. 418. 432. 471. 526. 559. 721. 786. 800. 832. 960. 979. & 1085.*Confessio Paschalis.* Vide nu. 109. 140. 148. 261. 456. 459. 471. 571. 859. 864. 901. 917.

883.

ELENCHUS.

883. 984. 1024. & 1177.

Confessio Regularum in itinere. Vide num. 98. & 322.*Confessionealia.* Vide num. 119. 142. 222. 558. 625. 761. 833. 845. 865. 912. 1118. & 1286.*Confessionis reiteratio.* Vide num. 80. & 867.*Confessionis nullitas.* Vide num. 362. 635. 721. 929. 1171. & 1254.*Confraternitas.* Vide n. 88. 89. 103. 104. 105. 110. 111. 143. 144. 188. 189. 190. 196. 197. 201. 202. 213. 215. 217. 224. 225. 231. 232. 233. 414. 467. 492. 892. 1211. & 1281.*Consuetudo peccandi.* Vide num. 1087. & 1089.*Contractus.* Vide num. 41. 185. 287. 288. 290. 291. 301. 308. 309. 321. 384. ulq; 389. 763. 1070. & 1284.*Contractio.* Vide num. 33. 91. 164. 165. 170. 171. 173. 273. 439. 831. 1034. & 1217.*Copia Confessarii.* Vide nu. 354. 1000. & 1001.*Cruciferi.* Vide n. 545.

D

Damnatus ad mortem. Vide num. 103. & 630.*Decime.* Vide nu. 17. 151. 647. 734. 892. 1273. & 1277.*Decreta de Castibus restraints.* Vide num. 436. ulq; 441. 492. 519. ulq; 522. 554. 555. 622. 628. & 730.*Decreta Episcopi.* Vide nu.

361. 375. 432. 444. 530. 631. 832. 833. 1037. 1041. 1120. 1122. 1234. & 1248.

Diaconus. Vide num. 721. & 880.*Dies Festus.* Vide nu. 233. 418. 466. 504. 592. 601. 603. 610. 674. 814. 864. 892. 908.

913. 957. 1081. 1088. & 1132.

Dies assignati pro Regularum Confessione. Vide nu.

17. 23. 31. 48. & 298.

Dignitatum Regularium ambuius. Vide nu. 323. 435. 545. 553. 572. 577. 595. 619. 650. 820. 923. 962. & 1031.*Dimissoria.* Vide nu. 397. 679. & 1195.*Discretio Absolventium.* Vide num. 16. 28. 119. & 923.*Dispensatio ab Irregularitate.* Vide nu. 8. 11. 14. 15. 16. 18. 19. 21. 26. 27. 28. 47. 51. 52. 63. 65. 79. 82. 83. 88. 101. 115. 116. 17. 118. 122. 132. 137. 203. 209. 242. 312. 347. 352. 396. 819. 879. 974. 1117. 1179. 1193. 1194. & 1198.*Distinctiones quotidianae.* Vide num. 315. 392. 417. 484. 642. 654. 682. 750. 810. 838. 850. 852. 1155. & 1197.*Doctrina Christiana.* Vide num. 231. 422. & 447.*Dominici.* Vide num. 11. 26. 27. 28. 31. 96. 97. 109. 128. 129. 196. 283. 306. 312. 420. 572. 704. 797. & 941.

Duel.

RERUM OMNIUM

Duellum. Vide numer. 127. 160. 214. 351. 419. 519. 555. 575. 719. & 976.

E

E*Brietas*. Vide num. 476. 569. 1067. & 1100.

Episcopus. Vide num. 4. 32. 34. 36. 71. 74. 87. 104. 141. 148. 172. 184. 189. 199. 292. 310. 313. 319. 337. 343. 372. 395. 589. 614. 707. 710. 757. 782. 795. 974. 1023. 1023. 1024. 1025. 1031. 1051. 1122. 1141. 1156. 1188. 1192. 1231. 1234. 1270. 1271. 1275. 1285. 1286.

Episcopus successor. Vide num. 310. 313. 335. 474. 511. 701. 717. 874. & 1047.

Episcopus suffraganeus. Vide num. 340. 647. & 1041.

Episcopus vicarius. Vide num. 319. 774. & 789.

Episcopus Græcus. Vide numer. 5. & 6.

Episcopus quid possit. Vide numer. 323. 327. 331. 236. 352. 368. 390. 422. 426. 434. 444. 445. 448. 451. 474. 492.

512. 530. 530. 562. 587. 608. 611. 636. 658. 668. 694. 701. 712. 744. 758. 767. 771. 779.

805. 811. 825. 832. 860. 870. 871. 874. 886. 887. 888. 889.

890. 891. 915. 931. 948. 949. 969. 975. 1010. 1015. 1026.

1028. 1030. 1099. 1114. 1148. 1180. 1181. 1183. 1231. 1232.

1248. 1250. 1251. 1286. 1287. 1289. 1390. & 1399.

Episcopus quid non possit. Vide numer. 322. 335. 347. 350. 371. 407. 408. 422. 423.

447. 450. 477. 494. 510. 511. 513. 529. 540. 542. 543. 562.

567. 569. 570. 578. 584. 587. 612. 652. 663. 667. 675. 679.

694. 739. 756. 759. 769. 777. 792. 832. 833. 814. 836. 843.

846. 853. 858. 859. 902. 913. 1017. 1041. 1149. 1118. 1227.

1238. & 1248.

Eremita S. Petri de Pisis. Vide num. 61. & 81.

Eremita S. Augustini. Vide num. 538. 553. 565. 577. 696. 849. & 946.

Examen ad Confessiones. Vide num. 148. 158. 245. 246.

313. 319. 322. 368. 372. 382. 395. 450. 457. 484. 497. 511.

532. 533. 547. 574. 611. 649. 664. 701. 728. 731. 737. 776.

781. 802. 837. 890. 913. 954. 1009. 1025. 1047. 1049. 1107.

1156. & 1214.

Eucharistia. Vide num. 17. 23. 31. 48. 78. 09. 133. 138. 140.

150. 151. 174. 297. 371. 383. 390. 371. 539. 617. 626. 630.

667. 960. 971. 1050. 1051. 1085. 1131. 1173. 1174. 1256.

Excommunicatio Papa reservata. Vide n. 475. 69. 71. 76. 102. 106. 108. 114. 145. 146. 147. 154. 155. 159. 195. 208. 216. 214. 227. 230. 249. 278.

ELENCHUS.

278. 293. 294. 296. 299. 325. 327. 350. 365. 367. 379. 398.

400. 413. 421. 442. 480. 489. 490. 492. 515. 541. 563. 565.

572. 593. 626. 719. 724. 738. 773. 814. 817. 854. 856. 864.

869. 904. 925. 933. 945. 946. 962. 974. 994. 1006. 1094.

1097. 1144. 1153. 1176. 1255. 1282. 1291. & 1301.

Excommunicatio non imponenda. Vide num. 391. 406. 418. 470. 498. 527. 535. 536.

568. 569. 605. 616. 633. 705. 1098. & 1248.

Excommunicationis valor. Vide num. 1010. 1125. 1249. & 1251.

Excommunicationis nullitas. Vide num. 10. 12. 6. 486. 683. 684. 686. 688. 879. 1124. & 1253.

Excommunicationi non subiectus. Vide num. 391. 830. 883. & 1284.

Excommunicatus mortuus. Vide num. 934. & 1019.

F

F*acultas audiendi Confessiones*. Vide n. 2. 3. 4. 6.

19. 32. 59. 62. 64. 66. 67. 68. 79. 125. 128. 133. 138. 148.

158. 212. 234. 243. 322. 502. 510. 526. 554. 555. 556. 570.

573. 588. 614. 635. 644. 664. 728. 885. 912. 914. 926. 932. & 958.

Facultas deputandi Confessarios. Vide num. 20. 99.

112. 113. 135. 157. 161. 194. 891. 901. 927. 1012. & 1016.

Facultas eligendi Confessarium. Vide num. 20. 53. 61.

66. 71. 72. 81. 85. 87. 88. 89. 96. 104. 105. 110. 111. 115.

124. 129. 142. 143. 184. 185. 188. 189. 190. 191. 192. 197.

199. 200. 201. 202. 209. 211. 213. 215. 217. 224. 225. 232.

233. 241. 295. 312. 329. 337. 369. 371. 383. 454. 513. 554.

555. 732. 752. 778. 876. 986. & 1254.

Facultas excommunicandi. Vide num. 120. 390. 391. 399. 564. 628. 707. 712. 723.

780. 859. 874. 883. 886. 923. 948. 975. 1148. 1252. 1256. 1257. 1287. & 1299.

Facultas absolvendi a Censuris. Vide num. 8. 9. 11.

12. 14. 15. 16. 18. 21. 26. 27. 28. 51. 52. 58. 59. 60. 62. 64. 66.

79. 81. 82. 83. 87. 88. 101. 115. 116. 117. 118. 124. 125. 130.

131. 133. 138. 156. 187. 188. 194. 203. 212. 232. 242. 311.

337. 369. 382. 394. 396. 467. 501. 690. 691. 730. 774. 788.

803. 826. 841. 854. 876. 1028. 1030. 1127. 1185. 1198. 1222.

Facultas dispensandi ab Irregularitate. Vide n. 8. 11.

14. 15. 16. 18. 19. 21. 63. 65. 82. 83. 88. 101. 115. 116. 117. 118. 122. 187. 203. 209. 312.

RERUM OMNIUM

412. 552. 396. 1117. 1193.
1194. & 1198.*Facilitas commutandi vo-*
14. Vide num. 8. 59. 67. 79.
104. 114. 125. 133. 135. 158.
144. 189. 189. 190. 200. 225.
237. 382. 876. & 1208.*Fenestella Communis.*
Vide n. 410. 504. 546. & 949.
Formatio. Vide num. 7.
258. 349. 1087. 1079. & 1057.*Frater S. Ambrosii ad*
Nemus. Vide n. 62. 63. & 761.*Frater S. Trinitatis Re-*
dempt. Capivov. Vide num.
182. 577. 93. & 703.*Frater S. Mariae de Merc.*
Redempt. Capivov. Vide n.
618. & 770.*Frater S. Hieronymi Fe-*
Julani. Vide num. 820.*Fundatio Monasteriorum.*
Vide num. 39. 226. 354. & 711.*Furtum.* Vide num. 1. 40.
248. 367. 436. 458. 796. 1064.
1067. 1068. 1069. 1210. 1262.
& 1263.

G

Generales Ordinum. Vide
n. 14. 15. 16. 18. 21. 26.
27. 28. 49. 56. 69. 82. 83. 97.
116. 117. 118. 120. 123. 128.
129. 132. 136. 139. 146. 187.
203. 203. 245. 279. 313. 327.
344. 379. 401. 440. 490. 609.
545. 547. 553. 572. 577. 612.
619. 627. 650. 668. 696. 726.728. 756. 770. 797. 816. 810.
822. 954. 955. 956. 959. 1198.*Germania.* Vide num. 790.
951. & 1197.*Graduum Regulares.* Vide
num. 246. 313. 344. & 1047.*Grati.* Vide num. 5. 6. 7.
460. 494. 466. & 599.*Grati.* Vide num. 151. 154.
245. 299. 318. 407. 510. 544.
641. 668. 922. 1037. & 1043.

H

Hebraus. Vide num. 427.
573. & 665.*Heres.* Vide num. 516.
944. 1056. & 1057.*Heresis, & hereticus.* Vide
num. 9. 12. 34. 40. 71. 73. 77.
80. 82. 87. 104. 132. 143. 184.
189. 199. 225. 329. 369. 373.
405. 427. 471. 561. 580. 709.
785. 866. 919. 936. 977. 1192.
1194. 1250. 1260. & 1266.*Hierosolymitani.* Vide
num. 212. 231. 235. 234. 240.
478. 721. 728. 923. 931. 1114.*Hispania.* Vide num. 676.
696. 703. 764. 790. 794. 801.
823. 839. 851. 855. 864. 930.
951. 1146. 1192. & 1197.*Homicida.* Vide num.
43. 114. 819. & 1200.*Homicidium.* Vide num.
19. 51. 63. 838. 101. 122. 209.
258. 311. 352. 402. 436. 768.
784. 788. 876. 987. 988. 989.
1020.

ELENCHUS.

1020. 1064. 1064. 1066. 1066.
1117. 1193. 1200. 1268. 1269.
1270. & 1271.

I

Idioma Regionis pro Con-
fessione. V. n. 243. 756. 952.
953. 917. 959. 1012. 1113. 1014.
Ieiunium. Vide num. 189.
371. 405. 441. 452. 463. 464.
465. 864. 876. 917. 963. 991.
995. 996. 1219. & 1292.
Iesuani. Vide num. 559. &
837.*Iesuite.* Vide num. 203.
204. 205. 230. 244. 377. 492.
649. 728. 732. 887. 951. 1014.
959. 1027. & 1051.*Iesuista.* Vide num. 738.
Immunitas. Ecclesiastica.
Vide num. 519. 555. 642. 645.
710. 739. 757. 769. 817. 841.
903. 947. 974. 1020. 1029.
1010. 1033. 1035. 1037. 1040.
1042. 1098. 1117. 1124. 1178.
1189. 1216. 1222. 1225. 1226.
1228. 1229. 1239. & 1288.*Impunitentia.* Vide num.
369. & 717.*Impudentia.* Vide num.
345. & 923.*Incurfus in peccata.* Vide
num. 152. 223. 228. 239. 315.
349. 354. 367. 411. 418. 421.
458. 473. 503. 550. 569. 580.
613. 629. 636. 699. 722. 747.
762. 848. 864. 893. 911. 935.
964. 970. 989. 991. 1017. 1034.

1046. 1232. & 1250.

Incurfus in Cenfuris. Vi-
de num. 1. 22. 24. 25. 47. 60.
69. 73. 74. 76. 102. 106. 108.
111. 126. 127. 131. 141. 145.
147. 154. 155. 159. 160. 182.
193. 195. 206. 208. 210. 214.
216. 223. 226. 227. 229. 230.
236. 239. 240. 244. 277. 278.
280. 283. 293. 294. 295. 296.
299. 305. 307. 316. 323. 324.
325. 227. 333. 334. 343. 360.
365. 367. 374. 379. 389. 391.
398. 409. 413. 420. 421. 427.
435. 442. 480. 489. 490. 492.
515. 541. 545. 548. 553. 593.
565. 572. 577. 593. 595. 619.
622. 626. 650. 669. 674. 693.
695. 696. 704. 718. 719. 724.
725. 726. 727. 729. 738. 751.
755. 766. 770. 773. 775. 779.
781. 797. 801. 812. 814. 818.
820. 822. 826. 839. 848. 849.
851. 854. 855. 856. 861. 864.
869. 903. 904. 911. 913. 933.
937. 940. 945. 946. 950. 962.
966. 974. 954. 1006. 1031.
1049. 1094. 1097. 1100. 1144.
1150. 1153. 1176. 1198. 1240.
1250. 1255. 1256. 1282. 1291.
& 1301.*Inia.* Vide num. 489.
541. 565. 696. 781. 855. 864.
889. 1011. 1012. 1013. & 1014.*Indulgentia Plenaria.* Vi-
de num. 107. 357. 241. 268.
256. 306. 740. 764. 788. 957.
1088. 1129. & 1187.*Infamia.* Vide num. 369.
1063.

RERUM OMNIUM

1063. 1066. 1098. & 1194
Ingressus in Monasteria
 Vide num. 240. 297. 325. 343.
 355. 419. 460. 498. 422. 451.
 455. 482. 491. 504. 524. 555.
 581. 593. 618. 624. 662. 674.
 824. 911. & 971.
Inquisitio innoxium violentarum. Vide num. 49. 189.
 317. 519. 555. 631. 811. 876.
 1038. 1049. 1049. & 1050.
Injuria. Vide num. 368.
 404. 478. 477. 725. 828. 1233.
Inquisitor hereticae pravitatis. Vide num. 8. 9. 10. 11.
 12. 13. 80. 369. 405. 471. 507.
 563. 670. 671. 672. 673. 694.
 709. 813. 862. 1190. 1194. &
 1250.
Insuperdescencia in Censuris.
 Vide num. 369. 378. 745. 771.
 798. & 861.

Inverdictum Locale, & Personale. Vide num. 4. 10.
 13. 14. 15. 16. 18. 21. 26. 27. 28.
 46. 51. 52. 59. 63. 64. 71. 79.
 81. 82. 83. 101. 106. 117. 118.
 125. 127. 132. 133. 138. 160.
 187. 188. 203. 232. 242. 337.
 381. 394. 459. 596. 614. 727.
 831. 879. 883. 923. 1185. 1233.

Interpres pro Confessione.
 Vide num. 736. & 717.

Irregularitates. Vide num.
 8. 11. 14. 15. 16. 18. 19. 21. 26.
 27. 28. 47. 51. 52. 63. 65. 79.
 82. 83. 88. 101. 115. 116. 117.
 118. 122. 122. 187. 203. 209.
 342. 312. 347. 352. 396. 402.

500. 555. 597. 634. 655. 768.
 819. 879. 974. 1179. 1193.
 1194. & 1198.

Italia. Vide numer. 471.
 492. 548. 595. 679. 730. 792.
 910. 911. 971. 1190. & 1197.

Libellum. Vide num. 10.
 75. 284. 306. 328. 370. 371.
 464. 652. 653. 675. 720. 740.
 764. 769. 778. 809. 814. 905.
 919. 936. 957. 1035. 1040. &
 1288.

Judex. Vide n. 301. 349.
 388. 485. 492. 507. 641. 671.
 675. 685. 690. 691. 692. 760.
 879. 914. 988. 990. & 1039.

Juramentum. Vide num.
 41. 74. 189. 190. 239. 287.
 365. 370. 388. 407. 428. 436.
 521. 645. 639. 694. 968. 1049.
 1060. 1061. 1208. 1209. 1211.
 & 1298.

Jurisdicctio quasi Episcopalis.
 Vide num. 341. 346. 351.
 589. 667. & 931.

Supatronatus. Vide num.
 609. 727. 921. & 1230.

L

Lapsus Carnis. Vide
 num. 49. 436. & 601.

Largitio Munerum. Vide
 num. 411. 788. & 1191.

Legatum. Vide num. 944.
 1032. & 1287.

Legatus Apostolicus. Vide
 num. 16. 28. 51. 110. 119.
 350. 396. 900. 1270. & 1272.

L.

ELENCHUS.

Libertas Ecclesiastica. Vide
 num. 71. 104. 143. 184.
 199. 365. 555. 642. 645. 710.
 757. 947. 1035. 1037. 1178.
 1189. 1239. 1274. & 1283.

Libri prohibiti. Vide
 num. 223. 226. 427. 966. 1102.
 1103. 1104. 1109. 1110. 1113.
 1114. 1116. 1119. 1123. 1217.
 1218. 1258. 1259. 1260. 1291.
 1293. 1294. 1295. 1296. 1297.
 1300. 1302. & 1303.

*Libri à locis Regularium
 non extrahendi*. Vide num.
 126. 398. 442. 695. 729. 812.
 818. 839. 849. 904. 937. 946.
 & 950.

Licentia Sedis Apostolica.
 Vide num. 13. 131. 192. 330.
 374. 492. 561. 583. 695. 718.
 726. 775. 877. 974. 1200. 1260.
 1264. 1276. 1277. & 1298.

Licentia Episcopi. Vide
 num. 243. 282. 354. 382. 391.
 405. 423. 431. 453. 492. 514.
 550. 555. 559. 560. 566. 576.
 581. 588. 591. 620. 635. 667.
 680. 715. 716. 723. 833. 834.
 846. 869. 870. 881. 982. 1024.
 1034. 1044. 1120. 1200. 1231.
 1237. & 1256.

Licentia Parochi. Vide
 num. 205. 361. 370. 591. 614.
 869. 902. 1024. & 1256.

*Licentia Superioris Regni
 laris*. Vide num. 23. 53.
 96. 98. 109. 110. 111. 120.
 129. 139. 141. 155. 156. 191.
 192. 206. 230. 243. 246. 313.

322. 344. 379. 401. 509. 554.
 555. 559. 726. 751. 797. 929.
 & 964.

Lis. Vide num. 875. 924.
 & 1230.

Loca Pia. Vide nu. 590.
 728. 792. 1211. & 1281.

M

Marius. Vide numer.
 406. 461. 989. & 1079.

Matrimonium. Vide
 num. 219. 754. 785. 786. 866.
 1034. 1030. 1054. 1148. 1201.
 usque 1208. & 1112.

Medicus. Vide num. 217.
 239. 349. 358. 569. 788. 881.
 & 923.

Mendicantes Regulares.
 Vide num. 40. 47. 69. 80. 188.
 211. 240. 245. 283. 313. 395.
 480. 492. 622. 751. 981. 1117.
 1177. & 1281.

Metropolitani. Vide
 num. 350. 642. 647. 1028.
 1041. & 1191.

Metus. Vide num. 1062.
 1080. 1135. & 1252.

Milites de Calatrava.
 Vide num. 187.

Milites Hierosolymitani.
 Vide num. 212. 311. 334. 241.
 923. & 931.

Milites S. Jacobi. Vide
 num. 927.

*Milites S. Francisci da
 Pauli*. Vide num. 79. 115. usque
 122. 131. 135. 140. 145. 146.
 457.

RERUM OMNIUM

157. 159. 161. 195. 207. 327.
610. 695. & 729.
Monstrantes Infirmis. Vide num. 490.
Minores Conventuales S. Francisci. Vide num. 14. 15. 16. 49. 281. & 724.
Minores S. Francisci. Vide num. 76. 96. 97. 128. 207. & 821.
Minores de Observantia. Vide num. 31. 188. 207. 274. 398. 441. 812. 822. 847. 851. & 855.
Missa celebratio. Vide num. 491. 699. 893. 960. 970. & 1232.
Missionarius. Vide num. 599. 754. 781. 783. 864. & 908.
Molestia. Vide num. 287.
Mollities. Vide num. 992. & 1078.
Monialium Clausura. Vide num. 193. 430. 434. 455. 455. 482. 487. 491. 519. 524. 555. 593. 624. 712. 773. 948. 972. 1017. 1041. 1182. & 1192.
Mutilatio membrorum. Vide num. 1963. 6583. 122. 209. 311. 1268. 1269. & 1270.
Mysteria Fidei. Vide num. 1693. & 1108.
- N
- Negligentia.* Vide num. 63187. 668949. 1093.
- Nominatio.* Vide num. 102. 154. & 1230.
Novarius. Vide num. 13. 126. 150. 239. 285. 391. 407. 510. 641. 707. 1272. & 1278.
Novum Apostolicum. Vide num. 396. 528. 544. 681. 713. 748. 749. 750. 826. 1228. 1270. & 1272.
Novissima. Vide num. 308. & 309.
- O
- Oblati Regulares.* Vide num. 1150.
Obliuia peccatorum. Vide num. 345. & 371.
Occasio proxima. Vide num. 239. 309. 717. 1099. 1091. & 1092.
Odium. Vide num. 339. 828. 1021. & 1161.
Oeconomus. Vide num. 201. & 831.
Officium Divinum. Vide num. 189. 233. 314. 315. 392. 722. 852. 876. 957. 990. 998. 1083. & 1209.
Officium Funerale. Vide num. 358. 392. & 417.
Olivetani. Vide num. 70. 123. 124. 125. & 209.
Ordo Militaris. Vide num. 409. 491. 622. 721. 728. 923. 927. 931. 1017. & 1281.

E L E N C H U S.

P

- Pallium.* Vide num. 286. 287. 288. 290. 301. 309. 384. 385. 386. 388. 389. 787. 1188. & 1230.
Parachus. Vide num. 76. 78. 80. 86. 133. 150. 153. 238. 314. 330. 370. 390. 403. 409. 422. 447. 471. 478. 512. 523. 641. 662. 665. 671. 674. 691. 610. 638. 743. 796. 827. 828. 831. 869. 899. 907. 944. 961. 967. 969. 986. 1018. 1034. 1036. 1045. 1047. 1050. 1051. 1113. 1148. 1177. 1180. 1181. 1234. 1238. & 1286.
Parvitas materia. Vide num. 345. & 458.
Parentes. Vide num. 258. 406. 600. 1056. 1057. & 1289.
Patentes Confessionis. Vide num. 495. 512. 574. 783. 877. & 885.
Pax. Vide num. 114. 404. 828. 1099. & 1135.
Peccatum veniale. Vide num. 167. 168. 178. 248. 943. 963. 1002. 1051. 1054. & 1136.
Peccatum mortale. Vide num. 7. 32. 36. 37. 39. 49. 57. 73. 74. 90. 167. 168. 169. 174. 174. 179. 180. 181. 123. 128. 237. 239. 248. 270. 271. 274. 284. 315. 349. 364. 369. 405. 418. 422. 436. 441. 447. 458. 473. 503. 560. 568. 569. 580. 613. 628. 629. 636. 699. 722. 747. 828. 864. 866. 893. 911. 935. 963. 964. 970. 989. 991. 1000. 1017. 1034. 1039. 1046. 1053. 1054. 1055. 1069. 1073. 1076. 1080. 1081. 1100. 0134. 1136. 1154. 1163. 1232. 1250.
Pensio. Vide num. 208. 315. 657. & 819.
Percussio suadente diabolo. Vide num. 182. 189. 337. 519. 555. 634. 831. 876. 1038. 1039. 1049. & 1150.
Pestis. Vide num. 293. & 330.
Penitentia Pecuniaria. Vide num. 350. & 452.
Penitentia Summa. Vide num. 218. 344. 594. 675. 862. 894. 933. 954. 1192. 1195. 1208. 1213. 1214. 1298.
Penitentiarum major. Vide num. 100. 219. 785. 786. 787. 789. 790. 854. 953. 955. 956. 958. 959. & 1185. usque 1215.
Penitentiarum minor. Vide num. 51. 847. 951. usque 959. 1214. & 1298.
Penitentiarum Lavretanus. Vide num. 959. & 1214.
Penitentiarum Cathedralis. Vide num. 317. 358. 363. 366. 381. 392. 393. 400. 417. 443. 446. 449. 456. 468. 469. 479. 488. 493. 501. 508. 566. 578. 582. 583. 590. 640. 676. 678. 736. 795. 802. 807. 808. 810. 811. 823. 852. 881. 882. 908. 930. 1047. 1043. 1106. 1107.

RERUM OMNIUM

1107. 1145. 1146. 1149. 1221.
1235. & 1247.
Pannecianus Capitularis. Vide num. 508.
Pollutio. Vide num. 992.
1002. & 1135.
Præcedentia. Vide num.
283. 307. 420. 486. 848. &
1247.
Præjudicium Tertii. Vide
num. 152. 190. 224. 232. 242.
269. 690. 876. & 1209.
*Præsentatio ad Confessio-
nes*. Vide num. 148. 245. &
547.
*Presbyteri Cratoris S. Phi-
lippi Neri*. Vide num. 381.
375. 592. & 669.
Processio. Vide num. 392.
417. 420. & 480.
*Propositiones damnatae à
Martino V.* Vide numer. 32.
usq. ad num. 46.
*Propositiones damnatae à
Sixto IV.* Vide num. 90. usq.
ad num. 95.
*Propositiones damnatae à
Leone X.* Vide num. 162. usq.
ad num. 181.
*Propositiones damnatae à
Pio V.* Vide num. 247. usque
ad num. 266.
*Propositiones damnatae à
Clemente VIII.* Vide num.
515.
*Propositiones damnatae ab
Innocentio X.* Vide num. 916.
usq. ad num. 920.
Propositiones damnatae ab

Alexandro VII. Vide num.
976. usq. ad num. 994.
*Propositiones damnatae ab
Alexandro VII.* Vide num.
995. usq. ad num. 1006.
*Propositiones damnatae ab
Innocentio XI.* Vide num.
1051. usq. ad num. 1094.
*Propositiones damnatae ab
Innocentio XI.* Vide n. 1095.
usque ad num. 1097.
*Propositiones damnatae ab
Innocentio XI.* Vide numer.
1126. usq. ad num. 1144.
*Propositiones damnatae ab
Alexandro VIII.* Vide num.
1151. & 1152.
*Propositiones damnatae ab
Alexandro VIII.* Vide num.
1157. usq. ad num. 1176.
*Propositiones damnatae ab
Innocentio XII.* Vide num.
1241. usq. ad num. 1245.

Q

Quartaagesima. Vide
num. 405. 463. 536. 601.
605. 859. 881. 957. 997. 1051.
1215. & 1292.

R

*Recursus ad Sedem Apo-
stolicam*. Vide num. 14.
15. 21. 26. 31. 52. 59. 61. 64. 66.
82. 116. 125. 132. 133. 138.
143. 187. 203. 947. 1028. &
1035.

Re

ELENCHUS.

*Reductio ad terminos Con-
cilii Tridentini*. Vide num.
222. & 320.
Referendarius. Vide
num. 199. 200. & 383.
*Reformati S. Franc. de Ob-
servantia*. Vide num. 472.
822. 835. 848. & 904.
Regulares in genere. Vide
num. 77. 78. 88. 98. 130. 135.
148. 149. 150. 152. 158. 222.
230. 239. 243. 245. 277. 310.
313. 316. 342. 343. 354. 368.
391. 394. 409. 420. 481. 489.
492. 497. 514. 529. 544. 554.
560. 610. 613. 622. 626. 665.
667. 673. 680. 697. 698. 712.
715. 730. 752. 762. 779. 780.
781. 783. 788. 830. 832. 869.
929. 930. 948. 964. 987. 999.
1017. 1046. 1140. 1150. 1156.
1180. 1198. 1199. 1200. 1256.
Reincidentia in Censuras.
16. 38. 68. 119. 124. 237. 204.
284. 378. 486. 689. 757. 867.
1186. & 1187.
Reliquia Sacra. Vide
num. 458. & 719.
Remissio à culpa, & poena.
Vide num. 185. & 217.
Residentia. Vide numer.
488. 823. & 1235.
Restitutio. Vide num. 16.
38. 68. 124. 137. 141. 210.
218. 314. 315. 364. 367. 646.
652. 699. 735. 762. 788. 793.
799. 850. 990. 998. 1069. 1083.
& 1191.
Revocatio Concessionum.

Vide num. 53. 142. 158. 223.
492. 554. 555. 622. 644. 697.
728. 730. 758. 821. 858. 999.
& 1025.

S

*Sacerdos simplex quoad
Confessionem*. Vide num
172. 506. 572. 660. 733. 867.
880. 943. 986. & 1051.
Sacrilegium. Vide num.
122. 458. 580. 923. 1039. 1084.
1171. & 1175.
Sacrificia. Vide num. 535.
558. 625. 812. & 845.
Scandalum. Vide num.
336. 345. 405. 462. 473. 717.
716. 758. 769. 786. 828. 831.
889. 893. 923. 1026. 1081.
1195. 1201. & 1255.
*Scandalum in Absolutio-
ne evitandum*. Vide num. 16.
28. & 119.
Schola Pia. Vide num.
755.
Scientia Confessionis. Vi-
de num. 440. 590. 796. 911.
& 1148.
Scrupulus. Vide num. 47.
349. 569. 935. 963. & 1135.
Sepultura. Vide numer.
76. 358. 459. 516. 523. 541.
565. 648. 717. 1019. & 1177.
Servus. Vide num. 48.
298. & 547.
Sicilia. Vide num. 2930.
310. 321. & 1279.
sigilli Sacrament. fratris.

RERUM OMNIUM

345. 440. 636. 709. & 963.
Sigilli Sacramentalis sub-
stantia. Vide n. 473. 796. 963.
Signum Pœnitentiæ, &
Contritionis. Vide num. 459.
 648. 867. 934. & 1019.
Simonia. Vide num. 55.
 64. 77. 81. 82. 87. 132. 189.
 218. 232. 294. 296. 299. 396.
 397. 411. 458. 519. 784. 1074.
 1075. 1188. 1195. 1196. 1230.
Socius Confessarius Regularis
Monialium. Vide n. 623.
 624. 897. 971. 972. & 973.
Sodoma. Vide num. 601.
 670. & 991.
Sollicitatio in Confessione.
 Vide num. 221. 670. 671. 672.
 673. 694. 741. 979. & 980.
Somnibentes. Vide num.
 369. 816. & 960.
Stola pro Confessario. Vi-
 de num. 403. 448. 662. 698. &
 866.
Subcollector. Vide num.
 723. 1043. & 1044.
Superbia. Vide num. 179.
 & 963.
Supersticium. Vide n.
 377. 403. 428. 662. 866.
Suspensio à Confessione-
bus. Vide num. 221. 345. 411.
 492. 514. 519. 561. 611. 614.
 627. 745. 718. 887. 888. 889.
 892. 899. 1025. 1026. 1216.
 1223. & 1254.
Suspensio unius Conven-
tus. Vide num. 614. 889. 1029.
Suspensio, ut Censura. Vi-

de num. 9. 11. 14. 15. 16. 18.
 21. 26. 27. 28. 46. 51. 52. 59.
 63. 64. 66. 79. 81. 82. 83. 101.
 116. 117. 118. 125. 132. 133.
 138. 187. 188. 202. 232. 342.
 337. 352. 382. 394. 530. 534.
 597. 616. 655. 831. 883. 1098.
 & 1185.
Synodus Diœcesana. Vide
 num. 59. 125. 133. 138. 582.
 608. 717. 1098. & 1254.

T

T*empus Paschale.* Vide
 num. 109. 140. 148. 361.
 371. 378. 395. 456. 499. 596.
 626. 859. 902. 957. 1024. &
 1177.
Territorium separatum.
 Vide num. 241. 667. 901. 931.
Tertiarius diversarum Or-
dinum. Vide num. 17. 31. 48.
 109. 153. 159. 379. 621.
Testamentum. Vide num.
 944. 961. 967. 1032. 1184. &
 1236.
Theatini. Vide num. 192.
 & 242.
Theologia Moralis. Vide
 num. 281. 426. 835. 888. 1047.
 & 1073.
Theologus. Vide numer.
 1043. 1139. 1149. 1181. 1211.
 1219. 1247. & 1290.
Transitus ad aliam Reli-
gionem. Vide num. 131. 145.
 155. 374. 379. 693. 718. 726.
Triennium Confessarii
Ab.

ELENCHUS.

Monialium. Vide n. 235. 425.
 656. 844. 877. 895. 1227.
Turca. Vide num. 703.
 754. & 1266

V

V*enus.* Vide num. 239.
 569. 979. 1098. 1100.
 & 1134.
Veritas. Vide num. 744.
 936. & 1061.
Via Iustitiæ. Vide num.
 339. 389. 477. & 828.
Vicarius Pape. Vide num.
 382. 394. 554. 555. 707. 965.
 1224. & 1292.
Vicarius Apostolicus. Vide
 num. 457. & 947.
Vicarius Episcopi. Vide
 num. 128. 213. 368. 457. 475.
 482. 566. 590. 624. 707. 739.
 769. 825. 833. 883. 886. 947.
 1012. 1019. 1020. 1025. 1041.
 1049. & 1273.
Vicarius Capitularis. Vide
 num. 533. 776. 777. 947. 1013.
 & 1043.
Vicarius Monialium. Vide
 num. 332. & 453.
Vicarius Regularis. Vide
 num. 14. 15. 17. 26. 27. 28.
 56. 116. 118. 120. 122. 128.
 374. 629. & 797.
Vigilia. Vide num. 957.
 1134. & 1219.
Vindicta. Vide num. 477.
 & 828.
Vago. Vide numer. 1080.

1211. & 1252.
Visitatio. Vide num. 236.
 237. 373. 444. 667. 825. 832.
 848. 918. 1118. 1251. 2287.
 1290. & 1299.
Vulnus extrema. Vide n.
 78. 140. 150. 153. 971. 1256.
Ura. Vide num. 290.
 308. 399. 386. 389. 537.
 1004. 1071. & 1072.
Vivificationis. Vide num.
 260. & 456.
Voluntas ultima. Vide
 num. 76. & 286.
Votorum commutatio. Vi-
 de numer. 8. 54. 59. 67. 70.
 79. 104. 124. 125. 133. 135.
 138. 144. 185. 189. 190. 200.
 225. 233. 370. 382. 876. 927.
 & 1208.
Votum Religionis. Vide
 num. 54. 67. 124. 135. 137.
 144. 185. 190. 200. 215. 233.
 382. 876. & 1208.
Votum Castitatis. Vide
 num. 104. 135. 144. 185. 190.
 200. 215. 225. 233. 382. 876.
 927. & 1208.
Votum Obedientiæ. Vide
 num. 927. & 1140.
Votum Paupertatis. Vide
 num. 436. 762. 927. 964.
Votum Peregrinationis.
 Vide num. 8. 104. 135. 144.
 185. 190. 200. 225. 382. 876.
 & 1208.
Vxor. Vide num. 441. 461.
 754. 989. & 1077.

NOI REFFORMATORI
dello Studio di Padova.

HAvendo veduto per la Fede di Revisio-
ne, & Approbatione del P. F. Tomaso
Maria Gennari Inquisitore nel Libro intito-
lato: *Constitutiones Pontificias, & Romanarum
Congregationum Decisiones ad Confessarios utrius-
que Cleri spectantes*, Jo: Baptista Pittono Sacerdote
Veneto Collettore, non v'esser cos' alcuna con-
tro la Santa Fede Cattolica, e parimente
per Attestato del Seggetario Nostro, niente
contro Prencipi, e buoni costumi, concedemo
Licenza à *Leonardo Pittoni Stampatore*, che
possa esser stampato, osservando gl' ordini in
materia di Stampe, e presentando le solite
copie alle Publiche Librarie di Venetia, e di
Padova.

Dat. 16. Agosto 1714.

Francesco Loredan K. Proc. Ref.
(Alvise Pisani K. Proc. Ref.

Agostino Galadini Segretario.

Si habeantur hoc in Libello aliquæ Resolutiones, que non sint
ubique usu receptæ, Auctor faretur se nolle per hanc Impressionem,
etiamque consuetudini Locorum, aut Privilegiis, exemptionibus
&c. sed eas typis mandare referendo tantum Auctores, non pro-
priam sententiam asserendo intelligit.

CON-

CONSTITUTIONES
AC DECISIONES
AD CONFESSARIOS

UTRIUSQUE CLERI
SPECTANTES,

EDITÆ

ANNIS, DIEBUS, & MENSIBUS,
UT INFRA.

Anni		Numeri
1023.	28. Jul. — Excommunicationis penam
incurrunt aliquid tollentes
de Thesauro, quem Henricus I. Romanorum Im-
perator obtulit Casini Sancto Benedicto in gratia-
tum actionem. <i>Benedictus VIII. apud Margarin. in
Bullar. Casinen. tom. 1. Constitut. 6. que incipit No-
tum volumus.</i>	1
1174.	30. Dec. — Fas sit Abbati Monasterii S.
Marie de Monte Regali omnes Clericos, & Lai-
cos suos cuiuscunque ordinis, vel lexus ad Con-
fessionem recipere. <i>Alexander III. apud eund. in
d. Bullar. Casinen. tom. 2. Constit. 185. que incipit
Ex debito.</i>	2
1208.	23. Jan. — Sacerdotes ab Abbate S. Petri
de Regio deputati, possint Confessiones acceden-
tium audire, eisque peccatorum absolutionem
imperiri. <i>Innocentius III. apud Margarin. in Bul-
lar. Casinen. tom. 2. Constit. 228. que incipit Quoties;</i>
iuxta ea, que concesserant <i>Stephanus IX. anno 1057,
mensis Decembris, ibid. Constit. 99. que incipit Quem-
admodum: Alexander II. anno 1072. 12. Masi,
ibid. Constit. 109. que incipit Quemadmodum:</i>	3

A

22

NOI REFORMATORI
dello Studio di Padova.

HAvendo veduto per la Fede di Revisione, & Approbatione del P. F. Tomaso Maria Gennari Inquisitore nel Libro intitolato: *Constitutiones Pontificias, & Romanarum Congregationum Decisiones ad Confessarios utriusque Cleri spectantes*, Jo: Baptista Pittono Sacerdote Veneto Collettore, non v'esser cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Prencipi, e buoni costumi, concedemo Licenza à *Leonardo Pittoni Stampatore*, che possi esser stampato, osservando gl'ordini in materia di Stampe, e presentando le solite copie alle Publiche Librarie di Venetia, e di Padova.

Dat. 16. Agosto 1714.

Francesco Loredan K. Proc. Ref.
Alvise Pisani K. Proc. Ref.

Agostino Galadini Segretario.

Si habeantur hoc in Libello aliquæ Resolutiones, que non sint ubique usu receptæ, Auctor faretur se nolle per hanc Impressionem, etiam per consuetudini Locorum, aut Privilegiis, exemptionibus &c. sed eas typis mandare referendo tantum Auctores, non propriam sententiam asserendo intelligit.

CON.

CONSTITUTIONES
AC DECISIONES
AD CONFESSARIOS

UTRIUSQUE CLERI
SPECTANTES,

EDITÆ

ANNIS, DIEBUS, & MENSIBUS,
UT INFRA.

Anni		Numeri
1023.	28. Jul. — Excommunicationis penam incurrant aliquid tollentes de Thesauro, quem Henricus I. Romanorum Imperator obtulit Casini Sancto Benedicto in gratiarum actionem. <i>Benedictus VIII. apud Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constitut. 6. que incipit Notum volumus.</i>	1
1174.	30. Dec. — Fas sit Abbati Monasterii S. Marie de Monte Regali omnes Clericos, & Laicos suos cuiuscunque ordinis, vel lexus ad Confessionem recipere. <i>Alexander III. apud eund. in d. Bullar. Casinen. tom. 2. Constit. 185. que incipit Ex debito.</i>	2
1208.	23. Jan. — Sacerdotes ab Abbate S. Petri de Regio deputati, possint Confessiones accedentium audire, eisque peccatorum absolutionem impetiri. <i>Innocentius III. apud Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 2. Constit. 228. que incipit Quoties;</i> juxta ea, que concesserant <i>Stephanus IX. anno 1057. mense Decembris. ibid. Constit. 99. que incipit Quemadmodum;</i> <i>Alexander II. anno 1072. 12. Masi;</i> <i>ibid. Constit. 109. que incipit Quemadmodum;</i>	3

A

22

CONSTIT. ac DECIS.

ac *Calixtus III. anno 1194. 24. Dec. ibid. Constit. 216. qua incipit Quoricens.* ¶ Vide tamen infra 1516. 19 Dec.

1208. 25. Jul. — Monachis S. Benedicti Casinensis Sacramentales Confessiones audire in quavis Diocesi, in locis Casinensi Monasterio subiectis, nullus Episcopus, excepto pro communi totius Civitatis, vel Parochie Interdictio, prohibeat. *Innocentius III. apud eund. in d. Bullar. Casinens. tom. 1. Constit. 13. qua incipit Omnipotenti Deo.* ¶ Vide tamen infra 1516. 19 Dec. & 1679. 21. Jun.

1254. 6. Mar. — Nullis Græcorum per Sacerdotes, vel Confessores, pro satisfactione poenitentia unctio aliqua solummodo injungatur. *Innocentius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 14. qua incipit Sub Catholicæ, & refert etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Græcorum Ritus, num. 6.*

1254. 6. Mar. — Sacerdotes Græci conjugati, & alii, quibus Parochiarum cura, vel Ecclesiarum Parochialium regimen per Episcopos suos committitur, licet ac libere possint Parochianorum suorum Confessiones audire, ipsique poenitentiam injungere pro peccatis, quia cui licet, vel conceditur quod est majus, competit nimirum, nec negari convenit quod est minus: Liberum tamen sit ipsis Episcopis viros alios idoneos coadjutores, & cooperatores habere in audiendis Confessionibus, & poenitentis injungendis, ac cæteris, quæ ad salutem pertinent Animarum. *Innocentius IV. apud eund. ibid. num. 18.*

1254. 6. Mar. — De Fornicatione, quam solutus Græcis cum soluta committit, quin sit mortale peccatum, non est aliquatenus ambigendum, cum tam Fornicarios, quam Adulteros à regno Dei Apostolus asserat alienos. *Innocentius IV. apud eund. ibid. num. 18.*

1254. 23. Mar. — Inquisitoribus hæreticæ pravitatis

Pro CONFESSARIIS.

ratis datur facultas absolventi à Censuris Ecclesiasticis Confratres Societatis Crucifigntorum, pro Sanctæ Inquisitionis præsidio instituta; & dispensandi cum Clericis super Irregularitatibus, si quis sic ligati, celebrando Divina Officia contraxerint; ac commutandi Vota eorundem Crucifigntorum, Terra Sanctæ Voto excepto. *Innocentius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 17. qua incipit Ut nihil.*

1260. 4. Mar. — Dicitis Inquisitoribus hæreticæ pravitatis datur facultas absolventi à sententia Excommunicationis omnes illos, qui, dimissa hæreticorum perfidia, ad unitatem Catholicæ Fidei liberè, ac humiliter redire voluerint, & credentes, receptatores, fautores, ac defensores eorum: ac etiam reconciliandi eos Ecclesie, à qua noscuntur diabolica suggestione præcisi. *Alexander IV. apud pref. Cherubin. in d. Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 18. qua incipit Cupientes, §. 1.*

1260. 11. Dec. — Omnes Excommunicationis Interdicti, ac Suspensionis sententiæ in hæreticæ pravitatis Inquisitores in Italia late occasione negotii Sanctæ Fidei, irritæ sunt, & inanes. *Alexander IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 23. qua incipit Catholicæ, §. 1.*

1261. 4. Aug. — Inquisitores hæreticæ pravitatis, & eorum Socii Ordinis Fratrum Predicatorum, in Regno Aragonum pro tempore existentes, mutuo se possint ab Excommunicatione absolvere, & in Irregularitatibus dispensare, à quibus per Priores ejusdem Ordinis absolvi possent. *Urbanus IV. apud eund. tom. 1. Constit. 8. qua incipit Ut negotium, §. 1. & iterum tom. 2. Constit. 1.*

1261. 10. Mar. — Si aliqui, hæreticæ labe penitus abjurata, redire voluerint ad Ecclesiasticam unitatem, eis, juxta formam Ecclesie, absolutio- nis beneficium impendant Inquisitores in Provincia Lombardiæ, ac Marchia Januensi existentes, & injungant eisdem quod injungi talibus conue-

CONST. de DECIS.

Vit, proviso solerter, ne simulata conversione redeant fraudolenter, & dictos hæretice pravitatis Inquisitores, imo potius leipsos fallentes, sub Agni specie gerant Lupum. *Urbanus IV. apud eund. tom. 1. Constit. 2. qua incipit Licet, §. 6.*

1262. 4. Aug. — Inquisitores hæretice pravitatis, & eorum Notarii, quamdiu in prosecutione hujusmodi negotii fuerint, à quocunque Officiali Sedis Apostolicæ delegato non possunt excommunicari, suspendi, vel interdici, absque ejusdem Sedis licentia speciali. *Urbanus IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 2. qua incipit Ne Inquisitionis, §. 1. Notandum, quod neque ipsi Papæ Officiales possunt ab Inquisitoribus excommunicari, &c. ut habetur in Extravag. Joani. XXII. tit. 1. d. Cherubino, ibid.*

1265. 27. Jul. — Generalis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, & singuli Provinciales Ministri, & eorum Vicarii, ac etiam Custodes in Provinciis, & Custodis sibi commissis, Fratres constituti ibidem, necnon & Fratres alii ejusdem Ordinis interdum ad eos declinantibus, undecunque absolutio, & dispensationem indigentibus, sive priusquam intraverint Ordinem, sive post, in casibus, in quibus excoherint, pro quibus Excommunicationis, vel Interdicti, aut Suspensionis incurserint sententias à Jure, vel à Jure generaliter promulgatas, & hujusmodi sententias innodati, aut in locis suppositis Ecclesiastico Interdicto Divina Officia celebrantes, vel suscipientes Ordines, sic ligati, notam Irregularitatis incurrunt, absolutio, & dispensationis beneficium valeant impetiri, nisi adeo gravis fuerit, & enormis excessus, quod sit ad Sedem Apostolicam merito destinandi, *Clemente IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 2. qua incipit Virtute, §. 1. & membris Martine, in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 23. num. 52.* Destinandi autem ad Sedem Apostolicam sunt ii, de

Pro CONFESSARIIS.

ii, de quibus infra, 1472. 1. Jan. ¶ Vide etiam infra Constitutionem Pii V. editam 1572. 21. Jul.

1265. 21. Jul. — Fratres dicti Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, quos pro tempore Generalis, & Provinciales Ministri, necnon & eorum vices gerentes, ac etiam Custodes in provinciis habuerint Confessores, absolutio, & dispensationis beneficium dictis Generali, & aliis, ut supra, cum expedierit, valeant impetiri, juxta formam concessionis super absolute, & dispensatione Fratrum ejusdem Ordinis superius facte. *Clemente IV. apud eund. ibid. §. 12.*

1265. 27. Jul. — Volentibus aggregari collegio Fratrum Minorum Conventualium dicti Ordinis S. Francisci, qui suspensionis, aut interdicti, vel excommunicationis sententias à Jure, vel à Jure promulgatis generaliter sunt ligati, absolutio, beneficium observata formâ canonica impetiri, ac eos, qui post assumptum habitum, vel Professionem emissam recolerint se talibus in seculo fuisse sententias innodatos, secundum formam ipsam tum Generalis, & Provinciales Ministri, tum etiam ejusdem Ordinis Custodes, ac illos vices agentes, valeant absolvi, & cum irregularibus dispensare, si hanc talibus innodati sententias, vel in locis Interdicto suppositis Divina præsumperint Officia celebrare, vel Ordines receperint: ita tamen, quod si aliqui hujusmodi ejusdem sententias propter delictum sunt adstricti, satisfaciunt, ut tenentur: Postquam autem fuerint absoluti hujusmodi volentes aggregari supradicto Collegio, nisi mox Ordinem ipsum intraverint (etiam si super hoc eis iudicis à Prælati ejusdem Ordinis concedantur) eo ipso in pristinas sententias, à quibus eos taliter absolvi contigerit, relabantur: Ceterùm dictorum Absolutionum discretio eantè provideat, ut Apostolicæ Sedis, Legatorum ipsius, & Ordinarium locorum,

in absolutionibus hujusmodi scandalum evitetur.

Clemens IV. apud eund. ibid.

1289. 17. Aug. — Singuli Fratrum, & Sororum
secularum Tertij Ordinis S. Francisci, ter in an-
no, videlicet, in Natali Domini, in Resurre-
ctione ipsius, & Pentecostes Festivitatibus, pec-
cata propria confitent, & Eucharistiam devotè su-
scipere non postponant, reconciliando se proxi-
mis, & restituendo etiam aliena. *Nicolaus IV. in ap-
prehensione Tertie Regule, apud Cherubin. in Bullar.
Rom. tom. 1. Constit. 2. que incipit Supra montem.*
cap. 6. **STATIS**

1294. 27. Sept. — Ingredientes Congregationem
Mönachorum Cœlestinorum Ordinis S. Benedi-
cti, qui Suspensionis, aut Interdicti, vel Ex-
communicationum sententiis à jure, vel ab homi-
ne promulgatas, generaliter, & specialiter sunt
legati, absolutionis beneficium juxta formam Ec-
clesiæ impetiri, dummodo in eodem Ordine per-
severent, ac eos, qui post assumptum habitum,
vel Professionem emissam reculerint se talibus in
seculo fuisse sententiis innodatos, secundum for-
mam eandem, Pater Abbas dicti Ordinis pro
tempore existens de absolutionis beneficio pro-
videre, & dispensare cum eis super Irregularitatibus,
quas contraxerunt, vel contrahent, si talibus
fortan innotari sententiis, in locis Interdicto
suppositis Divina præsumpserint Officia celebrare,
aut Ordines susceperunt, valeat: ita tamen, quod
si aliqui hujusmodi sententiis propter debita sunt
adstricti, in quantum possunt, satisficiant, ut
teneatur. *Bonifacius VIII. apud Cherubin. in Bullar.
Rom. tom. 1. Constit. 1. que incipit Etti cunctos, §. 2. 3.
¶ Vide infra Constitutionem Clementis VIII. editam
1604. 7. Dec.*

1294. 27. Sept. — Abbatibus, Prioribus, & Præ-
latis dicte Congregationis Cœlestinorum datur
facultas audiendi Confessiones, & injungendi pen-
nitentias, & imponendi absolutionem debitam pro
con-

confessis, confitendi etiam Ecclesiastica Sacra-
menta tam hominibus, & Vassallis, quam ceteris
Christifidelibus: dispensandi etiam cum Fratri-
bus, seu Monachis ad eorum Monasteria, & loca
convolantibus, & ibidem degentibus, super Irre-
gularitatibus quibuscunque, etiam si prius casus for-
tasse contraxerint, quam prædicta loca, & Mo-
nasteria intravissent, dummodo ex homicidio, vel
mutilationis causa Irregularitates ipse minime sint
contracte: absolventi etiam Fratres, & Mona-
chos memoratos ab Excommunicatione quacun-
que, etiam si epus absolutionem tantum sit Sedi Apo-
stolica reservata. *Bonifacius VIII. apud eund. ibid.
§. 34. & 36. ¶ Vide Bullam Leonis X. infra
positam, & editam 1516. 19. Dec. nec non Con-
stitutionem Clementis VIII. emanatam 1604. 7.
Dec.*

1300. 1. Mar. — Jubilæum, sive Annum San-
ctum pro quolibet centesimo Anno instituit *Boni-
facius VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1.
Constit. 7. que incipit Antiquorum, §. 2. ¶ Vide
varias reductiones ad brevius tempus, infra, 1470.
19. Apr. ¶ Notandum, quod virtute Jubilæi
Compostellani à Callisto II. concessi, & ab Ale-
xandro III. confirmati conceditur facultas depu-
tandi Confessarios, qui absolvent à reservatis,
etiam Papæ, licet essent Casus contenti in Bulla
Cœne, ut ait *Billus in Hierurg. tom. 1. lit. C. num.
397. & tom. 2. lit. R. §. 18. ubi quod hoc Jubilæum
non cessat Anno Sancto, ex Sixto V. apud Castro-
pal. par. 4. tract. 24. par. 5. 12. §. 1. num. 8.**

1304. 14. Mar. — Abbati pro tempore existenti Mo-
nasterii S. Spiritus de Sulmona Congregationis
Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti conceditur, ut
Fratribus sui Ordinis in ipso Monasterio S. Spi-
ritus, ac aliis Monasteriis, Prioratibus, Mem-
bris, ac Locis subiectis eidem Monasterio consti-
tutis, absolutione ac dispensatione indigentibus,
sive præiugâ intraverint Ordinem, sive post in casu-

bus excesserint, pro quibus excommunicationis, vel Interdicti, aut Suspensionis incurrit sententia à Canone promulgatas, & hujusmodi sententia annodati, aut in locis Ecclesiastico Interdicto suspectis Divina officia celebrantes, vel suscipientes Ordines sic ligati notam Irregularitatis incurrent, de consilio dictorum Fratrum qui litterati sint & Deum timentes, absolutionis iuxta formam Ecclesie, prout secundum Deum expedit, viderit, valeat beneficium impertiri, nisi adeo gravis, & enormis, fore excessus, quod essent propter hoc ad Sedem Apostolicam merito destinandi, proviso, ut læsis satisfaciatur competenter. *Benedictus XI. dictus XI. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. quæ incipit Religiosam, §. 11. & tom. 3. in Appendice. §. Quoad destinandos ad Sedem Apostolicam vide infra, 1474. 1. Jan. §. Vide etiam Bullam Clementis VIII. infra postam, & editam 1604. 7. Dec.*

1322. 23. Dec. — Excommunicationis penam incurrit facientes cavalcas, & incurssiones in Provincia Marchia Status Ecclesiastici. *Joannes XXI. dictus XXII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 10. quæ incipit Ad hoc §. 3.*

1336. 28. Jan. — Monachi Nigri non Sacerdotes Ordinis S. Benedicti, saltem singulis septimanis confitentur, & singulis mensibus ad Communionem accedant: Illi videlicet, qui infra Ecclesias, Monasteria, seu alia Loca Conventualia, erunt, in Altari majori: qui vero extra illa fuerint, ubi magis visum fuerit honestum esse, nisi abstineant ex causa rationabili, & de licentia Superioris, aut Confessorum suorum. *Benedictus XI. dictus XIII. in approbatione Ordinationum, apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 5. cap. 27.*

1339. 19. Dec. — Excommunicationis sententia ipso facto subsacit, qui loco sui alios supponunt examini pro consequendis Beneficiis Ecclesiasticis, & qui aliorum meritis nominibus, hujusmodi

examen subeunt. *Benedictus XII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 7. quæ incipit Quoniam.*

1346. 16. Jul. — Dantes, vel acquires dominum, aut jurisdictionem, vel præminentiam, aut obligationem super Locis, & Castris Patrimonii S. Petri, aut quoquo modo ea occupantes, Excommunicationis sententiam incurrit. *Clementis VI. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 3. quæ incipit Etsi solertem, §. 3.*

1374. 6. Mar. — Magister Generalis Fratrum Predicatorum Ordinis S. Dominici, & singuli Priores, Provinciales, & Conventuales, ac vices eorum gerentes, in Provinciis, & Conventibus, ac Locis sibi commissis, pro Fratris constitutus ibidem, nec non & Fratris alius ejusdem Ordinis interdum ad eos declinantibus undecunque, absolutione, & dispensatione indigentibus, sive priusquam intraverint Ordinem, sive post, in casibus, quibus excesserint, & pro quibus Excommunicationis, vel interdicti, aut Suspensionis incurserint sententia à Jure vel à Justice generaliter promulgatas, & hujusmodi sententia innodati, aut in locis Ecclesiastico Interdicto suspectis Divina Officia celebrantes, vel suscipientes Ordines sic ligati notam Irregularitatis incurrent, absolutionis, & dispensationis beneficium valeant impertiri, nisi adeo gravis fuerit, & enormis excessus, quod sint ad Apostolicam Sedem merito destinandi. *Gregorius XI. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 7. quæ incipit Virtute, §. 1. & reser. etiam Passerin. de elect. canon. cap. 26. num. 40. §. Destinandi ad Sedem Apostolicam sunt ii, de quibus infra, 1474. 1. Jan. §. Vide tamen Bullam Clementis VIII. infra postam 1604. 7. Dec.*

1374. 6. Mart. — Fratres predicatorum dicti Ordinis S. Dominici, quos pro tempore Magister, & Priores, tam Provinciales, quam Conventuales, necnon & vices eorum gerentes, in propriis

habuerint Confessores, absolutionis, & dispensationis beneficium dictis Magistro, & aliis, ut supra, valeant impertiri, juxta formam concessionis super absolutione, & dispensatione Fratrum ejusdem Ordinis superius factæ. *Gregorius XI. apud eund. ibid. §. 12. ¶ Vide Constitutionem Clementis VIII. inferius positam, & editam 1604. 7. Dec.*

1374. 6. Mar. — Volentibus aggregari Collegio Fratrum Prædicatorum dicti Ordinis S. Dominici, qui Suspensionis, aut Interdicti, vel Excommunicationis sententiis à Jure, vel à Judice promulgatis generaliter sunt ligati, absolutionis beneficium (observatâ formâ Canonica) impertiri, ac eos, qui post assumptum habitum, vel Professionem emissam recoluerint se talibus in seculo fuisse sententiis innodatos, secundum formam ipsam, Magister ejusdem Ordinis, & singuli Priores, Provinciales, & Conventuales, & vices eorum gerentes valeant absolvere, & cum irregularibus dispensare, si forsitan talibus innodati sententiis, vel in locis Interdicto suppositis Divina præsumpserint Officia celebrare, vel Ordines susceperint: ita tamen, quod si aliqui hujusmodi sententiis propter debitum sint adstricti, satisficiant, ne teneantur: Ceterum dictorum Magistri, & aliorum, ut supra, discretio cautè provideat, ut Apostolicæ Sedis, Legatorum ipsius, & Ordinariorum Locorum in absolutionibus hujusmodi scandalum evitetur. *Gregorius XI. apud eund. ibid. §. 13. & refert Passerius. de elect. cano. rap. 26. num. 159. ¶ Vide Bullam Clementis VIII. infra positam 1604. 7. Dec.*

1401. 30. Sept. — Omnibus, & singulis Incolis Regnorum Siciliae citra, & ultra Farum, Habitatoribus, ac Locorum, Civitatum, & Terrarum Universalitibus, Censualia super rebus, & proprietatibus suis, ac facultatibus, & emolumentis eorundem instrumento gratiæ pro consimili pretio

illa

illa redimendi mediante (dimmodo annualis census hujusmodi censualium decimam partem principalis recepti, seu pretii eorundem non excedat) inter se contrahendi, vendendi, & emendi cum opportuna contrahentium securitate, tuitione, & indemnitate, ac cum potestate vendentes peronas, eorumque proprietates, redditus, jura, jurisdictiones, census, ac omnia, & singula mobilia, & immobilia bona obligandi, & obligari faciendi, ac etiam qualcumque alias obligationes, & submissiones cuicumque foro, nec non renunciationes, promissiones, stipulationes, penis, juramentis, & aliis cautionibus vallatas, & alia quæcumque, de quibus inter ementes, & vendentes hujusmodi censualia conventum, & in pactum deducum fuerit, plenam licentiam, & liberam facultatem concedit *Nicolaus V. in Constit. qua. incipit Sollicitudo, apud Quarant. in Sum. Bullar. verb. Contractus Censualis pag. 208. ¶ Vide infra, 1374. 7. Jan.*

1402. 30. Sept. — Idem Incolæ, & Habitatores, ac Civitatum, & Terrarum Universitates censualia prædicta, modo præmissa in Regnis ipsius Siciliae citra, & ultra Farum liberè, & licitè contrahere, ac emere, & vendere possunt absque læsione conscientie, neque propterea utariam pravitatem committunt, dimmodo aliàs quàm ut præmittitur, quodlibet annum censuale decimam partem recepti, seu pretii venditionis ipsius non excedat, & pensionibus, seu annualitatibus illorum in sortem non computatis pro totali redemptione, præter principalem summam nihil ultra percipiatur ab emptore, vel exhibeatur à venditore. *Nicolaus V. apud eund. ibid.*

1405. 24. Jun. — Omnes Fratres, & Sorores de Penitentiâ Ordinis S. Dominici, quæter in Anno ad minus, videlicet, in Festo Nativitatis Domini, Resurrectionis ipsius, Pentecostes, & in Festo Assumptionis, aut Nativitatis Beate Virgi-

nis,

- nis, peccata sua confiteantur diligenter, & Eu-
charistia devote studeant accipere Sacramentum,
nisi forsitan ex aliqua causa rationabili alicui ex ipsis
esset à suis Confessoribus interdictum. Innocentius
VII. in approbatione Regulae, apud Cherubin. in Bullar.
Rom. tom. 1. Constit. 1. quae incipit Sedis Apostoli-
cae, cap. 8.
1418. 21. Febr. — Damnati sunt sequentes Articuli
à Martino Quinto, quorum primus, ceteris
omissis: Si Episcopi, vel Sacerdos existat in peccato
mortalis, non ordinet, non consecrat, non conficit,
non baptizat. Apud Cherubin. in Bullar. Rom.
tom. 1. Constit. 1. quae incipit Inter censuras, Ar-
tic. 4. Joannis Wicliffe de Anglia.
1418. 21. Febr. — Secundus: Si Homo fuerit debite
contritus, omnis Confessio exterior illi sibi superflua, &
inutilis. Apud eund. ibid. Artic. 7. ejusd.
1418. 21. Febr. — Tertius: Nullus Praelatus debet
aliquem excommunicare, nisi prius sciat eum excom-
municatum à Deo: & qui sic excommunicat, sit ex hoc
haereticus, vel excommunicatus. Apud eund. ibid.
Artic. 11. ejusd.
1418. 21. Febr. — Quartus: Illi qui dimittunt pra-
dicare, sive audire verbum Dei, propter excommuni-
cationem Hominum, sunt excommunicati, & in Dei
iudicio trahentur Christi habebuntur. Apud eund.
ibid. Artic. 3. ejusd.
1418. 21. Febr. — Quintus: Nullus est Dominus Cro-
nis, nullus est Praelatus, nullus est Episcopus, dum est
in peccato mortali. Apud eund. ibid. Artic. 15. ejusd.
1418. 21. Febr. — Sextus: Decima sunt pura elemo-
sina, & possunt Parochiani, propter peccata sua suorum
Praelatorum, ad libitum suum eas auferre. Apud eund.
ibid. Artic. 18. ejusd.
1418. 21. Febr. — Septimus: Excommunicatio Papa,
vel eiusdemque Praelati non est rimenda, quia est Cen-
sura Antichristi. Apud eundem ibid. Artic. 30.
ejusd.
1418. 21. Febr. — Octavus: Peccans Frustrans
Clau-

- Claustra, & ingredientiens sunt viri diabolici. Apud
eund. ibid. Artic. 31. ejusd.
1418. 22. Febr. — Nonus: Omnes de Ordine Mendicantium
sunt haeretici, & haereticis eis elemosinas sunt
excommunicati. Apud eund. ibid. Artic. 32. ejusd.
1418. 22. Febr. — Decimus: Juramenta illicita sunt,
quae fiunt ad corroborandum hominum contractus, &
commerciorum civilium. Apud eund. ibid. Artic. 43. ejusd.
1418. 22. Febr. — Damnati sunt sequentes Articuli
à Martino Quinto, quorum primus, ceteris omis-
sis: Sacerdotes quum delicta criminosa videntes, Sacer-
dotis possunt potestatem, & sic ut Filii insubedi, sen-
tunt in delictis de Clavibus, de Censuris. Apud Che-
robin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 1. quae inci-
pit Inter censuras, Artic. 8. Joannis Huiz de Bohemia.
1418. 21. Febr. — Secundus: Doctores potentius, quod
aliquis per Censuram Ecclesiasticam emendandus, si
corrigi noluerit, seculari iudicio est tradendus, pro-
toto sequatur in hoc Pontifice, Scribas, & Pbarisaeos,
qui Christum non volentem eis obedire in omnibus, di-
centes: nobis non licet interficere quemquam, ip-
sum seculari iudicio tradiderunt, & quod tales sint
homicidae graviores, quam Pilatus. Apud eund. ibid.
Artic. 14. ejusd.
1418. 21. Febr. — Tertius: Sacerdotes Christi vocen-
tes secundum legem eius, & habentes Scriptura noti-
tiam, & officium ad edificandum Populum, debent
predicare, non obstante praesensa Excommunicatione.
Apud eund. ibid. Artic. 19. ejusd.
1418. 22. Febr. — Quartus: Nullus Prædicantis
officium de mandato accipit, qui ad Sacerdotium acce-
dit: & illud mandatum debet exequi, praesensa
Excommunicatione non obstante. Apud eund. ibid.
Artic. 18. ejusd.
1418. 22. Febr. — Quintus: Per Censuram Eccle-
sias Excommunicatas, Suspendentis, & Interdi-
cti, ad sui exaltationem Clerus Populum laicalem sibi
subpediat, avaritiam multiplicat, malitiam prote-
git,

git, & viam preparat Antichristo: Signum autem evidens est, quod ab Antichristo tales procedunt Censurae, quae videntur in suis Processibus Fulminationes, quibus Clerici principalissimi procedit contra illos, qui demerent negotium Antichristi, qui Clericum pro se maxime usurpabit. Apud eundem ibid. Artic. 19. ejusd.

1418. 20. Jul. — Mendicantium Ordinum Fratres ad Monasticos Ordines, praeterquam Carthusianum, accedentes, aeternam recipientes, Excommunicationis latae sententiae poenam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constituti, absolvi possunt, incurrunt. *Martinus V. apud Margarin. in Bullar. Casines. tom. 1. Constit. 48. quae incipit Viam.* ¶ Notandum quoad Excommunicationes, quod cum saepe boni Religiosi (id est Regulares) ex charitate, vel obedientia Praelatorum cogantur ad Confessiones audiendas, & sint multiplices, & inexplicabiles sententiae Excommunicationis in Corpore Juris, quarum nonnullae etiam à peritissimis ignorantur, ex quo dicti Religiosi propter Conscientiae timorem, quoniam dubitant se incurrere in aliquam Censuram Ecclesiasticam, absolvendo inadvertenter aliquos aliqua Excommunicatione innodatos, cujus Excommunicationis Reluctio Superiori reservatur, ne dicti Religiosi cogantur contra charitatem, & Praelatorum obedientiam facere, vel praefatas metere scrupulositates, conceditur, quod dicti Religiosi, si praefata, vel simili causa inadvertenter incurrerint Irregularitatem, vel Excommunicationem, possint per eorum idoneos Confessores absolvi, & dispensari, cum oportuerit: Et praedicta vires habeant oraculo viva vocis, non obstantia quod non fiat Bulla, vel quibuscumque aliis contrariis, nisi ex causa, & supina ignorantia Censuram, vel Irregularitatem incurrerint. *à Martinus V. ibid. Constit. 51. quae incipit Cum saepe, ex Collect. Privileg. Roderic.*

1424. 16. Mar. — Omnes Fratres, & Sorores Tertii Ordinis Servorum B. MARIE Virginis, quater in Anno ad minus, videlicet, in Festo Nativitatis Domini, Resurrectionis ipsius, Pentecostes, & Assumptionis, aut Nativitatis B. Virginis MARIE, peccata sua confiteantur diligenter, & Euchariſtiae devotè student recipere Sacramentum, nisi forſam ex aliqua causa rationabili alicui ex ipsis esset à suis Confessoribus interdictum. *Martinus V. in approbatione Regulae, apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 15. quae incipit Sedis Apostolicae, cap. 2. & iterum tom. 3. in appendice, Constit. 1.*
1430. 21. Jun. — Nullus Frater Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Provinciali Ministro inferior, nisi ex speciali Generalis, vel Provincialis licentia Ministrorum, possit aliquem absolvere Fratrem à peccato inobedientiae contumaciae, proprietarie rerum detentionis, carnis lapsus, furti rei notabilis, injectionis manuum violentae, falsi testimonii in judicio facti, compositionis, vel projectionis, aut publicationis libelli famosi, falsificationis Sigilli cujuscumque Personae notabilis, falsae criminationis in infamiam cujuscumque. *Martinus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 13. quae incipit Cum generale, cap. 7. Regulae. ¶ Vide infra Constitutionem Clementis VIII. editam. 1593. 26. Maji.*
1431. 15. Febr. — Omnibus, & singulis Fratribus B. MARIE de Monte Carmelo in obſervantia moderatae Regulae viventibus, Superiores ipsorum, vel alius quicumque idoneus ejusdem Ordinis Sacerdos, omnium peccatorum suorum semel tantum in mortis articulo plenam remissionem concedere valeant: sic tamen, quod iidem Superiores, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, eidem Fratribus, si supervixerint, vel per alios, si forte transierint, faciendam injungant, quam ipsi Fratres facere teneantur. *Eugenius IV. apud Cherubin.*

rubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 2. qua incipit Romanam, §. 7. & 8.

1431. Die: &c. — Praesidens, Visitatores, Abbates, seu Priores Monasteriorum, sive Locorum Congregationis Casinensis, omnibus & singulis Monachis, Conversis, Communis, & Novitiis ejusdem Congregationis confiteri volentibus, pro commissis singulis, etiam si talia fuerint, propter quae esset Sedes Apostolica consulenda, absolutionis beneficium impendere, ac penitentiam salutarem iungere, illoque a quibuscumque Suspensionum, & Interdicti sententias, alique Ecclesiasticas Censuras, & penis, quas a jure, vel ab homine, etiam per Legatorum Sedis Apostolicae sententias promulgatas, incurrisse quomodolibet censentur, etiam si propterea ad Apostolicam Sedem, vel quemlibet alium specialiter habendus esset recurus, debita satisfactione, si qua propter hujusmodi Censuras esset fienda, praemissa, vel de ea facienda loco, & tempore debitis praestita promissione, & alia penitentia, & satisfactione injunctis, absolvere possint; ac cum eis super Irregularitatibus, si quas propter hujusmodi sententias, vel aliter quomodocumque, praeterquam in Homocidii propria manu commissi, aut Bigamiae casibus, etiam si Missas, & Divina Officia, non tamen in contemptum Clavium, post hujusmodi Censuras celebraverint, aut se immiscuerint, dispensare possint, & eos absolvere. Eugenius IV. anno 2. sui Pontificatus, apud Margarin. in Bullar. Casinens. tom. 1. post Constit. 325. pag. 416. 342. Vide Constitutionem Clementis VIII. editam 1604. 7. Dec.

1431. die: &c. — Abbates, & Priores dictae Congregationis Casinensis, ab ipsius Congregationis Praesidente, & Visitatoribus in praemissis absolvi possunt, & secum dispensare: Praesidens vero a quocumque Visitatore: Visitatores ab ipsis invicem, & a Praesidente absolvi, & cum eis dispensare valeant.

Jeant in omnibus, ut praemittitur: Deputati autem ad audiendum Confessiones per Monasteria, seu Loca praefatae Congregationis, possint audire ad se venientes, absque alia suorum Superiorum licentia, & eos absolvere ab omnibus peccatis, ac in omnibus casibus cum eis dispensare, praeter peccata, & illos casus, de quibus ipsi Confessoribus videbuntur eorum Episcopis deferenda, aut de quibus esset Sedes Apostolica merito consulenda. Eugenius IV. apud eund. ibid. pag. 416. 343. Vide infra Bullam Leonis X. editam 1516. 19. Dec. Quoad destinandos ad Apostolicam Sedem, vide infra, 1474. 21. Aug. Vide denique infra Constitutionem Clementis VIII. emanatam 1604. 7. Dec.

1432. 23. Nov. — Confessarii idonei electi à Monachis Congregationis S. Iustinae de Padua Ordinis S. Benedicti, peccatorum omnium suorum plenam semel tantum in mortis articulo remissionem eis concedere valeant: sic tamen, quod ipsi Confessores de his, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, illam Abbatibus, Prioribus, Monachis, Conversis, & Communis, prout contigerit, per se, vel alios, sicuti congruerit, faciendam imponant, quam ipsi facere teneantur. Eugenius IV. apud Margarin. in Bullar. Casinens. tom. 1. Constit. 54. qua incipit Etsi. Notandum, quod Indulta eligendi Confessorem, & consequenter omnia, & singula Confessionalia hujusmodi Monachis dictae Congregationis in specie concessa, vel forsan concedenda sine suorum licentia Superiorum revocant, annullant, ac eis in aliquo ius fragari non vult Innocentius VIII. apud eund. ibid. Constit. 104. qua incipit Cum inter. Vide Constitutionem Clementis VIII. infra positam, & editam 1604. 7. Dec.

1434. 23. Febr. — Liceat Praesidenti, Visitatoribus, Abbatibus, Prioribus, & Rectoribus Congregationis S. Iustinae de Padua Ordinis S. Benedicti,

dicti, Personas volentes dictæ Congregationi sociari, quæ Religionem, vel Ordinem quicumque alium ingredi voluissent, ab ipsa Voto abolvere, atque ad Professionem admittere, dummodo in tali Religione, seu Ordine, de quo voluissent, Professionem non emisissent; Quod si post emissam Professionem, ab ipsa recesserint Congregatione, hujusmodi absolutio nullius sit roboris, vel momenti: Insuper præfati Præsides, Visitatores, Abbates, Priores, & Rectores, cum Communibus, quædam in Monasteriis suis, aut sub obedientia eorum vixerint, super omnibus Votis, excepto dumtaxat Voto Religionis, valent dispensare. Eugenius IV. apud Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 28. quæ incipit Et si ex debito. 9. Vide infra 1604. 7. Dec.

1434. 16. Maji. — Universi, & singuli, qui quomodolibet dando, vel recipiendo, Simoniam commiserint, aut quod illa fiat, mediatores extiterint, seu procuraverint, sententiam Excommunicationis incurrunt, à qua nisi à Romano Pontifice pro tempore existente non possunt absolvi, præterquam in mortis articulo constituti: & injungitur Ecclesiasticis, & Sæcularibus Personis, ut eos omnes, quos Simoniam commisisse, vel procurasse, aut in ea mediatores esse sciverint, per se, vel per alios revelare quàm citius Pontifici non omittant; quod si non fecerint, absolvi non debeant, donec revelent. Eugenius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 7. quæ incipit Cùm detestabile. §. 1. & 2.

1435. 21. Apr. — Priori Generali Ordinis B. V. MARIE de Monte Carmelo, nec non ab eo pro tempore deputandis Vicariis, Provincialibus, Prioribus, ac Fratribus Ordinis prædicti conceditur in Confessionibus audiendis, absolutioibus impendendis, ac poenitentis injungendis, uliisque (salutem Animarum dumtaxat concernentibus) exequendis, omnium, & singularum dicti

Or-

Ordinis Fratrum, eadem, & talis potestas, & facultas, qualem in præmissis Minoræ Poenitentiarum in Romana Curia præzentes, ex officio habent, & exercent. Eugenius IV. apud Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 338. quæ incipit Qui mandans.

1436. 30. Jun. — Institutæ, Onlationes, Correctiones, & Mandata Capituli Generalis Congregationis S. Iustine, Ordinis S. Benedicti, ita à Prælati, Monachis, & Personis ejusdem Congregationis oberventur, ut ad peccatum, nisi contrahat ex contemptu, aliquem non obligent. Eugenius IV. apud eund. in d. Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 61. quæ incipit Regularem vitam.

1436. 30. Jun. — Cùm aliquis quocunque Excommunicationis vinculo innodatus velit Congregationem S. Iustine, Ordinis S. Benedicti Altissimo famulari ingredi, liceat ejusdem Congregationis Prælati, & qui loco eorum in ipsorum absentia constituuntur, ingredientibus hujusmodi, injunctis ei juxta possibilitatem restitutione, & poenitentia salvari, tanquam uni ex Monachis præzate Congregationis beneficiis absolutiois impendere, ac ad probationem recipere: ita tamen, si in prædicta perseveraverit Congregatione usque ad Professionem inclusive, aliis eadem ipso facto reincidat Excommunicationem. Eugenius IV. apud Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 63. quæ incipit Et si.

1436. 30. Jun. — Liceat dictæ Congregationis Casinensis Prælati, sive Monachis deputatis à suis Superioribus ad audiendum Personarum Confessiones, accedentes audire, ac Personæ ipsæ eis confiteri possint absque alia suorum Superiorum licentia; nec non eis poenitentia, & satisfactione injunctis, quoties oportuerit, absolvere ab omnibus, & singulis peccatis, præterquam Sedi Apostolicæ reservatis, nec non à quibuscunque Suspensionum, Excommunicationum, & Interdicti sen-

B 2 ten-

20
 tentis, aliique Ecclesiasticis Censuris, & poen-
 nis, quas à jure, vel ab homine latas, satisfactio-
 ne injuncta, incurrisse quomodolibet censentur:
 Insuper & Vota omnia permutare, ac in omni-
 bus, & singulis casibus, etiam Ordinariis, aut per
 Synodales, seu Provinciales Constitutiones refer-
 vatis, cum eis dispensare, præter eas Censuras,
 poenas, Vota, & Casus, de quibus esset merito
 Sedes Apostolica consulenda. *Eugenius IV. apud
 eund. ibid. ¶ Vide tamen infra Constitutiones
 Leonis X. 1516. 19. Dec. Clementis VIII. 1604.
 7. Dec. & Clementis X. 1670. 21. Jun.*

1436. 30. Jun. — Ducentes sexcentis Mulieres, & 60
 ipsæ Mulieres scienter ingredientes, seu commo-
 nantes infra septa Monasteriorum dicte Congrega-
 tionis Casinensis, nec non & receptores, si volun-
 tatiè hoc fecerint, ipso facto sententiam Excom-
 municationis incurunt, à qua per factæ Congre-
 gationis Personæ absolvi possunt per Præsidentem, &
 Visitatores Congregationis hujusmodi. *Eugenius
 IV. apud eund. ibid.*

1437. 22. Febr. — Omnibus, & singulis Eremitis 61
 B. Petri de Priss noncupatis conceditur, ut Con-
 fessores idonei, quos dixerint eligendos, in vita
 Confessiones audire, & omnium, & singulorum,
 qui in ipsa Societate pro tempore fuerint, ab omni-
 bus casibus, in per quibus etiam Sedes Apostolica
 merito esset consulenda, pro semel tantum post-
 quam in Societate remanere deliberaverint, in
 aliis vero casibus quandoque abolvere possint,
 eis imposta poenitentia salvari: & in mortis ar-
 ticulo semel tantum omnium peccatorum suorum
 plenam remissionem eis concedere valeant: ita ta-
 men, quod ipsi Confessores de his, de quibus fue-
 rit alteri satisfactio impendenda, eam ipsis per ip-
 sos, si supervixerint, aut per alios, si tunc forsan
 transeerint, faciendam injungant, quam facere
 teneantur. *Eugenius IV. apud Cherubin, in Bullar.
 Rom. tom. 1. Constit. 12. que incipit Provenit. §. 1. ¶*

Vide

Vide Constitutiones infra postas 1516. 19. Dec.
 1604. 7. Dec. & 1670. 21. Jun.

1441. 4. Oct. — Rector S. Ambrosii ad Nemus 62
 Mediolanensis, & Piores, nec non Fratres,
 quos idem Rector duxerit deputandos, omnibus,
 & singulis Religiosis suis Professis, Conversis,
 Novitiis, & ad eorum servitium in eorundem Mo-
 nasteriis, Domibus, seu Locis etiam secularibus
 perpetuo dedicatis, in quibuscunque, in reserva-
 tis semel tantum, in non reservatis vero Sedi A-
 postolice casibus, quoties illis opportunum fue-
 rit ipsorum Confessionibus diligenter auditis, pro
 commissis per eos debitam absolutionem possint im-
 pendere, & injungere poenitentiam salutarem.
*Eugenius IV. apud Cherubin, in Bullar. Rom. tom. 1.
 Constit. 22. que incipit Regimini. §. 8. ¶ Vide
 Constitutionem infra positam, & editam 1604. 7.
 Dec.*

1441. 4. Oct. — Professos quoque, & Novitios 63
 dicti S. Ambrosii ad Nemus Mediolanensis, qui
 postmodum Regulam ipsi professi fuerint, in qu-
 buiscunque etiam Sedi Apostolice specialiter refer-
 vatis casibus, à quibuscunque Excommunicationis,
 Suspensionis, & Interdicti sententis, aliis-
 que Censuris, & poenis à jure, vel ab homine
 promulgatis, alias tamen in forma Ecclesie semel
 dumtaxat abolvere, & cum eisdem Professis, ac
 Novitiis super Irregularitate, si qua dictis senten-
 tiis, & Censuris, vel earum aliqua ligati, Missas,
 & alia Divina Officia celebrando, aut se illis im-
 miscendo, vel alias quomodolibet (homicidii,
 mutilationis membrorum, & Bigamie casibus
 dumtaxat exceptis), semel similiter; Super Irregu-
 laritate vero, quam ex prædictis sententis, vel
 Censuris, seu earum aliqua per ignorantiam, vel
 inadvertentiam, seu negligentiam, & non ex con-
 tempu, pro tempore contraxerint, quoties opus
 fuerit dispensare valeant. *Eugenius IV. apud eundem
 ibidem §. 10. ¶ Vide Constitutionem Cle-*

B 3 men-

1445. 25. Maji. — Abbas Monasterii S. Mariz de Pratalea Paduanæ Diocesis, aut qui ejus loco in ipsius absentia fuerit dicti loci constitutus, Monachis, Novitiis, Conversis, & Commissis præfati Monasterii consistere volentibus, pro omnibus, & singulis peccatis, delictis, & excessibus, de quibus Sedes Apostolica esset merito consulenda, pro semel tantum: pro aliis vero quibuscunque, præterquam Sedi Apostolicæ reservata, tam dictus Abbas, quam ab eo in præfato Monasterio ad hoc deputati, eisdem quoties opus fuerit, possint absolutionis beneficium impendere, & poenitentiam injungere salutarem: Similiter omnes, & singulos prædictos à quibuscunque Excommunicationum, Suspensionum, & Interdictorum sententiis, aliisque Censuris, & poenis Ecclesiasticis à jure, vel ab homine, etiam occasione Simoniarum commissæ, vel quavis alia, generaliter, vel specialiter promulgatis, & quæcumque absolutio etiam esset Sedi Apostolicæ generaliter, vel specialiter reservata, si quas incurrerint, injuncta debita satisfactione, quoties opus fuerit, absolvi valeant. *Eugenius IV. apud Margarit. in Bullar. Casim. tom. 2. Capit. 322. qua incipit Supplicat. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1445. 25. Maji. — Dicitur Abbas Monasterii S. Mariz de Pratalea Paduanæ Diocesis possit etiam super Irregularitatibus quibuscunque, & quomodocunque contractis (homicidio, seu membri mutilatione propria manu commissis, & Bigamiæ Irregularitatibus dumtaxat exceptis) semel tantum, cum prædictis dispensare: Super Irregularitatibus vero, si quas ex Censuris prædictis, vel eorum aliqua, Divina Officia celebrando, dum tamen non in contempnum Clavium, forsan incurrit contigerit, quoties opus fuerit, valeat similiter dispensare. *Eugenius IV. apud eund. ibid. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1445. 25. Maji. — Abbas dicti Monasterii S. Mariz de Pratalea Paduanæ Diocesis, & qui ejus loco in ipsius absentia fuerit deputatus, à Confessore, quem elegerit, in præmissis absolvi possit, quoties expodierit: & etiam ipse Abbas, aut deputatus, vel deputati per eum ad audiendum Confessiones, possint audire omnes ad ire venientes, absque alia suorum Superiorum licentia, & eos, poenitentia & satisfactione injunctis, quoties oportuerit, absolvi ab omnibus, & singulis peccatis, & à quibuscunque Suspensionum, & Excommunicationum sententiis, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & poenis, quas à jure, vel ab homine, & latas incurrisse quomodolibet consueverunt, ac in omnibus, & singulis casibus cum eis dispensare, præter ea peccata, Censuras, poenas, & casus, de quibus ipsis Confessoribus videbitur ipsorum Ordinaris deferenda, aut de quibus esset merito Sedes Apostolica consulenda. *Eugenius IV. apud eund. ibid. ¶ Vide Constitutiones infra postas, & editas 1516. 19. Dec. & 1604. 7. Dec. ac 1670. 22. Jun.*

1445. 25. Maji. — Licet prædicto Abbati Monasterii S. Mariz de Pratalea Paduanæ Diocesis, vel ab eo constitutus in ejus absentia, Personas volentes ejus Monasterium ingredi, quæ Religionem, vel Ordinem alium quemcunque etiam strictiorem ingredi vovissent, ab ipso Voto absolvi, & cum ipso dispensare, dummodo in tali Religione, vel Ordine, de quo vovissent, Professionem non miserant: quod si tamen ante Professionem emissam, ab ipso Monasterio, voluntate non redeundi, recesserint, hujusmodi dispensatio nullius sit roboris, vel momenti: nec non jam dictus Abbas, vel ab ipso deputatus, cum Commissis, quando in Monasterio ipso, aut sub ejus obedientia vixerint, super omnibus votis, excepto dumtaxat Voto Religionis, valeat dispensare. *Eugenius IV. apud eund. ibid. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1445. 25. Maji. — Cùm Aliquis quomodocunque

61
Excommunicationis vinculo innodatus, velit dictum Monasterium S. Mariæ de Pratalea Paduanæ Diocesis, Altissimo famulaturus ingredi, liceat dicto Abbati, vel ei, qui in ipsius absentia fuerit per eum constitutus, ingrediendi hujusmodi, inunctis ei iuxta possibilitatem restitutione & penitentia satisfacti, tanquam uti ex Monachis ipsius Ordinis, & Monasterii, beneficium abolitionis impendere: ita tamen, si in prædicto Monasterio perleveraverit usque ad Professionem inclusivè, aliàs eandem ipso factò reiciat Excommunicationem. *Eugenius II. apud eund. ibid. ¶ Vide Constitutionem infra positam, & editam 1604. 7. Dec.*

1458. 17. Sept. — Generales Ordinum Mendicantium omnimodam habeant jurisdictionem in omnes Studiosum Scholares, & Officiales itorum Ordinum Professores, & criminiosos ac rebelles tandiu excommunicatos nunciant, & ab aliis, ubi, quando, & quoties expedierit, nunciari ficiant, donec spiritu consilii sanioris relumpto, dictorum Generalium monitionibus, & mandatis studuerint cum emendatione prioris vitæ humiliter obedire, & ab hujusmodi Excommunicationis sententia meruerint à Sede Apostolica, vel à Summo Pontifice abolitionis beneficium obtinere. *Pius II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 2. quæ incipit Religiosorum excessus, §. 2.*

1463. 5. Oct. — Abbas Visitationis, atque aliæ Personæ Congregationis Monachorum B. MARIE Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, non possunt Laicorum, & exterorum Confessiones audire, aut Vota commutare, sive eos ab Excommunicationis sententia à jure, vel ab homine promulgata absolvere. *Pius II. apud eund. ibid. Constit. 9. quæ incipit Licet ex debito, §. 11.*

1464. 31. Jan. — Monialibus S. Julii Brixiensibus Ordinis S. Benedicti, ac Familis, Famulabique continuis Commensalibus conceditur, ut Sacerdotem

79
tem idoneum, secularem, vel Regularem in suum possint eligere Confessorem, qui Confessionibus suis diligenter auditis, pro commissis per illas, vel illos criminibus, excessibus, & peccatis, etiam in singulis Sedi Apostolicæ reservatis casibus (præterquam offensæ Ecclesiasticæ libertatis, & interdicti à Sede Apostolica impositi, criminum Heresys, capitalis offensæ, inobedientiæ, seu rebellionis in Romanum Pontificem, seu Sedem Apostolicam, Presbytericidii, offensæ personalis in Episcopum, vel alium Prælatum, invadentium, deprædantium, aut aliàs devastantium Terras Ecclesiæ Romanæ immediatè subjectas, propter Censuras latas in die Cœnæ Domini, ac etiam invadentium Romipetas, seu quoscunque alios ad Romanam Curiam venientes) semel dumtaxat debitam eis abolitionem in forma Ecclesiæ consueta impendere, & poenitentiam salutarem injungere valeat. *Pius II. apud Margarin. in Bullar. Casim. tom. 2. Constit. 342. quæ incipit Devotionis vestra. ¶ Vide Constitutionem Clementis VIII. infra positam, & editam 1604. 7. Dec.*

1464. 31. Jan. — Confessor prædictus vel alius quem quilibet dictarum Monialium S. Julii Brixiensis, vel præfatorum Famulorum duxerit eligendum, omnium peccatorum suorum, etiam si semel dumtaxat in mortis articulo, plenam remissionem eis valeat concedere: sic tamen, quod idem Confessor de his, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda cum eis, per eas, vel eos, si supervixerint, vel per alios, si tunc fortè transierint, sciendam injungat, quam ille, vel illi facere teneantur. *Pius II. apud eund. ibid. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1464. 9. Aug. — Prædicantes, disputantes, aut suadentes, hæreticum, vel peccatum esse credere, IESU CHRISTI Sanguinem in triduo lux Passionis ab ipsa Divinitate divisiuum, vel non divisiuum fuisse, Excommunicationis late sententiæ poenam

nam ipso facto incurrunr, à qua nisi in mortis articulo constituti, nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem absolvi possunt. *Pius II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 11. qua incipit Ineffabilis, § 3.*

1467. 1. Mar. — Excommunicationem incurrit tam qui alienat, quam is, qui alienatas res Ecclesie recipit contra formam, quam praestabit *Papae II. apud eund. ibid. Constit. 5. qua incipit Ambitiosus, & refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Alienatio rerum Ecclesie. ¶ Notandum*, quod peccant contra Jus Divinum illi, qui alienant res Ecclesie, non obstante juramento de non alienando, quod praestant Episcopi, Abbates, & alii, ut habet *Petra in Commentar. ad Constitut. Apostol. tom. 1. Constit. 1. Lensis Magni, sess. 1. num. 4. ex Aican. Tamburini. de Jur. Abbat. tom. 3. dissert. 13. quæstio 2.*
1470. 19. Apr. — Jubilæum, sive Annum Sanctum ad Annum vigesimum quintum reducit *Papae II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 2. qua incipit Ineffabilis providentia: ubi dicitur*, quod antea Clemens VI. ordinavit de quinquaginta in quinquaginta Annos: & Urbanus VI. ad trigentesimum tertium rediit. ¶ Vide primam institutionem ad centesimum, supra citatam, & editam 1300. 1. Mar.
1473. 6. Sept. — Prælati, & Rectores Ecclesiarum qui impediunt suos Parochianos in extremis voluntatibus de sidentibus sepeliri cum habitu, & in Ecclesis Ordinis Fratrum Minorum, Excommunicationis poenam incurrunr, à qua per alium, quam per Romanum Pontificem, & in mortis articulo duntaxat, absolvi non possunt. *Sixtus IV. apud Peyrin. de Privileg. Regular. Constit. 3. qua incipit Apostolica, § 3.*
1474. 1. Jan. — Regulares destinandi pro abolitione ad Apostolicam Sedem (ut dictum fuit supra 1265. 21. Jul. & 1304. 14. Mar. ac 1374. 6. Mar. & alibi

alibi) vel pro dispensatione, declarantur Hæretici relapsi, Schismatici, & qui litteras Apostolicas falsificassent, aut ad Infideles prohibita detulissent: Reliquis vero omnibus, etiam Simonie qualitercunque irretitis, potest per illos, quibus inibi conceditur, absolutio beneficium, & dispensatio gratis juxta casuum indigentiam impertiri. *Sixtus IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 7. qua incipit Regimini, § 4. & postea 31. Augusti. Anni, Constit. 6. § 5. & refert etiam Passerin. de elect. canon. cap. 2. a. num. 40. ¶ Vide Constitutionem Clementis VIII. inferius positam, & editam 1604. 7. Dec.*

1474. 1. Jan. — Conceditur Regularibus, ut Perionis eis confessis, quibus Rectores Ecclesiarum Parochialium sine rationabili causa denegaverint, seu malitiosè distulerint Eucharistie, seu extreme Unctionis Sacramenta ministrare, (super quo eorundem Confessorum assertioni stari debent) illa petentibus possint impudè exhibere. *Sixtus IV. apud eund. ibid. §. 9. & postea 31. Aug. apud Anni, Constit. 6. §. 10. ¶ Quoad audendas Confessiones, vide infra, 1516. 19. Dec. & 1670. 21. Jun.*
1474. 27. Maji. — Fratibus Ordinis Minorum datur facultas Confessiones audiendi, & ab omnibus casibus, Excommunicationibus, Suspensionibus, & Interdictis, ac super quacunque Irregularitate, toties quoties absolvendi, & dispensandi, Votaque quæcunque permittendi, & relaxandi, ac poenitentiam salutarem injungendi, juxta ea, quæ concessit illis Pyrrhus Archiepiscopus Constantinus anno 1471. die 30. Novembris. *Sixtus IV. apud Peyrin. de Privileg. Regular. Constit. 2. qua incipit Sedes Apostolica, §. 4. & 6. pag. vultu 13. & habetur apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 6. ¶ Vide Constitutiones inferius positas, & editas 1516. 19. Dec. & 1604. 7. Dec. ac 1670. 21. Jun.*
1474. 31. Aug. — Etsi Joannes Papa XXII. illo-

rum opinionem, qui asserabant, quod confessi Fratres Ordinum Mendicantium, ad audiendas Confessiones juxta Juris dispositionem deputatorum pro tempore, tenebantur eadem peccata Rectori eorum Parochialis Ecclesie iterum confiteri, reprobaverit: & deinde Eugenius Papa IV. reprobationem hujusmodi approbaverit, contra tales sic asserentes, tanquam de hæresi suspectos, per locorum Ordinarios inquiri, & procedi mandaverit: & Nicolaus Papa V. gesta in præmissis ab eisdem Joanne, & Eugenio robur perpetui firmitatis obtinere debere decreverit, quia nihilominus adhuc nonnulli eorum in hærentes protervix, opinionem prædictam, & de super factos damnatos, & male sonantes, ac reprobos Articulos, veros esse asserunt non verentur, ut talium præsumptuosa temeritas tanto minus invalideat, quanto plerumque Superiorum correctioni subiecta, concessa contra tales per eundem Eugenii litteras locorum Ordinarius facultas, ad Inquisitores hæreticæ pravitatis extenditur, ita ut inquisitores ipsi, quicumque fuerint, eadem, quæ Ordinarii contra tales, auctoritate fungantur, *Sicrius 17. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 6. quæ incipit Regimini. §. 15. ¶ Vide quoad hoc Propositionem inferius damnatam, 1690. 7. Dec.*

1476. 1. Febr. — Omnibus, & singulis Congregationis Eremitarum B. Petri de Pisis conceditur, ut idoneus Presbyter Sæcularis, vel ejusdem Societatis, seu cujusvis Ordinis Regularis, quem ipsi, aut quilibet eorum duxerint eligendum, eos, & quemlibet eorum ab omnibus, & singulis excessibus, delictis, criminibus, & peccatis, ac Excommunicationis, Suspensionis, & interdicti, alique Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & penis quavis occasione, vel causa generaliter, vel specialiter latis, etiam ab omni labe Simonie, ac singulis Sedi Apostolicæ reservatis, semel in vita, ac etiam in mortis articulo plenarie, in aliis verbò non refer-

reservatis toties quoties opportunum fuerit, absolvere, & poenitentiam salutarem eis injungere possit, & valeat. *Sicrius 17. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 17. quæ incipit Sedi Apostolicæ, §. 11. ¶ Vide Constitutionem Clementis VIII. infra postam, & editam 1604. 7. Dec.*

1476. 23. Aug. — Rectori, & Visitatoribus, ac singulis Prioribus Congregationis Canonicorum Regularium Lateranensium, nec non loco eorum in ipsorum absentia constitutus conceditur, ut cum Canonicis, Novitiis, Conversis, & Commissis ejusdem Congregationis, dispensatione indigentibus, sive primum intraverint Congregationem, & Ordinem hujusmodi, sive post, in casibus quibus excefferint, & pro quibus Excommunicationis, vel Interdicti, aut Suspensionis sententias à jure, vel ab homine generaliter promulgatas incurrerint, & hujusmodi sententias innotuerint, aut in locis generali aut speciali Ecclesiastico suppositis Interdictis, Divina Officia celebrantes, vel suscipientes Ordinem, sic ligati notam Irregularitatis similiter incurrissent, & in omnibus aliis casibus, etiam ex causa cuiuscunque Simonie, qualitercunque generaliter, vel specialiter Sedi Apostolicæ reservatis (exceptis dumtaxat hæreticorum relapsorum, schismaticorum, deserentium prohibita ad Infideles, & litteras Apostolicas falsificantium, qui omnino ad Apostolicam Sedem sunt remittendi, juxta superius dicta 1474. 1. Jan.) absolutionis, & dispensationis beneficium, juxta casuum indigentiam, valeant impetiri. *Sicrius 17. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 10. quæ incipit Dum ad universos, §. 23. ¶ Vide Constitutionem Clementis VIII. infra postam, & editam 1604. 7. Dec.*
1476. 23. Aug. — Canonici, & alii, quos pro tempore Rector generalis, Visitatores, & Priores dictæ Congregationis Canonicorum Regularium Lateranensium in proprios habuerint Confessores, eisdem

eisdem Rectori, Vifitatoribus, & Prioribus, abfolutionis, & difpenfationis prædictæ beneficium etiam concedere poffint; Definitoribus verò Capituli generalis dumtaxat ejuſdem Ordinis cum quibufvis Perſonis defectum natalium ex Adulterio inceſtuoſo, & quoyis alio nefario, & illicito coitu provenientes patientibus; nec non Rectori, & Viſitatoribus, cum iis, qui ex quavis cauſa (præterquam homicidii voluntarii, Bigamie, mutilationis membrorum) irregulares forent, poſtquam Congregationem ipſam ingreſſi, & illam expreſſe profeſſi fuerint, perpetuo diſpenſandi, quoties opus fuerit, facultas conceditur, *Sixtus IV. apud eund. ibid. s. 23. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1476. 23. Aug. — Canonici dictæ Congregationis Regularium Lateranenſium, aliàs tamen idonei, per Superiorem ejuſdem Congregationis, ac locorum ſuorum pro tempore deputandi, Confeſſiones omnium, & ſingulorum utriuſque ſexus, liberè & licitè, tam in locis ipſorum Canonicoꝝ, quam extra audire, & conſistentibus huiusmodi pro commiſſis poenitentiam poſſint iungere ſalutarem, *Sixtus IV. apud eund. ibid. s. 24. ¶ Vide infra Conſtitutionem Leonis X. editam 1518. 19. Dec. & Bullam Clementis X. emanatam 1670. 21. Iun.*

1476. 23. Aug. — Præſatis Canoniciſ Congregationis Regularium Lateranenſium conceditur, ut liceat ipſis, & cuilibet ipſorum, nec non Conyerſis, Commiſſis, & Novitiis ſuis, in articulo mortis quemcumque Presbyterum ex Canonici præſatæ Congregationis, in caſu verò neceſſitatæ alium Presbyterum idoneum, vel Saculare, vel cuiuſvis alterius Ordinis Regularem, in ſuum eligere Confeſſorem, qui Confeſſionibus huiusmodi diligenter auditis, pro commiſſis per eos criminibus, delictis, & peccatis, in omnibus, & ſingulis, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis caſibus, debitam abſolutionem, & ple-

nariam omnium peccatorum ſuorum remiſſionem poſſit impendere, & poenitentiam in iungere ſalutarem. *Sixtus IV. apud eund. ibid. s. 27.*

1476. 23. Aug. — Locorum Ordinarius, & Rectoribus Parochialium Eccleſiarum expreſſe mandatur, ne eorum Parochianis, quod Canonici dictæ Congregationis Lateranenſis non conſiteantur, aliquo modo prohibere, ſeu perſuadere præſumant, & nullatenus denegent miniſtrare huiusmodi conſitentibus eidem Canoniciſ quæcumque Eccleſiaſtica Sacramenta, dummodo aliqua canonica, & rationabilis cauſa non ſubſiſtat. *Sixtus IV. apud eund. ibid. s. 30. ¶ Vide tamen infra Conſtitutionem Leonis X. editam 1518. 19. Dec. & Bullam Clementis X. emanatam 1670. 21. Iun.*
1477. 21. Mar. — Singuli ex Confratribus iſtæ Sanctæ Confraternitatis Sancti Spiritus in Saxia de Urbe Libro pro tempore deſcripti, Saculare, vel Regularem Presbyterum in ſuum poſſint eligere Confeſſorem, qui elipientium Confeſſione diligenter audita, eis icemel vita comite, ab omnibus, & ſingulis criminibus, & peccatis, necnon Excommunicationis, & quibuiſvis aliis ſententiis, & Cenſuris Eccleſiaſticis, etiam occasione Simonie ubicumque contractæ, & aliis caſibus ſpecialiter, vel generaliter Romano Pontifici, & Sedi Apoſtolicæ reſervatis, & propter quæ ipſa Sedes meritò eſſet conſulenda (præterquam Hæreſis, Rebellionis, aut Conſpirationis in perſonam, vel ſtatum Romani Pontificis, ſeu Sedis Apoſtolicæ, & offenſe perſonalis in S. R. E. Cardinalem, Patriarcham, Archiepiſcopum, & Episcopum, ac Presbytericidii) & etiam in mortis articulo, plenariam omnium peccatorum ſuorum, etiam exceptorum huiusmodi, remiſſionem impendere poſſit: ita quod ſi tunc non obierint, quoties in tali articulo conſtituti fuerint, illam reiterare poſſit idem, vel alius Confeſſor

feffor sic electus: in alijs verò casibus, toties quoties opportunum fuerit, Confessione audita, eos absolvens valeat, & poenitentiam eis injungere salutarem. *Sixtus IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 14. qua incipit Illius, §. 8. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1477. 21. Mar. — Idem Confessor praxitate Confraternitatis S. Spiritus, sic electus in Urbe dumtaxat, cum eisdem Confratribus eum in Confessorem eligentibus, Clericali militi adscriptis, etiam Religiosis, quæcumque Beneficia Ecclesiastica etiam obtinentibus, qui præmissis sententiis ligati, Missas, & alia Divina Officia celebrando, aut alias illis se immiscendo, seu alias in casibus in jure expressis, vel non expressis, Irregularitatem contraxerint (Bigamia, & Homicidio voluntario dumtaxat exceptis) ut ad omnes Superiores, etiam Sacros Ordines promovendi, & in alijs, ac per eos susceptis Ordinibus hujusmodi, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac Dignitates, & Beneficia Ecclesiastica quæcumque recipere, & retinere; nec non Monasterijs, & Ecclesijs Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus præfici, & præfisse liberè & licite possint, dispensare, ac eis de his, quæ tunc detinerent, Dignitatibus, & Beneficijs hujusmodi providere, & quibus minus canonicè præfissent Ecclesijs, & Monasterijs hujusmodi, eos præficere in foro Conscientie dumtaxat, Apostolica valeat auctoritate. *Sixtus IV. apud eund. ibid. §. 9. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1477. 21. Mar. — Confratres dictæ Confraternitatis S. Spiritus, & eorum singuli in Urbe existentes, in Festo Pentecostes singulis annis Confessionem poterunt eligere, qui eorum Confessionibus diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, præterquam superius exceptis, absolvat, & eis poenitentiam injungat salutarem. *Sixtus IV. apud eund. ibid.*

ibid. §. 17. ¶ Vide tamen infra Constitutionem Clementis VIII. editam 1604. 7. Dec.

1478. 9. Aug. — Damnatæ sunt sequentes Propositiones Petri de Olina à Sixto Quarto, quarum prima. *Confessio peccatorum in specie, ex univocis illis Ecclesiæ realiter facture, non Divino Jure est comperta.* Apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 17. quæ incipit *Licet*, §. 3. & 6.

1478. 9. Aug. — Secunda: *Peccata mortalia quoad culpam, & poenam alterius faculi absque Confessione, sed sola cordis contritione delentur; prava verò cogitationes sola displicentiâ.* Apud eund. ibid.

1478. 9. Aug. — Tertia: *Quod Confessio secreta sit, necessariò non exigitur.* Apud d. Cherubin. in d. Bullar. Rom. loc. cit.

1478. 9. Aug. — Quarta: *Non peractâ poenitentia, Confessores absolvi non debent.* Apud d. Cherubin. in d. Bullar. Rom. loc. cit.

1478. 9. Aug. — Quinta: *Romanus Pontifex non potest Purgatorii poenam remittere, & super his, quæ univocis illis Ecclesiæ factis, dispensare.* Apud eund. ibid.

1478. 9. Aug. — Sexta: *Sacramentum Poenitentia, quantum ad collationem gratiæ, natura, non autem institutionis novi, aut veteris testamenti existit.* Apud eund. ibid.

1479. 26. Jul. — Omnibus, & singulis Predicatorum, & Minorum Ordinum Professoribus conceditur, ut Confessor idoneus eorumdem Ordinum, quem quilibet pro se de sui superioris licentia duxerit eligendum, eorumdem Confessione diligenter audita, pro commissis per eos excessibus, & peccatis semel in vita in forma Confessionalis per Pontificem edita, in mortis verò articulo plenariam absolutionem, & peccatorum hujusmodi remissionem impendere valeat, etiam si ante factam eorumdem Ordinum Professionem, eos decedere contingeret. *Sixtus IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 15. qua incipit Bulla*

34
la Aurea, & incipit Sacri, §. 5. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. Constit. 2. ejusd. Pontif. pag. mibi 27. ¶ Vide d. Peyrin. circa hanc Bullam §. 5. n. 25. & 26. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.

1479. 26. Jul. — Facultas aliam concessa Magistro generali, & Prioribus Provincialibus, & Conventualibus, ac eorum Vicariis Prædicatorum, ac generali, & Provincialibus Ministris, & eorum Vicariis, nec non Custodibus Minorum Ordinum prædicatorum super absolutione Fratrum eorumdem Ordinum suorum, & dispensatione cum eisdem in quibuscunque casibus (peccatorum illis, pro quibus essent ad Sedem Apostolicam mittendi) perstringitur, & declaratur, quod Magister, & Minister generales præfati, & eorum Vicariis, & illi quibus ipsi Magister, & Minister generales illi duxerint committendum duntaxat, & non alii, facultate prædicta de cætero uti possint, illa omnibus aliis penitus adempta. *Sicrus IV. apud eod. lib. §. 6. ¶ Notandum, quod hæc restrictio revocata fuit, & dictam facultatem, eis, qui ante hanc Bullam Auream habebant, restituit d. Sixtus IV. anno 1484. 16. Jun. pro Minoribus, & die 28. Mar. pro Prædicatoribus, ut habetur apud d. Cherubin. 267. post. Constit. 19. & refert etiam Peyrin. Constit. 5. ejusd. Pontifici. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1479. 11. Aug. — Regulares, cum itineraverint, vel extra Conventum fuerint de licentia suorum, Superiorum, possunt consisteri Sacerdotibus quibuscunque, Secularibus, vel Regularibus. *Sicrus IV. apud Peyrin. de Privileg. Regular. Constit. 6. ejusd. Pontifici. pag. mibi 36.*
1480. 27. Jul. — Confessarii Monialium S. Petri Vicentini deputacionem, Abbati Monasterii Sæ Felicitis, & Fortunati de Vicentia, cuiusvis alterius super hoc licentia minime requisita committit *Sicrus IV. apud Margarin. in Bullar. Casanen. tom. 2. Constit. 358. quæ incipit Pius. ¶ Vide infra, 1622. 5. Febr.*

1484. 3. Maji. — Major S. R. E. Pœnitentiarius 109

pro tempore exiens, non solum per seipsum in casibus iuxta facultatem sibi à Sede Apostolica concessas, dispensare, & absolvere, sed absolutiones, & dispensaciones Christianissimilibus impendendas hujusmodi in diversis Mundi partibus per suas litteras alias committere libere, & licite possit. Litteræ verò quæcunque per Officium Pœnitentiariæ sub solito Sigillo oblongo in Cera rubra, & capta Cera alba impressæ pendenda, juxta antiquum stylum dicti Officii expeditæ intelligantur, nec ad hoc aliud probationis administriculum requiratur; illæ videlicet, quæ forum Conscientiæ tantum, & quæ forum contentiosum concernunt, aut in quibus, quod in contentioso, aut utroque foro valeat, appositum fuerit, tam in foro judiciali, & contentioso, Ecclesiastico, & Seculari, quam etiam in foro Pœnitentiæ, omnimodam fidem faciant, & valeant, illisque dari, & indubitanter credi debeat, ac Perionis prædicti, qui illas impetravit, vel impetrabunt, in utroque foro hujusmodi, prout eis concessum fuerit, plenarie suffragentur, & valeant. *Sicrus IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 24. quæ incipit Quoniam, §. 5. & 6.*

1486. 31. Oct. — Priori Monasteriorum Sublacensis, & Sacri Specus, vel ab eo deputatis concessis facultas, nos, aliorumque Monasteriorum Monachos ejusdem Ordinis, ad dicta Monasteria accedentes, ab omnibus, & singulari Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & penis à jure, vel ab homine promulgatis, quibus quomodolibet interiti erunt, injunctis inde eis, pro modo culpe, pœnitentiæ salutari, & aliis, quod de jure fuerint injungenda, nec non quibuscunque eorum criminibus, excessibus, & delictis, etiam Sedi Apostolicæ in genere, vel in specie reservatis, toties quoties opus fuerit, absolvendi, ac cum.

his super Irregularitate (præterquam ex Homicidio, aut Bigamia proveniente) etiam dispensandi, omnemque inhabilitatis, & infamæ maculam, five notam per eos quomodolibet contrariam abolendi in suo Concilio duntaxat. *Innocentius VIII. apud Margarin. in Bullar. C. 6. §. 1. tom. 2. Constit. 379. quæ incipit Sacra Religio: ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1487. 18. Aug. — Omnes, & singuli, qui se Cardinalium, aut Assistentium, seu Scriptorum eorumdem, aut aliarum Personarum quarumcumque, ex quarum qualitatibus, & privilegiis, five antiqua consuetudine, litteras Apostolicas gratis expeditæ solent, Nepotes, seu Germanos, aut Familiæ continuos commensales in eisdem litteris nominaverint, cum revera tales non fuerint, Excommunicationis sententia, à qua nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, mortis articulo excepto, ac satisfactione prævia, absolvi non possint, innodantur. *Innocentius VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 11. quæ incipit Cum sicut, §. 2.*

1490. 23. Aug. — Confraternitati S. Iohannis Baptistæ Decollati, Misericordia nunciata, in Alma Urbe instituta conceditur, ut unum Presbyterum Sæcularem aliis idoneum in Confratrum Capellanum ad eorum netum antovibilem, qui etiam mori à Indicibus condemnatorum Confessiones audiat, habeat, & teneat. *Innocentius VIII. apud eund. ibid. Constit. 16. quæ incipit Inter desiderabilia, §. 4.*

1490. 23. Aug. — Universis, & singulis utriusque sexus dictæ Confraternitatis S. Iohannis Decollati de Urbe Confratribus conceditur, ut aliquem idoneum Presbyterum Sæcularem, vel cuiusvis Ordinis Religiosum, in suum possint eligere Confessorem, qui vita eis comite, in casibus Sedi Apostolicæ reservatis (præterquam offensæ Ecclesiæ libertatis, criminum hæresis, rebellionis, aut

aut conspirationis in personam, vel statum Romani Pontificis, seu Sædem Apostolicam, falsitatis litterarum Apostolicarum, supplicationum, & commissionum, invasionis, depradationis, vel occupationis, aut devaluationis Terrarum, & Maris Romanæ Ecclesiæ mediæ, vel immediate subiectorum, offensæ personalis in Episcopos, vel alium Prælatum, devolutionis Cautarum ad Romanam Curiam, delationis armorum, & aliorum prohibitorum ad partes Infidelium) semel duntaxat in vita, in aliis vero quocumque opus fuerit opportunum, Confessione eorum diligenter audita, pro commissis eis debitam absolutionem impendat, & iungat poenitentiam salutarem: Nec non Vota quæcumque (ultramarino, Liminum, Apostolorum, & S. Iacobi in Compofella, necnon Castitatis, & Religionis Votis duntaxat exceptis) in alia pietatis opere commutare valeat. *Innocentius VIII. apud eund. ibid. §. 6. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1490. 23. Aug. — Confessor, quem Confratres præfati S. Iohannis Decollati de Urbe duxerint eligendum, omnium peccatorum, semel in vita, & in mortis articulo, plenam remissionem eis concedere valeat: sic tamen, quod idem Confessor de his, de quibus fuerit aliter satisfactio impendenda, illam eidem Confratribus per seipios, si supervixerint, vel per alios, si forsan tunc transierint, faciendam iungat, quam ipsi Confratres, vel alii facere teneantur. *Innocentius VIII. apud eund. ibid. §. 6.*

1491. 31. Ian. — Personæ Ecclesiæ, seu etiam Sæculares, executionem citationum, & aliorum mandatorum, seu rescriptorum, & provisionum Apostolicarum impediens, aut impediendis humilissimi, auxilium, consilium, vel favorem, publice, vel occulte, directè, vel indirectè præstans, sententiam Excommunicationis eo ipso incurrens, à qua (præterquam in mortis articulo

constituti, & (satisfactione prævia) ab alio, quam à Romano Pontifice pro tempore existente, abolitionis beneficium nequeant obtinere. Innocentius VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 17. quæ incipit Officii nostri, 53.

1492. 29. Apr. — Indulgentiam Plenariam in 107
mortis articulo, cum abolitione ab omnibus casibus, cum omnimoda auctoritate Apostolica, Monachis Casinensibus concecit Innocentius VIII. apud Margarin. in Bullar. Casin. tom. 1. post Constit. 338. pag. mibi 434.
1493. 1. Apr. — Facientes cavalcatas, & eoadunationes, vel invasiones, & occupationes, Excommunicationis majoris anathematis sententiam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constituti, & debita satisfactione præmissa) absolvi possint, incurrit. Alexander VI. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 1. quæ incipit Inter multiplices, 53.
1495. 30. Sept. — Singulis Fratribus Congregationis Lombardæ Ordinis Prædicatorum in Presbyteratus ordine constitutis conceditur, ut de licentia pro tempore existentis generalis Vicarii, vel Prioris, seu Præsidentis Domus, Ordinis, & Congregationis hujusmodi, in quos residere contingere, liberè & licitè valeant omnibus & singulis Fratribus, & Sororibus Tertii Ordinis, de Poenitentia B. Dominici nuncupatis, pro tempore existentibus (quando id petierint) tam in die Paschæ, seu Festi Resurrectionis D. N. I. Christi, & infra ejusdem Festi Octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Eucharistia, & aliis Eccl. Sacramentis Sacramenta quæcumque exhibere, & ministrare. Alexander VI. in Constit. 1. quæ incipit Considerantes, apud Peyrin. de Privileg. Regular. pag. mibi 38.
1496. 21. Apr. — Abbatem Congregationis S. Iulianæ Paduanæ, & alii Prælati Monasteriorum 110
eiusdem, Monachi, Conversi, Novitii, & Commissi, prætextu concessionum, quas viva vocis oraculo duntaxat, aut in scriptis à Sede Apostolica, vel ejus Legatis impostum obtinent, seu eorum incorporatione, & descriptione in numero Confratrum, Confratris Hospitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe Ordinis S. Augustini, aut alterius cupiscantque, quæ fieret in futurum, ita demum quoad Confessoris electionem, & obtinendum ab eo abolitionis beneficium duntaxat se juvare possint, si in hujusmodi incorporationum, & descriptionum impetratione, Præsidentis pro tempore dictæ Congregationis, & Confessoris quem elegerint pro tempore electionis, Prælati tunc temporis Monasterii, seu alterius loci eorum tunc residentis expressus accesserint assensus, & Confessor sic electus de dictis Monachis præfate Congregationis fuerit, vel sine consensu prædicto ad Priorem Clausuralem, seu Decanos dicti loci ad audiendum Confessiones Monachorum deputatos recitum habuerint, & non alias, nec alio modo. Alexander VI. apud Margarin. in Bullar. Casin. tom. 1. Constit. 108. ¶ Vide infra 1604. 7. Dec.

1496. 21. Apr. — Possint prædicti de præfata 111
Congregatione S. Iulianæ Paduanæ, & valeant privilegii, gratiis, & concessionibus prædictis, quoad reliqua in eis contenta, liberè uti, ac in prædicta Hospitalis S. Spiritus de Urbe, & quavis alia Confratria, in qua Ecclesiastica Personæ recipiuntur, consentiente Præsidente prædicto, & non alias, illarum Confratrum numerum incorporari, & dicta electione Confessoris, ut præfatur, etiam uti, & gaudere. Præfatis autem Abbatibus, Monachis, Conversis, Novitiis, & Commissis inhibetur, ne hujusmodi concessionibus, & incorporationibus querere, & illis etiam utique modo questis, & obtentis, & quas etiam cum consensu prædicto eas obtinere conti-
C 4 gerit.

gerit in futurum, quoad electionem Confessoris aliter quam ut præmittitur, uti quomodolibet præsumat, sub Excommunicationis late sententiæ poena, quam contrahentes eo ipso incurrant. *Alexander VI. apud eund. ibid.* ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.

1496. 22. Dec. — Confessarii deputacionem pro Monasterii S. Mariæ, & Aureliani Senatoris, & S. Mariæ Theodori de Pulsterâ Papiensis, per Abbatem S. Salvatoris, & Priorem S. Spiritus de Papiâ faciendam, Congregationis S. Iustini injungit *Alexander VI. apud Margarin. in Bullar. Casinens. tom. 2. Constit. 386. quæ incipit Nuper.* ¶ Vide infra, 1622. 5. Febr.

1499. 8. Febr. — Abbas pro tempore existens Monasterii Ss. Felicis, & Fortunati de Vicentis, vel alius Prælati, qui de Congregatione S. Iustini existat, per Præsidentem, & Definidores ad hoc pro tempore deputatus, Monialibus S. Petri Vicentini Sacerdotem, qui eorum Confessiones audiatur, deputare valeat. *Alexander VI. apud Margarin. in Bullar. Casinens. tom. 2. Constit. 392. quæ incipit Regimini.* ¶ Vide infra, 1622. 5. Febr.

1509. 27. Nov. — Recipientes, & retinentes Homicidas, Bannitos, exitiosos, & rebelles, aut pro alio capitali crimine condemnatos, aut brigosos pacem facere reculantés, seu jus sibi contra alium dicentes, aut Cavalcatas facientes in Ditione Ecclesiæ Romanæ, seu eidem auxilium, consilium, vel favorem præstantes, Excommunicationis majoris, & anathematis sententiam, à qua non nisi à Summo Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, & debita satisfactione præmissâ, absolvi possint, incurrunt. *Julius II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 6. quæ incipit Cùm homines.* §. 6.

1506. 28. Jul. — Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Paula idoneum Confessorum, qui

eos à quacunque Excommunicationis sententiâ, quam incurissent, absolvat, secumque super Irregularitate eadem de causâ contractâ dispenset, sibi eligere possint: Confessiones quoque quaruncunque Perjonatum, tam Religiosarum, quam Ecclesiasticarum, & secularium ubilibet audire, & illis auditis Personas ipsas, & earum quamlibet, jura formam, & tenorem privilegii per Sixtum IV. (vide supra, 1474. 27. Maji) Ordini Minorum hujusmodi, ac illius Perjonis, & Fratribus dulcum concessis, & confirmati, absolvere, ac poenitentiam salutarem illis injungere, valeant. *Julius II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 10. quæ incipit Dum ad Sacrum.* §. 23. & 32. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. Constit. 1. ejusd. Pontific. pag. milii 40. ¶ Vide infra, 1516. 19. Dec. & 1604. 7. Dec. ac 1670. 21. Jun.

1506. 28. Jul. — Generalis Fratrum Ordinis Minorum, & singulari Vigiles, ac Provinciales, & Correctores, & eorum Vicarii in Provinciis, & Vigilantiis sibi commissis, Fratribus constitutis ibidem, nec non & Fratribus aliis ejusdem Ordinis interdum ad eos declinantibus undecunque abolutione, & dispensatione indigentibus, sive priusquam intraverint Ordinem, sive post, in casibus excesserint, pro quibus Excommunicationis, vel Interdicti, aut Suspensionis incurserint sententiâ à Jure, vel à Judice generaliter promulgatas, & hujusmodi sententiis innodati, aut in locis Ecclesiastico Interdicto suppositis Divina Officia celebrantes, vel suscipientes Ordines, sic ligati notam Irregularitatis incurserint, abolutionis, & dispensationis beneficium valeant impetiri; nisi adeo gravis, & enormis excessus fuerit, quod sint ad Sedem Apostolicam merito destinandi. *Julius II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. quæ dicitur Mare Magnum.* & incipit Virtute, post Constit. 10. ejusd. Pontific. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. Constit. 1. præfati Julii II. §. 9. ¶ Vi-

43
 ¶ Vide supra, 1474. 1. Jan. & infra, 1604. 7. Dec.

1506. 28. Jul. — Fratres dicti Ordinis Minimorum, quos pro tempore Generalis, Vigiles, Provinciales, Correctores, nec non & eorum vices gerentes, in proprios habuerint Confessores, absolutionis, & dispensationis beneficium illis, cum expediter, valeant impertiri, juxta formam concessionis super absolutione, ac dispensatione Fratrum ejusdem Ordinis superius facte. *Julius II. apud eisd. ibid. d. 5. 9. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1506. 28. Jul. — Volentibus aggregari præfati Ordinis Minorum consortio, qui Suspensionis, aut Interdicti, vel Excommunicationis sententiis à Jure, vel à Judice promulgatis generaliter sunt ligati, absolutionis beneficium impertiri, ac eos, qui post assumptum habitum, vel Professionem, nullam recognoverint se talibus in seculo fuisse sententiis innodatos, Generalis, Vigiles, Provinciales, Correctores, ac vices eorum gerentes, valeant absolvere, & cum irregularibus dispensare, si forsitan talibus innodati sententiis, vel in locis Interdicto suppositis Divina præsumpserint Officia celebrare, vel Ordines recipere: ita tamen, quod si aliquid ex hujusmodi eisdem sententiis propter debitum sint adstricti, satisficiant, ut tenentur. *Julius II. apud eisd. ibid. d. 5. 9. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1506. 28. Jul. — Prædicti volentes aggregari eidem Ordini Minorum, nisi mox, postquam fuerint absoluti, Ordinem præfatum intraverint, etiam si super hoc eis inducitur à Prælati Ordinis ejusdem concedantur, eo ipso in pristinas sententiis, à quibus eos taliter absolvi contigerit, relabantur: Dictorum tamen Fratrum discretio cantè provideat, ne Apostolica Sedis, Legatorum ipsius, & Ordinariorum locorum in Absolutionibus hujusmodi scandalum evitetur. *Julius II. apud eisd. ibid. d. 5. 9. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1505. 28. Jul. — Fratres præfati Ordinis Minorum, quos ab Ordine prædicto pro suis culpis per Generalem, seu Provinciales Correctores, aut Vigiles expelli contigerit, vel qui egressi fuerint proprio suo motu, Confessiones audire non præsumant, nisi ad alium Ordinem, in quo licite hujusmodi officium exercetur, de speciali Superiorum dicti Ordinis Minorum licentia transferant: Quod si quis Confessiones contra hujusmodi inhibitionem audire præsumpserit, Provinciales Correctores, & Vigiles, ac eorum Vicarii, infra fines suarum Provinciarum, ubi invenerint, Excommunicationis sententiam in eum valeant promulgare: *Julius II. apud eisd. ibid. 5. 16.*

1506. 28. Jul. — Universi Fratres præfati Ordinis Minorum inhibetur, ne aliquis eorum (nisi necessitatis urgente articulo) talis, quam Prælati suis peccata sua confiteri præsumat, vel aliis ejusdem Ordinis Sacerdotibus secundum Regulam, & ipsius Ordinis Instituta. *Julius II. apud eisd. ibid. 5. 24. ¶ Vide tamen infra Constitutionem Clementis VIII. editam 1495. 26. Maji.*

1506. 28. Jul. — Omnibus Superioribus dicti Ordinis Minorum, & eorum Vicariis, defectum natalium ex Adulterio, Sacrilegio, Incestu, & quovis alio nefario, & illicito coitu provenientem patientibus, nec non cum his, qui ex quavis causa (præterquam Homicidii voluntarii, Bigamiz, & mutilationis membrorum) irregulares forent, dispensandi cum dicti Ordinis Professoribus, postquam ipsum Ordinem professi fuerint, facultas conceditur. *Julius II. apud eisd. ibid. 5. 29. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1507. 4. Jan. — Generali, & aliis Abbatibus, Prioribus, & Prælati Congregationis Monachorum B. MARIE Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, in omnibus casibus (in quibus de jure communi Prælati, & Monachi dicte Congregationis auctoritas, sive licentia, seu dispensatio Ordina-

riorum, si ab eis exempti non essent, foret necessarium cum eis dispensare, eisque licentiam, & auctoritatem concedere permittitur. *Julius II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 12. qua incipit Esti ad universos, §. 31. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1507. 4. Jun. — Personas volentes eidem Congregationi Montis Oliveti sociari, etiam si Religionem, locum, vel Ordinem alium quemcumque, etiam arctiorem, ingredi vovissent, eas à dicto Voto absolvere possunt dicti Praelati: & cum ipsis, dummodo in tali Religione, vel Ordine, quem vovissent, Professionem non emisissent, & ante Professionem emissam, ab ipsa Congregatione non recedant, dispensare: Super omnibus etiam Votis (Religionis Voto dumtaxat excepto) similiter dispensare valeant, ac omnibus quoque à Excommunicationis vinculo innodatis Congregationem ipsam Altissimo famularis ingredi volentibus, in junctis eis restitutione & poenitentia salutaris, tanquam uni ex Monachis Congregationis hujusmodi, absolutionis beneficium impendere: Ita tamen, quod si in eadem Professionem emisissent, in eandem ipso facto incidant. *Julius II. apud eundem ibid. §. 31. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1507. 4. Jun. — Praelatis, sive Monachis praefatae Congregationis Montis Oliveti à suis Superioribus ad audiendum Perlanarum Confessiones deputatis conceditur, quod Personas ipsas ad eos accedentes audire, ac Personae ipsae eis absque alia suorum Superiorum licentia confiteri possint: nec non dicti Praelati, sive Monachi Confessiones hujusmodi audientes, dictos confitentes, poenitentia & satisfactione praemissis, quoties opus fuerit, ab omnibus, & singulis peccatis Sedi Apostolicae non relaxatis, & à quibuscumque Suspensionibus, Excommunicationum, & Interdicti sententiae, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & poenis, quas à jure,

jure, vel ab homine latas incurrisse quomodolibet considerit, absolvere valeant: & Vota per eos pro tempore emissia, in omnibus, & singulis casibus locorum Ordinariis etiam per Synodales, seu Provinciales Constitutiones relaxatis, in alia pietatis opera commutare, & desuper cum eis votibus dispensare: exceptis tamen Censuris, poenis, Votis, & casibus, super quibus esset Sedes Apostolica merito consulenda. *Julius II. apud eundem ibid. §. 31. ¶ Vide infra 1518. 19. Dec. & 1604. 7. Dec. ac 1670. 21. Jun.*

1507. 18. Aug. — Nullus ex Reverendae Camerae Apostolicae Praesidentibus, Clericis, Notariis, Officialibus, Ministris, omnibusque aliis, & singulis, cujuscumque gradus sint, ullos Libros, sive Scripturas, quae in dicta Camera reservari debent, apud se ullatenus habere, & retinere, ultra terminum decem dierum, postquam à dicta Camera illa receperit, absque speciali mandato, & licentia dictorum Praesidentium, & Clericorum, audeant, vel praesument, alioquin sciant, se majoris Excommunicationis sententiam incurrisse, quos ut tales ex nunc prout ex tunc per praesentes declarat. *Julius II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 14. qua incipit Cum sicut, §. 2.*

1509. 24. Febr. — Duellorum, & Gladiatorum utrumque damnat, & improbat, & in Terris Romanae Ecclesiae, medietate, vel immediate subiectis, sub Excommunicationis latae sententiae poena fieri omnino prohibet, quam etiam, & in super Interdicti Ecclesiastici, locum, seu campum liberum ad Duellum, seu aliis ad pugnandum tutum, assignantes, concedentes, tradentes, aut assignari, concedi, seu tradi facientes, vel permitientes, incurere intendit. *Julius II. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 9. qua incipit Regis pacifici §. 2. & 3.*

1509. 1. Jun. — Indulta, quae quoad Absolutionem,

nam Dispensationem, vel aliam ad Priorem generalem, seu Magistrum Ordinis Prædicatorum spectant, ad Ministrum, vel Vicarium generalem Fratrum Minorum per Communionem pertinent: Et ea, quæ ad Priores Conventuales, idest Prælatos singularum Domorum Ordinis Prædicatorum, & eorum Vicarios similiter spectant, ad Guardianos, & eorum Vicarios Ordinis Minorum: Et ea, quæ ad Priores, seu Vicarios, vel Sub Priores, Provinciales, idest Prælatos, qui mediū sunt, quocumque nomine censentur, vel videntur, inter dictum Generalem, seu Magistrum Ordinis, & Priores Conventuales, eorumque Vicarios simili modo spectant, ad Ministros, & Vicarios Provinciales, ac Custodes, qui etiam mediū sunt inter Ministrum, & Vicarium generalem, & Guardianos, eorumque Vicarios similiter pertinent. *Julius II. in Constitut. 12. quæ incipit Aliis, apud Peyrin. de Privileg. Regularum pag. mibi 101.*

1509. 24. Dec. — Ut Ordinis Prædicatorum Præsidentes vultum peccatoris sui agnoscere queant, Beatorum Ordinis præfati, Confessionalibus, vel Indulgentiæ litteris, etiam per Sanctam Sedem, emittentis (nisi consensus Generalis Magistrī ejusdem Ordinis accedente, & eo durante ignorare nequaquam possint *Julius II. in Constitut. 13. quæ incipit Considerantes, §. 2. apud d. Peyrin. pag. mibi 102.*

1510. 27. Febr. — Regularibus habentibus expressam auctoritatem absolventi à Casibus Bullæ Censuræ non obstat illius publicatio, quæ fit singulari unius. *Julius II. in Constitut. 14. quæ incipit Exponis, §. 2. apud eund. ibid. pag. 103. & referunt etiam Margaritam Bullæ Censuræ tom. 1. Constit. 347. ac Passerin. de eisd. cons. cap. 26. nu. 48. ¶ Vide infra, 1504. 7. Dec. & 1670. 21. Jun.*

1510. 9. Jul. — Excommunicationis late sententiæ poenam incurrit Fratres Ordinis Minorum, ali-

aliquem ex Fratribus Ordinis Minorum de Obliviantia modo aliquo, vel causa recipere, vel retinere præsumentes, sine expressa, & speciali licentia Sedis Apostolicæ, à volente ad illos transire specialiter obtenta. *Julius II. in Constitut. 16. quæ incipit Exponi, §. 2. apud Peyrin. de Privileg. Regularum pag. mibi 104.*

1511. 2. Apr. — Priori generali, & Visitatoribus, ac singulis Prælatis Congregationum Canonicorum Regularium S. Salvatoris, Ordinis S. Augustini, conceditur, ut cum Canonicis, Novitiis, Conversis, & Communitis ejusdem Congregationis dispensatione indigentibus, sive privilegiis intraverint Congregationem, & Ordinem hujusmodi, sive post, ac Monialibus, sive Sororibus, & Oblatis, seu Committis Personis utriusque sexus, quarum curam gerunt, in casibus, quibus excellerint, & pro quibus Excommunicationis, vel Interdicti, aut Suspensionis sententias à jure, vel ab homine generaliter promulgatas incurrerint, & hujusmodi sententias immodati, aut in locis generali, vel speciali Ecclesiastico suppositis Interdicto, Divina Officia celebrantes, vel suscipientes Ordinem, sic ligati notam Irregularitatis similiter incurserint, & in omnibus aliis Casibus, etiam excusa cujuscumque Simonis, qualitercumque generaliter, vel specialiter Sedi Apostolicæ reservatis (exceptis dumtaxat hæreticorum relapsorum, schismaticorum, desertionum prohibita ad Infideles, & litteras Apostolicas falsificantiū, qui omnino ad Sedem Apostolicam sunt remittendi) abolitionis, & dispensationis beneficium, juxta casuum exigentiam, valeant impetrari. Canonici verò, & alii, quos pro tempore Prior generalis, Visitatores, & Prælati prædicti in proprios habuerint Confessores, eisdem absolutiois, & dispensationis beneficium etiam concedere possint. *Julius II. apud Chetubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 30. quæ incipit Inter ceteros, §. 28. ¶ Vide in-*

de infra 1604. 7. Dec. & 1621. 5. Febr.

1512. 3. Apr. — Prælati, seu Canonici dicte Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini à suis Superioribus ad audiendum Personarum Confessiones deputatis conceditur, quod Personæ ipsæ ad eos accedentes audire, & Personæ ipsæ eis abique alia eorum Superiorum licentia confiteri possint: Dicti autem Prælati, seu Canonici Confessiones hujusmodi audientes, dictos Confitentem, penitentiam & satisfactionem prævisis, quoties opus fuerit, ab omnibus & singulis peccatis Sedi Apostolicæ non reservatis, & à quibuscunque Suspensionum, Excommunicationum, & Interdicti sententiis, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & penis, quas à jure, vel ab homine latus incurrisse, quomodolibet constituit, absolvere, & Vota per eos emissa in omnibus & singulis casibus locorum Ordinariis etiam per Synodales, seu Provinciales Constitutiones reservatis, in alia pietatis opera commutare, & desuper eum eidem votentibus dispensare (exceptis tamen Censuris, & penis, Votis, & casibus, super quibus esset Sedes Apostolica merito consulenda) & ipsi consentientibus Eucharistiæ Sacramentum ministrare liberè valeant: Ordinariis igitur, ac Rectoribus Parochialium Ecclesiarum inhibitor, ne eorum Parochianis, quod Canonici dicte Congregationis non consentiant, aliquo pacto prohibere, seu persuadere præsumant, & nullatenus denegent ministrare hujusmodi consentientibus quacunque Ecclesiastica Sacramenta, dummodo aliquod canonicum impedimentum, & rationabilis causa non subsistat. *Julius II. apud eund. ibid. §. 19.* ¶ Vide tamq. infra, 1516. 19. Dec. & 1604. 7. Dec. ac 1670. 21. Jun.
1512. 2. Apr. — Liceat ipsis Canonici Regularibus præfate Congregationis S. Salvatoris, & cuilibet ipsorum, nec non Conversis, Commis, & Novitiis suis, ac Monialibus, sive Sororibus, & Oblatis, seu Commis Personis prædictis utriusque

que sexus semel in vita, & mortis articulo, quicumque Presbyterum ex Canonici dicte Congregationis, in casu verò necessitatis alium Presbyterum idoneum, tam Sæcularem, quam cujusvis alterius Ordinis Regularem, in iuram eligere Confessorem, qui Confessionibus hujusmodi diligenter auditis, pro commissis per eos criminibus, delictis, & peccatis, in omnibus & singulis etiam Sedi Apostolicæ reservatis casibus debitam absolutionem, & plenariam omnium peccatorum suorum remissionem possint impendere, & penitentiam injungere salutarem. *Julius II. apud eund. ibid. §. 30.* ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.

1513. 6. Maji — Correctoribus Domorum Ordinis Minuotum pro tempore, & ubique existentibus facultas conceditur deputandi singulis annis sex, aut plures Presbyteros idoneos Sæculares, aut dictarum Domorum Fratres, qui in celebritate omnium Sanctorum, Assumptionis, & Annunciationis B. MARIE, ac Pentecostes, & die præcedenti in Ecclesiis ejusdem Ordinis, Confluentium Confessionibus diligenter auditis, eis pro commissis per eos delictis, etiam in singulis casibus Episcopaliibus, absolutionis beneficium impendere, & penitentiam salutarem injungere, nec non Vota quacunque per eos pro tempore emissa (Religionis, & Castitatis, ac ultramarino, nec non limum. Apostolorum Petri & Pauli, ac S. Jacobi in Compostella Voris dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeant. *Leo X. in Constit. 2. quæ incipit Pastoris §. 2. Apud Pevrin. de Privileg. Regular. pag. mibi 110.* ¶ Quoad Sæcularium Confessiones, vide ejusdem Pontificis Bullam editam 1516. 19. Dec. ¶ Quoad verò Casus Episcopales adsumt plures resolutiones, sed vide infra, 1670. 21. Jun.

1513. 4. Jul. — Generalis Congregationis Eremitæ Camaldulensis Monachorum Ordinis S. Benedicti, nec non Abbates, Priores, & Prælati pro

de infra 1604. 7. Dec. & 1621. 5. Febr.

1512. 3. Apr. — Prælati, seu Canonici dicte Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini à suis Superioribus ad audiendum Personarum Confessiones deputatis conceditur, quod Personæ ipsæ ad eos accedentes audire, & Personæ ipsæ eis abique alia eorum Superiorum licentia confiteri possint: Dicti autem Prælati, seu Canonici Confessiones hujusmodi audientes, dictos Confitentis, penitentiam & satisfactionem prævisis, quoties opus fuerit, ab omnibus & singulis peccatis Sedi Apostolicæ non reservatis, & à quibuscunque Suspensionum, Excommunicationum, & Interdicti sententiis, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & penis, quas à jure, vel ab homine latus incurrisse, quomodolibet constituit, absolvere, & Vota per eos emissa in omnibus & singulis casibus locorum Ordinariis etiam per Synodales, seu Provinciales Constitutiones reservatis, in alia pietatis opera commutare, & desuper eum eidem votentibus dispensare (exceptis tamen Censuris, & penis, Votis, & casibus, super quibus esset Sedes Apostolica merito consulenda) & ipsi consentientibus Eucharistiæ Sacramentum ministrare liberè valeant: Ordinariis igitur, ac Rectoribus Parochialium Ecclesiarum inhibitor, ne eorum Parochianis, quod Canonici dicte Congregationis non consentiant, aliquo pacto prohibere, seu persuadere præsumant, & nullatenus denegent ministrare hujusmodi consentientibus quacunque Ecclesiastica Sacramenta, dummodo aliquod canonicum impedimentum, & rationabilis causa non subsistat. *Julius II. apud eund. ibid. §. 19. ¶ Vide tamq. infra, 1516. 19. Dec. & 1604. 7. Dec. ac 1670. 21. Jun.*
1512. 2. Apr. — Liceat ipsis Canonici Regularibus præfate Congregationis S. Salvatoris, & cuilibet ipsorum, nec non Conversis, Commis, & Novitiis suis, ac Monialibus, sive Sororibus, & Oblatis, seu Commis, Personis prædictis utriusque

que sexus semel in vita, & mortis articulo, quicumque Presbyterum ex Canonici dicte Congregationis, in casu verò necessitatis alium Presbyterum idoneum, tam Sæcularem, quam cujusvis alterius Ordinis Regularem, in iurium eligere Confessorem, qui Confessionibus hujusmodi diligenter auditis, pro commissis per eos criminibus, delictis, & peccatis, in omnibus & singulis etiam Sedi Apostolicæ reservatis casibus debitam absolutionem, & plenariam omnium peccatorum suorum remissionem possint impendere, & penitentiam injungere salutarem. *Julius II. apud eund. ibid. §. 30. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1513. 6. Maji — Correctoribus Domorum Ordinis Minimotum pro tempore, & ubique existentibus facultas conceditur deputandi singulis annis sex, aut plures Presbyteros idoneos Sæculares, aut dictarum Domorum Fratres, qui in celebritate omnium Sanctorum, Assumptionis, & Annunciationis B. MARIE, ac Pentecostes, & die præcedenti in Ecclesiis ejusdem Ordinis, Confluentium Confessionibus diligenter auditis, eis pro commissis per eos delictis, etiam in singulis casibus Episcopaliibus, absolutionis beneficium impendere, & penitentiam salutarem injungere, nec non Vota quacunque per eos pro tempore emissa (Religionis, & Castitatis, ac ultramarino, nec non limum Apostolorum Petri & Pauli, ac S. Jacobi in Compostella Voris dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeant. *Leo X. in Constit. 2. quæ incipit Pastoris §. 2. Apud Pevrin. de Privileg. Regular. pag. mibi 110. ¶ Quoad Sæcularium Confessiones, vide ejusdem Pontificis Bullam editam 1516. 19. Dec. ¶ Quoad verò Casus Episcopales adsumt plures resolutiones, sed vide infra, 1670. 21. Jun.*

1513. 4. Jul. — Generalis Congregationis Eremitæ Camaldulensis Monachorum Ordinis S. Benedicti, nec non Abbates, Priores, & Prælati pro

tempore existentes, in omnibus casibus, in quibus de jure communi, Prælati, & Monachi dicte Congregationis auctoritas, sive licentia, seu dispensatio Ordinariorum, si ab eis exempti non essent, foret necessaria, cum eis dispensare, eisque licentiam, & auctoritatem concedere possint. *Leo X. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 2. quæ incipit Etsi à summo, §. 23.*

1517. 4. Jul. — Personas volentes eidem Congregationi Eremi Camaldulensis sociari, etiam si Religionem, vel Ordinem alium quemcumque arduorem ingredi vovissent, ab ipso Voto absolvere, & cum ipsis, dummodo in tali Religione, vel Ordine, quem vovissent, Professionem non emisissent, & ante Professionem emissam, ab ipsa Congregatione Camaldulensi non recedant, super omnibus Votis (Religionis Voto duntaxat excepto) possunt dispensare: ac omnibus quocumque Excommunicationis vinculo innodatis, Congregationem præfati Eremi Camaldulensis Altissimo famularis ingredi volentibus, injunctis restitutione & poenitentia solutis, tanquam uni ex Monachis Congregationis hujusmodi, absolutionem beneficium impendere valeant: ita tamen, quod si inde ante Professionem emissionem discesserint, in eandem ipso facto reincidant. *Leo X. apud eundem ibid. §. 19. §. Vide infra, 1603. 7. Dec.*

1513. 4. Jul. — Prælati, sive Monachi præfate Congregationis Eremi Camaldulensis à suis Superioribus ad audiendum Peronarum Confessiones deputatis conceditur, quod Personæ ipsas ad eos accedentes audire, ac Personæ ipsæ eis absque alia Superiorum suorum licentia confiteri possint: nec non dicti Prælati, sive Monachi Confessiones hujusmodi audientes, dictas Confiteutes, poenitentia & satisfactione prævis, quoties opus fuerit, ab omnibus, & singulis peccatis Sedi Apostolica non reservatis, & à quibuscumque Suspensionum, Excommunicationum, & Interdicti sententiis, aliis-

aliisque Ecclesiasticis Censuris, & poenis, quas à jure, vel ab homine latas incurrisse quomodolibet confiterit, absolvet, & Vota per eos pro tempore emissa, in omnibus & singulis casibus, locorum Ordinariis etiam per Synodales, seu Provinciales Constitutiones reservatis, in alia pietatis opera commutare, & desuper eam eisdem votibus dispensare (exceptis tamen Censuris, & poenis, Votis, & casibus, super quibus esset Sedes Apostolica merito consulenda) ipsique confitentibus libere valeant Eucharistia Sacramentum ministrare. *Leo X. apud eund. ibid. §. 40. §. Vide infra, aliam ejusdem Pontificis Bullam editam 1516. 29. Dec. nec non Constitutiones Clementis VIII. 1603. 7. Dec. & Clementis X. 1670. 21. Jun. emanatas.*

1513. 4. Jul. — Generali, Abbatibus, Prioribus, Monachis, Conventibus, Commisissis, & Novitiis dicte Congregationis Eremi Camaldulensis conceditur, ut Confessores idonei, quos de suorum voluntate Superiorum, aut ipsi Superiores pro libito elegerint, omnium peccatorum suorum plenam semel tantum in mortis articulo remissionem eis concedere valeant: sic tamen, quod ipsi Confessores, de his, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, illam Personis Congregationis hujusmodi, prout ad illas pertinet, per se, vel alium faciendam injungant, quam illi facere, prout poterint, omnino teneantur. *Leo X. apud eund. ibid. §. 47. §. Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1513. 7. Jul. — Fratres Ordinis Minorum, possint, quoties opus fuerit, etiam Paschatis tempore, & in mortis articulo, Familiarum pro tempore in habitu Sæculari esse deservientium Confessiones audire, ipsique, & eorum cultibet Eucharistia, & extremæ Unctionis Sacramenta ministrare. *Leo X. in Constit. 4. quæ incipit Iis, quæ §. 3. apud Peyrin. de Privileg. Regular. pag. mibi 114.*

1514. 16. Jar. — Omnes, & singuli Monachi,

D 3 Con-

Conversi, & Commissi Congregationis Cassinensis, aliis S. Iustine de Padua, qui ex Monasterio eiusdem Congregationis sub pretextu cuiusvis indicis, vel indicende Cruciate discesserint, aut quomodolibet sine suorum Superiorum licentia exierint, sententiam Excommunicationis incurunt. *Leo X. apud Margarit. in Bullar. Cassin. tom. 1. Constit. 119. qua incipit Nuper.*

1514. 16. Jan. — Facultates eligendi Confessores etiam extra Congregationem Cassinensem, à Monachis, Conversis, & Commissis eiusdem Congregationis imprecatae, revocantur, & prohibentur impetrandae. *Leo X. apud eund. ibid. Constit. 119. qua tria incipit Nuper.* ¶ Omnia, & singula Confessionalia huiusmodi, dictis Monachis concessa, vel concedenda, sine suorum licentia Superiorum, revocavit, & annullavit Innocentius VIII. apud eund. ibid. Constit. 120. qua incipit Cum inter.

1515. 19. Jul. — Archiepiscopalis B. MARIE de Populo, & S. Iacobi in Angusta de Urbe Confessarius conceditur, ut aliquem Presbyterum Secularem, vel cuiusvis Ordinis Regularem infimum eligant Confessorem, qui vita eis comite, eorum Confessionibus diligenter auditis, ab omnibus & singulis eorum peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiamsi talia fuerint, propter quae Sedes Apostolica sit merito consulenda, videlicet Apostolicae Sedi reservatis (offensae Ecclesiasticae libertatis, criminum haereticis, rebellionis, aut conspirationis in personam, vel statum Romani Pontificis, seu Sedis Apostolicae, falsitatis litterarum, supplicationum, & commissio- num Apostolicarum, invasionis, depredationis, vel occupationis, aut devastationis Terrarum, & Maris eidem Romanae Ecclesiae mediatè, vel immediatè subditorum, offensae personalis in Episcopum, vel alium Praeslatum, prohibitionis de-

volu-

olutionis carularum ad Romanam Curiam, declarationis armorum, & aliorum prohibitorum ad partes Infidelium, dumtaxat exceptis) semel in vita; in aliis vero Casibus quoties fuerit opportunum, pro commissis debitam eis abolitionem impendat, & injungat poenitentiam salutarem. *Leo X. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 115. qua incipit Salvatoris, §. 14. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1515. 29. Jul. — Dilectus Confessor à praefatis Confessariis electus, Vota quaecumque (ultramarino, Limum Apollolorum Petri & Pauli de Urbe, S. Iacobi in Compostella, & S. MARIAE de Laureto, Religiosisque, & Castitatis Votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valet: & idem, vel alius Confessor omnium peccatorum semel in vita, & in mortis articulo, quoties illi occurrere videbitur, etiamsi mors tunc non sequatur, abolitionem concedere possit. *Leo X. apud eund. ibid. §. 14. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1516. 18. Aug. — Excommunicationis latae sententiae poenam, à qua, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constituti, absolvi non possunt, eo ipso incurrit Regularis quorumvis Ordinum, qui aliquos Fratres Ordinis Minorum ad eos contugentes, seu venientes, sub pretextu quorumcumque Privilegorum, in eorum Dombus, seu Conventibus recipiunt, aut eis ipsorum habitum concedunt. *Leo X. in Constit. 6. qua incipit Quamvis, §. 3. apud Peyrin. de Privileg. Regular. pag. 116.*

1516. 3. Sept. — Fratres Ordinis Minorum, etiam Praelati, quam Subditi, non recipientes Visitatores à Generali eiusdem Ordinis Correctore pro tempore deputatos, illisque non obediētes, Excommunicationis latae sententiae poenam, à qua nisi à Romano Pontifice, vel Sede Apostolica, praeterquam in mortis articulo constituti, absol-

D 3 11 11

Vi non possunt, incurunt: sicuti etiam impedites, contradicentes, & contumaces, auxilium, vel favorem prebentes. *Leo X. in Constitut. 14. quæ incipit Licet alias, §. 2. apud eund. ibid. pag. mibi 128.*

1516. 19. Dec. — Excommunicationis sententiam, à qua non nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi possint, incurunt illi, qui in Concionibus tempus præfixum futurorum malorum, vel Antichristi adventum, aut certum Iudicij diem asserere præsumunt. *Leo X. in Concil. Lateran. apud eund. ibid. Constit. 21. quæ incipit Superne, §. 5. Et refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Prædicator.*

1516. 19. Dec. — Regularium Superiores, Fratres, quos ad audiendas Confessiones subditorum Prælatorum (Episcoporum scilicet) pro tempore elegeant, eisdem Prælati personaliter exhibere, ac præsentare, (si eos sibi exhiberi, & præsentari petierint) alioquin eorum Vicariis, dummodo ad Prælatos ultra duas dietas accedere non cogantur, teneantur omnino: possintque illi per eoldem Episcopos, & Prælatos super sufficienti litteratura, & aliquo saltem huiusmodi Sacramenti peritia dumtaxat examinari: talibusque præsentatis admittis, vel etiam indebitè recusatis consistentes, Constitutioni, quæ incipit *Omnis utriusque sexus*, quoad Confessionem sumtaxat, satisficisse censeantur. *Leo X. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 22. quæ incipit Dum intra, §. 6. Et refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Privilegia Regularium, pag. mibi 102. ac Peyrin. de Privileg. Regular. pag. 145. notam Matthæi. in Offic. Cur. Reg. tom. 1. cap. 8. num. 16. Et rem. 2. cap. 15. num. 1.*
 Hæc Constitutio quoad hanc partem pluribus in locis superius citatur, tanquam prima, quæ requirit Regularium approbationem ab Episcopis faciendam pro audiendis secularium Confessionibus. ¶ Vide etiam infra, 1670. 21. Jun.

1516. 19. Dec. — Regulares prædicti etiam Forensium Confessiones audire valeant: Laicos tamen, & Clericos Sæculares à sententiis ab homine latis nullatenus absolvere possint. *Leo X. apud eund. ibid. §. 7. ¶ Notandum, quod cum ejus sit absolvere, cujus est ligare, l. 5. ff. de re judic. C. verbum, de pen. dist. 1. hinc qui potuit excommunicare, potest absolvere, ut tradit Gloss. verb. inferior, in cap. inferior, 21. dist. 8. & probant text. in cap. prudentiam, §. sexta, de offic. deleg. & in cap. ad reprehendam, de offic. Ordin. ideoque debet absolvere, vel ipse qui eam tulit, vel alius cui ipse committit, cap. cum ab Ecclesiis, de offic. Ord. lib. 1. tit. 31. Gloss. in cap. si quem, de sent. excomm. lib. 3. tit. 39. limita tamen, nisi in casibus expressis in cap. eo qui, de sent. excomm. in 6. lib. 5. tit. 11.*

1516. 19. Dec. — Prælati Regulares, Eucharistia, & extreme Unctionis, aliaque Ecclesiastica Sacramenta illis, quorum etiam infirmorum, ac decedentium Confessiones audierint, dicentibus proprium Sacerdotem illa sibi dare denegasse, dare nequeant, nisi denegatio sine legitima causa facta, vicinorum testimonio probata, aut requisitio eorum publico Notario facta doceretur. *Leo X. apud eund. ibidem d. §. 7.*

1516. 19. Dec. — Disti Regulares, illos, quorum Confessiones pro tempore audierint, ad solvendum Decimas, sive aliam bonorum, seu fructuum quotam in locis, in quibus Decimæ ipse, aut similia solvi consueverunt, etiam sub onere conscientiarum suarum monere, & hortari, ipsique etiam illas solvere reculantibus abolitionem denegare teneantur. *Leo X. apud eund. ibid. §. 17. ¶ Notandum primò, quod qui Decimas subrahunt, aut impediunt, sunt excommunicandi, necesse hoc crimine, nisi plena restitutione secuta, sunt absolvendi, Concil. Tridentin. sess. 25. cap. 12. de reform. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Can. lib. 3. tit. 30. num. 2. pag. mibi 106. ¶ Notandum secundo,*

quod si quis tamen culpa sua non solvit, sed quando ad Confessionem accedit, impotens est ad restituendum, potest absolvi, ut DD. apud Barbol. in d. loc. *Cencil. num. 7.*

1515. 19. Dec. — Excommunicati Ordinem Regularium profiteri volentes, ubi de intercessu tertii ageretur, absolvi non possunt, nisi praxia satisfactione. *Leo X. apud eod. ibid. §. 19.* ¶ Notandum primo, quod satisfacere paratus, absolvendus est, licet pars satisfactionem acceptare nolit, Bonac. de *Censuris dist. 1. q. 3. p. 1. §. 9. num. 8. Nicol. in *Floscul. verb. Excommunicatio, num. 28.**

¶ Notandum secundo, quod licet sit probabilissimum, quod Absolutio à Censuris implicite continetur in illis verbis à peccatis tuis, addendum tamen ly à censuris, Tamburin. de *Confess. lib. 2. cap. 10. num. 57. apud Bistum in *Herzog. tom. 1. litt. F. num. 134. §. 54.** ¶ Notandum tertio, quod Confessarius peccat mortaliter, si innodatum majori Excommunicatione absolveret à peccatis, priusquam ab Excommunicatione, ut habet Bistum *loc. citate.* ¶ Notandum quartum, quod qui fuit publice excommunicatus, praxiuntur, quod adhuc Censura innodatus exiit, nisi probet, se fuisse absolutum, juxta punctualem Glossam, in cap. *Proprius, de Cler. excom. vel decessi. in verb. de absolutio: 28.* Ideo Poenitens recipiat testimonium Confessarii de absoluteione in scriptis, ut possit ostendere, cum opus fuerit, se absolutum, Graf. *accus. aur. par. 1. lib. 4. cap. 15. num. 22. & 24. apud Monacel. in *Formular. leg. pract. par. 1. tit. 5. form. 28. num. 1.**

¶ Notandum denique quinto, quod pro absoluteione à Censuris nihil accipiendum, Nicol. in *Floscul. verb. Taxa, num. 5. pag. mibi 477.*

1516. 19. Dec. — Fratres, & Sorores Tertii Ordinis, nec non Mantellati, Corrigiati, Psychochaxa, Cordellati, & alii quocunque nomine nuncupati, in propriis Domibus habitantes, in die Paschatis tantum Eucharistiam, nec non extremam

nam Uctionem, ceteraque Ecclesiastica Sacramenta (Poenitentia Sacramento dumtaxat excepto) à proprio Sacerdote recipiant. *Leo X. apud eod. ibid. §. 21.*

1517. 10. Febr. — Omnes, & singuli, qui se Vicecancellarii, aut aliorum Cardinalium, vel Abbreviatorum, seu Scriptorum eorumdem, aut Abbarum Personarum quarumcunque, ex qualitatibus, & privilegiis, sive ex antiqua consuetudine, litteras Apostolicas in toto, vel in parte gratis expedit solent, Nepotes, Fratres, aut Familiares continuis Commensales in eisdem litteris nominaverint, si re vera tales non fuerint, Excommunicationis sententiam, à qua non nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem (articulo mortis excepto, ac debita satisfactione praxia) absolvi possunt, incurrunt, qua etiam innodatur Officialia praximisi fieri procurantes, seu permittores. *Leo X. apud Charubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Confis. 27. qua incipit Inherendo, §. 1. & 2.*

1517. 27. Mar. — Excommunicationis late sententia poenam, à qua nisi à Romano Pontifice, praxterquam in mortis articulo constituti, absolvi possunt, incurrunt Monachi professi Congregationis Casinensis, qui absque perita, & obtenta à suis Superioribus licentia, ad Religiosos alterius eujusvis Ordinis, praxteritum Camaldulensium, etiam vitam Eremiticam agentium, se transferunt; qua innodatur etiam recipientes. *Leo X. apud Marzarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Capit. 127. qua incipit Licet.*

1517. 8. Apr. — Facultatem absolvendi quoscunque Poenitentes, ab Eugenio IV. Monachis Congregationis Casinensis (ut supra, 1431.) generaliter concessam limitat, & ad arbitrium, & de licentia suorum Superiorum intelligendum fore declarat. *Leo X. apud eund. tom. 1. Confis. 409. qua incipit Cùm sicut.* ¶ Vide superius aliam ejusdem Pontificis Bullam editam 1516. 19. Decet. infra, 1670. 21. Jun. 1518.

1518. 1. Jul. — Correctori pro tempore existenti Domus S. Trinitatis de Urbe Ostiens Minimo conceditur facultas deputandi Confessores Regularios dicti Ordinis, qui Christi fideles ad eandem Ecclesiam pro consequendis Indulgentiis accedentes, eorum Confessiones audire, & à quibuscunque casibus, etiam Apostolice Sedi reservatis (exceptis contentis in Bulla Cœne Domini) absolvere possint, & valeant. *Leo X. in Constit. 8. qua incipit Esi cunctæ, §. 3. apud Peyrin. de Privileg. Regular. pag. mibi 119. ¶ Vide supra, 1516. 19. Dec. & infra 1670. 21. Jun.*

1519. 13. Mar. — Licentia audiendi Confessiones data ad beneficium, potest revocari. *Congreg. Episcoporum. apud Gavant. in Manuali, verb. Confessarius, numer. 13. ¶ Hoc postea decrevit pro quibuscunque etiam Regularibus ead. Congreg. in Papin. 1619. 19. Mar. apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Cap. lib. 5. tit. 36. de penit. & remiss. num. 9. vers. Secundò limitati, pag. mibi 165. ubi etiam quod potest iterum reduci ad tempus limitatum, & eam obtinens iterum examinari, ex Congreg. Concilii in Parisina 1645. 7. Jun. approbatio autem ad tempus concessa, eo lapsò, expirat sine alia revocatione, ut testatur usus Urbis, & Orbis, & in prerogatione potest iterum fieri examen, ead. Congreg. in Tolentana 1595. 18. Sept.*

1519. 20. Mar. — Excommunicationis latae sententia poenam, à qua nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi non possunt, eo ipso absque alia declaratione incurruni Tertiaris, Eremitæ, Mulieres, & alii Religiosi, habitum Ordinis Minorum deserere præsumentes. *Leo X. in Constit. 9. qua incipit Licet, §. 3. quod Peyrin. de Privileg. Regular. pag. mibi 122.*

1519. 23. Jul. — Qui ad cruenta Duellantium spectacula videnda convenerint, Excommunicationis, & perpetuæ maledictionis poenam incurrant,

ac Locus ipse Ecclesiastico subiacet Interdicto. *Leo X. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 31. qua incipit Quam Deo, & hominibus, §. 5.*

1520. 19. Maji — Correctori pro tempore existenti Domus Fratrum Minorum S. Trinitatis de Urbe conceditur facultas Moniales S. Mariæ Magdalena de Penitentia in eadem Urbe degentes providendi de Confessoribus idoneis, easque à quibuscunque peccatis, & delictis quantumcunque gravibus, etiam Apostolice Sedi reservatis, toties quoties opus fuerit, absolvendi, & in eorum Confessionibus eas audiendi, & poenitentiam salutarem in iungendi. *Leo X. apud eund. ibid. Constit. 39. qua incipit Salvator §. 8. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec. & 1622. 5. Febr.*

1520. 17. Jun. — Damnati sunt sequentes Errores Martini Lutheri à Leone Decimo, quorum primus, cæteris omisus: In Puero post Baptismum negare remissionem peccatorum, est Paulum, & Christum simul concitare. Apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 40. qua incipit Exurge Domine, numer. 2.

1520. 15. Jun. — Secundus: Pomas peccati, etiamsi nullum adfit actuale peccatum, mortuus exstantem à corpore animam ab ingressu Cali. Apud eund. ibid. numer. 3.

1520. 15. Jun. — Tertius: Tres esse partes Penitentia, Contritionem, Confessionem, & satisfactionem, non est fundatum in Sacra Scriptura, nec in antiquis Sanctis Christianis Doctoribus. Apud eund. ibid. numer. 5.

1520. 15. Jun. — Quartus: Contritio, quæ paratur per discessionem, collationem, & detestationem peccatorum, quæ quis recognoscit annis suis in immutabilitate animæ suæ, ponendo peccatorum gravitates, multitudine, felicitatem, omissionem æternæ beatitudinis, ac æternæ damnationis acquisitionem, hæc contritio facit hypocritam, imò magis peccatorem. Apud eund. ibid. numer. 6.

1520. 15. Iun. — Quintus: Verissimus est proverbium, 166
 & unum doctrina de Contritionibus huius usque da-
 ta praesertim, de cetera non facere, summa patientia:
 in omnia patientia; nova vita. Apud eund. ibid.
 numer. 7.
1520. 15. Iun. — Sextus: Nullo modo praesertim con- 167
 fiteri peccata venialia, sed etiam mortalia, quia im-
 possibile est, in omnia mortalia cognoscere: unde in pri-
 mitiva Ecclesia solum manifestis mortalibus confitebantur.
 Apud eund. ibid. numer. 8.
1520. 15. Iul. — Septimus: Dum volumus omnia for- 168
 titer confiteri, nihil aliud facimus, quam quod iustori-
 cordia Dei nihil volumus relinquere ignoscendum. Apud
 eund. ibid. numer. 9.
1520. 15. Iul. — Octavus: Peccata non sunt ulli re- 169
 missa, nisi remittente Sacerdote, credat sibi remitti 2
 uno peccatum maneret, nisi remissum crederet: non
 enim sufficit remissio peccati, & gratia denatio, sed opor-
 tet etiam credere esse remissum. Apud eund. ibid. nu-
 mer. 10.
1520. 15. Iul. — Nonus: Nullo modo confidat absol- 170
 vi propter tuam Contritionem, sed propter verbum
 Christi. Quodcumque solveris super terram, &c. hoc, inquam,
 capite, si Sacerdotis obtuleris, & crede fortiter te
 absolutum, & absolutum veri eris, quidquid sit de Con-
 tritione. Apud eund. ibid. numer. 11.
1520. 15. Iul. — Decimus: Si per impossibile confessus 171
 non esset contritus, aut Sacerdos non sero, sed non
 absolvet, si tamen credat se absolutum, sacrificium est
 absolutum. Apud eund. ibid. numer. 12.
1520. 15. Iul. — Undecimus: In Sacramento Pae- 172
 nientiae, ac remissionis culpa non plus facit Papa, aut
 Episcopus, quam infimus Sacerdos: uno ubi non est
 Sacerdos, aequo tantum quilibet Christianus, etiam
 Mulier, aut Puer esset. Apud eund. ibid. numer.
 13.
1520. 15. Iul. — Duodecimus: Nullus debet Sacerdoti 173
 respondere se esse contritum, nec Sacerdos requirere
 Apud d. Cherubin. in d. Bullar. loc. cit. numer. 4.
 1520.

1520. 15. Jul. — Decimus tertius: Magnus est error 174
 eorum, qui ad Sacramenta Eucharistiae accedunt, hinc
 inveniunt, quod sint confessi, quod non sint sibi confesi
 alicuius peccati mortalis, quod praesertim orationes
 suas, & preparatorias, omnes illi ad iudicium sibi man-
 ducant, & loquunt: sed si credant, & confidant se
 gratiam ibi consecuturos, hoc sola fides facit eos parvos,
 & dignos. Apud eund. ibid. numer. 15.
1520. 15. Jul. — Decimus quartus: Extremum iudica- 175
 tiones sunt tantum externa poena, nec provent homi-
 nem communibus spiritualibus Ecclesiae gratiis huius.
 Apud eund. ibid. numer. 16.
1520. 15. Jul. — Decimus quintus: Docendi sunt 176
 Christiani plus deligere Excommunicationem, quam
 timere. Apud d. Cherubin. in d. Bullar. Rom. tom.
 1. Constit. 40. numer. 24.
1520. 15. Jul. — Decimus sextus: Verbum Christi ad 177
 Petrum, Quodcumque solveris super terram, &c.
 extenditur dumtaxat ad ligata ad ipso Petro. Apud
 eund. ibid. numer. 26.
1520. 15. Jul. — Decimus septimus: In omni opere 178
 bona fultus peccat: & Opus bonum optimi factum,
 est veniale peccatum. Apud eund. ibid. numer. 31.
 & 32.
1520. 15. Jul. — Decimus octavus: Nemo est certus, 179
 se non semper peccare mortaliter, propter occulissimum
 Superbia vitium. Apud eund. ibid. numer. 35.
1520. 15. Jul. — Decimus nonus: Liberum arbitrium 180
 post peccatum, est rei de solo vitio, & dum facit quod
 in se est, peccat mortaliter. Apud eund. ibid. numer.
 36.
1520. 15. Jul. — Vigentesimus: Animus in Purgatorio 181
 peccant sine intermissione, quoties quartus requirit,
 & horrent poenas. Apud d. Cherubin. in d. Bullar.
 loc. cit. numer. 39.
1524. 17. Apr. — Si quis Clericus, & Laicus Re- 182
 demptionem Captivorum, idu verbo, vel ope-
 re, Diabolo instigante, impediatur, sciat se ex-
 communicatum esse, ac anathematizatum, & be-
 nefi-

neficiam suæ absolutionis nullatenus obtinebit, quousque de damnis Ordinis Ss. Trinitatis, & contemptu Romane Ecclesie satisfecerit competenter. *Clemens VII. apud Cherubim. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 7. que incipit Gratiam Deo, §. 10.*

1525. 5. Aug. — Auditoribus Rotæ Romanæ, & Locatentibus, & eorum cuilibet conceditur, ut omnes & singulas utriusque sexus Personas quarumcunque Parochialium Ecclesiarum, ac Dignitatum, vel aliorum Ecclesiasticorum curam Animarum habentium per eos pro tempore obtenturum, per seiplos, vel alios ab eis deputandos, eandem Personarum Confessionibus diligenter auditis, in omnibus & singulis casibus, in quibus Ordinarii locorum de jure, aut consuetudine absolvere possunt, quoties ad eos Confessionis causa confugerint, absolvere, eisque poenitentiam satisfutare injungere valeant. *Clemens VII. apud Cherubim. item, 1. Constit. 25. que incipit Conventu equitati, §. 3.*

1525. 8. Aug. — Dicitur Romana Rotæ Auditores, & eorum singuli aliquem Presbyterum, Sacularem, vel cuiusvis Ordinis Regularem, in eorum possint, & quilibet eorum possit eligere Confessorem, qui vita ejus comite, in casibus Sedi Apostolicæ reservatis (præterquam, offensæ Ecclesiasticæ libertatis, criminum hæresis, rebellionis, aut conspirationis in personam, vel statum Romani Pontificis, seu Sedem Apostolicam, falsitatis litterarum Apostolicarum, supplicationum, & commissio-nium, invasionis, depredationis, occupationis, desolationis Terrarum, & Maris Romanæ Ecclesie mediâ, vel immediatè subditorum, offensæ personalis in Episcopum, vel alium Prælatum, prohibitionis devolutionis causarum ad Romanam Curiam, delationis armorum, & aliorum prohibitorum ad partes Infidelium) semel singulis annis, & quoties de eorum morte temendum extiterit, in aliis verò quoties fuerit

fuerit opportunum, Confessione eorum diligenter audita, pro commissis debitam eis absolutionem impendat, & injungat poenitentiam salutarem. *Clemens VII. apud eund. ibid. §. 8. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1525. 5. Aug. — Dicitur ejusdem Rotæ Auditorum Confessor per eas electus, Vota quæcunque (ultramarino, Limum Apostolorum Petri & Pauli, ac S. Jacobi in Compostella, & Castitatis, ac Religionis Votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera committare valeat: idemque Confessor, quem quilibet eorum duxerit eligendum, omnium peccatorum suorum etiam semel singulis annis, & quoties de eorum morte temendum fuerit, plenariam remissionem à peena, & culpa eis concedere possit: sic tamen, quod idem Confessor de eis, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, eis per eos si supervixerint, vel alios si forsan tunc transferent, faciendam injungat, quam ipsi, vel illi facere teneantur. *Clemens VII. apud eund. ibid. §. 8. ¶ Vide tamen Constitutionem Clementis VIII. infra positam, & editam 1604. 7. Dec.*

1525. 13. Aug. — Gubernatores Monasterii Monialium S. Mariæ Magdalene de Poenitentia in Urbe, quoties voluerint, condere possint, alterare, & mutare Statuta licita, & honesta, etiam earum Confessores quomodolibet concernentia, nec non quæcunque poenas, de quibus eis placuerit, in Contravenientes apponere. *Clemens VIII. apud Cherubim. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 14. que incipit Cum ex corpore, §. 4.*

1526. 16. Mar. — Quoties Capitulum generale Militiæ de Calatrava Ordinis Cisterciensis celebrabitur, in principio ipsius Capituli, pro tempore existens Prior Conventus Militiæ hujusmodi, seu ejus Vicemgerens, omnes & singulos Priores, Præceptores, Milites, Fratres, & Personas dictæ Militiæ in eodem Capitulo pro tempore interequentes, à quibusvis temporibus, transgressionibus, omisso-

omissionibus, vel negligentis, ac quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, ac reliquis Ecclesiasticis tententis, Censuris, & poenis à jure, vel ab homine in eos latis, aliisque eorum peccatis, delictis, criminibus, & excessibus quibuscunque, quantumque gravibus, & enormibus, dummodo talia non fuerint, propter quæ Sedes Apostolica foret merito consulenda, absolvere, ac eis pro præmissis poenitentiam salutarem injungere, ac cum eis, & eorum singulis super Irregularitate per eos contracta, & contrahenda dispensare liberè, & licitè valeat. *Clemens VII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 18. que incipit Apostolica Sedis, §. 5. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1530. 11. Aug. — Omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus Confratrum inilitarum in loco Ordinis B. MARIE de Monte Carmelo, & cuilibet eorum conceditur, ut aliquem Presbyterum idoneum Sæcularem, vel cuiusvis Ordinis etiam Mendicantium, & de Observantia Regularem, in suum possint eligere Confessorem, qui vita eis comite, eos, & eorum quemlibet à quibusvis etiam majoris Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis tententis, Censuris, & poenis à jure, vel ab homine latis, & quibusvis etiam pro tempore irretiti fuerint, etiam si illorum absolutio Sedi Apostolicæ specialiter, vel generaliter præterquam per litteras in Coena Domini legi solitas reservata foret, absolvere possit. *Clemens VII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 31. que incipit Ex Clementi, §. 8. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1530. 11. Aug. — Dicitur eorundem Confratrum Confessor per eos electus, quorumcunque Votorum, & Juramentorum, necnon Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, perjuriorum, Simoniæ, & homicidii mentalis, vel casualis reatibus, manuum violentarum in quavis Personis Ecclesiasticis.

fasticas (non tamen Episcopus, vel eorum Superiores) de præterito inspectionibus, jejuniorum, horarum Canonicarum, Divinorum Officiorum, ac penitentiarum injunctarum in toto, vel in parte omissionibus, omnibusque aliis eorum peccatis, criminibus, & delictis, & excessibus, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes Apostolica merito consulenda foret, in casibus dicte Sedi qualitercunque reservatis (exceptis contentis in litteris Cene Domini) semel in vita, & in mortis articulo, de aliis verò dicte Sedi non reservatis casibus toties quoties opportunum fuerit, eorum Confessionibus diligenter auditis, absolvere, illique pro commissis possit poenitentiam injungere salutarem. *Clemens VII. apud eund. ibid. d. 5. 8. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1530. 11. Aug. — Idem dictorum Confratrum Confessor per eosdem electus, Vota Visitationis quæcunque ultramarina (Liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum de Urbe, ac S. Jacobi in Compostella, necnon Religionis, & Castitatis Votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare, & juramenta quæcunque sine Tertii præjudicio relaxare, ac omnium eorum peccatorum semel in vita, & in mortis articulo, etiam si tunc non subiequatur, plenariam remissionem, & absolutionem impendere possit. *Clemens VII. apud eund. ibid. d. 5. 8.*

1531. 27. Nov. — Monachi Congregationis Cassinensis, Conversi, Communi, & Moniales eisdem Congregationi subjece, facultatem habentes eligendi Confessores vigore Bullæ Cruciatæ absque clausula de licentia suorum Superiorum, ita eisdem facultatibus utantur, inquam si prædicta clausula haberetur in illis: siquæ prædictæ facultates limitantur, ut illa de licentia suorum Superiorum concessæ censentur. *Clemens VII. apud Margarit. in Bullar. Cassin. tom. 1. Constit. 147. E 911*

1533. 7. Mar. — Clericis Regularibus, qui Theatini nuncupantur, conceditur, ut ipsi inter ipsos muras, seu etiam alii Sacerdotes Saculares, vel Regulares ab iisdem de Superiorum suorum, aut

Secus Apostolica licentia ad hoc pro tempore eligendi, dictorum Regularium Clericorum, & ipsi Clerici Regulares eorum Confessiones audientes, in Absolutionibus hac forma illi, vel illi uti possint, videlicet, post *Miserere*, *Or.* & *Indulgentiam*, *Or.* Dominus noster **IESUS CHRIS-TUS** te absolvat, & ego, auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli tibi concessa, ab omni vinculo Excommunicationis majoris, vel minoris, Suspensionis, & Interdicti, & dispenso tecum in omni Irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & relinquo te Sancti Sacramentis Ecclesie, unioneque, & participationi Fidelium, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen. *Clementis VII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 38. qua incipit Dudum, §. 4.* Similem concessionem, cum aliquibus tamen restrictionibus, ad Clericos Regulares Congregationis S. Pauli extendit *Paulus III. 1535. 25 Jul. apud eund. ibid. Constit. 5. qua istidem incipit Dudum, §. 10.*

1535. 21. Iul. — Excommunicationem late sententis eo ipso incurrunt Mulieres Claustrum Monasterii Monialium S. Julie Brixiensis ingredientes, in quo etiam incidunt admittentes, vel quas dicti Monasterii aperientes ad hunc finem. *Paulus III. apud Margarin. in Bullar. Cosinen. tom. 1. Constit. 54. qua incipit Cum sicut.*

1538. die. &c. — Archipresbyter B. MARIE Majoris de Urbe potestatem habet a Centuris, & penis Ecclesiasticis, quatenus oportuerit, absolvendi, Penitentiariorum etiam ad audiendum Confessiones, iustitias, & idonoz, ac timorate conscientie, iupradictae Basilice deputandi, alios etiam,

etiam, prout sibi videbitur, amovendi, & expellendi. *Paulus III. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 10. qua incipit Cum sicut, §. 10.*

1539. 6. Aug. — Excommunicationis, post debitam monitionem, penam, a qua non nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, aut in mortis articulo constituti absolvi possunt, ipso facto incurrunt Professores Ordinis Miumorum, qui post emissam ab eis in ipso Ordine Professionem, quocumque preterea se ab obedientia suorum Superiorum subtrahunt, extra loca, & Domos ejusdem Ordinis degendo. *Paulus III. in Constit. 3. qua incipit Cum sicut, §. 2. apud Peyrin. de Privileg. Regular. pag. ubi 178.*

1539. 30. Nov. — Si aliquem ex Confratribus Confraternitatis Ss. Corporis CHRISTI, in Ecclesia Domus B. MARIE super Minervam, de Urbe, Ordinis Fratrum Prædicatorum instituta, & rogati contingeret, Rector Confessor dictum infirmum videret, & ad confitendum peccata sua, ipsiunque Sacramentum suscipiendum pie adhortetur, & commoneat. *Paulus III. ann. Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 20. qua incipit Dominus Noster, §. 7.*

1539. 30. Nov. — Præfere Confraternitatis Ss. Corporis CHRISTI Confratribus utriusque sexus, & eorum singulis conceditur, ut quicumque Presbyterum Sacularem, vel cuiusvis Ordinis Regularem, etiam in mortis articulo, etiam si mors tunc non subsequatur, in sinu possint eligere Confessorem, qui eorum Confessionibus diligenter auditis, eos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus per eos, & eorum singulos pro tempore perpetratis, etiam Sedi Apostolicae, & eorum Ordinaris reservatis (præterquam a contentis in hæceteris in die Cene Domini legi solitis) ter in vita absolvere, & eis penitentiam salutarem injungere. *Idem. §. 2. &c. possit.*

possit. *Paulus III. apud eund. ibid. 5. 7. ¶ Vide tamen infra, 1602. 7. Dec.*

1540. 5. Iun. — Sacerdotibus, qui deserviunt in Hospitalibus pro subventione pauperum Orphanorum, & Mulierum Convertertarum conceditur, ut ipsos pauperes, & omnes, & singulos in dictis Hospitalibus deservientes dumtaxat, eorum Confessionibus diligenter auditis, ac eorum omnibus, & singulis peccatis, casibus, criminibus, excessibus, & delictis, à quibus locorum Ordinarii absolvere consueverunt, absolvere, ac pro commissis poenitentiam salutarem injungere liberè, & licitè valeant. *Paulus III. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 21. qua incipit Ex injuncto, 5. 4.*

1540. 30. Jul. — Referendarius utriusque Signaturæ conceditur, ut aliquem idoneum Presbyterum, Sæcularem, vel cuiusvis Ordinis Regularem, in suum possint eligere Confessorem, qui vita eis comite in casibus Sedi Apostolicæ reservatis (præterquam offensæ Ecclesiasticæ libertatis, criminum hæresis, rebellionis, aut conspirationis in personam, vel statum Romani Pontificis, seu Sedem Apostolicam, falsitatis litterarum Apostolicarum, supplicationum, & commissionum, invasionis, depraedationis, occupationis, aut devastationis Terrarum, & Maris Romanæ Ecclesiæ mediare, vel immediate sub rectorum, officia personalis in Episcopum, aut alium Prælatum, prohibitionis devolutionis causarum ad Romanam Curiam, delationis armorum, & aliorum prohibitorum ad partes Infidelium) semel dumtaxat in vita, in aliis verò quoties fuerit opportunum, Confessionibus eorum diligenter auditis, pro commissis debitam eis absolutionem impendat, & injungat poenitentiam salutarem. *Paulus III. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 23. qua incipit Debita consideratione, 5. 14. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1540. 30. Jul. — Dicitur Confessor per præfatos Referendarios electus, Vota quæcumque (ultra-marino, visitationis Lignum Apostolorum Petri & Pauli, ac S. Jacobi in Compolltella, necnon Castitatis, & Religionis Votis exceptis) in aliis pietatis opera commutare valeat: & omnium peccatorum suorum, etiam semel in vita, & in mortis articulo, plenam eis remissionem concedere possit: sic tamen, quod idem Confessor de his, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, eam illis per eos si supervixerint, vel per alios si forsitan tunc decesserint, faciendam injungat, quam ipsi, vel alii facere teneantur. *Paulus III. apud eund. ibid. d. 5. 14. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1541. 7. Febr. — Archiconfraternitatis B. M. ARIÆ Visitationis Orphanorum de Urbe Confratres, Administratores, Rectores, Servitores, Familiares, Ministri, Oeconomus, & Governatores, ac quilibet Minister, seu Officialis, aut Persona Ecclesiæ, Hospitalium, Donorum, & Monasteriorum erigendorum, ipsique Pueri, & Puellæ quæcumque Presbyterum Sæcularem, vel cuiusvis Ordinis Regularem, in suum possint eligere Confessorem, qui eos, & eorum quemlibet à quibusvis casibus, etiam quantumcumque gravibus, ac etiam in forma quinterni Cancellariæ Apostolicæ, & dictis litteris expressis absolvere possit. *Paulus III. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 26. qua incipit Altitudo, 5. 2. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1543. 19. Febr. — Confessor Sæcularis, electus à quolibet Confratre, Ministro, seu Officiali, & Persona Archiconfraternitatis, Monasterii, & Hospitalis pro se convertentibus ad Catholicam Fidem in Urbe, possit eos, & eorum quemlibet à quibuscumque casibus, quantumcumque gravibus, etiam in quinterno Cancellariæ Apostolicæ in dictis litteris expressis, ac etiam Apostolicæ Sedi reservatis absolvere. *Paulus III. apud eund.*

eund. *ibid.* *Constit.* 37, *qua incipit* Illius, §. 6. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.

1549. 16. Oct. — Generali Praeposito pro tempore existenti Clericorum Regularium Societatis JESU conceditur, ut per se, vel alios ad id per eum pro tempore deputatos, omnes & singulos ejusdem Societatis Socios, & Personas sub ejus obedientia, disciplina, & correctione pro tempore degentes, ab omnibus, & singulis eorum peccatis, ante vel post ingressum in dictam Societatem per eos commissis, necnon à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis, & secularibus sententiis, Censuris, & poenis à jure, vel ab homine latis; & hujusmodi sententiis inmodatis, aut in locis Ecclesiastico Interdictio suppositis Divina Officia celebrantes, & suscipientes Ordines, sic ligatos, & propterea Irregularitatem incurrentes, absolvere, ac cum eis, cum dispensatione tenerint, dispensare possint, nisi excessus ab eis venientium, & dispensationum hujusmodi adeo graves, & enormes fuerint, quod sint ad Sedem Apostolicam merito remittendi: Et ne saepe in dubium revocetur, qui sint ad Sedem praedictam destinandi, declarationem in ea parte per Sixtum IV. in Bulla (de qua supra, 1574. v. Jan.) quam Mare Magnum vocant, factam confirmat *Paulus III. apud* Cherubini, in Bulla, *Rom. tom. 1. Constit.* 28, *qua incipit* Licet debetum, §. 8. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.

1549. 16. Oct. — Postquam Societati, & consorcio praedicto aggregari volentes, absoluti, & cum eis dispensatum fuerit, nisi mox Ordinem intrare, & peractis experientis secundum Constitutiones dictae Societatis, Vota emittere parati sine, etiam super hoc inducatur eis à Praelato ejusdem Societatis concedantur, eo ipso in pristinis sententiis, à quibus eos totaliter absolvi contingere, relabuntur, & reincidunt. Quilibet autem ex Sociis Societatis hujusmodi, peccata sua proprio

Pra-

Praeposito, vel ab eo deputato, seu deputatis, & aliis secundum Ordinationes Societatis praedictae designatis, confiteri debeant, nisi super hoc à dicto Praeposito alium Confessorem eligendi facultatem habuerit. *Paulus III. apud eund. ibid.* §. 9. 10. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.

1549. 16. Oct. — Universis utriusque sexus Christi fidelibus conceditur, ut cuilibet de praedicta Societate JESU confiteri possint, Rectoris sui licentia minime requisita, cui non teneantur eadem peccata, de quibus confessi, & absoluti fuerint, rursus confiteri. *Paulus III. apud eund. ibid.* §. 28. ¶ Vide tamen infra Constitutionem Pii V. quoad approbationem Regularium pro audientis Sacularium Confessionibus, editam 1571. 6. Aug. nec non Bullam Clementis VIII. emanatam 1604. 7. Dec.

1555. 11. Febr. — Ad effectum, ut dicatur contracta Apostasia vetra, & propria, quae inferat inhabilitatem ad obtinendum beneficia, requiritur recessus sine licentia, & dimisso habitus, animo illum non resumendi, adeo ut si appareat, habitum esse dimissum cum voluntate illum resumendi, non censeretur contracta Apostasia, quae inferat inhabilitatem, sed tantum illa, quae inferat Excommunicationem, *Rota coram* Oradino, *apud* Palence, in *Compend. ad Consultat. Canonic. Jac. Pignat.* par. 2. tit. de Regularibus, pag. mibi 332.

1555. 1. Jul. — Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia pro tempore deputati Confessores, omnium quarumcumque Diocesium utriusque sexus Christi fidelium ad eos pro tempore recurrentium Confessiones audire, eosque etiam in confessibus, & Censuris, quibus eis per Privilegia Sedis Apostolicae, etiam per modum Coomunicationis, & extensionis quorumcumque Ordinum, etiam Minorum hactenus concessum est, possint absolvere; & singuli Ordines etiam Minorum (quorum Privilegia eidem Ordini Minorum sunt com-

E 4 mu.

municata, & extensa) absolvere consueverunt, absolvendi, ac poenitentiam salutarem injungendi habebant facultatem. *Paulus IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 1. qua incipit Ex clementi, §. 12. ¶ Vide infra, 1571. 6. Aug. ac 1604. 7. Dec. nec non 1670. 21. Jun.*

1557. 27. Nov. — Omnes, & singuli, qui occasione Beneficiorum obtinendorum se alios esse simularunt, & tanquam tales se in examine supponerint, aut Beneficia pro Personis id ignoratis, seu pro se, vel pro aliis, cum oblatione, & aliquid Pensionis annuae, aut pro aliis, cum spe Pensionis annuam, aut aliud quantumvis modicum temporale commodum ab eis consequendi, vel pro ipsis principaliter, animo, & intentione ea postmodum in favorem aliorum, etiam quantumvis idoneorum, & beneficiorum, cum simili Pensione, aut commodo, aut etiam sine eo resignandi, obtinere procuraverint, Excommunicationis, & Anathematis, ac Maledictionis aeternae sententiam, à qua nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, eo ipso absque alia desuper facienda declaratione incurrant. *Paulus IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 1. Constit. 12. qua incipit Inter cæteras, §. 1. ¶ refert etiam Quaranta in sum. Bullar. verb. Simonia, pag. milii 478. ubi pag. 467. ait, quod Examinatores deputati pro eligendis ad gubernandas Ecclesias Parochiales, non possint quidem pro hac occasione hujus examinis, sive ante, sive post, accipere, alioquin Simoniaci vitium tam ipsi, quam alii dantes incurrant, à quo absolvi nequeant, nisi dimissis Beneficiis, quæ quomodocunque etiam antea obtinebant, ex Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 18.*

1560. 24. Maji. — Congregationi Montis Olivæti conceditur, ut in foro Conscientiæ tantum, in hos Monachos, etiam ante legitimam iratam ad ali-

aliquem ex Sacris Ordinibus promotus, à quacunque Irregularitate per eos quomodolibet pro tempore (præterquam ratione Homiçidii voluntarii, Bigamie, aut mutilationis membrorum) contracta, absolvere possit, & cum eis dispensare: Confessor autem, quem quilibet dicte Congregationis duxerit eligendum, illorum quemlibet, si forsan (quod absit) aliquam Irregularitatem quomodolibet pro tempore incurret, absolvere, & in statum pristinum restituere licet, & liberè valeat. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 7. qua incipit Votis vestris, §. 1. ¶ refert etiam Margarit. in Bullar. Casuam. tom. 2. Constit. 559. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1560. 3. Apr. — Si quis infra sex dierum spatium, cum effectu non restituerit, & consignaverit jocalia, & alia quæcunque bona ad Sedem Apostolicam spectantia, si inferior fuerit Episcopus, Excommunicationis, & Maledictionis aeternae sententiam, à quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, ac satisfactione prævia, præterquam in articulo mortis constitutus, absolvi non possit, eo ipso incurrat. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 4. qua incipit Pastoralis Officii, §. 4.*

1560. 29. Apr. — Universis, & singulis Confratribus Confraternitatis Ss. Trinitatis de Urbe conceditur, ut quemcunque Sacularum, vel vulgus etiam Mendicantium Ordinis Regularem Presbyterum in suum possint eligere Confessorem, qui eos, & eorum quemlibet ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis (nullis proliis, præterquam in Bulla in die Coenæ Domini legi solita contentis, exceptis) absolvere, & pro commissis poenitentiam salutarem injungere possit, & valeat. *Pius IV. apud eund. ibid. Constit. 6. qua incipit Illius, §. 6. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1560. 1. Jul. — Capellanus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani facultas conceditur audiendi Confessiones Bajulivorum, Priorum, Præceptorum, Militorum, Fratrum, Personarum, Vassalorum, Subditorum, & Familiarium, & penitentiam salutarem eis inungendi. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 9. qua incipit Circumspecta*, §. 29. ¶ Vide infra Constitutionem Clementis VIII. editam 1604. 7. Dec.
1560. 18. Oct. — Non solum auctori ex Confratribus Confraternitatis S. Rocchi de Urbe, sed omnes, & singuli alii ipsius Confraternitatis Confratres, & quilibet eorum in dicta tamen Urbe degens, Confessorem eligere possint. *Pius IV. apud eund. ibid. Constit. 16. qua incipit Regimini*, §. 10. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.
1560. 13. Nov. — Pernam Excommunicationis majoris latae cæcitate contra Duellantes impostam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente absolvi possint, tam ad pugiles taliter pugnantes, quam eos ad id tentantes, & provocantes, aut locum, seu campum ad pugnandum dantes, seu concedentes, ac in illis utantes, & interrescentes, ac certantes, comitantes, & comitativam præstantes, nec non consulentes, ac adhaerentes, & fautores, nec non certam certaminis, seu Duelli subsidentes, vel assigentes, aut publicantes extendit *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 21. qua incipit Ex. quæ*, §. 4.
1560. 17. Nov. — Confratribus Archiconfraternitatis Orationis, & Mortis de Urbe conceditur, ut Confessorem, seu Confessores, qui eos in mortis articulo ab eorum peccatis, & Sedi Apostolicæ in Bulla Cœne Domini legi consuetæ reservatis (Religionis, & Castitatis Votis duntaxat exceptis) absolvere possint, eligere valeant. *Pius IV. apud eund. ibid. Constit. 22. qua incipit Divina*, §. 1. ¶ Vide infra Bullam Clementis VIII. editam anno 1604. 7. Dec.

1561. 28. Apr. — Conferentes Beneficia dispositioni Apostolica reservata, seu affecta, si fuerint inferiores Episcopis, Excommunicationis pœnæ subiacent. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Romanen. 2. Constit. 32. qua incipit Cupientes*, §. 1. ¶ Hæreticam Quarantam in Sum. Bullar. verb. Beneficiorum, reservatio, pag. mibi 133.
1562. 17. Sept. — Confratribus Confraternitatis, & Hospitalis B. MARII de Piarate in Urbe, conceditur facultas, ut Confessorem, seu Confessores, qui eos in mortis articulo, ab omni sententia Excommunicationis, & ab omnibus eorum peccatis, à culpa & à pœna, plenarie absolvant, eligere possint. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 37. qua incipit Illius*, §. 11.
1562. 7. Maji — Simoniacus nec per Summam Penitentiarum potest absolvi, nisi Beneficium, fructus, aut respectivè pretium restituere velit, ut statuit *Pius IV. in Constit. qua incipit In sublimi*, apud Passerin. de stell. cæm. cap. 7. num. 299. & hoc etiam habetur ex ea, si quis neque 115. 1. qu. 1. ubi dicitur, perituum in æternum, qui Episcopatum Simoniacè acquisitum non restituit, & ex Extravag. cum detestabile, de Simonia, cum pluribus. Auditoribus hoc loco citatis à d. Passerino, qui tamen num. 292. ait, quod falsa nectum, sed erronea est Sententia Armacandib. 10. de quæ. Armen. cap. 13. ¶ 29. afferentis, consecrationem Beneficii per quodlibet peccatum esse nullam jure Divino; quia qui non intrat per osium, sur est; & laico, nam hoc accedit ad hæresim Wiclem, qui dixit, *Præsumendum in peccato mortalium esse Prælatum*, prout supra xlviii. 22. Febr.
1562. 9. Oct. — Major Urbis Penitentiarum, & ejus Officiales, Sede Apostolica vacante, et tantum facere, & expedire valeant, quæ ad forum, Conscientiæ pertinent: in reliquis officium eorum conquiretur: itaque à quibusvisque Matri-

monialibus, & aliis dispensationibus, & absolutionibus, ac declarationibus, nec non quibuscumque aliis expeditionibus forum, quod ajunt, fore mixtum, vel separatim quomodolibet respicientibus omnino abtineant. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 63. qua incipit In eligendis. §. 9.*

1562. 9. Oct. — In Conclavi, Sede Apostolica vacante, adfit unus Religiosus pro Confessionibus audiendis, à majori parte Cardinalium per secreta suffragia eligendus. *Pius IV. apud eund. ibid. §. 18.*

1562. 2. Dec. — Qui sollicitaverit ad turpia in Confessione, vel ante, vel post eam, per quamcunque gratiam factam, vel faciendam, non potest restitui, ut valeat Confessiones Sæcularium audire. *Congregat. Inquisit. apud Gavant in Manuali Episcopi. verb. Confessarius, in addit. numer. 4. ex Laur. de Franch. tom. 1. contrav. quest. 4. ¶ Et hoc juxta Constitutionem antea editam à Pio Quarto 1561. 16. Apr. inferius citandam 1622. 30. Aug.*

1564. 17. Febr. — Quæcunque Confessionalia quibuscunque etiam Regularibus concessa, in his quæ Concilio Tridentino advertantur, revocantur, & ad terminos ejusdem Concilii reducuntur. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 94. qua incipit In Principis. §. 2. ¶ refert Marthurecc. in Offic. Cur. Reg. tom. 2. cap. 15. num. 2.*

1564. 24. Mar. — Excommunicationis poenam ipso facto incurrit qui legit, vel habet Hæreticorum libros, vel cujusvis Authoris scripta, propter hæresim, vel falsi dogmatis suspitionem damnata, atque prohibita: Qui autem libros alia de causa prohibitos legerit, habuerit, peccati mortalis reatum incurrit. *Pius IV. apud eund. ibid. Constit. 97. qua incipit Dominici Gregis. §. 3. ¶ refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Libri prohibiti. pag. mibi 292.*

1564. 13. Apr. — Confratres Confraternitatis No-

minis DEI de Urbe, in die festo Circumcisionis, quoscunque sibi bene viros idoneos Presbyteros Sæculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, per Ordinarium loci approbandos, in suos possint eligere Confessores, qui Confessionibus ipsorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet, ab omni, & quacunque Excommunicationis, etiam majoris, & ab omnibus, & quibuscumque aliis Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & poenis à jure, vel ab homine, aut mixtum latas (salvo tamen jure Tertii) nec non ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ac Sedi Apostolicæ reservatis (præterquam in Bulla die Cœnæ Domini legi conjuncta contentis) absolvere, eisque pro commissis poenitentiam salutarem injungere possint. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 78. qua incipit Injunctum. §. 5. ¶ Vide infra. 1604. 7. Dec.*

1564. 13. Apr. — Disti Confessores à præfatis Confratribus electi, Vota quæcunque (Hierosolymitano, Visitationis Limumi Apostolorum Petri & Pauli de Urbe, ac S. Jacobi in Compostella, nec non Callistis, & Religionis Votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeant. *Pius IV. apud eund. ibid. d. §. 5. ¶ Vide infra. 1604. 7. Dec.*

1564. 1. Sept. — Nemo Libros prohibitos retineat, vel legat, etiam vigore cujusvis Privilegii, absque licentia Sæcæ Romanæ Congregationis super Inquisitione hæreticæ pravitatis, & hoc sub poena Excommunicationis majoris, & lætæ sententiæ. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 82. qua incipit Cùm inter. §. 3.*

1564. 17. Oct. — Episcopi inferiores, recipere præsumentes Beneficia in confidentiam, Excommunicationis lætæ sententiæ poenam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præter-

prætorquam in mortis articulo constituti absolvi nequeunt, eo ipso incurritur. *Pius IV. apud eund. ibid. Constit. 85. quæ incipit Romanum, §. 4. & refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Simonia, pag. mibi 467.*

1564. 12. Nov. — Provisi de Dignitatibus, & Canonici in Cathedralibus, & Superioribus

Ecclesiis, debent observare formam Professionis Fidei Orthodoxæ, quam præscribit *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 89. quæ incipit Injunctum* ¶ Notandum, quod cum circa hujusmodi Fidei Professionem agatur de re gravi, illam ultro emittere tenentur Dignitates, & Canonici, sub poena peccati mortalis, juxta magis committitur, de qua *Garz. de benef. par. 7. cap. 3. num. 69. Barbot. de Canon. cap. 17. num. 11. & 20. Corrad. in Prax. Benefic. lib. 2. cap. 16. num. 36. apud Monacel. in Formator. leg. præf. par. 1. tit. 1. form. 2. n. 29.*

1564. 13. Nov. — Excommunicationis lætæ sententiæ poenam eo ipso incurritur Universitatum,

& Gymnasiorum Rectores, Doctores, & alii Superiores, ac alii facultatem doctorandi habentes (Episcopis tamen inferioribus) si aliquem promoveant ad gradus, & facultates liberalium Artium sine omissione Professionis Fidei Catholice. *Pius IV. apud eund. ibid. Constit. 90. quæ incipit In Sacrosancta, §. 5. & refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Fidei Professio, pag. mibi 251.*

1565. 17. Jan. — Religiosi recipientes in suam Religionem Iesuitas absque licentia Papæ, vel Generalis Societatis IESU (Catholici exceptis) sicut etiam ipsi Iesuitæ transeuntes, & auxilium

dantes, incurritur ipso facto poenam Excommunicationis, reservatæ Papæ, vel Generali Societatis absolutiõe. *Pius IV. in Constit. quæ incipit Equum reputamus, publicata per Pium V. quæ non fuit posita in Bullario, sed habetur in Compendio Privilegiorum Societatis, pag. 96. ut refert Nicol. in Lucubr. tom. 2. Can. lib. 5. tit. 37. de sent. Excomm. num.*

171. verb. Quarto, pag. mibi 207.

1565. 4. Maji. — Capellanus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani facultas conceditur Priorum,

Præceptorum, Militum, Fratrum, Personarum, Vassalorum, & Familiarium Confessiones audiendi, & salutarem eis injungendi poenitentiam. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 95. quæ incipit Inter alios, §. 123. & confirmavit Pius V. anno 1567. 26. Jan. apud eundem ibid. Constit. 2. quæ incipit Sicuti, §. 57.*

1565. 4. Maji. — Contrarius dicti Hospitalis

datur facultas eligendi Confessorem, qui eorum Confessione diligenter audita, semel in vita, & singulo anno in Festo S. Luzari, eorum vita durante, ab omnibus, & singulis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & poenis à jure, vel ab homine latis (sine tamen Tertii præjudicio) etiam occasione Simonis super Ordibus, & Beneficiis assequendis ubicunque contractæ absolvat. *Pius IV. apud eund. ibid. §. 125. ¶ Vide infra, 1603. 7. Dec.*

1565. 4. Maji. — Dicitur Confessor à præfatis

Contrariis electus, etiam à Votorum, & dierum Dominicorum, & festivorum, nec non aliorum Ecclesiæ mandatorum transgressionibus, perjuriorum, ac poenitentiarum injunctarum, nec non Divinorum Officiorum in toto, vel in parte omissionibus ac omnibus eorum peccatis, & criminibus, etiam si talia fuerint, propter quæ Sedes Apostolica merito censenda foret) etiam Romano Pontifici, & dictæ Sedi reservatis (preterquam contentis in Bulla in die Convæ Domini quotannis legi conjuncta) absolvat: ac etiam in mortis articulo plenariam omnium peccatorum absolutiõe, & remissionem impendere, & si tunc mors non subsequatur, quoties in tali casu constituti fuerint, illam reiterare; in aliis vero non reiteratis casibus toties quoties oportunum fuerit, illos absolvere, & eis poenitentiam salutarem injungere.

valeat, nec non Vota quicumque (ultraharino, Religionis, & Castitatis Votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit. *Pius IV. apud eund. ibid. §. 136. & 137. ¶ Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1565. 4. Maji. — Si Confratres Religionis Hierosolymitane in Sacerdotio constituti fuerint, per se, vel per alium, seu alios probos, si verò Sacerdotes non fuerint, per alios probos, idoneos, & honestos Viros Seculares, vel cuiusvis Ordinis Regularis Sacerdotes in suis Hospitalibus, ac Domibus tantum, Confessiones quorumcumque audire possint. *Pius IV. apud eund. ibid. §. 156. ¶ Vide tamen infra, 1567. 26. Ian.*

1565. 17. Sept. — Confessores Sanctimonialium Ordinis Seraphici constituantur Viri probi, & modesti, & non maneant apud unum Monasterium ex celebrioribus præsertim, nisi per triennium, nisi forte ex aliqua rationabili causa aliter Superiori visum fuerit: neque in Monasteriis dicti Ordinis Confessores ulli admittantur, qui non sint ex ipso Ordine, quippe qui sciunt quid importet Sanctimonialium Professio, & possunt à transgressionibus Regule absolvere, quod non possunt ceteri, ut litteræ Apostolicæ testantur: sed & præter ordinarios Confessores, alius extraordinarius à suis Superioribus his, aut ter in Anno offeratur, qui omnium Confessiones audire debeat. *Pius IV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 107. quæ incipit Sedis Apostolicæ, in approbatione declarationum Regule, cap. 11. n. 14. ¶ Vide infra, 1622. 5. Febr. & 1670. 27. Iun.*

1565. 17. Sept. — Visitatio, correctio, habitus in ingressu, & veli in dictarum Monialium Professione collatio, ad solum Superiorem præfati Ordinis Seraphici, siue ejus Commissarium pertinet, non ad aliquem laicum, siue Presbyterum licentem, consuetudine, & abusi aliquo non obstante: Qui locus fecerit, Excommunicationem illi.

illico incurret, in quam etiam incidant quicumque se intromittere audebunt in iis, quæ pertinent ad spirituale regimen Monialium, etiam in deputandis Confessoribus, aut aliis Fratribus, exceptis Superioribus Ordinis, quorum hæc cura tantum sit, & officium: Mandatur autem omnibus, & singulis Monasteriorum Monialium dicti Ordinis Confessoribus, ne Sanctimonialia contravenientes Constitutionibus, nisi præmissa penitentia, absolvant. *Pius IV. apud eund. ibid. d. cap. 11. num. 24. & 27. ¶ Vide infra, 1622. 5. Febr. & 1670. 27. Iun.*

1566. 8. Mar. — Cùm infirmitas corporalis nunquam ex peccato proveniat, dicente Domino languido, quem sanaverat, *vade, nisi amplius peccare, ne quid deterius tibi contingat, ac propterea Innocentius III. in Decreto relato in cap. cum infirmitas, de panit. & remis.* Medicis præceperit, ut cùm eos ad ægrotos vocari contigerit, ipsos antequàm omnia moneant, ut Animarum Medicos vocent, omnes igitur Medici, cùm ad infirmos in lecto jacentes vocati fuerint, ipsos antequàm omnia moneant, ut idem Confessori omnia peccata sua confiteantur, neque tertio die (quod in dicto Decreto Innocentii non erat) ulterius eos visitent, nisi longius tempus infirmo Confessor ob aliquam rationabilem causam, super quo ejus conscientia oneratur, concesserit, & ei per fidem Confessoris in scriptis factam confiterit, quod infirmi, ut præmittitur, peccata sua confessi fuerint. *Pius V. apud Cherub. in Bullar. tom. 1. Constit. 3. quæ incipit Supra Gregem, §. 1. 2. & 3. & refert etiam Quarantæ in Sum. Bullar. verb. Medicus, pag. mibi 300. ¶ Notandum, quod Medicus relinquere non debet infirmum nolentem confiteri, nam alioquin mori possit, & damnari, qui si convalesceret, forte peniteret, & salvaretur, d. cap. cum infirmus, 13. de panit. & remis. apud Nicol. in Floscul. verb. Medicina, num. 6. ¶ Notandum secundò, quod*

234

235

237

UNIVERSITÀ
DE PADOVA

UNIVERSITÀ
DE PADOVA

etiam ideo in Visitatione Hospitalium inquirendum est, an Medici observent hanc Constitutionem, ut habet Paucice. in *Compend. ad Consul. Canon. Jac. Vignat. par. 2. tit. de Visitatione. pag. mihi 446.*

1566. 8. Mar. — Coniuncti, ac omnes Familiares, & Domestici infirmi, in Domino morientur, ut de infirmitate Parochum certiores faciant, ac tam Parochus, quam Coniuncti, & Familiares præfati infirmum ad Confessionem peccatorum, inducant, & inducant. *Pius V. apud eold. ibid. §. 4. Et referat etiam Billus in Hieron. tom. 1. lit. C. num. 448. §. 17.*

1566. 8. Mar. — Si qui Medicorum præmissa non observaverint, penas in dicto Decreto Innocentii III. contentas incurrant; nullique posthac ubique licentem in Medicina doceatur, aut ei medendi facultas concedatur, nisi omnia in hac Constitutione contenta, mediis eorum juramento coram Notario publico, & Testibus, observare juraverint; & de huiusmodi juramento in Privilegio, seu licentia medendi specialis mentio fiat. *Pius V. apud eold. ibid. §. 5. & 6. ¶* Notandum primo, quod Absolutio Medicorum, qui ægros inconfessos visitare pertraverint, Episcopo reservatur, nisi secus alicubi iudicetur, ut ex *Conc. Prædic. Medicis. VII.* ait Gavanti in *Manuale Episcoporum*, verb. Absolutio, num. 37. ¶ Notandum secundo, quod hæc Constitutio obligat solum in morbo gravi, aut periculoso: sufficit, si monitio fiat per alios: non obligat, si nihil profectum speretur: non est necessaria Confessarii fides in scriptis, quia quoad hoc Constitutio non est ubique usque recepta, sed sufficit testimonium fide dignorum, & ipsius infirmi, si fide dignus sit, ut habet *Diana 3. tract. 4. resolut. 93. apud Nicol. in Florent. verb. Medicina. num. 6. ¶* Notandum tertio, quod peccat Medicus, si ex ignorantia crassa, vel lupina aliquid ad salutem corporis infirmo vel præcipiat, vel consulat,

consultat, quod tendat ad Animæ dispendium: item si dicat aliquid, ex quo putat infirmum arrepturum occasionem peccandi, licet ad non consulat, puta si dicat Religioso, vel Clerico in Sacris constituto, non possunt tibi dare huiusmodi confessionem, confiteri statum tuo, quia infirmitatem hanc sola Venas prætere sanavit, ut habet Nicol. ibid. num. 7. de cap. eum infirmus, in fine, de penis. Et rescript. Et ibi lo: Andr.

1566. 24. Oct. — Excommunicationis latae sententia, penam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolvi possunt, incurrit Mulieres, Virgines & Monasteria Carthusiensium, & aliorum quorumcumque Ordinum, etiam Mendicantium ingredientibus sub prætextu facultatum, & licentiarum. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 20. quæ incipit Regularium, §. 3. Et referunt etiam Margarit. in Bullar. Casuar. tom. 1. Constit. 57. ac Quarant. in Sum. Bullar. verb. Monasteria Regularium, pag. mihi 309. nec non Peyrin. de Privileg. Regular. Constit. 9. pag. 94.*

1567. 26. Ian. — Milites S. Lazari Urb. solvimitani, & alii ejusdem Militiæ Perionæ, temporis sumptionis habitus, & Professionis eorum Regularium emissionis, atque in articulo mortis constituti, facultatem habeant eligendi Confessorem, ab Ordinario tamen approbatum, à quo recipiant indulgentiam plenariam. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 28. quæ incipit Sicuti, §. 6. ¶* Vide supra, 1566. 2. Mar.

1567. 7. Febr. — Clericis Regularibus Theatinis conceditur, ut ipsi, & eorum singuli, qui Præpositi fuerint, quorumcumque, cui Congregationem huiusmodi ingressi, Professionem, solemniter emittere voluerint, eorum Confessionibus per dictos Præpositos, aut eorum aliquem diligenter audiant, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis criminibus, excommunicationibus, &

Nelicitis, ac quacunq; per eos eatenus contractis, Irregularitate, & peccatis aliis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam si talia forent, de quibus Sedes Apostolica merito consulenda esset, nec non Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti penis in eos à jure, vel ab homine latis, si nec tamen alienius prejudicio, in quibuscunque etiam predictis Sedi reservatis casibus (præterquam contentis in Bulla in die Cenzæ Domini legi consuetæ) plene absolvere, & eis pro commissis penitentiam salutarem imponere possint, & valeant. *Pius V. apud eund. ibid. Constit. 31. quæ incipit Ad immarcescibilem, §. 166. Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1567. 24. Mar. — Religiosi Regulares in partibus Indiarum Maris Oceani existentes, possunt Confessiones audire absque Ordinariorum licentia, & cum sola facultate Superiorum suorum in eorum Capitulis Provincialibus obtemperata, dummodo tamen illarum Gentium idioma intelligant. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 34. quæ incipit Exponi, §. 2.*

1567. 29. Mar. — Excommunicationis sententiam, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo absolvi nequeunt, eo ipso incurriunt tractantes, consulentes, aut aliis verba facientes de infidelitatibus, aut alienationibus Civitatum, & Locorum Sedis Apostolicæ, insinuantes etiam, vel suadentes. *Pius V. apud eundem ibid. Constit. 35. quæ incipit Admonti, §. 5.*

1567. 16. Maji. — Quod in *sess. 23. cap. 15. Concilii Tridentini*, circa Confessiones à Regularibus non audiendas statuitur, hoc Mendicantium Ordinum Fratres à suis Generalibus, vel Ministris Provincialibus ad audiendas Confessiones utriusque sexus Christianidelictam approbatos minime comprehendit, ita ut à Confessionibus audiendis, tam intra eorum Ecclesias, & Domos, quam extra minime prohibeantur, super hoc litteras Pauli IV. concedentes

dentes eisdem Fratribus Mendicantibus regularis obsevantiæ posse Confessiones secularium Personarum, etiam infirmarum, etiam extra Domos, & Monasteria sua, & ubique audire, approbando, & de novo concedendo: Ille etiam, qui semel in una Diocesi admissus per Episcopum fuerit, semper in eadem Diocesi habeatur pro admisso, nec amplius examinari, vel presentari in dicta Diocesi debeat quoad Confessiones audiendas; nec aliquid propter hoc exigi debeat, vel recipi. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 41. quæ incipit Etiam Mendicantium, §. 4. & referri etiam Pevrin. de Privileg. Regular. Constit. 7. pag. mibi 206. Vide tamen aliam ejusdem Pontificis Bullam infra positam, & editam 1571. 6. Aug. ac Constitutiones Gregorii XIII. & Clementis X. emanatas respectivè 1573. 1. Mar. & 1670. 21. Jun.*

1567. 16. Maji. — Confessores Monialium, quæ degunt sub cura Regularium, ab Ordinario non examinentur, quemadmodum neque etiam Fratres, si debeant audire Confessiones aliorum Fratrum, examinari debent: Lectores insuper ex eisdem Fratribus, & in Theologia Graduatæ, qui cum licentia iniorum Superiorum ad gradum admissi fuerint, cum de ipsorum doctrina apud eundem non sit; Confessiones audituri, ab Episcopo minime examinentur. *Pius V. apud eisd. ibid. §. 5. Quoad audiendas Monialium Confessiones, vide infra, 1622. 5. Febr. Quoad verò Graduatos, vide etiam infra aliam dicti Pii V. Constitutionem editam 1571. 6. Aug.*

1567. 1. Oct. — Damnatae sunt sequentes Propositiones à Pio V. & successivè à Gregorio XIII. 1579. 29. Jan. nec non ab Urbano VIII. 1641. 6. Mar. quarum prima, cæteris omittis: *Opera Cathæcizantium, ut Fides, & Penitentia, ante remissionem peccatorum facta, sunt vita æterna meritoria, quam vitam ipsi non consequentur, nisi prius præcedentium delictorum impedimenta tollantur.* In Bullar. Rom.

1567. 1. Oct. — Secunda: Nullum est peccatum ex natura sua vanum, sed omnia peccata merentur penam eternam. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 10.

1567. 1. Oct. — Tertia: Omnia opera infidelium sunt peccata. Et Philosophorum virtutes sunt vitia. In d. Bullar. Rom. loc. cit. Proposit. 11.

1567. 1. Oct. — Quarta: Liberum arbitrium sine gratia Dei adjuvato, non nisi ad peccandum valet. In d. Bullar. Rom. loc. cit. Proposit. 12.

1567. 1. Oct. — Quinta: Pelagianus est error dicere, quod liberum arbitrium valet ad illum peccatum vitandum. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 13.

1567. 1. Oct. — Sexta: Charitas perfecta, et finalis, quæ est recordatio pura, et conscientia bona, et fide non fit in tam in Carbovermentis, quam in Penitentibus, potest esse sine remissione peccatorum. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 14.

1567. 1. Oct. — Septima: Charitas illa, quæ est plenitudo legis, non est semper compatibilis cum remissione peccatorum. In d. Bullar. Rom. loc. cit. Proposit. 15.

1567. 1. Oct. — Octava: Omne, quod agit peccator, vel ferat peccati, peccatum est. In d. Bullar. Rom. d. Confit. 289. Proposit. 16.

1567. 1. Oct. — Nona: In emulibus suis actibus peccator servat dominum confidenter. In d. Bullar. Rom. d. Confit. 289. Proposit. 17.

1567. 1. Oct. — Decima: Libertatis modus, quæ est a necessitate, sub libertatis nomine non referatur in scripturis, sed solum nomen libertatis à peccato. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 18.

1567. 1. Oct. — Undecima: In hominibus penitentibus, ante Sacramentum abluuntur, et in Carbo, cumque ante Dissidium, et vera penitentia, separata tamen à remissione peccatorum. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 19.

1567. 1. Oct. — Duodecima: Operibus plerisque, quæ

quæ à Fidelibus sunt, solum ut Dei mandatis parent, consuetudo sunt, obediunt Parentibus, depositum redigere, ab Homicida, à Furto, à Fornicatione abstinere, iustificatur quidam homines, quia sunt legis obedientia, et vera legis iustitia non tamen ex sociant incrementa virtutum. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 20.

1567. 1. Oct. — Decima tertia: Ad rationem, et distinctionem peccati non pertinet voluntarium, nec distinctionis questio est, sed causa, et origo, utrum omne peccatum debeat esse voluntarium, unde peccatum origini verè habet rationem peccati sine ulla relatione, aut respectu ad voluntatem, à qua originem habuit. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 21.

1567. 1. Oct. — Decima quarta: Peccatum originis est habituali Formali voluntate voluntarium, et habitualiter dominatur Formali, eo quod non gerit contrarium voluntatis arbitrium, et ex habituali voluntate dominante fit, ut Formali dilectio suo regenerationis Sacramento, quando solum rationi consentus erit, actualiter Deum odio habeat, Deum blasphemet, et legi Dei impugnet. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 22.

1567. 1. Oct. — Decima quinta: Prava desideria, quibus ratio non consentit, et quæ homo involuntarius, sunt prohibita precepto, Non concupisces. In d. Bullar. Rom. loc. cit. Proposit. 23.

1567. 1. Oct. — Decima sexta: Concupiscentia, si ve lex non moveret, et prava eius desideria, quæ involuntarius sentit homines, sunt vera legis inobediencia. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 24.

1567. 1. Oct. — Decima septima: Omne scilicet est eius conditionis, ut suum aut horem, et omnes posterius eo modo inferre possit, quo in seipso prima transgressio. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 25.

1567. 1. Oct. — Decima octava: Quantum est ex vi transgressio, tantum meritorum multorum à generante contrahunt, qui cum minoribus nascuntur virtutibus, quam qui cum maioribus. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 26.

1567. 1. Oct. — Decima nona: In peccato duo sunt, *161*
 illa, & reatus; transiente autem illa, nihil manet,
 nisi reatus, sive obligatio ad penam: Unde in Sacra-
 mento Baptismi, aut Eucharistiae Absolutione, proprius
 reatus peccati duntaxat tollitur, & ministerium Sa-
 cerdotum solum liberat à reatu. In d. Bullar. loc. cit.
 Proposit. 53.
1567. 1. Oct. — Vigesima: Peccator poenitentem non
 vivificatur ministerio Sacerdotis absolvantis, sed à solo
 Deo, qui poenitentiam suggerens, & suscipiens, vivifi-
 cat eum, & resuscitat; ministerio autem Sacerdotis
 solum reatus tollitur. In d. Bullar. loc. cit. Propo-
 sit. 54.
1567. 1. Oct. — Vigesima prima: Quando per elemo-
 synam, aliisque poenitentiae opera Deo satisfacimus
 pro poenis temporalibus, non dignum pretium Deo pro
 peccatis nostris offerimus, sicut quidam errantes au-
 tumant (nam alicui offerimus, saltem aliqua ex parte
 redemptores) sed aliquid facimus, cuius intuitu Cleri-
 ci satisfactio nobis applicatur, & communicatur. In
 d. Bullar. loc. cit. Proposit. 55.
1567. 1. Oct. — Vigesima secunda: Per passiones
 Sanctorum in indulgentiis communicatas, non propria
 redimuntur nostra delicta, sed per communionem chari-
 tatis nobis carum passionis impartuntur, ut digni
 simus, qui pro sanguine Christi à poenis pro pec-
 catis debitis liberemur. In d. Bullar. loc. cit. Propo-
 sit. 56.
1567. 1. Oct. — Vigesima tertia: Non nisi Pelagiano
 errore admitti potest usus aliquis liberi arbitrii hominis,
 sine non malus, & gratia Christi injuriam facit,
 qui ita sentit, & docet. In d. Bullar. loc. cit. Propo-
 sit. 61.
1567. 1. Oct. — Vigesima quarta: Homo peccat,
 etiam damnabiliter, in eo, quod necessario facit. In d.
 Bullar. Rom. d. Constit. 289. Proposit. 63.
1567. 1. Oct. — Vigesima quinta: Infidelitas poenit
 negatoria in his, in quibus Christus non est predicatus,
 peccatum est. In d. Bullar. Rom. loc. citat. Propo-
 sit. 69. *1567.*

1567. 1. Oct. — Vigesima sexta: Homo existens in
 peccato mortali, sive in reatu aeternae damnationis, po-
 test habere veram charitatem; & charitas etiam perfec-
 ta potest consistere cum reatu aeternae damnationis. In d.
 Bullar. loc. cit. Proposit. 66.
1567. 1. Oct. — Vigesima septima: Per Contriti-
 onem, etiam cum charitate perfectâ, & cum voto sus-
 cipienda Sacramentum non justitiam, non remittitur cri-
 men, extra casum necessitatis, aut Martyrii, sine
 actuali susceptione Sacramenti. In d. Bullar. loc. cit.
 Proposit. 67.
1567. 1. Oct. — Vigesima octava: Concupiscentia in
 venatis velat in peccatum mortale, in quibus jam
 dominatur, peccatum est, sicut & alii habitus pravi.
 In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 70.
1567. 1. Oct. — Vigesima nona: Motus pravi concu-
 piscientiae, sunt pro statu hominis vitiosi, prohibiti præ-
 cepto, Non concupisces: Unde homo eos sentiens,
 & non consentiens, transgreditur præceptum, Non
 concupisces, quantumvis transgressio in peccatum non de-
 putatur. In d. Bullar. loc. cit. Proposit. 71.
1567. 1. Oct. — Trigesima: Quantumvis aliquid con-
 cupiscentiae carnalis in diligentiis est, non facit præce-
 ptum, Diliges Dominum Deum tuum ex toto cor-
 de tuo. In d. Bullar. Rom. loc. cit. Proposit. 72.
1567. 1. Nov. — Excommunicationis poenam in-
 currunt Clerici, tam Saeculares, quam Regulares,
 Beneficia Ecclesiastica obtinentes, vel in Sacris
 Ordinibus constituti, si spectaculis agitationis
 Taurorum interint. Pius V. apud Cherubin. in Bul-
 lar. Rom. tom. 7. Capit. 48. qua incipit De salute,
 §. 4.
1568. 1. Apr. — Personae, quae suspensae à collatio-
 ne, electione, presentatione, confirmatione,
 vel institutione Beneficiorum, nihilominus con-
 ferrent, eligerent, praesentarent, confirmarent,
 vel instituerent, Excommunicationis sententiam
 ipso facto incurrant, cui nullus alius, quam Ro-
 manus Pontifex, absolutionis gratiam (excepto
 mortis

mortis articulo) valeat imperitii. *Pius V. apud eund. ibid. Constit. 58. qua incipit Quanta*, §. 6. & referunt etiam Quaranta in *Sum. Bullar. verb. Beneficiorum resignationes*, pag. mihi 102, ac Monacel. in *Formular. leg. pract.*, par. 1. in fine, pag. 391.

1568. 3. Jul. — Sacrorum Tertii Ordinis de Penitentia S. Francisci, & omnes alii Confessores, per Generalem, vel Provincialem Ministrum approbentur. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 63. qua incipit Et est*, §. 12.

1568. 19. Jul. — Excommunicationis sententia innotantur qui Breviarium Romanum secus imprimunt, proponunt, vel recipiunt, quam ordinat *Pius V. apud eund. ibid. Constit. 64. qua incipit Quod à Nobis*.

1568. 2. Aug. — In majoribus Studiis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Regentes duas lectiones Theologicas interpretentur, alteram practicam, veluti de Sacramentis, vel de vita recte, sancteque instituenda, ex Magistro Sententiarum, ac S. Bonaventura; alteram speculativam, ex Scoto: In minoribus vero Studiis, una lectione ex Theologia practica contenti sint: Curent autem Superiores, ut in singulis Conventibus Fratres maxime in Conscientia casibus, & reliquis, que ad audiendas Confessiones pertinent, ob rei gravitatem, & necessitatem, summo studio ac diligentia exerceantur. *Pius V. in Constit. qua incipit Illas Nos cura*, in approbatione Reformatoarii, apud Quaranta in *Sum. Bullar. verb. Monasteria Regularium* pag. mihi 321.

1568. 14. Aug. — Prælati Regulares, seu alii Religiosi Confessores non possunt audire Confessiones Sæcularium, qui sunt de familia, & deseruiunt ipsorum Monasterii, absque approbatione, vel licentia Episcopi: secus tamen, si illi Sæculares sunt vere de familia, & continui commensales. *Congreg. Conc. apud Peyrin. de Privileg. Regular. circa Constit. 1. Julii II. num. 12. pag. mihi 48. & referunt etiam*

etiam Margarin. in *Bullar. Casuar. tom. 2. Constit. 564. ac Matthæuce. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 8. numer. 20. nec non Patience. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Regularibus*, pag. mihi 304. ac denique Donat. in *Prax. Rer. Regular. tom. 3. tract. 4. qu. 7. n. 2.*

1568. 27. Aug. — Excommunicationis majoris penam eo ipso incurrit Omnes, & singuli quorumcunque Mendicantium Ordinum Religiosi, Ordinem Fratrum Prædicatorum occasione Præcedentia molestare, aut impedire præsumentes. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 71. qua incipit Divina*, §. 2.

1568. die, &c. — Tempore Jubilæi excommunicatus ab homine, si parti satisfecerit, poterit absolvi, & communicare in divinis in foro exteriori, ad effectum tantum consequendi Jubilæum; & deinde refocidit in Excommunicationem. *Pius V. in Declaratione perpetua pro Jubilæo, relatâ à Gutier. canon. quest. lib. 1. cap. 2. num. 18. apud Gavant. in Manuali Episcoporum, verb. Absolutio, numer. 35. ¶ Notandum, quod major Excommunicatio fieri non potest, nisi propter peccatum mortale, cap. nemo Episcopus. 1. q. 3. apud Matthæuce. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 3. numer. 29. ¶ Notandum secundum, quod si Papa inhibitionem (scilicet, salutem, & Apostolicam Benedictionem) in Bulla, seu Brevis dirigat Excommunicato, sciens effectum, absolvisse eum censetur. *Gloss. in cap. si aliquando, verb. Solutio, de sent. excomm. apud Petram in Commentar. ad Constit. Apostolic. tom. 1. Constit. 1. Lennis Magni, n. 12. pag. mihi 41. & hoc clarum est antea dixerat Conrad. in prax. dispus. Apostolic. lib. 1. cap. 5. n. 33.**

1599. 19. Jan. — Censuræ, seu annuus redditus creati, constituitque nullo modo potest, nisi in re immobili, aut que pro immobili habeatur, de sui natura fructifera, & que nominatim certis finibus designata sit: & nisi vere in pecunia numerata præsen-

præsentibus Testibus, & Notario, & in actu celebrationis Instrumenti, non autem prius, reco-
 gno integro, iustoque pretio: solutiones autem,
 quas vulgo anticipatas appellant, fieri, aut in pa-
 ctum deduci prohibetur: Conventiones etiam di-
 rectæ, aut indirecte obligantes ad casus fortuitos
 cum, qui alias ex natura contractus non tenetur,
 nullo modo valeant. *Pius V. apud Cherubin. in
 Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 79. que incipit Cùm-
 onus, §. 1. 2. 3. & 4. & referunt etiam Quaranta in
 Sum Bullar. vers. Contractus Censualis, pag. 110. & Nicol. in Lautbrat. tom. 1. lib. 3. tit. 24. num.
 29. pag. 197. nec non Campioni in Testruct. pro Con-
 fessor. par. 1. cap. 9. num. 9. Vide infra, 1570. 10.
 Jun.*

1569. 19. Jan. — Nullo modo poterit pactum auferens, aut restringens facultatem alienandi rem Censui suppositam, quia res ipsa semper, & liberè, & sine solutione laudemii, seu quinquagesime, aut alterius quantitatis, vel rei, tam inter vivos, quàm in ultima voluntate debet alienari: ubi autem vendenda sit, Dominus Censui aliis omnibus præferatur, eique denunciatur conditiones, quibus vendenda sit, & per mensuram expectetur. *Pius V. apud eisd. ibid. §. 5. & 6.*

1569. 19. Jan. — Pacta continentia morulium Censui debitorem teneri ad interesse lucris cessantis, vel ad Cambium, seu certas expensas, aut corea salaria, aut adalaria, seu expensas medio iuramento Creditoris liquidandas, aut rem Censui subiectam, sive aliquam eius partem amittere, aut aliud jus ex eodem contractu, sive aliunde acquisitum, pendere, aut in aliquam poenam cadere, ex toto irrita sint, & nulla: imò & Censum augeri, & novum creati super eadem, vel alia re in favorem eiusdem, aut personæ per eum suppositæ pro Censibus temporis vel præteriti, vel futuri, omnino prohibetur. *Pius V. apud eisd. ibid. §. 7. & 8.*

1569. 19. Jan. — Annulantur etiam pacta continen-
 tia

tia solutiones onerum ad eum spectare, ad quem alius de iure, & ex natura contractus non spectarent: nec non Censui omnes in futurum creandi non solum re in totum, vel pro parte preemptæ, aut infructuosa in totum, vel pro parte effectus, ad ratam pereant, sed etiam possunt pro eodem pretio extinguï, non obstantè longissimi etiam temporis, ac immemorabili, imò etiam centum, & plurium annorum prescriptione, non obstantibus aliquibus pactis directè, aut indirectè talem facultatem auferentibus, quibuscunque verbis, aut clausulis concepta sint. *Pius V. apud eisd. ibid. §. 9. & 10.*

1569. 19. Jan. — Cùm verò traditione pretii redditi extinguendus erit, per bimestre ante id denunciatur ei, cui pretium dandum erit, & post denunciam, intra annum tamen, etiam ab invito pretium repeti possit, & ubi pretium; nec volens intra bimestre solvat, nec ab invito intra annum exigatur, nihilominus quodocunque redditus extingui possit, præviâ tamen semper denuncia, de qua supra, & non obstantibus his, de quibus supra; idque observetur etiam quod pluries, ac pluries denunciatum fuisse, nec unquam effectus fuisset secutus. *Pius V. apud eisd. ibid. §. 11.*

1569. 19. Jan. — Pacta etiam continentia pretium Censui extra casum prædictum, ab invito, aut ob poenam, aut ob aliam causam repeti posse omnino prohibetur: Contractusque sub alia forma post hæc celebrandi, feneratorii judicentur: & ita illi propterea non obstantibus, quicquid vel expressè vel tacitè contra hæc mandata dari, remitti, aut dimitti contingat, à Fisco possit venditari. *Pius V. apud eisd. ibid. §. 12. & 13.*

1569. 19. Jan. — Hæc autem salutifera sanctio nemum in Censu noviter creando, verum etiam in creato quocunque tempore alienando, perpetuò, & in omnibus servetur: Pretium autem semel Censui

ſui conſtitutum, nunquam poſſit ob temporum, ſed contractum qualiter, ſeu aliud accidens, nec quodulibet contractus nunci, vel augeri: Et licet lex ipſa ad contractus jam celebratos non extendatur, illos tamen omnes, in quos ſub alia forma pervenerunt Ceuſus, hortatur Pontifex in Domino, ut ſingulos contractus cenſura bonorum Religioſorum ſubiciant, & Animarum ſaluti conſulant *Pius V. apud eod. ibid. §. 14. 15. & 16.*

1569. 22. Jan. — Commendatarii Abbatiarum, in iis, quæ ſpectant ad approbandum Sacra Conſiſtionis Miniſtros, ſe interponere non debent, ſed hanc cognitionem, & curam Epifcopo uti Ordinario, cui huiusmodi data eſt facultas ex Decreto Tridentini ſeſſ. 23. cap. 14. de reform. relinquunt. *Gregog. Concil. in Materana, apud Patuce. in Compend. ad Conſultat. Canonie. Jac. Signatell. par. 2. tit. de Regularibus, pag. mihi 303.*

1569. 1. Febr. — Moniales cuiusvis Ordinis, excepta cauſa magni Incendii, vel infirmitatis Lepre, aut Epidemie à ſuis Monaſterii egredientes, ſeu licentiam exeundi concedentes, nec non comitates, ac illarum receptatrices Perſone, Sæculares, vel Ecclèſiaſticae, Conſanguineæ, vel non, Excommunicationis late Indulgentiæ vinculo ſtatim eo ipſo abique alia declaratione ſubſeant, à quo peniteſquam à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo abſolvi nequeant. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. in Conſtit. qua incipit Decretum, pag. mihi 246. Barbola de preſ. Epif. tom. 2. in fine, pag. 51. Tamburin. de Juri. Abbat. ſar. diſput. 25. quæſtione 1. num. 3. Monacel. in Fernand. leg. ſtrict. par. 1. in fine, pag. 384. ac etiam Poſſel. in Euan. Conſellar. tom. 1. par. 4. cap. 1. num. 2908. pag. mihi 276. Notandum, quod Epidemie nomine intelligitur quicumque*

cunque Morbus popularis contagioſus, ut declaravit *Gregog. Epifcopus 1594. R. Norvum. apud Gavant. in Manuſc. verb. Monialium Clauſura, numero 7.*

1569. 1. Jun. — Omnes, & ſinguli Beneficia intercedente Conſidentia vitio recipientes, in iuris ſubſidium, Excommunicationis ſententia innotantur, à qua nullus, niſi in mortis articulo conſtitutus, ab alio, quam à Romano Pontifice, & abſolutionis beneficium valeat obtinere. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Conſtit. 81. qua incipit Intolerabilis. §. 8. & referet etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Simonia, pag. mihi 268.*

1569. 19. Dec. — Conſtitutio Bonifacii VIII. contra offendentes S. R. E. Cardinales, extenditur etiam contra ſcientes, & non revelantes, ſub poena Excommunicationis. *Pius V. apud eund. ibid. Conſtit. 93. qua incipit Infelicis. §. 3.*

1570. 2. Jan. — Annulantur, & irritantur non ſolum Hiſpanorum, ſed etiam quorumcumque Ordinariorum Litteræ, quibus deprehenditur, quod cuiſcumque illas accipienti, eam ſoluta pecunia licitum ſit, quem voluerit ſibi ſumere Sacerdotem, qui, Conſiſſione audita, ipſum abſolvere valeat etiam à Caſibus Epifcopo referatis: imo qui publicent aliquid ſolventibus Indulgentias, & facultatem dicte electionis Conſiſſarij, ſententiam Excommunicationis incurrit, à qua niſi in mortis articulo conſtituti, ab alio, quam à Romano Pontifice, abſolutionis beneficium nequeant obtinere. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Conſtit. 99. qua incipit Quam plenam. §. 2.*

1570. 18. Maji. — Sacerdotibus in Monaſterium Monialium ſæpius introire licet, ut iis Monialibus, quæ perpetuo, aut duriturno aliquo morbo laborant, Poenitentia, & Euchariſtica Sacramenta ſæpius adminiſtrent, licet alias, cum agrotare ceperint, ſemel Sacram Euchariftiam ſumpſerint. *Gregog. Concil. apud Nicol. in Litu-*

brat. tom. 2. Cap. lib. 3. tit. 1. num. 9. pag. mibi 80.

1570. 30. Maji. — Clerici, & Conversi Ordinis Fratrum Servorum Beate MARIE Virginis, semel in Hebdomada peccata sua confitentur. *Pini V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 103. qua incipit Postquam, §. 8.*
1570. 31. Maji. — Singulares Ecclesiasticæ Personæ Capitulorum, & Collegiorum aliquid exigentes, vel petentes in collatione, etiam provisione Beneficiorum Ecclesiasticorum, vel ad illorum possessionem admissionem, in Excommunicationis sententiam incutiantur, à qua nisi in mortis articulo constituti, ab alio, quam Romano Pontifice, absolutionis beneficium nequeunt obtinere. *Pini V. apud eund. ibid. Constit. 102. qua incipit Durum nimis, §. 3. & referri etiam Quaranta in Sum. Bullar. sacre. Simonia, pag. mibi 460.*
1570. 10. Jun. — Res infructuosa, quæ tota, vel ex parte infructuosa perpetuo redditur, non autem ex qua fructus uno, duobus, pluribusque annis, sive tempore, sive alio casu proveniunt, sive aliis iuris communis dispositione, intelligi debet. *Pini V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. qua incipit Etsi, §. 6. in declaratione Constitutionis superius posite, & edita 1569. 19. Jan.*
1570. 10. Jun. — Exactio illarum expensarum prohibetur, quæ ex pacto, vel conventionione tantum inter contrahentes inita, & instrumeto Censuum specialiter apposita reſci promittuntur, non autem ex, quæ ex dicti iuris dispositione repetendæ veniunt, & mandato Iudicis adjudicantur. *Pini V. apud eund. ibid. §. 7. ¶ Vide supra, 1569. 12. Jan.*
1570. 10. Jun. — Fidejussores dari, aliave bona hypothecari pro predicto Censu gravati eversione, aut si prædium in alium deveniret, aut aliquis tertius Fidejussor intercesserit, tertium possessorem, vel ejus bona obligati minimè prohibetur: hæc autem omnia pro eversione dumtaxat, non autem solu-

solutione pœnæ adjudicari posse intelligitur. *Pini V. apud eund. ibid. §. 8. ¶ Vide supra, 1569. 19. Jan.*

1570. 10. Jun. — In Dotium assignandarum casu, Censuum creatio, & constitutio (de qua supra, 1569. 19. Jan.) respectu actualis numerationis coram Notario, & testibus faciendæ, locum non habent, sed in hoc casu Censuum ipsi, etiam pecuniâ ad manum non habitâ, creari possunt. *Pini V. apud eund. ibid. §. 9.*
1570. 10. Jun. — Ut autem periculis, quæ ex transportatione pecuniarum frequenter possunt evenire, occurratur, permittitur, ut si in creatione Censuum pecunia ad manum commodè haberi nequeat, illius loco Emptor apocam, sive Cedulam Bancariam idoneam integri pretii Vendori in ipso emptionis actu debent exhibere. *Pini V. apud eund. ibid. §. 10. ¶ Vide supra, 1569. 19. Jan.*
1570. 24. Jul. — Impressores in quacunque Orbis parte consistentes, Excommunicationis lætæ sententiæ pœnam incurrunt, si Missale Romanum imprimunt diversum ab illo, quod emendavit *Pini V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 106. qua incipit Quò primum tempore §. 7.*
1570. 23. Aug. — Monialibus Novitiis Ordinis S. Dominici in articulo mortis constitutis, emissâ ex indulto ante annum probationis expletum professione, dommodo sint in ætate legitima, conceditur plenaria peccatorum suorum indulgentia, & remissio in forma Jubilæi. *Pini V. in Constit. 8. qua incipit Summi Sacerdoti, §. 2. apud Peyrin. de Privilegiis Regular. pag. mibi 213. ubi num. 5. querens, quænam sit utilitas hujus Privilegii quoad absolutionem, cum pro illo articulo nullus sit Causæ reservatus, respondit quod quilibet Confessarius ordinarius, etiam præsentente Prælato habente auctoritatem absolventi à reservatis, poterit infernum absolvere, & nulla inferno remanebit necessitas compendi, ex Suar tom. 4. de Religiosis, l. lib. 2.*

cap. 1. §. 1. & ex Nugno in *Explic. Bull. Cruciat.* 7.
11. *verf.* Secundo notandum est.

1570. 23. Dec. — Locorum Ordinarii Canonicos
Regulares Congregationis Lateranensis, Ordinis
S. Augustini, seu aliquem eorum molestantes su-
per. Precedentia ante alios quoscunque Regula-
res, Excommunicationis majoris poenam incur-
runt. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2.
Capit. 116. qua incipit Cum ex Ordinum.* §. 3.

1571. 18. Jan. — Damnantur ea omnia Cambia,
quae sicca nominantur, & ita confinguntur, ut
contrahentes ad certas nundinas, seu ad alia loca
Cambii celebrare simulant, ad quae loca ii, qui
pecuniam recipiunt, litteras quidem suas Cambii
tradunt, sed non mittuntur, ut transacto tempo-
re unde processerant, inanes referantur, aut etiam
nullis hujusmodi litteris traditis, pecunia ibi deni-
que cum interesse repositur, ubi contractus fue-
rat celebratus, nam inter dantes, & recipientes
uique à principio ita convenerat, vel certe talis
intentio erat, neque quisquam est, qui in nundi-
nis, aut locis supradictis, hujusmodi litteris re-
cepitis solutionem faciat: cui malo simile etiam
illud est. cum pecunia, sive depositi, sive alto
nomine scilicet Cambii traduntur, ut postea eodem
in loco, vel alibi eum lucro restituantur: sed &
in ipsis Cambiis, quae realia appellantur, inter-
dum Camplores praestitutum solutionis terminum,
luero ex tacita, vel expressa conventionem recepto,
seu etiam tantummodo promisso, differunt: quae
omnia iurata esse declarat, & ne fiant, prohibet
*Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2.
Capit. 98. qua incipit In eam.* & referunt etiam
*Quaranta in Sum. Bullar. verb. Uluza, pag. mihi
300. ac Camptonis in Instrac. pro Confessor. par. 2. cap.
29. num. 6.*

1571. 28. Jan. — Ad tollendas in Cambiis occasio-
nes peccandi, fraudesque feneratorum, statuitur,
ne deinceps quisquam audeat sive à principio
sive

sive aliis certum, & determinatum interesse, etiam
in casu non solutionis pacifere, neque realia Cam-
bia aliter, quam pro primis nundinis, ubi illae
celebrantur, ubi vero non celebrantur, pro pri-
mis terminis juxta receptum locorum usum exerce-
re, abusu illo prius rejecto, Cambia pro secun-
dis, & deinceps nundinis, sive terminis exerce-
di: Curandum autem erit in terminis, ut satis
habeatur longinquitatis, & vicinitatis locorum,
in quibus solutio destinatur, ne dum longiores pra-
figuntur, quam loca destinatae solutionis desine-
rant, feneratori detur occasio: Quicumque con-
tra hanc Constitutionem commiserit, poenae à
Sacris Canonibus contra Usurarios inflictae in-
noverit subiacere: Qui vero conspirationis fecerint,
vel congestam ubique pecuniam ita ad se re-
degerint, ut quasi monopolium pecuniae facere
videantur, poenis, quae à jure contra extorcentes
monopolia constitutae sunt, teneantur. *Pius V. apud
eod. ibid.*

1571. 11. Mar. — Archiepiscopi, & Episcopi Ro-
gni Siciliae Inventarium omnium rerum suae Curiae
quotannis conscribant, penes se habeant, & si eos
de vita decedere contigerit, illud Sigillo suo ob-
signatum, fidei Sacerdotis, cui peccata confiten-
tur, morte impendente committant, qui ea Re-
curi protinus ipsi Praelato, ac Domini, seu Con-
ventui digniori Regularium illius Civitatis debeat
resignare, successori Episcopo consignandum.
*Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Capit.
121. qua incipit Mupens nostri.* & referunt etiam
*Quaranta in Sum. Bullar. verb. Inventarium Actorum,
pag. mihi 289.*

1571. 12. Jun. — Omnibus, & singulis Abba-
tibus, & Praelatis Congregationis Cassinensis, Mo-
nachorum Ordinis S. Benedicti conceditur facul-
tas quoscunque Monachos, Conversos, Cam-
missos, & Oblatos, tam professos, quam Novi-
tios, in ea tamen perlocerantes, à quibusvis crimi-
nibus,

visibus, reatibus, culpis, censuris, & poenis, ex quavis causa, & ob quemvis excessum, & delictum, publicum, vel occultum, casu, seu data opera, quomodolibet ab eis, etiam homicidium, seu membri mutilatio, non tamen post ingressum huiusmodi, pro tempore subiectum, seu subiecta fuerit, etiam si de casibus reservatis Sedi Apostolicae, vel de comprehensis in Bulla, quae die Cene Domini legi conluevit, fuerint, injuncta sibi poenitentia salutari, quoad reatum homicidii tantum, in foro Conscientiae tantum abolvendi, & liberandi. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 129. qua incipit Dum ad Congregationem, §. 1. Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 197. ac refert Marpa. disquisit. Moral. tom. 2. disquisit. 1. num. 76. pag. mihi 157. nec non Passerin. de elect. Canon. cap. 16. num. 46. & meminit etiam Peyrin. de Privileg. Regular. pag. mihi 51. num. 5. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec.*

1571. 21. Jul. — Concessio Cruciatæ Sanctæ, & aliorum Indultorum particularium, quantum ad articulum eligendi Confessorum, & absolvendi à Casibus reservatis, cum Fratribus, & Sororibus Monialibus totius Ordinis Prædicatorum S. Dominici non habet locum: sed idem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem, dispositioni suorum Prælatorum subiecti sunt: Priori tamen Conventuali, & Superioribus Prælati dicti Ordinis conceditur, ut ipsi per seiplos idem omnino possint in Fratres, & Moniales sibi subditos, quod possunt Episcopi in Clericos, & Laicos sibi subditos, tam quoad facultatem absolvendi in foro animæ, seu conscientie, quam dispensandi in Irregularitatibus. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 132. qua incipit Romani, §. 2. ¶ Refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. pag. mihi 217. Constit. 10. & meminit Passerin. de elect. canon. cap. 26. num. 16.*

1571. 6. Aug. — Decretum Concilii Tridentini *sess. 23. de reform. cap. 15. de approbatione Regularium audiendis Confessionibus præpositorum ab Episcopis faciendâ, observari debet etiam in omnibus Regularibus quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, etiam sub regulari disciplina viventibus, etiam si sint Lectores, aut in Theologia, etiam de Superiorum suorum licentia, Graduati, vel promoti, vel à suis Magistris Generalibus, vel Provincialibus Ministris Secularium Confessionibus audiendis expositi: Il tamen, qui semel ab Episcopo in Civitate, & Diocessibus suis prævio examine approbati fuerint, ab eodem Episcopo iterum non examinentur: ab Episcopo autem succedere pro majori conscientie sue quiete examinari de novo poterunt. *Pius V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constitut. 133. qua incipit Romani, §. 2. ¶ refertur etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Confessor, pag. mihi 196. Peyrin. de Privileg. Regular. pag. 210. num. 8. Barboia de potest. Episcop. tom. 2. in fine, pag. 57. Marthzucc. in Offic. Cur. Reg. tom. 1. cap. 8. num. 3. ¶ Notandum, quod potest Episcopus, ejuque Vicarius hoc Examen remittere omnibus, de quorum sufficientia, & idoneitate se moraliter certum æstimat, præteritum Graduatæ, promois, & ordinariis Professoribus, quia discretio (quæ est mater virtutum) honestas, & æquitas postulat, ut non examinentur tales, qui habent publicum suæ scientiæ testimonium, ut habet Wigandæ in Tribus. Confessor. tract. 1. Exam. unic. artic. quæro 1. pag. mihi 2. Concilium enim Tridentinum ait, quod approbandus examinetur ab Ordinario, si ipsi videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus judicetur, quod cum aliis advertit Barboia in d. Concil. sess. 23. cap. 15. num. 32. & ex eo Billus in Hierurg. tom. 1. lit. A. num. 419. §. 21. ¶ Vide supra, 1667. 16. Maji.**

1571. 20. Sept. — Quicumque habens Beneficium Ecclesiasticum, cum Cura, & sine Cura, si post

sex Menses, quam illud obtinere, Divinum Officium legitime cessante impedimento non dixerit, Beneficiorum suorum fructus, pro rata omissionis Officii, & temporis, suos non faciat, sed eos tanquam implete perceptos in Fabricis ipsorum Beneficiorum, vel Pauperum elemosynas erogare teneatur: Ne autem animi dubitent, eujusmodi ratio prædictæ ratio sit habenda, statuitur, ut quæ Horas omnes Canonicas, uno, vel pluribus diebus impleverit, omnes Beneficii, seu Beneficiorum suorum fructus, qui illi, vel illis diebus responderent, si quotidie dividereatur, amittat: qui vero Matutinum tantum omiserit, dimidiam partem fructuum dei: qui cæteras omnes horas, aliam dimidiam: & qui horas singulas, tertiam partem amittat. *Etus V. apud Cherubin, in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 35 quæ incipit Ex proximo, & refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Hora Canonice pag. mibi 283.*

1571. 30. Sept. — Prædicta fructuum amissio sequatur, tamen si aliquis Choro addictus non recitari omnibus locis Canonicis cum aliis præsentibus assistit, fructusque, & distributiones forte aliter assignatas, sola præsentia juxta Statuta, Consuetudines, Fundationem, vel alias sibi lueri fecisse præsentat: Item præter fructuum, & distributionum amissionem, item ille, qui primis sex Mensibus Officium non dixerit, nisi legitimum impedimentum ipsum excusaverit, grave peccatum intellegitur admisisse: Præsentia quoque, prædicta mensibus portiones, & qualicumque alia Beneficia, etiam nullum omnino servitium habentibus obtinentes, cum prædictis pariter conveniant: Quicumque denique Pensionem, fructus, aut alias res Ecclesiasticas, ut Clericus, percipit, modo prædicto ad direndum Officium parvum Beate MARTÆ Virginis sit obligatus, & Pensionum, fructuum, rerumque ipsarum amissioni obnoxius. *Etus V. apud eisd. ibid.*

1572. 25. Maji. — Excommunicationis poenam ipso facto incurrit Vir, sive Mulier, Sæcularis, vel Ecclesiasticus, etiam si Regularis Ordinis ille sit, qui Agnus Dei per Romanum Pontificem pro tempore existentem benedictos depingere, inscribere, minio notare, vel aurum, aut colorem illis imponere, aut quicumque aliud super inducere, vel depingi, aut minuari facere, huiusmodi venales proponere, seu tenere aufer. *Gregorius XIII. apud Cherubin, in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 2. quæ incipit Omni cæterè studio, §. 1. & refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Agnus Dei, pag. mibi 6.*
1572. 24. Jun. — Poenitentiarium potest institui ab Episcopo dumtaxat, quamvis de consuetudine debeant Præbende conferri ab Episcopo, & Capitulo. *Congreg. Concil. apud Corrad. in Prax. benef. lib. 2. cap. 4. num. 107. ubi etiam quod institutio Officii Poenitentiarum quandoque facienda, ad solum Episcopum pertinet, absque consensu Capituli, ex ead. Congreg. à florib. relata DD. ibid. tit. 1.*
1572. 3. Aug. — Pro litteris Absolutionum, & Dispensationum in foro Conscientie nihil omnino à quocumque accipi potest, quemadmodum Romæ observatur *Congreg. Episcop. apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Cap. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. num. 203. pag. mibi 220. nec non in Flesch. verb. Gratis nu. 1. ad XII.*
1573. 10. Febr. — Episcopus idoneus ad audiendas Confessiones approbet: quos vero aliis uti idoneos prævio examine admiserit, alio examine, atque approbatione non indigent, alioquin examen, & approbatio committatur Episcopo viciniori. *Congreg. Concil. in Boben. apud Falucc. in Compend. ad Constit. Canon. Jac. Pagnat. par. 1. tit. de Confessione, Confessoribus, pag. mibi 197.*
1573. 1. Mar. — Tres Constitutiones Pii V. quarum prima *Est Mendicantium* edita 1567. 17. Kal. Jun. — secunda *Est superna emanata* 1567. 17.

Kal. Sept. — tertia *Ad hoc* publicata 1571. 27. sept. ad terminos Iuris communis, & Concilii Tridentini reducitur *Gregor. XIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 9. qua incipit* In tanta, & referunt etiam Quaranta in *Sum. Bullar. verb. Privilegia Regularium*, pag. mihi 410. Cordeirus de *perf. Paroch. par. 1. de oblig. Cleric. tract. 1. quæst. 12. nom. 3.* & Barbosa de *potest. Episc. tom. 2. in fine*, pag. 59.

1574. 7. Ian. — Omnibus, & singulis Regni Siciliae ultra Pharam Incolis, & Habitatibus, & Locorum, Civitatum, & Terrarum Universitatibus liceat Censui iuxta Nicolai V. Constitutionem (de qua supra, 1402. 30. sept.) facere, emere, & vendere, eosque sic constitutos Censui, validos, & licitos, non autem generationis esse, perinde ac si litteræ Pii V. (de quibus supra, 1569. 19. Ian. & 1570. 10. Jun.) non emanassent, declaratur, & statuitur: illud addendo, ut in Censuum emptione, & venditione, prius unius, vel plurium rerum certarum super qua, vel quibus, Censui ipse constituitur expressè, & deinde si voluerint, omnium bonorum in genere mentio fiat, quemadmodum in censuibus contractibus hujusmodi in futurum in eo Regno celebrandis, & præteritis, in quibus fortè prius generalis, deinde specialis bonorum mentio facta est, quoad hoc in suo robore permanentibus, retineri, & quatenus opus sit, de novo introduci, & observari præcipitur: Præterea si qui abusus in contractibus prædictis faciendis intrepiderint, qui Constitutioni dicti Nicolai aliqua ex parte adversantur, vel facultatem reddimendi Censum, tam annualem, quam perpetuum aliquo modo restringant, abolerentur, *Gregor. XIII. in Constit. qua incipit* Quæ à Romanis, *apud Quaranta in Sum. Bullar. verb. Contractus censuales*, pag. mihi 211.

1574. 29. Ian. — Confessarii Regulares, qui Confessiones audiunt Regularium, tam Mulierum, quam

quàm Fratrum, non possunt ab Episcopi cogi ad examen ex Decreto Tridentini *sess. 23. cap. 15. de reform.* si tamen ad Confessiones audiendas deputati fuerint à Superioribus Regularibus. *Conc. Conc. in Restina apud Pasucc. in Conspectu ad Consultat. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Regularibus*, pag. mihi 303. ¶ Vide infra 1670. 21. Jun. ¶ Notandum, quod nullus potest audire Confessiones Fratrum, nisi sit à Superiore eorundem Fratrum approbatus cum Iurisdictionis concessione, prout DD. apud Barbo. in *Concil. loc. cit. num. 9.* ¶ Notandum secundò, quod Regulares itinerantes, absque licentia expressa Superiorum possunt apud quemcumque Sacerdotem confiteri, quia per licentiam itinerandi datur implicitè talis facultas, ut aliis comprobatur *Novar. in Sum. Bullar. par. 2. Comment. 35. num. 4. apud Bissum in Hieron. tom. 1. lit. A. n. 419. §. 16.*

1574. 17. Apr. — Excommunicationis lætæ sententiæ poenam incurrit Monachi Congregationis Casinensis, Dignitates extra dictum Ordinem requirentes, nec non complicæ, & fautores, *Gregor. XIII. apud Margar. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 205. qua incipit* Nihil in unaquaque.

1575. 15. Ian. — Abbatissæ, & Priorissæ Monasterii sub cura Congregationis Casinensis existentiæ, ad annum, vel biennium tantum, & non ultra in dictis administrationibus permanere, sub Excommunicationis majoris poena decernit *Gregorius XIII. apud eundem ibid. Constit. 206. qua incipit* Cum sicut.

1575. 12. Jun. — Excommunicationis poenam, super qua à nemine, nisi à Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo) absolutiois beneficium possit impetrari, ipso facto incurrit Abbatissæ, Abbates, & alii Monasteriorum utriusque sexus Superiores, qui in Monasteria, Domos, & Loca sua Mulieres præteritè licentiarum, & facultatum ingredi faciunt, vel permittunt. *Gregor.*

vius XIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 28. quæ incipit Ubi gratiæ, & referant etiam Margarit. in Bullar. Casuan. tom. 1. Constit. 208. Quaranta in Sum. Bullar. verb. Monasteria Monialium, pag. mihi 344. Aican. Tamburin. de Jur. Abbatissar. disp. 21. quæstio 1. num. 4. Balbosa de potest. Episc. tom. 2. in fine, pag. 61. Mathæuz. in Offic. Cur. Reg. tom. 1. cap. 13. num. 29. & Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. in fine, pag. mihi 395.

1575. 7. Oct. — Non erigatur novum Monialium. — Monasterium, nisi in loco ad sine Presbyteri Sæculares, aut Regulares apti, & idonei ad earum audiendas Confessiones, vel Monasterium habeat, unde sustentare possit Confessarium exterum ad hunc effectum. Congreg. Concil. in American. apud Patuceo, in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 82.

1576. 27. Mat. — Excommunicationis lætæ sententiæ poenam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolvi possint, eo ipso incurrunt Provinciales, Correctores locales, & quivis Religiosi Ordinis Minorum, qui Visitatoribus, aut aliis Officialibus cujusvis Regionis, aut Nationis à Correctore generali pro visitandis Provinciis missis resistere, aut se opponere audent. Gregorius XIII. in Constit. 2. quæ incipit Ex Pastoralis, apud Peyrin. de Privileg. Regular. pag. mihi 219. ubi pag. 337, num. 1. cap. 7. ait, quod hoc est in viridi obervantia, & restat casum cujusdam Provincialis, qui declaratus fuit excommunicatus ob hujusmodi resistantiam, anno 1532. 10. Sept.

1576. 10. Maji. — Cùm sufficiat communicare in ultima Dominica Jubilæi, poterit Confessarius absolvere in prædicta Dominica à retervatis. Gregorius XIII. apud Nicol. in Floscul. verb. Jubilæum, numer. 3. ubi etiam quædam ita servæ communis usus, & prævis Urbis, & Orbis, volente, & approbante Pontifice: consuetudo verò est optima legum interceptus. 1576.

1576. 22. Sept. — Confessores in vim Privilegiorum Cruciatæ Sanctæ eligendi, neminem ab incursum, & lapsu in hæresim absolvere possint. Gregorius XIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 37. quæ incipit Officii nostri, §. 2.

1576. 23. Sept. — Parochi tempore Pestis ministrent omnino Parochianis peste infectis Sacramenta Baptismi, & Pœnitentiæ per alios, si hæc tentantur resistere, idque pro communitate eorundem Parochianorum. Congreg. Episc. in rescripto ad D. Carelum Borromæum apud Patuceo, in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Residentia, pag. mihi 354.

1577. 17. Jun. — Potest Episcopus sub pœna Excommunicationis præcipere Ludi Magistro, ut suos Discipulos mittat ad addiscendam Doctrinam Christianam in Ecclesia, prout Nuncio Apostolico Venetiarum scripsit Congreg. Concil. in Trevisian. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 6. num. 9. pag. mihi 239.

1577. 12. Jul. — Monialibus Regularibus subjectis deputentur Confessarii extraordinarii, etiam qui ejusdem Ordinis non sunt Regulares. Congreg. Episcopar. in Neapolitana, apud Patuceo, in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Pignatel. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 95. ¶ Vide tamen infra, 1622. 5. Febr. ¶ Notandum, quod extraordinarius Confessarius Divinæ gloriæ, & animarum salutis zelo, & amore ardens, antequam ad Monasterium sibi assignatum accedat, cùm Monialium Vicario ager, ut obstacula, & impedimenta, quæ ibi sunt, ab eo cognoscat; non tamen ei se intinam, & familiarem indicabit, nec Confessario ordinario, ut ait Aicanus Tamburinus de Jur. Abbatissar. disp. 16. quæstio 9. num. 1.

1577. 17. Dec. — Excommunicationis lætæ sententiæ poenam incurrunt qui in locis Sedi Apostolicæ subjectis aliter exterum mixtari audent. Gregorius XIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 49. quæ

que incipit Ex incumbenti, §. 2.

1577. 18. Dec. — Omnes, & singuli Sedi Apostolice subiecti, qui cuiusvis generis frumenta, blada, & legumina, atque animalia quæcunque extra Statum Ecclesiasticum extrahere, & alportare audent, seu præsumunt, Excommunicationis latae sententiae poenam incurrunt. *Gregorius XIII. apud eund. ibid. Constit. 40. qua incipit Volentes, §. 1.*
1578. 14. Jul. — A' Censuris fulminatis per Bullam Censæ non potest Episcopus absolvere, licet sint occulta. *Congreg. Episcoporum in Cæm. apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Can. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. num. 45. pag. mihi 176.*
1579. 2. Jan. — Ubi Religiosorum frequentia ad Monialium Regularibus subiectarum fuerit scandalosa, Episcopus faciat Decretum, quo nullus præter earum Confessarium, aut Capellanum, nec non ipsarum ordinarios Superiores, seu Visitatores, accedat. *Congreg. Concil. in Ariminens. apud Pafucee, in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Monialibus, pag. 87.*
1579. 23. Apr. — Rectorii Presbytero Collegii Angliæ in Urbe pro tempore existentis conceditur, ut per se, vel Confessarium idoneum, quem duxerit eligendum, singulos Alumnos à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, Interdicti, aliique sententis, & Censuris, ac poenis Ecclesiasticis, quas ipsi pro tempore quomodolibet incurserint, & à quibusvis peccatis, excessibus, & delictis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam in casibus in litteris die Censæ Domini legis solitis, contentis (conspirationis in personam, vel statum Romani Pontificis, falsitatis scripturarum, & litterarum Apostolicarum, delationis armorum, vel aliorum prohibitorum ad partes Infidelium, injectionis manuum violentiarum in Prelatos dumtaxat exceptis) dispensare liberè, & licitè valeat. *Gregorius XIII. apud Cherubim, in Bullar. tom. 110. 2. Consilij. 53. qua incipit Quoniam, §. 17.*

¶ Vi-

¶ Vide infra, 1604. 7. Decembr.

1579. 13. Aug. — Si vacatio Præbende Pœnitentiarum contingat in Menis Apostolico, aut alias eiset reservata, vel affecta, electio etiam Personæ Pœnitentiarum spectat ad Papam. *Congreg. Concil. apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Can. lib. 5. tit. 38. de pœnit. Grægorij, num. 15. pag. mihi 167.*
1580. 30. Sept. — Qui prosequitur aliquam suam præfensionem per viam lustritæ, a secessere id facere non ex odio, vel rancore, credi debet, & admitti ad Sacramenta. *Congreg. Episcoporum in Alexana, apud eund. in Fliscul. verb. Odium, num. 1.*
1581. 16. Mar. — Non potest Concilium Provinciale dare facultatem Pœnitenti subdito Episcopi Suffraganei eligendi Confessarium non approbatum ab ipso Suffraganeo. *Congregat. Episcoporum apud Quaranta in Sum. Bullar. verb. Concilium Provinciales, pag. mihi 185. num. 13.*
1581. 26. Apr. — Abbates proprium, & separatim Territorium, ac Iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, possunt approbare Confessarios etiam pro Secularibus, tam Subditis, quam confluentibus, sicuti cæteri locorum Ordinarii. *Congreg. Episcoporum in Cæm. apud Nicol. in Fliscul. verb. Abbas, num. 8. ac etiam in Lucubr. tom. 2. Can. lib. 5. tit. 38. de pœnit. & remiss. nu. 10. vers. Limita tamen primo, pag. mihi 162. ubi aliz duæ posteriores Decisiones ejusdem Congregationis, quarum prima in Neocaesaren. 1595. 24. Jan. & altera in Nullini Martij 1630. 20. Aug. & refert etiam Bissus in Hierurg. tom. 1. lit. A. num. 11. §. 2. ex Castropol. part. 4. tract. 23. punct. 17. §. 3. num. 1. & 2. Gobat in expovim. Theolog. tract. 7. num. 47. & 56. Mend. in Epistom. verb. Approbatio, num. 1. & habentur etiam tres Decisiones Rotales in Calaguriana Jurisdictionis 1604. 26. Jun. coram Ortemberg. & 1611. 6. Jun. ac 1615. 22. Maji coram Ubaldo, quas citat Aican. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 2. disp. 6. questio 11. numer. 2. & refert per extensum.*

in fine

- in fine 3. tom. de off. 26. 29. & 30.
1581. 3. Nov. — Regulares ad audiendas Confessiones approbati, non sunt cogendi ad emendam cartam, seu tabellam Casuum reservatorum. *Congreg. Episcoporum, in Sacramentali, apud Nicol. in Plofcol. verb. Casus reservati, num. 18.*
1581. 23. Dec. — Prælati, sive Sæculares, sive Regulares, quibus cura monialium incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi monasteria Monialium ita uti possint, si id faciant in casibus necessariis, alioquin si contrafecerint, qui dignitas Pontificalis fuerint, pro tertia vice ipso facto absque alia declaratione excommunicati existant, Regulares verò Excommunicationi similiter subiaceant. *Gregorius XIII. apud Cherubin in Bullarum. 2. part. Constit. 28. que incipit Dubiis, §. 2. & referunt etiam Margarit. in Bullar. Casibus, tom. 1. Constit. 217. Quaranta in Sum. Bullar. verb. Monasteria Monialium, pag. 342. Barbosa de presb. Episc. tom. 2. in fine, pag. 62. Monacel. in Formular. leg. presb. par. 1. in fine, pag. 556.*
1582. 3. Apr. — Presbyteris Societatis IESU prepositum generalem, vel eius subordinatos illius Superiores de eius licentia designandis, & ab Ordinibus locorum approbatis, vel approbandis, etiam si Magisteria, vel Doctoratus, aut aliis gradibus insigniti non sint, Litteras Sacre Poenitentiarie Apostolicæ petiendi, Confessionibusque Fidelium ad ipsos recurrentium auditis, & impositis salutaribus in illis expressis, vel de iure infligendis poenitentia, absolvendi, ac in foro Conscientiæ quæcumque sibi verbo, vel scriptis commissas absolutiones, dispensationes, & poenitentiarum injunctiones excipiendi, & exequendi licentia, & facultas conceditur. *Gregorius XIII. apud Cherubin in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 75. que incipit Exponi, §. 1.*
1582. 26. Jun. — Confessarius ex ignorantia, vel levitate Sigillum frangens, privetur in perpetuum fa-

- rum facultate audiendi Confessiones, & suspendatur ad tempus à Divinis. *Congreg. Episcoporum, apud Nicol. in Plofcol. verb. Confessarius, numerus 19. ac etiam in Lucebant, tom. 2. Cas. lib. 5. tit. 32. de penit. & remiss. num. 17. pag. mibi 164.* ¶ Notandum primò, quod dicitur Sigillum ex eo quod ficitur, & que in litteris sigillo munitis continentur, non possunt legi, vel manifestari aliis absque fractione sigilli, ita non possunt ea manifestari, quæ occasione Sacramentalis Confessionis cognita sunt, ut habet d. Nicol. in dd. Lucebant. *ibid. num. 18.* ¶ Notandum secundò, quod sigillum Confessionis est de Jure Divino, naturæ, & positivo, ut habet Nicol. *ibid. num. 19.* & Bissus in *Waruzg. tom. 2. lit. 5. num. 146.* ¶ Notandum tertio, quod in violatione Sigilli Confessionis non datur peccata materia, ut est ferè communis apud Castropal. *par. 4. tract. 23. punct. 19. §. 1. num. 12.* apud Bissum *ibid. n. 146. §. 23.* ¶ Notandum quartò quod oblitisci ideo debet Confessarius audita in Confessione, memor illius sententiæ, illud, quod per Confessionem factum fuit, quatenus illud, quod usque: ¶ Confessarius igitur omnino linguam continere, quia ex eorum imprudenti loquæ citate lepiissime gravissima oriuntur scandala: & Casum referunt Ludovicus Bail. in *examina. Confessar. 1. part. in fine*, ac Baptista Corrad. *respons. 1. par. qu. 332.* de quodam Mârito, qui interfecit uxorem, quia quidam Confessarius in Italia dixerat coram quibusdam, primam Mulierem, ejus Confessionem exceperat, fuisse adulteram, ut habet Bissus. *ibid. §. 25.*
1582. 5. Jul. — Prælatus Episcopo inferiori in ea parte Diocesis, quæ Jurisdictioni suæ subiecta est, habet facultatem reservandi sibi aliquot Casus, quemadmodum Ordinarius licet in suis Diocesis, si tamen habeat Jurisdictionem quasi Episcopalem in eo loco, & nulli Diocetano ipse subdit, nec ejus Subditi. *Congreg. Concil. in Firman. apud Nicol. in Plofcol. verb. Casus reservati, num. 5. necnon in Lucu-*

Lucebat, tom. 2. *Can. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. n.*

139. *verf. VIII. an autem, pag. mihi 197.*

1581. 23. Aug. — si Delictum, ex quo provenit Irregularitas, eſſet publicum, & actus, quo incurritur, occultus, veluti ſi publice excommunicatus, vel notorie fornicatus occulte exercitaſſet actum Ordinis, Episcopus non poſſet diſpenſare: quod ſi Delictum occultum eſſet, actus vero, ex quo Irregularitas incurritur, publicus, tunc bene Reum obſolveret, ut reſpondit *Congreg. Concil. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. ſum. 3. num. 30.*

1582. 23. Nov. — Si Subditus nominatim excommunicatus tranſiret ad aliam Dioceſim, Ordinarius, in cujus Dioceſi permanet, debet prohibere, ne cum aliis convaleſcat. *Congreg. Episcoporum. in Trepian. apud eund. par. 3. in practud. nu. 58. pag. mihi 19.*

1583. 23. Nov. — In abſolutione excommunicati non eſt imponenda poenitentia Carceris, vel aliam nimis rigida, ſed pia, & factibilis, ut alii ad obedientiam in ſtuculis Adam, ſcilicet per amorem efficacius trahantur, quia fortis eſt ut morum dilectio. *Congreg. Episcoporum. in Lavinis. apud Nicol. in Lucebat. tom. 2. Can. lib. 5. tit. 39. de ſent. excomm. num. 47. pag. 176.* ¶ Notandum primo ex occasione poenitentia, quod Confessariorum per ſe loquendo ſub mortali tenetur coſtenti injungere poenitentiam, quia ut Sacerdos in re gravi agit contra Sacramentum, quod relinquit imperfectum, & mutilum, nimirum parte integrali deſtitutum: ut Judex, laici ſententia, non intelligit poenam: ut Medicus non praſcribit medicinam, ut habet Wigandus in *Tribun. Confessariorum. tract. 13. de Poenit. exam. 8. quaeſt. 3. pag. mihi 569.* ¶ Notandum ſecundo, quod non eſt opus angere, vel ſcrupulari Confessarium, ſed momento poenitentiam injungere, & abſolutionem dare vult, ſine ſua culpa non habeat diſtinctam ſingulorum peccatorum memoriam, quia in
longa

longa Confessione, praſertim generalis videtur im- poſſibile: & hinc ſufficit, quod recordetur majoris partis peccatorum & cognoscat ſtatum Poenitentis, ut ait idem Wigandus in *d. Tribun. tract. 1. exam. univ. quaeſt. 7. pag. 8.*

1584. 1. Dec. — Episcopus extra ſuam Dioceſim exiſtens non poſſet ſibi in Confessarium eligere Sacerdotem non ſubditum, & à proprio Ordinario non approbatum. *Gregorius XIII. apud Nicol. in Lucebat. tom. 2. lib. 5. tit. 38. num. 10.* ¶ Notandum, quod cum facultas data fuerit Episcopis, & Superioribus eligendi Confessarium, illam intelligendam eſſe datam nedum Legatis, aliſque Superioribus Episcopis, puta Metropolitanis, & Patriarchis, ſed etiam Cardinalibus, tradit *Fagnan. in cap. ne pra dilat. numer. 46. de poenit. & remiſſ. apud Petram in Commentar. ad Conſtit. Apoſtolic. tom. 1. Conſtit. univ. Joannis XV. ſeſſ. univ. num. 49. & ideo Diana ait 5. tract. 2. r. 10. quod Cardinales poſſunt eligere pro ſe, & Familia ſua Confessorem ſibi bene viſum, licet in praxi eligere ſoleant approbatum ab Ordinario. ¶ Vide infra 1609. 3. oct.*

1585. 5. Dec. — Omnes illi, qui ex condito ſtatuto tempore, & in loco convento Monomachiam commuſerint, etiam ſi nulli Patris, Socii ad id vocati fuerint, nec loci ſecuritas habita, nullave provocatoria littere, aut denunciationis Chartae praecceſſerint, Cenſuris, & poenis à Concilio contra Duellantes propoſitis teneantur, perinde ac ſi publico, & conſueto abuſu ſingulariter certamen inſiſſent: nec non poenitentes, mandantes, inſtigantes, auxilium, conſilium, vel fa- vorem dantes. *Gregorius XIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Conſtit. 78. qua incipit Ad tollendum.* S. 1.

1586. 9. Dec. — Facultate conceſſa Episcopis in Decreto Concilii Tridentini ſeſſ. 24. cap. 6. diſpenſandi in Irregularitatibus omnibus, & ſuſpenſionibus ex delicto occulto provenientibus, excepta

ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & aliis deductis ad forum contentiosum, uti non licet etiam inferioribus Jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus in locis sive Jurisdictionis. *Congreg. Concil. apud Matthæucc. in Offic. Cur. Reg. tom. 2. cap. 8. n. 21.*

1582. 15. Dec. — Monachis omnibus, Monialibusque, & Commis, ac Oblatis Congregationis Cadenensis conceditur potestas, & facultas abique culpa, atque peccato Carnes comedendi Conventualiter in Refectorio, in quo vigere solet observantia Regularis, cum lectione tamen, & silentio in illis Monasteriis dumtaxat, in quibus consuetudo est edendi Carnes. *Gregorius XIII. apud Magistrum in Bullar. Casinen. tom. 1. Caus. 220. qua vocatur Universitas.*

1583. 15. Sept. — Monasteria Monialium non sunt erigenda, nisi Ordinariis locorum contentiosibus, & nisi in iis dumtaxat locis, quæ muro munita sint, & in quibus adest Presbyterorum Sacellarium, vel Regularium copia ad audiendas eorum Confessiones, nisi in facultatibus haberent Moniales, ut Confessarium aliunde ascitum sustentare valerent. *Congreg. Concil. apud Alcan. Tamburinum. de Jur. Abbasfar. disputat. 21. questio 10. numer. 3.*

1583. 15. Sept. — Qui Puellam habitu Regulari induit, sive sit Superior, sive Confessarius, non ingrediatur Monasterium. *Congreg. Episcoporum. apud eundem. disputat. 4. questio 3. numer. 2. & refert etiam Pithecæ. in Compensat. ad Consulta. Canon. Jur. Pignoretel. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 95.*

1585. 23. Sept. — Si Monialium Confessarius ingrediatur Monasterium ad audiendam Confessionem Monialis infirmæ, Cella janua remaneat aperta, & ambæ Comitrices ad eandem Cella januam moventur, ita ut Confessarius ab eisdem commodè ceteri possit. *Congreg. Episcoporum. apud Alcan. Tamburinum. de Jur. Abbasfar. disputat. 24. questio 2. numer.*

numer. 3. & refertur etiam Barboia in *Concil. sess. 25. de Regul. & Monial. cap. 10. numer. 19. Nicol. in Lucubr. tom. 2. Can. lib. 3. tit. 1. n. 9. pag. mibi 80.*

1583. 15. Sept. — Monialium Confessarius non potest ingredi Claustrum, ut comitentur Medicos, aut Operarios: neque ut audiat Confessionem illius infirmæ, quæ potest accedere ad Sedem Confessionalem. *Congreg. Episcoporum. apud Gavanti. in Manuali, verb. Monialium Claustrum, minor. 38. & 39. & refertur etiam Nicol. loc. cit. nec non Matthæucc. in Offic. Cur. Reg. tom. 1. cap. 13. numer. 40.*

1583. 13. Sept. — Confessarius Monialium non potest Claustrum ingredi prætextu sepeliendæ Monialis, aut officium funerale præstandi. *Congreg. Episcoporum. apud Alcan. Tamburinum. de Jur. Abbasfar. disputat. 24. questio 5. n. 2. & refert Matthæucc. loc. cit. numer. 38.*

1583. 15. Sept. — Non potest Monialium Confessarius Claustrum ingredi ad benedicendum Monialium, & Monialium Cellas Sabbato Sancto, vel alio tempore. *Congreg. Episcoporum. apud d. Matthæucc. in d. Offic. Cur. Reg. loc. cit. n. 40.*

1583. 15. Sept. — Horti, & Prata Religiosorum Monasterii eorum contigui comprehenduntur in Constitutione Pii V. (de qua supra, 1566. 24. Qd.) ita ut Mulieres, si in eos ingressæ fuerint, absolutione indigeant. *Resolutorum refert Aldan. in Compensat. campo. resolut. lib. 3. tit. 5. n. 12. apud Barboia. in Concil. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 5. numer. 115.*

1584. 3. Apr. — Decretum Episcopi, in quo habetur, quod nullus Confessarius, etiam ab Ordinario approbatus, possit tempore Paschali Confessiones alicujus audire sine licentia proprii Curati, nullo modo est observandum, cum tatis valde faciat obligationi sive Penitens, deserendo Parochio fidem Confessionis auditæ à Persona approbata. *Congreg. Episcoporum.*

*Episcopi in Cremen. apud Palsucc. in Consens. ad
Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Regulari-
bus pag. mihi 304.*

1784. 3. Apr. — Si quis opinaretur, quod Confes-
siones Regularibus approbatis factæ, essent nullæ,
vel Confessorii suspecti, incidit in errorem conten-
tum in Extravag. Joan. XXII. incipiente *Vas
electivis*, prout *Congreg. Episcopar. in d. Cremen.
quod cund. lib. ¶* Vide idcirco infra Propositionem
damnata. 1690 7. Dec. la. 20.

1784. 15. Maji. — Decretum Concilii Tridentini
sess. 24. cap. 8. intelligendum est de Cathedralibus
tantum quoad institutionem Pœnitentiarii cum
unione Præbendæ proximè vacaturæ. *Congreg. Con-
cil. apud Conrad. in Prax. benefic. lib. 2. cap. 3. num.
102. ubi etiam quod dum dictum Concilium de Ca-
thedralibus loquitur, non ita dicendum est de Col-
legiatis; quod quidem si voluisset, expressisset;
sed non expressit, ergo noluit. cap. ad audientiam,
de Decim. cap. inter corporalia, de transit. Pra-
lat.*

1784. 18. Maji. — Peccant, qui omisso digniori,
eligunt dignum, ut notant omnes in cap. constitu-
tus, de appellat. apud Rotam in Teletana Canoniciatus
circa Sacrosanctissimo, *relata in par. 1. decis. recent. de-
cis. 65. num. 8.* & cum in tali casu violeatur iustitia
distributiva, ideo tenebuntur digniori damnum re-
sarcire, quod inde illatum illi fuit, *Sylv. in verb.
restitutio 3. quest. ult. vers. secundò, cum aliis ibid.*

1784. 5. Sept. — Singulares Personæ Capitulum
& Conventuum, quæ Juramenta illicita, impos-
sibilia, damnosa, vel Ecclesiasticæ libertati, aut
Decretis Concilii Tridentini obviantia exigere
contenderint, Excommunicationis sententia in-
notandæ ipso, à qua non nisi à Romano Pon-
tificè pro tempore existente, absolutionis benefi-
cium possunt obtinere. *Gregorius XIII. apud Cheru-
bin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 93. quæ incipit In-
ter Apostolicas, §. 3. & refert etiam Quaranta in
Sum.*

sum. Bullar. verb. Juramentum, pag. mihi 290.

1784. 2. Oct. — Pœnitentiarius delegare non potest
suam auctoritatem, & ideo nequit subdituræ
alium in audiendis Confessionibus. *Congregat. Epis-
copar. in Regien. apud Gavanti in Manuali. verb. Pœ-
nitentiarius, numer. 20. & refert etiam Barboia in
Concil. sess. 24. cap. 8. num. 25. de Pœnitentia, ac
de pecc. Episc. par. 3. allegat. 55. num. 10. nec non
de Canon. & Dignit. cap. 26. num. 18. ex ratione,
quia Delegatus, maxime ad unum ministerium,
subdelegare non potest, nisi hoc illi expressè de-
mandetur, ex cap. ult. §. ceterum, de offic. deleg.*

1784. 7. Dec. — Omnes & quicumque, Anima-
lia, Iumenta, aliaque res, & bona in Statu Ec-
clesiastico sitipientes, abducetes, & furto sub-
trahentes, ementes quoque, permutantes, recipi-
entes, penes se habentes, & retinentes, Excom-
municationis majoris latæ sententiæ pœnam ipso
facto incurrunr, à qua nullus ab alio, quàm à Ro-
mano Pontifice, aut de ejus specialis mandato,
præterquam in mortis articulo constitutus, facti-
que, vel mandata dictorum Animalium restitu-
tione, vel satisfactione, absolutionis beneficium
valeat obtinere. *Gregorius XIII. apud Cherubin. in
Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 98. quæ incipit Non sine
gravi, §. 1.*

1785. 7. Mar. — Quoniam spectat ad Examinato-
rum conscientiam iustitia Examinis, est nihilomi-
nus Offitium Vicarii videre bene, quod nulla fiat
injuria Regularibus quoad Confessiones, & quod
non approbentur ignorantès, quia sicuti ex primo
capite patiuntur damnum, & dedecus Religio-
nes, sic ex secundo caventur detrimentum Anima-
bus. *Congregat. Concil. in Camerinen. apud Palsucc.
in Consens. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par.
2. tit. de Regularibus pag. mihi 304. ¶* Notandum
primò quod Confessarius agnoscens, vel debens
agnoscere se omnino insufficientem audiendis Con-
fessionibus, peccat, quando examini se exponit

& quando petit, vel accipit literas patentes Episcopi, vel alio modo acceptat iustificacionem, ut ait Campioni in *Infructu, pro Confessariis* par. 1. cap. 1. num. 2. ¶ Notandum secundo, quod Confessarius peccat toties, quoties advertens se omnino insufficientem, non adhibet debitam diligentiam, ut per studium competens fiat sufficiens, prout dicit idem *locus citatus*. ¶ Notandum tertio, quod qui studiosè quærit ignorantem, & stupidum Confessarium, peccat graviter, illi confitendo, ut habet Wigandus in *Tribunali Confessarij*, tract. 1. exam. ult. Quæro 7. pag. 100. 7.

1585. 2. Maji — Omnibus, & quibuscunque Personis Professionem Regularem in Congregatione Clericorum Regularium S. Majoris, & de Somaiche emissuris, in ipso Professionis emissionis die conceditur, ut aliquem dicit Congregationis Presbyterum possint sibi eligere in Confessorem, qui ipso, Confessione eorum audita, à quibusvis Excommunicationis, & aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & poenis à jure, vel ab homine latis, & in quibus infortescerent, & declarati, ac publicati forent, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, & in Bulla die Cœne Domini legi soliti contentis, factâ prius debita satisfactione, & sine alicujus præjudicio, semel tantum, in puncta salutari poenitentia, absolvere possint. Sixtus P. apud Cherubin in *Bullar. Rom. sen. 2. Causa 4. que incipit Equum*, §. 4. ¶ Vide tamen infra, 1604. 7. Dec. ¶ Quoad infortescerent notandum primo, quod ille intelligitur infortescens in Censuris, qui animo pertinaci, & indurato, seu in contemptum Clavium, quia scilicet noluit obedire, seu se subicere Clavibus, perseverat in Censura per annum, cap. cum bona, de stat. & qualis, & hinc annalis infortescerentia in Censura lata extra causam hæreticis, reddit infortescerentem suspectum de hæresi, ita ut contra eum per Inquisitorem procedi possit, per text. in cap. cum contumacia, de hæresi, in 6.

in 6. apud Paleuc. in *Compend. ad Censur. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis*, pag. 101. 160. ¶ Notandum secundo, quod Excommunicatus, ob contumaciam, si perseveraverit per annum in Excommunicatione, habetur pro convicto, & confessio super delicto, de quo est inquisitus, e. rursus, & c. quicumque 11. qu. 3. cap. nullus, de presump. cap. 1. ut lit. non confess. Gloss. in e. cum secundum, de hæresi, in 6. Farinacc. & Gonzal. apud Pellegri. in *Prax. Vicarior. par. 4. lect. 7. n. 23. pag. 101. 358. ubi etiam quod condemnari ideo potest etiam absens tanquam convictus, secundum Abb. & Goffred. ac Adden. ad Abb. ibid. citatos*. ¶ Notandum tertio, quod de Jure Canonico inducit infamiam omne peccatum mortale, in quo quis impoeniens persistit. Souza lib. 2. Apor. inquis. cap. 24. num. 4. apud Nicol. in *Lucubr. tom. 1. lib. 1. tit. 16. n. 5. pag. 101. 58.*

1585. 23. Maji — Parochus approbatus per Concursum censetur idoneus ad audiendas Confessiones etiam extra suam Parochialem, sed in ea tantum Civitate, & Loco, ubi sita est Parochialis, non autem passim per totam Diocesim. Congreg. Episcoporum apud Nicol. in *Florent. Parochus*, num. 7. ¶ Referantur etiam Bullæ in *Hierony. tom. 1. lit. A. num. 4. 9. §. XL. ex Barchola de esse Paroch. cap. 1. n. 3. ac etiam Engel. in *Manuali Paroch. par. 3. cap. 2. num. 6. ubi ipse excipit consuetudinem*. ¶ Notandum primo, quod Beneficium Parochiale obtinentes, eo ipso ad audiendas Confessiones approbati censentur: post dimissum autem beneficium non potest amplius Parochus absque nova approbatione accipere Confessiones, nec etiam ceteri sufficienter idoneus, & approbatus ad illas audiendas tempore subleat, ut resolvunt DD. apud Barbo. in *Censur. sess. 23. cap. 1. §. num. 17. & 21.* ¶ Notandum secundo, quod Confessarii, etiam Parochi in suorum Subditorum juramentis, seu votis nequeunt in neutro foro dispensare, ut volunt DD.*

apud d. Barbof. de potest. Episc. par. 2. allegat. 26. num. 16. ¶ Notandum tertio, quod non potest Parochus prohibere suis Parochianis, ne tali Sacerdoti ab Ordinario approbato confiteantur, nisi aliud habeat confuetudo, vel approbatio sit data cum conditione consensu proprii Parochi, prout habet Nicol. in Flesul. verb. Parochus, num. 11. ex Bonac de Sacramen. disput. 5. quest. 5. sect. 2. punct. 4. nu. 35.

1585. 24. Jun. — In Jubilæo à Paschate ad Pentecosten non imponuntur sejunia, prout in hujusmodi Bulla, quam edidit Sixtus V. apud Bissum in Hierurg. tom. 1. litt. I. num. 227. §. 6. ubi tom. 2. litt. R. num. 95. §. VII. ait, quod in Jubilæo Romano non requiritur Communio Eucharistica, ut omnes, etiam incapaces Communionis, possint tantum thesaurum adipisci, ex Quintanad. tom. 1. in append. tract. 8. dub. 8. num. 3. ¶ Notandum primo, quod qui committit reservatum sub ipse obtinendi abolitionem virtute Jubilæi, potest verè absolvi, ut cum Cardinali Bellarmino tenet Altoz. in Alphab. mor. verb. Indulgentia, sect. 4. num. 28. ¶ Notandum secundo, quod quis transiitio tempore Jubilæi absolvi possit ab aliquo reservato casu, quem ex oblivione in facta Confessione omisisset, quia ab illo factum indirectè erat absolutus, Bonac in Theolog. moral. tom. 2. tract. 26. lect. 53. ¶ Notandum tertio, quod pro Monialibus tempore Jubilæi sunt peculiariter approbandi Confessarii, ut aperte asserit Lanuſca in Theatre Regular. verb. Jubilæum, num. 2. debet tamen Ordinarius plures Confessarios hoc tempore pro Monialibus approbare, quia ceterum ipsæ non gauderent privilegio eligendi hunc, vel illum, nec Episcopus potest illas ad unicum Confessarium astringere, cum non possit restringere gratias, & indulgentias Pontificis, ut ait Bissus in d. Hierurg. tom. 1. litt. I. num. 227. §. IX.

1585. 30. Nov. — Omnibus, & singulis Abbatibus Congregationis Casinensis, etiam ab Archiepiscopo-

piscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis ad id examinari, & approbati non fuerint, conceditur, ut Christianidelum quorumvis utriusque sexus, tam Laicorum, quam Clericorum ad eos sponte quandocunque accedentium, Confessiones diligenter audire, nec non ipsos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, & excessibus, si id humiliter petierint, quemadmodum alii Catholici Sacerdotes Confessarii examinari, ut præfertur, & approbati possunt, abolere, & pro commisis, & erratis pœnitentiam salutarem ipsis injungere valeant. Sixtus V. apud Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 224. qua incipit Universis ¶ Vide infra 1670. 21. Jun.

1586. 14. Jan. — Congregationi Visitationis Apostolicæ conceditur facultas absolventi omnes, & quascunque Perionas à Censuris in Bulla die Cœnæ Domini legi solita reservatis, exceptis casibus gravioribus, ut Hæreticos, transportationis armorum ad Infideles, & similibus, Sixtus V. in Confessione, petente Cardinali Senonensi eisdem Congregationis Præsidente, apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Cap. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. num. 43. ver. IV. Notandum pag. mibi 175. ubi etiam quod dicta Congregatio hac facultate usque ad hodiernum diem semper usa est.

1586. 28. Jan. — Singuli Capuccinorum Superiores, Provinciales, Ministri Domorum, Guardiani, Vicarii, seu Præsides aliquem Fratrum Minorum de Observantia post emissam Professionem sine licentia Apostolica recipientes, nec non Fratres ipsi de Observantia, qui sine dicta licentia eosdem Capuccinos se transferentes recipiunt, Excommunicationis sententiam eo ipso incurunt. Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 20. qua incipit Pro ea, §. 5.

1586. 18. Mar. — Non videtur bonum præcipere Confessariis, ut cogant Pœnitentes recitare in principio Confessionis *Enter nosse, Ave Maria, Credo,*

Credo, & decem Præcepta, nam sine necessitate non sunt imponenda onera duriora. *Congregat. Episcopos. in Jansenio apud Nicol. in Elscul. verb. Confessarius, num. 17.*

1586. 18. Mar. — Fides, sive Scheda Confessionis, etiam sanis dari debet, ubi solum est. *Congregat. Episcopos. in d. Jansenio, apud eund. ibid. numer. 28.* 376

1586. 25. Apr. — Religiosi Societatis JESU non tenentur in audiendis Confessionibus adhibere Superpellicum. *Congregat. Episcopos. apud Biffum in Hierung. tom. 2. litt. H. num. 2. §. 1. ex Gavan. in Manuali, verb. Confessarius, num. 35. ubi quod Regulares audiant Confessiones cum habitu Choralis, ex Concil. Provinc. Medulan. 5.* 377

1586. 22. Maji. — Excommunicatus, elapso anno à declaratione, citatur tanquam in suspensu de Fide, abique alia monitione præmissa. *Congreg. Episcopos. apud Nicol. in Elscul. verb. Excommunicatio, num. 20. ubi etiam quod si in Paschate absolutionem obtinuit, non potest dici infidelis, licet absolutus fuisse ad reincidentiam, & statim reincidenter, ex eod. Congregat. in Perisina.* 378

1586. 29. Jul. — Omnes, & singuli Eremitæ S. Romualdi Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis sub Regula S. Benedicti, Excommunicationis majoris penam, (à qua nullus præter Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo, absolutionis, beneficium impendere possit) eo ipso incurrunt, si ad alios quoscunque Ordines, etiam ad Sacrum Eremum ejusdem Camaldulensis Ordinis Aretinæ Diocesis, sine expresso consensu, & licentia à Majore pro tempore existente supradictæ Congregationis in scriptis petita, & obtenta, transire, & transire audeant. *Sixtus 7. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 35. que incipit Ea est, §. 2.* 379

1586. 13. Aug. — Confessarii Regulares ab Episcopo non approbati non possunt illorum Confessiones 380

fiones audire, qui servant in suis Monasteriis. *Congregat. Episcopos. apud Nicol. in Elscul. verb. Confessarius, num. 7. & antea recitit Peyrin. de Privileg. Regular. circa Constit. 1. Julii II. §. 15. num. 12. pag. mibi 28. ¶ Vile etiam infra, 1570. 21. Jun.*

1586. 4. Sept. — Capitulum Sede vacante non potest conferre Penitentiarium, licet collator sit communis. *Congregat. Concil. in Massiacensi, apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Can. lib. 3. tit. 28. de Vicar. Capitulum. num. 12. verb. Limitatur autem primo, pag. mibi 41. ¶ Notandum, quod Penitentiarium potest resignari, sicut alia Præbenda, etiam in favorem alterius, dummodo habeat qualitates requisitas, ut resoluunt Salaz. in libel. de Institut. Canoniar. Penitentiar. §. 5. Ceval. commun. contra commun. qu. 297. num. 485. apud Barbol. de potest. Episc. par. 3. alleg. 55. num. 34.* 381

1586. 5. Sept. — Presbyteris Congregationis Oratorii S. Philippi Neri ubicunque existentibus in Urbe à Vicario in Spiritualibus generali, seu extra eam ab Ordinariis locorum ad Confessiones audiendas quemodolibet approbatis, eorumque singulis conceditur, ut per petros futuris temporibus omnium, & singulorum Christianissimum Confessiones audire, illique auditis, eos à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque quibusvis Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & penis quavis occasione, vel causa quemodolibet latis, & per eos incurtis, nec non ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, vel in posterum reservandis, exceptis tamen in litteris dicte Cene Domini legi consuetis absolvi, ac pro commisis penitentiam salutarem eis injungere, nec non Vota quæcunque ultra marina Visitationis liminum Beatorum Petri ac Pauli Apostolorum de Urbe, & S. Jacobi in Compostella, Castitarique, & Religionis Votis dimitta- 382

rat exceptis in alia poenitentia, vel pietatis opera commutare possint: ac etiam qui ex eis in praevio examine ad Confessiones audiendas in ipsa Urbe à dicto Vicario approbati fuerint, extra eandem Urbem absque alio examine, de licentia tamen Ordinariorum locorum, in iusto, & facultatibus huiusmodi uti, ac potiri liberè, & licitè valeant. *Sixtus V. apud Margar. in Bullar. Caspen. tom. 2. Constit. 565. qua incipit Decet, & refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Confessor. pag. mibi 192. ubi quoad ultimam partem dictae Constitutionis habet, quod licet decreto Concilii Tridentini sess. 13. cap. 15. caveatur, ne quis absque proprio Dicoctanorum examine audeat Confessiones audire; si tamen huiusmodi Privilegium fuerit, ut proponitur, à Sede Apostolica concessum, utique omnino est observandum, quamvis nullam derogationem, aut mentionem Concilii Tridentini contineat, ex Congregat. Concil. ¶ Vide tamen infra quoad absolutionem à reſervatis, 1601. 9. Jan. & 1602. 26. Nov. ac 1604. 7. Dec. nec non 1628. 1. 2. Nov. & denique 1690. 21. Jun.*

1586. 30. Sept. — Referendaris utriusque Signaturæ conceditur, ut aliquem idoneum Presbyterum Seculare, vel cuiusvis Ordinis Regularem ab Ordinario approbatum in suum possint eligere Confessorem, qui omnium peccatorum semel in vita, & in mortis articulo plenariam remissionem, & indulgentiam eis Sacra Communionem restituta concedere possit. *Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 41. qua incipit Quemadmodum, §. 10.*

1586. 21. Oct. — Damnantur, & reprobandantur omnes, & quicumque contractus, conventiones, & pactiones, per quos, seu quas caveatur Personis pecunias, animalia, aut quilibet alias res Societatis nomine tradentibus, ut etiam si fortuito casu quamlibet facturam, damnum, aut amissionem sequi contingat, fors ipsa, seu capitale semper saluum

lum sit, & integrum à Socio recipiente restituatur, sive ut de certa quantitate, vel summa in singulos annos, aut menses durante Societate respondeatur. *Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 45. qua incipit Detestabilis, & refertur etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Contractus ad caput saluum, pag. mibi 207. & Campioni in Illustrat. pro Confessor. par. 2. cap. 29. num. 25.*

1586. 21. Oct. — Prædicti contractus, conventiones, & pactiones, usurarii, & illiciti censeri debent; atque non liceat eis, qui pecunias, vel animalia, aut alias res in Societatem tradent, de certo lucro, ut præfertur, percipiendi inter se pacisci, & concordare; neque etiam, sive ad certum, sive ad incertum lucrum convenerint, Socios, qui ea recipient, ac sortem, seu capitale saluum, & integrum, ubi illud casu fortuito perierit, vel amissum erit, reddendum quovis pacto, aut promissione sibi obligare. *Sixtus V. apud eod. ibid.*

1586. 21. Oct. — Ne autem de cetero Societates incedant sub huiusmodi pactis, & conditionibus, quæ usurariam pravitatem sapiunt, interdicitur, & prohibetur, sed potius cuncti noverint, Societates huiusmodi, cum in posterum unus pecuniam, animalia, aut alias res, & bona, alter vero operam vel industriam conferat, purè, sincerè, & bona fide, sicut decet, iustis, & æquis conditionibus, & pactis, secundum juris dispositionem, ac sine ulla prorsus fraude, palliatione, aut usurariæ pravitatis labe, aut suspitione incedenda, seu contrahendas esse, ita ut non ad certam summam, aut quantitatem ab omni periculo, & damno, ut præfertur, immunem lucri nomine persequendam, neque ad capitale, si casu fortuito perit, restituendum Socius accipiens teneatur. *Sixtus V. apud eod. ibid.*

1586. 21. Oct. — Si verò finita Societate, ipsum capitale extat, ei, qui illud in Societatem commiserit, restituatur, nisi Socio recipienti fuerit communicatum, aut alter inter ipsos Contrahentes su-

per eo legitime conventum sit: lidem præterea, Contractantes, fructus, expensis, & damna in commune conferant, & præter æquum, & iustum fuerit, sibi communicent, atque dividant. *Sicutus V. apud eod. ibid.*

1586. 21. Oct. — Si qui ergo contractus, conventiones, & pactiones in futurum contra huiusmodi prohibitionem de facto initi fuerint, nulla ex eis tanquam per hanc Constitutionem damnatis, & reprobatas, etiamsi juramento, aut in forma Camere Apostolicæ, vel aliâ quomodolibet roborati fuerint, obligatio civilis, aut naturalis oriatur, nullaque actio realis, aut personalis, nec Iudicis officium, neque aliud quodecumque jus cuiquam competat, neque quoad sortem, seu capitale integrum recuperandum, quod casu fortuito perierit, aut amissum erit, neque quoad certas summas, & quantitates in singulis annos, aut menses, lucri socialis nomine promissas. *Sicutus V. apud eod. ibid.*

1586. 21. Oct. — Si qui verò in posterum sub prædictis conditionibus, & pactis contrahere temerè præsumpserint, aut præteritum similitum contractuum, conventionum, & pactionum Societatis nomine initorum, qui hucusque durant, ad exactationem dictæ sortis, seu capitalis, sive illius pretii, & valoris, postquam illud in toto, vel in parte casu fortuito perierit, aut amissum sit, aut certæ summa, vel quantitatis annuæ, aut mensuræ sibi promissæ in futurum procedere ausi fuerint, universi, & singuli in penam contra manifestos Usurarios, & Fræneratores à Sacris Canonibus, & Conciliis generalibus latis, & promulgatis eo ipso incurrant, & contra illos uti manifestos Usurarios, & Fræneratores viâ Iuris, aliisque opportunis remediis procedi possit, & debeat. *Sicutus V. apud eod. ibid.*

1587. 28. Ian. — Licet Episcopo adversus eos, qui temporibus ab Ecclesia statutis ad Coofessionis, & Eucha-

Eucharistiæ Sacramenta negligunt accedere, & penas cap. Omnes utriusque Sexus, de panit. & re-
missa, contemnunt, etiam ad Excommunicationem
procedere, nisi fortè de proprii Sacerdotis consilio
ex rationabili causa ab huiusmodi perceptione
ad longius tempus duxerit abstinendum: & potest
pro huiusmodi excommunicatorum emendationem
elemosynas injungere alicui pio Locorū applican-
das: non tamen expedit, ut sibi reservet talium ab-
solutioem, antequam eos excommunicet. *Congreg.
Concil. apud Nicol. in Lænetat. tom. 2. Can. lib. 5.
tit. 38. de Panit. & Remiss. num. 2. pag. milio 161. &
referit etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2.
tit. 13. form. 1. num. 17. pag. 42.*

1587. 9. Apr. — Regulatium Superiores non possunt
absolvere Subditos suos ab Excommunicatione,
in quam inciderunt ex accessu ad Monachium
Monasteria sine licentia Episcopi sibi huiusmodi
absolutionem reservantis, nisi Regulares sint ita
Privilegiati, ut non possint excommunicari. *Congreg.
Episcoporum apud Peyrin. de Privileg. Regular. circa
Constit. 6. Pii V. §. 10. num. 37. pag. milio 203. ex Qua-
ranta in Sum. Bullar. verb. Monasteria Monachum,
pag. folio 453. milio autem 450. & ex Suarez tom. 4. de
Relig. tract. 2. lib. 1. cap. 10. num. 27. & referunt et-
iam Barbosa de potest. Episc. allegat. 102. num. 73. et
Alcan. Tamburin. de jur. Abbatisser. disp. 25. qua-
estio 9. num. 1.*

1587. 21. Apr. — Pœnitentiarius tenetor integras au-
dite Confessiones, non autem solos Casus reservatos,
ut resolvit *Congregatio Concil. apud Gavant. in
Manuali Episcoporum, verb. Pœnitentiarius, num.
23.* Notandum primò, quod Canonicus Pœni-
tentiarius habendus est pro præfenti in Choro, dum
audit Confessiones in Ecclesia, sive in Confessio-
nario, sive extra, non autem pro tempore, quo
residet in Confessionario, nec audit Confessiones,
aliis in Choro Divina celebrantibus, prout *Congreg.
Concil. apud Covrad. in Prax. dispens. Apostolicis, lib. 5.
cap. 6.*

cap. 6. num. 18. ¶ Notandum secundò, quod Penitentiarius non solum censetur præsens in Choro, & non potest privari Distributionibus quotidianis, quando Confessiones audit, sed etiam censetur præsens Processionibus, & Exequiis Defunctorum, quæ eo tempore fiunt, quo ipse audit Confessiones, sed non sufficit, quod sit in Confessionario, nisi realiter ipse Confessiones audiat, ut ead. Congreg. apud eund. *ibid.* ¶ Notandum tertio, quod Penitentiarius non potest recusare Confessiones audire illorum Parochianorum, ubi sunt Penitentiarium, volentium eis confiteri sua peccata, & si renuerit audire Confessiones, potest ab Episcopo puniri, & privari, ut ex Garz. de Benefic. par. 5. cap. 4. num. 117. & seq. tenet Corrad. *ibid.* num. 19.

1587. 21. Apr. — Penitentiarius non debet in manu tenere virgam, seu bacchetam, sicut in Urbe, præcipue in Locis, ubi hoc non est in usu. *Decisum in Aduen.* referunt Garzias de Benefic. par. 5. cap. 4. num. 117. Ugolin. de offic. Episcopi cap. 33. n. 6. Salazar in lib. de institut. Canonice. Penitentiar. §. 7. apud Barthol. de process. Episcopi. par. 3. allegat. 55. num. 29.

1587. 11. Maji. — Singuli Presbyteri Sæculares, & cuiusvis Ordinis Regulares, ad hoc electi à Gubernatoribus, & Administratoribus, seu Deputatis Hospitalis Mendicorum de Urbe, & ab eisdem Urbis Vicario approbati, singulos Pauperes, Ministris, & seruites præfati Hospitalis à quibuscunque Excommunicationis, etiam majoris, Suspensionis, & Interdicti, aliique Ecclesiasticis, sententis, Censuris, & poenis à Jure, vel ab homine latis, quibus innodati fuerunt, nec non quibuscunque eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam talibus, de quibus Sedes Apostolica merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam Ordinariis locorum, quàm etiam Sedi Apostolicæ quomodolibet reservatis, non tamen in iudicio deductis, neque contentis in litteris dic. Co-

na Do-

nae Domini legi solitis, tanquam in ingressu Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo profus excepto, in mortis articulo, Confessione eorum diligenter audita, in foro tantum Conscientiæ absolvere, in puncta inde eis pro modo culpæ, suo arbitrio, poenitentia salutari, liberè, & licitè valeant. *Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 57. quæ incipit Quamvis, §. 7. Vide infra, 1604. 7. Dec.*

1587. 8. Iun. — Ordinis Mendicantium Religiosos semel ab uno Episcopo ad Confessiones Fidelium audiendas approbatos prævio examine, ab eodem Episcopo amplius non esse examinandos, sed tantum ab eius Successore declarat *Congregat. Episcoporum, & Regular. apud Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 2. Constit. 566. quæ incipit Lecto.*

1587. 13. Aug. — Abolutionem à censuris, & poenis, ac Irregularitatibus propter crimen Confidentie Beneficialis in Regno Gallie quomodolibet incursum, pro tempore existentis Sædis Apostolicæ Nuncio, nec non Avenionensi Legato, cum facultate etiam alios subdelegandi committit, & mandat *Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 61. quæ incipit Pastoralis, §. 8.*

1587. 17. Sept. — Recipientes pecunias pro Dimissiois, Simoniam non committunt, sed aliud delictum putabile. *Congregat. Episcoporum. in Lariens. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 3. tit. 1. form. 22. num. 11. pag. milii 99.*

1587. 3. Oct. — Extrahentes, aut quoquo modo amovescentes Libros, & alia existentia in Bibliothecis Fratrum Minorum de Observantia Ordinis S. Francisci, Excommunicationis late sententia poenam ipso facto sine alia declaratione incurrunt, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, possunt absolvi, & nisi prius satisfacto omni damno dictarum Bibliothecarum. *Sixtus V. apud Cherubin. in Bullar. tom. 2. Constit. 67. quæ incipit Cum sicut, §. 2.*

I

1587.

1587. 13. Nov. — Abbas potest Monachos excommunicare respectu tantum Fori Poenitentialis, non autem contentiosi, *Burr. in c. cum contingat, num. 13. vers. quidam sunt homines, Abb. num. 29. vers. quod tamen, num. 33. vers. quarta conclusio, apud Rotum in Casaravugliana Exemptionis coram Orano, decis. recent. par. 1. decis. 15. n. 13.*
1588. 4. Febr. — Uniones facte Penitentiario dicuntur facte auctoritate Concilii Tridentini: unde non comprehenduntur sub regula revocatoria Unionum, *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Florent. verb. Unio, numer. 6. Et in Lucubrat. tom. 2. Can. lib. 5. tit. 38. de venit. & remiss. num. 12. pag. milia 164. & refert etiam Corrad. in Pract. benevol. lib. 2. cap. 5. num. 27.*
1588. 1. Jul. — Congregationis Clericorum Regularium Minorum Presbyteri ab ipsius Congregationis Praeposito Generali, vel alio Superiore ac ab Ordinatio loci approbati, & de licentia ipsius Generalis, seu Praepositi Domus, in qua pro tempore habitaverint, quorumcumque Christianissimum Confessiones audire, illosque a quibusvis peccatis, excommunicatis, & criminibus, non tamen Sedi Apostolicae quomodolibet reservatis, absolvere possunt, *Sacros. V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 82. qua incipit Sacrae Religionis, §. 9.*
1588. 1. Sept. — Homidium casuale, vel ad sui defensionem committens sine aliqua culpa, non incurrit Irregularitatem, quia Tridentinum, *sess. 14. de reform. cap. 7. intelligi debet, cum adest aliqua culpa, Congreg. Concil. apud Nicol. in Florent. verb. Irregularitas, num. 3.*
1588. 8. Nov. — Parochus Secularis audiens Confessiones tenetur deferre Superpellicium, & Stolum, *Congreg. Episcoporum, apud Gavant. in Manuali, verb. Parochorum munera, in addit. num. 3. & refert etiam Biffus in Hibern. tom. 2. lit. II. num. 451. ex Barboia de paroch. Parochi, cap. 19. n. 60. Vide etiam infra, 1594. 10. Jan.*

1588. 17. Nov. — Pacem cum alio facere nemo compellatur, cum sufficiat in foro Conscientiae injuriam remittere, *Congregat. Episcoporum, in Cajetana, apud Nicol. in Florent. verb. Pax, num. 2.*
1588. 6. Dec. — Licet Ordinarius, & setim Inquisitor procedere possit contra eum, qui sine licentia, vel causa legitima veicitur eibus vetitis, diebus ab Ecclesia prohibitis, eo quod reddatur suspectus de Lutheranismio, neuter tamen procedere debet contra non jejunantes, sed id soli Foro Penitentiali relinquere, cum multa sint causae, quae Rufficos praesertim exculare possunt a jejunio, *Congregat. Episcoporum, in Mariana, apud eund. in Lucubrat. tom. 2. Can. lib. 3. tit. 46. num. 7. ubi tom. 1. lib. 1. tit. 2. num. 52. pag. milia 12. ad, quod Jejunium quatuor Temporum, & Vigiliarum obligat sub mortali, quia ita Jejuniorum legem in talibus interpretata est consuetudo: & ideo dicitur, quod consuetudo est optima legum interpres, l. maxime, ff. de legib. Notandum, quod ad hoc, ut concedatur caro diebus prohibitis, sufficit verbum Venientis arbitrio Confessariorum, dummodo fiat obique icandalo, maxime vero si causa sit evidens, *Paqualig. de Jejun. qu. 387. 389. Et 399. apud Puteuc. in Compens. ad Consulti. Gavanti. in Pagnatel. par. 2. tit. de 5. Ritibus, pag. milia 272. ad 5.**
1588. 6. Dec. — Tollendus est cum omni diligentia, & Pastoralis sollicitudine Gentilitatis abusus, quod feminae in funere suorum Liberorum, Parentum, aut Maritorum, capillos velant, non tamen imponenda pena Excommunicationis, *Congreg. Episcoporum, in d. Mariana, & antica in Hispaniam, 1587. 20. Apr. apud Nicol. in Florent. verb. Sepultura, numer. 19.*
1589. 18. Jan. — Pro absolutione ab Excommunicatione, a Juramento praesertim ad est, etiam agendi, Episcopus nihil solvi permittat, praeter decimam partem aurei pro Notario, *Congregat. Concil. in Messanen. apud Montecel. in Formular. leg. pract. l. 2. part. 2.*

part. 2. tit. 15. form. 3. numer. 12. ad IX. pag. mibi
218.

1589. 18. Jan. — Confessariis Monasteriorum, aut
408 aliis quibuscunque licentiam ingrediendi Claustra
tam Episcopus non concedat, nisi in casibus neces-
sariis. *Congreg. Concil. in d. Messanae. apud eund. ibid.
ad XI.*

1589. 20. Maji. — Omnibus, & singulis Abbatibus,
409 Prioribus, Abbatissis, Priorissis, Praepositis,
Plebanis, Curatibus, Archipresbyteris,
Praepositis, Commentariis, Rectoribus,
& aliis quibuscunque Personis Ecclesiasticis, Saecularibus,
& quorumvis Ordinum, etiam Militarium Regularibus
in Regno Neapolitano, ac praefectis in Provincia Apru-
tina existentibus, sub Excommunicationis latae sententiae
pena, a qua nisi a Romano Pontifice pro tempore
existente, praeterquam in mortis articulo absolvi nequeant,
prohibetur, ne Bannitos, & Virum Grassatores in
Monasteria, Domos, Ecclesias, Capellas, Hospitalia,
aut quavis alia loca recipere, seu in eis occultare,
aut illis auxilium, consilium, favorem, seu victum,
aut vestitum, vel alia eis necessaria directe, vel
indirecte, quomodolibet praestare audeant, vel
praesumant. *Sicutus V. in Constit. quae incipit
Ex pont. apud Quarant. in sum. Bullar. verb. Ban-
nitorum fautores, pag. mibi 89.* ¶ Notandum, quod
Monachos Congregationis Casinensis, & eorum
Ministros a Centuris, & poenis propter Bannito-
rum receptionem, rerumque Monasterii submi-
nistrationem, metu factam, incurtendis, perpetuo
eximit *Gregorius XIII. apud Margarin. in Bullar.
Casinens. tom. 1. Constit. 215. quae incipit
Universis, edita 1580. 9. Sept.*

1589. 2. Jul. — In feneestris Confessionalibus con-
410 figurantur laminae ferreae, scilicet, cum minutis fo-
raminibus, è quibus nec ipsae Moniales cernere,
vel spectare quempiam, nec à quopiam ullo modo
cerni, aut spectari possint. *Congreg. Episc. & Regul.
in Nea-*

in Neapolitana & Salernitana, apud Quarant. in sum.
Bullar. verb. Monasteria Mentalium, pag. mibi 551.
num. 4.

1589. 2. Jul. — Praebyteris Confessariis ab Abba-
411 tibus, Prioribus, vel aliis Praefectis Monasterio-
rum statuatur aequa, & idonea elemosyna, sive
provisio, quae xre communi Monasterii persolvatur:
his autem viscerando munus quantumvis exigui
valoris, quae sibi cum Monialibus possint
intercedere, omnino interdicienda sit, sub poena
perpetuae suspensionis ab audiendis tam illarum,
quam quorumvis aliorum Confessionibus, in quam
ipso facto incurrant. *Congreg. Episc. & Regular. apud
eund. ibid. n. 11.* ¶ Notandum, quod si Confessarii
pro sine principali intendat stipendium, peccant
gravissimo Simoniae mentalis peccato toties, quo-
ries renovant hunc actum, ut habet Campioni in
Instruct. pro Confessariis, par. 1. cap. 1. num. 2.

1589. 2. Jul. — Omnino assignetur cuilibet Mona-
412 stero Confessarius extraordinarius, juxta Decretum
Sacri generalis Concilii Tridentini *sess. 25. cap.
10.* quem quavis Monialis a se teneatur, cui ri-
men liberum sit illi sua peccata confiteri, vel non
confiteri. *Congregat. Episcopat. & Regular. in d. Nea-
politana, & Salernitana, apud eund. ibid. num. 35.*
¶ Notandum, quod quando Confessarii Extraordi-
narii Mentalium Confessiones audiunt, Con-
fessarius Ordinarius ad Ecclesiam, & ad Mona-
sterium accedere non debet, ut inopertit Acanius
Tamburinus de Jur. Abbat. *lib. 1. cap. 16. questio 19.
num. 1. vers. Quando Confessarius, Lantica in Theat.
Regular. verb. Moniales, num. 7. relati à Monacel.
in Formular. leg. pract. part. 1. tit. 9. form. 3. 44.
num. 12.*

1590. 16. Apr. — Incidentes Pinus virides, vel
413 siccas, ligna erecta, vel prostrata, Juniperos, Spi-
nos, Quercus, Vepres, aliaque ligna in Pineto
Monasterii S. Vitalis de Ravenna existentia, in-
currunt penam Excommunicationis latae sententiae.

reservata Pape abolitione. *Sixtus V. apud Margarin. in Bullar. Gregor. tom. 2. Constit. 453. que incipit Quoniam.*

1590. 7. Maji. — Confessarius Monialium interdicitur, ne in Aedibus Monasterii, seu Domus, vel Monasterio, seu Domui Monialium, aut Sororum contiguus pernociet, aut alios pernociet faciant, vel alias secum retineant: neve extra tempora generalium Confessionum, quibus solum tantum Confessario refectioem diurnam accipere vix permittitur, & tunc demum videlicet cum sur habitatio, aut Virorum Domus, vel Monasterium, in quo degit, à Monialium, seu Sororum Monasterio, vel Domo nimis distat (nisi tamen, & eo casu contrarium specialiter constitutum sit) ibi nullo modo comedant, resiciantur, aut cibum intant. *Congreg. Episcoporum, & Regularium, apud Quiracum, in Sum. Bullar. verb. Monasteria Monialium, pag. m. di. 348. & referunt etiam Barbosa de pœnit. Episc. part. 3. allegat. 102. num. 72. ac Nicol. in Lactu. verb. 1002. Cas. lib. 2. tit. 1. num. 56. pag. 81.*

1590. 2. Jul. — Ubi non adiunt Monasteria Monachorum Cœnensium, vel sint posita extra mœnia, concedenda est Confessarius Monialium dictis Monachis in ipsarum Domuncula à mœnis Monasterii Monialium penitus disjuncta: Dicitur etiam Confessarii possunt pernocietare in dicta Domuncula, etiam in locis ubi adiunt Monasteria Cœnensia, si distent, vel sint in Civitate, & Montales extra muros. *Congreg. Episcoporum, & Regularium, apud Margarin. in Bullar. Gregor. tom. 1. Constit. 333. que incipit Illustrissimo.*

1591. 21. Maji. — Quilibet Confessarius, sive Secularis, sive Regularis, obtenta ab Ordinario speciali facultate, potest absolvere à peccato, & ab Excommunicatione in eam ex Abortu, licet antea Sixtus Quintus (in Constit. 87. que incipit Efframatam, data 1588. 28. Nov.) Sedi Apostolicæ hunc reservaverit Cælium. *Gregorius XIV. apud Cherubin.*

Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 2. Constit. 8. que incipit Sedes Apostolica, & refert etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Abortus, pag. 2. & 4.

1591. 4. Sept. — Pœnitentiarius, dum in Ecclesia sua Confessiones audit, non solum lucratur Distributiones, quæ dantur interstentibus in Choro, sed etiam quæ dantur pœnitentibus, & comitantibus Processiones, ac Exequiis Mortuorum, quæ sunt eo tempore, quo ipse audit Confessiones in Ecclesia. *Congregat. Episcoporum, apud Garz. de Benefic. part. 1. cap. 400. 155. & refert etiam Bonac. tom. 1. de Hor. Canon. disput. 2. quest. 1. par. 2. §. 1. num. 3.*

1592. 18. Febr. — Non potest imponi pœna Excommunicationis, vel alia gravis contra non audientes Missam in die festo, sed inducendi sunt suavioribus mediis, per exhortationes præcipue Concionatorum, & Confessorum. *Congregat. Episcoporum, in Vestiana, & antea in Offinensi, 1577. 12. Jul. apud Nicol. in Lacubrat. tom. 2. Cas. lib. 3. tit. 21. de celebrat. Missarum, num. 8. in fine, pag. mibi 131. ¶ Notandum, quod sub Sacro obligatorio se occupare in lectione alicujus Libri per modum studii, aut profane recreationis animi, est peccatum mortale, ut tenet Wiganus. in Tribus. Confessar. tract. 10. de celebrat. Fesur. Examinis, 5. Quare 11. Resp. 6. pag. mibi 433. ubi Resp. 7. ait, quod dum alia Missa conunde haberi potest, seu sine necessitate faciendo Confessionem Sacramentalem, præterit longam sub Missa obligatoria, hoc præceptum non impletur.*

1592. 17. Aug. — Constituantur, declarantur, & extenduntur Constitutiones Apostolicæ, & Concilium Tridentinum contra Pugnantes in Duello publicè, vel privatim, mittentisque, scribentes, aut divulgantes chartulas provocatorias, aut scripta, quæ dicuntur Manifesta, eorumque complices, & fautores, sub eisdem pœnis. *Glemon. VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 3. Constit. 11. que incipit Illius vices, §. 1. & 6. & refert etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Duellum, pag. mibi 218.*

1592. 25. Sept. — Omnes, & singuli quorumcumque Ordinum pro tempore Religiosi, sive Regulares in Regno Aragonum, Valentie, & Cataloniae, & tota Aragoniae Provincia existentes, Excommunicationis majoris latae sententiae poenam, eo ipso incurrunt, si Ordinem Fratrum Praedicatorum S. Dominici, illiusque Fratres qui pro tempore existent, molestare, inquietare, perturbare, aut quoquo modo impedire praesumant circa Praesidentiam, quam dicti Fratres S. Dominici habent ante antiquos Ordines Monachales, in omnibus actibus, & Processionibus publicis, vel privatis. *Clemens VIII. apud Cherubin. in d. Bullar. tom. 3. Constit. 13. qua incipit Inter cetera, §. 3.*
1592. 9. Nov. — Typographi, & Bibliopole, Sacra Biblia aliter quam juxta exemplaria Vaticana imprimere, vendere, venalia habere, aut aliam edere, vel evulgare praesumentes, Excommunicationis majoris sententiam, à qua nisi à Romano Pontifice, praeferquam in mortis articulo constituti absolvi non possunt, eo ipso incurrunt. *Clemens VIII. in Constit. qua incipit Cùm Sacrorum Bibliorum, in initio sacrae scripturae.*
1592. 22. Nov. — Possint Parochi per viam praecipui poenalis, non autem sub poena peccati mortalis obstringi ab Episcopo ad docendum Doctrinam Christianam. *Congregat. Episcoporum in Bergomen. apud Barbol. de potest. Parochi, par. 1. cap. 15. n. 3.*
1593. 10. Febr. — Revocanda prohibitio facta Confessario, ingrediendi Monasteria Monialium post serotinam pulsationem Siluratioms Anglicae, sine licentia Episcopi, cum sufficiat licentia generalis, prout Romae observatur. *Congregat. Episcoporum in Ferrariorum. apud Palsuce. in Compend. ad Canonic. Canon. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Monialibus pag. 201. n. 2.*
1593. 15. Febr. — Confessarius Monialium extraordinarius deputandus est in communi, non verò in particulari pro hac, vel illa Moniali. *Congregat. Episcoporum.*

- Episcopus apud Alcan. Tambur. de Jur. Abbatis. disp. 16. quaestio 1. nu. 6. & refert etiam Gavantus in Manuali, verb. Monialium cura spiritualis, num. 12.*
- ¶ Notandum, quod Confessarii Monialium aegre tesle praebere debent, nec ullo modo negotiis temporalibus se immicere, proculque à Collocatoriis, & Creatibus abire, nisi aliqua necessitas, quae bonum publicum totius Monasterii concernat, urgetet. ut ait Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 9. form. 3. n. 11.
1593. 17. Febr. — Confessarii Monialium singulis trienniti mutari debent. *Congregat. Episcoporum. Regular. apud Nicol. in Florent. verb. Monialis, n. 43. & refert etiam Donat. in Prax. Ber. Regul. tom. 4. tract. 13. qu. 18.*
1593. 15. Febr. — Si Theologus legat Theologiam Moralem, sive Casus Conscientiae, potest Episcopus cogere Clericos ad lectiones accedere: si vero legat materias speculativas communi omnium capri non accommodatas, coniverti poterit, si non accedat, quae non intelligit. *Congregat. Episcoporum in Fundana, apud eund. in Lucerna. to. 2. Cam. lib. 5. tit. 1. de Magist. n. 2. pag. miki 142.*
1593. 28. Febr. — Christiani, qui libros, & codices impios Thalmudicos, vanissimos Cabalisticos, atque alios nefarios continentis tacite, vel expresse hereses, vel errores contra Sacras veteris legis, & Testamenti Scripturas, vel blasphemias contra Deum, Ss. Trinitatem, JESUM Christum, cuiusque Sanctam Christianam Filium, ac Beatissimam ipsius Genitricem semper Virginem MARIAM, Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, Sanctos, &c. retinent, habent, legunt, edunt, imprimunt, describunt, vel exemplare adyhere, emere, vendere, donare, computare, aut aliis quomodolibet diffundere, vel alienare audent, Excommunicationis majoris latae sententiae poenam eo ipso incurrunt. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 20. qua*

20. *quæ incipit* Cdm Hebræorum, §. 6.

1593. 6. Mar. — Nemo ad Decanatum Congregationis Casinensis promoveri possit, qui doctrinæ congruentis adjuvamenta non habeat, Casinique saltem Conscientiæ egregie instructus non sit, de cuius sufficientia, & meritis, Visitatores (medio iuramento) fidem faciunt. *Clemens VIII. apud Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 145. quæ incipit* Communitum.
1593. 10. Mar. — Concessarii Regulares exempti sunt à Monasteriis, & Religionis oneribus pro eo tempore dumtaxat, quo Concessionibus excipiuntur. *Congregat. Episcopos. apud Barbol. in Concil. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 10. num. 15. ex Sel. in Select. Canon. cap. 3. numer. 16. & refert etiam Alcan. Tamburin. de Jur. Abbatissar. diffus. 16. questio 1. nu. 4. & refert etiam Donat. in Prax. Rer. Regular. tom. 4. tract. 1. 2. quæst. 25.*
1593. 16. Mar. — Iannæ Monasteriorum Monialium, quæ intervium pro usu Carruum, semper extra claudantur, Clavesque remaneant penes Concessarium, vel aliam Personam ab Episcopo deputatam. *Congregat. Episcopos. in Comen. apud Pateucc. in Compend. ad Consulti. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 92.*
1593. 29. Mar. — Concessarii Monialium Ordinaris inferioribus subiectarum, intelliguntur subiecti quoad licentias etiam Episcopo. *Congregat. Episcopos. in Spolitana, apud eund. ibid.*
1593. 29. Mar. — Placet prohibitio, ne Concessionibus extra Ecclesiam audiantur eorum, qui non sunt infirmi: sed aliquando ex rationabili causa dispensari debet. *Congregat. Episcopos. in Neapolitana, apud Nicol. in Florent. verb. Concessarius, numer. 24.*
1593. 21. Apr. — Monialium Concessarius debet tenere Clavem illius Cratis, quæ est in Ecclesia, & aperire eam solum occasione Concionis, vel alterius necessitatis non ab similibus. *Congregat. Episcopos. in*

per. in Neapolitana, apud eund. verb. Cratis, n. 1.

1593. 26. Apr. — Poterit Episcopus petmittere, quod ex duabus Clavibus pro Porta Claustræ, una remaneat penes Concessarium, altera penes Procuratorem Monasterii. *Congregat. Episcopos. in Proventiana, apud Pateucc. in Compend. ad Consulti. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 92.*
1593. 21. Maji — Fratres, Superiores, & Prælati Ordinis B. MARIE de Monte Carmelo, ad Personarum extra Religionem existentium instantiam aliquam ad dicti Ordinis Prælatras, gradus, honores, dignitates, administrationes, hinctiones, & officia promoventes, Excommunicationis lætæ sententiæ poenam incurrunt. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 23. quæ incipit* Quoniam, §. 3.
1593. 26. Maji — Regularium Superiores non possunt sibi reservare, nisi omnes, & solos, vel aliquos ex sequentibus undecim Casibus, quorum I. Veneficia, Incantationes, Sortilegia. = II. Apostasia à Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eod. pervenerit, ut extra septuaginta Monasterii, seu Conventus fiat egressus. = III. Nocturna, & furtiva è Monasterio, seu Conventu egressus, etiam non animo apostatandi facti. = IV. Proprietas contra votum Paupertatis, quæ sit peccatum mortale. = V. Juramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo. = VI. Procuratio, auxilium, seu consilium ad Abortum faciendum post animatum factum, etiam effectum non secuto. = VII. Falsificatio maris, aut Sigilli Officij Monasterii, aut Conventus. = VIII. Furtum de rebus Monasterii, seu Conventus. = IX. Lapsus Carnis voluntarius opere consummatus. = X. Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cuiusque Personæ. = XI. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertio Litterarum à Superioribus ad inferiores, & ab Inferioribus

rioribus ad Superiores. *Clemens VIII. apud Chetubin. in Bullar. Rom. tom. 4. post Constit. 28. Urbani VIII. & referunt etiam Margarit. in Bullar. Cusian. tom. 1. Constit. 216. Quaran. in Sum. Bullar. Gerb. Cusius reservari. pag. mibi 154. Peyrio. de Privileg. Regular. pag. 295. Billus in Hiesburg. tom. 2. litt. R. num. 189. Mattheucc. in Offic. Cur. Regal. tom. 1. cap. 23. num. 53. pag. mibi 250. Potell. in Exam. Ecclesiar. par. 4. cap. 5. de Ministr. & Cur. Regal. num. 3301. pag. 352. accertiam Murga in Tract. de Benefic. Eccles. 9. 2. n. 572. pag. mibi 199.*

1593. 26. Maji. — Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religiosis conservandæ, aut pro Concientie puritate reservandum fuerit, id non aliter fiat, quam generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia maturâ discussione, & consensu. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.*

1593. 26. Maji. — Non liceat Regularium Superioribus Confessiones Subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet Subditi sponte, ac proprio motu id ab eis petierint. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.*

1593. 26. Maji. — Regularium Superiores in singulis Domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro Subditorum numero majori, vel minori, sique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse imprimis Confessarius judicaverit. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.* ¶ Notandum, quod licet non sit necesse, ut Confessarius assignatis Superior tribuat facultatem absolvendæ à reservatis permanentem, & habitualiter, ut ostendit Castropal. par. 4. tract. 23. num. 14. §. 5. num. 8. est tamen indubitata, quod, si velit, possit dare hujusmodi facultatem, abique eo quod aliam licentiam debeant pro occasione nata à Superiore petere, prout Billus in Hiesburg. tom. 2. litt. P. n. 184. §. 22. n. 23.

1593. 26. Maji. — Tam Regularium Superiores, quam Confessarii, qui postea ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissimè, ne cã notitiã, quam de aliorum peccatis in Confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem, utantur. *Clemens VIII. apud eisd. ibid. & referunt etiam Bonac. tom. 1. de Sacram. Eucist. disp. 1. qu. 6. p. mibi 4. num. 2. nec non disp. 16. qu. 9. num. 1. in fine.* ¶ Notandum, quod frangit Sigillum Superior localis alicujus Monasterii, qui dicitur Generali, seu Provinciali, in ea Domo sepe postulari facultatem absolvendæ à peccatis reservatis, ut habet Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Cas. lib. 3. tit. 3. §. de panis. & remiss. n. 31. pag. mibi 167.

1593. 26. Maji. — Licet Regularium Superioribus determinare poenitentias graves quibusdam peccatis etiam non reservatis à Confessariis imponendas, quæ Subditos ab hujusmodi peccatis colligere possint. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.* ¶ Notandum primò, quod Confessarius ceteroquin debet imponere Poenitenti lætisfactionem proportionatam peccato, juxta vires Poenitentis, & secundum quod suggererit prudentia spiritus, ex Conc. Trident. sess. 14. cap. 8. ¶ Notandum secundo, quod pro peccatis occultis, quantumvis gravibus manifestam poenitentiam Confessarius non imponat, ex Rit. Rom. Quare nec Uxor, nec Filiofamilias imponantur Jejunia, vel poenitentia similes, ex quibus oriri possit suspicio peccatorum gravium, ut ait Campioni in Instr. Confessar. par. 1. cap. 7. n. 25. ¶ Notandum tertio, quod injunctam sibi poenitentiam studere Poenitens debet adimplere, quia tenetur ad illam sub mortali ex genere suo, prout habet Campioni loc. cit. cap. 8. num. 9.

1593. 29. Maji. — Amoventes, & subtrahentes ex Bibliothecis Ordinis Fratrum B. MARIE de Monte Carmelo Libros, & monumenta, sive impressa, sive manuscripta, Excommunicationis sententiæ ipso facto incurrent, à qua ab alio quam

quam à Romano Pontifice, nisi dumtaxat in mortis articulo, absolvi non possint, inijungent. *Clementis VIII. apud Cherybin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 24. que incipit Que ad tuenda. §. 1.*

1523. 9. Jun. — Dum Concilium Tridentinum. 443
sess. 24. cap. 8. de reform. mandat Episcopis institutionem officii Penitentiarie cum unione Præbendæ primò vacaturæ, consideravit effectuationem, & ideo hujusmodi facultas non coaluitur per erectionem, quæ non fuit sortita effectum: quare, ea non obstante, poterit ad novam erectionem devenire, ut per text. in l. 5. §. hæc verba, de vulg. & pupill. dicit Rota in O. con. Canonici Officii Penitentiarie, apud Corrad. in Prax. benefic. lib. 2. cap. 4. n. 125.
1523. 23. Aug. — Approbatio Confessoriorum potest inquiri ab Episcopo in eius prima Visitatione, non autem in alius Visitationibus. *Congregat. Episcoporum, apud Gavant. in Manuali, verb. Visitatio Episcopi, n. 37.*
1523. 20. Sept. — Si Abbatissa aliquid inveniat, cui per se ipsam non possit remedium præbere, id notificet Episcopo, vel Monasterii Confessorio. *Congregat. Episcoporum, in nova Mantis Flaconis, apud Paucenc. in Compend. ad Consult. Canon. Inter. Regnatel. par. 2. tit. de Montalibus, pag. miba 93.*
1523. 15. Nov. — Penitentiarie officii institutio, & electio Personæ, quoties opus fuerit pro exercendo tali officio, ad solum Episcopum spectat, ita ut Capitali consensu nunquam requiratur, cum hoc solus relinquatur Episcopi arbitrio. *Rota in Majoritico, Causatione coram Millino, & antea in Abulen. Canonici Officii Penitentiarie, 1589. 17. Apr. coram Mantica: apud Barbol. de potest. Episcopi, par. 3. alleg. 55. numer. 2. ubi dicitur DD. ¶ Notandum, quod deputare debet Episcopus in Penitentiarium, Magistrum, vel Doctorem, aut Licentiatum in Sacra Theologia, vel Jure Canonico, seu alias*

- alias qui aptior pro loci qualitate reperitur, ut ex Concilio Tridentino *sess. 24. cap. 8. de reform. tenent DD. apud d. Barbol. loc. cit. num. 4. qui num. 5. ait ex eodem Tridentino, & DD. citatis, quod in Canonico Penitentiarium requiritur ætas quadraginta annorum, seu alias, quando aptior pro loci qualitate non reperitur.*
1523. 21. Nov. — Non debet Episcopus imponere penam peccati mortalis contra Presbyteros, qui non docent Doctrinam Christianam: nec prohibere abolitionem ejus, qui non solvit penam incursum ex eo, quod amittit confiteri: sed procedere per præcepta contra solos Curatos, qui tenentur ad eam docendum. *Congregat. Episcoporum, in Bergomen. apud Nicol. in Floual, verb. Doctrina Christiana, num. 4.*
1524. 10. Jan. — Potest fieri Decretum, sed sine agjectione penarum, ut Confessarii Seculares adhibeant Coctam, & Stolum: Regulares verò solum Stolum. *Congregat. Episcoporum in Treanen. apud cund. ibid. verb. Confessarius, num. 18.*
1524. 27. Mar. — Licet ex consuetudine Ecclesiæ possit Canonicus in eadem Ecclesia obtinere Dignitatem, qui tamen obinet Canoniciatum, cui post Concilium inipsum est onus Penitentiarie, non potest vigore dictæ consuetudinis obtinere etiam Dignitatem in eadem Ecclesia, quia consuetudo est sibi de interpretanda, & quia nemo potest esse triplex in eadem Ecclesia. *Congregat. Concilii, apud Corrad. in Prax. benefic. lib. 2. cap. 6. numer. 39.*
1524. 13. Jun. — Censetur legitime, ac simpliciter approbatus ille Regularis, quem Examinatores, quod ipsi eum cognoverint, noluerint examine, adeoque non potest amplius sub illo Episcopo examinari. *Congregat. Concilii, apud Nicol. in Lacerbat. tom. 2. Cap. lib. 5. tit. 3. §. de peccat. & remiss. in. 10. vers. Et nota, pag. mibi 163.*
1524. 9. Aug. — Potest Episcopus cogere Confessarios 451

farios Seculares, ut intersit lectioni de Casibus
Conscientie. *Congregat. Episcopos, apud Gavant. in
Manuali, verb. Clerici conventus, num. 3.*

1594. 9. Aug. — Quin Pœnitentia salutaris in ali-
cuius excommunicati absolutione venerit imponen-
da, illa non debet esse pecuniaria, sed orationum,
jeiuniorum, visitandi Ecclesias, Peregrinatio-
nam, & his similia. *Congregat. Episcopos, in una
Civitatis Castellana, apud Nicol. in Lucubrat. tom.
2. Can. lib. 5. tit. 9. de sent. Excomm. num. 47. pag.
mibi 176.*

1594. 14. Aug. — Moniales Regularibus licet sub-
jectas alloquitur multo minus in Claustrum ingredi
nemo potest sine licentia etiam Episcopi, vel eius
Deputati, qui cum earum Vicario, seu Confessa-
rio licentias subscribat. *Congregat. Episcopos, apud
eund. in Etsul. verb. Monialis, n. 28.*

1584. 9. Sept. — Confratribus Archiconfraternita-
tis B. M. A. R. I. Æ de Suffragio in Orbe concedit-
ur, ut Confessorem sibi bene vitum, ab Ordina-
rio approbatum eligere licet, & liberè valeant,
qui audita eorum Confessione, eos à quibusvis
peccatis, criminibus, & excessibus, etiam quan-
tumvis enormibus, videlicet in casibus Sedi Apo-
stolicæ reservatis, exceptis contentis in literis in
die Coenæ Domini legitis, his in vita, & in
mortis articulo, in aliis verbò eadem Sedi non re-
servatis casibus quoties opportunum fuerit, absol-
vere, & pro eis salutarem pœnitentiam injungere
possit. *Clement. VIII. apud Cherubin. in Bullar.
Rom. tom. 3. consil. 29. qua incipit Ex debito, §. 8. ¶
Vide aliam ejusdem Pontificis Bullam infra pos-
itam, & editam 1604. 7. Dec.*

1594. 4. &c. — Non est permittendum, quod
Confessarius Claustrum ingrediatur ad effectum
aspergendi Aqua benedicta Cellas Monialium, sed
Abbatissa hoc fingatur officio. *Congregat. Episco-
pos, apud Paucoc. in Compend. ad Consulas. Cano-
nic. Jac. Siguanel. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 94.*

1595. 16. Febr. — Qui tempore Paschatis confite-
tur Pœnitentiario, satisfacit præcepto. *Congre-
gat. Concil. apud Gavant. in Manuali Episcopos. verb.
Pœnitentiarius, numer. 35. ¶ Notandum, quod
Pueri tenentur ad annum Confessionem (de qua in
cap. Omnis utriusq. de Pœnit. & Remiss.) quando ita
affectu fuerint usum rationis, ut bonum à malo
et distinguere valeant: cognoscere autem, utrum
Pueri tali rationis usu possint, spectabit ad pruden-
tem Confessarium, qui examinando illos, pote-
rit de eorum habilitate judicare: nam licet Pueri
perventi ad septimum annum censentur habere
perfectum rationis usum, experientia tamen docet
alios ante septennium, alios post, usum rationis
acquirere. *Castrupal. par. 4. tract. 23. par. 206. 2.
n. 1. quem citat Bissus in Hierurg. tom. 1. lit. C. n. 140.
§. 7.**

1595. 22. Febr. — Vicarius Apostolicus non potest
examinare Confessarios approbatos ab Episcopo.
*Congregat. Episcopos, in una Civitatis Castellana, apud
Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Can. lib. 5. tit. 38. num. 9.
ubi etiam quod multo minus Vicarius Generalis
Episcopi, ex ead. Congregat. in Reatina 1599. 8.
Jun.*

1595. 22. Febr. — Sanctorum Reliquiæ vendi non
possunt sine Simonia. *Congregat. Episcopos, in Aqu-
lana, apud eund. ibid. lib. 3. tit. 45. de Reliq. & ve-
ner. Sanctor. num. 4. pag. mibi 136. ¶ Notandum,
quod mortale, & sacrilegium committit, qui Re-
liquiam furatur, etiam devotionis prætextu, quia
devotio non dat jus ad nocendum, aut infrendum
injuriæ alteri. *Donatus tom. 1. par. 2. tr. 14. qu. 56.
num. 5. apud Potesit. in Exam. Ecclesiast. tom. 1. par. 2.
de 2. præ. Decal. cap. 6. num. 1521. pag. mibi 165. ubi
num. seq. ait, quod licet parvas materias excuset à
mortali, erit tamen mortale furtum minime par-
tis Sanctæ Spine, aut Crucis, ratione raritatis,
ex Diana par. 5. ref. 35.**

1595. 24. Jun. — Qui non confitentur, & non
com-

communicant in Palchate, non tamen sunt ipso iure interdicti, sed interdicendi sunt per sententiam: unde si ante declarationem moriuntur, non privantur Ecclesiastica Sepultura, dummodo obierint cum signis contritionis. *Congregat. Episcoporum in Casertana, apud Nicol. in Lucubratis, tom. 2. Cap. lib. 5. tit. 38. de Passis, & Remiss. num. 2. pag. mibi 161.*

1595. 31. Aug. — Presbyteri Græci Catholici possint in casu necessitatis Latinos absolvere: utantur autem forma absolutionis in generali Concilio Florentino præscripta, & postea, si voluerint, dicant orationem illam deprecativam, quam pro forma huiusmodi absolutionis dicere tantum confecerunt. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 34. quæ incipit Sanctissimus, §. 3. & refert etiam Quarant. in Sum. Bullar. verb. Græcorum Ritus, pag. mibi 261.* ¶ Notandum, quod est casus sufficientis necessitatis, evitandi occasionem dissensionis, & turbantiam unionis inter Latinos, & Ruthenos unitos, prout censuit *Congregat. de prop. Fide 1636. 1. Jun. apud Nicol. in Lucubratis, tom. 2. Cap. lib. 5. tit. 38. de Passis & remiss. in fine, pag. mibi 163.*

1595. 31. Aug. — Tollendus abusus, ubi est, ut Vir, atque Uxor simul & eodem tempore eidem Presbytero consecrantur. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.*

1595. 31. Aug. — Tolerandus est apud Græcos usus carniem die Sabbathi, ubi sine scandalo fieri potest in locis tamen ipsorum, & inter eos tantum. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.*

1595. 31. Aug. — Tolerandum quoque est, ut ad Ieiunium eodem die Sabbathi in Quadragesima, excepto uno Sabbato Sancto, ex antiqua traditione non teneantur, sed dumtaxat ad Abstinentiam. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.*

1595. 31. Aug. — In Ieiuniis biannualis, vel triannualis, vel aliis à Diocesanis, vel in Jubilæis à Sum-

Summo Romano Pontifice indictis. Dies Sabbathi in eis comprehensius, vel præscriptus, in alium diem pro Plebibus Græcis ab ipsis Diocesanis permittitur commutari. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.*

1595. 31. Aug. — Si ipsi Græci ad observationem Ieiuniorum, & Vigiliarum Latine Ecclesie induci possent, optimum esset, sed non cogantur, cum ipsi qualiter hebdomada, & feria quarta, & sexta jejurent. *Clemens VIII. apud eisd. ibid.*

1595. 31. Aug. — Græci exsistentes inter Latinos, dies Festos de præcepto Latine Ecclesie servare teneantur. *Clemens VIII. apud dd. Cherubin. & Quarant. ibidem.*

1595. 13. Oct. — Confessores Congregationis Clericorum Sæcularium in communi viventium sub invocatione S. MARIE de Luca, qui ab Ordinario approbati fuerint, Confessiones quorundamque ad eos accedentium quocumque anni tempore audire, & debitam illis penitentiam pro modo culpe injungere possint: Superiores autem ipsius Congregationis, per se, vel alium, seu alios ex ipsis jam approbatis, suos Subditos à Confessione in Casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non tamen contentis in litteris dic. Genæ Domini legi solitis absolvere possint, & etiam debitam illis penitentiam injungere. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. rom. 3. in Appendice, Constit. 5. quæ incipit Ex quo, §. 5. & 6.* ¶ Vide alteram istius Pontificis Bullam infra positam, & editam 1604. 7. Dec.

1596. 31. Maji. — Penitentiaris ante vacationem Præbendæ dicto officio unite, neque vocem in Capitulo, neque in Choro sedem sibi vendicare potest, minisque habendus interim est pro Canonico. *Congregat. Concil. apud Corrad. in Præf. benef. lib. 2. cap. 5. num. 32. ubi num. præc. dicitur, quod Penitentiaris tenetur suum officium exercere, ac inservire Penitentiarie, & Parochiale, quam obtinet, dimittere, etiam ante vacationem*

Præbende, *ex ead. Congregat.*

1596. 21. Maji. — Præbenda officio Pœnitentiarii univiersali (ut statuit Concilium Tridentinum, sess. 24. cap. 3. de reform.) debet esse integra, atque Canonica. *Congregat. Concil. apud Barbof. de Canon. & Dignit. cap. 26. num. 2. nec non de potest. Episc. par. 2. allet. 55. num. 3. ubi nu. 11. ait, quod collatio tamen Præbende unita ab illis fieri debet, ad quibus antea spectabat, ad DD. ibid. citat. & ex Sac. Congreg. ¶ Notandum, quod Pœnitentiarius, cui certæ Præbendæ est deputata, & unita, non potest optare, *Congregat. Concil. apud Corrad. in Fran. benef. lib. 2. cap. 5. nu. 24. ex Garz. de benef. par. 5. cap. 4. n. 132.**
1596. 22. Jun. — Non est imponenda poena Excommunicationis, vel aliarum Censurarum ipso facto Clericis venatoribus cum Canibus, Accipitribus, & similibus. *Congregat. Episcoporum in Potentiana, apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 24. pag. mihi 151.*
1596. 26. Jul. — Cùm Itali ex Italia recedunt ad morandum, seu inhabitandum in locis Hæreticorum, ubi tamen aliqua Ecclesia cum Parocho, seu Sacerdote Catholico existat, saltem singulis annis de eorum Sacramentali peccatorum Confessione, & Sanctissimæ Eucharistiæ perceptione per eos facta fidem, seu testimonium suis Ordinariis, vel Inquisitoribus in Italian transmittant. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 3. Constit. 32. quæ incipit Cùm sicut, §. 3. & 4. & refert etiam Aican. Tamburin. de Jur. Abbat. tit. 1. disp. 15. questio 7. n. 53.*
1596. 12. Oct. — Fratres Reformati Minores S. Francisci de Observantia servent Decretum superius positum, & editum 1593. 26. Maji circa reparationem Casuum. *Clemens VIII. apud d. Cherubin. in Bullar. tom. 3. Constit. 45. quæ incipit Pro inuncti, §. 5. ¶ Quoad prædicta, hæc Bulla extenditur ad Fratres itidem Reformatos Minores S. Francisci de Observantia, & similibus. *Congregat. Episcoporum in Potentiana, apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 24. pag. mihi 151.**

- Observantia Provinciarum Belgarum, Flandiarum videlicet, Sancti Andree, & Brabantie, ut habetur ibid. in alia ejusd. Pontificis Constitutione, §. 5.
1596. 24. Oct. — In Cathedrali nemo debet predicare, qui non sit Magister in Theologia. *Congregat. Episcoporum in Panormitana, apud Nicol. in Flescul. verb. Predicator, nu. 18. ¶ Notandum, quod non frangit Sigillum, sed peccat mortaliter, qui in aliquo loco amplo concionatur contra peccata, quæ se dicit in eo loco in Confessione audivisse, licet cum cathela, quia dat scandalum, & Confessionem reddit odiosam, prout Diana apud d. Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. n. 70. pag. mihi 168.*
1597. 18. Jan. — Confessarii tam Sæculares, quam Regulares possunt ab Episcopo successore denuo examinari. *Congregat. Episcoporum in Callien. & antea in Tolitana 1596. 21. Apr. apud d. Nicol. in d. Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de Pœnit. & Remiss. numer. 9. vers. Quod tamen, pag. mihi 162. prout de Parochis dixi in mea Collectione sub anno 1594. 3. Jan. n. 243.*
1597. 3. Febr. — Vicarius non potest esse Confessarius Monialium, quia Moniales de ipso non confiterent. *Congregat. Episcoporum in Mutinen. & antea in Sorana 1587. 23. Jul. apud Palæucc. in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Vignat. par. 2. tit. 1. de Monialibus, pag. mihi 96.*
1597. 28. Apr. — An quis teneatur confiteri peccata in ebrietate commissa, videatur Vincentius Casidius Ordinis Predicatorum disquisit. moral. disquisit. 22. artic. 27. dubi. 3. Sed ad hæc, remissive citatus à Rota in Hispanen. Voti coram Gyptio, Accis. rescat. par. 3. in annot. ad Decis. 28. n. 137.
1597. 13. Maji. — Ordinarius non potest prohibere Confessariis, ne audiant Confessiones eorum, qui per viam Justitiæ prosequuntur vindictam injuriæ sibi illatæ. *Congregat. Episcoporum apud Nicol. in Flescul. verb. Confessarius, numer. 10.*

Præbende, *ex ead. Congregat.*

1596. 21. Maji. — Præbenda officio Pœnitentiarii univiersali (ut statuit Concilium Tridentinum, sess. 24. cap. 3. de reform.) debet esse integra, atque Canonica. *Congregat. Concil. apud Barbof. de Canon. & Dignit. cap. 26. num. 2. nec non de potest. Episc. par. 2. alleg. 55. num. 3. ubi nu. 11. ait, quod collatio tamen Præbende unita ab illis fieri debet, ad quos antea spectabat, ad DD. ibid. citat. & ex Sac. Congreg. ¶ Notandum, quod Pœnitentiarius, cui certæ Præbendæ est deputata, & unita, non potest optare, *Congregat. Concil. apud Corrad. in Fran. benef. lib. 2. cap. 5. nu. 24. ex Garz. de benef. par. 5. cap. 4. n. 132.**
1596. 22. Jun. — Non est imponenda poena Excommunicationis, vel aliam Censuram ipso facto Clericis venatoribus cum Canibus, Accipitribus, & similibus. *Congregat. Episcoporum in Potentiana, apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 24. pag. mihi 151.*
1596. 26. Jul. — Cùm Itali ex Italia recedunt ad morandum, seu inhabitandum in locis Hæreticorum, ubi tamen aliqua Ecclesia cum Parocho, seu Sacerdote Catholico existat, saltem singulis annis de eorum Sacramentali peccatorum Confessione, & Sanctissimæ Eucharistiæ perceptione per eos facta fidem, seu testimonium suis Ordinariis, vel Inquisitoribus in Italian transmittant. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 3. Constit. 32. quæ incipit Cùm sicut, §. 3. & 4. & refert etiam Aican. Tamburin. de Jur. Abbat. tit. 1. disp. 15. questio 7. n. 53.*
1596. 12. Oct. — Fratres Reformati Minores S. Francisci de Observantia servent Decretum superius positum, & editum 1593. 26. Maji circa relevationem Casuum. *Clemens VIII. apud d. Cherubin. in Bullar. tom. 3. Constit. 45. quæ incipit Pro inuncti, §. 5. ¶ Quoad prædicta, hæc Bulla extenditur ad Fratres itidem Reformatos Minores S. Francisci de Obser-*

- Observantia Provinciarum Belgarum, Flandiarum videlicet, Sancti Andree, & Brabantie, ut habetur *ibid. in alia ejusd. Pontificis Constitutione, §. 5.*
1596. 24. Oct. — In Cathedrali nemo debet predicare, qui non sit Magister in Theologia. *Congregat. Episcoporum in Panormitana, apud Nicol. in Flescul. verb. Predicator, nu. 18. ¶ Notandum, quod non frangit Sigillum, sed peccat mortaliter, qui in aliquo loco amplo concionatur contra peccata, quæ se dicit in eo loco in Confessione audivisse, licet cum cathela, quia dat scandalum, & Confessionem reddit odiosam, prout Diana apud d. Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. n. 70. pag. mihi 168.*
1597. 18. Jan. — Confessarii tam Sæculares, quam Regulares possunt ab Episcopo successore denud examinari. *Congregat. Episcoporum in Callien. & antea in Tolitana 1596. 21. Apr. apud d. Nicol. in d. Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de Pœnit. & Remiss. numer. 9. vers. Quod tamen, pag. mihi 162. prout de Parochis dixi in mea Collectione sub anno 1594. 3. Jan. n. 243.*
1597. 3. Febr. — Vicarius non potest esse Confessarius Monialium, quia Moniales de ipso non confiterent. *Congregat. Episcoporum in Mutinen. & antea in Sorana 1587. 23. Jul. apud Palæucc. in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Vignat. par. 2. tit. 1. de Monialibus, pag. mihi 96.*
1597. 28. Apr. — An quis teneatur confiteri peccata in ebrietate commissa, videatur Vincentius Casidius Ordinis Predicatorum *disquisit. moral. disquisit. 22. artic. 27. dubi. 3. Sed ad hæc, remissive citatus à Rota in Hispanen. Voti coram Gyptio, Accis. rescat. par. 3. in annot. ad Decis. 28. n. 137.*
1597. 13. Maji. — Ordinarius non potest prohibere Confessariis, ne audiant Confessiones eorum, qui per viam Justitiæ prosequuntur vindictam injuriæ sibi illatæ. *Congregat. Episcoporum apud Nicol. in Flescul. verb. Confessarius, numer. 10.*

1598. 3. Mar. — Congregationes, quae jussu Episcopi ad Causas Conscientiae differendos habentur, obedienda sunt ab excoꝛcentibus curam Animarum, etiam in Parochialibus Hierosolymitanae Religionis. *Congregat. Concil. apud Barbol. in Concil. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 11. nu. 12. ex Sel. in selisti. Casan. cap. 71. n. 17. & cap. 112. n. 20. & refert etiam Gavanti. in Manuali Episcoporum. verb. Parochorum muliera, n. 32.*

1598. 19. Aug. — Inter duos Canonicos, qui sunt in servitio Episcopi (de quibus in mea Collectione de Canonicis sub anno 1620. 9. Sept. num. 455.) non potest esse Canonicus Penitentiarius. *Congregat. Episcoporum in Guardia. & auct. in Eugubina 1577. 8 Jul. in d. Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 4. n. 37. pag. mibi 87.*

1599. 9. Febr. — Omnes, & singuli Superiores, & Fratres quoruncunque Ordinum Mendicantium, qui Congregationem B. MARIAE Fulgentis, Cisterciensis Ordinis, ejuisque Monachos molestare, inquietare, aut quocunque modo impedire audebunt, aut praesument circa Praecedentiam in Processionibus, & aliis actibus publicis, Excommunicationis latae sententiae poenam, à qua non nisi per Romanum Pontificem tantum pro tempore existentem, praeterquam in mortis articulo constituti absolvi possunt, eo ipso absque alia declaratione incurrunt. *Clemens VIII. apud Cherubim. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 56. qua incipit Regis, §. 1.*

1599. 25. Jun. — Lectio Sacrae Scripturae, vel Causarum Conscientiae bis in Hebdomada praescriptis diebus in singulis Monasteriis & Conventibus quoruncunque Ordinum habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam sese utiliter exercent. *Clemens VIII. apud Cherubim. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. qua incipit Nullus, post Constit. 28. Urbanus VIII. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular.*

Regular. pag. mibi 292. §. 19.

1599. 6. Aug. — Facultas concedendi licentias ingressus in Claustrum reservatur Episcopo, & per eum non potest delegari, nisi Vicario Generali duntaxat, & per scripturam. *Congregat. Concil. in Senon. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 1. form. 3. num. 10. ubi notat cum hoc Decretum forte non viderit Aicanus Tamburinus de Jur. Abbatissar. disput. 25. questio 3. num. 4. erit excusandus, sed non sequendus, quia putat, posse Episcopum, aliumve Superiorem, hanc eandem facultatem Abbatissae, vel Confessariis delegare.*

1600. 21. Febr. — Abbatissae, seu Priorissae, & Monialibus de Domo Puellarum Dispersarum nuncupatorum in Urbe conceditur facultas providendi de Confessoribus idoneis, etiam Secularibus, ab Urbis Vicario approbandis, & ad nutum Fundatorum, Gubernatorum, & administratorum dicti Monasterii ponendis, & amovendis, qui ipsas Abbatissam, seu Priorissam, & Moniales, ac earum singulas in suis Confessionibus audire, & à peccatis, toties quoties opus fuerit, juncta inde eis pro modo culpa arbitrio suo poenitentia salutaris, absolvere valeant. *Clemens VIII. apud Cherubim. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 66. qua incipit Debitum, §. 14.*

1600. 22. Mar. — Examinatores, si in examinandis Confessoribus detenti, à Choro absint, pro illo tempore Distributiones quotidianas non amittunt. *Congregat. Episcoporum apud Barbol. in tract. de Cas. & Dignitat. cap. 25. n. 9.*

1600. 16. Oct. — Censura Ecclesiastica in appellatam pro lata relaxari, aut nulla declarari pro Judicem appellacionis non possit, nisi auditis partibus, & causa cognita, tuncque si constititerit eam iustam esse, ad Judicem, qui Excommunicavit, Appellans remittendus est, ut ab ipso juxta Sacros Canones beneficium Absolutionis, si humiliter petierit, debitamque emendationem praestiterit, obtineat.

neat: Si verò injustam esse clarè appareat, Superior Absolutionem impendat: Si dubitetur, honestius est, ut ad Excommunicatorem intra brevem, aliquem competentem terminum eidem præfigendum Absolvendus remittatur, licet etiam Superior hoc casu idipsum per se præstare jure possit. *Congreg. Episcoporum, apud Quaranta in Sum. Bullar. verb. Archiepiscopi auctoritas, pag. mihi 68.*

1600. 16. Oct. — Absolutio ad cautelam non nisi parè carità, & visis actis, cum dubitatur de veritate Excommunicationis ab homine prolata, vel à jure si occurrat dubium facti, vel probabile, dubium juris, concedenda erit, tuncque ad tempus breve cum reincidencia, & præstata per Excommunicatum cautione de stando juri, & parendo mandatis Ecclesiæ tantum: et si juxta formam à jure præscriptam apparebit quomodo ob manifestam offensam excommunicatum fuisse, debitam etiam satisfactionem præstare: & si ob contumaciam manifestam, expensis passim satisfacere, & cavere de judicio sisti coram Excommunicatore quis tenetur, priusquam ad cautelam absolvatur. *Congreg. Episcoporum, apud eundem, ibidem.*

1600. 5. Dec. — Clavis Clausuræ Monialium ad custodiendam januam à parte interiori per Abbatissam tenendam, debet fieri diversa ab exteriori, quam tenet Confessarius. *Congreg. Episcoporum, in Interdictana, apud Pasceute, in Compend. ad Consulti. Cornet. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 96.*

1600. 11. Dec. — Poenitentarius debet ad residentiam compelli, prout respondit *Congregatio Episcoporum in Spalaterna, apud Nicol. in Flocculis, verbo Poenitentia, num. 1.*

1600. 13. Dec. — Omnes, & singuli Religiosi, qui ex Insulis Philippinis nuncupatis, sive qualibet aliis Indiarum Occidentalium parte, in Iaponicas, ac alias illis proximis adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & Regiones proficisci, & transire aude-

audebunt, vel præsumunt, poenam incurunt Excommunicationis majoris, à qua non nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo absolvi possunt. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 74. qua incipit Onerosa, §. 7.*

1600. 29. Dec. — Excommunicationis late sententia, cujus absolutio Sedi tantum Apostolica reservatur, poenam incurunt Patres, & Fratres, sive Generalis sit, sive Consiliatores, sive Provincialis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, qui per se, vel per alios, directe, vel indirectè recipere Nolocentiorum dominium, aut jus ullum, aut quamlibet eorum administrationem, vestigalium, seu reddituum audebunt, vel præsumunt. *Clemens VIII. apud eundem, ibid. Constit. 75. qua incipit Superna, §. 16.*

1601. 1. Jan. — Monialium Confessarius non potest Clausuram ingredi ad Missam celebrandam, non obstantè qualibet contraria consuetudine. *Congregat. Episcoporum, in Bononiens. apud Nicol. in Floccul. verb. Clausura, num. 38. & ex eo Matthæucc. in Offic. Cur. Reg. tom. 1. cap. 13. num. 39.*

1601. 9. Jan. — Sacerdotibus omnibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, per universam Italiam extra Urbem degentibus, ad Confessiones audiendas probatis, quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, Militarum, aut Congregationum, etiam Societatis JESU, & generaliter quorumcumque aliarum, quovis nomine nuncupentur, præcipitur, ne quis eorum sub prætextu Privilegiorum, indulgentiarum, aut facultatum, generaliter, vel specificè, scripto, aut vivæ vocis oraculo, vel per communicationem à Sede Apostolica, vel ejus auctoritate, eorum Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, vel Societatibus, aut Archiepiscopatuibus Sæcularium, aut singularibus Personis, sub quibusvis tenoribus concessarum, vel confirmatarum, ab ullo ex Casibus clarè, vel dubiè in Bulla dicte Cœnæ Domini legi solita

folita contentis, vel aliis quomodocunque Sedi Apolitoica reservatis, aut in futurum in eadem Bulla, vel aliter reservandis, nec etiam à Casibus, quos Ordinarii locorum sibi reservant, & reservabunt, nullo casu, etiam necessitatis, vel impedimenti, nisi in mortis articulo, seu cum nova, vel specialiter Romani Pontificis pro tempore existentis, vel Ordinariorum, quoad Casus ab ipsis tantum reservatis, respective impetrata in scriptis licentia Ordinarius locorum exhibenda, absolutionis beneficium impendere de cætero audeat, vel præsumat, sed eam opus fuerit Pœnitentes ad Superiores, legitimosque Judices suos accedere consulat, sub pena contrasacientibus, tam Regularibus, quam Sæcularibus Excommunicationis, privationis officiorum & dignitatum, aut Beneficiorum, inhabilitatis item audiendi Confessiones, & ad quæcunque officia, Prælaturas, & Beneficia in posterum obtinenda ipso facto abique ulia alia declaratione incurrenda, super quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice, habitatio, dispensatio, absolutio, præterquam in mortis articulo, possit impetrari: Summus enim Pontifex (quatenus opus sit) facultates, & concessiones ipse in hac parte, uti casus, & irritas haberi de cætero vult, non obstantibus quibuscunque: Præterea noverint Pœnitentes absolutionem, si quam obtinebunt contra hujusmodi prohibitionem, esse nullam, nulliusque roboris, vel momenti: Et ne locorum Ordinarii, quibus jus hoc reservandorum Casuum competit, plurimum, quam opus sit, reservatione, Subditis, aut Confessariis in Animarum salute procuranda, cooperantibus, sint onerosi, monentur omnes, ut paucos, eoque tantam, quos ad Christianam disciplinam retinendam, Animarumque sibi creditarum salutem pro cupulis Diebus statu, & quantitate, necessarios reservandos esse judicaverint, reservent. *Congregat. Episcoporum, & Regular. de specialibus mandatis Clementis VIII. apud Quaranta in Sum. Bullar.*

lar. verb. Casus reservati, pag. mihi 163. & referunt etiam Barboia de pæf. Episc. part. 3. alleg. 50. num. 286. ac Cabrinus de Casib. reservat. in intro Operis, uti nro Matthæus, in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 5. num. 3. ac etiam Murga in Tract. de Benefic. Ecclesi. quæst. 2. num. 571. pag. mihi 198. & denique Donat. in Prax. Rev. Regular. tom. 2. part. 1. tract. 11. quæst. 17. num. 2. & Passerin. de elect. canon. cap. 2.6. nu. 57. ¶ Vide infra 1603. 26. Nov. & 1617. 7. Jan.

1601. 12. Jan. — Regulariter non sunt cogendi Cœnones ad audiendas Confessiones, nisi habeant Curam Animarum per turnum, vel iux præbendam annexam, & excepto Pœnitentiario. *Congregat. Episcoporum. in Antecessiana, apud Nicol. in Eloquel. verb. Cœnones, num. 28.*

1601. 16. Jan. — Non potest Episcopus cogere Presbyteros non Curatos ad Congregationem Casuum Conscientiæ. *Congregat. Episcoporum, apud Gavant. in Manuali, verb. Clerici Conventus, numer. 4.*

1601. 21. Jan. — Si Ordinarii dubitent, quod Regulares audiant Confessiones abique sua approbatione, cautè debent sine rumoribus Parentis ostensionem postulare. *Congregat. Episcoporum, & Regular. in Spoletana, apud Nicol. in Lænetar. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de pœnit. & remiss. numer. 11. pag. mihi 163.*

1601. 17. Mar. — Regularium Superiores, etiam Delegati, requisiti à Confessariis, promptè facultatem concedant absolvendi Subditos à sibi reservatis, aliquo Confessario possit absolvere ab illo Casu sine facultate. *Congregat. Venerat. Apostolicæ, de mandato Clementis VIII. apud Margarinum Bullar. Casuum, 1709. 1. Constit. 2. 26. quæ incipit Sanctissimus, & referunt etiam Bullas in Hispania, tom. 2. dit. P. num. 189. & P. ac Matthæus, in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 23. num. 57. ¶ Vide supra 1593. 26. Maji.*

1601. 20. Mar. — In Capitulo Generali, vel Provinciali cujusque Ordinis Regularis eligantur aliquot

quot graves, & periti ex Fratribus cuiuslibet Provincie, saltem tres, qui admittendos ad anghendas Confessiones etiam ipsorum Fratrum diligenter simul examinent, priusquam probeantur, & ad huiusmodi ministerium admittantur. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 60. qua incipit Nullus, §. 24.*

1601. 2. Apr. — Excommunicatio late sententia imponi non debet contra deferentem arma in Ecclesia. *Congregat. Episcoporum apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sentent. excommunic. n. 18. pag. mibi 170.* 498

1601. 25. Maji. — Excommunicati paulo ante Pascha, non sunt molestandi, si non communicent in Paschate. *Congregat. Episcoporum apud Gavant. in Manuali, verb. Excommunicatio, numer. 49.* 499

1601. 25. Maji. — Absolutus à Censuris non censetur dispensatus ab Irregularitate, neque in impetrationibus gratiarum, in quibus Papa solet dicere, *harum serie absolventis*, quia Irregularitas non est Censura, *cap. quarenti, de verb. signific. Navarr. in Man. cap. 14. §. 1. num. 26. etiam Rotam in Curia. Canon. natus coram Corduba, decis. recent. par. 2. decis. 44. num. 5.* 500

1601. 7. Jun. — Poenitentiam Præbenda, etiam postquam est effectum sortita, non subiacet optioni, imò nec titulus, ac ordo illius. *Congregat. Concilii in Vercellen. apud Barboza de Canonie, & Dignitat. cap. 26. num. 23. & cap. 27. num. 20. nec non de potest. Episc. par. 3. allegat. 55. num. 36.* 501

1601. 19. Jun. — Archiepiscopus non potest concedere licentiam audiendi Confessiones. *Congregat. Episcoporum in Aquilana, apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 1. tit. 24. num. 4.* 502

1601. 6. Sept. — Edentes, & publicè recitantes alias Litanias, præter communes, & approbatas, peccatum committunt, &c. *Congregat. Inquisitorum Clementis VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. in Appendice Constit. 4. qua incipit Sanctissimus,* 503

& refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Litanie, pag. mibi 293.

1601. 18. Sept. — In principalibus Anni solemnitatibus potest Monialium Confessarius Monasterium ingredi ad ministranda Confessionis, & Communionis Sacramenta illis Monialibus, quæ sint ita instrux, ut neque per se, neque cum aliarum auxilio possint ad Confessionarium, & Penitentiam accedere, vel sint muratæ. *Congregat. Episcoporum in Anticiana, apud Nicol. in Ploscul. verb. Claustra, numer. 33.* 504

1601. 7. Nov. — Facultas absolvendi in Bulla Cœne non conceditur regulariter in genere, sed tantum in Casibus particularibus. *Congregat. Episcoporum in Tinen. apud eund. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sentent. excommunic. num. 43. in fine, pag. mibi 176.* 505

1601. 15. Oct. — Liberum sit Presbyteris confiteri cui voluerint, etiam Regulari ex approbatis. *Congregat. Episcoporum in Alexandrina, apud Gavant. in Manuali, verb. Clericus, num. 49. & refert etiam Nicol. in Ploscul. verb. Confessarius, num. 9. ubi alia posteriora Decisions in Cremon. 1602. 14. Nov. & in Ferrarien. 1607. 20. Mar.* 506

1601. 1. Dec. — Quicumque non promotus ad Sacrum Presbyteratus Ordinem repertus fuerit Sacramentalem Confessionem audivisse, à Iudicibus Sanctæ Inquisitionis, vel à locorum Ordinariis, tanquam Ecclesie misericordia indignus, à foro Ecclesiastico abijciatur, & ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, rite degradatus, statim Curie Sæculari tradatur, per Iudices Sæculares debitis poenis plectendus. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 81. qua incipit Esti aliàs, §. 5. & refert etiam Quaranta in Sum. Bullar. verb. Ordo, pag. mibi 394. ¶ Vide infra, 1628. 23. Mar.* 507

1602. 22. Jan. — Potest Capitulum, Sede vacante, dispensare, & absolvere vigore Concilii Tridentini sess. 508

ni *sess. 24. de reform. cap. 6.* ut censuit *Congregat. Concil. apud Barbol. de Canon. & Dignitatib. cap. ult. num. 82.* ¶ Notandum, quod Rebuff. in *prax. tit. de devolut. num. 63.* dicens, quod poterit etiam Capitulum creare Penitentiarium, qui absolvat à Casibus etiam Episcopo reservatis, non tamen loquitur de Penitentiario ad præscriptum Tridentini, cuius deputatio cum annexione Præbendæ ipe dat ad Episcopum, sed de Ordine Penitentiario, qui fit simplex Confessarius à Capitulo constituendus, ut Sede Episcopali vacante possit absolvere à Casibus Episcopo reservatis, cuius officium per inspectionem novi Episcopi expirat, & nullam Præbendam annexam habet, ut ex *Gaz. de Benefic. in addit. ad part. 5. cap. 4. num. 150.* tenet *Corrad. in Prax. benefic. lib. 2. cap. 4. num. 110.* & habet etiam *Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. subsect. 2. num. 39. pag. mibi 27.*

1602. 3. Febr. — Minister Generalis Congregationis Capuccinorum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, & Distinctores in Capitulo Generali congregati, & in eodem Capitulo tantum, qui bulvis eisdem Congregationis Religiosis ad Confessiones audiendas approbatis, prout ipsis Ministro Generali, & Distinctores viderentur, licentiam audiendi Secularium utriusque sexus Confessiones usque ad novi Capituli Generalis celebrationem, & non ultra, & sic de Capitulo Generali in Capitulo Generale, concedere respectivè possint, & valeant. *Clement. VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 82. quæ incipit Alias, §. 2.*

1602. 8. Mar. — Neque Episcopus potest quidquam directè, vel indirectè accipere pro licentia audiendi Confessiones, neque Notarius, vel Cancellarius aliquid percipere ratione scripturæ, vel sigilli, aut laboris, sive alio titulo pro approbatione ad Confessiones audiendas. *Decisum in Vicen. refert Barboza in Concil. sess. 21. cap. 1. de reform. nu. 9. ¶*

9. ¶ 14. nec non de potest. Episc. allegat. 107. num. 18. juxta verba Concilii, *quæ gratis datur.*

1602. 12. Mar. — Confessarii examinati, & simpliciter approbati, non sunt etiam examinandi nisi ab Episcopo iussessore, *Congregat. Episcopar. in Neapolitana, & antea in Parmen. 1601. 5. Dec. nec non in Avinionen. 1593. 23. Aug. apud Nicol. in Florent. verb. Examen. numer. 9.*

1602. 5. Apr. — Possunt Ordinarii statuere, ut Regulares Secularium Confessiones audiant, antequam Patentes suæ Approbationis, Constitutionum, seu locorum Parochias ostenderint. *Congregat. Episcopar. & Regular. in una Servitar. apud eundem in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 28. de panis. & remiss. num. 11. pag. mibi 163. ubi etiam Si verò dubitent, quod Regulares audiant Confessiones abique sua approbatione, cautè debent sine rumoribus ipsius Patentis ostensionem pollulare, ex ead. Congreg. 1601. 21. Jan.*

1602. 26. Apr. — Episcopus extra suam Diocesim existens, non potest Confessorem ab Ordinario non approbatum sibi eligere, nec Confessiones alienorum Subditorum audire. *Congregat. Concil. apud d. Nicol. in dd. Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 1. tit. 15. numer. 4. ¶ Notandum, quod Episcopus à Pontificalibus suspensus, potest Confessiones, audire, ut habet Barboza de potest. Episc. par. 2. allegat. 6. numer. 4.*

1602. 10. Iun. — Regulares, qui Confessiones Secularium audire præsumunt, licentià ab Ordinario petita licet non obtenta, inhabilitantur ad Confessiones audiendas ad beneplacitum Sacre Congregationis, & præterea mandatur, per eorum Superiores graviter puniri; *Congregat. Episcopar. & Regular. in Valterrana; ac etiam per Ordinarium recitari, ead. Congregat. in una Caputinerum, apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 28. de panis. & remiss. num. 11. 7. ex. Ex quibus, pag. mibi 163.*

1602. 20. Iun. — Hæc Propositio, scilicet, Licet per

per litteras, seu internummum Confessoris absente peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere, ad minus uti falsa, temeraria, & scandalosa damnata, ac prohibetur, præcipiturque, ne deinceps ista Propositio publicis, privatis lectionibus, concionibus, & congressibus doceatur, nève unquam tanquam aliquo casu probabilis defendatur, imprimatur, aut ad praxim quovis modo deducatur: Quod si quis illam docuerit, defenderit, imprimi fecerit, aut de eà etiam disputativè tractaverit (nisi forsan impugnando) vel ad praxim intressè, seu indirectè deduxerit, præter Excommunicationem lææ tententis, quam ipso facto incurrat, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio, quacunque etiam dignitate fulgente, etiam sanctæ Romanæ Ecclesiæ majori Pœnitentiaria, nisi à pro existente Romano Pontifice absolvi, aliis etiam poenis pro arbitrio infligendis subiacet. *Congregat. Inquisitorum Clementis VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 87. qua incipit Sanctissimus, & referunt etiam Quarant. in Sum. Bullar. vrb. Confessio sacramentalis, pag. mibi 22. nec non Billus in Hierurg. tom. 2. lit. 2. num. 162. §. 2. ac etiam Murga in Tract. de Benefic. Ecclesiæ quæst. 2. num. 539. pag. mibi 181. nec non Donat. in Prax. Rer. Regular. tom. 4. tract. 13. quæst. 97. n. 2.*

1602. 4. Sept. — Excommunicatus propter non solutionem, non absolvitur neque post mortem, nisi hæredes quam possunt satisfactionem præstent: imo sepultus in loco sacro, exhumatur. *Congreg. Episcoporum in una Convventualium, apud Nicol. in Luchbrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excommunicati. num. 46. pag. mibi 176.*

1602. 4. Sept. — Causa sufficiens amovendi quatuor Deputatos pro regimine Seminarii est senium, infirmitas, vel alia similis. *Congreg. Episc. in Bononien. apud eund. in dd. Luchbrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 5. de Magist. num. 5. pag. 144. ¶ Notandum, quod*

quod Canonici electi ab Episcopi ad constituendam educationem Puerorum in Seminario, debent consilium præstare in electione Confessoris, & in ejusdè expulsionem. *ad Congregat. in Mediolanen. apud Paskev. in Compend. ad Consult. Canonic. Jar. Pignat. par. 2. tit. de Seminario, pag. mibi 386.*

1602. 5. Nov. — Si quis fuit excommunicatus pro manifesto excessu, non debet Abolatio concedi, nisi prius Ecclesiæ satisfiat. *Congregat. Episcoporum apud Nicol. in Luchbrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excommunicati. num. 44. pag. mibi 176.*

1602. 26. Nov. — Urclarius apparcat, in quibus Casibus vigore Decretis supra positi, & editi 1601. §. Iam.) reservatis, intelligatur prohibita Abolatio, declaratur, sub ejusdem Decreti prohibitionem illos tantum in posterum comprehendendi Casus, qui in Bulla die Cœnæ Domini legi consueti continentur: ac præterea Violationis immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Constitutionis Gregorij Decimiquarti, quæ incipit Cùm aliis nonnullis: Violationis Claturæ Monialium ad malum finem: Provocontium, & pugnantium in Duello juxta Decretum Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionem Gregorij Decimiertii, quæ incipit Ad tollendum: Injicientium violentas manus in Clericos juxta Canonem si quis sciens 17. quæst. 4. ac Iuris dispositionem: Simonis realis sciens contractæ, atque etiam confidentiæ beneficiæ: Item omnes Casus, quos Ordinarii locorum sibi reservantur, vel in posterum reservantur: In quibus omnibus jame numeratis Casibus dumtaxat, & sublata etiam poena inhabilitatis audiendi Confessiones, dictum Decretum in sua firmitate, & pristino robore permanent. *Congregat. Episcoporum, & Regular. de mandato Clementis VIII. apud Quaranta in Sum. Bullar. vrb. Casus reservati, pag. mibi 163. & referunt etiam Barbos de potest. Episc. par. 3. allegat. 50. num. 286. & Matthæice, in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 9. num. 4. ac Murga disquis. moral. tom. 2. disquis. 1. num.*

num. 189. pag. mihi 159. nec non Donat. in Prae-
ter. Regular. tit. 2. par. 1. tract. 11. quasi 17. num. 2.
Passerin. de elect. canon. cap. 26. num. 37.

1602. 26. Nov. — Declaratur praeterea, eos qui-
dem Sacerdotes, tam Saeulares, quam Regular-
res, qui aliquo ex Privilegiis, indultis, & facultatibus in supradicto Decreto (edito 1601. 9. Ian.) expressis sustulsi fuerint, posse juxta eorum Privilegia, indulta, & facultates, nisi ante idem Decretum acceptas, & quae sub aliis revocationibus non comprehendantur, tantum, & non alias, absolvi a Casibus in praesenti declaratione non comprehensis: alius vero Sacerdotibus hujusmodi Privilegia non habentibus nihil de novo concedi declaratur. *Congreg. Episcoporum, & Regularium, apud eisd. ibid. ¶ Vide infra, 1617. 7. Ian.*

1602. 26. Nov. — Ne locorum Ordinarii, ad quos Causarum reservatio spectat, ea in re modum excedant, illi rursus magnopere admonentur, ut non passim, sed cum id videbitur commune bono expedire, atrociorum tantum, & graviorum, cum minima absolutionem sibi reservent, quorum reservatio ad Christianam disciplinam retinendam, & contra in aedificationem, non autem in destructionem cedat, ne alioquin Sacramenti Poenitentiae Ministrorum coarctata potestate, Sanctae Matris Ecclesiae pigmenti contrarius effectus subsequatur: Prohibetur etiam, ne sibi superflue reservent Causas in Bulla die Cenae Domini legi consuetas, & contentas, neque alios Sedis Apostolicae specialiter reservatos: Facultatem vero, & licentiam absolvendi a Casibus reservatis, quam in scriptis tantum concedi permittebatur, etiam sola viva voce concedi posse declarat *Congreg. Episcoporum, & Regularium, apud eisd. ibid.*

1602. 26. Nov. — Ne quis autem Sacerdotum Saeularium, aut Regularium sub peccato, quoad peccatum dictum Decretum (editum 1601. 9. Ian.) non fuerit sufficienter eorum specialibus Privilegiis de-
dero-

derogatum, eidem Decreto sic, ut praefatum declarato, contravenire audeat, Sanctitas sua Constitutionibus, & Ordinamentis Apostolicis omnibus in favorem quorumcumque Ordinum, seu Institutorum Regularium, aut Sacerdotum, tam Saeularium, quam Regularium, editis, nec non eorumdem Ordinum, seu Institutorum, ac etiam Ecclesiarum, & Monasteriorum, & aliorum Saeularium, seu Regularium locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, etiam Marti Magno, seu Bulla Aurea, aut aliis nuncupatis, eidem Ordinibus, seu Institutis, ac etiam Ecclesiis, & Monasteriis, & Saeularibus, seu Regularibus locis, aut Personis, sub quibuscumque rectoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Sede Apostolicae potestatis plenitudine, aut aliis quomodolibet, etiam per viam Communicationis, seu extensionis, concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam pro illorum insufficienti derogatione, de illis, eorumque totis rectoribus, & formis, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habeenda, & talia ex quibus forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inerti forent, praesentibus pro expressis habens, quoad ea, quae praesentibus advertebantur, illis aliis in sua robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogat, contrariis quibuscumque non obstantibus. *Congreg. Episcoporum, & Regularium, apud eisd. ibid. ¶ Vide infra 1620. 17. Nov.*

1602. 7. Jan. — In Sepultura Mortuorum nullum jus competit Parocho, sed tantum eorum Confessario. *Congregat. Episcoporum apud Gavant. in Manuali. verb. Mortuorum cura spiritualis, num. 31.*
1603. 26. Jan. — Mortuorum Procurator, vel Syndicus non debet habere licentiam ingrediendi Clausuram, neque cum Confessario ingrediente ad Sacramenta ministranda. *Congregat. Episcoporum in Senogallien. apud Nicol. in Florent. verb. Clausura, numer. 20.*
1603. 18. Mar. — Presbyteri non debent in criminalibus carcerari ex causa levi, potest ex eo solo, quod non interfuerunt Congregationibus, prout censuit *Congregat. Episcoporum apud eund. in Lucubrationibus. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 22. num. 3.*
1603. 29. Mar. — Securi ac Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatu introducti fuerint, per generale omnium peccatorum Confessionem, totius antea vite conscientiam discutiant, & expurgent: Magistro autem soli Novitiorum Confessiones audiendi cura committatur: Licet tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire iudicaverit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Novitiorum Confessiones audire. *Clementi VIII. apud Chetubini. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. qua incipit Cum ad Regularem, post Constit. 83. Urbani VIII. & referunt etiam Margarin. in Bullar. Casinen. tom. 1. Constit. 254. ac Quaranta in Sum. Bullar. verb. Monasteria, & Conventus, pag. mibi 321. nec non Peyrin. de Privileg. Regular. pag. 296. ¶ Notandum, quod Confessiones audiendi facultas concedi potest Novitiis Sacerdotibus, nisi obtent Statuta Religionum: & licet per Professionem expiret facultas ordinaria Confessiones audiendi, non tamen expirat delegata, si quam habebat Novitius, ut habet Lecana verb. Novitius, num. 42. apud Nicol. in Florent. verb. titid. Novitius, num. 17.*
1603. 22. Apr. — Non est imponenda Excommunic-

- niatio contra manentes indecenter in Ecclesiis, aut Capellis, nisi comminatoria tantum. *Congregat. Episcoporum in Vrbobon. apud Nicol. in Lucubrationibus. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 29. de festis. Excommunicatio, num. 18. pag. mibi 170.*
1603. 10. Jun. — Non potest Nuncius absolovere excommunicatos ab Ordinaris, nisi data Excommunicatori honesta satisfactione. *Congregat. Episcoporum apud eund. in Florentis, verbo Nuncius, numer. 4.*
1603. 13. Jun. — Regularibus prohiberi non debet, ne audiant Confessiones Infirmorum in ipsorum Domibus. *Congregat. Episcoporum & Regular. in una Observantium, apud eund. in id. Florentis, verbo Infirmitas, num. 3.*
1603. 15. Jul. — Bene faciunt Episcopi, qui amorem delationem Clericis prohibent sub poena Suspensionis, vel Excommunicationis, comminatoria tamen, non ipso facto incurrenda. *Congregat. Episcoporum in Squillacen. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 1. de vit. & honest. Clericorum, num. 2. pag. mibi 79.*
1603. 2. Sept. — Mortalibus substractis ab obedientia Regularium non debent tam cito dari Regularibus pro Confessionibus. *Congregat. Episcoporum in Ragusina, apud eund. in Florent. verb. Obedientia, num. 8.*
1603. 3. Sept. — Episcopus volens examinare iterum Confessarium Regularium ex nova causa, debet id Superioribus Regularibus significare, non quidem cum individua cruce exprimitur, sed tantum exprimentum, se velle ob novam, quam supervenit, causam, ad huiusmodi examen procedere. *Congregat. Episcoporum apud eund. ibid. verb. Confessarius, numer. 7. nec non in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 28. de penit. & remiss. in cap. 9. pag. mibi 162.*
1603. 5. Sept. — Regulares approbati ab Episcopo defuncto ad Confessiones audendas, non possunt

sunt à Capitulo, seu epus Vicario, Sede vacante, examinati, propter Privilegium Clementis IV. ut cenit *Congregat. Episcoporum in Favens*, & postea in *Aquino*, 1604, 27. Jul. apud Nicol. in *Lucubratis*, tom. 2. *Canon*, lib. 5. tit. 28. num. 9. & refert etiam Antonell. de *regim. Eccles. Episc.* lib. 4. cap. ult. num. 79. xx. Diana *par. 3. tract. 1. resol. 27.*

1603, 28. Nov. — Debet fieri lectio, & confertentia Canticum Conscientia ab omnibus Confessariis Sacralibus, semel ad minus in Mense, sed non intervenientibus non est imponenda pena pecuniaria nimis exorbitans, veluti ita Ducatorum, neque adientes non denunciatis Suspendio ipso facto incurrenda. *Congregat. Episcoporum in Cremona apud Nicol. in Floscul. verb. Caus. Conscientia, numero 3.*

1603, 26. Nov. — Non est imponenda Excommunicatio contra se parantem ad Altare, etiam in loco, ubi adest Sicilia. *Congregat. in d. Cremona apud eund. in Lucubratis*, tom. 2. *Canon*, lib. 5. tit. 39. de *sententia excommunicatio*, num. 18. pag. mibi 170.

1603, 28. Nov. — Contra eos, qui in Quadragesima cantant Vesperas post prandium, non est imponenda Excommunicatio, ut resolvit *Congregat. Episcoporum in d. Cremona apud eund. in d. Lucubratis*, loc. cit.

1603, 23. Dec. — Census sine fundo sunt Ultra manifeste, prout declaravit *Congregat. Episcoporum in una S. Marci*, apud Nicol. in *Lucubratis*, tom. 1. lib. 5. tit. 24. de *Exp. et Vend.* num. 27. pag. mibi 196.

1603, 23. Dec. — Absolutio Excommunicationis iustitiae, qui appellavit à declaratione, non datur, nisi renunciatio prius appellationi. *Congregat. Episcoporum in Favens apud eund. in d. Lucubratis*, tom. 2. *Canon*, lib. 5. tit. 39. de *sentent. excommunicatio*, n. 30. pag. mibi 172. et 173.

1604, 12. Jan. — Claves Custodiae St. Sacramenti nullatenus Abbatissae, vel Monialis committantur, sed penitus cum Sacerdote semper esse debeant,

beant, ad quem spectat illius administrandi cura, nempe perpetuo sint apud curiam Confessarium. *Congregat. Episcoporum apud eund. ibid. lib. 5. tit. 1. num. 19. pag. mibi 82.* & antea referebant Barboia in *Censura*, sess. 25. de *Regular. et Monial. cap. 9. num. 6. ac Gavanti. in Manuali. verb. Monialium Ecclesiarum*, num. 7.

1604, 12. Jan. — Regularis compelli non possunt ad audiendas Confessiones extra suas Ecclesias. *Congregat. Episcoporum in signina*, apud Nicol. in *Flosculi. verb. Regularis*, num. 37.

1604, 28. Jan. — Rectores Parochialium Ecclesiarum in Institis Occidentalibus exilientes, si exipant majorem elemosinam ab eis, qui in Ecclesiis Domorum Ordinis S. Francisci de Observantia, quam in Parochialibus sepeliuntur, Excommunicationis majoris latae sententiae poenam, à qua nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in moris articulo absolvi possunt, incurrunt. *Clementis VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 96. quae incipit Expositum*, §. 3. et refert etiam *Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 4. numero 8. pag. 326.*

1604, 17. Maji. — Non potest Episcopus cogere Clericos suos, ut sibi confiteantur, ut respondit *Congregatio Episcoporum in una Vallis*, apud Nicol. in *Floscul. verb. Confessarius*, num. 9.

1604, 17. Maji. — Ordinarius non potest prohibere Confessariis, ne audiant Confessiones eorum, qui habent querelas in Curia Episcopali, antequam eas cessari faciant. *Congregat. Episcoporum in Gallipoliana*, apud eund. *ibid. num. 10.*

1604, 1. Jun. — Numerus nihil accipere potest pro Absolutionibus, & Dispensationibus, praeterquam à Regularibus. *Congregat. Episcoporum in una Venetiar. apud eund. lib. 5. verb. Nuncius*, num. 9.

1604, 23. Jul. — Fratres Superiores, & Praelati, etiam Prior Generalis Ordinis Cruciferorum, aliquem precibus, litteris, vel favoribus adducti,

vel alias ad instantiam Personarum extra dictum Ordinem existentium promoventes, Excommunicationis late sententiae poenam incurunt. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 99. qua incipit Quoniam, §. 4.*

1604. 9. Aug. — Fenestella Communione deservire non potest pro Monialium Confessionario, neque per modum provisionis. *Congreg. Episcoporum, in no. a. Bullar. §. Dyonisii, apud Nicol. in Flesulis, verbo Fenestellae, num. 5.*

1604. 22. Aug. — Fratres Ordinis Servorum Beatae MARIÆ semel in Hebdomada, die à Priore Generali constituto, de Theologia practica habeant tractationem, in qua præcipue de virtutibus quibus alimus in vita spirituali, & de vitiis oppositis, quæ tanquam morbos Animæ caveamus, agatur: Curet etiam Prior quicumque Convenus, ut lectio Sacrae Scripturae, vel Cælium Conscientiæ ex præscripto Decreti Apostolici singula Hebdomada habeatur: Neque aliquis ad Confessiones audiendas, antequam præsentem Ordinario, minor triginta annis à Generali admittatur, & qui prius rigoroso examine circa doctrinam, mores, & disciplinam à Provinciali, & duobus Magistris, onerata ipsorum contentia, non fuerit approbatus. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. post Constit. 60. qua incipit Nullus, §. 48. et. §. 53.*

1604. 25. Sept. — Omnes, qui in Italia Habitum externum, tam in materia, eam in forma similem ei, quam gestant Fratres Reformati, seu Discalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini, gestare præsumunt, Excommunicationis majoris late sententiae poenam ipso facto incurunt. *Clemens VIII. apud eund. ibid. Constit. 111. qua incipit Pastoralis, §. 2.*

1604. 3. Oct. — Confessarius non debet habere jurisdictionem, & regimen temporale, vel spirituale externum Monasterii. *Congregat. Episcoporum. in Papien.*

Papien. apud Nicol. in Flesulis, verbo Gubernator, num. 3.

1604. 26. Oct. — Accessus ad Moniales sine licentia in scriptis, non debet esse Calus reservatus: Quod si experimento comperiat, frequentiam nimium exercere, poterit Episcopus facere Calum reservatum Accessum Virorum annos quatuordecim exasperantium sine licentia. *Congregat. Episcoporum. in Bononien. apud eund. ibid. verb. Calus reservati, num. 3. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. prædictam, l. tit. 11. in præf. num. 1.*

1604. 26. Oct. — Confessarii Monialium neque ab Universitate, neque ab ipsis Monialibus eligi debent, sed ab Ordinario deputari: *Congregat. Episcoporum. in Vallisoleana, & antea in Regien. 1602. 4. Sept. ac in Tuscolana 1601. 25. Oct. nec um. in Laurentina 1588. 20. Sept. apud Patuce. in Compend. ad Consulens. Camerac. Jac. Pignatelli. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mili 96.*

1604. 22. Nov. — Licet habitatio Confessarii Monialium debeat esse vicina, non tamen sit conjuncta, seu contigua Monasterio, sed ab eo disjuncta, non solum per parietes, sed etiam per tecta. *Congregat. Episcoporum. in Mantuana, & antea sapsissimè, prout habet Nicol. in Flesulis, verb. Confessarius, num. 34. ¶ Vide etiam infra, 1664. 20. Nov.*

1604. 1. Dec. — Fratres, Superiores, & Prælati, etiam Prior Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, aliquem precibus, litteris, vel favoribus adducti, vel alias ad instantiam Personarum extra dictum Ordinem existentium promoventes, Excommunicationis late sententiae poenam incurunt. *Clemens VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 112. qua incipit Quoniam, §. 4.*

1604. 2. Dec. — Confessarii, qui vigore Privilegiorum Ordinibus, Religionibus, Institutis, erigentibus, Instituentibus, & commaricantibus, seu Archiepiscopaleritibus, & Congregationibus ag-

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE MEXICO

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE MEXICO

et. Decis. verb. Confessionalia, numer. 1. & refert etiam Nicol. in Flescul. verb. Confessarius, numer. 37.

1606. 18. Febr. — Fratres Congregationis Jesuatorum S. Hieronymi ad Sacerdotium promoti, neque ullius secularis Personæ, neque alterius Ordinis Regularis ullo tempore, etiam de iurisdictione Episcopi, vel Superioris Regularis licentia Confessiones audire possunt, sed tantum illis Sacerdotibus, qui ad Confessiones audiendas idonei reperitur, & ab Ordinariis locorum approbati fuerint, licet aliorum ipsius Congregationis Religiosorum, de sui Superioris licentia Confessiones audire. *Paulus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. 1. 3. Constit. 2. quæ incipit Religiosos, §. 2.*

1606. 1. Jul. — Regulares ad Monialium Monasteria accedentes sine licentia, ultra penas privationis Officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, incurrun etiam poenam peccati mortalis. *Congregat. Episcopi, & Regular. apud Peyrin. de privileg. Regular. circa Constit. 6. Bui. V. §. 10. num. 56. pag. mihi 203. & refert etiam Barbosa de potest. Episc. allegat. 103. num. 72. ac Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Caput. lib. 5. tit. 1. numer. 16. pag. 81. nec non Alean. Tamburini de Jur. Abbat. tom. 2. disput. 2. 4. quæstio 4. numer. 1. & hoc iterum firmavit eadem Congregatio anno 1672. etiam ex rationabili causa, quando non adit licentia, ut habet Matthæus. in Offic. Regular. tom. 1. cap. 5. num. 12. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. in Appendice pag. mihi 237.*

1606. 1. Jul. — Si Monialis exorcizanda fuerit à Confessario, habet licentia à Sede Apostolica, exorcizetur in Ecclesia exteriori, clausis janis, præsentibus Fœminis honestis Consanguineis, vel aliis provecetæ ætatis, neque aliò divertatur. *Congregat. Episcopi, apud Gavanti, in Manuali, verb. Monialium circa spiritualis, num. 30. & refert etiam Matthæus. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 13. num. 42. ex Alean. Tamburini. de Jur. Abbat. disput. 2. 4. quæstio*

quæstio 4. & Dixerat antea eadem Congregatio in Pistoriensis anno 1585. 16. Jul. quod exorcizanda erat ad sinistram, vel intra Claustrum, si opus fuerit, ut habet Paucice. in Compend. ad Consultat. Canonicæ. Jac. Pignatelli. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 91.

1606. 1. Jul. — Regularis approbatus ab Episcopo ad Confessiones audiendas non debet ab Ordinario impediri, quominus illas audire possit in Domibus Poenitentium infirmorum, si ab illis vocetur, licet valeat talis Ordinarius mandare sub pena Suspensionis à facultate audiendi Confessiones, quod huiusmodi Regularis Parochum de audita Confessione infirmorum eodem die certiorari faciat. *Congregat. Episcopi, & Regular. apud Barbol. in Summ. Apostolicæ. Decis. verb. Approbatio. num. 1. 4. & refert etiam Gavanti. in Manuali, verb. Confessarius, numer. 27.*

1606. 1. Sept. — Fautores Hæreticorum, & impeditores Sancti Officii, præter alias penas, etiam Excommunicationis latæ sententiæ, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipso incurrun *Paulus V. apud Cherubin. in Bullar. 1. 3. Constit. 26. quæ incipit Romanus, §. 6. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 9. eiusd. Pontific. pag. mihi 253.*

1606. 15. Sept. — Auditor Camera Apostolicæ possit quoslibet inobedientes excommunicare, & ab eo excommunicatis, ab eo solum, præterquam in mortis articulo constituti absolvi possint. *Paulus V. apud Cherubin. de 2. Constit. 28. quæ incipit Eximie, §. 20. & 21.*

1607. 16. Febr. — Rectores Parochialium Ecclesiarum in Indiis Occidentalibus, & Orientalibus existentes, qui majorem elemosinam exigent ab his, qui in Domorum Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Ecclesiis sepeliuntur, eâ, quam illis præ-

174
præcibit Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 13. juxta explicationem à Pio Vemanatam anno 1567. 16. Maji. Excommunicationis majoris late sententiam penam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolvi poterunt, incurrit. *Paulus V. apud Cherubin. in Bull. Rom. 163. Const. 32. que incipit Expositum, §. 4.*

1607. 15. Febr. — Pœnitentiarius approbatus, & in possessionem immittitur à Delegato Apostolico, eò quod Vicarium, & Tribunal Ordinarii suspensum haberet, potest audire Confessiones abique alia licentia ipsius Ordinarii. *Congregat. Episcoporum. in Aquileja. apud Nicol. in Physicis. verb. Pœnitentia, numer. 4. nec non in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de poenit. & remiss. num. 12. pag. mihi 164.*

1607. 20. Mar. — Non potest Ordinarius prohibere, ne sui Clerici, vel alii confiteantur cuilibet Confessorio approbato, etiam Regulari. *Congreg. Episcoporum. in Ferrariorum. apud eund. in d. d. & solentis. verb. Confessarius, n. 9.*

1670. 20. Mar. — Non est imponenda Censura gravis præsertim late sententia, pro quolibet peccato mortali. *Congregat. Episcoporum. in d. Ferrariorum. apud eund. in Lucubratis tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 3. n. 4. pag. mihi 141.*

1607. 20. Mar. — Ordinarius non debet prohibere sub pena Excommunicationis ipso facto incurrendæ, ne quis celebret christofus, nisi peracta inspectione, quia exinde possent exoriri multi Scrupuli. *Congregat. Episcoporum. in d. Ferrariorum. apud eund. ibid. licet hoc sit peccatum, si culpabiliter fiat, e. si constitutus 12. de accusat. apud eund. in d. Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sententia excommunicationis n. 8. pag. mihi 170.* ¶ Notandum, quod sic, vel alium, inebriari sanitatis recuperandæ, vel servandæ gratiæ ex consilio Medicorum aliud remedium non restare assentium, non est licitum, & consequen-

175
ter est peccatum mortale, sicut & si mollities ex consilio Medicorum (ut de S. Casimiro legitur in Breviario) esset necessaria ad sanitatem, vel vitam servandam, non ideo excusatur à mortali, quia non sunt faciendæ malæ ut eveniant bonæ, prout ex D. Thoma, & Apostolo ait Wigandt in Tribus. Confessor. tract. 5. ex amia. 3. Quæro VIII. pag. mihi 129.

1607. 25. Maji. — Dum aliquis Propositus, seu alius Prælati inferior est in quasi possessione per antiquam consuetudinem dandi licentiam audiendi Confessiones, non debet ab Episcopo turbari, sed Episcopus, si quid prætendit, jura sua (nihil interim innovando) deducere debet coram Sacra Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. lib. 4. tit. 15. de Interdictis, numer. 63.

1607. 7. Jul. — Sacerdotes Regulares possunt abique Episcopi approbatione audire Confessiones Sæcularium, qui sunt de Regularium familia, & eorum continui Commercialis, nec teneatur reddere rationem proprio Parocho, quod præcepto Ecclesiæ satisfecerint, sed tamen Superiori Regularium. *Congregat. Concilii. apud eund. in d. Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de poenit. & remiss. 10. verb. Limita quarto. pag. mihi 163.*

1608. 7. Jan. — Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici, qui ad quarantuncque Personarum tum Læicarum, quam Ecclesiasticarum extra dictum Ordinem existentium favores recurrunt, ad effectum consequendi Officium Magistri Generalis pro se, vel alius, vinculo Excommunicationis late sententiæ penam, à qua nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, anodiuntur. *Paulus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Const. 39. que incipit Admoneamur, §. 5.*

1608. 8. Febr. — Christianædes in partibus Infidelium xi-

sim exsistentes, in articulo, vel periculo mortis, quando non datur accessus, vel ipse accedendi ad Religiosos Fratres Ordinis S. Trinitatis Redemptionis Captivorum, peccata sua cuilibet Sacerdoti, etiam in captivitate detento confiteri, distincte Sacerdotes illos à quibuscunque peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, etiam Scilicet Apostolica reservatis, etiam contentis in litteris die Coenae Domini legi solitis, etiam Hæresis, Apostasia, Idolatriæ, & Judaismi, absolvere, illisque plenariam omnium, & singulorum peccatorum laorum indulgentiam, & remissionem concedere, & impartiri liberè, & licitè valeant. *Paulus V. apud eund. d. tom. 3. Const. 40. §. 13.*

1608. 15. Mar. — In singulis Monasteriis Congregationis Cassinensis, pro quinque Monachis professis, unus Decanus, computaris Cellerariis, ac Novitiorum Magistris, Confessoribus Monialium, ac Rectoribus, aliisque Officialibus, assignetur: Ad officium autem Decanorum, quoad insufficientiam litterarum, illi dumtaxat Monachi assumantur, qui vel per Examinatores ab Ordinaris locorum pro tempore deputatos, seu per Visitatores, vel alios ab ipsis Visitatoribus, vel Definitoribus subrogatos, ad Confessiones Christianissimum audiendas examinati cum effectu per Patentem litterarum in forma probanti Visitatoribus tradendas, & ab ipsis Visitatoribus, an favore, vel merito illas impetraverint, examinandas, & Definitoribus Capituli Generalis presentandas, tanquam idonei approbati fuerint: In Monasteriis denique dicti Ordinis lectio Caium Conscientiæ saltem bis in unaquaque Hebdomada habeatur. *Paulus V. apud Margarin. in Bullar. Cassin. tom. 1. Const. 266. qua incipit Romani.*

1608. 9. Apr. — Confessarii Congregationis Oratorii S. Mariae de Vallicella de Urbe ad audiendas Confessiones approbati de licentiâ suorum Superiorum, ad quos pertinet, possunt absolvere quoscun-

enque à Duello prohibito per Bullam Clementis VIII. dummodo non comprehendantur in Constitutione Gregorii XIII. & Decreto Concilii Tridentini, id est, dummodo non sit secutus effectus, & dummodo Duellum non sit publicum. *Paulus V. apud Peyrin. de Privileg. Regular. circa Const. 1. Julii II. n. 64. pag. mibi 54.*

1608. 6. Jun. — Confessarius tam Secularis, quam Regularis ad audiendas Personarum secularium Confessiones in una Diocesi approbatus, non potest in alia eisdem Confessiones audire absque Episcopi Diocesis approbatione. *Congregat. Concil. in Calaguriana, apud Barbol. in Sum. Apostolicar. Decret. verb. Approbatio, n. 12. & verb. Confessarius, n. 14. ac verb. Confessio Sacramentalis n. 6. ex Sell. in select. Can. cap. 14. n. 28.*

1608. 4. Jul. — Prior Generalis, Provinciales, & Prælati Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini, qui ad instantium Personarum extra dictum Ordinem existentium, aliquam gratiam alicui dicti Ordinis Religioso concedere præsumunt, Excommunicationis pœnam ipso facto incurunt. *Paulus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Const. 48. qua incipit Admonetur, §. 1.*

1608. 11. Sept. — Erigi non potest ab Episcopo Pœnitentiaria de Præbenda jam vacante, si ad alterius, etiam inferioris, puta Capituli, collationem spectat, sed erigi debet de vacatura. *Congregat. Concil. in Concordien. apud Nicol. in Flesal. verb. Pœnitentia, n. 1.*

1608. 1. Dec. — Circa electionem Abbatum, Priorum, & Decanorum Congregationis Cassinensis, primo Lectores Sacre Theologie, Philoſophiæ, Juris Canonici, vel Caium Conscientiæ, cæteris præferantur: deinde approbati ad Confessiones audiendas Romæ, vel Mediolani, Bononiæ, Neapoli, Florentiæ, vel in aliis Civitatibus. *Paulus V. apud Margarin. in Bullar. Cassin. tom. 1. Constitutionem 267. qua incipit Bulla*

licet Al Molto Reverendo.

1609. 22. Jan. — Non licet adire Templum Hæreticorum ex intentione in cultu falsæ Religions cum illis communicandi, cum talis cultus sit illicitus: unde ille peccaret mortaliter, qui in Templo Calvinistarum cenam sumeret, aut cum eis peccos funderet, & consequenter absolvi nequit. *Congregat. S. Offic. apud Patruum, in Compens. ad Consultat. Camer. ac Pignat. par. 1. tit. de Confessione, & Confessoribus, pag. mibi 198. ubi par. 2. tit. de Missio-nariis, pag. 62. ad, quod Patres Catholici facientes iterum baptizati à Ministro hæretico in nos Fidei iam antea baptizatos à Parocho Catholica, peccant peccato Sacilegii.*

1609. 9. Mai. — Confessarius Monialium, etiam Regularis, non indiget speciali licentia ad ingrediendum Monasterium pro necessitatibus sui officii, modo per Monasterium ipsum non vagetur, sed expleto ministerio, statim exeat. *Congregat. Episcop. in Comen. apud Nicol. in Floscul. verb. Claustrum, n. 32.*

1609. 26. Jun. — Non est valida deputatio Examinatoris Synodalis sub nomine Dignitatis, puta deputando Pœnitentiarum, cum aliter non nominando, ut electio transeat ad successorem. *Congregat. Episcop. in Cremonen. apud eund. in Lucubrati. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 6. numer. 9. pag. 145.*

1609. 19. Jul. — Pœnitentiarum non potest obtinere Capellam sine dispensatione Apostolica, licet tam Capella, quam Præbenda sint tenens. *Congregat. Episcop. in Alen. apud eund. in Floscul. verb. Pœnitentiarum, n. 1.*

1609. 3. Oct. — Episcopus extra suam Dioccesim, existens, non potest consistari neque Regulari, qui non sit ab Ordinario loci approbatus. *Congregat. Episcop. apud Nicol. in Lucubrati. tom. 2. lib. 5. tit. 2. de pœnit. & remiss. numer. 10. verb. Sodan, pag. mibi 163.*

1609.

1609. 18. Dec. — Absolutio censurarum dari debet Excommunicato propter non partitionem litterarum Apostolicarum, si postea illis parverit, juxta not. in cap. qua fronte de appellat. & in cap. solent. de sent. excomm. in 6. apud Rotam in Barcinonen. Confessum coram Sacrato, licet. recte. par. 3. decis. 127. num. 1.

1610. 8. Maji. — Confessarii ab Episcopo approbati, sive sint Regulares, sive Sæculares, nullo pacto possunt Confessiones audire extra Diocesim. Episcopi approbantis, quamvis Confitentes sint eidem Episcopo subiecti. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Floscul. verb. Confessarius, num. 27. Et refert etiam Barboza in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessio Sacramentalis, num. 10. ex Sell. in Select. Canon. cap. 12. n. 79.*

1610. 21. Maji. — Potest quidem Episcopus honorari, sed non cogere Dignitates, & Canonicos, ut accedant ad lectiones Theologicas. *Congregat. Concil. in Brachuren. apud Pasceuc. in Compens. ad Consultat. Camer. The. Pignat. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis, pag. mibi 114.*

1610. 25. Jun. — Si quis certus est, datam sibi fuisse facultatem audiendi Confessiones, curus est in foro Conscientiæ, quamvis Episcopus dicat, se non meminisse: Si vero dubius est de facultate, sibi concessa, curare debet, ut ii, quibus imperitus est absolute non, recitent suas Confessiones, & in futurum abstineat ab audiendis Confessionibus absque nova Episcopi licentia. *Congregat. Episcop. in sua Obviationum, apud Nicol. in Lucubrati. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 3. de pœnit. & remiss. n. 10. in fine, pag. mibi 163.*

1611. 6. Jun. — Licet Abbati S. Mariæ de Nagera Ordinis S. Benedicti competat jurisdictione privative in Clericos, & Capellanos Ecclesiarum S. Crucis, & S. Michaelis, manutentibus tamen est Episcopus in approbandis Confessoribus dictarum Ecclesiarum, nam Decretum Concilii Tridentini

M 2 fol. 23.

1610. 23. Nov. 15. de reform. disponit, quod nemo admitti possit ad Confessiones Sæcularium audiendas, nisi approbatus ab Episcopo; ita quod assententia iuris est clara, propter quam datur manutentio absque alia probatione possessionis, ut in *cap. cum per se, de privi. in 6.* fuit enim decium; Monasterium esse in, & de Diocesi: & hinc est, quod Sacra Concilii Congregatio respondit, eos, qui approbandi sunt ad Confessiones audiendas in Ecclesiis Abbati subiectis, ab ipso Abbate offerri debere Episcopo, & cum præsupposito, quod Abbas habeat jurisdictionem quasi Episcopalem privatim ad Episcopum. *Rota in Calaguriana Jurisdictionis de Natoræ coram Atrebatensi, decis. 12. n. 1. §. 3.*

1611. 15. Jul. — Canonici Penitentiaris non potest esse Generalis Episcopi Vicarius, ne suspicionem ingerat, quod in administrationem Iustitiæ utatur licentia Confessionis, nisi esset tantæ opitioris apud omnes, ut excluderetur in ipsiusmodi suspicio. *Congregat. Episcoporum in Arisium. & antea in ead. 2. Jan. §. 13. Maji 1611. anni, apud Pellegri. in Prax. Vicarior. par. 1. in princip. num. 9. & refert etiam Nicol. in Lucubr. tom. 1. lib. 1. tit. 18. de offic. Vicar. Gener. n. 3. pag. mibi 37.*

1612. 14. Jan. — Capellani Confraternitatum non possunt Confessiones audire in suis Ecclesiis sine licentia Ordinarii, & Parochi. *Congregat. Rit. in Calarungulona, apud Pauc. in Compend. ad Consulti. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 206. & refertur etiam Gav. de Manuali, verb. Confraternitas, in addit. num. 3. & Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 36. num. 9. pag. 118. & iterum in Florent. verb. ita. Confraternitas, num. 19. ubi verb. Parochus, num. 11. ait, quæ non potest Parochus prohibere suis Parochianis, ne tali Sacerdoti ab Ordinario approbato confiteantur, nisi aliud habeat consuetudo, vel approbatio sit data cum consensione consensu proprii Parochi, ex Bonac.*

Bonac. de Sacram. disput. 5. quest. 5. sect. 2. num. 5. n. 35.

1612. 24. Febr. — A Præposito, & quatuor deputatis Congregationis Clericorum Sæcularium de Oratorio ceteri Officiales, & Ministri triennium duraturi eligentur, excepto Confessario, ad quem eligendum plures ex electis convenire debent in ipsa Congregatione proxime post Præpositum, & Deputatos electos: horum enim nullus etiam numerus præficiendus est: Confessarius autem dictæ Congregationis permillum sit festis diebus, etiam absoluta Mensæ lectione, ad prædium venire. *Paulus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. in Appendic. Constit. 4. quæ incipit Christi fideliem cap. 5. §. 10.*

1612. 19. Jul. — Mulieres, quæ prætextu licentiarum, Monasteria Monialium ingredi audebunt, Excommunicationis lætæ sententiæ poenam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolvi possunt, incurrunt: quæ etiam poenâ innodantur Monasteriorum Abbatissæ, seu Priorissæ, ac Superiores dictas Mulieres introducere, seu admittere, vel admittas quoquo modo retinere præiumentes. *Paulus V. apud eund. d. tom. 3. Constit. 74. quæ incipit Monialium statui. §. 2. §. 3. & refert etiam Margarit. in Bullar. Casin. tom. 1. Constit. 273.*

1613. 20. Febr. — Excommunicati ob incarcerationem Clerici, non debent absolvi usque ad integram satisfactionem expensarum, si sunt liquidæ licet haberent Bullam Sacræ Penitentiarie: si vero non sunt liquidæ, debent absolvi cum idonea cautione alicujus Personæ Ecclesiasticæ in forma depositi. *Congregat. Episcoporum in Thelesina, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excom. un. 44. pag. mibi 176.*

1613. 30. Mar. — Monachi S. Bernardi Congregationis Cisterciensium Italici, qui favores extraneam Congregationem requireat, Excommunicatio-
M 3 nisatio-

hicationis late sententia pœnam ipso facto incur-
runt. *Paulus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom.*
3. Constit. 79. qua incipit Alias, §. 3.

1613. 30. Apr. — Qui fuerunt interdicti declarati ex
eo, quod tempore Paschatis non communica-
verunt in Parochia, si postea ibi communicent,
absolvendi sunt, & cedulones amovendi. *Congreg.*
Episcoporum in Trajana, apud Nicol. in Eleusul. verb. Pa-
cha, n. 2.
1613. 8. Nov. — Sacerdos ad Sacerdotium promotus
ante tempus debitum, ex dispositione Bullæ Pii II.
suspensionem incurrit ipso iure, & celestians ef-
ficatur irregularis, & à solo Papa absolvendus,
Silveller. in *Sura, verb. Irregularitas, §. 10. quæ-*
ritur. Covar. in Clem. si furiosus, 1. par. reled. §. 1.
num. 4. de homic. Navar. in Man. cap. 25. num. 70. &
in cap. acceptio, oppos. 8. num. 34. de restit. spolia. Sal-
ced. in prac. crim. Canon. cap. 26. n. 10. Lopez in l.
2. h. 2. §. 1. in verb. ex beneficio, apud Rotam in iterat.
Personis de Bonavarre coram Manzanedo, dec. recent.
par. 2. decis. 481. n. 8.
1613. 20. Nov. — Abolutionem petens ab excom-
municatione, non fatetur se communicatum, quia
Abolutio peti potest ad cautelam, *Card. in cap.*
respondimus, sub num. 29. vers. quero, an ad proban-
dam, de sent. excom. apud Rotam in Flacozina de-
missis coram Ubaldo, decis. recent. par. 1. decis. 534.
num. 9.
1613. 19. Dec. — Quando Graeci accedunt ad con-
fistenda peccata apud Missionarium, non teneat
Missionarius ab eis exigere Confessionem genera-
lem, quia forma Abolutionis Graecorum permis-
sa est à generali Concilio Florentino) de quo su-
pra 1595. 31. Aug.) & tolerantur Graeci si absol-
vantur formâ consuetâ ab Ecclesia Orientali. *Congreg.*
& Offic. apud Palucet in Coopud. ad Consulti. Consue-
Jur. Pignat. par. 2. tit. de Missionariis, pag. mibi 65.
1614. 14. Jan. — In Scholis Pii in Alma Urbe
erectis, & in aliis in dicta Urbe pro tempore
erigen-

- erigendis, Filii Nobilitum, quorum Familia ad
inopiam redacta fuerint, cum filiorum Confes-
sario rum admittantur. *Paulus V. apud Cherubin. in*
Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 81. qua incipit Inter, §. 4.
1614. 14. Mar. — Saltare, vel choreas ducere in
Quadragesima, non debet esse Casus reservatus
Congregat. Episcoporum in Casaten. nec in Secularibus
etiam Sacerdotibus lupus carnis cum soluta, qui
non fit contra naturam, *ead. Congregat. in Perusina*
1618. 17. Mar. nec debita non solveat, etiam Ec-
clesiis, *ead. Congregat. in Cremona. 1620. 12. Mar.*
nec violario Fessorum, *ead. Congregat. in Neapolita-*
na 1625. 2. Dec. apud Nicol. in Eleusul. verb. Casus re-
servati, n. 3.
1614. 12. Maji. — Abolutio ab Excommunica-
tione ad cautelam non potest concedi absque spe-
ciali commissione. *Rota in Alerien. Beneficii coram*
Baratto, decis. recent. par. 2. decis. 546. n. 4. ex decis.
820. aliis 3. de sent. excom. in antiq.
1614. 27. Sept. — Obligatio amovibilis audiendi
Confessiones non est incompatibilis cum Parochia-
li. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Lucrationib.*
tom. 2. Canon. lib. 2. tit. 4. n. 37. pag. mibi 88.
1614. 19. Dec. — Excommunicatus per Censuras in
Curia latus non absolvitur, nisi perito iudicio
Rota in Alerien. Beneficii coram Baratto, decis. recent.
par. 2. decis. 621. n. 3. & iterum par. 3. decis. 629.
1615. 16. Jan. — Non est imponenda Excommuni-
catio ob Fessorum violationem, *Congregat. Episcoporum*
neque contra non audientes quotidiana Concionem
in Quadragesima, *ead. Congregat. 1585. 16. Mar. neque*
contra polluentes Ecclesiam, *ead. Congregat. 1619.*
10. Maji, neque facile contra alloquentes Monia-
les, ead. Congregat. 1616. 15. Jan. & 1619. 1. Sept.
apud Gavant. in Mantuensi Episcoporum, verb. Excommuni-
catio, n. 33. & seqq.
1615. 10. Apr. — Confessarius victus dietim à
Monialibus nullatenus à ministris, sed quendam pec-
cuniaz summa quotannis victus loco eis perolvatur.

Congregat. Episcop. & Regular. in Parmen. apud Barbol. in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius Monialium. num. 12. & refert etiam Gavant. in Manuali. verb. Monialium cura spiritualis. num. 28.

1615. 10. Apr. — Habentes curam Animarum non sunt eligendi ad ordinariam Monialium Confessionem. *Congregat. Episcop. & Regular. apud eisd. ibid. & iterum Barboia in Concil. sess. 25. de Regular. & Monialib. cap. 10. num. 6. ex Aldan. in Compend. Canon. resolut. lib. 1. tit. 2. num. 11. & refert etiam Donat. in Prax. Rer. Regular. tom. 4. tract. 13. quæst. 21.*

Hoc antea decreverat præfata Congregatio anno 1592. 17. Martii, in responsione ad Venetiarum Patriarcham, mandans, ut Plebani Monialium Confessarii redirent ad curam. Cùm verò supplicarent Plebani prædicti, ut Sacra Congregatio dignaretur licentiam concedere audiendi hujusmodi Confessiones, ut antea fecerunt sine præjudicio Animarum, & Ecclesiarum, Congregatio anno 1593. 21. Februarii totum remisit arbitrio Patriarchæ. His igitur acceptis litteris, decretum fuit in Synodo Priori prima, quod in posterum Plebani non exerceant munus Confessarii Monialium, nisi Monasterium sit Parochiæ contiguum, vel parvus numerus Monialium, & Parochianorum, & hoc arbitrio Patriarchæ, ut refert Acanius Tamburin. de Jur. Abbatibus. disp. 26. quæstio 2. num. 5.

¶ Vide tamen infra, 1652. 2. Aug.

1615. 21. Maji. — Qui commisit delictum, propter quod Episcopus in Synodo, vel alijs Excommunicationem sibi reservatam imposuit, potest ab eodem Episcopo absolvi, etiam si absolutionem Sedi Apostolicæ reservasset, si non fuit à Papa specialiter confirmata. *Congregat. Episcop. in Lancianen. apud Nicol. in Lacerent. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excommunic. num. 180. pag. mibi 212.*

1615. 22. Maji. — Non possunt deputari Confessarii à Laicis vigore Jurisdictionatus. *Congregat. Episcop. in Florentina. apud Gavant. in Manuali. verb. Con-*

Confessarius. num. 3. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 3. form. 2. num. 14. pag. mibi 41.

1615. 3. Jul. — Ad Parochum Regularem, qui exerceat curam Animarum in Ecclesijs Regularium, & non ad Regulares pertinet Dominicus, & Festivis diebus Constitutiones audire, & Excommunicationes publicare: publicatio enim excommunicationum est de Juribus Parochialibus. *Congregat. Episcop. in Firmana. apud Nicol. in Flosul. verb. Parochus. num. 8. & quoad secundam partem idem refert Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 5. form. 18. num. 4. circa finem.*

1615. 31. Jul. — Confessarii si non fuerint examinati, quando approbati titerint, possunt ab Episcopo suspendi, & examinari. *Congregat. Episcop. in Verellen. apud Barbol. in Concil. sess. 23. cap. 15. num. 40. ex Sell. cap. 12. num. 17. & iterum in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius. num. 18. nec non Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 5. form. 27. num. 2.*

1615. 6. Oct. — Non possunt Episcopi sibi reservare eorum absolutionem, qui nocte per Civitatem inhonestè canentes deambulant. *Congregat. Episcop. apud Gavant. in Manuali. v. b. Casus reservati. numer. 13.*

1615. 12. Nov. — Non possunt Regulares in Canone nominare Superiores suos ut Antistites. *Congregat. Rit. apud eund. in Theaur. Sacror. Rit. tom. 1. par. 5. tit. 8. lit. n. in fine. ubi quod nominantes suum Generalem pro Episcopo loci, peccant mortaliter, ex Diana tract. 14. de celeb. Miss. resolut. 90. & quoad peccatum mortale idem habet Pasnec. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pagnat. par. 2. tit. de Missæ Sacrificio. pag. mibi 45. ex Congregat. Concil. in una Hispaniarum in responsione ad Sixtinum Apostolicum.*

1615. 20. Nov. — Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, ad quos iux approbandi Confessarios spectat, Confessarios Regulares aliis ab ip-

UNIVERSITATIS AD AUSTRIAM

UNIVERSITATIS AD AUSTRIAM

ab ipsis libere approbatos, ab audiendis Confessionibus suspendere posthac minime liceat, nisi ex nova causa, eoque ad Confessiones ipsas pertinente, aut ob non servatum Interdictum ab ipsis Ordinariis positum: sicut etiam iidem Archiepiscopi, & alii, ut supra, Confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessariis nullo pacto adimere possunt, inconsulta Sacra Congregat. Episcoporum. & Regular. apud Margarin in Bullar. Celsiten. tom. 2. *Capit. 11.* 478. *quæ incipit Cùm Sacra, & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. circa Constit. 1. Sixti IV. ubi. 45. pag. mibi 22. nec non Donat. in Pract. Rer. Regular. tom. 3. tract. 4. quæst. 15. num. 4.*

1616. 2. Jan. — Possunt Regulares audire Confessiones Egrorum in eorum Domibus sine licentia Parochi, quem tamen monere debent de Confessione audita. *Congregat. Episcoporum. apud Gavari. in Manuali. verb. Regularium Jura sub Episcopis, in addit. num. 3.*

1616. 5. Febr. — Clericis ludentibus, vel inspectoribus non est imponenda poena Excommunicationis, & multo minus Suspensionis à Divinis contra Confessarios qui absolvunt transegressores. *Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in Lucubratis tom. 1. lib. 3. tit. 21. num. 25. pag. mibi 188.*

1616. 10. Jun. — Monialium Confessarius in defendendo Sanctissimo Eucharistice Sacramento in Monasterium, recipiendus est ad Portam à sex Monialibus senioribus lumina accensa tenentibus, & per rectam viam ad Cellam Infirmitæ Processionaliter comitantibus, & sic in regressu citat ad januam relinquendus. *Congregat. Episcoporum. in Neapolitana. apud eund. in Hæcul. verb. Claustra. num. 33.*

1616. 10. Jun. — Cùm Confessarius ingreditur Claustrum, Moniales omnes sedere debent, nec finire se conspici, præter Superiores, & Comitarias. *Congregat. Episcoporum. in d. Neapolitana. apud Palucc. in Compend. ad Consult. Capon. Jæ. Pignatell. par. 2.*

par. 2. tit. de Monialibus. pag. mibi 96.

1616. 27. Aug. — Monachi, Superiores, & Prælati, etiam Abbas Generalis Congregationis Cassinensium Ordinis S. Benedicti, aliquem ad instantiam Peritorum extra dictam Congregationem existentium promoventes, Excommunicationis late sententiæ poenam incurrun. *Paulus V. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. in Appendice. Constit. 10. quæ incipit Quoniam. 5. 2.*

1616. 19. Nov. — Si Peregrini habentes Casus non reservatos ab eorum Episcopis, confitentur in itinere simplici Confessario subdito Episcopi Casus illos relevantis, non possunt absolvi, & irrita est hujusmodi absolutio sine licentia Ordinarii. *Congregat. Episcoporum. apud Cabrin. de Casib. reser. par. 1. reser. 22. Secus verò, si haberint reservatos ab eorum Episcopis, confitentes simplici Confessario subdito Episcopi non reservantis, ut patet ex infrens diensis 1670. 21. Jun. ¶ Vide etiam 1618. 22. Jun.*

1616. 20. Dec. — Sacerdotes Regulares non possunt audire Confessiones Sacramentales Mulierum Tertii Ordinis, quæ de Poenitentia dicuntur, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad audiendas Secularium Confessiones. *Congregat. Episcoporum. & Regular. apud Barbol. in Censur. sess. 23. cap. 15. num. 13. & iterum in Sum. Apostolicar. Decret. verb. Confessio Sacramentalis. num. 17. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. circa Constit. 4. Sixti IV. §. 7. num. 39. pag. mibi 34. Alesandus Tamburin. de Jur. Abbatissar. disp. 71. quæstio 3. num. 4. de Matheucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 8. num. 19. & iterum ibid. 2. cap. 23. num. 4. nec non Riccius in Synopsi Decretor. verb. Tertiariæ.*

1617. 7. Jan. — Decretum supra positum, & editum 1601. 9. Januarii, episcopo declaratio, de qua itidem supra 1602. 26. Novembris, nec non Censuræ, & poenæ, in eisque contenta omnia confirmantur, & innovantur, ab omnibusque Sacerdotibus, tam Secularibus, quàm Regularibus quoti-

619

620

621

622

rumvis Ordinum, etiam Mendicantium, Militiarum, Congregationum, aut cuiusvis alterius Institutum etiam necessitas exprimens, quovis nomine nuncupetur, inviolabiliter obicentur: Ac insuper precipitur, ut nulli ex Sacerdotibus predictis, quibuscunque Privilegiis, indultis, ac facultatibus suffulsi, ab Excommunicationibus, vel à Casibus locorum Ordinariis, vel Sedi Apostolicæ reservatis, tam ad forum contentiosum, eorundem Ordinariorum deductis, quam non deductis, præterquam in mortis articulo, abolvere audeant, vel præsumant, sub eidem censuris, & poenis eo ipso abique aliâ declaratione incurrendis, non obstantibus omnibus, quæ Clemens VIII. in Decreto, & declaratione præfatis voluit non obstat. *Congreg. Episcopos. & Regular. de mandato Pauli V. apud Barbol. de privileg. Episc. par. 3. allegat. c. 8. num. 287. & referunt etiam Peyrin. de Privileg. Regular. circa Confess. 1. Julii tit. 6. §. 2. num. 638. & Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excommunic. num. 139. pag. mihi 127. & etiam Murga d'ignis, moral. tom. 1. d'ignis, c. nu. 190. pag. mihi 160. nec non Donat. in Prax. her. Regular. tom. 2. par. 1. tract. 11. quasi. 19. num. 3.*

1617. 21. Febr. — Confessarius Regularis Monialium, ejusque Socius (Confessionis, ac Sacramentorum administrationis casibus exceptis) eisdem Moniales alloqui non possunt abique licentia Sacre Congregat. Episcopos. & Regular. in Nolana, apud Barbol. in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius Monialium, num. 13. & referunt etiam Monacel. in Formular. leg. priv. par. 1. tit. 9. form. 5. num. 2. & Aican. Tamburin. de Jure Abbatissar. disp. 24. quasitio 3. nu. 5. ubi quod hæc specialis prohibitio non afficit Confessarios Sæculares, juxta communem Iuris Regularum, Odia restringi oportet.

1617. 21. Febr. — Confessarius etiam ex antiqua consuetudine, abique Socio Monasteria, vel septa Monialium, & protantium Confessionum audienda-

623

624

rum gratiã ingredi non potest, sed debet ei assignari Socius, qui ipsi assistat, sitque ætatis ultra quinquaginta annorum. *Congregat. Episcopos. & Regular. in d. Nolana, apud Barbol. in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius Monialium, num. 14. ex Lezana in Sum. 99. Regul. tom. 3. verb. Clausura, numer. 27.*

1617. 7. Mar. — Confessionalia Monialium è Sacriscriptis, & locis occultis amoveantur, ac in interioribus Ecclesiis collocentur. *Congregat. Episcopos. apud Aican. Tamburin. de Jure Abbatissar. disput. 16. quasitio 9. nu. 2. & refert etiam Paucet. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 96.*

1617. 9. Jun. — Regulares in Dominica Resurrectionis Eucharistiam Sæcularibus administrantes, incurrit in Excommunicationem Pape reservatam in Clem. 1. de Privileg. prout declaravit Congregat. Concil. in Aretina, & antea in ead. 1616. 1. Jul. apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de eo prout & remissionum. 2. pag. mihi 161.

1617. 2. Jul. — Generalis potest suos Subditos, à se, vel ejus prædecessoribus, vel aliis quibuscunque Superioribus ad Confessiones audiendas approbaros, eisdem ab eisdem Confessionibus audiendis suspendere, etiam ex causa occulta, & extrajudicialiter. *Congregat. Episcopos. & Regular. in nona Theatinorum, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de poenit. & remiss. num. 9. in fine, pag. mihi 162. & refert etiam Barboia in Concil. sess. 23. de reform. cap. 15. num. 45.*

1617. 7. Jul. — In vim Decreti superius positi, & editi anno 1693. 16. Maji, possunt Regularium Superiores aliquibus peccatis in prædicto Decreto non contentis Excommunicationem adnectere, ejusque absolutionem sine reservare abique Capituli Generalis, vel Provincialis consensu. *Congregat. Episcopos. & Regular. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 12. num. 5. pag. mihi 375. & refert etiam Lan-*

525

626

627

628

Lanica in *Thiarr. Regular. verb. Absolutio*, *num. 17.* nec non *Potell. in Excm. Confessar. tom. 1. par. 4. cap. 5. num. 3602. pag. mibi 305.*

1617. 1. Sept. — Vicarius Fratrum, & ideo Con-
ventualis, alloquens Moniales sine licentia, præ-
ter alias pœnas, incidit in peccatum mortale,
si modo Prioris officium non obeat. *Congregat. Episcoporum Regularium in Hispania apud Barbosam in Concil. sess. 25. de Regular. cap. 5. num. 103. & referunt etiam Aicem. Tamburin. de Jur. Abbatissar. disp. 25. quaestio 4. num. 7. ac Martheucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 1. num. 30.*
1617. 14. Sept. — Potest ministrari Eucharistia
Reis S. Officii, qui factâ suorum criminum con-
fessione, non solum tamen publicatâ sententiâ, in
mortis periculum constituantur, si illam petant per
modum Viaticæ, & signa penitentiae ostendant.
*Congregat. Inquisit. apud Pasceum in Compend. ad Con-
sult. Canon. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Eucharistia,
pag. mibi 285.*
1617. 15. Sept. — Approbatur Constitutio Ordi-
narij, quod Fratres non possint audire Secularium
Confessiones in propriis Cellis. *Congregat. Episcoporum
& Regularium in una Obsequantium, apud Nicol. in Fl-
scul. verb. Confessarius, num. 24.*
1617. 16. Dec. — Arbitrium in imponendis pœnis
debet esse regulatum à jure, & moderatum, & non-
quam debet extendi ad Excommunicationem, nisi
in gravissimis causis, ut respondit *Congregat. Epi-
scoporum in Concil. apud Moncel. in Firibular. leg. 7. art. 1.
par. 1. tit. 5. form. 9. num. 25.*
1618. 19. Jan. — Non est imponenda pœna Excom-
municationis contra eos, qui ambitione contendunt
ut præferantur ad Beneficia vacatura. *Congr.
Episcoporum in Malpeticis, apud Pasceum in Compend. ad
Consult. Canon. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Jurepatronatus
pag. mibi 593. & antea referebat Gavant. in
Manuali. verb. Excommunicatio, num. 38.*
1618. 30. Mar. — Ab Excommunicatione Canonis Si-
quid

quis fundente diabolo 27. quæst. 4. quamvis absolvere
non possit Vicarius, si tamen absolverit, & abso-
lutus Sacerdos celebraverit, non dicitur celebra-
se in contemptum Clavium, ac propterea propter
bonam fidem non efficitur irregularis: contemptus
enim tunc solum intervenisse dicitur, quando vo-
luntas alicujus remittit legi, & ex ea causa procedit
ad faciendum contra legem, ita quod transgressio-
nis causa contemptus sit, ut post alios latè explicat
*Covar. in cap. ultra mater, in 1. par. 5. 7. 8. 6. apud
Rotam in Pampulien. Parochialis coram Remboldo,
decis. rec. par. 4. tom. 1. decis. 438. num. 4.*

1618. 3. Apr. — Capellanus Regius Major Nea-
polis concedere non audeat licentiam audiendi
Confessiones sine licentia Ordinarii loci, alioquin
Confessiones erunt nullæ, & ipsi non concedetur
amplius semelstris prærogatio suarum facultatum.
*Congregat. Episcoporum apud Pasceum in Compend. ad
Consult. Canon. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Immuni-
tate Ecclesiastica, pag. mibi 362.*
1618. 4. Maji. — Monialium Confessarius Regu-
laris extra præciam officii sui necessitatem non po-
test Moniales alloqui, aliter pœnas incipit, &
committit peccatum mortale. *Congregat. Episcoporum
apud Nicol. in Fiscal. verb. Accessus ad Monasteria
Monialium, num. 2. ¶ Notandum, quod Con-
fessarius Monialium, vel alicujus parvi loci, vel
qui paucos Constitentes habet, sigillum frangit, si
concionetur, vel accuset in Exercitiis spiritualibus
peccata, quæ audire in Confessione, nam facillè
contingit, confessos rubore suffundit, ut habet di-
ctus Nicol. in *Lacubrat. tom. 1. Canon. lib. 5. tit. 38. de
pauci. & remiss. no. 70. pag. mibi 188.**
1618. 4. Maji. — Absolutus ab Excommunicatione
vigore Cruciate non juvatur, nisi post justam sa-
tisfactionem, & in foro Conscientie tantum. Na-
vat. *conf. 51. de sent. excom. Absolutio autem ab
Excommunicatione quoad forum Conscientie tan-
tum operatur, ut absolutus Divina Sacramenta
perci-*

- percipere possit, prout declarat dictus Navar. *libid.*
num. 2. apud Rotam in Pampilonen. Parochialis etiam
Ubaldo, decisi. rec. par. 4. tom. 1. decisi. 619. num. 2.
1618. 21. Maji. — Curati Regulares debent reso- 638
 lutionem dare aliis Curatis, quando Conferentia
 Casuum Conscientie fit in eorum Cura, sicuti fa-
 ciunt in suis Curis Curati Seculares. *Congregat. Episcoporum*
in una Concistoriorum, apud Nicol. in Fles.
vero. Casus Conscientie, num. 2. ubi quod cogi pos-
sunt ab Episcopo, prout tenent ead. Congregat. in
Patauna 1604. 7. Febr.
1618. 22. Jun. — Confessarius Regularis, cessan- 639
 te fraude, potest absolvere à quibuscunque pecca-
 tis in Diocesi, in qua est approbatus, non refer-
 vatis, quamvis forte reservati essent ab Episcopo
 penitentiis. *Congregat. Episcoporum & Regular. in As-*
sem. apud eund. ibid. verb. Casus reservati, num. 17.
 Vide etiam infra, 1670. 21. Jun.
1618. 7. Jul. — Penitentiarius quoad Confessio- 640
 nes audiendas nullam habet vacationem pro diebus
 & horis. *Congregat. Episcoporum in Eroslemponen. apud*
eund. ibid. verb. Penitentia, num. 1. vers. Quod au-
tem. Ideo semper paratus existere debet ad au-
diendas Confessiones, minimeque potest Penitentes
reculare, & si recularerit, ab Episcopo puniti,
& privati potest, ut tenent DD. apud Barbof. in
Concil. sess. 24. cap. 8. num. 23. & refert etiam Cor-
rad. in Prax. dispens. Apofolice. lib. 5. cap. 6. num. 19.
ex Garz. de Benefic. par. 5. cap. 4. num. 117. & segg.
1618. 27. Jul. — Absolutio à Censuris debet conce- 641
 cedi omnino gratis, etiam in foro exteriori, ex-
 cepto eo, quod debetur Notario pro mercede, &
 Judici pro Decreto. *Congregat. Episcoporum in Nes-*
castren. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 5.
tit. 39. de sent. excom. num. 47. pag. mibi 176. & re-
fert etiam Palcuco. in Compens. ad Consultas. Canon.
artic. Pignat. part. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis,
pag. mibi 147.
1618. 9. Nov. — Metropolitanus non potest absol- 642
 vere

- vare excommunicatos Suffraganei occasione viola-
 tæ libertatis, & immunitatis Ecclesiasticæ, neque
 Appellationes admittit, nisi Ecclesia, seu liber-
 tas Ecclesiastica in ejus honore integritate prius sit
 restituta. *Congregat. Episcoporum ad favorem Episcoporum*
Suffraganei Treboæ contra Archiepiscopum Bolognensem,
apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 1.
form. 2. num. 20.
1619. 25. Jan. — Canonici ab Episcopo deputati 693
 ad Confessiones audiendas in Ecclesia Collegiata,
 non Curata, siquæ de causâ ablut à Choro, non
 lucentur Distributiones. *Congregat. Rit. apud Ga-*
vant. in Manuali Episcoporum verb. Canonorum Di-
tributiones, num. 66.
1619. 12. Mar. — Facultas audiendarum Confes- 644
 sionum Regularibus ad beneficium per Ordina-
 rios concessa, potest quoadcunque revocari. *Congregat.*
Episcoporum & Regular. apud Barbof. in Concil. sess.
23. cap. 15. num. 41. & refert etiam Monacel. in For-
mular. leg. pract. par. 2. tit. 9. form. 1. num. 2.
1619. 12. Mar. — Licet Excommunicatus propter 645
 aliorum offensam, non debeat absolvi neque in fo-
 ro exteriori, neque Conscientie, nisi prius satis-
 facta, vel concordata parte: & si fuerit offensa
 libertas, vel immunitas Ecclesiastica, nisi omni-
 bus in pristinum restituta: si tamen excommunica-
 tus satisfacere paratus est, vel si tunc non possit,
 vult prestare cautionem idoneam per pignora, vel
 fidejussores, vel si hæc non possit, saltem per ju-
 ramentum, debet absolvi, licet pars offensa non
 acceptare satisfactionem: imputari namque non
 debet ei, per quem non stat, si non faciat quod per
 eum fuerat faciendum. *Congregat. Episcoporum in Sul-*
monen. & antea sapissimi, apud Nicol. in Lucubrat.
tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excom. num. 44.
pag. mibi 176.
1619. 14. Jun. — Incerorum restitutio non debet 646
 esse Casus reservatus. *Congregat. Episcoporum apud*
Gavant. in Manuali verb. Casus reservati, sub num. 12.

decif. 785. lib. 3. par. 3. decif. à Centuris verò latis extra Curiam, Rota indifferenter, & abique causa cognitione dat abolitionem, ad effectum Audientie, juxta notorium stylum Tribunalis. Rota in Parmen. Parochialis curam Sacrato, decif. recent. par. 4. totius. decif. 236. à num. 12. usq. ad 15.

1620. 21. Jul. — Potest Episcopus cogere Canonicos, & Confessarios sub pena pecuniaria ad Congregationem Calium Conscientie. *Congregat. Cœcil. apud Barboi, de Canonie, & Dignitat. cap. 27. num. 28. & iterum in Concil. sess. 3. de reform. cap. 1. num. 78. referet etiam Monacel. in Formulæ leg. præl. par. 2. tit. 16. serm. 10. num. 6.*

1620. 13. Jul. — Quando Excommunicatus vitandus non abstinere à conversatione, proceditur ad aggravationem Centurarum. *Congregat. Episcopos in Mediolanen. apud Nicol. in Floscul. verb. Excommunicatio, num. 20.*

1620. 31. Aug. — Sacerdos, si non audit Confessiones, cogi non debet ad Congregationem Calium. *Congregat. Episcopos in Mexicana, apud eund. ibid. verb. Sacerdos, num. 7.*

1620. 1. Oct. — Confessariorum Regularium opera uti non possunt Ordinarii, etiam pro Confessariis extrajudicialibus, nisi in casu necessitatis. *Congregat. Episcopos, & Regular. apud Barboi. in Sum. Apostolicar. Decif. verb. Confessarius, num. 17. ex Sell. in selest. Canon. cap. 14. num. 30.*

1620. 22. Dec. — Pro Animæ commendatione licet Confessario Monasterium ingredi cum Coeta, & Stola, & non aliter. *Congregat. Episcopos in Lucen. apud Nicol. in Floscul. verb. Claustra, num. 34. nec non in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 1. num. 9. pag. mibi 80. ¶ Hoc Decretum videtur derogare alteri ab ipsa Congregatione emanato 1583. 13. Sept. apud Gavari. in Manuali verb. Claustra Monasterium, n. 43. & referet etiam Barboia in Concil. sess. 25. de Regular. & Menjal. cap. 10. num. 23. ex Aldan. in Compend. Canon. resolat. tit. 5. num. 19. lib. 1.*

1620.

1620. 22. Dec. — Si Ordinarius concedat ipsi Penitentiam licentiam Calium referatorum in Scriptis, non apponat ibi Nomen, sed scribat, Latos presentium, mandetque Confessario, ut illico post datam Absolutionem læceret schedulam, vel comburat. *Congregat. Episcopos in Intee ammen apud Nicol. in Floscul. verb. Calus referator, num. 17.*

1621. 26. Jun. — Si cura Animarum incumbat Capitulo Cathedralis, atque à Canonice per tumum exerceatur, qui hujusmodi Canonice suscipit, tenetur Congregationibus Calium Conscientie interesse adinlar aliorum Curam Animarum habentium: hujusmodi autem Canonice non examinantur ad Curam, cum admittuntur ad Canonice, sed cum datur eis facultas audiendi Confessiones. *Congregat. Cœcil. apud eund. ibid. verb. Cura Animarum, num. 1.*

1621. 16. Nov. — Non sunt prohibendi Regulares, ne Confessiones audiant sub pretextu, quod originem duxerint ab Hebrais. *Congregat. Episcopos in Elthorn. apud Nicol. in Floscul. verb. Hebrais, numer. 1.*

1621. 10. Dec. — Non est in foro Conscientie verus Professus, & Religiosus, qui ob vim, metum, vel aliquid simile Professionem emisit, si illam non ratificavit: & solam in foro externo profumitur Religiosus. *Rota in Ulubonem. Professio curam Merlino, apud Barboi. in Concil. sess. 25. de Regular. & Menjal. cap. 19. num. 14. ubi plures DD. citantur ad rem.*

1622. 7. Febr. — Tam Regulares, quam Sæculares quomodo libet exempti, sive Animarum Curam Perionarum Sæcularium, Monasterii, seu Dominicis Regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiis, vel Beneficiis, sive Regularibus, sive Sæcularibus incumbentem exerceant: sive aliis Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrant, prævia Episcopi licentia, & approbatione, sive quomodo in dicta Curæ exercitio, aut in eorundem Sa-

N 3 gra

tramentorum, vel alicuius ex illis administratione, de facto absque ulla auctoritate se gerant, in his, que ejusmodi Curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni Diocesani Episcopi, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, plenè in omnibus subiciantur. *Gregorius XV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 18. qua incipit Insuperabili. §. 4. & referunt etiam Barbosa de potest. Episc. in fine 2. tom. pag. 37. Gavant. in fine Operis, Constit. 3. Aican. Tamburini. de Jur. Abbat. disp. 15. questio 7. num. 51. tom. 1. Poerin. de Privileg. Regular. tom. 2. Constit. 2. apud Pontific. pag. 238. & Matheuce. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 14. nu. 3. ¶ Notandum, quod in iam hujus Constitutionis non licet Episcopis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit Animarum Cura Personarum Regularium, nec loca, ubi in istis Ecclesiis asservatur Sacrosanctum Eucharisticæ Sacramentum, vel ubi Constitutiones Personarum secularium audiuntur: Nec possunt Episcopi Regularibus prescribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum Personarum Confessiones audiant, vel aliis illorum Privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari: Quod si aliunde Episcopi hujusmodi facultas competat, illa non sine ab hac Constitutione sublata: Facultas tamen Episcopis per hanc Constitutionem attributa in exemptos tam Seculares, quam Regulares, non intelligitur eis tributa in Personas nullius Diocesis: Eadem denique facultas, non competit inferioribus Prelatis, proprium Territorium, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus, ut declaravit *Congregat. Concil. ad 1. 2. 3. & 4. anno 1623. apud Cherubin. Barbof. Gavant. ibid.**

1622. 5. Febr. — Confessores, sive Regulares, sive Seculares, quomodocunque exempti, tam ordinarii, quam extraordinarii, ad Confessiones Monialium, etiam Regularibus subjeclarum, audiend.

diendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei deputentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant: Liceat quoque Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, ut ejusmodi Confessores amoveant, iisque Superioribus id facere detestantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores amovendi, quoties, & quando opus esse judicaverit. *Gregorius XV. apud eod. ibidem. ¶ Notandum primò, quod neque Regularium Superiores ab Episcopo non approbati possunt Monialium sibi subditarum Confessiones audire, ut declaravit *Congregat. Concil. 1623. ad 7. apud Cherubin. Barbof. Gavant. Superius citatos. ¶ Notandum secundò, quod neque Generalis non approbatus ab Ordinario, ex declaratione ejusdem Congregationis 1627. 13. Novembris, apud Aican. Tamburini. de Jur. Abbat. Barbof. 16. questio 9. num. 1. & referunt etiam Barbosa in Concil. sess. 25. de Regul. & Monial. cap. 10. num. 17. Gavant. in Manuali, verb. Monialium cura spiritualis, in additio, ac Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 15. form. 15. nu. 7. pag. mis 259. nec non Donat. in Prax. Reg. Regular. tom. 4. tract. 13. quest. 10. numer. 1. ¶ Notandum tertio, quod causa amotionis prædictæ non est ab Episcopo significanda Superioribus, ut declaravit *Congregat. Concil. 1623. ad 13. apud dd. Cherubin. Barbof. Gavant. loc. citat.***

1622. 8. Jul. — Excommunicationis poenam incurriunt erigentes plures Domus Congregationis Oratorii S. Philippi Neri, cum tantum unica in quovis loco sit erigenda. *Gregorius XV. in Constit. qua incipit Ex injuncto, apud Monacel. in Formular. leg. præf. part. 2. tit. 13. form. 2. num. 49. pag. mi 83.*

1622. 30. Aug. — Omnes, & singuli Sacerdotes, tam Seculares, quam quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediate subjeclarum Ordinum, Institutorum, So-

citarum, & Congregationum Regulares, qui personam, quæcunque illa sint, ad inhonestam, five inter se, five cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, five ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa Confessione non facta, five extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocunque ubi Confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ipsam Confessionem audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, five tractatus habuerint, in Officio sanctæ Inquisitionis severissime puniantur. *Gregorius XV. apud Chirubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 24. quæ incipit Universi, §. 4. & referunt etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. Constit. 4. c. 1. in §. Pontific. pag. 261. Nican. Tamburini. de Jur. Abbat. tom. 1. dist. 15. quæstio 7. num. 53. ac Gavanti. in Jus Operis, Constit. 7. nec non Felix Porret. in Exam. Confess. tom. 2. par. 2. cap. 1. num. 283. pag. mibi 370. ¶ Hæc ratio est confirmatio Constitutionis antea editæ à Pio IV. 1561. 16. Apr. 7. apud Chirubin. tom. 2. Constit. 31. quæ incipit Cum licet. ¶ Notandum, quod sub sollicitatione veniunt etiam Pueri, ut explicando Constitutionis Pii IV. imperialis citatam, declarat *Paulus V. 1612. 23. Nov. apud F. cetera in addit. ad Cuncta, quæ 6. num. 28. & Scor. in Select. Bull. Thom. 153. ut habet Peyrin. ibid. pag. 264. in annotat. §. 5. num. 14.**

1622. 30. Aug. — Omnes hereticæ privatis Inquisitores, & locorum Ordinarii universi Orbis Christiani, in suis quisque Diocæsiibus, & Territoriis etiam privatè quoad omnes alios, specialiter, ac perpetuò Judices delegantur, ut super materia sollicitationis in Confessionibus contra imprædictos simul, vel separati in omnibus, prout in causis Fidei, juxta Sacrorum Canonum formam nec non Officii Inquisitionis hujusmodi Constitutiones, Privilegia, Consuetudines, & Decreta dili-

diligenter inquirent, & procedant, & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminis qualitate, & circumstantiis, suspendentes ab executione Ordinis, privationis Beneficiorum, Dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuè inhabilitatis ad illa, nec non vocis active, & passive, si Regulares fuerint, exili, damnationis ad treces, & carceres æternam in perpetuum, abique ulla spe gratiæ, aliisque penas decernant; eos quoque, si pro delicti enormitate gravius penas meruerint, debita præcedente degradatione, Curia Seculari puniendos tradant. *Gregorius XV. apud eisd. ibid. de §. 4.*

1623. 30. Aug. — Ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum sollicitandi in Confessionibus remaneat ob prohibitionem delictum imputatum, cum difficultis sit prohibitionis, testibus etiam singularibus concurrentibus, præsumptionibus, maliciis, & aliis adimiculis, datæ facultas S. R. E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, delictum probatum esse arbitrio suo judicandi, & Curia seculari (ut præfertur) Remittendum esse pronuncianti. *Gregorius XV. apud eisd. ibid. §. 1. ¶ Notandum, quod Confessarius ex unius tantum Mulieris assertione non est constituendus, nec captandus sine licentia Sacre Congregat. Inquisit. 1627. 17. Jul. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 11. n. 4. pag. mibi 368. & referunt etiam Barbosa in Sum. Apostolic. Decis. v. Confessarius, nu. 160. ac Palence. in Compend. ad Constit. Canon. de Pignat. par. 2. tit. de S. Officio Inquisitionis, pag. 174. nec non Donati. in Prax. Rev. Regular. tom. 4. r. 13. qu. 14.*

1622. 30. Aug. — Omnes Confessarii suos Pœnitentes, quos hoverint fuisse ab aliis sollicitatos, mox de obligatione denuntiandi sollicitantes, seu tractantes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinariis: quod si hoc officium prætermiserint, vel Pœni-

Pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, eodem locorum Ordinarii, & Inquisitores illos pro modo culpe punire non negligant. *Gregorius XV. apud eod. ibid. s. 7.* Hæc Constitutio quoad totum semel in menſe Augusto legenda est Regularibus, prout iussit Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 197. quæ incipit Sanctissimus. ¶ Præsertim vero quoad hanc partem legenda est, & intimanda omnibus tam Regularibus, quam Sæcularibus Confessariis in ipſo Approbationis actu ad Confessiones audiendas, ut decrevit Congregat. Inquisit. de mandato præfat. Urbani 1628. 3. Oct. apud Peyr. in de Privileg. Regular. tom. 2. circa diff. Consult. 9. n. 34. pag. mibi 266.

1612. 2. Sept. — Qui ingreditur intus Ecclesias, seu Eremitas Camaldulensium Montis Coronæ in Regno Neapolit. cum armis cuiusvis generis in diebus festivis, in quibus illic Mulieres etiam ingredi possunt, incurrit penam Excommunicationis latæ sententiæ. *Gregorius XV. in Brevi, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sentent. excomm. n. 202. in fine, pag. mibi 220.*

1612. 30. Sept. — Non prohibetur Episcopus, vel alius Superior affigere Cedulones, & punire Excommunicatum, licet fuerit in foro Conscientiæ absolutus, vel cum Brevi Sacræ Pœnitentiariæ, vel cum Bulla Cruciatæ, aut Jubilæi, vel in xiiii. cap. licet, sess. 24. Concil. Trident. vel alio quocunque modo: Illi enim duo Fori sunt separati, & actum in uno affect præjudicium in alio: Porro tamen iudex Ecclesiasticus abolitionem in foro Conscientiæ datam, etiam pro foro exteriori ratam habere, nisi hoc redundet in præjudicium partis. *Congregat. Episcoporum, in Miletan. & antea in Campana 1619. 14. Jun. ac etiam in Oppiden. 1621. 8. Jun. apud Palucc. in Compand. ad Consult. Canon. Sac. Fagnan. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 148.*

1622. 5. Nov. — Canonicatus Pœnitentiarii in singulis Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis Hispaniæ in Concurſu admittat Doctoralium, & Magistratum providendus. *Gregorius XV. in Constit. quæ incipit Supremæ, apud Barbol. de potest. Episcop. in fine 2. tom. pag. mibi 70.*

1623. 12. Mar. — Potest. Præbenda Pœnitentiariæ resignari ad favorem illius, qui non est Doctor, neque Licentiatus, sed Atestationibus Ordinarii, Capituli, & Academiæ afferitur doctus, & habilis, quia iussicenter constat de idoneitate ad effectum, ut Papa provideat. *Congregat. Concil. in Elboren. Pœnitentiaria, apud Corrad. in Prax. benef. lib. 2. cap. a. n. 121.*

1623. 20. Mar. — Officium Pœnitentiarii non est conferendum illi, qui licet sit Doctor, est tamen valde ignarus, ac proinde habendus est, ac si non esset Doctor, & ideo de alio providendum. *Congregat. Concil. in responsione ad Cardinalem Bellarminum Archiepiscopum Capuanum, ut refert Corrad. ibid. num. 120. ubi num. præc. dixerat ex Felin. in cap. si quando, p. 7. de referri. quæ Ecclesiæ indiget Viris literatis, non Afinis secretis.*

1623. 9. Sept. — Clericus Ultramontanus absque litteris dimissoris sui Ordinarii ab Episcopo Italiæ ad Ordines promotus, non potest ab eodem Ordinario absolvi. *Decisum refert Barbol. in Concil. sess. 23. cap. 8. num. 38. ex Sell. in select. Canon. cap. 18. n. 31.*

1623. 19. Nov. — Licentiæ Regularibus concessæ alloquendi Moniales sibi in primo, & secundo tantum Consanguinitatis gradu conjunctas ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectat eam concedere, obrenta, consignetur Confessario ordinario Monasterii, qui penitus retinere debeat, siquæ affociet, & prout sit, & Aulecularitres de morte. *Congregat. Episcoporum, apud Barbol. de potest. Episcop. par. 3. allegat. 102. num. 73. & referunt etiam Matthæucci. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 5. n. 7. ac Monast.*

Monacel. in *Formular. leg. pract. par. 1. in fine pag. ubi*
hi 434.

1624. 30. Maji. — Nuncio Apostolico Colonie
conceditur facultas absolventi ab Hæresi in utro-
que foro. *Congregat. Inquisit. apud Palencic. in Com-
pend. ad Const. ult. Canonice sac. Regiætel. par. 2. tit. de
Nunciis Apostolicis, pag. ubi 128.*

1624. 22. Jun. — Canonici quibus non incumbit ut
Canonice onus audiendi Confessiones, si pro his
audiendis absteri à Choro, non licentur Distri-
butiones. *Congregat. Concil. apud Barbol. in tract. de
Canonice. & Dignitat. cap. 2. n. 6.*

1624. 31. Jul. — Excommunicatus nulliter, si pe-
tat Absolutionem ad cathedram, tunc ferenda est
absolutio ante omnem probationem. *cap. soler. in
fin. de excom. in 6. cap. venerabilibus, §. porro, eod. tit.
in 6. Abb. in cap. cum contingat. n. 2. de Offic. deleg.
Rota decis. 9. de sent. excom. in 6. Quæ quidem
Absolutio ad cathedram fit in dubio propter peri-
culum communionis, vel læsionis iustitiz, ut in
d. cap. soler. & d. cap. venerabilibus, §. porro, Ro-
ta decis. 9. n. 2. de sent. excom. in 6. apud Rotam
in Gerunden. Absolutio coram Coceno, dec. recent.
par. 4. tom. 3. decis. 668. n. 6. & 10.*

1624. 31. Jul. — Dum Excommunicatus absolvitur
ad cathedram, hoc nihil interest periti quod si
allegetur Excommunicatio iniusta, non est agen-
dum de Absolutione ad cathedram, sed Excom-
municatus est absolvens inquam audiatur, &
aliter non debet audiri. Si interim Excommunica-
tus potest facere suas probationes, ut habetur in
cap. cum contingat: probata autem nullitate Excom-
municationis, Excommunicatus non eget Abso-
lutione, sed si peccat ad cathedram, Absolutio est
illi concedenda. *Rota in d. Gerunden. coram eod. iudic.
d. n. 11. ad 11.*

1624. 31. Jul. — Excommunicator est audiendus in
quibusdam casibus, antequam impetretur Abso-
lutio ab Excommunicatione, quæ allegatur injus-
ta, ut

sta, ut si vellet probare Excommunicationem
fuisse latam propter offensam notoriam, ad quod
probatum datur tempus octo dierum: & si pro-
batur manifesta, non debet absolvi, aliis secus,
*cap. soler. vers. nisi. & cap. venerabilibus, §. porro
vers. simpliciter. de sent. excom. in 6. Abb. in cap. cum
contingat. n. 1. in fin. vel etiam si Excommuni-
cator dicat, subre excommunicatione esse rem-
iudicatum, & iudex debet admittere articulos Ex-
communicantis, aliis datur appellatio. *Res. decis.
5. excepte. in uo. ill. & idem videtur dicendum,
si Excommunicator asserat, intentionem fuisse la-
tam propter notoriam contumaciam. d. cap. vene-
rabilibus, §. porro, vers. idem est, de sent. excom. in
6. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. iudic. n. 16.
usq. ad 19.**

1624. 31. Jul. — Quando Excommunicatus negat
contumaciam, tunc absolvens est ad cathedram
absque refectione expensarum: Si verò se contu-
macem confiteatur, vel aliis de contumacia con-
fiteri, tunc non debet absolvi, nisi prius relectis ex-
pensis, ac prestita cautione de stando iudicio, ut
not. Dec. in cap. prudentiam, §. si verò, n. 2. & 3.
de off. deleg. Quod si per contrarias assertiones ex
probabilibus, & verisimilibus causis factis con-
tumacia sit dubia, & incerta, non impenditur
Absolutio, nec ante omnia arctandus est Excom-
municatus ad satisfactionem expensarum, quia
materia reducitur ad caput nullitatis, quod dictum
est intelligendum, ut non impendatur Absolutio
simpliciter, sed ad cathedram, iuxta text. in cap.
venerabilibus, §. porro, vers. idem est, de sent. excom.
in 6. quem allegat, & ibi se fundat Bellam. *decis.
174. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. iudic. n. 20.
ad 23.*

1624. 31. Jul. — Quando danda est Absolutio ab
Excommunicatione requiritur citatio partis, cuius
interest, secundum distinctionem text. in cap. vene-
rabilibus, in princ. & in cap. soler. de sent. excom. lib.
6. & c.

4. & facit text. in cap. fin. de elect. in 6. quod tamen a temperatur, nisi periculum sit in mora, vel nisi Summus Pontifex gratiam faciat, in d. cap. soler, num. 1. Ad hoc autem, ut quis absolvatur ab Excommunicatione, debet de ea constare, ut in terminis de Absolutione, quae petitur ad cauthe- lam, est Decisio quarta de sent. excomm. in antiq. quod etiam servatur, quando simpliciter petitur Absolutio, quidquid antiquioribus temporibus fuerit servatum, videlicet in d. Decis. 4. apud Ro- tam in d. Gerunden. coram eod. ibid. a numer. 24. ad 27.

1624. 31. Jul. — Si Excommunicationis nullitas allegetur ex defectu Iniurisdictionis, non est de se facili danda Absolutio ad cauthe lam, nisi prius dictus defectus aliqua ex parte probetur, & hoc ne illudatur ordinariæ jurisdictioni, ut post Innoc. dixit Rota de sent. excomm. in nov. Franc. in cap. soler, num. 10. vers. quando autem sententia est nulla, Gem. pariter num. 19. Covar. in cap. alma mater, par. 1. §. 12. num. 7. vers. unde dicens: ubi quod requiritur saltem semiplena probatio: Quando vero allegantur aliae nullitates, non tenetur pars causam nullitatis exponere: oportet tamen illam in specie nominare, ut detur Absolutio, quia nullitatis causa in universum est aliquo modo probanda, ut detur Absolutio ad cauthe lam, Franc. & Covar. loc. pre- cit. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. ibid. a n. 28. ad 30. ubi num. 31. & 32. dictum fuit, quod hæc procedunt demero iure, & servanda essent, si age- retur de Censuris latis in Curia, nam cum à Cen- suris latis extra Curiam Rota passim det Absolu- tionem (ut supra dictum est, 1620. 22. Jun.) hæc ad unguem servanda minime sunt.

1624. 31. Jul. — Quando Excommunicatus absol- vitur ad cauthe lam, de stylo Rotæ non recipitur juramentum, nec cautio præstatur, nec satisfactio impenditur, Rot. decis. 36. de pro. in nov. Put. decis. 3. de sent. excomm. prout nec simpliciter præ- dicta

dicta requiruntur, quando datur Absolutio cum reincidentiæ cautio, Gemin. in cap. soler, ante num. 16. vers. & est ratio secundum eum, de sent. excomm. in 6. nec refert, an huiusmodi Absolutio fiat per verbum relaxationis, quod est commune, & ad- aptatur ad ius, & ad factum, sive per verbum Absolutionis, ex quo dictis verbis additur aliud verbum ad cauthe lam, cum idem sit sensus, cap. ve- nerabilibus, §. pen. & ult. de sent. excomm. in 6. Jo: Anir. in d. cap. soler, num. 11. in fin. & num. 12. Fran- ch. num. 12. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. ibid. a n. 30. ad 38.

1624. 31. Jul. — An adde sufficiens facultas absolven- di in Rota, difficultas pendet ex eo, quia in commissione dicitur, cum facultate absolvendi à Cen- suris, & propterea illa facultas non venit in com- missione, cum extraordinaria sit, & inducta ex quadam gratia Sedis Apostolicæ, ut in cap. per tuas, de sent. excomm. ideoque non est cuiuscunque Judi- ci permittenda, nisi sit à iure in specie permilla, vel ex speciali relescripto concessa, Gloss. in cap. ca- pitalium, in verb. relaxatis, in fin. de relescript. Gloss. in cap. soler, in verb. per Superiorem, de sent. excomm. in 6. Jo: Andr. ibid. num. 8. Gemin. nu. 15. col. 3. ante fin. vers. gloss. in verb. superiorem, Franch. num. 13. nihilominus cum Summus Pontifex concessit fa- cultatem absolvendi, non autem simpliciter causam committit super eo, an scilicet Excommunicatio valeat, vel non, hoc casu Iudex potest absolvere ad cauthe lam, cum illa sit species Absolutionis, ac Absolutio simplex: ergo concessa facultas absolvendi, sub isto genere censetur comprehensa facultas absolvendi ad cauthe lam, Suarez de Cen- sur. di. put. 7. sect. 8. in 3. decis. num. 14. Ugolin. de Censur. tab. 1. cap. 22. num. 22. Ceterum prædicta procedunt in Absolutione in foro Conscientiæ, nec habent locum quando agitur de præiudicio tertii, quia in tertio præiudicium sine speciali facultate, nec in

nec in foro Conscientie, nisi satisfacta parte, potest dari Absolutio. *Navar. in Milan. cap. 27. n. 278. vers. quarto dico*, ubi allegat *Gloss. in cap. capitulum. in verb. relaxatis, de reser. apud Rotam in d. German. den. coram eod. ibid. à n. 39. ad 45.*

1624. 31. Jul. — *Gloss. in cap. capitulum, in verb. relaxatis, de reserip. explicata ab Ugolino de Conser. tab. 2. cap. 22. num. 21.* non loquitur de facultate concessa absolvendi, sed de Absolutione simpliciter tributa, quod bene procedit, cum absolutus simpliciter, non conicitur absolutus ad cautelam, quia hæc Absolutio non purè tribuitur, sed sub conditione condonatur: sed de hac interpretatione *Gloss.* potest dubitari: quod enim loquatur de facultate concessa absolvendi, dicunt *Abb. ibid. num. 8. vers. in gloss. fin. Dec. num. 22.* & *text. in cap. veniens 38. in fin. de testib. expressè loquitur de facultate tributa absolvendi ad cautelam: attamen aut Absolutio est commissa in partibus, & Iudex ad cautelam potest absolvere; aut in Curia, etiam Auditori Rotæ, & non potest absolvere sine speciali commissione, propter facilem aditum ad Summum Pontificem. *Rota in d. German. den. coram eod. ibid. à num. 45. ad 50. ex alii ejusd. Rote Decis.**

1624. 31. Jul. — *Rota Auditores in cognoscendo habent ordinariam jurisdictionem, in pronuntiando vero delegatam, Res. decis. 16. note fin. vers. Auditores Sacri Palatii, de re jud. in nov. Clem. Auditor, de reserip. Ergo Auditores Rotæ possunt ad cautelam absolvere, prout possunt Iudices ordinarii: & hinc Sacra Congregatio Concilii censuit, Decretum Tridentini, sess. 25. cap. 3. de reform. de mona. ad effectum reser. relaxam. non comprehendere Rotæ Auditores, ex quo in procedendo habent jurisdictionem ordinariam. *Rota in d. German. den. coram eod. ibid. à num. 52. ad 54. ubi num. 69. dictum fuit, quod facultas absolvendi ad cautelam venit sub clausulis amplissimis, quæ ponuntur in primis**

primis commissionibus Rotæ, cum dicta facultas sit de connexis negotio principali, ut voluit *Ab. in cap. ad presentiam, n. 8. ubi etiam Dec. in d. id. de appell.*

1624. 9. Aug. — *Frates Discalceati Ordinis S. Trinitatis, ad alium quemcumque Ordinem sine licentia Romani Pontificis transeuntis, nec non Prælati aliorum Ordinum sic translatos retinentes, Excommunicationis latæ sententiæ poenam incurunt Urbanus VIII. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 11. quæ incipit Commissi, §. 2. & 3. pag. mihi 389.*

1624. 27. Sept. — *Si Mulier consentiat Confessario sollicitanti, adhuc tamen tenetur denunciare: Non tenetur tamen proprium consensum manifestare, nec potest super hoc ab Episcopo, vel Inquisitore interrogari: & in casu, quo Penitens, qui consensit, vellet consentium manifestare, non debet scribi in actis, tanquam res non inspectas ad Sanctum Inquisitionis Tribunal: Quæ omnia debent à Confessariis perionis sollicitatis manifestari, ad eas inducendas ad manifestandum sollicitantes: Quod si adhuc sollicitari noluierint dictos sollicitantes manifestare, poterunt Episcopi, vel Inquisitores dare auctoritatem Confessario recipiendi in scriptis cum juramento denunciationem perionis sollicitate, quæ consensit, quam sitant confessarius tenebitur desurre Inquisitori, vel Episcopo. *Congregat. Inquisit. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. circa Constit. 4. Gregorii XV. §. 3. num. 12. pag. mihi 264. & referunt etiam Alean. Tamburini. de Jur. Abbasfar. disp. 2. c. 6. quæstio 4. n. 15. ac Pa. cæc. in Consens. ad Consult. Cæcæ. Jac. Fignarell. par. 2. tit. de S. Officio Inquisitionis, pag. mihi 132.**

1625. 13. Febr. — *Extractantes ex Bibliotheca Genuesi Ordinis Minorum Libros, Quaternos, Folia, sive manuseripta, sive impressa; vel ut extrahantur, permittentes, Excommunicationis poenam incurunt, Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5.*

UNIVERSITAS ROMANA

1200. 5. *Constitut.* 44. *qua incipit* Conservacioni, 5. 1.

1625. 24. Apr. — Examinatores per Priorem Generalem Ordinis Eremitarum S. Augustini in Capitulo Generali deputati in Hispania, & Indiis, Executionis poenam ipso facto incurunt, si aliquem dicti Ordinis, & Provinciarum Religiosum, doctrinam, & meritis sufficientibus ad gradus Doctoratus, seu Magistrum in Sacra Theologia suscipiendos non praeditum approbant, vel admittunt. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in d. Bullar. Rom. tom. 4. Constitut.* 42. *qua incipit* Romanus, 5. 3.

1625. 13. Jun. — Regulares quibusvis Privilegiis sustulsi non possunt ab Haeresi abolvere. *Congregat. de propag. Fide coram Urbani VIII. apud Nicol. in Elefculis, verb. Calus reservati, n. 26.*

1625. 20. Jun. — In administratione Sacramenti Poenitentiae sufficit, quod Regulares audiant Confessiones cum habitu eorum ordinario, & Stola. *Congregat. Visitat. Apostol. confirmata à Congregat. Episcoporum, & Regular. apud Pascecc. in Compend. ad Constit. Canon. sac. Pignat. par. 1. tit. de Confessione, & Confessoribus, pag. mihi 199.*

1625. 21. Jun. — Tot Missae absolute celebrentur, quot ad rationem attributa elemosinarum praescriptae fuerint, licet stipenda incongrua sint, & exigua, & qui secus fecerint, obligationi non satisfaciet, graviter peccabit, & ad restitutionem tenebitur. *Congregat. Concil. de mandato Urbani VIII. apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constitut.* 45. *qua incipit* Cum saepe, & referunt etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. *Constit.* 9. in d. *Constit.* pag. mihi 285. Cordicus de perf. Paroch. par. 1. tract. 4. de Sacrif. Missae, quaest. 18. num. 6. Barbosa de poss. Episc. in fine 2. tom. 1. pag. mihi 37. Thom. Tamburin. in Opuscul. ac Mirraucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 12. num. 10.

1625. 7. Sept. — Confessarii Seculares ad certum genus

genus Personarum, seu ad limitatum tempus ab Ordinario approbati, minime possunt, etiam vigore Bullae Cruciatæ, Poenitentium Confessiones audire ultra facultatem ipsi ab Ordinario concessam. *Congregat. Concil. in Casaravansiana, apud Barbol. in Sum. Apostolic. Decis. verb. Confessarius, num. 15. & iterum in Concil. sess. 23. capit. 15. numer. 42.*

1625. 19. Sept. — Approbatio obtenta per Sacerdotem Secularem, vel Regularem ab Ordinario ad audiendas Confessiones, potest ab Episcopo confessor pro sua conscientia securitate ulque ad novum examen, suspendi. *Congregat. Concil. in Lmana, apud eund. ibid. & primo loco sub n. 6. secundo vero loco sub n. 27.*

1625. 5. Nov. — Inter Scripturas Curie Episcopalis asservandæ sunt Approbationes Confessoriorum. *Congregat. Concil. in Porosino, apud Pascecc. in Compend. ad Constit. Canon. sac. Pignat. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mihi 256.*

1626. 20. Jan. — Ferras Reformati Discalceati Ordinis S. Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ, in Africa, & aliis Turcarum partibus, omnes & singulos eorumdem locorum utriusque sexus Christiani fideles, ipsorum Confessionibus diligenter auditis, à quibuscunque excessibus, & delictis, etiam in Bulla in die Cænx Domini legi solita contentis abolvere, ac pro communi per eos, & eorum quemlibet poenitentiam injungere salutarem, liberè, & licitè valeant. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constitut.* 54. *qua incipit* Cum sicut, 5. 2.

1626. 23. Mar. — Extrahentes ex Bibliothecis Fratrum Ordinis Predicatorum Libros, Quinterna, Folia, sive impressa, sive manuscripta, seu permissives, & consentientes, Executionis poenam incurunt. *Urbanus VIII. apud eund. ibid. Constitut.* 55. *qua incipit* Cum sicut, 5. 1.

1626. 31. Mar. — Non est imponenda Excommunicatio

libi contra facientes deposita facta pro dotibus Monialium. *Congregat. Episcoporum in Assisiana, apud Nicol. in Lucubratis, tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. n. 18. pag. mihi 170.*

1626. 11. Jul. — Confessarii Monialium ab eis nominati, non possunt removeri, nisi ex rationabili causa. *Congregat. Concilii apud Barbol. in Sum. Apollinar. Decis. verb. Confessarius Monialium, nu. 19. & iterum in Consil. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 10. num. 18. & reletur etiam Denar. in Prax. Reg. Regular. tom. 4. tract. 13. qu. 19.*

1626. 14. Jul. — Archiepiscopus, & Episcopus status Ecclesiasticus, eorumque, & Pontificio in Urbe, eisque Districti Vicarius in spiritualibus generalibus, nec non St. Vincentii & Anastasi ad Aquas Salvias, trium Fontium nuncupatorum, Cisterciensis Ordinis prope, & extra mœnia ejusdem Urbis, & S. Silvestri Terni Nomantula Ordinis S. Benedicti nullius Diocesis Monasteriorum Abbatibus, ac in detentores Protocolorum, seu Instrumentorum per Notarios defunctos actorum, & rogatorum, ubi, quando, & quoties expedierit, generalem Excommunicationis sententiam profertenti facultatem habeant, concedit Urbanus VIII. in Consil. quia incipit Expositio, in additione ad Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. pag. mihi 427.

1626. 9. Nov. — Petentes absolvi ab Excommunicatione, sunt absolvendi in forma Ecclesie confecta. *Congregat. Immunit. in Casertana, apud Palencium in Compend. ad Consilium Casim. Jac. Figuerel. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 147.*

1627. 23. Febr. — Carceratis in Sancto Officio, stante eorum adversa valentine, conceditur Confessarius, qui eos absolvat in foro Conscientie. *Congregat. Inquisit. apud Palencium, in d. Compend. par. 2. tit. de Sancto Officio Inquisitionis, pag. mihi 156. ubi par. 1. tit. de Carceribus, pag. 137. habetur: Ca-*

706

707

708

709

veat

veat Confessarius, ne quidquam Inquisitoribus revelet de auditis in Confessione à Carcerato propter hæresim, ex Pegn. in 3. par. decis. Eym. cum 25.

1627. 16. Mar. — Ur quis absolvatur ab Excommunicatione incurta ob consilium datum ad violationem libertatis, vel immunitatis Ecclesiasticæ, non sufficit, quod dicat, se de eo dolere plurimum, sed necesse est, ut damnet idem consilium apud eodem, quibus consuluit, & fiat quod potest pro revocatione præcepti, & securorum ex eo. *Congregat. Episcoporum in Vicina, apud Nicol. in Floscal. verb. Consilium, n. 2.*

1627. 30. Apr. — Non probatur, quod Superior Regularium reservet sibi Causas ad effectum prescribendi Confessariis in casibus particularibus quam penitentiam injungere debeant. *Congregat. Episcoporum in Assisiana, apud eund. ibid. verb. Causa reservati, n. 2.*

1627. 26. Jun. — Episcopus ob Clausuram custodiendam, etiam in Monasteriis Regularibus subiectis potest Excommunicationis late sententiam penam sibi reservatæ imponere circa aperitionem ostii Clausuræ extra casus indigentie, nec non circa accessus, & colloquia cum Monialibus: di-ctaque Excommunicatio ligat necum Regulares accedentes, verum etiam Moniales, si de ipsis mentio fiat, adeo ut Superior Regularis ab eadem Excommunicatione absolvere nequeat. *Congregat. Concil. in Verberben, apud Peyrin. de Privileg. Regular. in suis Operis, Decretis 6. & referunt etiam Palucc. in Compend. ad Consilium Casim. Jac. Pignarel. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 81. Nicol. in Lucubratis, tom. 2. Canon. tit. 1. lib. 3. num. 3. Matthæus. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 13. nu. 14. Monacel. in Formular. leg. præf. par. 3. tit. 1. form. 34. num. 11. juxta cap. Monasteria 8. de vit. & honest. Cleric.*

1627. 8. Jul. — Nuncio Apostolico in Belgio

O 3

conce-

710

711

712

713

concolitri facultas (data cateroquin ejus prædicatoribus) absolventi ab hæresi in utroque foro, quam communicare possit aliis octo Presbyteris in foro Conscientiæ. *Congregat. Inquisit. apud Palsue. in Consueud. ad Consul. Canon. Jac. Pignarel. par. 2. tit. de Nunciis Apostolicis, pag. mibi 228.*

1627. 20. Aug. — Confessariorum Approbatio spectat ad Episcopum, donec per alium pratendentem probetur inmemorabilis. *Congregat. Concil. in Nullius, seu Censuræ, apud Barbo. in Sup. Apostolicæ Decis. verb. Confessarius, num. 12. & verb. Approbatio n. 5. utrobique ex Sell. in Select. Canon. cap. 1. q. 9. 27.*

1627. 27. Aug. — Necessaria est assententia Confessarii, ut Regulares licentiam habentes possint alloqui Moniales, & Confessario præsentem, debent ita clarè loqui, ut ipse intelligat quid dicatur. *Congregat. Episcopar. & Regular. in usua Capucinarum, apud Nicol. in Floscul. verb. Accessus ad Monasteria Monialium, n. 2.*

1627. 29. Aug. — Si Regulares Sæcularium Confessiones audiant sine licentia Episcopi, possunt ab eodem tam per Censuras Ecclesiasticas, quam per alias quacumque opportunas poenam puniri. *Congregat. Episcopar. & Regular. in Genem. apud eund. ibid. verb. Regularis, n. 11.*

1628. 14. Jan. — Concubinarius in peccato impænitens mortuus, non est in Loco Sacro sepeliendus. *Congregat. Episcopar. in Rosanen. apud Nicol. in Floscul. verb. Concubina, num. 2. ubi etiam quod idem de eo, qui talis à Populo putatur, licet reverà non sit, nam dum vivit, absolvi non potest, nisi pius icindalum tollat, ex Bonacina de Matrim. quest. 4. punct. 14. Diana 5. re. 14. ref. 107. ¶ Notandum primò, quod ut Concubinarius validè excommunicentur, debent prius per judicialiter moneri, neque sufficit, quod fuerint moniti per Edictum, vel per Synodum, vel per unicam monitionem, pro tribus, quia monitiones debent esse speciales,*

& di-

& distinctæ, ut DD. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 1. form. 28. num. 7. pag. 114. ¶ Notandum secundò, quod mundanus est timor Confessoris, qui ne perdat Penitentem, committit illeus peccatis, & quærit omnes Opiniones laxiores, ut illeum possit absolvere, quando est in occasione proxima &c. ut habet Campioni in Instru. pro Confess. par. 2. cap. 9. n. 2.

1628. 19. Jan. — Fratres Reformati Ordinis B. MARIE de Mercede Redemptionis Captivorum ad Fratres Calceatos eisdem sine licentia Sedis Apostolicæ transeuntes; Fratresque Calceati prædicti, qui dictos transeuntes recipiunt, vel continent, Excommunicationis poenam ipso facto incurant. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 77. que incipit Injuncti, §. 2. & 3.*

1628. 28. Jan. — Qui in rixa dicit alicui: *distringe istam casem*; & eodem tempore infligit aliquos ictus, non incurrit Excommunicationem contra Duellantes fulminatam, de qua Tridentini sess. 25. cap. 19. prout declaravit *Congregat. Episcopar. in una Moniti. ali. apud Nicol. in Luebrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. nu. 178. in fine, pag. mibi 212.*

1628. 21. Mar. — Monialibus tempore Iubilæi dandus est Confessarius extraordinarius. *Congregat. Episcopar. apud eund. in Flosculis, verb. Iubilæum, num. 8.*

1628. 23. Mar. — Qui ad Sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus, Sacramentalem Confessionem audire præsumperit, ætate mitiori annis viginti quinque non exculerit, quo minus Constitutioni Clementis VIII. (de qua supra, 1601. 1. Dec.) subiciatur, dummodò vigesimum lux ætatis annum compleverit: ipseque non promotus sic delinquens, nullà habita consideratione præfate minoris ætatis, sive Laicus, sive Clericus Sæcularis, aut cujusvis Ordinis, Congregationis, So-

O 4 cirta-

cietas, etiam de necessitate exprimenda, Regularis, aut cuiusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, Pontifici & Apostolica Sedi immediate subiecti, nec non Militarium quarumcumque, etiam S. Iohannis Hierosolymitani, fuerit, tradatur Curia Seculari poenitentibus debitis plectendus. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 79. qua incipit Apostolicus, §. 2. C. Reservat etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 6. edita Pontifici, pag. mihi 382. ac Alean. Tamburni. de Dec. Abbat. tom. 1. dist. 15. quae 7. num. 53. ¶ Notandum primo, quod nulla est Absolutio Sacramentalis praestata à non Sacerdote, quamvis communiter exitimetur Sacerdos, nam is patitur inhabilitatem de Iure Divino, secundum quod soli Ordini Sacerdotali annexa est Iurisdictio necessaria ad eam Absolutionem ministrandam, ex text. in cap. verbum, de poenit. dist. 1. Trid. sess. 14. de Sacra. Poenit. cap. 30. adeo ut, nec in mortis articulo possit huiusmodi Absolutio iuste, & valide praestari à non Sacerdote, etiamsi desit Sacerdos, ut post Glou. verb. mortis, in fin. in cap. pastorem, §. praetera, de offic. ordi. obviavit DD. apud Barboi. de potest. Episc. par. 2. alleg. 2. num. 12. & 13. ¶ Notandum secundo, quod qui existens tantum Diaconus audivit Confessiones Sacramentales, etiam ad Presbyteratum se promovendi fecit, potest committi Ordinario, ut praevia abjuratione absolvarur, ut habet Pasceus, in Consensu, ad Consensu. Canon. Jac. Pignatelli, par. 1. tit. de Dispensationibus, par. mihi 217. ¶ Notandum tertio, quod hanc Constitutionem de non promotis Confessiones huiusmodi audientibus tenentur Superiores Regulares solum in Mensis Augusto Subditis patefacere, & promulgare, ut decrevit Congreg. Inquisit. etiam d. *Urbanus VIII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 192. qua incipit Sanctissimus §. 4. edita anno 1623. 14. Apr. & in Decreto ejusdem Congreg. emanato anno 1638. 11. Febr. apud Peyrin. de Privileg. Regular. in fine Oppis, Decr. 13.**

1628. 8. Apr. — Non satisfacit obligationi de recitando Divino Officio (& consequenter peccat mortaliter) qui recitat additum ab Ordinario loci, sine licentia Sacrae Congregat. Rit. apud Gavari. in Theaur. Sacror. Rit. tom. 2. sess. 1. cap. 5. tit. 2. n. 9.
1628. 13. Maji. — Subcollector, ab obsequio Ordinarium licentia alloquens eum Monialibus, potest excommunicari. Resolutum in Hispania testatur Sell. in select. Canon. cap. 1. Bonum, §. 1. apud Barboi. in Constit. sess. 25. de Regular. C. Adm. cap. 5. num. 107.
1628. 15. Maji. — Quisquis, seu discipulis, seu scriptis Fratres Minores Conventuales juxta Constitutiones Urbanas viventes, non esse veros Regulares S. Francisci Observatores ausus fuerit, quoquomodo asserere, mox Apostolica Sedi Excommunicationem sese incurtere sciat. *Urbanus VIII. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 8. pag. mihi 419.*
1628. 26. Jun. — Laicus percontans in Ecclesia injuriose alium Laicum alapha, incurrit Excommunicationem minorem, ut declaravit Congregat. Immunit. in una Nullius, apud Monacel. in Formular. leg. par. 1. tit. 5. form. 8. num. 2. & refert etiam Pasceus, in Consensu, ad Consensu. Canon. Jac. Pignatelli, par. 2. tit. de Centuris Ecclesiasticis, pag. mihi 144.
1628. 9. Aug. — Fratres Capucini Ordinis S. Francisci ad laxiorem abique speciali Sedis Apostolicae, ad Carthusiensem vero, seu quemcumque alium Ordinem, vel Congregationem nisi de Ministri Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis licentia in scriptis obtinenda, transcentes, Excommunicationis poenam ipso facto abique ulla declaratione incurruunt. *Urbanus apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 91. quae VIII. incipit Injuncti, §. 2.*
1628. 26. Aug. — Poenam Excommunicationis, & Interdicti ipso jure comminatum incurruunt tam vendentes, & transfereutes suppatronatus, quam etiam

etiam se ingerentes in illius fructuum perceptione.
Decisum refert Barbosa in Concil. sess. 25. de reform. cap. 9. num. 82.

1628. 12. Sept. — Omnes, & singula Indulta audiendi Secularium Confessiones abique Ordinarii examine, & approbatione, quibusvis Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, etiam Societati JESU, Congregationibus, & Ordinibus, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, nec non Monachorum quorumcunque, etiam S. Benedicti, Cisterciensium, & Carthusiensium, ac etiam quibusvis Militiis, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, ac quibuscunque Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, & Metropolitanis, Monasteriis, exterisque Locis Piis, sive eorum, & earum respective Abbatibus, Praepositis, Decanis, Magistris, Ministris, Praelatis, Prioribus, Rectoribus, etiam Generalibus, vel Provincialibus, Capellanis, Confessariis, aut aliis quocunque nomine nuncupatis Superioribus, & Personis quibuscunque, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicae immediate subjectis, quovis Privilegio munitis, concessa, revocantur, cassantur, tolluntur, abrogantur, & annullantur, viribus, & effectu evacuantur, ita ut nullis ex praedictis ullo modo in posterum suffragari possint. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 92. qua incipit Barbola de potest. Episc. p. 2. allegat. 50. num. 289. Et iterum in Concil. sess. 14. cap. 7. num. 23. & refertur etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 16. in Jusd. Pontific. pag. mihi 395. nec non Donat. in Prax. Reg. Regular. tom. 3. tract. 4. quast. 8. numer. 2.*

1628. 31. Oct. — Amoventes, & transportantes, distribuentes, seu mutuò dantes Sacras Reliquias, aut Libros, seu Volumina, & Scripta Ecclesiarum, & Bibliothecarum S. Francisci de Paula ad Montes Urbis Ordinis Fratrum Minorum Nationis exterioris Calabrie, & Excommunicationis poenam eo ipso incurunt. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar.*

728

Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 95. qua incipit Justit. 4. 7. 1628. 17. Nov. — Per confirmationes Privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Saecrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam revixerunt Privilegia, prius ab eodem Concilio, ac deinde etiam Sacrae Congregationis Decretis sublata, atque extinguita, si quae habebant, absolventi à Casibus Ordinario loci reservatis: quemadmodum nec Indulta absolventi à Casibus contentis in Bulla, quae in die Coenae Domini legi consuevit, utpote sublata per annum ipsius Bullae (de qua inferius 1701. 24. Mar.) publicationem vires, aut robur acquisierunt ex subsequentibus Privilegiorum confirmationibus: ac proinde Regulares cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, et Instituti, etiam necessariò exprimendi, nec intra, nec extra Italiam, in vim Privilegiorum, aut confirmationum hujusmodi, quas vel hactenus obtinuerunt, vel deinceps forte obtinebunt, possunt quemquam absolvere ab eisdem Casibus in Bulla Coenae, aut Ordinario loci reservatis: ac, si locus egerint, Absolutiones nullae sint, & irritae: Ab aliis verò Casibus, & Censuris Sedi Apostolicae reservatis, si quidem Regulares habeant à Sede Apostolica absolventi facultatem, illa extra Italiam minime sublata sunt eisdem Sacrae Congregationis Decretis (de quibus supra, 1601. 9. Jan. & 1602. 26. Nov.) hac de re editis jussu Clementis Octavi. Congregatio Episcoporum, & Regular. approbante Urbano VIII. apud Barbola de potest. Episc. p. 2. allegat. 50. num. 289. Et iterum in Concil. sess. 14. cap. 7. num. 23. & refertur etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 2. num. 38. pag. mihi 317. Aican. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 2. disp. 14. quastio 15. num. 6. ac Matthaeucci. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 5. num. 5. nec non Murga in Tract. de Benefic. Eccles. quast. 2. nu. 571. pag. mihi 199. ac etiam disquis. moral. tom. 2. disquis. 1. nu. 197. pag. mihi 160. & denique Donat. in Prax. Reg. Regular. tom. 1. tract. 12. quast.

730

729

quasi 7. num. 12. par. 1. & iterum tom. 2. par. 1. tract. 11. quæst. 17. num. 6. ac Passerin. de elect. canon. cap. 26. num. 7.

1629. 30. Jan. — Approbationem ab Episcopo obtinentes ad certum tempus, eo elapso, non possunt Confessiones audire abique nova Episcopi ipsius licentia, & approbatione, prævio etiam, si eidem libuerit, novo examine: illi vero, quos implet Episcopus ad Confessiones in ipsiusmodi audientias semel admisit simpliciter ac sine ulla temporis praescriptione, nullatenus possunt ab eodem reprobari sine nova causa, eaque Confessiones ipsos concernente: ceterum, an eidem causa subsit, necne, Episcopus non tenetur ipse Regularibus ediscere, sed Sedi Apostolicæ dimittaxat, ubi eam sibi aperiri postulerit. *Urbanus VIII. apud Barbol. in Concil. sess. 23. de referen. cap. 15. num. 15.*

1629. 31. Mar. — Nalli Religiosorum Societatis IESU licet facultatibus Sanctæ Cruciatæ in quacunque Mundi parte publicata, vel publicanda, quoad eligendum Confessarium, & obtinendam Absolutionem à Casibus reservatis, uti: nec huiusmodi Cruciatæ eis suffragatur quoad hanc facultatem eligendi Confessarium, & prædictam Absolutionem obtinendi. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 125. quæ incipit Romanus, §. 2.*

1629. 6. Apr. — Presbyteri Saculares non Confessarii, & Confessarii Regulares, sed non Parochi, hortandi sunt, non autem cogendi, ut discussioni Casuum Conscientiæ interdunt. *Congregat. Episcoporum & Regularium in Navarra. & antea in Spalatana 1628. 28. Jul. ac in Castellana. 1621. 20. Jul. apud Nicol. in Plofen. verb. Casus Conscientiæ, num. 5.*

1629. 29. Maji. — Locumtenens Auditoris Camerae Apostolicæ non potest absolvere à Censuris ob non solutionem Decimarum: Absolvere autem potest ab Excommunicatione reservata. *Congregat. Inimunit. in Benzoniense. apud Palcuccin. Compens. ad Consult. Caponi. Jan. Pignatol. par. 1. tit. de Censu-*

ris Ecclesiasticis, pag. mibi 1. 6.

1629. 9. Oct. — Absolutio ab Excommunicatione non prodest, nisi sequuta restitutione, & redintegratione Ecclesiæ. *Congregat. Inimunit. in Litudin. apud eund. ibid. pag. mibi 147.*

1629. 17. Nov. — Præbendam primam vacantem assignare pro Pœnitentiario non est in optione Episcopi, sed pro Theologo: & si in ipsius expeditis in aliquo loco particulari fuerit iudicatum, ut prius de Pœnitentiario provideatur, habenda est confirmatio à Sede Apostolica ad omnem difficultatem tollendam. *Congregat. Concil. in una Convocati Castellana, apud Barbol. de Canon. & Dignit. cap. 17. num. 5. & iterum in Sum. Apostolica. Decis. verb. Canonicus Pœnitentiarius, num. 2.*

1629. 23. Nov. — Regulares ab Episcopo antecessore prævio examine approbatos ad Peritorum secularium Confessiones audientias, potest modernus Episcopus pro majori conscientia sine quæstione iterum examinare, & si minus idonei reperti fuerint, reprobare. *Congregat. Episcoporum & Regularium, apud Barbol. in Concil. sess. 23. cap. 15. num. 24.*

1629. 13. Jan. — Mulieres, seu Virgines, earumque Superiores, sive Visitatrices, sive Rectrices nuncupatae, sive Præposita Generalis prætenzæ Congregationis Jesuitarum, Collegialiter viventes, Excommunicationis majoris poenam ipso facto incurrunt, à qua non nisi à Romano Pontifice protempore existente, præterquam in mortis articulo constituta, absolvi possunt. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 111. quæ incipit Pastoralis, §. 1.*

1630. 5. Febr. — Non possunt Ordinarii, & multo minus eorum Vicarii absolvere ab Excommunicatione incurta propter extractionem confitentium ad loca inimica: ideoque datus Vicario Apostolico Tropiensis facultas facienda se absolvere per Confessarium. *Congregat. Inimunit. in d. Tropien. & postea in Capuana Vicario Generali*

1632. 16. Jun. apud Mattheuce, in *Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 4. num. 71.*
1630. 21. Febr. — Qui partem fecit operum in prima Hebdomada Jubilarij, reliqua vero in sequenti, non videtur consequi posse Indulgentiam, nam obliuenda est forma præscripta in Jubilæo, quæ scilicet solet esse disjunctiua, non verò conjunctiua quoad duas Hebdomadas. *Ordo VIII. in Congregat. S. Officii, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Cap. lib. 5. tit. 38. de parat. & remiss. numer. 7. pag. mihi 161.*
1630. 21. Febr. — Obligatio denunciandi sollicitationem in Confessione limitatur, quando adesse potest probabile periculum, quod Periona reuelans non timeat secreta, & sic ex reuelatione hujusmodi sibi graui incommoda sequerentur: si tamen mouendi, quod cessantibus supradictis periculis, & impedimentis, tenentur denunciare. *Urbanus VIII. in Congreg. S. Officii, apud eund. ibid. num. 8.*
1630. 22. Febr. — Excommunicatus, ante absolutionem receptus ad habitum, eo spoliari debet, ac dimitti. *Congregat. Episcoporum & Regular. in una S. Damiani, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Cap. lib. 5. tit. 39. de sent. excom. num. 36. pag. mihi 174.*
1630. 14. Mar. — Curati omnes, etiam exempti, etiam Regulares, tenentur interesse cum aliis Curatis Congregationi Casuum Conscientie, *Congregat. Episcoporum, in Veranen. & antea in Ferrariorum 1593. 13. Off. ac in Verellan. 1586. 9. Off. nec non in Lucana 1579. 11. Aug. apud eund. in Pleiscul. verb. Casus Conscientie, num. 4. & refert etiam Gavanti. in Manuali. verb. Clerici Conuentus, num. 2.*
1630. 16. Mar. — Testes laicos ad deferendum testimonium veritatis pro Curia Episcopalis informatione potest Episcopus in subsidium sub pena Excommunicationis citare. *Decisum in Lucana refert Barb. in Concil. sess. 25. de reform. cap. 3. n. 11. ex Aldar. in Compens. Canon. resolut. lib. 3. tit. 25. num. 10.*
1630. 20. Mar. — Contra Excommunicatos notorios,

- rios, qui non curant absolvi, procedendum per aggravatorias. *Congregat. Immanit. in qua Nullius Causa, & postea in Beneuentana 1637. 20. Ian. apud Palsucc. in Compens. ad Consult. Canon. Jac. Pignatol. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 147. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 12. form. 16. num. 2. & 3.*
1630. 13. Apr. — Confessarius ille, qui abjuravit aliis secreta, vel publice, aut aliis quomocumque, non potest restitui, ut valeat Secularium Confessiones audire: Qui autem de leui abjuravit, non est impeditus audire Confessiones etiam Secularium. *Congregat. Inquisit. apud Gavanti. in Manuali Episcoporum. verb. Confessarius, in addit. num. 5. & 6.*
1630. 19. Apr. — Moniales videntes obferuare Regulas, & Constitutiones Ordinis, non ideo obligantur ad omnia in eis contenta sub mortali. *Congregat. Episcoporum & Regular. in una S. Damiani, apud Nicol. in Pleiscul. verb. Obligatio, num. 6.*
1630. 16. Maji. — Nuncio Apostolico apud Casertem conceditur facultas absolendi ab Hæresi in utroque foro, & à Casibus Sedi Apostolicæ reuelatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis. *Congregat. Inquisit. apud Palsucc. in Compens. ad Consult. Canon. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Nunciis Apostolicis, pag. mihi 128.*
1630. 16. Maji. — Nuncio Apostolico apud Helvetios conceditur facultas absolendi ab Hæresi in utroque foro, & ut eam communicare possit aliis Perionis. *Congregat. Inquisit. apud eund. ibid. d. pag. 128.*
1630. 16. Maji. — Nuncio apud Regem Poloniæ conceditur eadem facultas absolendi ab Hæresi in utroque foro, quam communicare possit Episcopis, & Prælatibus Nunciaturæ subiectis, ac etiam Sacerdotibus sibi bene visis in foro conscientie. *Congregat. Inquisit. apud eund. ibid.*
1630. 7. Iun. — Excommunicationis maioris latæ sententiæ penam incurunt constructes alia Mendican-

dianum Ordinum Monasteria, Domos, seu
Conventus, & Regularia loca, nisi per tres leu-
cas circumfere Monasterium, & Ecclesiam B.
MARIE de Monte Serrato Ordinis S. Benedicti,
& nisi de expressa Abbatis, & Monachorum di-
cti Monasterii licentia. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom.
tom. 5. Constit. 144. qua incipit Complura, §. 2.*

1630. 19. Jun. — Concessio Sancte Cruciatæ, que
respectu facultatis eligendi Confessarium, etiam
Læicis, & Clericis Secularibus quoad Causas re-
servatas, etiam in Bulla Cornu Domini (Hæresi
excepta) contentos, non nisi in foro Conscientiæ,
non tamen in foro externo, suffragatur, aliorum-
que Indultorum hujusmodi, quantum ad prædic-
tum articulum eligendi Confessarium, & absol-
vendi à prædictis Causis reservatis, etiam in Bul-
la Cræne Domini contentis cum Fratribus, & Mo-
nialibus quorumneque Ordinum ubilibet conti-
tutorum locum minime habet, nec illis ullo modo
suffragari potest, sed iidem Fratres, & Monia-
les, quantum ad Sacramenti Pœnitentiæ, seu
Confessionis administrationem, ordinariæ dispo-
sitioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ,
quoad sibi reservata, subiecti sint. *Urbanus VIII.
apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 106.
qua incipit In specula, §. 3. & referunt etiam Barbosa
de Juris. Episc. in fine 2. tom. 1. pag. mibi 74. Peyrin.
de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 8. §. 1. §. 2. Pœnit.
pag. mibi 387. Billus in Hieron. tom. 1. lit. C. num.
42. §. 7. ac Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1.
cap. 15. num. 19. & Donat. in Præf. Rer. Regular.
tom. 3. tract. 5. quest. 12. num. 7. ¶ Hoc antea do-
creverat Clemens VIII. anno 1599. 23. Novem-
bris, apud d. Cherubin. in d. Bullar. tom. 3. Constit.
64. qua incipit Romani, §. 2. quæ utram referat Qua-
rantia in Som. Bullar. verb. Confessor. pag. mibi 197.
¶ Cautè idcirco legendi Joannes de la Cruz de Sta-
ta Relig. lib. 1. cap. 6. disp. 12. Sancius in select. disp.
44. circa pœnit. univ. 13. & alii citati ab Alca-*

nio Tamburino de Jur. Abbat. tom. 2. disp. 6. questio
7. num. 1.

1630. 18. Jul. — Apostatæ à Fide, rediunt ad
pœnitentiam non tenentur ad abjurandam Aposto-
siam publicè coram Infidelibus, sed sufficit, ut
eam abjuret in Balneo (captivorum carcere) coram
Fidelibus, abstinendo ab actibus Infidelitatis,
ac deponendo habitum Infidelium, quatenus sit
proteclivus falsæ Religionis: Si verò sit æquivo-
cus, possunt illum deferre: Quod si ex illa delati-
one ratione peritonæ aliqua oriatur suspicio, tenentur
aufugere quam primum poterunt. *Congreg.
Inquisit. coram Urbano VIII. apud Peyrin. de Privileg.
Regular. tom. 3. cap. 4. num. 41. pag. mibi 332.*

1630. 25. Jul. — Confessarios sacro accersitus ab
Apostatis inter Infideles existentibus, & in articulo
mortis constitutis, ut iterò absolvat, debet
illos absolvere, abjuratè prius verbo Apostosiam in
foro Conscientiæ: Et si per aliquod temporis spa-
tium supervixerit, poterit abjuratè in Balneo co-
ram Fidelibus: Quod si non poterit, relinquit
chirographum suæ abjuratonis, saltem signo Cru-
cis concruptum: Quod si neque hoc possit, com-
mittit Confessario, ut suam abjuratonem Fide-
libus manifestet: Non autem tenetur Apostatæ pœ-
nitens tunc in periculo vitæ constitutus, etiam
suadentibus Turcis, cum periculo vitæ Fidem Ca-
tholicam, quam tunc, abjuratè Infidelitate, am-
plexus est, confiteri, sed eorum insationes elude-
re, vel non respondendo, vel æquivocis verbis
utendo. *Congregat. Inquisit. apud eund. ibid. numer.
42. ¶ Notandum, quod Missionarii, alique
Confessarii non possunt audire Confessionem, &
absolvere Christianos illos, qui habent pro Uxo-
ribus Mulieres Turcas, quibus nulla spes esset, quod
amplexure sint Fidem Christianam: Et vice
versa non possunt absolvere Mulieres Christianas
in Matrimonium conjunctas cum Turcis, nam vi-
vunt in continuo Concubinato, ut ex Bellarm. &*

Ponc. de Martem. refert Paleucc. in *Congreg. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Missionariis, pag. mibi 61.*

1630. 7. Aug. — Qui Scholas sub denominatione Scholarum Piarum erigere, aut forsan jam erectas, Pias denominare, aut inscribere, vel habitum per Clericos Regulares Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum gestari solitum, gestare presumpserit, Excommunicationis poenam ipso facto incurrit. *Urbanus VIII. apud Cherrubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Confit. 107. qua incipit Ad uberes, §. 1.*

1630. 8. Aug. — Illi, qui volunt sponte per Interpretem confiteri, nec aliter possunt, non sunt prohibendi per Ordinarium, cui sufficit praecavere abusus, & scandala, nec non curare, ut Interpretes admoneantur de obligatione ad observantiam secreti. *Congregat. Theolog. specialiter deputata ab Urbano VIII. prout ex actis Sacre Congregat. de Propag. Fide, refert Nicol. in Floscul. verb. Confessarius, num. 19. ¶* Notandum, quod dum Poenitens Interpreti peccata dicit, non est necessaria praesentia Confessarii, dummodo sit praesens Poenitens, quando ea Confessarius audit ab Interprete, ut cognoscat Poenitentem velle, & conentire, quod Interpretis nomine ipsius Poenitentis, peccata aperiat: praeterquam quod non sufficeret auditio peccatorum per Interpretem, nisi aliquo signo Poenitens ostenderet, se, mediante illo, velle confiteri, ut postea Confessarius possit Poenitentem absolvere. *Gohar, in experim. Theolog. tom. 6. num. 501. apud Bistum in Hierurg. tom. 2. lit. P. num. 162 §. 14. ubi tom. 1. lit. E. num. 213. §. 17. ait quod potest absolvi, qui est ignoti idiomatis, & non habet copiam Confessarii illius lingua explicato uno, vel aliquibus peccatis eo modo, quo fieri potest, ex Cabala in Theor. & Pract. Jur. Canon. lib. 3. cap. 11. num. 3.*

1630. 27. Aug. — Auditor Camerae non potest absol-

olvere etiam cum reincentia, vel ad cautelam. Excommunicatos per Episcopos, vel alios Ordinarios ex causa violatae jurisdictionis, immunitatis, vel libertatis Ecclesiasticae, si ad eum appellent. *Congregat. Immunit. apud Paleucc. in Congreg. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 150. juxta Decretum Sacrae Congregationis ad hoc specialiter deputatae, editum 1626. 11. Aug. cum approbatione Urbani VIII.*

1630. 30. Aug. — Quamvis Episcopus simpliciter, & absque ulla temporis praesumptione approbaverit Regulares ad Confessiones Secularium audiendas, potest tamen eosdem, si nova causa superveniat, suspendere, ac licentias illis concessas revocare, dummodo dicta causa Confessiones ipsas concernat: Ceterum si Regulares cum scandalo, aut aliis inhoneste vivant, vel aliquid delictum committant, propter quod rationabili Episcopi iudicio videantur a Confessionibus suspendendi (in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur, cum praecipua Ministri qualitas sit integritas vitae, ac morum, honestas), utique ea causa ad Ministrum Confessionis pertinet: ac proinde nihil obstat, quominus ob eam possit Episcopus Regulares utcumque a semetipso approbatos suspendere, aut expellere a Confessionibus audiendis. *Congregat. Episcoporum & Regular. approbante Urbano VIII. apud Barbof. de potest. Episc. in fine 2. tom. 1. pag. mibi 79. post Constit. 67. & iterum in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius, num. 20. & refert etiam Gavanti. in Manuali, verb. tit. Confessarius, in addit. num. 1. & 2. nec non Donat. in Pract. Reg. Regular. tom. 3. tit. 4. quest. 15. num. 5.*

1630. 3. Sept. — Confessarii Regulares, sed non Parochi, non possunt cogi ad Confessiones Casuum Conscientiae. *Congregat. Concil. in Foro improbitas, apud Marthaeucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 21. num. 12.*

1630. 27. Nov. — Ad Censurarum fulminationem si Index non rite procedat, totum est attentatum, & ante omnia revocandum, & sic pars absolvenda à Censuris latis. Felin. in cap. ad probandum, num. 6 de re judic. Cassad. decis. 6. de caus. possess. & propriet. Creicen. decis. 1. de sequent. possess. & fruct. Vestr. in Fran. lib. 2. cap. ult. num. 16. apud Rotam in Calagrutana Processuum coram Pirovano, decis. recent. par. 5. tom. 2. decis. 515. num. 1. & 3.

1630. 7. Dec. — Monachi Ecclesie Collegiate & Intensis S. Ambrosii Mediolani, in suo latere dictæ Ecclesie iuscellia ad usum Confessariorum, qui virgò Confessionalia nuncupantur, habeant, quæ tamen sint conformia cum aliis à latere Canonico eorum ejusdem Ecclesie existentibus. Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 151. quæ incipit Gregis Dominici.

1630. 11. Dec. — Regulares, qui habent portiones separatas, non tamen habent ratione domini, sed solum ratione administrationis: & ideo si non sint animo parati etiam ad Superiores naturam dictas portiones relinquere, peccant manifeste contra votum Paupertatis solemne, & tenentur dictas portiones restituere, & à se animam abdicare, ut est communis sententia DD. apud Rotam in Germanen. Administracionis coram Coccino, decis. recent. par. 5. tom. 1. decis. 414. num. 29. & 35. & referentiam Barboia de Censur. & Dignitatib. cap. 8. num. 24.

1631. 3. Febr. — Sancti Pii Quinti Constitutio de Censibus supra posita, & edita 1569. 19. Januarii in partibus Orientis, & præsertim in Insulis Maris Egee diligenter à Fidelibus est observanda, & præsertim circa fortis repetitionem, quæ omnino prohiberi debet: deinde eisdem Fidelibus Censuum creditibus per S. D. N. permitti potest, etiam cum derogatione prædictæ Constitutionis, quatenus opus sit, ut pro sua cautione, ubi aliter fieri non poterit, pignus accipere possint, cum infra scriptis tamen conditionibus, videlicet: Debitori Censu

Censu libera sit per pactum expressum contraditus censuali adijciendum, facultas illum redimendi, præstita fidejussione, aut alia cautione: item, ut pignus nullo modo sit fructiferum: & denique ne ullo creditor utatur, nec ex eo commodum aliquod percipiat. Congregat. de propagan. Fide, approbante Urbano VIII. apud Nicol. in Lincubrat. tom. 1. lib. 3. tit. 24. num. 35. pag. 199.

1631. 8. Febr. — Indulgentia Jubilæi, quæ à Summis Pontificibus pro tempore concedi consueverunt, ut quis consequi valeat in Regno Hispaniarum, non est necessarium Bullam Cruciatæ ante, vel post suscipere. Congregat. Indulgentiar. apud Barboi. in Censur. sess. 25. de reform. cap. 21. num. 4. ex Sell. in Select. Canon. cap. 4. num. 16. Notandum primum, quod Jubilæum potest acquiri tantum semel, ut ex declarat. Sacr. Congr. ait Buisemb. in Modul. Theolog. moral. lib. 6. tract. 4. cap. 1. dub. 4. art. 2. §. 2. num. 2. Jubilæum autem Anni Sancti pluries potest lucrari, ex declarat. Urbani VIII. apud Bissum in Hieronym. tom. 1. lit. 1. num. 227. §. 2. de lit. R. num. 95. §. 8. Notandum secundo, quod qui animo lucrandi Jubilæum, absolutus fuisse à referentiis, verè esset absolutus, licet postea vel mutaret intentionem, vel ex aliquo impedimento, etiam morali, Jubilæum non consequeretur, Bonal. in Theologia moral. tom. 2. tract. 25. lect. 52. apud d. Bissum, d. tom. 1. lit. 1. num. 227. §. 12.

1631. 21. Aug. — Licet inter Casus à Regularium Superioribus reservandos (de quibus supra, 1593. 26. Maii) non interserit Clemens Octavius transgressionem votorum, non tamen sublata est Prælati Regularibus hujusmodi reservatio, quam ceteroquin habent ex Regulari dispositione. Congregat. Episcopar. & Regular. apud Perrin. de Privileg. Regular. tom. 2. cap. 12. num. 7. pag. 661. 373.

1631. 13. Sept. — Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum consulis Provincie (excepta Romana) accidentes Romam absque licen-

tia in scriptis Cardinalis Protectoris, seu Ministri, aut Vicarii, seu Procuratoris generalium ad id auctoritatem habentium, nec non Provinciarum Superiorum mittentes, Excommunicationis majoris late sententia poenam incurrunt. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 166. quæ incipit In Specula, §. 1.*

1631. 20. Dec. — Potest Episcopus deputare Confessarium extraordinarium Monialibus Regularium cure subiectis ex aliqua legitima causa, & alterius Ordinis, vel Sacerdotem Secularem idoneum, ut respondit *Congregat. Episcoporum, & Regular. in Camera. apud Monacell. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 15. form. 15. num. 8. pag. mihi 219.*

1631. 20. Dec. — Qui causa honoris insequitur inimicum, & occidit, incurrit irregularitatem, prout declaravit *Congregat. Concil. apud Nicol. in Florentis, verbo Irregularitas, numer. 2.*

1631. 27. Ian. — Episcopi, & Vicarii Capitulares non possunt vigore subleæ absolvere publice denunciatus in foro exteriori pro leæa immunitate Ecclesiastica, sed tantum in foro conscientia, quomodo scandalum non est notorium, ut respondit *Congregat. Immunit. in Mediolanen. apud Monacell. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 9. form. 1. num. 113. & referentiam Rucenis in synopsi Director. verb. Jubilæus.*

1631. 10. Mar. — Excommunicationis poenam eo ipso incurrit Magister Generalis, ac Superioris Ordinis Fratrum B. MARLE de Mercede Redemptionis Captivorum, inconsulta Sacra super negotiis Regularium Congregatione, & sine expressa illius approbatione, Fratribus Laicis, seu Conversis licentiam transiendi à statu Laicali ad Clericalem, ten de se promoveri faciendo ad minores, ac Sacros Ordines concedentes. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 174. quæ incipit Exponi, §. 2.*

1631. 25. Maii. — Contra Excommunicatos non curantur Abolutionem, & non obstante Excom-
mu-

municatione celebrantes, procedit Ordinarius. *Congreg. Episcoporum. apud Paucucc. in Compend. ad Consultat. Canonic. Jac. Pignatelli. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 161.*

1631. 3. Jul. — Superior unius Religionis extra Ecclesiam sui Ordinis non potest approbare Regulares alterius Religionis pro audiendis Confessionibus tuorum Subditorum. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Lucubratis tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 28. de penit. & remiss. num. 10. vers. Amplius, prout de Parochis dixi in mea Collectione, sub Anno 1621. 19. Ian.*

1631. 3. Jul. — Excommunicatio, in quam incurrit violantes Clausuram Monialium ad malum finem, non tamen prætextu licentiarum, est reservata Summo Pontifici: Superiores quoque admittentes huiusmodi violatores in Claustrum, sunt Excommunicationi obnoxii. *Congregat. Concil. in Sabonen. ad I. & II. apud Monacell. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 15. form. 15. num. 14. pag. mihi 260.*

1631. 23. Aug. — Facultas absolventi à Censuris Ecclesiasticis non debet concedi Ordinario inferiori, sed Episcopo viciniore. *Congregat. Immunitatis apud Paucucc. in Compend. ad Consultat. Canonic. Jac. Pignatelli. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 126.*

1631. 1. Dec. — Fratres Carmelita Calceati de Observantia nuncupati, habitum Regularem uniformem, & per eos antea susceptum juxta Congregationis eorundem Carmelitarum Calceatorum de Observantia communia Statuta non deferentes, aut illum aliquo tempore mutare, vel variare præsumentes, absque speciali Sedis Apostolicæ licentia, Excommunicationis majoris late sententia poenam ipso facto incurrunt. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 127. quæ incipit Romanus, §. 2.*

1631. 3. Dec. — Vicarius Capitularis, Sede vacante, potest absolvere à Casibus, *sess. 24. de reform. cap. 6. prout declaravit Congregat. Concil. apud Barb.*

in tractat. de Canon. & Dignit. cap. ult. n. 62. ¶ Notandum, quod potest Vicarius Capitularis approbare, & exponere Confessarios ad audiendas Confessiones Subditorum, cum hoc sit actus Jurisdictionis, non Ordinis Episcopalis, aut Dignitatis, Suarez tom. 4. de pœnit. disp. 28. sect. 5. num. 5. Henric. in Sum. lib. 3. de pœnit. cap. 6. in princ. Diana par. 8. tra. 1. q. 150. 6. apud Pellegrin. in Praxis Vicarior. par. 1. sect. 4. sub sect. 2. num. 52. pag. mibi 42. & antea ex pluribus citatis DD. dixerat Barbosa in Collect. ad Concil. sess. 23. de riform. cap. 17. num. 27.

1632. 4. Dec. — Episcopi vigore cap. 6. sess. 24. non possunt absolvere, nec dispensare in casu Hæresis, neque in aliis nova lege post Concilium Sedit Apostolicæ reservatis: Verum in fiscalibus, in quibus Episcopi talis facultas non est adempta, ea urique transferuntur in Vicarium Capitularem Sede Episcopali vacante, dummodo talis facultas specialiter per Capitulum eidem Vicario tributa fuerit. Congregat. Concil. apud Marthrucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 4. num. 32.

1633. 29. Jan. — Qui virtute Iubilei, vel alterius Privilegii facultatem habet eligendi Confessarium ab Ordinario approbatum, non potest eligere Confessarium approbatum ab Ordinario alterius Diocesis. Congregat. Concil. in Limana, apud Barbosa in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius, numer. 13. ubi se citat in tract. de potest. Episc. par. 2. alleg. 25. num. 33.

1633. 29. Jan. — Regularis quoquo modo exempti, qui ob delictum in Excommunicationem incidunt, possunt ab Ordinario denunciari excommunicari, ad hoc ut ab aliis evitentur. Congregat. Concil. in d. Limana, apud Pasucc. in Compend. ad Cons. Canonice. sic. Vignotel. par. 1. tit. de Equitibus, pag. mibi 270. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. præc. part. 3. tit. 1. form. 45. num. 21. pag. 164.

1633. 7. Febr. — Excommunicari possunt Regulares per Episcopos locorum Ordinarios in casibus,

bus, in quibus illi subsunt, si contra faciant. Congregat. Concil. in Neoborn. apud Barbosa in Sum. Apostolic. Decis. verb. Excommunicare, num. 3. ex Joan. Maria Novar. in Lucer. Regal. sub ead. verb. num. 1.

1633. 25. Febr. — Religiosi ad Japonicas, & alias Indiarum Orientalium Regiones pro tempore missi, qui mercatum quamvis minimum exercuerint, Excommunicationis late sententiæ poenam ipso facto incurrunt, in quam etiam incidunt eorum Superiores in hoc non vigilantes, & contra delinquentes, ad dictam poenam non procedentes. Urban. VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 228. qua incipit Ex debito, §. 8.

1633. 28. Mar. — Episcopus non tenetur examinare Sacerdotem approbandum ad Confessiones audiendas, quando aliunde novit eum esse sufficientem. Cong. Cave. in Bituni. juxta Concil. Trident. apud Nicol. in Luculent. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de pœnit. & remiss. n. 10. vob. Et nota, pag. mibi 63.

1633. 13. Aug. — Patentes Missionis non dantur laicis tan Sæcularibus, quam Regularibus, sed Sacerdotibus tantum, qui sunt Theologi, vel saltem Casuæ, & Congregatio Episcoporum, & antea anno 1625. 19. sept. apud eund. in Florent. verb. Missio, num. 2.

1633. 13. Dec. — Non potest negari Absolutio in foro Conscientiæ iis, qui servati servandi fuerunt declarati excommunicati ob extractionem ab Ecclesia, quando extracti fuerunt ab eisdem, vel de eorum ordine occisi, &c. ex quo Ecclesia non potest reintegrari. Congr. Immunit. in Oppiden. apud Pasucc. in Compend. ad Consult. Canonice. Inc. Vignatel. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 371.

1634. 30. Jan. — Major Urbis Præsententarius, ac ejusdem Præsententariæ Regens, cæterique ejus Officiales, & Ministri pro tempore existentes abstineant à Dispensationibus, & Absolutionibus, etiam in foro Conscientiæ tantum, & in occultis casibus,

UNIVERSITÄT AD ALD

UNIVERSITÄT AD ALD

781

777

778

779

780

782

783

784

1634

sius, cum agitur de Simonia reali scienter contracta, & de revalidatione titularum Beneficiorum; vel condonatione fructuum male perceptorum; & de casu hæresis, atque de administratione Episcopatus, quando post præfixitum tempus electus Consecrationis munus non suscipit: Similiter obliueant à Dispensationibus, etiam in foro Conscientie tantum, quoad Matrimonium contractum inter eos, qui constante Matrimonio le carnaliter cum Adulterio cognoverunt, & patet inter se futuro Coniugio, in Viri, vel Mulieris necem machinati, & effectum consecuti sunt. *Urbanus VIII. in Consist. qua incipit Regimini, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. exco. m. 1. 96. pag. mibi 2. 17.*

1634. 10. Ian. — Dicitur Major Urbis Pœnitentiarius, ceterique, ut supra, item abstinere ab Absolutione Excommunicationis quoad eos, qui in publicis, aut privatis Concionibus, & congregatibus docuerunt, Confessionem Sacramentalem fieri posse per Litteras, aut hanc sententiam aliquo casu probabilem descendere etiam imprimendo, aut in præxim quovis modo deduxerunt directe, vel indirecte, etiam si futurum ipsi promiserint, seu promittant similia amplius non perpetrare: Pariter abstinere à Dispensationibus Matrimonialibus in primo gradu cognationis spiritualis in Matrimonio contrahendis, etiam si cognatio sit secreta, & periculum imminet scandalorum, ac etiam in foro Conscientie tantum: Etiam in occultis à convalidatione titularum Beneficiorum, in eam, quo dicta Beneficia fuerint obtenta in Concursu, quando tamen inhabilitas provenit ex aliqua Censura, vel quia illis irretitus administravit. *Urbanus VIII. apud eund. ibidem.*

1634. 10. Ian. — Prædicti similiter abstinere à concessione Absolutionum, sive licentiarum de absolventibus in casibus etiam publicis, qui in litteris in die Coenæ legi solitis continentur, etiam si tunc

Sedes

Sedes Apostolica vacabit, aut Summus Pontifex vel propter infirmitatem, vel aliam causam ita fuerit impeditus, ut celeriter consili non possit: Abstinere quoque à concessione Absolutionum: vel licentiarum de absolventibus S. R. E. Cardinales, & alios cujuscunque conditionis fuerint, qui vivente Romano Pontifice, de quopiam eligendo, vel excludendo tractaverint, suffragia inserant, omnibus, vel partionem fecerint: possint tamen in foro Conscientie absolvere eos, qui mortuo Pontifice, contra Constitutionum Apostolicarum prohibitiones fecerint præmissa: Pariter abstinere à concessione dispensationum cum promoris per saltum, & licentiarum de promovendo extra tempora, & non servatis Intellectus. *Urbanus VIII. apud eund. ibidem.*

1634. 10. Ian. — Dicitur Major Urbis Pœnitentiarius, ceterique, ut supra, quoad facultatem concessam vivæ vocis oraculo à Paulo V. pro absolventibus illis, qui munera à Personis Regularibus acceperint, etiam ante factam per eos restitutionem, contra constitutionem Clementis Odavi, abstinere pariter quoad munera, que vigintiquinque scutorum moneta summam excefferint; que tamen limitatio non habeat locum in muneribus rerum medicinalium, & rerum magnæ devotionis: Quo verò ad facultatem concessam sibi vivæ vocis oraculo per eundem Paulum V. de absolventibus ad Urbem accedentibus à Centuris, non tamen in Romana Curia notoriis, in effectum acquiescendi Indulgentias, Loca & Ecclesias Urbis visitantibus concessas, pariter abstinere quoad Censuras in Romana Curia latas: Denique quoad facultatem vivæ vocis oraculo concessam de dispensandis Sacerdotibus, aliisque in Ordinibus Sacris existentibus, qui homicidia voluntaria commiserint, ad effectum tamen ingrediendi aliquam Religionem, si, cum quibus in vim præfate facultatis de cætero dispensabitur, teneantur, omnino Professio-

fessionem emittere, aliàs dispensandi remaneant suspensum ab exercitio quorumcumque suorum Ordinum. *Urbanus VIII. apud eund. ibidem.*

1634. 16. Maji. — Si Episcopus sine iusta causa renuat, aut differat approbare Confessionum Monialium Regularibus subiectarum, datur facultas Ordinarius vicino quoad huiusmodi approbationem. *Congregat. Episcoporum. in Lucana, & antea in Sacrament. Carmelitarum 1632. 13. Aug. apud Nicol. in Florent. verb. Episcopus, n. 61.*

1634. 27. Sept. — Major Pœnitentiarius, & eiusdem Pœnitentiariæ Regentes abhincant à compositione, & condonatione fructuum Beneficialium, & Ecclesiarum Episcopatum, ac etiam Distributionum quatuorcumque, quovis modo male perceptorum in casibus non occultis: In casibus verò occultis eùm Gallis, Belgis, Germanis, Polonis, & ulterioribus componere, vel etiam eas condonare possint, in iuncta eisdem Pœnitentibus erogatione elemosynæ, eisdem Majoris Pœnitentiarii, vel Confessoris ab ipso deputandi arbitrio limitandæ: Cum reliquis autem, videlicet Italis, Hispanis, Lusitanis, & adjectum Insularum Perionis directæ compositionem concedant, & eà mediante fructus condemnent, sed exactas pecunias Receptorum emolumentorum Datarie faciente integraliter consignari: Pauperibus tamen, quorum inopia compositionem non admittit, condonare possunt, iniuncta elemosynâ modo suprascripta: quæ tamen sententur ordinata sine præiudicio illorum, quibus Distributiones accrecere, siue non decrecere debent. *Urbanus VIII. in Constit. que incipit Inter cœtera, & postea Innocentius XII. apud Paucera. in Compens. ad Constit. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Beneficiis, pag. mibi 38.*

1634. 15. Dec. — Elapso termino Abolutionis à Censuris cum reincidentia, Ordinarius debet affigere Cedulones contra jam abiolutos. *Congregat. Immunit. in Baren, & antea in Alexandrina 17. Jan. ejusd.*

ejusd. ann. apud eund. ibid. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146. & referit etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. in Præalud. numer. 84. pag. mibi 23.

1635. 3. Febr. — Non potest Episcopus in approbatione Confessorum sibi reservare Abolutionem eorum, qui non solvant Locis Pnis id, quod ratione administrationis, vel alia de causa debent, quia hi remediis Juris cogendi sunt, ut declaravit *Congregat. Concil. in Castren. apud d. Monacel. par. 2. tit. 13. form. 2. n. 8. pag. mibi 42.*

1635. 15. Febr. — Exatores onerum ab Ecclesiasticis non sunt absolvendi, nisi præcedente restitutione omnium exactorum. *Congregat. Immunit. in Alexandrina; apud Paucera, ad Constit. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 147.*

1635. 12. Jun. — Novitius Congregationis Cassinensis ex Novitiatu ante quinque annos extractus ob incorrigibilitatem, per totum reliquum quinque annorum tempus, silentium observet cum Sæcularibus, ac Monachis, Patre spirituali excepto. *Urbanus VIII. apud Margarit. in Bullar. Cassinens. tom. 1. Constit. 310. que incipit Eminentissimo.*

1635. 12. Nov. — Canonici Pœnitentiarii in Regnis Hispaniarum non possunt esse Familiares, & Commentales Episcoporum, nec Officiales, seu Visitatores. *Urbanus VIII. in Constit. 69. que incipit Aliàs, apud Barbol. de potest. Episcop. in fine 2. semel pag. mibi 80.*

1635. 23. Nov. — Parochi non sunt compellendi ab Episcopo ad denuncianda delicta, quæ quotidie committuntur intra Limites suæ Parochiæ. *Congregat. Episcoporum. in Lucana, apud Nicol. in Florent. verb. Paucera, num. 26. ¶ Non est igitur licitum ex licentia a Confessione Episcoporum, vel Dominum, vel Magistrum admonere de peccatis, quæ committuntur in aliquo loco, si sit periculum, ut sinistra suspicio concipiatur alicuius, vel aliquorum in particulari,*

culari, prout Bonac. apud d. Nicol. in *Lucio* apud *tem 2. Canon. lib. 1. tit. 38. de penit. & remiss. num. 60. pag. mibi 167.* Imo tam rigorose observandum est sigillum, ut neque loqui possit Confessarius in rebus ad se spectantibus, nam si ex Confessione cognovit, suum Familiam esse Furam, non ex hoc ipsam dimittere potest, quia inde Pœnitenti inqueretur damnum, & pudor: & si per Confessionem novit sibi in ingressu Sylvæ parati nocem, in vino conlectando esse venenum, tenetur mortem oppetere, Deoque se commendare, si non possit retrocedere, nec Missam committere, vel mutare vinum, & abique periculo, quod Pœnitens producat, ex quo sequatur rei aliquid incommodum, ut ex Bonacina, & Diana habet dictus Nicol. *ibid. num. 66. & 58.*

1635. 3. Dec. — Fratres Ordinis Prædicatorum tractantes aliquod negotium per se, vel per alium, pro se, vel pro alio in Romana Curia, sine scriptis, & expressa licentia in scriptis Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis, incurrunt poenam Excommunicationis laxe septentis, à qua non nisi per Magistrum Ordinis, vel eus Vicarium Generalem, præterquam in mortis articulo, possunt absolvi. *Urbanus VIII. in confirmatione Decreti Capituli Generalis Romæ habiti anno 1612. ut habetur in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 217. qua incipit Exponi. 6. 1. & 2. refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. in fine 3. tom. 1. pag. mibi 26.*

1636. 14. Jan. — Excommunicatus regulariter non est privatus Beneficis obrentis, neque ad ea revertens est incapax, sed si in Excommunicatione perleverit, obcontumaciam, & ob contemptum Clavium Ecclesiæ, tunc venit privandus, ut rescriptum Celestinus III. in cap. cum bonis, de stat. & qualib. cap. pastoralis, §. verum, de appellat. & tradunt multi citati à Rotam in *Arborem. Canonicatus curiam Merlini. decis. recent. par. 7. dec. 83. num. 3.*

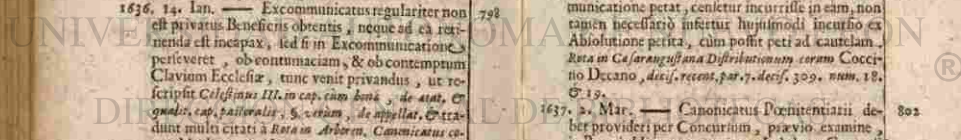
1636. 14. Jan. — Per Abolutionem, & reintegratio-

tionem tantumdem restituitur, quantum per delictum, & condemnationem fuerat ablatum, & poena omnis perimitur, & causa ad non causam reducitur, & quidquid antea fuit peractum, panitus retractatur: Absolutus autem à Confessis, non inde recuperat Beneficia, cum sint poena diverse privatio Beneficii, & Excommunicatio, & sublata poena spirituali, non censetur sublata temporalis, ad not. per Bald. in *1. plures, num. 15. & 16. C. de Sacros. Eccles. Suavez. de Genfer. dist. 13. sect. 1. §. omnes ego, vers. & hinc calligimus, apud Rotam in d. Arborem. coram eod. ibid. in num. 9. ad 12.*

1636. 14. Jan. — Beneficii collatio facta Excommunicato est nulla, & quamvis is sit absolutus, nova indiget collatione, & titulo, vel saltem dispensatione, quippe cum non intraverit per ostium in Ovile, & sic tanquam sur, ut ait Rebuff. in cap. pastoralis, n. 62. ad fin. & Anchar. *ibid. num. 3. apud Rotam in d. Arborem. coram eod. ibid. num. 16. & 17. ubi num. 20. dictum fuit, quod si in Excommunicationem incuratur post obtentum Beneficium, sublato impedimento Excommunicationis, reviviscit titulus Beneficii, per Excommunicationem ligatus, non extinctus, ac mediante Abolutione in integrum restituitur, quasi postliminio, reverfus, & ipso jure recuperatur, arg. cap. nos sanctissimus, cap. juratus 15. qu. 6. Henric. Bohic. in cap. pastoralis, num. 5. vers. sed si Beneficium.*

1636. 7. Nov. — Si quis Abolutionem ad Excommunicationem petat, censetur incurrisse in eam, non tamen necessario inferitur hujusmodi incurfus ex Abolutione petita, cum possit peti ad cautelam. *Rota in Casarugustana Distributionum coram Cocchino Decano, decis. recent. par. 7. decis. 309. num. 18. & 19.*

1637. 2. Mar. — Canonicatus Pœnitentiarii debet provideri per Concursum, prævio examine, in Regnis Hispaniarum, juxta Indulsum Gregorii XV. (de quo supra, 1622. 5. Nov.) Ordinarius, & Ca-

& Capitulis Ecclesiarum Cathedralium existentibus in dictis Regnis concessum. *Rota in Terulen. Canonizatus coram Carillo, decis. rec. par. 4. tom. 3. decis. 742. num. 1.*

1637. 27. Mar. — Si à Summo Pontifice committatur potestas absolviendi per Breve cum claufulis, veniens potestas, &c. parito iudicio, & refectis expensis, cum iste claufula importent conditionem, *1. a. Trignore ff. de condit. & demonst. Patil. cons. 41. num. 14. lib. 4. Seraph. decis. 655. num. 4.* ideo non docto de purificatione, & implemento dictarum conditionum, suspensia remanet data absolviendi facultas, & pericole est, ac si nulla fuerit tributa iurisdictione, *Verall. decis. 550. nu. 5. par. 1. Mantie. decis. 343. num. 1. apud Rotam in Uliximin. Professus coram Carillo, decis. recent. par. 4. tom. 3. decis. 742. num. 1. & 2.*

1637. 1. Maji. — Absolutio à Censuris datur aliquando cum conditione de solvendo damna, & Congregat. *Immosa. in Hortana. & antea in Asculana 1633. 22. Sept.* Aliquando vero cum poena solvendi elemosinam, *eod. Congregat. in Salernitana 1628. 29. Oct. & postea in una Nullius Orbitali 1629. 29. Oct. apud Paucucc. in Compend. ad Consulti. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 145.*

1637. 2. Jun. — Ad Ordinarium spectat deputare viros idoneos pro Fidelium Confessionibus excipiendis, & injungendis poenitentis, quibus peccata salubriter curentur, prout cautum est in cap. *inter cetera, §. unde precipimus, de offic. Ordin. & notant Summi, ut Sylveiter in v. Episcopus 10. 11. & Sacrosancta Synodus Tridentina curam hanc deputandi Sacerdotes, apud quos Christiani fideles dolenter confitentur, Conscientie discussionem faciant, & salutarem medicinam pro quibuscumque culpis exquirant, districte injunxit Episcopis *sess. 23. cap. 15. & sess. 24. cap. 6. & cap. 8. apud Rotam in Neapolitana Poenitentiarum coram Merlino, decis. recent. par. 7. decis. 222. nu. 1. & 2.**

1637. 4.

1637. 4. Jun. — Inter Sancta Divine Bonitatis premissa ordinata pro obtinenda Dei indulgentia, maxime necessarium est Sacramentum Poenitentiae, per quam spes vite reparatur aeternae, & violatum regenerationis donum reintreitur, ut habetur in cap. *multiplex, de poenit. dist. 1.* plurimumque expedit multo extare Sacerdotes, à quibus expiatio omnium culparum etiam reservatarum recipiatur, & Poenitentes salubri satisfactione purgentur, juxta tradita per Vitalin. in *Clemen. dudum §. extra Cretatae, num. 9. & segg. de Sepult. ubi quod numerus Missionariorum debet statui secundum multitudinem Personarum. Rota in d. Neapolitana coram eod. ibid. à num. 5. ad 9.*

1637. 4. Jun. — In Poenitentiarum erectione si contentus Capituli necessarius fuisset, is defectus dicitur ablati per confirmationem Apostolicam. *Rota in d. Neapolitana coram eod. ibid. num. 11 ubi num. 16. & 17. dictum fuit, quod Fidelibus multum interest, non ab uno tantum, sed à pluribus Poenitentiaris facile, & expedit pro eorum culpis veniam consequi posse; Poenitentiaris autem electus juxta formam Concilii Tridentini non habet ex sola sui officii facultatem absolviendi à Casibus reservatis, nisi fuerit sibi specialiter commissus, ut consilium Navar. *cons. 50. de Poenit. Barbosa de Canon. & Dignit. cap. 26. num. 12.**

1637. 4. Jun. — In erectione Canonizatus Poenitentiarum non requiritur contentus Capituli, imo erigi potest etiam reluctante Capitulo, quod nullum jus habet circa hujusmodi actus, ut ex Concilio Tridentino *sess. 24. cap. 8.* dixit *Rota in d. Neapolitana coram eod. apud Paucucc. in Compend. ad Consulti. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Capitulo, & Canoniz. pag. mihi 118.*

1637. 3. Jul. — Excommunicatus, absolutus vigore Jubilate, pretendere non potest amotionem Cædularum, prout censuit *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Florent. verb. Jubilat. num. 5.*

Q

1637.

1637. 11. Jul. — Distributiones Præbendarum vacantium, licet Theologalis, vel Pœnitentiariæ, semper dantur presentibus, & nunquam reservantur successoribus, *Congregat. Episcopos, in Militen. apud Patience, in Compend. ad Consultat. Canonicis, Jac. Pignat. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis, pag. mibi 114.*

1637. 8. Sept. — Pœnitentiarius non est cogendus ab Episcopo ad intercessendum in sua Sede pro audiendis Confessionebus eo tempore, quo adfunt Penitentes, qui sua opera uti velint. *Congregat. Episcopos, in Responso ad quædam Nicol. de Flacul. verb. Pœnitentiæ, num. 1. in fine, nec non in Luctuato, tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de penit. & remiss. num. 1. 5. pag. mibi 164.*

1637. 13. Oct. — Extrahentes è Bibliothecis Libros, Quæstoria, Folia, sive impressa, sive manuscripta, vel Paramenta ab Ecclesiis Conventuum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum Provincie Granatenfis, commodantes, & permittentes, Excommunicationis poenam incurrunt. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 23. qua incipit Conservationi, §. 1.*

1638. 29. Jan. — Absolutio conceditur Excommunicatione adimpletis conditionibus contentis in Breve ab ipso obtrato: & ideo absoluto non denegatur audientia, ad tradita in cap. qua fronte 25. ubi Gloss. & DD. omnes, de appellat. cap. solus 2. cap. venerabilis 7. §. ferris, vers. fecit, de sent. excomm. in 6. Ricc. de iure person. lib. 4. cap. 70. apud Rotam in Ulricbenen, null. nisi Professio in curia Carillo, decis. recent. par. 8. decis. 2. num. 122.

1638. 22. Maji. — Excommunicationis lætæ sententiæ poenam, à qua non possunt, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolvi, incurrunt Mulieres Capellam, olim Cubiculum S. Catherinæ Senensis super Minervam de Urbe ingredi præsumentes, præterquam in die festo ejusdem S. Catherinæ, quo die

243 die Mares eò devotionis causa confluentes, sub eadem Excommunicationis poena ingredi nequeunt. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 246. qua incipit Cum sicut, §. 2.*

1638. 31. Maji. — Absolutio à Censuris conceditur stante partitione, & obedientia, purganda contumaciæ, cap. qua fronte, extra de appellat. cap. solus, de sent. excomm. Potest autem peti per Procuratorem cum speciali mandato deputatum, ut docet Gloss. in verb. vel pascet, in cap. qui ad agendum 4. de procur. in 6. Sayr. de Censur. lib. 2. cap. 21. nu. 1. 4. quod sufficit, ut Absolutio concedatur, d. cap. solus, de sent. excomm. in 6. apud Rotam in Marden. Præmissa excep. Rojas, decis. recent. par. 8. dec. 49. num. 1. & 2.

1638. 25. Jun. — Superiores Congregationis Somaichæ (graduum ordine servato) possunt sibi invicem facultatem impertiri consentiri extra Ordinem: hoc est, locorum Præsides à Provincialibus, seu Visitatoribus hanc impetrare poterunt facultatem: Provincialis vero, seu Visitatorum, Generalisque Procurator à totius Religionis Generali Præposito, qui tandem Generalis Præpositus ab eo Patrum numero, qui Congregationem Generalem representant, eandem obtinere debet facultatem: Quæ omnia ita intelligenda sunt, ut non, propterea obligentur iidem Patres Superiores ad hanc facultatem petendam toties, quoties eà nominatum indigerint, sed sufficit eam semel petere, cum onera sibi iuncta aggrediantur, eaque generatim uti poterunt quovisque munera iis imposita absolvantur. *Congregat. Episcopos, & Regular. apud Peyrin. de Privileg. Regular. in suo Operis, Decreto 15. pag. mibi 461.*

1638. 13. Jul. — Absolutio à Censuris ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, est reservata Summo Pontifici, ut respondit *Congregat. Immunit. in Licien. apud Patience, in Compend. ad Consultat. Canonicis, Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146. & refert etiam Riccius in Synopsi*

Decretoium verb. Absolutio numer. 1.

1638. 20. Jul. — Excommunicationis poenam incurrunr, qui Libros, Quinterna, Folia, five impressa, five manuscripca ex Bibliothecis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capuecinorum ubique existentibus extrahunt, seu permittunt. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 249. qua incipit Conservatio, §. 1.*

1639. 15. Febr. — Homicida post Absolutionem à delicto etiam, antequam dispensetur ab Irregularitate, potest etiam de novo obtinere Pensionem. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Etsesul. verb. Homicidium, num. 11.*

1639. 15. Febr. — Fratres Superiores, Praelati, etiam Prior Generalis Ordinis S. Hieronymi Congregationis Fesulanae, aliquem ad aliorum extra dictum Ordinem existentium instantiam ad Dignitates, Honores, Officia, & Administrationes praefatae Congregationis promoventes, Excommunicationis latae sententiae poenam incurrunr. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constitut. 258. qua incipit Quoniam, §. 2.*

1639. 16. Jul. — Quaecunque Privilegia Personalia quibusvis Ordinis Minorum Fratribus concessa revocantur, exceptis Praedicatoribus Regum, eorumque Confessariis. *Urbanus VIII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 270. qua incipit Inter ceteras, §. 4. Vide infra, 1655. 30. Apr.*

1639. 29. Jul. — Excommunicationis poenam ipso facto incurrunr Minister Generalis, Commissarius Generalis, ac Provinciales, & reliqui Praelati Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum, aliquem ad Ordinis Dignitates, & Officia promoventes, aliorum extra dictum Ordinem existentium precibus inclinati. *Urbanus VIII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 271. qua incipit Admonemur, §. 1.*

1640. 10. Jan. — Canonici Penitentiaui Metropolitanarum, & Cathedralium in Regnis Hispaniae, & L.

& Legionis existentium, quavis de causa, occasione, vel praetextu, etiam serviti S. Inquisitionis, à suarum Ecclesiarum servitiis se quomodo modo extimere, & super hoc quodcumque Indultum etiam à Sancta Sede Apostolica, nisi à eorundem Capitulum ad id expresso accedente consensu, impetrare minime possunt. *Urbanus VIII. in Constit. 71. qua incipit Super universas, apud Barbosa de process. Episc. in fine 2. tom. pag. mibi. 81.*

1640. 20. Apr. — Absolutio concessa cum clausula, reseratis expensis, impediri non potest illarum praetextu, si de expensis non constat. *Rota in Jaenen. Pecuniario, seu praesentorum attentatorum coram Duozetto Decano, decis. recent. par. 8. dec. 2. 18. num. 17.*

1640. 26. Maji. — Episcopi, etiam inconsultis Superioribus, possunt visitare Monialium Monasteria Regularibus subiecta, etiam assumpto secum Vicario Generali, & Confessario earundem Monialium. *Congregat. Concil. apud Matthaeum in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 13. num. 13. ex Barbosa ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 5. de Regular. & Monialib. numer. 33.*

1640. 10. Jul. — Commissarius Nunciatus Apostolici non potest absolvere à Censuris. *Congregat. Immunitatis in Melphiten, apud Paucuccian Compend. ad Consultat. Canonice Jac. Pignatelli, par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146.*

1641. 19. Ian. — Parochus unius Diocesis non potest Confessiones audire in alia Diocesi sine licentia Episcopi Diocesani. *Congregat. Concil. in una Civitatis Plebis, apud Nicol. in Etsesul. verb. Parochus, num. 22.*

1641. 1. Mar. — Pacem cum alio facere nemo compellitur, cum sufficiat in foro Conscientiae intus injuriam remittere, ac rancorem deponere: nec offensus tenetur satisfactionem, vel publicam apud Iudicem injuriae ex Iustitiae zelo prosequutionem offendenti condonare, licet esset Parochus, & alij ex hoc scandalizarentur, quia si prosequitur

Vindictam per viam Iustitiae absque odio (quod asserenti credendum est) scandalum videtur potius passivum, quam activum, ut declaravit *Congreg. Episcoporum in Terracinen.* & alibi sapientissime, prout citatur, & refert Nicol. in *Luxuriant.* tom. 1. Civil. lib. 2. tit. 20. num. 26. ubi tamen, licet contrarium in praxi regulariter laudari debeat. ¶ Dicitur fuit supra, asserenti credendum esse, nam in foro Conscientiae Penitenti tam pro se, quam contra se creditur, *cap. significasti.* ff. de homicid. apud d. Nicol. in *Florent. verb. Penitentia.* num. 11.

1641. 5. Mar. — Abolutio à Censuris est personaliter petenda, prout respondit *Congregat. Immunit.* in *Agrivina.* & antea in *Nucerina* 1656. 8. Apr. apud *Palcuce.* in *Compend. ad Consultat. Canonie.* luc. Pignat. part. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 148.

1641. 30. Iun. — Excommunicationis latae sententiae eo ipso absque alia declaratione penam incurrunť omnes utriusque sexus Personae tam Saeulares, quam Ecclesiasticae, etiam cuiusvis Ordinis privilegiatae, & exemptae Regulares, quae in quibusvis Civitatibus, & Diocesis Hispanensibus Ecclesiis, earumque Atriis, & ambigunt Tabaccum, sive solidum, sive in frustra copulatum, aut in pulverem redactum, ore, vel naribus, aut fumo per tubulos, & alia quomodo libet fumere audent: quam Excommunicationem incurrunť etiam illi, qui à S. de Apostolica Indultum habent, quod non possint excommunicari, suspendi, vel interdici. *Urbanus VIII.* apud *Cherubin.* in *Bullar. Rom.* tom. 4. *Consist.* 165. quae incipit *Clm* Ecclesiae, §. 1. & refero etiam *Peyrin.* de *Privileg. Regular.* tom. 3. *Consist.* 31. pag. mibi 423. & ex eo *Barbosa* in *Sum. Apostolicar. Decis.* verb. *Tabaccum.* num. 11.

1641. 13. Sept. — Dum Curatus Excommunicatione ligatur, ponendus est Oeconomus. *Congregat. Episcoporum.* apud Nicol. in *Fiscal.* verb. *Excommunicatio.* num. 20. ¶ Notandum, quod Parochus

829

871

Censura Excommunicationis suspensionis, vel Interdicti ab ipso Iure lata innodatus, qui non sit notorius percussor Clerici, aut ab Episcopo denunciatus, potest ad evitanda scandala ante Abolutionem (praemissa tamen Contritione) Sacramentum Fidelibus administrare, si ab his fuerit requisitus, neque alius adsit, qui aequè utiliter ministraret. *Cencil. Constant.* & *Extrav. Martini V.* apud Engel. in *Manuali Parochor.* par. 3. num. 7.

1641. 13. Sept. — Confessiones aufertentur in Ecclesia, & intra Crates, quando tamen necessitas vel rationalis causa aliter non suadeat: ac etiam in Sacratio, vel alio decenti loco poterunt audiri, super quo non liceat Episcopis, neque per se, neque per suos deputatos visitare Confessionalia, sive loca Regularium, ubi Confessiones audiuntur, nec etiam ad effectum videndi, an sint iuxta ipsorum Decreta, sed hoc relinquendum est omnino Visitatoribus suorum Superiorum. *Congregat. Episcoporum.* & *Regular.* apud *Palcuce.* in *Compend. ad Consultat. Canon.* luc. *Pignat.* part. 1. tit. de Confessione, & Confessionibus, pag. mibi 199.

1641. 13. Sept. — Non tenentur Regulares petere licentiam ab Episcopo, vel Curato accedendi ad Infimos pro Sacramento Poenitentiae administrando, sed sufficit, si postea fidem habeat Confessionis in Domo eorundem Infimorum relinquere: In Edicto autem Episcopi quoad prohibitionem audiendi Confessiones ante ortum, & post occasum Solis, non est scienda specialis mentio de certo genere Personarum, sed loquendum absolute, & simpliciter de omnibus, nempe, quod nemo ministraret tale Sacramentum nec ante, nec post dictum tempus, nisi tamen necessitas, vel rationalis causa aliter suaserit. *Congregat. Episcoporum.* & *Regular.* apud eund. *ibid.*

1641. 27. Sept. — Confessarii Monialium non tenentur petere ab Ordinario licentiam alloquendi Moniales, vel ingrediendi Monasterium ob neces-

Q 4

fitatem

832

833

834

fitatem ministerii, nec sunt cogendi ab Episcopo ad huiusmodi licentia petitionem. *Congregat. Episcopos. apud Lantulca in Theatr. Regular. verb. Allocutio. num. 7.*

1641. 1. Oct. — In duobus, aut tribus cuiusque Provinciae Conventibus Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum Italiae Theologiae Moralis lectio fiat, cui omnes Fratres Sacerdotes, & Clerici qualiter Hebdomada inter sint. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 295. quae incipit Militantis. §. 2.*

1641. 28. Oct. — Episcopis iublata est facultas absolvendi ab Haereti occultata. *Congregat. inquisit. apud Mattheuce. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 4. num. 32. ex Spercell. dec. 112. num. 61.*

1641. 20. Nov. — Omnibus, & singulis Congregationis Jesuitarum S. Hieronymi Fratribus conceditur, ut previo examine, & approbatione Ordinarii, in propriis Ecclesiis dicte Congregationis, etiam non Parochialibus, Sacramentales Secularium, etiam si non sint eorum Parochiani, Confessiones audire, aliique inunctis in iungendis Absolutionem impendere salutarem libere, & licite possint, & valeant. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 297. quae incipit Christianifidelium. §. 2.*

1641. 22. Nov. — Dantur Distributiones actualiter occupato in administratione Sacramentorum, maxime Poenitentiae in Ecclesia, etiam in Ecclesiis receptitis, si id fiat ex obligatione: Secus, si ex peculiari mercede recepta ab Archiepiscopo. *Congregat. Episcopos. apud Nicol. in Bibliothecis. verb. Distributiones. num. 14.*

1643. 29. Mar. — Qui è Bibliothecis Conventuum Ordinis B. MARIE de Monte Carmelo Fratrum Discalceatorum Congregationis Hispaniae extrahunt Libros, Quinterna, Folia, sive impressa, sive manuscripta, nec non commodantes, vel donantes, Excommunicationis majoris poenam eo ipso abique alia declaratione incurunt.

Urba-

Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 302. quae incipit Conservationi. §. 2.

1642. 17. Jun. — Confessarius non debet absolvere plura Beneficia obtinentes, quando unum est sufficiens, nisi dimittis his, quibus non egent, vel concepto firmo proposito ea dimittendi. *Jacob. de Grass. in aur. decis. cas. Conscien. lib. 2. decis. 97. n. 34. Ignat. de Sale. in addit. ad Prax. Bernard. Dicit. cap. 42. in glossa, alioque citato à Rosi in Mediolan. Canonici coram Panzirolo. decis. recent. part. 9. tom. 1. decis. 90. in Annotat. num. 82.*

1642. 1. Jul. — Auditor Cameræ non habet facultatem absolvendi à Censuris in causis violatae Immunitatis Ecclesiasticae nec eum reincidentia. *Congregat. Immunit. in Caprima. & antea in Cravinen. 1639. 10. Jan. apud Præuce. in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis. pag. mibi 146. & refert etiam Riccius in Synopsi Decretor. verb. Absolutio. num. 6.*

1642. 20. Sept. — Archiepiscopus Cathedralis, cui imminet Cura Animarum, non potest esse Confessarius Ordinarius Monialium, sed potest indulgeri. *Cong. Conc. in Salutarium ad 2. apud Monacel. in Formular. leg. pract. part. 2. tit. 15. form. 15. n. 9.*

1642. 20. Sept. — Non potest Episcopus denegare Monialibus petentibus Confessarium extraordinarium bis, vel ter in anno, imo tenetur offerre. *Congregat. Concil. in d. Salutarium ad 2. apud eund. pag. mibi 259.*

1642. 20. Sept. — Confessarii ordinarii Monialium non solum non possunt durare ultra triennium, & maxime per longum tempus, sed singulis trienniis debent mutari. *Congregat. Concil. in d. Salutarium ad 3. apud eund. ibid.*

1642. 20. Sept. — Confessionalia Monialium non possunt esse in Sacristiis, vel Domibus, quas inhabitant Confessarii, sed extare debent in Ecclesiis Monasteriorum. *Congregat. Concil. in d. Salutarium ad 4. apud eund. ibid.*

1642.

1642. 3. Oct. — Caveat Ordinarius sciscitari Personam in danda licentia Casuum reservatorum. *Congregat. Episcoporum, in Campanien. & antea in Versulana 1615. 10. Apr. nec non in Vintimillien. 1613. 29. Nov. apud Nicol. in Flacul. verb. Casus reservati, num. 15.*
1642. 10. Nov. — Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia ad audiendas Christi Fidelium Confessiones aliis approbati, omnibus & singulis facultatibus Pœnitentiariis Apostolicis in Alma Urbe concessis circa administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, in Ecclesia S. MARIE Angelorum nuncupate ejusdem Ordinis prope Asisium quotannis die secunda Augusti, qua Festum solemne in dicto Ordine celebrari consuevit, dumtaxat uti possint. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 312. qua incipit Religiosos, §. 4.*
1642. 17. Nov. — Excommunicationis pœnam ipso facto incurunt Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum præcedere præsumentes in functionibus publicis, vel privatis Fratres ejusdem Ordinis Clericos; in quam etiam Excommunicationem incidunt presat. Ordinis Superiores id permittentes. *Urbanus VIII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 311. qua incipit Cum sicut, §. 2. ¶ Notandum, quod generaliter si Prælati Regularium omitant exercere quæ ad eorum officium sunt necessaria, ut puta visitare, & corrigere, peccant mortaliter, ut dicit Gloss. in cap. ea, qua, verb. reatu, de offic. Archiep. apud Monacel. in Eormular. leg. præll. par. 3. tit. 2. form. 10. num. 9. pag. mibi 220.*
1643. 6. Febr. — Extrahentes ex Bibliothecis Domorum Regularium totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Ditalceatorum Libros, Quinterna, Folia, sive impressa, sive manuscripta, ac etiam permittentes, Excommunicationis pœnam eo ipso incurunt. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 319. §. 2.*

1643. 7. Febr. — Consuetudo Canonicorum recipiendi Distributiones Matutinales, audiendo Concionem in Cathedrali in habitu Canonicali, non excusat in Confœntia ab onere restituendi. *Congreg. Concil. in Vicentina ad cap. 12. sess. 24. de reform. apud Pasuce. in Censur. ad Consult. Canonie. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis. pag. mibi 106.*
1643. 27. Febr. — Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Ditalceati de Provinciis Hispaniarum, commorantes in aedibus Sæcularium, Excommunicationis pœnam eo ipso absque ulla alia declaratione incurunt. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 320. qua incipit Pastoralis, §. 2.*
1643. 18. Apr. — Dum Pœnitentiarius abest, vel est infirmitate detentus, Episcopus subrogare potest alium Canonicum, quidam Confessiones in Ecclesia audit. Distributiones lucretur. *Congregat. Episcoporum apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. lib. 5. tit. 38. de pœnit. & remiss. num. 16. pag. mibi 162. ubi etiam quod aliis si Theologus, vel alius Canonicus audiat Confessiones in Ecclesia tempore Divinorum Officiorum absque tali subrogatione, non lucretur Distributiones, quia hoc est privilegium Pœnitentiarii: Exdini in mea Collectione de Canonicis sub anno 1690. 23. Sept.*
1643. 14. Aug. — Episcopus, vel Vicarius Generalis tenetur dare litteras Approbationis iis, qui fuerunt approbati ab Examinatoribus ad Confessiones, quamvis certus in confœntia credat, hujusmodi approbatos esse minus idoneos, non enim potest reprobare approbatos, ut respondit *Congregat. Concil. in Janua. apud Pasuce. in Censur. ad Consult. Canonie. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Regularibus, pag. mibi 321.*
1643. 19. Nov. — Sacra Rotæ Romanæ Auditores propria cujuslibet ipsorum vota, sive suffragia in quibulvis causis, & controversiis, quæ in eorum

rum Auditorio pro tempore discutiuntur, alicui Personæ, præterquam suis Coadjutoribus, seu Locatentibus, suorumque studiorum amicis Adjutoribus, ac alteri dumtaxat Personæ, cujus opera quemlibet Auditorem, seu Locumententem in studendo uti oportebit, propalare præiudicantes, majoris Excommunicationis latae sententiæ, à qua à nemine, etiam Majori Pœnitentiario, & quocumque alio facultatem abolendi generalem, etiam vigore Cruciatæ, vel Jubilæi, etiam Anni Sancti, etiam in solo foro Conscientiæ habente, sed dumtaxat à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, unquam absolvi possunt, eo ipso absque alia declaratione pœnam incurrunr *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 169. qua incipit Exponi, §. 1.*

1644. 20. Apr. — Omnes, & singuli, ad quos spectat, non permitentes, ut Fratres Discalceati Ordinis S. Francisci Provincialem, & Custodiarum in Hispaniis, & Indiis existentium gaudeant omnibus Privilegiis Ordinis, Excommunicationis pœnam incurrunr *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 335. qua incipit Cum sicut, §. 7.*

1644. 1. Oct. — Excommunicationis pœnam, à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi possunt, eo ipso absque ulla alia declaratione incurrunr Superiores, Monachi, & Personæ Congregationis Cassinensis in affectum locantes possessiones secularibus Personis, & in eis Monachos retinentes pro earum cura, & administratione. *Innocentius X. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 1. qua incipit Exponi, §. 3. & refert etiam Margarit. in Bullar. Cassin. tom. 1. Constit. 328.*

1644. 15. Oct. — Regulares postquam sunt approbati ab aliquo Ordinario pro audiendis Confessionibus Sæcularium, si transferantur ad commemorandum de familia in aliis Monasteriis sui Ordinis ex-

tra Dioccesim, in qua fuerunt approbati, non possunt ibidem audire Confessiones Subditorum dictæ Diocesis, in qua commorantur de familia. *Congreg. Concil. in una Regularium ad cap. 15. sess. 23. de reform. apud Paleticc. in Compend. ad Consult. Canonici. Jac. Pignatelli. par. 1. tit. de Confessione, & Confessoribus. pag. mibi 195.*

1644. 5. Nov. — Facultas Episcopi concessa à Tridentino cap. 6. sess. 24. de reform. est revocata per Bullam Cœnæ Domini, ita ut nequeant suos Subditos à delictis in dispositione eisdem Bullæ contentis absolvere. *Congreg. Concil. apud eund. d. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 144. ubi etiam quod non potest sine peccato amplius de hac re dubitari, neque in Regionibus ab Urbe distantissimis.*

1645. 7. Febr. — Regulares Privilegia Apostolica habentes non possunt prohiberi ab Ordinariis Locorum, ut à Dominica Palmatum uique ad Dominicam in Albis inclusivè non valeant administrare Sacramentum Pœnitentiæ. *Innocentius X. apud Poncium in cursu Theolog. disput. 46. quest. 9. num. 121. relatum à Matthæo. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 20. num. 2. Hoc etiam antea censuerat Congreg. Concil. in Burdegal. 1644. 9. Jun. ac postea in Senonen. Societatis Iesu 1650. 11. Jun. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 7. form. 2. num. 16. pag. mibi 41.*

1645. 10. Apr. — Contra Clericos, qui tempore Baccanaliu incedunt personati, potest Episcopus pœnam Excommunicationis imponere, prout potuisse declaravit *Congregatio Concil. in Mantuana, apud d. Monacel. par. 2. tit. 15. form. 5. num. 2. pag. mibi 231.*

1645. 29. Apr. — Pingentes, aut sculpentes, seu pingi, aut sculpi mandantes in Armis Cardinalium Coronas, signa, aut notas sæculares, excommunicantur. *Innocentius X. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Caput. lib. 5. tit. 39. de sentent. excommunicatis. num.*

num. 202. in fine, pag. mibi 220.

1645. 7. Aug. — Congregatio S. Officii procedere non solet contra excommunicatos, neque infordelentes, nisi constet de contemptu Clavium, de quo vix constare potest, antequam citentur, & audiantur huiusmodi infordelentes, qui poterunt causam aliquam allegare, ex qua cesset huiusmodi contemptus. *Affesser. S. Officii in Congregat. de propagandis. Fide, apud eund. in Floscul. verb. Excommunicatio, numer. 20.*

1645. 1. Sept. — Confessarius extraordinarius nunquam datur Moniali particulari, nisi per Sacram Penitentiam pro una vice tantum, vel per Sacram Congregat. *Episcoporum apud Paucucc. in Compend. ad Consult. Canonice. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 95.*

1645. 12. Sept. — Missionarii Regni Chinesis debent novis Christianis, quamprimum baptizantur, intimare jus positivum tanquam obligatorium sub peccato mortali quantum ad Ieiunia, Festa, servare, & confiteri semel in anno, ac communicare eo modo, quo obligantur Indi in nova Hispania, & Insulis Philippinarum, juxta dispositionem Pauli III. pro Indis Occidentalibus. *Congreg. de preparandis. Fide, mandante observantiam Innocentio X. sub poena Excommunicationis Sedi Apostolice specialiter reservatae, ut referat d. Paucucc. par. 2. tit. de Missionariis, pag. mibi 63. & 65.*

1645. 22. Sept. — Confessionalia debent esse in loco publica, & habere foramina tam angusta, ut transire non possit digitus auricularis. *Cong. Episcoporum apud Nicol. in Floscul. verbo Confessarius, num. 26.*

1645. 29. Sept. — In casibus moralis necessitatis pro Infirmis, vel aliis, praeterim extra Ecclesiam, possunt audiri Confessiones sine Cocta, & sine Stola. *Congregat. Episcoporum, & antea 1642. 11. Apr. ac 1586. 22. ibid. Apr. apud eund. ibid. num. 18. ¶ Habitus igitur determinatus pro audiendis Confessionibus*

nibus non est absolute adhibendus à Confessario sub gravi culpa, ut ait Biffus in *Hierurg. tom. 2. lict. 37. num. 4. ubi §. 2. habetur, quod in locis Haereticorum licitum est audire Confessiones Catholicorum ibidem degentium, in habitu laicorum: sic saepe in habitu militari se gerunt Sacerdotes, ne se prodant.*

1645. 6. Oct. — Infirmi confiteri possunt cuilibet Confessario approbato, qui relinquere debet ibi schedulam pro notitia Parochi. *Congreg. Episcoporum in Ancimitana, apud Nicol. in Floscul. verb. Confessarius, num. 27. ¶ Notandum primo, quod Absolutio danda est Infirmo, etiam si nullum peccatum aperiret, sed solum in genere exhiberet signa contritionis, & doloris, Becan. de Sacram. cap. 37. qu. 2. num. 2. apud Biffum in *Hierurg. tom. 1. lict. 8. num. 213. §. 3. ¶ Notandum secundo, quod absolutus in articulo mortis à Casibus reservatis per aliquem Confessarium, vel etiam simplicem Sacerdotem, non tenetur, si supervixerit, adire Superiorem pro Absolutione, quia nemo tenetur iterum confiteri peccatum, à quo iam fuerit legitime absolutus. Vener. in *Examine Episcoporum, lib. 1. cap. 8. num. 9. ¶ Notandum tertio, quod si Casus fuerint reservati cum Censura, tunc Infirmus, si supervixerit, debet se Superiori, cum primum commode poterit, praesentare, sub poena reincidentiae. cap. 103. qui de sent. excomm. 6. tit. 11. apud Matthaeum. in *Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 3. num. 23.****

1645. 7. Nov. — Decani Congregationis Casinensis, studio Moralis saltem Theologiae incumbere debeant, aliis in Decanos eligi nequeant quod intelligitur de illis, qui Religionis ordine provectiores fuerint, nec alios cursus studiorum peregerint. *Innocentius X. apud Margarin. in *Ullar. Casinens. tom. 1. Constit. 330. quae incipit Cum sicut.**

1645. 18. Nov. — Absolvendus est Parochus, qui subrogatus à viciniore Parocho infirmo ad suam Curam, incaute continuavit in functionibus Parochia-

chialibus, & signanter Matrimonii, quia incidit in poenas, *Congreg. Concil. in Eugubina, apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canonie Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Parocho, pag. mibi 197.* ¶ Notandum primò, quòd Parochus, qui Vagos non premissa debita diligentia (de qua infra, 1672. §. Olt.) & licentia Ordinarii, Matrimonio conjunxit, peccat mortaliter, prout DD. apud Barbof. in *Concil. sess. 22. cap. 7. num. 2.* ¶ Notandum secundò, quòd Sacerdotes Regulares Matrimonium ministrantes, siue solemnizantes absque licentia Parochi, ipso facto sunt excommunicati Excommunicatione Sedi Apostolicæ reservata in *Olem. 1. de privileg. apud d. Barbof. de potest. Episc. par. 2. alleg. 32. num. 192.*

1645. 28. Nov. — Regii Capellani Majores non possunt prætendere, ut omnes Capellani, vulgò nuncupati *delli Presidia, e Fortezze*, sint exempti à Jurisdictione Episcoporum Diocesanorum, & subiecti suæ jurisdictioni, adeo ut hujusmodi Capellani à quocunque Ordinario ad Confessiones approbati demandare valeant omnium Sacramentorum administrationem absque alia approbatione, seu licentia Episcoporum Diocesanorum: Quare Ordinarii uti debeant jure suo. *Congregat. Concil. in Brundisina ad cap. 11. sess. 24. de reform. apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canonie Jac. Pignatol. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 362.*

1646. 14. Apr. — Regularis Sacerdos, qui absque prævia Ordinarii approbatione Confessiones Personarum secularium audit, puniri potest ab Episcopo præterea etiam Censurarum, licet in Concilio Tridentino nulla legatur poena adjecta, nec à quo sit puniendus. *Congregat. Concil. in Neapolitana ad cap. 14. sess. 27. de reform. apud eund. d. par. 1. tit. de Confessione, & Confessoribus, pag. mibi 195. & referri etiam Monacel. in Formular. leg. grat. par. 2. tit. 13. form. 1. num. 2. pag. 37.*

1646. 25. Jun. — Abolutio ab Excommunicatione non requiritur, quando actus est nullus, cap.

præsent. de sent. excom. in 6. ubi Abb. num. 2. dicitur ratio secundi Casus, Covar. in cap. alma mater, par. 1. §. 7. num. 5. Mart. de Juris. par. 3. cap. 24. num. 4. apud Rotam in litem separationis Tbori coram Melitio, decis. recent. par. 9. tom. 2. decis. 414. num. 7. ubi num. seq. dictum fuit, quòd Excommunicatus quilibet gratiam Abolutiois petere valet, ne videatur contemnere Excommunicationem, ex eod. Mart. loc. cit. eod. num. circa fin.

1646. 13. Jul. — Confessarii Regularium restringi non debent ad duos pro qualibet Ecclesia, prout censuit *Congregat. Episcoporum*, & antea die 2. Martii ejusdem Anni, apud Nicol. in *Fisculis*, verbo Confessarius, num. 6.

1646. 7. Dec. — Nec Confessarii Sæculares, nec Regulares possunt virtute suorum Privilegiorum, abolvere à Casibus, & Censuris Episcopali reservatis. *Congreg. Episcoporum in responsione ad Archiepiscopum Neapolitanum apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Pignatol. par. 1. tit. de Confessione, & Confessoribus, pag. mibi 195. & Passerin. de elect. canon. cap. 26. num. 37. juxta Decreta superius posita, & edita 1601. §. 1. tom. 1602. 26. Nov. ac 1617. 7. Jan.* ¶ Notandum primò, quòd Regulares abolventes Pœnitentes, quos audiunt in Confessionibus, à Casibus Ordinarii reservatis, possunt ab ipso Ordinario excommunicari, Concil. Trident. *sess. 14. cap. 7. de casuum reserv. apud Barbof. de potest. Episc. par. 3. alleg. 105. num. 78.* ¶ Notandum secundò, quòd per obitum Episcopi, Casum reservatio cessat, si sint Casus, quos ipse Episcopus sibi reservaverit, quia cum sint lati ab homine, ipso sublato, & ipsi extinguuntur: Secus verò dicendum de Casibus à jure Episcopo reservatis, quia tunc per ejus mortem non expirant, sed Abolutio erit faciendâ à Successore, vel à Capitulo Sede vacante, prout ait Quaranta in *Saon. Lullar. verb. Casus reservatio, in fine.* ¶ Notandum tertio, quòd in Urbe nullus est Casus reservatus, nisi sit re-

vatus Romano Pontifici, ut ait Campioni in *Notis*, *libro Confessor. par. 1. cap. 10. num. 7.*

1646. 22. Dec. — Confessores Saponariz approbantur per modum provisionis ab Episcopo Marficano. *Congreg. Episcoporum. Et antea 1625. 14. Junii. ac 1617. 13. Sept. apud Nicol. in Florent. verb. Saponaria. num. 3. ubi etiam ait, quod lis finita fuit in favore Episcopi Marficani, ablata Archiepiscopo Saponariz omni Jurisdictione foret exteriori.*

1647. 18. Jan. — Liceat Capellz Pontificiz Capellanus aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum Sacralarem, vel cujusvis Ordinis Regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos a quibusvis Excommunicationis lacerantibus, Censuris, & penis à jure, vel ab homine latis, etiam si Absolutio ad Romanum Pontificem pro tempore existentem specialiter, vel generaliter reservata existat, ac in quorumcunque Votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidii casualis, manuum violentiarum in quavis Personis etiam Ecclesiasticis (non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos) de præterito iniectionibus, seu consiliis, vel favoris ad id præstationibus, Ignominiarum omissionibus (non tamen citationis Horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) ac denique ab omnibus, & quibuscunque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes Apostolica merito consulenda foret, videlicet contentis in litteris dicitur Cænz Domini publicari cogneris, & semel tantum in vita, & in mortis articulo, in reliquis vero distat Se di quemodolibet reservatis, alique quibusvis Casibus semel in anno, Confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen afflictus præiudicio, absolvere, ac illis pro commissis poenitentiam pro modo culpe injungere salutarem, nec non Vota quæcunque (ultramazino, visitationis

nis limitum Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, Castitatisque, & Religionis Votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit, & valeat. *Innocentius X. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 21. qua incipit Grata, §. 7. & 8. & confirmavit Alexander VII. ibid. Constit. 17. §. 5. Clemens IX. ibid. Constit. 25. §. 6. ac Clemens X. ibid. Constit. 20. §. 3. tit. 6.*

1647. 27. Mar. — Ordinarii Monialium Confessarii triennio tantum durent à die date Patentis, quo elapso non possunt amplius audire Confessiones in eodem Monasterio per aliud triennium sine speciali licentia Sedis Apostolicæ. *Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in Florent. verb. Confessarii. num. 26. Et refert etiam Pasucc. in Compend. ad Consult. Canon. Sac. Pignas. par. 2. tit. de Monialibus. pag. mibi 96. Hoc idem antea decreverat eadem Congregatio anno 1594. 4. Jul. apud Gavant. in Manuale, verb. Monialium cura spiritualis. num. 7. ubi num. sequ. assertit, idem observandum à Regularibus, qui sibi subiectas audiunt, ex ead. Congregat. 1593. 15. Febr.*

1647. 6. Apr. — Monialibus in articulo mortis constitutis Confessarium extraordinarium petentibus omnino est concedendus, etiam si bis, & ter in anno habuissent, ut declaravit *Congregat. Episcoporum. in Nullius, apud Monaccl. in Formular. Leg. prælat. par. 2. tit. 15. form. 15. num. 10.*

1647. 3. Maji — Absolutio Censurarum, & dispensatio Irregularitatum ad cautelam dari solet, quando Reus allegat probabilem causam carum nullitatis, & sic quando dubium est, an incidit, & ab eo Iudice, qui à certis absolvere posset, excepto Interdicto locali generali, à quo non datur Absolutio ad cautelam: ante tamen causam finitam debet præstari cautio de stando Juri; *Congregat. Episcoporum. in Anagnina: Et datur secretè absque solemnitate judiciali, prout censuit ead. Congregat. in Neapolitana 1577. 17. Jan. apud Pasucc. in*

- Temporibus ad Consult. Canon. Jac. Pignatol. part. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 147.*
1647. 6. Jul. — Servanda est consuetudo, ut Sacerdotes, Diaconi, Subdiaconi, & alij Clerici intervenient Congregationibus Casuum Conscientiarum. *Congregat. Concil. apud eund. part. 2. tit. 2. de Residentia, pag. mihi 352.* 885
1647. 6. Jul. — Canonicus Penitentiarius Ecclesie Cathedralis non potest absolvere à Censuris, & à Casibus tam à Jure Episcopo reservatis, quam ab illis, quos Episcopus sibi reservavit: neque dispensate potest tempore Quadragesime super eis ciborum prohibitorum cum infirmis, & cum aliis habentibus attestationem Medicorum, absque speciali delegatione ab Episcopo concedenda. *Congreg. Concil. in Dertibonen. ad 1. & 2. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. sectio. 1. nu. 17. pag. mihi 42.* 881
1647. 6. Jul. — Non potest dictus Canonicus Penitentiarius facultatem, quam habet, absolventi Penitentes à Casibus sibi concessis, alteri Confessorio delegare, qui absolvat, prout idem Penitentiarius: nec potest absolvi Penitentes à Censuris, & Casibus reservatis sibi concessis non audita integra Confessione Sacramentali, sed tantummodo ab ipsis Casibus reservatis, & pro aliis Penitentes remittere ad alium Confessorium. *Congreg. Concil. in à Dertibonen. ad 3. & 4. apud eundem ibid.* 881
1647. 2. Aug. — Episcopi non excommunicantur ab nomine, nisi à Papa. *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Flescal. verb. Episcopus, num. 68. ubi 3. nisi in casu cap. 2. de offic. deleg. in 6. ex quo Archiepiscopus, vel eo absente, ejus Vicarius, potest Episcopum suspendere, interdicere, & excommunicare, ut ait Barboza de potest. Episcopi, par. 1. tit. 4. num. 15. & 16. addito cap. venerabili, ubi Abb. de font. excomm.* 885
1648. 10. Jan. — Porta Confessarii Monialium respon-

- spondere debet in viam publicam, prout decrevit *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Flescal. verbo Confessarius, num. 31.* 885
1648. 14. Febr. — Prorogatio audiendi Confessiones non debet sine gravi causa denegari. *Congregat. Episcoporum, & Regularium in una Conventualium, & antea in ead. 26. 15. 27. Mar. apud eund. in Lucubratis, tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 28. de potest. & remiss. num. 9. verb. Ante verò, pag. mihi 162.* 884
1648. 24. Maji. — Regulares nequaquam possunt Personarum secularium Confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani, ac proinde dictis Regularibus, qui hujusmodi approbationem se obtinuisse non docent, potest Episcopus, sive ejus Generalis Vicarius precipere sub pena Excommunicationis late sententiae, ut à Confessionibus audiendis abstineant. *Innocentius X. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 29. qua incipit Cum sicut, & refert etiam Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 24. numer. 22. nec non Murga in Tract. de Benef. Eccles. quest. 2. num. 519. pag. mihi 168.* 886
1648. 24. Maji. — Regulares, etiam Societatis IESU, in una Diocesi ab Episcopo approbati ad Confessiones Personarum secularium audiendas nequaquam possunt in alia Diocesi hujusmodi Confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani: & eisdem Regularibus, qui Confessiones Personarum secularium audiunt sine approbatione Episcopi loci, potest Episcopus in vim Constitutionis Gregorianae (de qua supra, 1622. 6. Febr.) administrationem Sacramenti Penitentiae interdicere, eoque juris remediis coercere, & punire. *Innocentius X. apud eisd. ibid.* 886
1648. 24. Maji. — Quando Episcopo constat, Regulares approbationem ad dictas Confessiones audiendas non obtinuisse, potest ipse precipere, ut donec approbationem hujusmodi intra precipitum tempus exhibeant, à tali ministerio abstineant, nec

pro huiusmodi approbatione requirendus est Provincialis, sed satis est ipsos Religiosos requirere, aut eorum Superiores in Diocesi Episcopi existentis. *Innocentius X. apud eold. ibid.*

1648. 14. Maji. — Episcopi Indiarum possunt quidem omnibus simul unius Monasterii, vel Collegii Confessariis adimere facultatem audiendi Confessiones Personarum secularium, etiam inconsulta Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium negotiis preposita, cum Decretum (de quo supra, 1617. 20. Nov.) ab ea editum ex intentionis defectu, & convenientia morali non extendatur ad Regiones illas tam longe ab Urbe distitas: Verum ab hac generali suspensione, quæ vix sine scandalo, & animarum pernicie contingere potest, abstinendum est Episcopis, nisi gravissima subsistente causa, super quo Sacra Congregatio illorum conscientias voluit esse oneratas. *Innocentius X. apud eold. ibid.*

1648. 14. Maji. — Regulares, aliis liberè ab Episcopo, prævio examine approbati ad audiendas Confessiones Personarum secularium, ab eodem Episcopo suspendi non possunt sine nova causa, & que ad Confessiones ipsas pertinet: Potest autem Episcopus cum Censuris procedere contra Regulares exemptos, si inobedientes fuerint in Confessionibus audiendis, non quidem in vim Concilii Tridentini, sed in vim Constitutionis Gregoriana (de qua supra, 1622. 5. Febr.) Licentia denique audiendi Confessiones, ab Episcopo concedi potest, etiam per litteras missivas, si tunc ei videbitur, & etiam oretenus sine scripturis. *Innocentius X. apud eold. ibid.*

1648. 18. Iulii. — Deputationem Confessarii in Ecclesiis Parochialibus Congregationis Casinensis ad Abbates Monasteriorum ejusdem Congregationis, Approbationem verò ad Episcopum spectare decrevit *Congregat. Concil. apud Margarini. in Bullar. Casinens. tom. 2. Constit. 516. quæ incipit Sacra Congregatio.* 1648.

1648. 25. Sept. — Antequam causa plene cognita fuerit, absolvi potest à Censuris cum reincidentia, præstita promissione de parendo, & ita juri: Primò, quando petitur ab Ordinariis, vel ab alio informatio, maxime cum præcipitur transmissio Processus, *Congregat. Episcoporum in una Mensis Falsiti*; Secundo, quando adit sumus boni juris epus, qui recurrit, prout declaravit ead. *Congregat. in Romanen. 1650. 30. Sept.* Tertio, quando Ordinarius excommunicavit in causa propria, modò non tractetur de Decimis, ead. *Congregat. in Lavinen. 1646. 21. Sept.* Quarto, quando sunt excommunicati ob non exhibitionem Librorum Confraternitatum, quos asserunt non esse apud se, ut censuit ead. *Congregat. in Schalen. 1647. 27. Mar.* Quintò, in honorem alicujus magnæ Festivitatis, præsertim Returrectionis, & Nativitatis Domini, hoc enim adjudicavit ead. *Congregat. in Ariminen. 1648. 3. Apr.* Sextò denique, propter aliam justam causam, ead. *Congregat. in Vulturarien. 1602. 23. Decemb. apud Palucc. in Compend. ad Consultat. Canonice. Jar. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 147.*

1649. 8. Jan. — Sacerdos inquisitus, sed absolutus, celebrare potest, si non adit scandalum. *Congreg. Episcoporum apud Nicol. in Plescaulis, verbo Missa num. 20.* ¶ Notandum, quod Superiores Regulares si ex industria, & in fraudem transferant Subditos de una Diocesi in aliam, ad finem suscipiendi Ordines, peccant, prout DD. apud Petram in *Commentar. ad Constitut. Apostolicas, tom. 1. Constit. antica Urbani II. sess. 2. num. 34. pag. mihi 349.*

1649. 12. Jan. — Breve Penitentiarie non suffragatur excommunicatis in exteriori. *Congregat. Interim. in una Nullius Terlij, & antea in Gradanen. 1649. 9. Oct. nec non in Maricana 1638. 7. Sept. apud Palucc. in Compend. ad Consultat. Canonice. Inc. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 146.*

1649. 18. Mar. — Ubi adest Puellarum Conservatorum, earum Confessarius sit triennis, sicut & Monasterii (de quo supra, 1647. 27. Mar. & infra, 1698. 2. Maji.) prout censuit *Congregat. Episcoporum, apud Nicol. in Fiscal. verb. Conservatorum, num. 6.* necnon in *Lucubratis, tom. 2. Canon. lib. 7. tit. 1. nu. 12. pag. mibi 81.* ubi recentior Decisio in *Lucubratis, 1655. 25. Jun.* & refert etiam Paucucc. *par. 2. tit. de Monialibus, pag. 96. ex cap. ad demeritibus, 43. §. si praelata quidem, de elect. in 6.*

1649. 18. Mar. — Licet Absolutio à Censuris differat à Sacramentali peccatorum Absolutione, etiam in hoc, quod ex causari potest etiam in-vitis, antea tamen curari debet, ut delinquentes errorem suum recognoscant, & Absolutionem humiliter petant. *Congregat. Episcoporum in Caven. & articulo in add. 1604. 16. Sept. apud Nicol. in Lucubratis, tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 59. de sent. excomm. num. 47. pag. mibi 176.* & refert etiam Paucucc. in *Compend. ad Consult. Canonie. Inc. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. 147.*

1649. 16. Apr. — Regularis Monialium Confessarius degat cum Socio in uno Conventu. *Congreg. Episcoporum in Tarpion. & antea in Falsantem, 1647. 11. Decemb. apud Nicol. in Fiscal. verb. Oeconomus, num. 13.*

1649. 10. Nov. — Absolutio diversorum delinquentium datur secundum qualitatem delictorum. *Congregat. Intervenit, apud Paucucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Inc. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 147.*

1650. 7. Jan. — Regulares, qui ad Secularium, Confessiones approbati, Sacramentum Pœnitentiæ administrant Personis in propriis earum Domibus, nisi relinquat schedulam, vel notificent Parochis, incurrunt poenam ipso facto ab audiendis Confessionibus, sine novo examine, & approbatione. *Congregat. Episcoporum & Regular. & antea militis, apud Nicol. in Lucubratis, tom. 2. Canon. lib. 3. tit.*

31. numer. 13. pag. n. mibi 108.

1650. 30. Sept. — Non debet Legatus se ingerere in materis spiritualibus, quas Concilium Tridentinum Ordinario remittit, ut ell Approbatio Confessariorum, & hujusmodi. *Incunctis X. ex 610 Sacr. Congregat. Episcoporum apud Paucucc. in Compend. ad Consult. Canon. Inc. Pignat. par. 2. tit. de Nunciis Apostolicis, pag. mibi 126.*

1651. 27. Mar. — Confessarius Monialium Monasterii Ss. Coimæ, & Damiani Terræ Palliacoti deputatus per Abbatem Montis Cassini, non indiget approbatione Ordinarii Mariscini prout alias declaravit Sacra Congregatio Concilii: Confessarios enim Monialium Prælati Regularibus subiectarum, quales sunt istæ, approbatione Episcopi non egere disponitur in Sacro Concilio Tridentino sess. 25. de Regular. cap. 1. circa fin. vers. si quis alius Monasterii, & tradit Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 13. cap. 9. quæst. 2. vers. quæres, Amend. in addit. ad recopilat. Navarr. lib. 2. tit. 18. lib. 7. de Relig. numer. 98. Barbosa de poss. Episc. alleg. 25. num. 47. aliique relata Moderno Monacho Valliumbr. de Jur. Abbat. lib. 16. qu. 2. num. 2. cum itaque Episcopus Mariorum semper exclusus fuerit ab omni jurisdictione, & clara sit plena jurisdictione Abbatis in hoc Monasterio, illud propterea dicimur propria Diocesis Abbatis, Anchar. in cap. postulasti num. 41. de for. compe. Gratian. de excep. 2. 12. num. 33. & tenet Cokier. de Jurisdict. in exempt. par. 1. quæst. 9. nu. 7. vers. ratio est: nec urget Constitutio Gregoriana (de qua supra, 1633. 4. Febr.) prohibens, nec Confessores tam Ordinarii, quam extraordinarii ad Confessiones Monialium etiam Regularibus subiectarum audiendas deputentur, nisi prius ab Episcopo Diocetano idonei moleantur, & approbationem obtineant, quæ loquitur de Episcopo Diocetano, qualis non est in hoc Monasterio Episcopus Mariorum, nec militat in locis alterius jurisdictioni omnino subiectis, ac territorium le-*

paratum constituentibus, ut declaravit Sacra Congregatio Concilli, & in terminis similibus Decretorum Concilii Tridentini advertit Grilinson *conf. 142. num. 11. & 21. Gratian. discept. 212. num. 33. 36. & 39.* alique relati à Moderno Carpenfi *Controv. forens. cap. 67. num. 26. 28. & 31. apud Rotam. in Montis Cassinensis Jurisdiictionis coram Bichio, decis. recent. par. 11. decis. 373. numer. 1. 3. 26. & 1499.*

1651. 26. Maji. — Non debent Episcopi declarare, quod Regulares non possint in Paschate Saccharum Confessiones audire sine licentia proprii Parochi. *Congregat. Episcopoꝝ & Regular. in una Observantium, & antea in Retina 1599. 6. Jun. ac in Salernitana 1597. 24. Mar. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de panit. & remiss. num. 11. pag. mibi 163.*

1651. 20. Jun. — Extrahentes indebitè, & apponentes Custodes loco immuni, sunt excommunicati. *Congregat. Immunit. in Theatina, & antea in Bivertina 1635. 22. Maji, ac in Adrien. 1635. 6. Febr. nec non in Neapolitana 1632. 2. Jun. ac denique in Aprutina 1647. 1. Oct. apud Pasucc. in Compend. ad Consult. Canon. lac. Pignateli. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 384.*

1651. 27. Jul. — Excommunicationis late sententia poenam, à qua nemo, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, Absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus obtinere potest, eo ipso absque alia declaratione incurrit extrahentes ex Bibliothecis Domorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformationum Provinciae Romanæ, Libros, Quinterna, Folia, aut Scripturas, tam impressa, quam manuscripta, ac etiam commodantes, & permittentes: exceptis Predicatoribus dictarum Domorum, & Stullis operam navantibus, qui tamen sub eadem Excommunicatione reventur prædictos Libros ex eorum Cellulis ad dictas

Est Bibliothecas referre, finito usu. *Inducimus X. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 47. que incipit Conservationi. §. 1. & 2.*

1652. 6. Febr. — Iubilæum non suffragatur excommunicatis in foro fori. *Congregat. Immunit. in Nufcena, & antea in Aquilana 17. Jan. ejusd. anni, apud Paucenc. in Compend. ad Consult. Canon. lac. Pignateli. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146. ubi etiam, quod Absolutio à Censuris non est concedenda vigore Iubilæi, ex ead. Congreg. in una s. Marti 1630. 14. Oct.*

1652. 7. Jun. — Auditor Cameræ non potest absolvere justè excommunicatum ab Ordinario. *Congregat. Episcopoꝝ, in Bavinen. apud Nicol. in Fliscul. verbo Auditor, sub num. 4.*

1652. 2. Aug. — Curatus non potest esse Monialium Confessarius, si exinde Cura notabiliter patereetur. *Congr. Episcopoꝝ, in Taurinen. & antea in Parmen. 7. Maji, ejusd. anni, apud eund. ibid. verb. Confessarius, num. 33. & refert etiam Pasucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. lac. Pignateli. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 96. ¶ Vide supra, 1615. 10. Apr.*

1652. 23. Aug. — Penitentiarium non potest occupari à Capitulo in Missionibus, vel aliis, per quæ distrahitur à Confessionibus in Ecclesia audiendis, saltem Dominicis, & festivis diebus. *Congr. Episcopoꝝ, in Montis Vastonis, & antea in Guardian. 1598. 19. Aug. apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de panit. & remiss. numer. 13. pag. mibi 164. ubi etiam, quod non potest ideo cogi ad excruciantem Oeconomiam Cathedralis, ex ead. Congr. in Anagnina 1625. 2. Dec.*

1652. 1. Oct. — Absolutio à Censuris Ecclesiasticis non datur, nisi expressis nominibus. *Congregat. Immunit. in Compsana, apud Paucenc. in Compend. ad Consult. Canonie. lac. Pignateli. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146.*

1652. 15. Oct. — Regularium Superiores infra

terminum sex mensium dimittant realiter coram Ordinaris Locorum possessionem corporalem Convencium intra fines Italie, & Insularum adjacentium, in quibus ob parvum Religioforum numerum Regularis disciplina servari non potest: eoque termino elapso, non liceat Regularibus in huiusmodi Ecclesiis Confessiones Sacramentales audire, &c. Innocentius X. apud Cherubin. in Bull. Rom. tom. 4. Constit. 27. quæ incipit In laudandis.

1652. 8. Nov. — Puella, vel Vidua, quæ temere ingrediatur ad suscipiendum Habitum, & Abbatissa recipiens, incidunt in Censuras. Congr. Episcoporum, apud Pasquæ. in Consens. ad Consult. Canonice. Inc. Pignatol. par. 5. tit. de Monialibus, pag. mibi 98. ubi etiam si tamen ingressa fuit non ad malum finem, postquam exivit, absolvitur cum penitentia salutari, absque ulla pena pecuniaria, ex ead. Congr. 1654. 10. Nov. ¶ Notandum, quod Monacha ante investitionem, aut sacram Professionem voluntate dehorata, non potest suscipere, velum, ac consecrari absque peccato mortali, quod committit tum ipsa, quæ consecratur, tum ille, qui scienter eam consecrat: ita cum D. Thoma tenet Wiganale in Tribunali Confessar. tract. 4. Exam. 2. Quæro III. pag. mibi 10. ubi etiam quod Confessarius ante investitionem, aut Professionem ab ea consultus, debet illam instruere, quod à Consecratione humiliter abstinere teneatur: Si autem Episcopus id solum sciret ex Confessione, deberet eam consecrare, sed Mulier mortaliter peccaret.

1652. 15. Nov. — Monialium Confessionaria ita sint tecta, ut Confessiones audiri non possint, pro ut decrevit Congr. Episcoporum, in Fulginaten. apud Nicol. in Flescal. verb. Confessarius, num. 37. & refert etiam Pasquæ. loc. proxime cit. pag. mibi 96.

1652. 5. Dec. — Episcopus absque facultate Sacre Congregationis non debet committere Absolutionem à Censuris cum reincidentia, secus incidit in Excommunicationem. Congr. Innocentii, in Casaneo, apud

apud d. Pasquæ. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146. ubi etiam quod neque ratione Infirmi-tatis, nisi sit periculosa: neque in honorem Festivitatum, ex ead. Congr. in Lycien. 1655. 6. Febr. & in Aversana 27. Mar. eiusd. anni.

1653. 27. Mar. — Absolutio ab Excommunicatione dari debet satisfacta parte, vel quando delinquens fuit sufficienter punitus, etiam à Iudice seculari. Congr. Episcoporum, in Bonaventura, & antes in Tridentina 1602. 17. Apr. apud d. Pasquæ. ibid. pag. mibi 127.

1653. 16. Maji. — Regulares generaliter non solum non possunt esse Confessarii ordinarii, sed neque Capellani Monialium Ordinario subsecratorum, Congregat. Episcoporum, in Viterbien. apud d. Pasquæ. in Consens. ad Consult. Canon. Jac. Pignatol. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 96. ¶ Hoc antea decreverat eadem Congregatio 1617. 12. Maji in responsione ad Venetiarum Patriarcham Vendraminum, mandans, ut auferret à suis Monasteriis huiusmodi Confessarios, sed in posterum uteretur Sacerdotibus Secularibus, ut refert Acanius Tamburin. de Jure Abbatiarum, dissert. 16. questio 32. num. 2. ¶ Si verò copia defuerit Confessariorum Secularium, poterit Episcopus Regularibus uti, & hoc patet ex alia responsione ad Venetiarum Patriarcham 1620. 7. Jun. apud d. Tamburin. ibid. & refert etiam Matthæus, in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 15. num. 12.

1653. 31. Maji. — Damnata sunt ab Innocentio X. sequentes Propositiones, quarum prima: *Aligua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & contentibus, secundum præsentem, quæ habent vires, sunt impossibilia: deest quoque illis gratia, quæ possibilia fiunt: Est temeraria, impia, blasphemata, anathemate damnata, & hæretica.* Apud Cherubin. in Bullar. tom. 4. Constit. 31. quæ incipit *Cum occasione*: Et postea eandem damnavit Alexander VII. 1656. 16. Oct. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit.

28. quæ incipit *Ad Sanctam*, Proposit. I.

1653. 31. Maji. — Secunda: *Interiori Gratia in statu naturæ lapsæ nunquam restituitur*: Est hæretica. Apud d. Cherubin. in d. Bullar. Rom. utroq. tom. Proposit. II.

1653. 31. Maji. — Tertia: *Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in hominibus libertas à necessitate, sed solum libertas à coactione*: Est hæretica. Apud d. Cherubin. in d. Bullar. Rom. utroq. tom. Proposit. III.

1653. 31. Maji. — Quarta: *Semipelagianis admittuntur prævenientis Gratia interioris necessitates ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare*: Est falsa, & hæretica. Apud Cherubin. in d. Bullar. Rom. utroq. tom. Proposit. IV.

1653. 31. Maji. — Quinta: *Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut Sanguiinem suum fuisse*: Est falsa, temeraria, scandalosa, & intellecta eo sensu, ut Christus pro salute duntaxat prædestinatorum mortuus sit, est impia, blasphemata, contumeliosa, Divinæ pietati derogans, & hæretica. Apud d. Cherubin. in d. Bullar. Rom. utroq. tom. Proposit. V.

1653. 15. Nov. — Confessarius Monialium non censetur approbatus, si fuit deputatus à Licia sub prætextu Jurispatronatus, aut alterius Privilegii, etiam si sit unus ex approbatis pro cæteris Secularibus Diocesis, nam solus ille admittitur, quem Episcopus specialiter deputat. *Congregat. Concil. in Januam, apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 13. form. 2. num. 1. 4. pag. mibi 41.*

1654. 7. Jan. — Licentia Confessiones audiendi, gratis omnino concedi debet, etiam quoad Cancellarium. *Congregat. Concil. in Patavinâ, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sentent. excomm. num. 203. pag. mibi 221. nec non in Floscul. verb. Gratis, num. 1. ¶ Hoc antea decreverat eadem*

dem Congregatio 1602. 8. Mar. apud Gavant. in

Manuali, verb. Forum Episcopale, in addit. on. 8.

1546. 13. Jan. — Si prior Ordinis Hierosolymitani in facultatibus habeat, ut Vicarius perpetuus

Curatus Terræ Albornæ excommunicare possit,

& interdicere, talem fudeat Sacerdotem ibidem

ordinare, qui doctrinâ, & discretionem idoneus,

prudenter sciat uti hujusmodi jurisdictione, *Congr.*

Concil. in Vulturavian. & postea in ead. 1663. 7. Jan.

apud Falucc. in Censurâ, ad Consul. Canon. Jur.

Pignat. par. 1. tit. de Equilibris, pag. mibi 274. ¶

Notandum primò, quod Prudentia Confessarii

est valde necessaria, ut bene notat Abren in *Justi-*

tat. Parochi, lib. 9. num. 308. & sanè experientia est

latis compertum, ex imprudenti Confessoriorum,

plurimos sacrilegè confiteri, similemque Casum

enarrat Gobat in *experim. Theolog. tract. 7. num. 302.*

quare valde attendi debet vigilantissimi olim Pa-

storis Innocentii III. admonitio in *cap. omnis utrius-*

que, de Penit. & Remiss. ubi habetur: *Sacerdos au-*

tem sit discretus, & cautus, ut more periti Medici su-

perfundat vinum, & oleum vulturinû s. sanciani, di-

ligenter inquirens & peccatoris circumstantias & pec-

cati, quibus prudenter intelligat, quale debeat ei præ-

bere consilium, & hujusmodi remedium adhibere, di-

versis experimentis acendo ad salvanâum agrorum. ¶

Notandum secundò, quod Equites S. Joannis Hier-

osolymitani possunt confiteri cum Regulari Sa-

cerdote à Superiore tantum suo approbato, sicut

possunt alii Regulares, prout DD. apud Barbo-

in *Concil. sess. 23. cap. 15. num. 10. ¶* Notandum

tertiò, quod Confessarius prudens non potest ob

peccata in Confessione audita, faciem & vultum

asperiores ostendere, quam antea soleret, nam

exinde sequeretur confusio Pœnitentis, ut ex Bo-

noxina tenet Nicol. in *Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 3.*

tit. 38. de penit. & remiss. numer. 64. pag. mibi 167.

¶ Notandum quartò, quod valde cavere debet

Confessarius, ne inordinatè Pœnitentem increpet,

quia

quia ille potius nimis vereri poterit, & occultare sua scelera: Quod si conveniat, Poenitentem arguere, id faciendum erit post audita peccata, & semper humaniter, ut Poenitens potius edificetur, quam scandalizetur: Recordari debet Confessarius Filii prodigi tam amanter suscepti à Patre, ut adverterit Bail. in exam. Confessor. post. in. & recte docuit D. Thom. in 4. dist. 17. quod debet esse Confessarius dulcis, affabilis, atque suavis, prudens, discretus, mitis, pius, atque benignus.

1654. 6. Mar. — Licentia audiendi Confessiones obtenta post oppositionem, litem, & possessionem Beneficij, non suffragatur ad obtinendam prelationem: Nota in Calaguritana Beneficij de Herce coram Priolo, decis. 4. num. 5. ex alia ejusd. Nota decisio d. Calaguritana Beneficij de la Reyna 1648. 27. Mart. coram Taracoenli, & in ead. titid. Beneficij 1652. 28. Jun. coram Richio, nec non in ead. Beneficij de Anxepo 1652. 2. Mar. coram Verolpio.

1654. 27. Maji. — Facitorolus non est absolvendus ab Episcopo, nisi cum facultate Summi Pontificis. Congregat. Immunit. in Avellina, apud Patrucc. in Compend. ad Consulti. Cassin. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Cenitris Ecclesiasticis, pag. mihi 147.

1654. 11. Dec. — Licentia audiendi Confessiones, & exercitium Curæ Animarum efficiunt aliquem digniorum: Nota in Calaguritana Beneficij de Herce coram Priolo, decis. 3. numer. 5. ex alia ejusd. Nota decisio, in d. Calaguritana de Ocho, coram Zarate.

1654. 12. Dec. — Potest concedi dispensatio, & absolutio à tribus Votis, Obedientia, Paupertatis, & Castitatis conjugalis in professione Ordinis Militaris S. Jacobi emittis, cum commutatione in aliud Sæc. Sanctitati bene vitium; & quidem in Votis solemnibus, si adsit causa publica; & in votis simplicibus, si adsit causa privata, cum restrictione arbitrio Confessarii, qui causas examinet. Congregat. Concil. apud Paleucc. in Compend.

914

915

916

917

ad Consulti. Comm. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Dispensationibus, pag. mihi 217.

1655. 30. Apr. — Per Breve Urbani VIII. supra positum, & editum 1639. 29. Julii, nullum jus ipsius Confessariis, & Concoiatoribus de novo quantum fuit, sed tantum ea Privilegia præservata, quæ vel vigore Constitutionum Ordinis, vel Indulorum Apostolicorum, aut Cardinalis Prorectoris, eidem antea competeant. Congregat. Episcoporum & Regular. apud Nicol. in Lucubrati. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 39. numer. 4. vers. d. simili, pag. mihi 120. ubi etiam quod per præcedentiam eidem Confessariis concessam in Capitulo Generali Romæ celebrato, non cenetur concessum jus subrogandi, ex ead. Congregat. 1659. 16. Jan.

1655. 14. Maji. — Tempore Jubilæi possunt omnes Regulares confiteri peccata sua Sacerdotibus ab Ordinario approbatis, tam Secularibus, quam eujusvis Ordinis Regularibus: in Bulla enim non fit mentio, nisi de Ordinario eorum, qui audiunt Confessiones, non autem de Ordinario Poenitentium: Et possunt absolvi à catholicis suo Superiori Regulari relectivatis. Alexander VII. in Constit. quæ incipit Unigenitus, apud Nicolan. Florent. verb. Jubilæum, num. 6. & sic antea declarasse Gregorium XIII. testatur Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 4. numer. 3. pagin. mihi 324. & Murga de Benefic. Ecclesiastic. quæstion. 2. numer. 1210. pag. mihi 44.

¶ Notandum primò, quod Regularis approbatus ab Episcopo ad audiendas Confessiones, nullam præcedente licentia, sive approbatione sui Superioris, nulliter Confessiones audit, nam Ordinarii non habent facultatem approbandi Regulares ad Sacras Confessiones, nisi servata forma Clement. dudum, si. Notimus, de sequi. apud Paleucc. in Compend. ad Consulti. Cassin. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Regularibus, pag. mihi 345. ¶ Notandum secundò, quod Religiosi non possunt ire Romam Anno Sancto, sine licentia Superiorum, quæ non s.

918

919

®

sumptu perita, nisi obsecrata fuerit: licentia enim perita, & non obsecrata valet, quando Prælati debet illam de jure concedere: nulli autem inveniuntur Superiores de jure obligati ad concedendam hujusmodi licentiam, ut ait Biffus in *Hierog. tom. 2. lar. R. num. 95. §. XII.*

1655. 21. Maji. — Dimissi, vel expulsi ab aliquibus Religionibus non admittantur ad Concursum, sive oppositionem pro obtinendis Præbendis Pontificaliæ (de qua supra, 1622. 5. Nov.) in Ecclesiis Cathedralibus Regnorum Castiliæ, & Legionis, sine speciali Sanctæ Sedis Apostolicæ dispensatione, dummodo non tempore probationis durante dimissi fuerint, sed post Professionem: *Congregat. Concil. apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 31. num. 12. pag. mibi 109.*

1655. 5. Jun. — Ius approbandi Confessarios in Ecclesiis Prioratus Bazuli Religionis Hierosolymitanæ competit Episcopo, donec consiterit per rem judicatam, dictum Prioratum esse Nullius, & habere Territorium separatum cum jurisdictione quasi Episcopali. *Congregat. Concil. in Vulturaria. apud Palcucc. in Compend. ad Consultat. Canon. Inc. Pignatell. par. 1. tit. de Equitibus, pag. mibi 274.*

1655. 28. Jun. — Licentia audiendi Confessiones minor est licentia cum facultate administrandi Sacramenta, ideoque Cura Animarum supponit maiorem habilitatem, quam simplex licentia Confessiones audiendi. *Rota in Cataloguana de Officio de Absolutionem Priolo, decis. 25. numer. 6. & 7. ex alia ejusd. Rota decis. in d. Cataloguana de Octavo curam Bevilacqua.*

1655. 5. Jul. — Monachi Congregationis Cælestini Ordinis S. Benedicti, qui favores extra dictum Ordinem attendentes, Officia, Dignitates, & ejusdem Congregationis gratias concedunt, & etiam qui dictos favores conquirunt, vinculo Excommunicationis late sententiæ, à qua non nisi per

per Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo constituti absolvi possunt, innovantur. *Alexander VII. in Eudlar. tom. 7. Constitutio. 3. quæ incipit Aliàs, §. 1. & 2.*

1655. 13. Sept. — Excommunicatus mortuus potest absolvi in forma iudicii, prout respondit *Congregat. Innocent. in Hieracen. si penitentia signa dederit, ead. Congregat. in Lannet. 1626. 14. Sept. & servanda est dispositio cap. sui. de sepult. ut censetur ead. Congregat. 1637. 13. Febr. apud Palcucc. in Compend. ad Consultat. Canon. Inc. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 147.*

1655. 20. Nov. — Absoluto Excommunicationis pro delicto non valde gravi, privatum dari debet. *Congregat. Innocent. in Scassana, apud Palcucc. d. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 147. ¶ Notandum primò, quod licet sit probabilissimum, quod Absolutio à censuris implicite continetur in illis verbis à peccatis tuis, attamen id non est absolute certum, ideoque addendum ly à Censuris, Tamburin. de Confess. lib. 2. cap. 10. numer. 57. apud Biffum in Hierog. tom. 1. lit. F. nu. 134. §. 34. ¶ Notandum secundo, quod Absolutio Sacramentalis non potest dari in scriptis, vel nati, Bulimbaum lib. 6. tract. 4. cap. 1. respons. 2. num. 1. ubi bene notat, esse expresse prohibitum. ¶ Notandum tertio, quod si data Absolutione Penitentia, hic alud peccatum consiteratur, poterit, & debet Confessarius Absolutionem repetere: certum, non licet, nisi in probabili dubio, quod prior fuerit invalida, Gobat. tract. 7. numer. 171. ubi numer. sequ. ait, quod Scrupulosi, qui ex inorum scrupulorum vanitate aliquando Absolutionem repetunt, exultantur, adeoque non est censendus saltem gravis criminis reus, qui ratione scrupuli repetere prædictam formam, licet in se prior fuerit valida, quæ tamen ut talis non sit cognita, non temeritas non intervinit præsumptionis, ubi est di-*

ligentia pietatis, S. Leo Papa *Epist.* 37. *cap.* 1.

1656. 23. Maji. — Cum erimen Hæresis, præ cæteris gravissimum, speciali nota dignum sit, facultas absolvendi ab hæresi in Inhabilitis, vel aliis similibus concessionibus, non censetur comprehensa, nisi præcisè verbis concedatur. *Alexander VII. apud Campioni in Dissert. pro Confessio. par. 1. cap. 21. nu. 50.*

¶ Notandum, quod non est de necessitate Confessionis, ut Pœnitens exprimat, quod incidit in hæresim Lutheri, vel Zuïnglii, vel Calvini, quia circumstantia Authoris non mutat speciem, nec notabiliter aggravat, sed sufficit explicare, quod tot veritates Fidei toties negaverit: Si tamen sit simul Apostata à Fide, tenetur id confiteri, quia à Apostasia notabilissime aggravat, ut ait *Wiganet in Tractatib. Confessorior. tract. 7. Examin. 3. Quæst. X. pag. mibi 220. C. 221.*

1656. 3. Jul. — Extrahentes Libros, Folia, Quin- 337
terna, tam impressa, quam manuscripta ex Bibliothecis Conventuum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum ubique existentium, nec non commodantes, & permittentes, Excommunicationis lætæ sententiæ poenam eo ipso incurunt, exceptis Studiis, & Fratribus Prædicatoribus ejusdem Ordinis, qui tamen sub eadem Excommunicatione tenentur prædictos Libros ad diças Bibliothecas referre, finito usu. *Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 1. quæ incipit Conservatori, §. 1.*

1657. 20. Febr. — Monialium Confessarius Regularibus tam ordinariis, quam extraordinariis extra actum Confessionum interdicta sunt colloquia cum Monialibus, etiam cum Abbatisa, Priorissa, vel aliis Officialibus sub gravibus poenis. *Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 50. quæ incipit Sacrosancti, §. 2. & 3. & refert etiam Matthæus, in Offic. Regular. tom. 1. cap. 15. nu. 6. ¶ Ideo caute legendus Peyrin, de Privileg. Regular. tom. 2. circa Constit. 6. Tit. V. §. 10. numer. 36. in fine, pag. mibi 203. 1657.*

1657. 20. Febr. — Confessores Monialium Regularium curæ subjectionem nihil omnino quovis pre- 338
textu à Monialibus accipere possint, præter duos Julios monete Romanæ in pecunia numerata, si per Institutum Regulari licuerit, pro quotidianis eorum alimentis ad tempus servitii præstiti, & non ultra, Procuratori eorum Conveniunt respectivè solvendo; sin minus, æquivalentem vini, frumentique portionem Syndicis consignandam. *Alexander VII. ibid. §. 4. & refert etiam Matthæus, in d. Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 1. a num. 16.*

1657. 20. Febr. — Omnibus, & singulis Abbatissis, seu Priorissis, Confessoribus, & cæteris Superioribus Regularibus, seu Visitatoribus præfatorum Monasteriorum pro tempore existentibus prohibetur sub poena Excommunicationis lætæ sententiæ, ne Fenestellas Sacræ Communionis, & Confessionum in alium, quam in Sacrum, cujus cauta instituta sunt, utrum vel adhibeant, vel adhiberi permittant: ideoque, exceptis Communionum, & Confessionum diebus, dictæ Fenestellæ semper obstratae sint, & quidem duplici clavi, internè scilicet, & externè, quarum altera penes Abbatissam, seu Priorissam, altera vero penes Confessorem asservetur: nunquam verò aperiri possint, nisi statim horis dumtaxat, atque temporibus ad Sacrum ministerium destinatis: liceat tamen Confessori, aut Superiori, cum Puellas ad Habitum, aut Professionem admitti contigerit, hujusmodi functiones ad Communionis Fenestellam obire, juxta ritum, & consuetudinem Monasterii. *Alexander VII. ibid. §. 7.*

1657. 8. Jun. — Confessarius Dominicani, vel Cassinensis non possunt durare in officio audiendi Confessiones Monialium, nisi per biennium eorum Constitutionibus. *Congregat. Episcoporum, & Regular. & antea anno 1645. 17. Nov. apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canonice. Jac. Signat. pag. 2. de Monialibus, pag. mibi 96.*

1657. 3. Jun. — Scante Constitutione *Inscrutabili* superiis posita, & edita 1625. 5. Februarii, non potest Praelatus Regularis, cui Monialium cura commissa est, aliquibus ex ipsis Monialibus facultatem concedere ad plures annos, seu indeterminatam duraturam, confitendi Sacramentaliter peccata sua Sacerdoti, qui non sit Confessarius ordinarius, seu extraordinarius totius Monasterii. *Congreg. Concil. in Januen. apud eund. ibid. & referatur Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 1. num. 1. pag. in ibi 80.*

1657. 2. Jun. — Nulla ex Monialibus subiecta Regularibus, sentiens se non gravatam mortali culpa, potest de venialibus valide confiteri Sacramentaliter cuiusvis Sacerdoti etiam non approbato ab Ordinario. *Congreg. Concil. in d. Januen. apud eund. ibidem. ¶ Vide infra 1677. 12. Febr.*

1657. 27. Jul. — Cum Testator in Testamento iunctipativo possit exulare Testibus nomen Heredis, vel aliqua legata, dicens se illud, vel illas velle relinquere scripta in quadam schedula in manu subscripta apud Confessarium, cui vult fidem adhiberi, ac si in eodem Testamento essent scripta, nec Confessarius tenetur Heredibus manifestare nomina eorum, in quos erogare debet pecuniam relictam, si Testator id non mandavit, ex Diana *de 3. reg. 115* si tamen Confessarius esset Regularis, tenetur Superiori in eo id petenti manifestare, & si responderet inverisimilia, vel id manifestare recusaret, privandus esset executione ipsius legati, quod exequendum veniret arbitrio Superioris. *Congreg. Episcop. & Regular. in una Observationum, & ante in alia Minuscripto 1628. 7. Jan. apud Nicol. in Lucubr. tom. 1. Crisil. lib. 2. tit. 10. de Testam. num. 81. pag. in ibi 142. ubi etiam quod in obitum Regularis id accepit extra Sacramentum Confessionis, reservata nihilominus Superioribus Regularibus facultate prohibendi suo Subdito Regulari executionem supradictam, tametsi*

meti rationem verisimilem reddiderit, atque Defuncti voluntatem probe perscecerit, ex *Congreg. Concil. in Mediolanen. ¶* Notandum, quod cum Testamentum de iure Canonico valeat factum coram Parocho, & duobus Testibus *et cum esse 10. et referatur il. de testam.* nomine Parochi venit etiam quilibet Confessarius, qui Confusionem audit Infirmi, & in eo gerit vices Parochi, in quo etiam major, vel saltem par fiduciae, & confidentiae ratio concurrere videtur, ut habet D. Nicol. *loc. cit. num. 6. pag. 111.*

1657. 20. Aug. — Extrahentes Vasa, Calices, Candelabra, Lampades, & alia Paramenta, & Ornamenta Ecclesiastica, nec non quancumque Suppellectilem Sacram ex Ecclesiis, Monasteriis, & Locis Pijis Monachorum totius Congregationis Coelestinorum Ordinis S. Benedicti, nec non commodantes, & permittentem, Excommunicationis latae sententiae poenam, à qua nemo, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constitutus, Abiolutionis beneficium obtinere potest, eo ipso absque alia declaratione incurrunr. *Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constitut. 40. qua incipit Consecrationi, §. 1.*

1657. 2. Oct. — Excommunicationis latae sententiae poenam, à qua nemo, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constitutus absolvi potest, eo ipso absque alia declaratione incurrunr extrahentes ex Bibliotheca Convenus S. Martini Ordinis Eremitarum S. Augustini de Civitate Senensi Libros, sive typis editos, sive manuscriptos, Picturas, & Antiquitates: & eadem Excommunicatione innotantur permittentem. *Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constitut. 43. qua incipit Cum sicut, §. 2.*

1657. 20. Nov. — Nec Vicarius Capituli, nec Vicarius Episcopi, nec Apostolicus potest absolute reos cum reincidentia à Centuris incurtis ex

causa laesionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticae, sed pro Absolutione debet recurrere ad Sedem Apostolicam, cui casus hujusmodi reservatur, ut declaravit *Congregat. Immunitatis in Hispania*, & antea in *Capitula 1632. ac in una S. Marti 1633. 13. Dec. apud Monacel. in Formalar. leg. pract. par. 1. tit. form. 2. num. 19.*

1658. 26. Jan. — Episcopus ad Clausuram Monasterii custodientiam etiam in Monasteriis subiectis Regularibus uti potest Censuris, ex quo ligantur ne dum Regulares accedentes, vel etiam Moniales facti de illis mentione: & Regulares non possunt absolviere incurios. *Congregat. Concil. in Auximana, apud eund. par. 2. tit. 15. form. 15. num. 16.*

1658. 12. Jun. — Moniales Regularibus subiecta habere possunt Confessarium extraordinarium ab Episcopo Diocesano in casu negligentiae Superiorum Regularium: Confessarius autem, etiam extraordinarius Monialium, etiam Regularibus subiectarum, post Constitutionem Gregorianam, haec de re editam, & supra postam 1622. 5. Februarii, nullatenus potest earum Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diocesano idoneus iudicetur, & approbetur, non obstante quacunque contraria consuetudine. *Congregat. Concil. in Caduceo. apud eund. d. par. 2. tit. 15. form. 15. num. 6. pag. mibi 258.*

1658. 24. Sept. — Exercentes ex Archivis, Conventibus, ac Bibliothecis Canonicorum Regularium Congregationis S. Augustini in Regno Portugalliae existentibus Libros, Quinterna, Folia, & aliasque Scripturas, nec non commodantes, & permittentes, Excommunicationis latae sententiae poenam eo ipso absque alia declaratione incurrunt. *Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 56. que incipit Conservatori, §. 1.*

1659. 22. Febr. — Collegium Apostolicum minorum Poenitentiariorum demum erectum perpetuo conceditur Presbyteris Regularibus Societatis JESU,

SU, hac tamen lege, ut eadem Societas in Collegio huiusmodi tredecim ipsius Societatis Presbyteros Regulares, comprehenso in illis dicti Collegii Rectore, qui omnes & singuli ministerium minorum Poenitentiariorum in Basilica Principis Apsolorum de Urbe sedulo exercere teneantur: & ex quibus duo pro Italica, duo pro Gallica, duo pro Hispanica, & Lusitana, unus pro Germanica, unus pro Hungarica, unus pro Flandrica, unus pro Polonica, unus pro Anglica, unus pro Graeca, & unus pro Illyrica Nationibus, seu linguis minorum Poenitentiariorum respective deputentur, perpetuo habere, & manuteneat debeat, teneatur, *Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 60. que incipit In Apostolica, §. 1.*

1659. 22. Febr. — Uniquisque illorum, qui ex praedictis Presbyteris Regularibus praefata Societatis JESU pro supra expressis Nationibus, seu linguis minorum Poenitentiariorum respective deputantur, ex illa Natione, pro qua deputabitur, verè, & realiter esse, ipsiusque Nationis idioma optime callere debeat: & illi, qui in Regionibus earundem Nationum respective nati, & educati non sint, sub quocunque praetextu, etiam si idiomatis Nationis, pro qua deputati, peritissimi forent, ad minorum Poenitentiariorum huiusmodi officia adsumi non possint. *Alexander VII. ibidem.*

1659. 22. Febr. — Si propter mortem, infirmitatem, remotionem, aliusve quodvis impedimentum alienus ex praedictis minoribus Poenitentiariorum Societatis JESU pro tempore deputatus, oportuerit alium in eius locum ad exercitium officii minoris Poenitentiariorum tantisper subrogari, eo casu alter ejusdem cum illo Nationis, si haberi idoneus possit, sin minus, alius alterius quidem Nationis, sed qui idiomatis Nationis, ex qua defunctus, infirmus, remotus, vel aliis impeditus fuerit, peritus existat, substituat: ita tamen, ut sic substituendus ante omnia (nisi aliter ob urgentem

947

949

950

951

952

953

tem necessitatem majori Penitentiario pro tempore existenti vilum fuerit) praevio examine in Signatura Penitentiariae Apostolicae approbetur, & per modum provisionis pro eo tempore dumtaxat, quo durabit infirmitas, vel impedimentum infirmi, vel impediti, seu donec defuncto, vel remoto successore fuerit constitutus, deputetur, & subrogetur. *Alexander VII. ibidem.*

1659. 22. Febr. — Electio Rectoris, caterorumque minorum Penitentiariosum praedicti Collegii Apostolici tribuitur pro tempore existenti Praeposito Generali memoratae Societatis JESU, a quo pro tempore electi non antea ad exercitium admittantur, quam circa materias ad idem officium spectantes in dicta Signatura Penitentiariae iuxta dispositionem litterarum Clementis VIII. in forma Brevis die 3. Sept. 1592. expeditarum examinati, & approbati fuerint: Ceterum illi, qui semel in eadem Signatura Penitentiariae, sicut praemittitur, examinati, & approbati fuerint, examini de novo sese subicere non tenebuntur, nisi Romano Pontifici pro tempore existenti ex aliqua causa particulari secus videatur. *Alexander VII. ibidem, §. 6. & 7.*

1659. 27. Febr. — Si pro tempore existens Major Penitentiarius aliquem a praedicto Praeposito Generali Societatis JESU ad officium minoris Penitentiarii electum minime duxerit admittendum, poterit dictus Major Penitentiarius pro tempore existens illius examinationem tantisper suspendere, donec facta quam citius pro tempore existenti Romano Pontifici ejus rei relatione, quid fieri debeatur fuerit ordinatum. *Alexander VII. ibidem, §. 8.*

1659. 22. Febr. — Qui ad exercitium officii minoris Penitentiarii semel admissi fuerint, ab eodem officio removeri, vel dimitti, aut ex Collegio praedicto discedere non poterunt absque licentia Majoris Penitentiarii pro tempore existents, qui pro data sibi à Domino prudentia, licentiam hu-

594

595

599

jusmodi instante Praeposito Generali praefata Societatis JESU negare non debet, nisi ex iustis causis, quae eo casu, prout etiam quoties eidem Summo Penitentiario videretur aliquis ex praedictis Penitentiariis dissentiente eodem Praeposito Generali removendus, Romano Pontifici pro tempore existenti referret, Apostolica mandata hac in re fideliter exequuturus. *Alexander VII. ibidem, §. 9.*

1659. 22. Febr. — Memorati minores Penitentiarii in dicta Basilica Principis Apostolorum de Urbe resideant, ibique in iuxta quaque Nationis Confessionibus assistant & praesto sint, ac quorumcumque Christianidelium, scilicet propriae quique Nationis primam, & his non extantibus, aliorum etiam, quando casus contigerit, quorum idioma calleant, Confessiones Sacramentales diligenter audiant hinc in die, nempe mane ab initio Martini usque ad finem Officiorum Divinorum antemeridianorum, & post meridiem ab initio Vesperarum per duas horas continuas: idque omnes singulis majoris Helodomadae, & intra Octavam Paschatis Resurrectionis Dominicae diebus, nec non in Nativitatis Domini, Pentecostes, singulis Beatae MARIE Virginis, ac Ss. Apostolorum Petri & Pauli, & aliorum Apostolorum, caterisque omnibus, & singulis festis Anni diebus, praesertim de praeepto, Vigiliis etiam consuetis, praeterea singulis diebus Veneris mensis Martii, nec non Iubilaeorum, & Stationum in eadem Basilica existentium temporibus, ac insuper quocumque id eis ex aliqua causa particulari à Superioribus injunctum fuerit, aut charitas Penitentiariosum iudicabit, aut necessitas Penitentium postulabit, inviolabiliter observent: In ceteris vero ferialibus Anni diebus id saltem pro tertia eorundem Penitentiariosum parte scilicet adimpleant; excepto praedicti Collegii Apostolici Rectore, qui, cum ejus officii causa infortiores legitime fit impeditus, praedicto excipiendarum Confessionum mineri, prout

secun-

597

secundum propriam conscientiam poterit, satisfaci-
et. *Alexander VII. ibidem, §. 10.*

1659. 22. Febr. — Prædicti Rector, & minores Penitentiarii in omnibus illis, quæ Penitentiarii officium concernunt, jurisdictioni, visitationi, & coercioni pro tempore existentis Majoris Penitentiarii subijcti esse debeant, adeo ut in gravioribus, non nisi factò prius verbo cum Romano Pontifice pro tempore existente, contra eos procedat: eisdemque minoribus Penitentiariis, quamdiu in dicto Collegio Apostolico manserint, & officium minoris Penitentiarii exeruerint dumtaxat, omnes & singulæ facultates pro foro Conscientiæ in particulari Tabella proprio Majoris Penitentiarii pro tempore existentis caractere firmatæ, & ejusdem Sigillo munita jussu Summi Pontificis descriptæ, ac in Libris tam Penitentiarii Majoris, quam Collegii doctorum Presbyterorum Societatis IESU registrandæ, & ulterius in Aula dicti Collegii palam exponendæ, conceduntur. *Alexander VII. ibidem, §. 11. & 12.*

1659. 22. Febr. — Undeviginti eliguntur minores Penitentiarii Sacræ Domus Laurentianæ ex Presbyteris Regularibus Societatis IESU pro variis linguis, ad audiendas in Ecclesia Laurentiana Confessiones: Qui minores Penitentiarii debent esse Nationales quoad idioma: & eligendi à Praeposito Generali pro tempore existente memoratæ Societatis: semel tamen ad examen admitti, denuò examini non subijciantur: nec admitti moveantur sine Majoris Penitentiarii facultate, cui etiam sint quoad eorum officium subijcti. *Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 60. quæ incipit Ex commissi.*

1659. 18. Mar. — Alumni, & Convictores Collegiorum sub cura Congregationis Clericorum Regularium de Somalcha existentium, in Oratoriis, seu Capellis eorundem Collegiorum, in quibus permittum est Missam celebrare, & Sacram Communionem ministrare, peccata sua Sacramentaliter

284

285

286

confiteri libere, & licite possint, & valeant: idque Presbyteris ab Ordinario approbatis etiam Secularibus, si Alumni, & Convictores prædicti nollent confiteri Regularibus dictæ Congregationis, *Alexander VII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 64. quæ incipit Aliàs, §. 3.*

1659. 31. Mar. — Testamentum conditum juxta text. in cap. cum esset, de testam. est nullum, si de tempore stipulationis Testamenti Parochus longè ab eo loco distabat: sicut etiam corrui, si semel excepti Confessionem Testatoris, quia debet esse Confessarius ordinarius, & non accidentalis, ut advertit Corn. in cons. 77. num. 2. vers. non debet, lib. 1. apud Rotam in Esina Honorum eorum Verospio, par. 13. decis. 52. num. 4. & 6.

1659. 27. Jun. — Monachi Congregationis Montis Virginis Ordinis S. Benedicti, qui favores extra dictum Ordinem attendentes, officia, & dignitates, ac ejusdem Congregationis gratias concedunt, & etiam qui dictos favores conquirunt, Excommunicationis majoris, à qua nemo à quocunque, præterquam à Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi potest, prænam eo ipso absque ulla alia declaratione incurrunt. *Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 52. quæ incipit Sacrolanti, §. 1. & 2.*

1659. 5. Sept. — Pœnitentia pro fractione Sigilli quoad Regulares consistit in jejunando ter in hebdomoda, comedendo tantummodo panem, & bibendo aquam humi in publico Refectorio, in cuius postea Porta pronus ab exeuntibus Fratribus conculcetur. *Congregat. Episcoporum & Regular. in una Augustinianorum, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de panit. & veniss. num. 17. pag. mibi 164.* ¶ Notandum primò, quod Confessarius tenetur ad Sigillum, licet Pœnitentem, seu confitentem non absolvet quacunque ex causa, ut habet d. Nicol. *ibid. num. 32. pag. 167.* Confessarius autem, qui dicit, se non absolvisse Pœnitentem, non

287

288

289

non frangit Sigillum, si id dicatur cum addito, nimirum, quia non exhibuit materiam insufficientem pro Absolutione, nam sic laudatur Pœnitens, quod nimirum nec veniale commiserit, prout ait Bissus in *Hierurg. tom. 2. lit. 8. num. 146. §. XI.* nec frangit Sigillum qui dicit, *Petrus confessus est mihi peccata uniuscuiusque*, nisi exprimat aliquod veniale in particulari; nec frangit, si dicat, *eo ad audiendam Confessionem Petri, qui suis minutis, & scrupulis mihi caput obtrudit*, quia hoc nou est, nisi reuelare venialia in genere, ex Nicol. loc. citat. num. 73. & 79. pag. 168. ubi antea dixerit num. 40. pag. 166. quod non solum mortalia etiam in genere, verum etiam venialia; sed in specie tantum cadunt sub Sigillo, etiamsi publica sint, nam Confessarius, si illa aliunde non cognovit, non potest loqui de eis. ¶ Notandum secundo, quod Confessarius frangit Sigillum, si inter se loquantur de peccatis Pœnitentis, quando Pœnitens eadem peccata pluribus Confessariis confessus est, ut ex Diana, & Bonacina refert d. Nicol. *ibid. num. 28. pag. 169. ubi num. 48. ait, quod Confessarius ille frangit, qui sine licentia Pœnitentis cum eo loquitur extra Confessionem de peccatis auditis in Confessione.* ¶ Notandum tertio, quod si Confessarius in actu Confessionis alta voce loquitur, contentus est reuelare Confessionem, maxime si ex eius verbis dignosci possit, Pœnitentem fuisse confessum grave peccatum, ut tenet Gobet. in *experim. Theolog. tract. 7. num. 812. apud Bissum, d. tom. 2. lit. 8. num. 146. §. VIII.* frangit quoque Sigillum Confessarius, si reuelet pœnitentiam impositam, quando illa solet imponi pro mortalibus, puta, unam Coronam, unum Ieiunium, vel similia, aut graviora: vel si suspitionem ingerat particularium venialium, puta osculum terræ, amaricatio linguæ, quæ arguunt Superbiam, vel peccata superflue Loquelæ, ut ex Diana refert Nicol. *d. tom. 2. lib. 5. tit. 28. numer. 68. pag. 168. ubi num. 70. ait, quod Confessarius fran-*

git,

- git, licet Pœnitens, cuius peccata reuelat, iam pridem vitæ functus sit.
1660. 23. Jul. — Regulares incidunt in penam Tridentini cap. 2. *sess. 25. de Regular.* si nullam habentes administrationem, rem quampiam etiam si non magni momenti, clam, id est, sine licentia Superiorum expressa, vel tacita tenent, modo quantitas sufficiat ad inducendum peccatum mortale contra votum paupertatis. *Congregat. Episcopar. & Regular. apud Nicol. in Lucubratis tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 31. num. 19. pag. mihi 110.*
1660. 29. Sept. — Constitutio Gregoriana supra posita, & edita 1622. §. Febr. seruetur etiam Romæ, ideoque Urbis Vicarius approbet Monialium Confessarios. *Congregat. Visitat. Apostol. approbante Sanctissimo, apud eund. *ibid. tit. 1. num. 12. pag. mihi 81.* & refert etiam Pasceus. in *Compend. ad Consultat. Canon. Sac. Signat. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mihi 96.**
1661. 12. Jan. — Impressio, lectio, & retentio Missalis Romani Gallico idiomate conscripti, iunverfis, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus sub poena Excommunicationis late sententiae ipso iure incurrendæ prohibetur. *Alexander VII. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 109. quæ incipit Ad aures §. 2.*
1661. 4. Febr. — Recognitio Testamenti à Parocho prævio Sacramento peracta non potest deferri ad effectum probationis eisdem Testamenti. *Rota in Romana Testamento coram Verosipio, decis. rec. par. 3. decis. 275. num. 9.*
1661. 19. Jul. — Centuratus, qui ob Paupertatem non habet unde possit reintegrare factâ obligatione juratoria de satisfaciendo, si à meliorum fortunam pervenerit, absolvitur. *Congregat. in unum, in una Aquipendii, apud Riccius in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Paupertas, num. 6.*
1663. 10. Mar. — Potest Episcopus cogere de iure Parochos tam Sæculares, quam Regulares ad inter-

teref-

teressendum Conscientiæ Casuum Conscientiæ
*Congregat. Concil. in Urbinate. ad cap. 1. fol. 5. de
 reform. apud Palucco. in Compend. ad Consult. Canon.
 Jac. Pignat. par. 1. tit. Confessione, & Confessorii-
 bus, pag. mibi 196. ubi etiam, hoc quoque procedit
 etiam si sint ad nutum amovibiles, prout censuit
 Congregat. Episcoporum. in Curien. 1651. 1. Apr. & ideo
 si renuerint, potest Episcopus procedere contra ip-
 sos Regulares Parochos, non autem contra eorum
 Superiores, ex Congregat. Concil. in Segobien. 1656.
 1. Apr.*

1664. 5. Jul. — Peccat mortaliter, & ad restitu-
 tionem tenetur, tum qui tot Missas non celebrat,
 quot ad rationem attributa elemosynæ præscriptæ
 fuerint, tum qui retinet sibi partem stipendii, et-
 iam si exhibeat stipendium taxatum Celebranti.
*Congregat. Concil. in Anconitana Elemosyna, apud
 Palucco. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignat.
 par. 2. tit. de Missæ Sacrificio, pag. mibi 51.*

1664. 20. Oct. — Confessarius Regularis Monia-
 lium Regularibus subiectarum, tam ordinarius,
 quam extraordinarius intra fines Italie, & Insula-
 rum adjacentium existens, minime ingreditur sep-
 ta Monasterii, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ,
 Eucharistiæ, & extremæ Unctionis ministranda.
 Monialibus, vel aliis Personis infirmis ibi degentibus,
 nec non ad commendandam Animam Agoni-
 zantium; nec unquam ingreditur, nisi cum Socio,
 qui sit probatæ vitæ, & mature ætatis sem-
 perque maneat in eâ parte Monasterii, quâ Con-
 fessorem videre, & ab ipso videri semper possit.
*Alexander VII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 156.
 qua incipit Felici, §. 9. & refert etiam Marthæucc.
 in Offic. Cur. Regularis. tom. 1. cap. 13. nu. 9. nec non
 Poteft. in Ephem. Eccles. tom. 1. par. 4. cap. 5. nu. 3502.
 pag. mibi 375.*

1664. 20. Oct. — Superiores Regulares reverent
 ad Claustra Confessores, eorumque Socios apud
 Monasteria Sanctimonialium vel assidue, vel ad
 tempus.

tempus, quocunque titulo pernoscere solitos: ne-
 que permittant, eosdem intra, seu prope septa Mo-
 nasteriorum huiusmodi habitare, vel commorari;
 quin etiam quacunq; Cellas, mansiones, seu
 cubicula prope Monasteria prædicta, ad usum me-
 moratorum existentia, si Claustræ Monasterio-
 rum eorundem Monialium contigua sint, eidem.
 Claustræ includi, vel dirvi omnino faciant; si
 verò sint extra septa, vendi, prætiumque in Mo-
 nasterii utilitatem converti, nec in posterum alia
 similia aptari, ædificari, aut emi permittant;
 Quod si Superiores præmissa cum effectu non adim-
 plexerint, teneatur Ordinarius loci, tanquam Sedis
 Apostolicæ Delegatus, illa adimplere, & om-
 nino exequi. *Alexander VII. apud eod. ibidem, §. 10.*

1664. 20. Oct. — Si Monasterium Sanctimonialium sit extra moenia Urbis, vel Oppidi, & Monasterium Regularium virorum, quibus Moniales sunt subiectæ, sit intra dicta mœnia, vel è conuerlo, habeantur, vel conducantur, si commodè fieri possit, mansiones ad usum Confessoris, quæ non sint conjunctæ, seu contiguae ipsi Monasterio Monialium, sed ab eo penitus disjunctæ, non solum per parietes, sed etiam per tecta: Sin autem utrumque Monasterium sit intra mœnia, & unum ab altero, Episcopi iudicio, multum distans, tunc habeantur, vel conducantur huiusmodi mansiones, ut supra, distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium, distantia ab ipso Episcopo recognoscenda, & approbanda; ita tamen ut in mansionibus Confessoris, siue intra, siue extra mœnia constitutis, excepto ipso Confessore cum suo Socio, alii Regulares, etiam si Superiores sint, minime pernoscant. *Alexander VII. apud eod. ibidem, §. 11.*

1664. 16. Dec. — Ordinarius, & Episcopi absolventes Censuratos ex causa violatæ immunitatis Ecclesiasticæ sine facultate Sedis Apostolicæ, incidunt in Excommunicationem eidem Sanctæ Sedi reservatam, à qua regulariter datur facultas, ut le-
 T
 ciant

ciant absolvere à suis Confessariis privatim, & cum Sanctissimo agitur pro dispensatione Irregularitatis, quatenus incurrerint. *Congregat. Immunit. in Epulliacen. & antea in Aternis. 1636. 29. Jan. apud Riccium in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, non 3.*

1665. 22. Aug. — Contra Clericos, vel Presbyteros recitantes in Comœdiis profanis potest Episcopus statuerè pœnam Excommunicationis ferendam sententiæ, ut declaravit *Congregat. Concil. in Sabusens. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 15. form. 5. num. 2. pag. mibi 231.* ¶ Notandum ex occasione, quod Excommunicatio comminatur in citatione, quando nimirum dicitur, *comparetis recitatur sub pœna Excommunicationis*, est ferenda, non lata sententiæ, per ea, quæ traduntur à Gloss. in capis qui ex Clericis, de vit. & honest. Cleric. & in cap. 2. §. inhibemus, verb. innodetur, de hære. in 6. & in cap. 3. Et cap. in pœnis, de reg. jur. in 6. Bald. Abb. Traquel. apud Pellegrin. in Prax. Vicarior. par. 4. §. 6. num. 47. pag. mibi 352.

1665. 24. Sept. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VII. sequentes damnavit Propositiones quarum Prima, cœteris omittis: *Vir equitatis ad Duellum provocatus, potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.* In Bullar. Rom. tom. 5. Confit. 162. præfati Pontific. quæ incipit *Sacrosanctissimæ*, Proposit. 2. Et referunt etiam Reiffenstuel. in Theolog. Mor. in principio Operis, Martheuce. in Cœtel. Confessor. lib. 1. Clericis. in Errenat. in fine Operis, Viva in Trutin. Theolog. par. 1. in principio, nec non Murga in Tract. de Benefic. Eccles. quæst. 2. num. 565. pag. mibi 184.

1665. 24. Sept. — Secunda: *Sententia afferens, Bullam Cœna solum prohibere Absolutionem Hæresis, & aliorum criminum, num. de publicis sicut, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1627. 18. Julius in Confessorio Sacrae Congregationis Tituli sanctissimum Cardinalium* sã, &

sa, & tolerata est. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 3.

1665. 24. Sept. — Tertia: *Prælati Regularis possunt in foro Conscientiæ absolvere quoscunque Sacerdotes ab Hæresi occultæ, & ab Excommunicatione propter eam incurta.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 4.

1665. 24. Sept. — Quarta: *Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti charitatem postea legendam, in qua ad Veniorem vocat, non censetur sollicitus esse in Confessione, ac proinde non est denunciandus.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 5.

1665. 24. Sept. — Quinta: *Modus evadendi obligationem denunciandi sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur eum sollicitante, hic potest ipsius absolvere absque errore denunciandi.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 7.

1665. 24. Sept. — Sexta: *Pœccata in Confessione confessa, seu oblita ob confitens periculum vitæ, aut ob aliam causam, non retentur in sequenti Confessione experire.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 11.

1665. 24. Sept. — Septima: *Mendicantes possunt absolvere à Confibus Episcopi referentis, non obtemperant ad id Episcoporum facultate.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 12.

1665. 24. Sept. — Octava: *Satisfacit præcepto annua Confessionis, qui confitetur Regulari, Episcopo præsentato, sed ab eo iniuste reprobat.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 13.

1665. 24. Sept. — Nona: *Qui facit Confessionem voluntarie nulla, satisfacit præcepto Ecclesiæ.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 14.

1665. 24. Sept. — Decima: *Pœnitenti propria auctoritate substituit sibi Filium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 15.

1665. 24. Sept. — Undecima: *Qui Beneficium Curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.* Apud eisdem, ibidem, Proposit. 16.

1865. 24. Sept. — Duodecima: *Est licitum Religio- 987*
 so, vel Clerico Calumniatorem gravem criminosa de se
 vel de sua Religione spargere minantem occidere, quan-
 do alias modis defendendi non suppetit, nisi suppetere
 non videtur, si Calumniator sit paratus, vel ipsi Re-
 ligioso, vel ejus Religioni publice, & contra gravissimis
 viris praedita impingere, nisi recidatur. Apud eisdem,
 ibidem, Proposit. 17.
1665. 24. Sept. — Decimatertia: *Licit interficere 988*
 falsum Accusatorem, falsos Testes, ac etiam Judicem,
 in quo iniqua veritas imminet sententia, si alia via non
 patet innocens damnatum evitare. Apud eisdem, ibi-
 dem, Proposit. 18.
1665. 24. Sept. — Decimaquarta: *Non peccat Ma- 989*
 ritus occidens propria auctoritate Uicrem in Adultero
 deprehensum. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 19.
1665. 24. Sept. — Decimaquinta: *Resistitio à Pi- 990*
 V. impetra Beneficariis non recitantiibus, non debetur
 in conscientia ante sententiam declaratoriam Judicis, sed
 quod sit panna. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 20.
1665. 24. Sept. — Decimaseptima: *Frangens Jejunium 991*
 Ecclesia, ad quod tenetur, non peccat mortaliter, nisi
 ea conscientia, vel inobedientia hoc faciat, puta, quin
 non vult se subicere precepto. Apud eisdem, ibidem,
 Proposit. 23.
1665. 24. Sept. — Decimaseptima: *Mollities, So- 992*
 liditas, & Bestialitas, sunt peccata ejusdem speciei in-
 firmi, ideoque sufficit dicere in Confessione, se peccavisse
 pollutionem. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 24.
1665. 24. Sept. — Decimaoctava: *Qui habuit co- 993*
 pulum cum soluta, satis facit Confessionis precepto, di-
 cens: Commisi cum soluta gravia peccata, non expro-
 mendo copulam. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 25.
1665. 24. Sept. — Quinque praedictas Propo- 994
 sitiones, aut conjunctum, aut divisim docuerit,
 descenderit, ediderit, de eis etiam disputative, pub-
 licè, aut privatim tractaverit, nisi forsitan impu-
 gnando ipso facto incidit in Excommunicationem,
 à qua non potest (præterquam in articulo mortis)
 ab alio

- ab alio quacunque etiam dignitate fulgente, nisi à
 pro tempore existente Romano Pontifice abiolvi.
Congregat. Inquisit. ceram à Alexandro VII. quod colli- 995
 bid. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract.
 par. 3. in Præudio, pag. mihi 6.
1666. 18. Mar. — Congregatio Inquisitionis cor- 996
 ram Alexandro VII. sequentes damnavit Propo-
 sitiones, quarum Prima, cæteris omiis: *In die*
Jejunii qui sapius mandicum quid comedat, est notabi-
lem quantitatem in sine comedat, non frangit Jeju-
num. In Bullar. Rom. tom 5. Constat. 167. prædi-
 cti Pontific. quæ incipit *Santissimus*, Proposit. 29.
 & refertur etiam Reiffentuelin Theolog. Mor. in prin-
 cipio Operis, Mattheæ, in Causis Confessar. lib. 1.
 Clericat. in Erotemas, in fine Operis, Viva in Trati-
 na Theolog. par. 1. in principio, nec non Murga in
 Traict. de Benefic. Eccles. quæst. 2. num. 562. pag. mi-
 hi 186.
1666. 18. Mar. — Secunda: *Excusantur absoluti à 997*
 præcepto Jejunii omnes illi, qui iter agunt equitando,
 utcumque iter agant, etiam si iter necessarium non sit,
 & etiam si iter minus diei consistant. Apud eisdem, ibi-
 dem, Proposit. 31.
1666. 18. Mar. — Tertia: *Non est evidens, quod 998*
 consuetudo non comedendi ova, & lactificia in Qua-
 dragesima, obliget. Apud eisdem, ibidem, Pro-
 posit. 32.
1666. 18. Mar. — Quarta: *Resistitio fructuum ob 999*
 omissionem Horarum suppleri potest per quacunque elec-
 tionem, quæ ante Beneficariis de fructibus sui Be-
 neficii fuerit. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 33.
1666. 18. Mar. — Quinta: *Regulares possunt in su- 1000*
 a Confessionis uti Privilegiis suis, quæ sunt expressè re-
 vocata per Concilium Tridentinum. Apud eisdem,
 ibidem, Proposit. 36.
1666. 18. Mar. — Sexta: *Mandatum Tridentini sa- 1000*
 llus Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato
 mortali confitendi quamprimum, est consilium, non
 præceptum. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 38.

1665. 18. Mar. — Septima: Illa Particula Quam-
primum intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confes-
situr. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 39.
1666. 18. Mar. — Octava: Est probabilis opinio, quod
quæ dicit, esse tantum veniale osculum habitum ob de-
lectationem carnalem, & sensibilem, qua ex osculo
erit, seculo periculo consensus ulterioris, & pollutionis.
Apud eisdem, ibidem, Proposit. 40.
1666. 18. Mar. — Nona: Non est obligatus Con-
cubinari ad concubinam, Concubinam, si hoc nimis
utilis esset ad oblationem Concubinari, vulgo, Re-
gulo, dum desiciente illo, nimis egere vitam, &
alia epula tedia magno Concubinariium afficeret, &
alia Formula nimis difficile in coneretur. Apud eisdem,
ibidem, Proposit. 41.
1666. 18. Mar. — Decima: Licetum est mutuari
aliquid ultra sortem exigere, si se obliget ad non re-
tendam sortem usque ad certum tempus. Apud eisdem,
ibidem, Proposit. 42.
1666. 18. Mar. — Undecima: Quod summi Con-
sensus, Revertendo, eius continentia cessante, ces-
sant Censura. Apud eisdem, ibidem, Propo-
sit. 44.
1666. 18. Mar. — Quicumque predictas Proposi-
tiones, aut conjunctim, aut divisim docuerit de-
fenderit, ediderit, aut de eis etiam disputaverit
publice, aut privatim tractaverit, nisi forsan im-
pugnando, ipso facto incidit in Excommunicationem,
à qua non potest (præterquam in articulo
mortis) ab alio quocunque etiam dignitate fulgen-
te, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice
absolvi. *Congregat. Inquisit. coram d. Alexandro VII.*
apud eisdem, ibid. & referri etiam Monacel in Formular.
leg. præf. par. 3. in Præfatis, pag. mibi 6.
1666. 11. Sept. — Canonici Penitentiaris, si
Episcopus judicaverit, potest eligi in Confessio-
nem Mortalium, dummodo valeat utrique mone-
ri satisficere. *Congregatio Concil. in Januæ, apud
Paluccæ, in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Pi-
gnatell.*

- gnatell. par. 1. tit. de Capitulo & Canonicis, pag. mibi 128.*
1667. 5. Maji. — Silentium imponitur Scholasticis,
de Attritione diversimodè loquentibus. *Alexander
VII. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. pag. mibi 295.*
1667. 9. Sept. — Confessores Ordinis Fratrum
Minorum S. Francisci Capuccinorum non admit-
tantur ad audiendas Confessiones Fratrum, nisi
approbati fuerint prævio rigoroso examine, ac
per vota secreta Examinatorum. *Clemens IX. in
Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 7. qua incipit Debitum,*
§. 2.
1668. 24. Jan. — Valide sunt Censuræ ab Episco-
po pro tuitione jurium (sax Mensis, vim vi repellendo,
& servatis servandis late contra Ecclesias ob
damna ab eis illata Bonis ejusdem Mensis sitis in
aliena Dicecesi. *Congregat. Immunit. in Constantina,*
*apud Paluccæ, in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pi-
gnatell. par. 1. tit. de Episcopis, pag. mibi 252.*
1668. 13. Sept. — Presbyteri Saculares doctrinâ,
& moribus idonei, in Regnis, Provinciis, &
Regionibus Indiarum Orientalium degentes, à
munere administrandi Sacramentum Poenitentiae
minimè areantur, attentâ præsertim indigentia
tot Animarum millium, quibus sœpe inopares sunt
pauci Regulares illuc ex Europa adventantes. *Cle-
mens IX. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 38. qua incipit
In excelsa, versic. Septimo; & antea Alexander
VII. 1658. 18. Jan. ibid. Constit. 48. qua incipit Sacro-
sancti, versic. itid. Septimo.*
1668. 13. Sept. — Vicarius dictarum partium de-
putet plures ex Sacerdotibus Sæcularibus indige-
nis, quos idoneos repererit, ad Confessiones ex-
cipiendas, quo facilis, & libentius Fideles Sa-
cramentum Poenitentiae valeant frequentare, nec
cogantur solis Regularibus, aut exteris leste subie-
cere. *Clemens IX. & antea Alexander VII. ibid. ver-
sic. utrobique Decimo.*

1668. 13. Sept. — Ut radiculis evellatur abusus, qui in prædictis Regionibus irrepsit, excipiendi Confessiones per Interpretem, aut lecto Penitenti catalogo peccatorum, ut nubis innuat, si quæ fuerint ab eo commissa, distinctè præcipitur Vicariis Capitularibus (graviter etiam onerando conscientiam ipsorum Regularium, & quomocunque ad quos spectat) ut in posterum id nullo modo permittant, sed ab eis tantum audiantur Confessiones, qui illius idiomatis sentum sufficienter percipiunt, & ad ipsorum numerum pro rei exigentia augendum promoventur omnino Sacerdotes Sæculares ejus Regionis ad Confessiones Fidei sum patrio idiomate excipiendas. *Clemens IX. & antea Alexander VII. ibid. v. sic. utriusque Undecimo.*
1668. 13. Sept. — Parochi non naturales illarum Partium, sive Regulares, sive Sæculares sint, tenentur omnino habere apud se Capellanum natalibus, & origine Indum pro Confessionibus audiendis. *Alexander VII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. d. Constit. 38.*
1668. 5. Oct. — Quamdiu non consterit de causis, ob quas Monasterium Sanctimonialium debeat à regimine Superiorum Regularium eximi, tunc amovendi sunt hodierni Superiores, & Confessarii Regulares, atque eorum loco alii Regulares à suis Superioribus deputandi, & ipsis Monialibus dandus est quotannis ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini Confessarius extraordinarius, & primo anno debet esse Sacerdos Sæcularis per Ordinarium approbandus. *Congregat. Episcopar. & Regulariar. in Historiæ Jurisdictiois, apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 76. ubi antea dixerat, quod ex facultate Tridentini cap. 10. sess. 25. de Regular. potest Episcopus dare Confessorem Monialibus Regularibus subiectis, quæ nulla ratione induci possunt, ut peccata sua Regularibus confiteantur.*

- teantur, ex decisione in Regensb.
1668. 13. Nov. — Regii Capellani Majores ex Brevi Clementis VIII. concessio Regi Philippo habent solummodo exemptiones spectantes ad Personas, non ad loca, nec in dicto Brevis legitur, quod ipsi possint eligere Personas ad audiendas Confessiones, & alia Sacramenta administranda, nisi ex approbatione ab Ordinario. *Congregat. Rom. v. in unâ Massa pro Ecclesia Petrus Longonis, apud eund. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 362.*
1669. 1. Maji. — Regulares, cujuscunque Ordinis, Militiæ, Societatis, Congregationis, Instituti, etiam de quibus specialis mentio foret habenda, qui ad Monasteria Monialium, quavis ab Ordinarii jurisdictione quomodolibet exempta, & etiam ipsis Regularibus subiecta, vel aliâ speciali mentione digna, absque legitima facultate accedunt, colloquendo etiam per quodcunque modicum temporis partem, cum Monialibus, aut aliis infra Clausuram degentibus, peccant mortaliter. *Congregat. Concil. apud Matthæuc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 5. num. 13. ex Pignatell. tom. 6. consult. 85. num. 33.*
1669. 10. Maji. — Parochus solus baptizare potest, Confessiones audire, cæteraque Curæ exercitium respicientia facere, juxta text. in Cap. sic ut in unguaque 21. quasi 3. & tradita per Oldrad. cons. 67. nu. 2. post med. Gomez. ad reg. de Idiomate, quasi 11. num. 7. corf. idem etiam requiritur, Staphyl. de liter. grat. tit. de qualitat. Benefic. num. 20. aliiq. citati à Rota in Novarien. Parochialis eorum Calatayn. decis. recent. par. 16. decis. 90. num. 12. ubi num. seq. distictum fuit, quod Sacramentorum administratio ab aliquo facta non concludit illum esse verè Parochum, cum hæc omnia ab ipso uti Coadjutore fieri poterint.
1669. 17. Aug. — Confito de signis penitentia datis, & satisfactâ parte, Vicarius Generalis Ex-

communicatum mortuum absolvat in forma, ad tenorem *cap. à Nobis 2. de sent. excomm. & concedat Sepulturam Ecclesiasticam. Sacra Congregat. in Tarantina, apud Paleucc. in Compens. ad Cens. ult. Can. Jac. Pignatol. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 147. ubi quod Excommunicatus mortuus potest absolvi in forma Iudicii, ex ead. Congregat. in Hieracen. 1655. 13. Sept. Circa verò Abolutionem demortui Excommunicati, servanda est dispositio *cap. fin. de sepulc. juxta ejusdem Congregat. Decisionem in Mediolanen. 1637. 13. Febr.**

1669. 1. Oct. — Vicarius Generalis, satisfacta parte, absolvat juxta suas ordinarias facultates committentes homicidium in loco immuni auctoritate privata. *Congregat. immunit. in Cariaten. Atud Riccium in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Vicarius Generalis, num. 27.* ¶ Notandum ex occasione Homicidii, quod Confessarium proprium occidens, non amittit ipso jure Beneficium, ut dixit *Rota in Romana Penitentis, dec. recent. par. 9. tom. 1. in annotat. ad dec. 1. num. 15.*

1669. 1. Oct. — Qui Confugam extrahit ab Ecclesia ex odio, & inimicitia, animo illum percussenda, subiacet Censura, à qua potest absolvi auctoritate ordinaria. *Congreg. Immunit. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. tit. 1. form. 12. num. 3. pag. mibi 72.*

1690. 21. Jun. — Religiosi, seu Regulares ab Episcopo ad Confessiones Sæcularium in sua Diocesi audiendas approbati, non possunt in alia Diocesi cas absque Episcopi Diocesani approbatione audire, quamvis Penitentes subditi sint ejus Episcopi, à quo ipsi Religiosi jam fuerint approbati: Et generaliter approbati ab Episcopo ad Personarum Sæcularium Confessiones audiendas, nequam censentur approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjeclarum, sed egent quoad hoc speciali Episcopi approbatione: Atque approbati pro audiendis Confessionibus Monialium.

unius

unius Monasterii, minimè possunt audire Confessiones Monialium alterius Monasterii: Itidemque Confessores extraordinarii, semel deputati, atque approbati ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro una vice audiendas, haud possunt, expleta deputatione, in vim approbationis hujusmodi illarum Confessiones audire, sed toties ab Episcopo sunt approbandi, quoties casus deputationis contigerit. *Clemens X. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 7. qua incipit Superna, & referunt etiam Margarit. in Bullar. Casinen. tom. 2. Constit. 601. Gavant. post Admonale Episcoporum, pag. mibi 207. Marthzucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 15. num. 5. Monacel. in Formular. leg. pract. in fine 1. par. pag. 446. ac etiam Clericat. in Extemat. in suo Operis, nec non Fel. Potest. in Exam. Confessar. tom. 1. par. 4. cap. 5. à numero 3292. pag. mibi 350. nec non Murga in Tract. de Benefic. Eccles. quæst. 2. nam. 538. pag. mibi 174.*

1670. 21. Jun. — In Monasteriis, ac etiam Collegiis, ubi juxta Regularia Instituta vivitur, possunt, tam Prælati Regulares, quam Confessores Regularium eorumdem Monasteriorum, seu Collegiorum audire Confessiones illorum Sæcularium, qui inibi sunt verè de Familia, & continui Comeniales, non autem illorum, qui tantum ipsis deerviunt: Illi autem Religiosi, qui ad Confessiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint, ab Episcopis generaliter quoque, indistinctè, & absque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis Personarum in Diocesi propria sunt admittendi: Quoad cæteros verò, qui non adeo idonei reperientur, si petierint admitti, arbitrio Ordinatorum relinquuntur, ipsos cum limitata facultate, prout ejusdem Ordinarii magis expedire videbitur, probare, & admittere: *Clemens X. apud eod. ibidem.*

1670. 21. Jun. — Religiosi semel simpliciter approbati possunt in Diocesi Episcopi approbantis quovis Anni tempore, etiam Paschali, & quovis

rup-

rumcunque, etiam Infirmorum, Confessiones audire, abique ulla Parochorum, vel ipsius Episcopi licentia; de qua tamen Confessione tenentur dicti Religiosi eorumdem Infirmorum Parochum illicet certiorum reddere; & hoc potest illis ab Episcopo sub pena suspensionis à facultate audiendi Confessiones præcipi, si licet tamen, ut certioratio huiusmodi fiat saltem per Scripturam apud ipsum Infirmum relinquendam: Et ii, qui dictis Religiosis simpliciter approbati Paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni, quæ incipit *Omnis viriisque sexus*, quoad Confessionem dumtaxat satisfecisse ceniendi sunt. *Clemens X. apud eod. ibidem.*

1670. 21. Jun. — Regulares ad eulmodi Confessiones audiendas prævio examine, simpliciter, & abique ulla temporis præfixione ab ipomet Episcopo, seu autem si ab eius Vicario, aut ab antecessoribus Episcopis approbati, non possunt ab eodem, qui sic approbavit, iterum examinari, aut ab eisdem Confessionibus audiendis suspendi, seu licentiæ illis concessæ revocari, nisi nova superveniente causa, quæ ipsas Confessiones concernat, de qua tamen huiusmodi necessarium est, ut in actis constet, nec eam tenetur Episcopus ipsis Regularibus significare, sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, ubi eam sibi aperiri postulerit. *Clemens X. apud eod. ibidem.*

1670. 21. Jun. — Si Regulares cum scandalo, aut aliis inhonestè vivant, vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi iudicio videatur à Confessionibus suspendendi (in quo ipsius conscientia oneratur) cum præcipua Ministri Sacramenti Pœnitentiæ qualitas sit viræ integritas, ac morum honestas, utriusque causæ ad Confessionis ministerium pertinet, ac proinde nihil obstat, quominus ob eam possit Episcopus Regulares à se recipio approbatos suspendere, aut repellere à Confessionibus audiendis: Attamen Confessiones

au-

audiendi facultas omnibus unius Conventus Regularibus Confessoribus addimi ab Episcopo, inconsulta Sede Apostolica, nullatenus potest. *Clemens X. apud eod. ibidem.*

1670. 21. Jun. — Ex facultatibus per Mare Magnum, aliave Privilegia Regularibus cujuscunque Ordinis, Instituti, aut Societatis, etiam seculi concessis, facta eis non est potestas absolvendi in Casibus ab Episcopo sibi reservatis; Et per confirmationes dictorum Privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam revivere Privilegia, prius ab eodem Concilio, aut deinde Apostolicis etiam Decretis sublata, atque extincta, si que habeant, absolvendi à Casibus Episcopo reservatis; Et habentes facultatem absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non ideo à Casibus Episcopo reservatis possunt absolvere: Potest autem Regularis Confessor in eâ Diecepsi, in qua est approbatus, confuentes ex alia Diecepsi à peccatis in ipsa reservatis, non autem in illa, ubi idem Confessor est approbatus, absolvere, nisi eisdem Pœnitentes noverit in fraudem reservationis ad alienam Diecepsim pro Absolutione obtinenda migrasse. *Clemens X. apud eod. ibid.*

1670. 21. Jun. — Vigore supradictorum Privilegiorum nequaquam licet Regularibus, etiam satisfacta parte, absolvere Pœnitentes à Centuris quoad externum, & iudiciale forum, & absoluti ab eis in foro penitentiæ, utique non veniunt absolvi in exteriori iudicio, & contentioso: quinimo Centuris Ecclesiasticis irretiti, & denunciati, ab Episcopis cogi possunt, gerere se pro talibus, etiam si à Regularibus fuerint absoluti; quoriam exhibitis aliquibus Regularium Apostolicis Privilegiis coram Episcopo, ab eo iudicetur ipsi non suffragari casui, de quo agitur. Si autem dictorum Privilegiorum verba obscura sint, & ambigua, non est ad Metropolitanum recurrendum, sed cum

cuius

eius sic interpretari, cuius est condere, dictorum Privilegiolorum interpretatio Sedis Apostolicæ iudicio, prout aliàs Constitutione Clementis Quarti statutum est, erit faciendâ. *Clementi X. apud eisdem, ibidem.*

1671. 4. Maii. — Ardens paupertate Excommunicatorum ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, permittitur, ut absolvantur ab Episcopo, sed imposta aliqua elemosyna eroganda Ecclesiæ violatæ, & valde gravi penitentia salutari. *Congreg. Immunit. in Decretis, apud Riccium in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Paupertas, num. 2.*

1671. 29. Aug. — Auditor Camera non habet facultatem absolvendî à Censuris in causis violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, nec cum recitandâ, defuncti Jurisdictionis, & ideo Episcopi non debent attendere ejus inhibitiones, sed debent procedere ad ulteriora. *Congregat. Immunit. in Neapolitana, apud Paleucc. in Compend. ad Consult. Camer. lac. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146.*

1671. 2. Oct. — Excommunicationis late sententiarum penam ipso facto absque alia declaratione incurritur Patres Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, ad Personas extra dictum Ordinem recurrentes pro obtinendis ejusdem Ordinis dignitatibus, officiis, vel muneribus. *Clementi X. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 46. quæ incipit Ex injuncto. §. 1.*

1672. 27. Maji. — Confessarius Cardinalis, ac scriptor Codicilli ab ipso Cardinali facti, quia unicus Testis, quamvis natalibus, ac dignitate conspicuus, ac omni personali exceptione major, non probat sufficienter voluntatem revocandî, seu redintegrationem legati. *Rata in Afulana Emphyteusi coram Priolo, apud Paleucc. in Compend. ad Consult. Camer. lac. Pignatell. par. 2. tit. de Legatis piis, pag. mibi 11.*

1672. 21. Jun. — Absoluti ex causa violatæ Im-

munitatis Ecclesiasticæ vigore Bullæ Cruciatæ, non habentur pro bene absolutis. *Congregat. Immunit. in Casertina, apud Riccium in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, num. 11.*

1672. 5. Oct. — Licet Parochi curare debeant, ne Sponsi contrahere volentes, in peccato mortali ad Matrimonii Sacramentum accedant, & ob id Peccatorem publicum, aut occultum Matrimonium contrahere volentem admonere de necessitate Confessionis, aut Contritionis, si tamen aliquis ex Sponsis id facere recuset, vel quia dicat se esse contritum, vel quia contri nolie, non ob id illis impedire valent, ne Matrimonium celebrent, & illorum Matrimonio ipsi validè, & sine peccato assistunt, ut post alios late docet Bossi. de contract. Matrim. cap. 1. §. sub num. 2. vers. quo factu, & n. 5. ac per tot. apud Rot. in Rom. præsentia immisionis coram Marcello Severolo, decif. recent. par. 14. dec. 535. num. 52. & 53. ubi num. 54. dictum fuit, quod si Parochus non servata dispositione Decreti Conciliaris, nempe, non præmissâ diligentia, & obtentâ Ordinarii licentiâ vagum in Matrimonium conjunxerit, licet ipse Parochus peccet mortaliter, non per hoc Matrimonium erit invalidum, ut post Veracruz, Henriquez, Petr. de Ledesma, & alios, late probant Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 25. num. 6. & 17. Guttier. in simili tract. cap. 65. num. 5. & cap. 67. num. 2. Perez. in id. de Matrim. d. sp. 40. sect. 8. num. 9. Molphes in Sum. Theol. Mor. tract. 4. cap. 6. num. 5. Homob. de Bonis de vxam. Decif. tract. 11. cap. 10. quæst. 33. resol. 1. & 2. Barbosa de Episc. alleg. 32. n. 74. & iterum de potest. Parochi cap. 21. num. 89.

1673. 20. Apr. — Violatores immunitatis, libertatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ non possunt absolvi vigore Jubilei ab Excommunicatione, in quam declarati fuerunt incurri, sed debent omnino pro obtinenda Absolutione, satisfactâ parte, recurrere ad Sacram Congregat. Immunit. apud Paleucc.

in *Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mihi 370. ubi quod poterunt igitur Confessarii, qui locus sentiebant, se conformare menti Sedis Apostolicæ, abique eo quod amplius laborent in interpretatione Bullæ Jubilæi cum periculo Animarum.*

1673. 3. Jul. — Qualitatibus majoribus præmunus dicitur, qui jura Parochialia exercuit, Confessiones audivit, & Sacramenta administravit, juxta text. in cap. nullus, cap. abiturus 16. distinct. cap. cum inter, ubi Gloss. in verb. aliam, & ibi Canonista, de elect. apud Rotam, decis. recent. par. 18. tom. 1. decis. 164. num. 5.

1674. 14. Apr. — Episcopus pro Decreto Absolutionis Censurarum incuriarum ob lesam immunitatem, seu libertatem Ecclesiasticam interponendo vigore facultatis sibi à Sacra Congregatione delegata nihil accipere debet, salvo tamen quod debetur pro reintegracione immunitatis, ac pro actus Curie ejusdem Episcopi, *Congregat. Immunit. in Moxipren. apud Monach. in Formular. leg. præf. par. 3. tit. 1. form. 6. num. 17.*

1674. 3. Jul. — Absolutio à Censuris incurfis vigore Can. si quis inadente, non spectat ad Sacram *Congregat. Immunit. in Feretrana, apud Riccium in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio a num. 20.*

1675. 22. Jun. — Sacerdos excommunicatus, qui attentæ ejus paupertate est inhabilis nedum ad satisfaciendum parti, sed etiam ad præstandam cautionem, antequam absolvatur, præter obligationem in forma de satisfaciendo infra terminum assignandum ab Episcopo. *Congregat. Immunit. in Vulturario, apud eund. ibid. verb. Paupertas, num. 3.* ¶ Notandum primo, quod invalide absolvit Confessarius excommunicatus, loquendo de Excommunicatione per nominatam denunciationem, aut propter Clerici publicam percussionem, *Tamburin. in Opuscul. de Confess. lib. 2. cap. 10. num. 10.*

apud

apud Biffum in Hierurg. tom. 2. litt. N. num. 49. §. 1.

¶ Notandum secundo, quod si Confessarius exerceat munus suum in peccato mortali, peccat quidem graviter peccato Sacrilegii, sed non est malus Confessarius, quia non abutitur suo officio in damnum Pœnitentium, sicuti si latro fieret Iudex, esset malus in se, sed non malus Iudex, quando judicaret secundum leges, ut ait Campioni in *Instruct. pro Confessar. par. 1. cap. 2. numer. 1.* licet enim Episcopus, & Sacerdos sint in peccato mortali, habent potestatem absolvendi, Concil. Trident. sess. 14. cap. 38.

1675. 27. Aug. — Absolutio data vigore Bullæ Anni Sancti per Confessarium, à Censuris incurfis ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, non suffragatur in foro exteriori. *Congr. Immunit. in Vicana, apud Riccium in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, num. 12.*

1675. 13. Sept. — Controveniens Edicto Episcopi in materia Clausuræ Monialium non potest ab Excommunicatione inflicta, & Episcopo edicenti reservata absolvi à Metropolitanò, vel à quocunque alio Episcopo. *Congregat. Concil. in Bituntina, apud Paicucc. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 163. ubi etiam quod Metropolitanus non potest ad suum arbitrium ab Episcopo suis suffraganeis, aut eorum Vicariis excommunicatos absolvere, nisi cognito de appellatione, & vocatis partibus per text. in cap. Romana, & in cap. venerabilis, de sent. excomm. in 6. nec possunt alii Episcopi, quia qui Excommunicationis, aut alterius Censuræ sententiam tulit, solus ipse absolvit, cap. Prudentiam, §. 6. de offic. Deleg.*

1676. 24. Maji. — Vicarius Capitularis absolvens Censuratum, talem à se declaratum ob violatam Immunitatem Ecclesiasticam, reintegret Censuras, & consulat Conscientiæ lux. *Congregat. Immunit. in Squilacen. apud Riccium in Synopsi Decre-*

V

107.

1677. 27. Febr. — Vicarius Capitularis, u. 13. *ter. d. Congregat. verb. Vicarius Capitularis, u. 13.* 1043
 — Nec Pœnitentiarius, nec Theologus potest in Subcolletores, aut Commissarium ad quamcunque causam particularem deputari. *Congregat. Concil. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 12. form. 2. pag. mihi 91.*
1677. 27. Febr. — Non possunt Subcolletores à Casibus Episcopo reservatis absolvere, abique illius licentia. *Congregat. Concil. apud eundem. ibidem.* 1044
1678. 14. Febr. — Rector excommunicatus ab Episcopo ad hoc, ut se ubi citat novo Examinis, absolvendus est, saltem ad cautelam, ut tunc Divinus se ingerere possit, cap. 2. §. par. 2. de sent. excomm. in 6. apud Rotam in *Congressu Juris examinandi coram Pauluccio*, decif. recent. par. 19. tom. 1. decif. 167. num. 3. & 4. 1045
1678. 22. Maji. — Peccat mortaliter Regularis Concionator, qui completa ad Grates Concione, immediate ipsas alloquitur Moniales sine licentia, licet immisceat sermones cum quaestionibus, vel dubiis spiritualibus, aut materiis ipsius Concionis: quam poenam incurrit non solum si aliquas alloquatur, sed etiam unam tantum, ceteris audientibus. *Congregat. Concil. apud Mattheuc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 5. num. 13. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. in Appendice, pag. mihi 437.* 1046
1678. 20. Jun. — Si successor Episcopus Regularis utriusque à Sancta Sede adeo privilegiatus, semel à Prædecessore approbatus, licet Lectores, & Graduos in Theologia, potest pro rectoris, & tunc Sacramenti Pœnitentia administratione ad Examen vocare, multò magis potest Parochos à se non amplius examinatos examinare, ut experitur, an exulta fuerit scientia, & peritia, de qua quidem cognovit Prædecessor, ut consulari quieti conscientia suæ, quam ratiocinationem induxit Capon, *Centrov. forens. contr. 42. num. 8. post Joan. San-* 1047

- Sanchez in *Select. Sacram. dispur. 48. apud Rotam. in Congressu Juris examinandi coram Pauluccio*, decif. recent. par. 19. tom. 1. decif. 257. num. 16. & 17. 1048
1678. 1. Jul. — Approbatus ad Confessionem ab alieno Ordinario, dequit Confessiones audire in propria Civitate. *Rota in Firmam a Capellania coram Bourlemont*, decif. recent. par. 19. tom. 2. decif. 492. num. 10. 1049
1678. 1. Oct. — Episcopus, vel alius Prælati, ejusque Vicarius Generalis, aut alius quicumque Officialis nullum exigit emolumentum, etiam sub titulo voluntariae donationis pro deputacione Confessarii: pro eo quod respicit administrationem Sacramenti Pœnitentia; nec pro examine, & approbatione, aut licentia illud administrandi, nec id permittant Curatis, Confessariis, aliisque Ministris, cum hæc omnia sine illicita: nec pro Monitorialibus, & pro revelationibus Excommunicationum, tam si dentur ab ipsa Curia, & Ordinario, quam si publicentur Litteræ Apostolicæ: nec denique pro declaratione incursus in Censuras, percussione Clericorum, aliisque rebus similibus, & pro Absolutione, Innocentius XI. in Taxa, ab eo Innocentio vocata, apud Pauluccio, in *Compend. ad Consult. Camer. Jar. Pignatelli par. 1. tit. de Episcopis, pag. mihi 252.* 1050
1679. 12. Febr. — Frequens Negotiatorum accessus ad Sacram Alimoniam percipiendam, Confessariorum secreta Cordis explorantium iudicio est relinquendus, quæ Conscientiarum puritate, & frequentia usu, & ad Præteritam processu laicis Negotiatoribus, & Conjugatis, quod prospiciet eorum saluti profuturum, id illis præscribere debeant: In Conjugatis autem hoc amplius animadvertent, cum B. Apostolus nolit eos invicem fraudari, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacent orationi eos serio admoveant tanto magis ob Sacratissimæ Eucharistiæ reverentiam continentia 1051

vacandum, puriorque mente ad Cœlestium Epularum Communionem esse conveniendum: In hoc igitur Pastorum diligentia potissimum invigilabit, non ut à frequenti, aut quotidiana Sacræ Communionis sumptione unicus præcepti formula aliqui deterreantur, aut sumendi dies generaliter contumantur, sed magis quid singulis permittendum, per se, seu Confessarios sibi discernendum putet, illudque omnino provideat, ut nemo à Sacro Convivio se frequenter, seu quotidie accesserit, repellatur, & nihilominus det operam, ut unusquisque dignè pro devotionis, & preparationis modis, aut celeberrimo Domini Corporis suavitatem degustet: Item Moniales quotidie Sacram Communionem petentes adnotandæ erunt, ut in diebus ex eorum Ordinis Instituto præstituta communentur: Si quæ verò puritate mentis emittant, & fervore spiritus ita incaluerint, ut dignè frequentiori, aut quotidiana Sanctissimi Sacramenti perceptione videri possint, id illis à Superioribus permittatur: *Congregat. Concil. in Decreto de Commun. quæst. apud Patruce, in Conspect. ad Consult. Caman. Inc. Pignat. par. 2. tit. de Monialibus. pag. mibi 67. Rescribitur etiam Monacel. in Formular. leg. præf. par. 2. tit. 1. pag. mibi 35. Murga in Tractat. de Benefic. Eccles. in addit. no. 2. pag. mibi 751. Clericat. in Exercitat. in fine Operis, alique quamplures.*

1679. 12. Febr. — Episcopi, Parochi, seu Confessarii redarguant asserentes Communionem quotidianam esse de jure Divino, doceant in Ecclesiis, seu Oratoriis privatis, ex dispensatione, seu privilegio Pontificis, de manu Sacerdotis sumendam Sanctissimam Eucharistiam, nec eam, ullo modo deferendam in Crumena, aut secreto ad exultantes Domi, vel cubantes in Lecto, quam ad Infirmos, qui ad illam suscipiendam ad loca prædicta accedere non valeant; & ad eos, si ab Ecclesia deferatur, publicè, & cum pompa juxta formam Ritualis Romani: si verò ab Orato-

rio

rio privilegiato, cum forma decenti: Current etiam, ut circa Communionem in Feria sexta Paratice, Missalis Rubricæ, & Ecclesiæ Romanæ usus serventur: Insuper adnotent, nulli tradendas plures Eucharistiæ formas, seu particulas, neque grandiores, sed consecræ: Non permittant, ut venialium confessio fiat suppeliet Sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut Ordinario: Si Parochi, & Confessarii, etiam Regulares, aut quicumque alii Sacerdotes secus egerint, sciant Deo Optimo Maximo rationem reddituros esse, neque defuturam Episcoporum, & Ordinariorum justam, ac rigorosam animadversionem in contrafacientes, etiam Regulares, etiam Societatis Jesu, facultate ipsi Episcopis, & Ordinariis per hoc Decretum per Sedem Apostolicam specialiter attributa. *Congregat. Concil. apud eisdem, ibidem.*

1679. 2. Mar. — Congregatio Inquisitionis coram Innocentio XI sequentes damnavi: Propositiones, quarum prima, cæteris cinisiss. *An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei semel tantum in vita eliceret, condemnare non audeamus. Apud Reiffenhuell in Theolog. Mor. in principiis Operis, & referunt etiam Matthæus. in Causel. Confessar. lib. 2. Cardenas in Coss. Theolog. oper. posthum. initio Operis, Viva in Trinit. Theolog. par. 2. nec non Clericat. in Exercitat. in fine Operis, ac etiam Murga in Tract. de Benefic. Eccles. quæst. 2. num. 565. pag. mibi 187.*

1679. 2. Mar. — Secunda: *Comedere, & libere ad satietatem ad solam voluptatem non est peccatum, modo non obste videritudo, quia licitè possit appetitus naturalis suis actibus frui. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 8.*

1679. 2. Mar. — Tertia: *Opus Conjugii ab solam voluptatem exercitium, omni penitus caret culpa, ac defectu veniali. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 9.*

1679. 2. Mar. — Quarta: *Si cum debita moderatone facias, potes absque peccato mortali de vita alienum*

V 3.

111-

tristari, & de illius morte naturali gaudere, illum inefficaci affectu petere, & desiderare, non quidem ex displicentia personæ, sed ob aliquod temporale emolumentum. Apud eisdem, ibidem, Propositio. 13.

1679. 2. Mar. — Quinta: Licetum est absoluto desiderio cupere mortem Patris, non quidem ut malum Patris, sed ut bonum cupientes, quia nimirum ei obstruere est pinguis hereditas. Apud eisdem, ibidem Proposit. 14.

1679. 2. Mar. — Sexta: Licetum est filio gaudere de Patricio Parentis à se in christiana perpetratò propter ingratas divitias inde ex hereditate consecutas. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 15.

1679. 2. Mar. — Septima: Vocare Deum in Testam mendaciter levis non est tanta irreverentia, propter quam vellet, aut possit damnare hominem. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 24.

1679. 2. Mar. — Octava: Cum causa licitam est jurare sine animo jurandi, si veritas sit levis, si ve gravis. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 25.

1679. 2. Mar. — Nona: Si quis, vel solus, vel coram alijs, si ve interrogatus, si ve propria sponte, si ve recreatione causa, si ve quocumque alio sine iurè, se non fecisse aliquid, quod reverà fecit, intelligendo intra se aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in qua fecit, vel quodvis aliud additum veram, reverà non mentitur, nec est perjurus. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 26.

1679. 2. Mar. — Decima: Causa attendi his ambigibilibus est, quæ sit ad necessarium aut utile est ad salutem corporis, honorum, vel familiaris tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis alium, ita ut veritas conscientie consensu tunc expediens, & studiosa. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 27.

1679. 2. Mar. — Undecima: Uirgens motus grati est causa iusta Sacramentorum administrationem simulandi. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 29.

1679. 2. Mar. — Duodecima: Fas est viro honorari.

to occidere invasorem, qui nititur calumniam inferre, si aliter hoc ignominia vitari nequit: idem quoque dicendum, si quis impingat alapam, vel fuste percutiat, & tunc impugnat alapam, vel illum fustis fugiat. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 30.

1679. 2. Mar. — Decimatertia: Regulariter occidere passim furem pro conservacione unius aurei. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 31.

1679. 2. Mar. — Decimaquarta: Non solum licetum est defendere defensione occisiva, qua aliu possidemus, sed etiam ad qua ius obstruimus habemus, & nos possessores speramus. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 32.

1679. 2. Mar. — Decimaquinta: Licet procurare Abortum ante animationem factu, ne Puella deprebensa gravida occidatur, aut infametur. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 34.

1679. 2. Mar. — Decimasexta: Permissum est furari, non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 36.

1679. 2. Mar. — Decimasextima: Familiæ, & Famulæ honesta possunt occidit. Hæc suis surripere ad componendam operam suam, quam majorem iudicant salarii, quod recipiant. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 37.

1679. 2. Mar. — Decimoctava: Non tenetur quis sub pena peccati mortalis restituere quod ablatum est per anciam furti, quantumcumque sit magna summa totalis. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 38.

1679. 2. Mar. — Decimanona: Contractus Molhætra licitus est, etiam retro factu ejusdem Personæ, & cum contractu retrovenditionis prævit inito cum intentione lucri. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 40.

1679. 2. Mar. — Vigesima: Cum numerata pecunia pretiosere sit numeranda, & nullus sit, & qui non majoris faciat pecuniam presentem, quam futuram, potest Creditor aliquid ultra sortem à mutuario exigere, & eo titulo ab Usura excusari. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 41.

1679. 2. Mar. — Vigefimaprima: *Ufura non est*, 1073
 dum ultra fortem aliquid exigitur, tanquam ex benevolencia, & gratitudine debitum, sed solum si exigatur tanquam ex Iustitia debitum. Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 42.
1679. 2. Mar. — Vigefimafecunda: *Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit fallaciam crimine alicui, ne solum iustitiam, & honorem defendat. Et si hoc non fit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in Theologia.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 44.
1679. 2. Mar. — Vigefimatertia: *Dare temporale pro fpirituale non est simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed daturatur tanquam motionem conferendi, vel efficiendi fpirituale, vel etiam quando temporale fit solum gratia compensatio pro fpirituale, aut à cetera.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 45.
1679. 2. Mar. — Vigefimaquarta: *Et id quoque locum habet, etiam si temporale fit principale mortuum: dandi fpirituale: imo etiam si fit pnis ipfius rei fpirituale, sic, ut illud plaris adimetur, quam res fpirituale.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 46.
1679. 2. Mar. — Vigefimaquinta: *Cum dixit Concilium Tridentinum, eos alicuius peccatis communicantes mortaliter peccare, qui nisi quos digniores, & Ecclesie magis utiles ipfi iudicaverint, ad Ecclesiam promovet, Concilium vel primò videtur per hos digniores non aliquid fignificare velle, nisi dignitatem eligendorum, sumptu comparativo pro pfitivo: vel fecundò fecutione minus propria penit digniores, ut excludat indignos, non vero dignos: vel tandem loquitur tertio, quando fit Concofior, Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 47.*
1679. 2. Mar. — Vigefimafexta: *Tam clarum videtur fervationem fecundum se nullam involvere violationem, & solum esse malam, quia interdicit, ut contrarium omnino rationi difformis videatur.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 48.
1679. 2. Mar. — Vigefimafeptima: *Mollities per naturam prohibita non est: unde si Deus eam non interdixif-* 1078

- dixiflet fape effet bona, & aliquando obligatoria sub mortali.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 49.
1679. 2. Mar. — Vigefimaoctava: *Copula cum Conjugata, confentente Marito, non est Adulterium: adeoque fufficit in Confessione dicere, se esse ferneratum.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 50.
1679. 2. Mar. — Vigefimanona: *Famulus, qui fubmiffis hinc inde fcienter ad jurat herum suam ascendere per fenestras ad fuprandum Vergnem, & multatias eidem fubfervit defcendendo scalam, aperiendo januam, aut quid fimilè cooperando, non peccat mortaliter, si id faciat metu notabilis detrimenti, puta, ne à Domino male tractetur, ne corvis oculis afpiciatur, ne Domino expellatur.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 51.
1679. 2. Mar. — Trigefima: *Preceptum feruandi Fefta non obligat sub mortali, fepitico canonicò, si abfit coartempus.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 52.
1679. 2. Mar. — Trigefimaprima: *Satisfacit præcepto Ecclesie de audiendo Sacra, qui duas ejus partes, imo quatuor simul à di versis Celebrantibus audit.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 53.
1679. 2. Mar. — Trigefimafecunda: *Qui non potest recitare Matutinum, & Laudos, potest autem reliquas horas, ad nihil teneri, quia magis pariter huius ad se monere.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 54.
1679. 2. Mar. — Trigefimatertia: *Precepto Communionis annua fufficit per facilegram Dominus manducationem.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 55.
1679. 2. Mar. — Trigefimaquarta: *Frequens Confessio, & Communio, etiam in his, qui quilibet vivunt, est nota Prædestinationis.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 56.
1679. 2. Mar. — Trigefimaquinta: *Probabile est fufficere Attributionem naturalem, modo bonestam.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 57.
1679. 2. Mar. — Trigefimafexta: *Non tenetur Confessario interroganti fateri peccati alicuius confuetudinem.* Apud eodẽm, ibidem, Propofit. 58.
- 1679.

1679. 2. Mar. — Trigesimalseptima: Licet Sacramentaliter absolvere dimidiis tantum confessos ratione magis Concursus, qualis (verbo gratia) potest contingere in die magna alienius Religioſitatis, aut Indulgentia. Apud eodem, ibidem, Proposit. 59. 1088
1679. 2. Mar. — Trigesimaloctava: Pœnitenti bœnifici consuetudinem peccandi contra legem Dei, Natura aut Ecclēſiæ, est commendationis spes nulla apparet, nec est neganda, nec differenda Absolutio, dummodo ore proferat, se dolere, & proponere emendationem. Apud eodem, ibidem, Proposit. 60. 1089
1679. 2. Mar. — Trigesimalnona: Potest aliquando absolvi, qui in proxima occasione peccandi versatur, quatenus potest, & non vult comittere, quinimo directè, & ex proposito querit, aut esse meruit. Apud eodem, ibidem, Proposit. 61. 1090
1679. 2. Mar. — Quadragesima: Proxima occasio peccandi non est fugienda, quando causa aliqua utilis, aut honesta non fugiendi occurrit. Apud eodem, ibidem, Proposit. 62. 1091
1679. 2. Mar. — Quadragesimaprima: Licetum est querere directè occasionem proximam peccandi pro bono spiritali, & vel temporali negotio, vel proximo. Apud eodem, ibidem, Proposit. 63. 1092
1679. 2. Mar. — Quadragesimasecunda: Absolutionis capax est homo quantumvis laboret in curantia Mysteriorum Fidei, & etiam si per negligentiam etiam culpabiliter nesciat Mysteriorum Sanctissima Trinitatis, & Sacramentationis Domini Nostri Jesu Christi. Apud eodem, ibidem, Proposit. 64. 1093
1679. 2. Mar. — Quicumque prædictas Propositiones, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim defenderit, vel ediderit, vel de eis disputative, publicè, aut privatim tractaverit, vel predicaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidit in Excommunicationem lætæ sententiæ, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quaecunque etiam dignitate fulgente, nisi pro tempore existente Romano Pontifice absolvi. *Congregat. Inquisit.* 1094

- quisit. eorundem d. Innocentio XI. apud eod. ibid. 1095
1679. 23. Nov. — Innocentius XI. sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima: Deus donat nobis omnipotentiam suam, ut eam utamur, sicut aliquis donat villam, vel Librum alteri. Apud Clericac. in Erotemat. in fine Operis: & refert etiam Murga in Tract. de Eneſic. Ecclēſ. in additam 211. pag. mihi 757. 1096
1679. 23. Nov. — Secunda: Deus subicit nobis suam omnipotentiam. Apud d. Clericac. loco proxime citato & Murga ibid. 1097
1679. 23. Nov. — Quicumque prædictas duas Propositiones, vel illarum aliquam docuerit, defenderit, vel ediderit, vel de eis disputative, publicè, vel privatim tractaverit, vel predicaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in Excommunicationem lætæ sententiæ, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio, nisi pro tempore existente Romano Pontifice absolvi. *Innocentius XI. apud d. Clericac. ibid. & Murg. loc. cit.* 1098
1679. 2. Dec. — Non debet approbari Confessarius pro illis, qui cum ipso participant in opere carnali, vel maleficio, aut abortu, ne Confessiones sine eubescencia (quæ partem habet remissionis) fiant: ideoque in approbatione interdenda est eis ab Episcopo talis facultas, non sub poena Censurarum, sed deficientiæ Jurisdictionis: nam si Episcopus hoc Confessariis prohiberet (sub poena Suspensionis, aut Excommunicationis ipso facto incurrendæ (quia agitur de crimine occulto Absolutionis Sacramentalis, quod probari non potest per Testes, & Confessarius non tenetur seipsum prodere) Suspensionis, sive Excommunicatio incurta, esset tæmpore occulta in laqueum ipsiusmet delinquentis, qui (ne famam amittat) facile sic innotatus celebraret, & fieret irregularis: hos autem Conscientiæ laqueos abhorret, neque facile permittit, imo similia Decreta in Synodalibus delerimandata *Congregat. Concil. in Cœſtentina Synodi. ad 2. apud* 1099

apud Monacel. in *Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 2. num. 15. pag. mibi 41.*

1679. 17. Dec. — Quando Pars offensa renuit dare

Pacem Censurato petitam cum debitis satisfactio-
nibus, datur facultas, hoc non obtinente, Episcopo suo arbitrio absolvendi ipsum Censuratum. *Congregat. Innocent. in Neapolitana, apud Riccium in Synesi Decretor. d. Congregat. verb. Pax.*

1680. 31. Mar. — Congregatio Indicis sequentem

damnavit Librum, cui titulus: *Resolutio Theologica moralis, in qua tractantur euzysium Casus occurrerint asseritur, & propugnantur, licet permitti posse Meretrices, ubi inique majora mala aliter vitari non possunt, à Fr. Joanne ab Ulmo, Sr. In Indice Libror. prohibitor. novissimè Romæ impresso.* ¶ Notandum primè ex hac occasione, quod mortaliter peccant illi Caspoves, qui in turis Domibus, vel annexis tuguriolis permittunt Meretrices, ut eò plures ibi divertant Hoipnes, quia sunt participes alieni peccati, ut ait W. gaudet in *Tribunali Confessar. tract. 5. exam. 2. Quarto VI. pag. mibi 117.*

¶ Notandum secundò, quod si quis dicat, ex al-
siduo se cum Mulieribus colloquio, congressuque, & convictu non admodum lædi, hic sine dubio, aut maris naturæ participes non est, & portentum est quoddam insensibilissimum, & perter omnium opinionem admirabile, & in utriusque sexus, ut ita dicam, confinis positum: Aut certè, si ex-
pers non est, eam totus immeritus libidinibus ob-
ruatur, ebrius, aut phreneticus correptis similem se esse non sentit, qui gravissimis effecti morbis, morbum à se tamen abesse omnem existimant, Basl. in *Constit. Monast. cap. 4. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. cap. 1. 1. num. 6. pag. mibi 369.* ¶ Notandum tertio, quod Confessarius in peccatis Carnis ea solum inquirat, quæ magis necessaria videntur, nec nimis curiosè in illis immoretur, quia postea causare non levis tentationem tam sibi, quam Pœnitenti, & magis præstat Confessarium minus

minus perfectè cognoscere peccata, quàm per diligentiorum inquisitionem, occasionem tuius sibi, & proximo præbere, ut cum Coninch. obiervat Tamburin. de *Confess. cap. 7. nu. 77. & savor Castropal. par. 4. tract. 232. nu. 10. §. 2. num. 2. apud Bissium in Hierurg. tom. 1. lit. L. num. 105. §. 11.*

1682. 15. Jan. — Confessarii Regulares, sed non

Parochi, degentes in Conventibus, in quibus non vivunt duodecim Religiosi, hortari quidem possunt ab Ordinariis, sed non compellit ad confitentium Catum Confessionem. *Episcopos. apud Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 8. num. 25.*

1682. 12. Mar. — Injurgatur Confessarius Moni-

hium, ut in audienda Infirmæ Confessione, janua Celsæ aperta remaneat, & amba Comitatices Confessarium, & Infirmam videant, non tamen possint audire. *Congregat. Episcopos. & Regular. in Epistola ecclesiastica (juxta Decretum generale supra positum, & emanatum 1585. 13. Sept.) apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 9. form. 3. numer. 10.*

1682. 14. Apr. — Congregatio Indicis sequentes

damnavit Libros, quorum Primus: *Splendor Veritatis Moralit collatus cum tenebris mendacii, & nihilo acquiescentiis, ac mentali restrictionis, &c. per Fr. S. Emmerium. In Indice Libror. prohibitor. novissimè Romæ impresso.*

1682. 14. Apr. — Secundus: *Andreas Merdo Sero-
tera Opusculum benignarum in Controrersis moralibus,*

in d. Indice Libror. prohibitor. novissimè Romæ impresso.

1682. 24. Apr. — Excommunicatus non auditur

in Judicio, nisi sit Reus, ut per text. in *cap. cum inter.* & in *cap. intellectus. de Judici. dixit Rota in Catalogitana Beneficii S. Petri de Manriquez coram Emerix, tom. 2. decis. 536. num. 2. & 4.*

1682. 15. Maji. — Regula olim octava, hodie

nona Cancellariæ (de qua in mea Collectione ad

Paro-

Parochialium Concurium spectante, sub anno 1696. 20. Apr.) comprehendit etiam Canonatus Poenitentiariorum, si vacaverint in Mensis Apostolico reservato, ut in specie tradunt Barbol. ad Sacr. Concil. Trid. sess. 24. cap. 8. num. 12. de reform. nec non in tract. de Canon. & Dign. cap. 26. de Canonico Poenitentiariorum, num. 4. Gonzal. ad eand. Regul. gloss. 9. num. 86. Galz. de Benefic. par. 5. cap. 4. num. 144. & seq. apud Rotam in Salernitana Canonatus Poenitentiariorum d. Emerix, ibid. decif. 540. num. 1.

1681. 26. Juni. — Dispositio Concilii Tridentini sess. 24. cap. 8. de reform. habet locum in Canonatu Poenitentiariorum erecto, seu erigendo ab Episcopo ex praecepto dicti Concilii, non autem in fundato a Patrono laico, qui in Fundatione aliter disposuit, prout potuit: sique dum ille, cui a Fundatore reservatum fuit jus instituendi, fungitur vice Ordinarii, Instituto autorizabilis concernens, examen & approbationem Poenitentiariorum, non autem collativa Tituli spectat in huiusmodi casibus ad Episcopum, Rotam in Civitate Castellae Canonatus curam d. Emerix, d. tom. 2. decif. 553. num. 3. 4. 6. & 7.

1682. 9. Oct. — Exercitatio rerum spiritualium debet fieri a Puellis itatem Religionis amplecti volentibus per decem dies continuos, tam ante susceptionem Habitus, quam ante Professionem, Innocentio XI. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 11. form. 5. nu. 1. ubi num. seq. ut, quod debet exercitantibus dari methodus, & modus praescribit, quo fructuose exercitia spiritualia absolvantur, vel ab ipsomet Episcopo, vel Confessoria Monasterii, quae, quae pertinent ad observantiam Votorum solemniium, & regularis disciplinae, suaviter, & fortiter per puncta dictam distributa insinuat: item exercitantem eodem reddere curabit in Mysteriis Fidei, & de modo mentaliter orandi, quem docet Divus Franciscus Salesius, qui facilis est, & planus, ad hoc, ut viam, quam ingreditur Religionis, Passionem D. N. J. Christi,

& novissima hominis meditando, feliciter curat, & Bravium accipiat.

1683. 9. Febr. — Congregatio Indicis sequentes damnavit Libros, quorum Primus: *Tota Conscientia, seu Theologia Moralis, in qua quid possit hereticitas Conscientia, & a Carolo Casalschio concinnata*. In Indice Libror. prohibitor. novissime Romae impresso.

1683. 9. Febr. — Secundus: *Theologia Moralis expurgata, & ordine alphabetico disposita, juxta, & auctore A. R. P. Cassiano*. In d. Indice Libror. prohibitor. novissime Romae impresso.

1683. 29. Nov. — Centura injurtae sunt revocanda, ad tradita per Gloss. & Abbi. in cap. Sacro, nu. 12. de sent. excomm. & in cap. cum contringat, nu. 2. & 5. de offic. & potest. Judic. deleg. apud Rotam in Celsionen. Praepositura curam Emerix, tom. 2. decif. 608. 23.

1684. 15. Jan. — Qualitas approbationis ad audiendas simpliciter Confessiones necessario requiritur in praesentandis ad Parochiales, Congreg. Concil. in Favornitana, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 15. form. 1. num. 20. pag. 101.

1684. 25. Jan. — Congregatio Indicis sequentem damnavit Librum, cui titulus: *Raymundi Lumbier Observationes Theologicae morales, & circa Propositiones novissime ab Innocentio XI. nec non circa alias ab Alexandro VII. haud pridem damnatas, quaeque idem impresse*. In Indice Libror. prohibitor. novissime Romae impresso.

1684. 26. Febr. — Circa ea, quae materiam peccati concernunt, potest Episcopus exquirere, & investigare etiam in Capellanis Religionis Hierosolymitanae, Congregat. Concil. in Derthosen. & antea in Vulturaria, 1693. 17. Maij, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 2. n. 49. 101. 82.

1684. 10. Jul. — Congregatio Indicis sequentem damnavit. Librum, cui titulus: *Natalis ab Alexandro Disertatio Polemica de Confessione Sacramentali*. In Indice Romae impresso.

1685. 3. Apr. — Congregatio Indicis sequentem,

damnavit Librum, cui titulus: *Bibliotheca partialis pars practica, hoc est, Theologia practica sistema integrum, exhibens ea, quae Ministro Ecclesiae, & Sacrae Theologiae Alumnae Concinnata à Jacobo Rauppio Pastore Heideiburgensi.* In Indice Libror. prohibitor. Romae novissime impresso.

1685. 14. Apr. — Licet Congregationis S. Mauri Ordinis S. Benedicti in Flandria Belgica sine concessa à Gregorio XV. & Urbano VIII. omnia Privilegia (de quibus in mea Collectione ad Regulares spectante) Cassinensium, Mendicantium, & non Mendicantium, & aliorum, non ideo Mopachi dicti S. Mauri habent facultatem abolendi in utroque foro, ac dispensandi super Censuris, & Irregularitatibus Monachos suos, qui ante Religionis ingressum, homicidii voluntariis, & involuntariis, aliisque patris facinoribus, Irregularitatis ac Censuras incurrerent. *Congregat. Episcop. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. form. 4. tit. 13. num. 39. pag. mibi 120.*

1686. 19. Jan. — Confessionalia existentia in Ecclesiis non Curatis Monialium Regularibus subsecularium non sunt visitanda ab Episcopo Diocesano, nisi adsit in contrarium legitima Consuetudo. *Congregat. in una Minorum Obsequium, 2. ad 16. apud Martinecense in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 13. n. 19.*

1686. 2. Jul. — Congregat. Indici sequentem damnavit Librum, cui titulus: *Joannis Dallai de Sacramentali seu auriculari Latinerum Confessione Disputatio.* In Indice Libror. prohibitor. novissime Romae impresso.

1686. 24. Aug. — In Edicto Episcopi prohibentis Regularibus administrationem Sacramentorum sine licentia, si adsit poena Excommunicationis, delenda sunt verba *ipso facto* incurrendae. *Congregat. Concil. in Miden. Decretorum, apud Petram in Commentar. ad Constit. Apostolic. tom. 1. Constit. 1. Paschalis II. sect. 3. num. 5. pag. mibi 206.*

1687. 22. Mar. — Approbatio Confessoriorum

1117

pro Sacramentalibus Militum Confessionibus audiendis non pertinet ad Capellanum Regium, sed ad Ordinarium loci. *Congregat. Concil. in Marzorian. facultatis approbandi Confessorios, apud eund. tom. 2. Constit. 12. Innocentii III. sect. 1. n. 13. pag. mibi 354.*

1687. 10. Maij. — Si Episcopus in Edicto contra Clericos deferentes Arma, apponat poenam Excommunicationis, deleta clausulam *ipso facto* incurrendae. *Congregat. Concil. in Savonen. apud eund. tom. 1. Constit. 1. Leonis IX. sect. 3. num. 51. pag. mibi 206.*

1687. 27. Maij. — Congregatio Indici sequentem damnavit Librum, cui titulus: *R. P. F. Joseph Rosset Traictatus, sive Praxis deponendi Confessioniam in Dubiis, & Scrupulis.* In Indice Libror. prohibitor. novissime Romae impresso.

1687. 27. Maij. — Absolutio à Censuris ex causa violatae Immunitatis Ecclesiasticae concessa Episcopo cum sola verbali promissione Censurati de satisfaciendo Parti, contra facultatis tenorem, quod satis facta Parte absolvat, non sustinetur. *Congregat. Immunit. in Lycien. apud Riccio in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, num. 53.*

1687. 8. Jul. — Si Episcopus non obstante appellatione procederet ad Censuras, prout teneret, valide procederet. *Congregat. Episcopor. in una Montis Falisci, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. tit. 1. form. 7. num. 4. pag. mibi 61.*

1687. 20. Nov. — Innocentius XI. sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, ceteris omisiss: *Vota de aliquo faciendis sunt perfectissima imperdita.* In Libello pluribus in locis impresso, Proposit. 3.

1687. 20. Nov. — Secunda: *Non debet Anima cogitare, nec de Punitione, nec de Paradiso, nec de Inferno, nec de Morte, nec de Aeternitate.* In d. Libello, Proposit. 7.

1687. 20. Nov. — Tertia: *Qui sumit librum arbitrium Deo donavit, de nulla re debet curam habere,*

1121

pro

1123

1124

1125

1126

1127

1128

X nec

ne de Inferno, nec de Paradiso: nec debet desiderium habere proprii perfectionis; nec Virtutum, nec propriae Sanctitatis, nec propriae salutis, cuius spem purgare debet. In d. Libello, Proposit. 12.

1687. 20. Nov. — Quarta: Non convenit indulgentias querere pro peccata proprie peccatis debita, quia melius est Deo iustitia satisfacere, quam Deum in Misericordia querere, quoniam illud ex puro Dei amore procedit; & sicut ab amore nostri interest, nec est res Deo grata, nec meritoria, quia est velle Crucem fregisse. In d. Libello, Proposit. 16.

1687. 20. Nov. — Quinta: Tradito Deo libero arbitrio, & eidem relicta cura, & cognitio Animi nostre, non est amplius habenda ratio tentationum, nec eius alia resistentia fieri debet, nisi negativa, nulla adhibita industria: & si natura commovetur, oportet finire, ut commoveatur, quia est natura. In d. Libello, Proposit. 17.

1687. 20. Nov. — Sexta: Nec ante, nec post Communionem alia requiritur preparatio, aut gratiarum actio (pre illis Animabus infernis) quam permanentia in solita investigatione peccatorum, quia modo perfectiore supplet motus actus Virtutum, qui fieri possunt; & sunt in Via Ordinaria: Et si hoc occasione Communionis insurgat motus dimissionis, peccatoris, aut gratiarum actionis, reprehensibilis sunt, quoniam non dignoscatur, esse esse ex impulsu specialis Dei, aliter sunt impulsus natura mandata mortua. In d. Libello, Proposit. 33.

1687. 20. Nov. — Septima: Male agit Anima, que per hunc viam horrenam procedit, si in aliquo solenni hoc vult aliquo contrariis particulari existere in se devotum aliquem sensum, quoniam Anima interna omnes dies sunt aequales, omnes festivi: Et idem dicitur de Lucis Sacris, quia huiusmodi Animabus omnia loca aequalia sunt. In d. Libello, Proposit. 33.

1687. 20. Nov. — Octava: In occasione tentationum etiam furiosorum, non debet Anima elidere alius explicitas Virtutum oppositorum, sed debet in favore delicti anore, & resignatione permansere. In d. Libello Proposit. 37.

1687.

1687. 20. Nov. — Nona: Deus permittit, & vult ad nos humiliandos, & ad vitam transformationem perducendos, quod ad quibus Animabus perfectis, etiam non acceptis, Dæmon violentiam inferat, contra corporibus, & cogit actus carnaliter committere faciat, etiam in Vigilia, & sine mentis offuscatione movendo physice illorum manus, & alia membra contra carum voluntatem: Et idem dicitur quoad alios actus per se peccaminosos, in quo casu non sunt peccata, quia in his non adeo consentitur. In d. Libello, Proposit. 41.

1687. 20. Nov. — Decima: Cum huiusmodi violentia occurrunt, sine corpore, ut Sathanas operetur, nullam additendo indignitatem, nullumque proprium conatum, sed permanere debet homo in suo nichilo, & etiam si sequantur pollutiones, & actus obscenitatis propriis membris, & etiam peccata, non opus est, seipsum inquietari, sed satis emittendi sunt, seipsum, dubia, & timore, quia Anima fit magis illuminata, magis corroborata, magisque candida, & acquiritur tanta libertas: Et praecognitus, non est opus hoc confiteri, & sanctissime fit non confitendo, quia hoc pacto separatur Dæmon, & acquiritur thesaurus pacis. In d. Libello, Proposit. 47.

1687. 20. Nov. — Undecima: Sathanas, qui huiusmodi violentias infert, suadet deinde, gratia esse delicta, ut Anima se inquietet, ne in Via interna ulterius progrediatur: modo ad eius vires emendandas, melius est, ea non confiteri, quia non sunt peccata, nec etiam venialia. In d. Libello, Proposit. 48.

1687. 20. Nov. — Duodecima: Spirituales Via Ordinaria in hora mortis se delictis committunt, & confusos cum omnibus peccatoribus in alio Mundo purgandis. In d. Libello, Proposit. 54.

1687. 20. Nov. — Decimatertio: Animabus propeccatis, quae resistentibus mori incipiunt, & ad etiam perveniunt, ut sint mortui, Deo Confessione aliqua modo esset impossibilibus, & supplicabile tantum gratia prebonante, quoniam in Sacramento recipiunt: & idem huiusmodi: Quia non est licitum, in tali casu, ad Sacra-

X 2 min.

inimicus Penitentia accedere, quia id est eis impossibile.
In d. Libello, Proposit. 60.

1887. 20. Nov. — Decimaquarta: Theologus miserem dispositionem habet, quam homo videt, ad statum Contemplativi: Primo, quia non habet fidem adeo puram: Secundo, quia non est adeo humilis: Tertio, quia non adeo curat propriam salutem: Quarto, quia caput refertum habet phantasmibus, speciebus, opinionibus, & speculationibus: Et non potest illud ingredi verum lumen. In d. Libello, Proposit. 64.

1887. 20. Nov. — Decimaquinta: Propositus obedientiam est in exteriori, & latitude Voti Obedientia Religiosorum tantummodo ad exteriora pertingit: In interiori vero aliter res se habet, quod solus Deus, & Director intrat. In d. Libello, Proposit. 65.

1887. 20. Nov. — Decimaseptima: Risa digna est nota quaedam doctrina in Ecclesia Dei, quod Anima quoad Internum gubernari debeat ab Episcopo, quod si Episcopus non sit capax, Anima ipsum cum suo Directore adiat: Novam, dico, doctrinam, quia nec Sacros Scriptura, nec Concilia, nec Canonici, nec Bulla, nec Sancti, nec Auctores eius unquam tradiderunt, nec tradere possunt, quia Ecclesia non iudicat de occultis, & Anima sua habet stringendi quaevisque sibi bene visum. In d. Libello, Proposit. 66.

1887. 20. Nov. — Decimaseptima: Dicere, quod Internum manifestandum est exteriori Tribunali Praepositorum, & quod peccatum sit id non facere, est manifeste deceptio, quia Ecclesia non iudicat de occultis, & propriis Animabus pra iudicat his deceptionibus, & simulationibus. In d. Libello, Proposit. 67.

1887. 20. Nov. — Decimoctava: In Mundo non est facultas, nec iurisdictio ad precipiendum, ut manifestetur Episcopale Directoris quoad Internum Anima: & hoc est animam videre, quod hoc est insulturna Satana, &c. in d. Libello, Proposit. 68.

1887. 20. Nov. — De praedictis Propositionibus quoquo modo loquendi, scribendi, disputandi, casque credendi, tenendi, docendi, aut in proxima redu-

reduendi facultas quibuscunque interdicitur, & contrarietates vinculo Anathematis eo ipso indolantur, à quo nisi à Romano Pontifice pro tempore existente valent absolvi. In dicto Libello.

1688. 20. Febr. — Licet Sacrum Concilium Tridentinum non requirat praecise aetatem quadraginta annorum in Canonico Penitentiariorum, nihilominus adhuc Gratia remanet nulla, quando fuit concessa cum falsa narrativa praecise aetatis. Nota in Ampurico. Canonizatus Penitentiariorum curam Emerix, tom. 2. dec. 814. num. 5.

1688. 28. Iun. — Constitutio Gregoriana (de qua supra, anno 1622. 5. Nov.) disponens, quod Canonizatus Penitentiariorum jam erecti, vel in posterum pro complemento Decreto Romanae Apostolicorum in Regnis Castellae, & Legionis erigendi confecti debeant per Concursum ab Episcopo, & Capitulo, tamen vacaverunt in Mensibus Apostolicis, loquitur de Canonizatus legitime erectis, seu erigendis, mediante scilicet unione Praebendam proximae vacaturae in Mensibus Ordinarii, non autem de illegitime erectis, seu erigendis, dando facultatem uniendi Canonizatus Penitentiariorum Praebendam vacantem in Mensibus Apostolicis. Nota in Jacen. Canonizatus curam Emerix, tom. 2. dec. 855. num. 4.

1689. 26. Nov. — Regulares Monialium Confessarii, etiam extraordinarii, debent habere aetatem quadraginta annorum, prout declaravit pro Reformatis Congregat. Concil. in Constantia, apud Mattheum. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 15. num. 9.

1690. 28. Jan. — Potest Episcopus poenam Excommunicationis, dummodo sit in subsidium, imponere Laicis, qui transgrediuntur Decretum Concilii Provincialis Mediolanensis VII. emanati, & approbati à Sede Apostolica contra praeiugentes contrahere Matrimonium coacto Parocho, & faventes, consilium dantes, ac Testes scienter interfessentes. Cong. Conc. in Bolog. apud Petram in Consuet. ad Con-

Ill. Apostolic. tom. 1. Constit. 1. Locus IX. fol. 3. n. 48. pag. mibi 209. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. tit. 2. form. 4. num. 3. ¶ Notandum ex hac occasione, quod Pirochus, qui novit in Confessione aliquod impedimentum etiam dirimens, non potest ideo Pœnitenti Matrimonium denegare, ut tenet Bonacina apud Nicol. in Luctu. brat. tom. 2. Causa. lib. 4. tit. 38. de pœnit. & remiss. in 38. pag. mibi 464.

1690. 15. Apr. — Canonici Theologus, & Canonici Pœnitentiarius non possunt se eximere ab Officiis Capituli, prout declaravit *Congreg. Consil. in Scem. apud Monacel. in Formular. leg. pract. tom. 1. tit. 2. form. 4. num. 11.*

1690. 8. Jul. — Pœccantes, vulnerantes, vel occidentes Oblatos in aliqua Religione, in qua scilicet & omnia bona sua cum effectu obtulerunt, incurrit Excommunicationem contentam in Casu si quis in aëre diabolo, & in Bulla Crœne Damiani, & contra eos per Censuras procedi potest, dummodo dicti Oblati ultra alia requisita, habitum agerent, & in Conventu vivant sub obedientia Superioris. *Congreg. Consil. in Concilio Angliæ apud Petram in Commentariis ad Constit. Apostolic. tom. 2. Constit. 3. Gregorius IX. num. 20. pag. mibi 918.*

1690. 21. Aug. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VIII. sequentes damnavit Propositiones, quarum Primæ hinc ita obiecta consessit in convenantia obiecti cum natura rationali: *formalis vero in confirmantia actus cum regula morum: Ad hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ultimum interpretatæ: HUNC HOMO NON TENETUR AMARE, NEQUE IN PRINCIPIO, NEQUE IN DECURSU VITÆ SUÆ MORALIS.* Apud Martinezz. in Cœlest. Confessor. lib. 3. Viva in Trinita. Theolog. par. 3. Clericat. in Eremitat. in fine operis.

1690. 21. Aug. Secundæ: *Pœccatum Philosophicum, seu morale est actus humani de convenienti natura rationali,*

nali, & relictæ rationi: Theologium vero, & morale est transgressio libera Divina Legis: Philosophicum tantummodo in illo, qui Deum vel ignorat, vel de Deo alia non cogitat, est grave peccatum, sed non est offensa Dei, nec peccatum dissolvens amicitiam Dei, neque aeternâ pœnâ dignum. Apud eodẽdem, ibidem.

1690. 21. Aug. — Quicumque prædictam secundam Propositionem docuerit, defenderit, obediit, aut de eâ etiam disputative, publicè, seu privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in Excommunicationem, à qua non possit (præterquàm in articulo mortis) ab alio quocunque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolvi. *Congregat. Inquisit. coram d. Alexandro VIII. apud eodẽdem, ibidem.*

1690. 23. Sept. — Cùm hi, qui vitos cogunt ad suscipiendum habitum Religionis, graviter peccent, ideo puniendi sunt remedio Juris, quod est Censurarum. *Congregat. Consil. in Hispaniæ apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. tit. 1. form. 38. num. 9. pag. mibi 124.*

1690. 25. Sept. — Quævis Cura habitualis Ecclesiæ sit penes Capitulum, si tamen Canonici, vel Dignitates tempore servitii Chori audiant Confessiones, distributiones amittunt. *Congregat. Consil. in Romana, apud eund. par. 1. tit. 2. form. 6. num. 7.*

1690. 4. Nov. — Non excusantur Regulares, quod ab Episcopo Diocesano male tractentur in Examine pro audiendis Sacularium Confessionibus, ad hoc, ut possint se exponere coram alio Episcopo, vel Provincia Archiepiscopo. *Congr. Episcop. & Regular. in Biscaien. apud eund. d. par. 1. tit. 9. form. 7. num. 1.*

1690. 7. Dec. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VIII. sequentes damnavit Propositiones, quarum prima, cæteris omisiss: *In statu na-*

tura lapsa ad peccatum formale, & demeritum sufficit illa libertas, qua voluntarium, ac liberum fuit in causa sua, peccato originali, & libertate Adami peccantis. Apud Reiffenstuel in Theolog. Mor. in principio Operis, & referunt etiam Matthiæucc. in Catech. Confessor. lib. 3. Viva in Trutin. Theolog. par. 3. ac Clericat. in Erotomat. in fine Operis, Proposit. 1.

1690. 7. Dec. — Secunda: Tameſi detur ignorantia inevitabilis juris naturæ, hæc in statu naturæ lapsæ operantem ex ipsa, non excusat à peccato formali. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 2. 1152
1690. 7. Dec. — Tertia: Non licet sumi opinionem, vel inter probabiles probabilissimam. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 3. 1159
1690. 7. Dec. — Quarta: Necessè est infidelem in omni opere peccare. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 4. 1160
1690. 7. Dec. — Quinta: Reverà peccat, qui alio habet peccatum merè ob ejus turpitudinem, & disconvenientiam cum naturâ rationali, sine ullo ad Deum offensum respectu. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 5. 1161
1690. 7. Dec. — Sexta: Intentio, qua quis detestatur malum, & prosequitur bonum, merè ut Cælestem obtineat gloriam, non est recta, nec Deo placens. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 10. 1162
1690. 7. Dec. — Septima: Omne, quod non est ex Fide Christiana supernaturali, qua per dilectionem operatur, peccatum est. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 11. 1163
1690. 7. Dec. — Octava: Quavis in majori Peccatoribus deficit omnis amor, deficit etiam Fides, & etiamſi videantur credere, non est Fides Divina, sed humana. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 12. 1164
1690. 7. Dec. — Nona: Timor Gehennæ non est supernaturalis. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 14. 1165
1690. 7. Dec. — Decima: Atteritio, qua Gehennæ, & peccatorum metu concipitur, sine dilectione benevolen-

- lentia Dei, propter se, non est bonus motus, ac supernaturalis. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 15. 1167
1690. 7. Dec. — Undecima: Ordinem præmittendi satisfactionem Absolutionis, induxit, non poenitentia, nisi institutio Ecclesiæ, sed ipsa Christi lex, & prescriptio naturæ rei id ipsum quodammodo distans. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 16. 1168
1690. 7. Dec. — Duodecima: Per illam præximam absolutionem, ordo poenitentia est inversus. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 17. 1169
1690. 7. Dec. — Decimatercia: Consuetudo moderna quoad administrationem Sacramenti Poenitentia, etiamſi eam plurimorum hominum sufficient auctoritas, & multi temporis diuturnitas confirmet, nihilominus ab Ecclesiâ non habetur pro usu, sed abusu. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 18. 1170
1690. 7. Dec. — Decimaquarta: Homo debet agere tota vita poenitentiam pro peccato originali. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 19. 1171
1690. 7. Dec. — Decimaquinta: Confessiones apud Religiosos facta, plerumque vel sacrilega sunt, vel invalida. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 20. 1172
1690. 7. Dec. — Decimalexta: Parochianus potest suscipiari de Mendicantibus, qui elemosinis communi- bus utuntur, de impendenda nimis levi, & incongrua poenitentia, seu satisfactione, ob quatuor, seu lucrosos subsidii temporales. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 21. 1173
1690. 7. Dec. — Decimaseptima: Sacrilegi sunt iudicandi, qui jus ad Communionem percipiendam præteadunt, antequàm condignam de delictis suis poenitentiam egerint. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 22. 1174
1690. 7. Dec. — Decimaoctava: Similiter accendi sunt à Sacra Communione, quibus nondum inest amor Dei purissimus, & omni maxime expers. Apud eodẽdem, ibidem, Proposit. 23. 1175
1690. 7. Dec. — Decimanona: Ubi quis invenit doctrinam in Augustino clare fundatam, illam absolutè po-

potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontifici nullam. Apud eisdem, ibidem, Proposit. 30. ¶ Caveant igitur Confessarii, ne Doctorum, etiam gravissimorum, sequantur Sententias, si addit in contrarium vel Pontificia Constitutio, vel aliquod Sacrarum Congregationum Decretum.

1690. 7. Dec. — Quicumque prædictas Propositiones, aut conjunctionem, aut divisionem docuerit, defendit, ediderit, aut de eis etiam disputaverit, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in Excommunicationem, à qua non possit præterquam in articulo mortis ab alio quacunque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice, absolvi. *Congreg. Inquisit. coram d. Alexandro VIII. apud eosd. ibid.*

1691. 19. Apr. — Famulique, Famulæque, quæ intersunt Monasteriis Monialium quamvis exemptarum, nullum habent privilegium, sed sicuti ceteri Parochiani tenentur ad præceptum Paschale in Ecclesia Parochiali, in qua, alibi Sepultura non electa, debent quoque sepeliri: Parochoque spectat eisdem, dum detinentur infirmi, Sacramenta ministrare, & ad Sepulchrum eisdem affociare, non autem ad Confessarium Monialium, ut respondit *Congregat. Concil. in Spoletana, & antea in Leodien. 1685. 14. Apr. apud Monacel. in Formul. leg. præf. par. 1. tit. 11. form. 20. num. 2.*

1692. 2. Jul. — Absolutio à Censuris contractis ex causa violatæ Immunitatis, Libertatis, & Iurisdictionis Ecclesiasticæ ita est reservata Summo Pontifici, ut vacante Sede Apostolica, desit potestas absolvendi. *Congregat. Immunit. in una S. Marci in Calabria, apud Riccium in Synopsi Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, num. 2.*

1691. 14. Nov. — Danda est dispensatio Irregularitatis contractæ, Celebrantis cum vinculo Excommunicationis latæ contra formam Conciliatæ. *Congregat. Concil. in Cotruen. Irregularitatis, apud Pe-*

Petrari in Compend. ad Constitut. Apostolicas, tom. 1. Constitut. 1. Leonis IX. sect. 3. numer. 76. pagin. mihi 209.

1691. 1. Dec. — Curati, seu Vicarii Ecclesiarum Monasteriis Regularium unitarum, retinentes accedere, & intervenire Congregationibus Calum Conficientiæ, Juris remediis ab Episcopo compelluntur. *Congregat. Concil. in London. & antea in Forfensmion. 1650. 3. Sept. & in Cones. 1645. 16. Decemb. nec non in Justinopolitana 1639. 24. Sept. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 6. form. 20. num. 15.*

1692. 12. Jan. — Episcopus præscribit materiam explicandam à Theologo. *Congregat. Concil. in Ripana, & antea in Urbinate. 1663. 10. Mar. apud eund. ibid. tit. 2. form. 5. num. 12. acti num. 5. ait, quod mentiam Concilii non videtur satisfactum, sed potius à tam salutari provisione sapientiæ plena illi Episcopi aberrant, qui tolerant, imò & præscribunt quod Canonici Theologus per scriptum, vel per alium non Clero, neque Populo, sed paucis Parochis, & Confessariis secularibus, loco explicationis Scripturæ, Questiones Morales solent, vel his in Mensæ extra Ecclesiam proponat.*

1692. 26. Jan. — Pertinet ad Claustrum Approbatio Confessariorum, tam ordinariorum, quam extraordinariorum. *Congregat. Concil. in Hieracen. & antea Congregat. Episcopos. in Camerinen. apud Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 1. form. 3. num. 9.*

1692. 15. Mar. — Potest Episcopus compellere omnes Sacerdotes seculares Confessarios, etiam si Canonici sint, ceteros autem Presbyteros Cathedralis horari, ut accedant ad Congregationem Calum Conficientiæ. *Congregat. Concil. in una Civitatis Plebis, apud eund. ibid. tit. 3. form. 15. num. 2.*

1692. 16. Jun. — Loco Parochi, ut Testamentum de Jure Canonico valeat, potest intervenire Con-

Confessarius, qui actualiter gerit curam Anjmar Testatoris, ut notant DD & dicit Paris. *conf. 51. num. 4. & 5. vol. 3. Oned. conf. 77. num. 1. eam segg. lib. 2. apud Rotam in Pisano. Prædicta coram Caprara, in additam, ad Theatr. Cardin. de Luca, dec. vol. 1. decisi. 4. de Testam. Et. novo 5. pag. mihi 404.*

1692. 3. Sept. — Majori Urbis Pœnitentiario pro tempore existenti conceditur. ut omnes, & singulos cujuscunque qualitatris Ecclesiasticos sæculares, ac cujuscunque Ordinis Regulares, nec non Laicos quocunque utriusque sexus, tam præsentis, quam absentis, ab omnibus, & quibuscunque culpis, criminibus, excessibus quantumcunque gravibus, & enormibus, tam publicis, quam occultis, quandoocunque, & quomodocunque commissis, & perpetratis, nec non ab omnibus Excommunicationis, Suspensionis, & interdicti, aliisque Censuris, & poenis Ecclesiasticis præmissorum occasione latis, & per illos incurtis, etiam in casibus namque Superioribus Regularibus, & Ordinariis, sed etiam Pontifici, & Sanctæ Sedi specialiter, ac etiam per litteras, quæ die Cœnæ Domini quotannis promulgantur, reservatis, injuncta super iisdem pro modo culpæ poenitentia salutari, & aliis, quæ fuerint de jure in iungenda, absolvere, & absolvi mandare possit, & valeat, Regulares nimirum à culpis, & censuris præmissis in utroque foro, & Ecclesiasticos sæculares, nec non Laicos tunc in utroque foro absolvere, & absolvi mandare possit, quando agitur de excommunicationis, & suspensis à sententia generali, vel speciali Delegatorum, seu aliorum Judicum, quorum Jurisdictio expiraverit, seu etiam de illis, quorum Absolutio per eosdem Judices, aut alios fuerit ad Romanum Pontificem, & ad dictam Sanctam Sedem remissa, seu pariter de iis, qui legitimo impedimento detenti præsentium Judicum, vel illorum, qui eos excommunicarunt, aut suspenderunt, aut alium, seu alios adire non poterint

runt. *Innocentius XII. in Constitut. quæ incipit Romanus, vol. 2. Decis in additam, ad Theatr. Cardin. de Luca, pag. mihi 387.*

1692. 3. Sept. — Ita tamen quæ dicta sunt, obierunt, ut prædicti à Censuris ab homine latis, seu declaratis in utroque foro, ut præfertur, absolvendi in suis congruis casibus respectivè judicatio parerint, & parti satisfecerint, vel quamprimum poterint, alioquin in eisdem Censuris reincidant, satisfaciant: Eadem verò parte oblatam convenientem satisfactionem, quæ tamen insistentis, seu Decretis individuata non sit, irrationabiliter recusante, possit major Urbis Pœnitentiarius, Iudicis, eorum quoque Censurarum causa pendet, conscientie remittere, ut convenientem satisfactionem arbitretur, illaque per Reum oblatâ, & per aliam partem irrationabiliter recusata, valeat adhuc firmâ remanente hujusmodi oblatione ad Absolutionem procedere. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Romanæ quoque adventientes ab omnibus per quemcumque Iudicem, vel alias quomodocunque, non tamen in Romana Curia nominatim promulgatis, & in eadem Curia notoriis Censuris, ad effectum dumtaxat, ut Indulgentias, Sacra Urbis Loca piæ & religiose inviolentibus concessas, liberè, & licitè consequi valeant, ita ut simul ac Indulgentias præfatas consequuti fuerint, iidem, quibus antea, censuris teneantur, absolvere, & absolvi mandare possit, & valeat dictus Major Urbis Pœnitentiarius: Quod si Censuris ab homine nominatim ligati, pro Absolutione Romanæ advenierint, sed pro illa obtinenda ad eorum Iudices remissi, & probabile mortis periculum in itinere pertimescunt, poterit Major Pœnitentiarius ad congruum tempus ab ipso pro hujusmodi itinere agendo arbitrandum, sub conditione, si hujusmodi periculum imminet, & cum reincidentia, si præfati idem periculum eva-

ferint, in foro Conscientiæ tantum absolvere,
& absolvi mandare. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Non tamen in illis casibus publicis, qui in præfixis litteris in die Cœnæ Domini conclusis continentur, etiam si Sedes Apostolica nunc vacaret, aut Romanus Pontifex propter infirmitatem, vel aliam causam ita fuisset impeditus, ut celeriter consili non posset, Principes, & alios in Imperii etiam Vicarii nomine habentes, ac Domina, & Republicas, seu personas illorum, & illarum administrationem habentes, vel habere solitas, nec non Episcopos, & alios Superiores Prelatos possit dictus Major Urbis Pœnitentiarius absolvere, & absolvi mandare. Minusque possit, etiam in occultis, etiam in foro Conscientiæ tantum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & alios cuiuscunque conditionis fuerint, qui vivente Romano Pontifice de quopiam eligendo, vel excludendo tractaverint, infragia injuriant, ambitulve, aut passionem fecerint, seu Sede Apostolica vacante in Censuras, seu pœnas in litteris Gregorii XV. 1621. 16. Aug. & Urbani VIII. 1625. 28. Jan. contentas quomodolibet incederint absolvere, & absolvi mandare. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 5. Sept. — Nec pariter possit dictus Major Urbis Pœnitentiarius etiam in occultis in foro Conscientiæ tantum eos cuiuscunque qualitatis fuerint, qui Astrologia Indiciaria, vel alias per se, vel per alios de istam Republica Christiana, sive de vicia, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis inquirentes, Urbani VIII. Litteris 1631. 31. Mar. contra eos editis contravenerint, absolvere, & absolvi mandare: Nec similiter valeat in casibus publicis, etiam in Iudicium non deductis, violata immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ ullatenus absolvere, seu absolvi mandare. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Eos tantum Hæreticos in foro

Conscientiæ dumtaxat, absque aliâ abjuratione coram Ordinario, aut Inquisitore faciendâ absolvat dictus Urbis Major Pœnitentiarius, seu mandet absolvi, qui cum nemine de suis Hæresibus loquuti sunt, & omnino sunt occultis, etiam si aliquos extrinsecos actus fecerint, ex quibus argui potuissent Hæretici, dummodo tamen ad eisdem actus, quamvis de sua natura notisibiles, seu ad notitiam deducibiles, quantum ipsi sciunt, & prout credunt, nullus advertit: Apostatas quoque à Fide Catholica, & Hæreticos in foro Conscientiæ dumtaxat absolvat, seu absolvi mandet in iis solum casibus, in quibus necesse non est complices denunciare, quando nimirum iidem complices mortui, seu ex regionibus palam infectis sunt, & in illis degunt, non tamen quando complices Itali, vel Hispani, seu ex illis regionibus essent, in quibus Inquisitionis Sancti Officii auctoritas viget, omni aliâ facultate ab Hæresi, vel Apostasia huiusmodi absolventi in cæteris, præterquam in casibus S. Inquisitionis Officium ad Majorem Pœnitentiarium absolventos remitteret, interdistingua. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Munera à Regularibus contra Clementis VIII. Constitutionem editam 1594. 19. Jun. ultra valorem decem ictuorum monetæ recipientes, exceptis rerum medicinalium, seu devotionis muneribus ante factam restitutionem non absolvat Major Urbis Pœnitentiarius, nec mandet absolvi Intra vero prædictum valorem, non nisi factâ arbitrio ipsius Majoris Pœnitentiarii, seu per eum eligendi Confessarii elemosinâ, quæ in beneficium Religionis, seu Conventus, cui de jure faciendâ esset restitutio, si cautè fieri potest, erogetur, absolvat, seu mandet absolvi. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Moniales, & quascunque Personas, quæ in casibus publicis Clausuram earundem Monialium ad malum finem violaverint, &

respective auz fuerint violare, non absolvat dicitus Major Urbis Pœnitentiarius, nec mandet absolvi, nisi in casibus in quibus ipsi Episcopi, seu Ordinarii pro ipsis delinquentibus supplicaverint, & casus ad Congregationem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam deducti non fuerint: Confessarios Monialibus nullatenus concedat, & Capuccinos in illis regionibus, in quibus idem Confessionibus audiendis operam dare non solent, in Confessarios non deputet. *Innocentius XII. ibidem.*

1691. 3. Sept. — Super quacunq[ue] Irregularitate, & inhabilitate ex quocunq[ue] delicto, etiam homicidio voluntario, & ex quocunq[ue] defectu proveniente, in casibus tamen occultis, & in foro Conscientiæ tantum, prævia in gravioribus casibus maturâ discussione faciendâ in Pœnitentiariæ Signatura dispensari mandare possit dicitus Major Urbis Pœnitentiarius tam cum Ecclesiasticis Secularibus, quam cum Laicis respective, cum quibus expediens videbitur, ut Ordinibus initiari, & in susceptis jam Sacris, & Presbyteratus Ordinibus ministrare, & ad superiores conciedere, ac dignitates etiam Cathedralis, & Metropolitanas, ac quæcunq[ue] Beneficia Ecclesiastica quandoenq[ue] ante dispensationem alioquin canonicè obtentas, vel obtenta retinere, nec non hujusmodi Beneficia, & dignitates (exceptis, quando agitur de homicidio voluntario, vel alio gravissimo excessu, Ecclesiis Cathedralibus, & Metropolitanis) etiam post delictum assequi valeant. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Cum Hæreticis, & Apostatis à Fide Catholica, quando Hæresis, & Apostasia hujusmodi nullatenus est propalata, & casus gravitas non suadet, Pœnitentes ad S. Inquisitionem remittendos esse, super quacunq[ue] Irregularitate, inhabilitate, & infamia exinde contractâ, tam ad

Oc-

Insula, seu Regni Sardinia, apud Monacel, in Forum. lar. leg. pract. par. 2. tit. 25. form. 2. n. 8. ad 17. & 18.
1700. 29. Apr. — Confessarii, tam Seculares, quam Regulares, quicumq[ue] illi sint, in visu Bullæ Cruciatæ Sanctæ à Pœnitentibus ad audiendas eorum Sacramentales Confessiones electi, nullatenus Confessiones hujusmodi audire valeant sine approbatione Ordinarii, & Episcopi Diocesani loci, in quo ipsi Pœnitentes degunt, & Confessarios eligunt, vel ad excipiendas Confessiones requirunt, nec ad hoc suffragatur Approbatio semel, vel pluries ab aliis Ordinariis aliorum locorum, & Dioecesium obtenta, etiam si Pœnitentes illorum Ordinariorum, qui Confessarios electos approbassent, subditi forent: Confessiones autem alteræ, & contra præsentium, aliarumq[ue] Apostolicarum Constitutionum formam deinceps faciendæ, & excipiendæ respective, præterquam in casu necessitatis in mortis articulo, nullæ sint, irritæ, & invalidæ, & Confessarii ipso jure sint suspensi, & etiam rigide puniantur ab ipsis Ordinariis locorum, *Innocentius XII. in Constitut. qua incipit Cum sicut, apud Marthæucc, in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 8. numer. 24.*

1700. 29. Apr. — Quæcunq[ue] contraria Opinio, tanquam falsa, temeraria, scandalosa, & in praxi perniciosa (præterquam quovis contrario usu, contrariq[ue] consuetudine, etiam antiquissima, minimè obstantibus) damnatur, & reprobat, contrariusq[ue] usus, ac contraria consuetudo hujusmodi penitus, & omnino abrogatur, & aboletur: Ac proinde omnibus & singulis Christianis fidelibus interdicitur, & prohibetur, ne supradictam Opinionem docere, tueri, aut ad praxim deducere, quovis modo audeant, seu præsumant, sub pena Excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, à qua nemo à quoquam, præterquam à Romano Pontifice, pro tempore existente, nisi in mortis articulo con-

Z. situr.

stitutus, abolitionis beneficium obtinere valeat. *Innocentius XII. apud eundem ibidem.* Acquiretere igitur debet Conflictiis ille celeberrimus, quem inter Doctores referunt Thomas Tamburin, *lib. 4. de Penit. cap. 4. class. 3. num. 13.* & iterum in tract. de Eulla Cruci, *cap. 11. ver. 5. 1. num. 3.* & seqq. nec non Guaranta in *Suo. Bullar. verb. Conflictor. pag. mibi 197.*

1700. 5. Jun. — Regulares ministrantes Laicis sicuturibus in sumis habitantibus in eorum Conventibus Sacramenta Eucharistia per modum Viatici, & extreme Unctionis absque Episcopi, vel Parochi licentia, Censuras in *Clem. 1. de privileg. infl. cas. incurritur*, & possunt per Ordinarium etiam per Cedulaones excommunicati declarari. *Congreg. Concil. in Neapolitana, & antea in Gerunden. 1694. 23. Febr. ac etiam in Ripana 1691. 3. Febr. nec non in Cremen. 1649. 27. Febr. apud Monac. in Formul. leg. pract. par. 1. tit. 8. form. 10. n. 16.*

1700. 28. Jun. — Si Abbati sit concessa facultas iudicandi, dicuntur concessa etiam ea, quae sunt consentiva Jurisdictionis Ordinariae, nempe jus excommunicandi, &c. *l. 1. §. ult. ff. de offic. epus. cui mandata est jurisd. & l. si. ff. ead. l. aliud §. ult. ff. de iudic. cap. Odoardus, de solut. ibique Abb. num. 1. & 2. Pagnan. in cap. licet, num. 22. vers. nam ipse, de pen. Tamburin. de Jur. Abbat. disp. 24. quasto 7. tom. 1. Barbosa ad Trident. sess. 24. cap. 1. nu. 3. aliiq. quamplur. citati à *Wat. in Nullius, seu Fulden. Jurisdictionis coram Tremoille, in additav. ad Theat. Cardin. de Luca, dec. vol. 3. decis. 9. de Jurisdictione, num. 30. pag. mibi 47.**

1700. 21. Dec. — Congregatio Indicis coram Clemente XI. sequentes damnavit Libros, quorum Primus: *De oblatione conscientiae Praesertim deorum: Editio secunda.* In Indice Libror. prohibitor. novissimè Romae impresso.

1700. 21. Dec. — Secundus: *R. P. Richardi Arde- kin. S. Th. Professoris Theologiae tripartita universa,*

completens perfectam Bibliothecam Viri Ecclesiastici, S. Tomo primo Controversias heterodoxas, & Scholasticas, &c. Tomo 2. Pars prima, Theologiam speculativam, &c. Parte 5. Theologiam practicam universam, &c. Tomo 3. Apparatum praeticum pro omni functione Viri Ecclesiastici, Editio posthuma, Antwerpia 1696. Tomus secundus, Tomus vero primus, demè corrigatur. In d. Indice Libror. prohibitor. novissimè Romae impresso.

1701. 24. Mar. — Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quocumque Huiusmodi, Wicelisticas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Hugonotos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana Fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Haereticos, quocumque nomine censeantur, & cuiuscuque Sectae existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem Libros Haereticos continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate Nostra, & Sedis Apostolicae, scienter legentes, aut retinentes, inprimis, seu quomodolibet defendentes, ex quavis causa publicè, vel occultè quovis ingenio, vel colore, nec non Schismaticos, & eos, qui se à Nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia subtrahunt, vel recedunt. *Clemens XI. in Constit. qua incipit Pastoralis & communiter dicitur Balla in Cena Domini, Casus, seu §. Lupus Matthaeus, in Offic. Cler. Regular. tom. 1. cap. 4. num. 36. pag. mibi 34.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cuiuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis Nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium, ad universa-

le futurum Concilium appellantes, nec non eos, & quorum auxilio, concilio, vel favore appellatum fuerit. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini, Casu, seu §. II. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Curtarios, & Latrunculos Maritimos discurrentes Mare Nostrum, præcipuè à Monte Argentario uique ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini, Casu, seu §. III. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item Excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque Navibus tempestate, seu in eam inversam (ut dici solet) iactatis, vel quoquo modo naufragium passis, sive in ipsis Navibus, sive ex eisdem ejecta in Mari, vel in Littore inventa, cuiuscunque generis Bona, cum in Nostris Tyrheni, & Adriatici, quàm in cæteris cuiuscunque Maris regionibus, & Littoribus surreperint, ita ut nec oî quodcumque Privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quicumque prætextum, excusati possint. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini Casu, seu §. IV. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi à Jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentiâ permixtis, imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini, Casu, seu §. V. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Falsarios Litterarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, Gratiarum vel Iustitiarum concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato

dato ejusdem Romani Pontificis signatarum; nec non falsò publicantes Litteras Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes Supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini, Casu, seu §. VI. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis Hostes, & Inimicos, vel Hæreticos, per Nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expressè, & nominatim declaratos, deserunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quàm aliâ quocunque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant; nec non illos, qui per se, vel per alios, de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, nec non Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, & favorem quomodo libet præstant. Non obstantibus quibuscunque Privilegiis, quibusvis Perionis, Principibus, Rebus publicis per Nos, & Sedem prædictam hætenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini, Casu, seu §. VII. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impediētes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curie necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel offerantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cuiuscunque

fuerint ordinis, præminentie, conditionis, & status, etiam Pontificali, seu Regali, aut aliâ quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeat dignitate. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, Casu, seu §. VIII. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, detinent, nec non illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, à Nobis, vel Nostriis Iudicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, Casu, seu §. IX. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causâ devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in eâ morantes, vel ab ipsâ recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, Casu, seu §. X. apud eundem, ibidem.*

1701. 29. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos à ius Diocesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis eicientes; nec non ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, Casu, seu §. XI. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus, omnes illos, qui per se, vel per alios, Personas Ecclesiasticas quâcumque, vel Sæculares

ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorum Gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Iudices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione Cauiarum, vel negotiorum huiusmodi, occidunt, seu quomodo percutiunt, bonis spoliant; seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè delicta huiusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cuiuscunque præminentie, & dignitatis fuerint. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, Casu, seu §. XII. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, tam Ecclesiasticos, quam Sæculares cuiuscunque dignitatis, qui prætexcentes frivolam quandam Appellationem à gravamine, vel futurâ executione Litterarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, tam Gratiam, quam Iustitiam concernentium, nec non Citationum, Inhibitionum, Sequestrorum, Monitoriorum, Processuum, Executorialium, & aliorum Decretorum à Nobis, & à Sede prædictâ, seu Legatis, Nunciis, & Præsidentibus, Palatii Nostri, & Camera Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Iudicibus & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliâs ad Curias Sæculares, & laicam potestatem, recurrunt, & ab ea, instante etiam Fiscî Procuratore, vel Advvocato, Appellationes huiusmodi admitti, ac litteras, citationes, inhibitiones, & sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & teneri faciunt; quive illa simpliciter, vel sine eorum benedictio, & consensu, vel examine executioni demandari, aut, ne Tabellionis, & Notarii, super huiusmodi litterarum, & processuum executione, instrumenta, vel acta conficere, aut omissa Parti, cuius interesset, tradere debeant.

impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, seu eorum Agentes, Conianguineos, Affines, Familiars, Notarios, Exequutores, & Subrequeutores Litterarum, Citationum, Monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, caecitant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis eiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, conatunt, & comminantur per se, vel per alium, seu alios, publice, vel occulte; quive aliis quibuscunque Personis in genere, vel in specie, ne pro quibuscunque eorum negotiis prosequendis, seu Gratiis, vel Litteris impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu Gratiis ipsas, vel Litteras à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directè prohibere, statuerè, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt. *Clemens XI. in d. Bulla in Causa Domini, Casu, seu §. XIII. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quorumcunque exemptionum, vel aliarum Gratiarum, & Litterarum Apostolicarum prætextu, beneficiorum, & decimarum, ac abas causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis Nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & auctoritatem, ac Personas, Capitula, Conventus, Collegia, Causas ipsas protegi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt, quive Partes adrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum Citationes, vel Inhibitiones, aut alias Litteras in eis decretas, & ad faciendam, vel consentiendum, eos, contra quos tales Inhibitiones emanarunt, à Centuris, & poenis in illis contentis absolvi, per Statutum, vel alias, compellunt, vel executionem Litterarum, seu Executorialium, Processuum,

ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi Supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitime processuantur, etiamsi talia committentes, fuerint Præsidentes Cancellariorum, Consiliorum, Parliamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consilarii ordinarii, vel extraordinarii quorumcunque Principum Secularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel aliâ quacunque præfulgent dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint. *Clemens XI. in d. Bulla in Causa Domini, Casu, seu §. XIV. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Quive ex eorum prætensione officio, vel ad instantiam Partis, aut aliorum quorumcunque, Personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quorumcunque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, procurant directè, vel indirectè, quovis quæsito colore, nec non qui Statuta, Ordinationes, Constitutiones, Pragmaticas, seu quævis alia Decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis Consuetudinis, aut Privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordina verint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint: unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo lædatur, vel depriimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu Nostris, & dicte Sedis, ac quorumcunque Ecclesiarum Juribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expressè præjudicatur. *Clemens XI. in d. Bulla in Causa Domini, Casu, seu §. XV. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Nec non qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Praelatos, & omnes alios quoscunque Iudices Ecclesiasticos Ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè carcerando, vel molestando eorum Agentes, Procuratores, Familiares, nec non Consanguineos, & Affines, aut alias impediendo, quominus sua Iurisdictione Ecclesiastica quoscunque ntantur, secundum quod Canones, & Sacra Constitutiones Ecclesiasticae, & Decreta Conciliorum Generalium, & praesertim Tridentini, statunt; ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcunque Sententias, & Decreta, aut alias fori Ecclesiastici Iudicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias Saculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam poenalia, Ordinariis, & Delegatis praedictis decerni, & contra illos exequi procurant; eos quoque, qui hac decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium patrocinijs, & favorem in eisdem. *Clemens XI in d. Bulla in Cena Domini Casu, seu §. XVI. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Quive iurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus, ad nos, Sedem Apostolicam, & quascunque Ecclesiasticas Personas, ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes, usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia iniquiterant. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini, casu, seu §. XVII. apud eundem, ibidem.*

1701. 25. Mar. — Quive Collectas, Decimas, Tallias, Praestantias, & alia onera Clericis, Praeclatis, & aliis Personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus huiusmodi,

di, absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia, imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à spontè dantibus, & concedentibus recipiant; nec non qui per se, vel alios directè, vel indirectè praedicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem praestare non verentur, qujuscunque sint praecminentia, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiam Imperiali, aut Regali praesulgenti dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicunque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo Praesidentes, Consilarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti; Innovantes Decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam alius Consiliis Generalibus edita, etiam cum Censuris, & poenis in eis contentis. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini, casu, seu §. XVIII. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunque Magistratos, & Iudices, Notarios, Scribas, Exequutores, Sub exequutores, quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra Personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa huius Sanctae Sedis Apostolicae licentia, quique huiusmodi licentiam ad Personas, & Casus non expressos extendunt, vel alias illà perperam abutuntur, etiam si talia committentes, fuerint Consilarii, Senatores, Praesidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati. *Clemens XI. in d. Bulla in Cena Domini, Casu, seu §. XIX. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios

directè, vel indirectè sub quocunque titulo, vel colore, invadere, destruere, occupare, & decedere præsumpserint in totum, vel in partem Almam Urbem, Regnum Siciliae, Insulas Sardiniae, & Corsicae, Terras citra Pharus, Patri-monium Beati Petri in Thulcia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venasinum, Sabinensem, Marchiam Anconitanam, Massam Trebituriam, Romanoliam, Campaniam, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatisque Nostrae, Bononiam, Casenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castellii, Tuderitum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & Loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, sive Romane Ecclesiae mediatè, vel immediatè subiecta; nec non supremam Jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanae Ecclesiae competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumant; nec non adherentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomolibet præstantes. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, Casu, seu 6. XX. apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Volentes, presentes Nostrorum 1280
Processus, ac omnia, & quaecunque his litteris contenta, quocunque alii huiusmodi Processus à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existentes, fiant, aut publicentur, durare, seu quocunque effectus omnino sortiri. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Caterùm à prædictis sententiis 1281
nullus per alium, quàm per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stans Ecclesiae mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indulgentiarum quibuscunque Personis Ecclesiasticis Sæcularibus, & que-

& quarumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alià majori dignitate præditis, ipsique Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis Piis, nec non Laicis, etiam Imperiali, Regali, & alià mundanà excellentià fulgentibus, per Nos, & distam Sedem, ac cujusvis Concilii Decreta, verbo, litteris, aut alià quocunque scripturà in genere, vel in specie concessorum, innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Quod si fortè Aliqui contra 1282
tenorem præsentium, talibus Excommunicatione, & Anathemate laqueatis, vel eorum alicui, Absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos Excommunicationis sententià innovamus, graviter contra eos spiritualiter & temporaliter, prout expedire noverimus, proceduri. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Declarantes, & protestantes 1283
quancunque Absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis cum vero proposito ulterius similia non committendi desisterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, Statuta fecerint, nisi prius Statuta, Ordinationes, Constitutiones, Pragmaticas, & Decreta huiusmodi publicè revocaverint, & ex Archivis, seu Capitularibus locis, aut Libris, in quibus annotata reperiantur, deleri, & cassari, ac Nos de revocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter iussurari, quin etiam per huiusmodi Absolutionem, aut quocunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam

etiam per patientiam, tolerantiam Noſtram, vel Suſceſſorum Noſtrorum quocumque tempore continuam, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, ac quibuscumque iuribus Sedis Apoſtolicæ, ac S. R. E. undecumque, & quocumque quaſitis, vel quaerendis nullatenus præjudicari poſſe, aut debere. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Non obſtantibus Privilegiis, Indulgentiis, Indultis, & Litteris Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, ſupradictis, vel eorum alicui, ſeu aliquibus aliis, cuiuscumque ordinis, ſtatus, vel conditionis, dignitatis, & præ-eminentiæ fuerint, etiamſi, ut præfertur, Pontificali, Imperiali, Regali, ſeu quavis Eccleſiaſtica, & mandata præfulgeant dignitate, vel eorum Regni, Provinciæ, Civitatis, ſeu Locis prædictæ Sede, ex quavis cauſa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & ſub quavis aliâ formâ, & tenore, ac cum quibuscumque clauſulis, etiam derogatoriis, derogatoriis, conceſſis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdicti non poſſint per Litteras Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, Indulgentiis, & Indultis huiusmodi, ac de Ordinibus, Locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, nec non conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & aliis quibuscumque obſervantiis, ſcriptis, vel non ſcriptis, per quæ contra hos Noſtros Proceſſus, ac ſententias, quominus includantur in eis ſe iurare valeant, vel iudici: quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac ſi ad verbum, niſi i pe-nitus omiſſo, inferrentur, præſentibus pro expreſſis habentes, penitus tollimus, & omnino revo-camus, cæteriſque contrariis quibuscumque. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, apud eundem, ibidem.* 1701.

1701. 24. Mar. — Ut verò præſentes Noſtri Proceſſus ad publicam omnium notitiam facilius deſu-cantur, chartas, ſeu membranas, Proceſſus ipſos continentes, valuis Baſilicæ S. Joannis Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos Proceſſus huiusmodi concernunt, quod ad ipſos non pervenerint, aut quod ipſos ignoraverint, nullam poſſint exe-ſtationem prætereſcere, aut ignorantiam allegare, cum non ſit verifiſimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur: Insuper, ut Proceſſus ipſi, & præſentes litteræ, ac omnia, & ſingula in eis contenta ed ſiant notoria, quò in plerique Civitatibus, & Locis fuerint publicata, univerſis, & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epifcopis, & locorum Ordina-riis, & Prælatiſ ubilibet conſtitutis, per hæc ſcri-pta committimus, & in virtute ſanctæ obediæntiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, ut per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes litteras, poſtquam eas receperint, ſeu earum habuerint notitiam, nemel in anno, aut ſi expedire videbitur, etiam pluries in Eccleſiis ſuis, dum in eis major Populi multi-tudo ad Divina convenerit, ſolemniter publicent, & ad Chriſtiſidelium mentes reducant, nuncient, & declarent. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Do-mini, apud eundem, ibidem.*

1701. 24. Mar. — Cæterum Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epifcopi, alique locorum Ordinarii, & Eccleſiarum Prælati, nec non Rectores, cæte-rique Curam Animarum exercentes, ac Præſby-teri Sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum Confeſſiones, quavis au-ſtoritate deputati, tranſumptum præſentium liti-terarum penes ſe habeant, eaſque diſtingent lege-re, & percipere ſtudeant. *Clemens XI. in d. Bulla in Cæna Domini, apud eundem, ibidem.* ¶ No-tandum primò, quod ex ipſis verbis huius Bullæ patet, non ſufficere materialiter habere Bullam, ſed

sed opus esse illam legere, ac bene calere ea, quæ continet: quod libenter addo pro aliquibus insipientibus, & ignorantibus, qui nefanda temeritate non verentur Sacrum Pœnitentiæ Sacramentum administrare absque ulla doctrinâ, & cognitione ad eorum officium essentialiter requisita, ut ait Bistius in *Hierurg. tom. 1. lit. B. num. 145. S. 6.* ¶ Notandum secundo, quod ad hujus Bullæ explanationem sunt in lucem edita varia Scholia, & Annotationes à multis summx eruditionis viris, citatis à Barbosa de *petro. Episc. par. 3. allegat. c. 1. n. 55.* ¶ Notandum tertio, quod Episcopi in visitatione inquirere debent quoad Confessionalia, an in illis adhuc Bulla in Cœna Domini, ut habet Pasceus. in *Compend. ad Consult. Casus. Jac. Pignatelli. par. 2. tit. de Visitacione, pag. mihi 444.* & refert etiam Monacel. in *Formular. leg. pract. par. 1. in Append. pag. mihi 518.*

1701. 18. Jun. — Potest Episcopus Censuras infligere contra renuentes in visitatione exhibere Libros, Legata, Fundationes, Instrumenta, &c. ut respondit *Congreg. Concilii in Calagaritana, apud Monacel. in d. Formul. leg. pract. par. 2. tit. 13. form. 1. num. 48. pag. mihi 82.*

1702. 29. Maji. — Absolutio vigore Jubilæi non sustinetur Censuratis ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ: & relaxari possunt, & debent Cœdulosnes. *Congreg. Immunit. in Squilacen. & antea in Aversana 1661. 19. Jul. ac etiam in Hieracen. 1657. 4. Dec. nec non in Gravimen. 1641. 1. Off. apud Riccium in Synodi Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, num. 13.*

1703. 16. Mar. — Confessarii possunt juberi ab Episcopo, ut denegent Absolutionem Parentibus notabiliter contumacibus quoad Filiorum educationem in rebus ad Animarum salutem spectantibus. *Clemens XI. in Littera Circulari, pluribus in locis Italice impressa, quam etiam utroque idiomate conscriptam refert Genettus in Theolog. Moral. tom. 7. in fine, ad Quartò.* 1704.

Ordines sive susceptos, sive suscipiendos, quam ad Beneficia dispensare, & dispensari mandare possit, & valeat dictus Major Urbis Pœnitentiarius. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Cum male promotor occultis, non obstanti Sixti Quinti Constitutione edita 1589. 1. Jan. & signanter cum promotor pro saltum etiam prætextu licentiarum de promovendo extra tempora, vel non servatis Interstitiis, vel sine litteris dimissorialibus proprii Ordinarii non dispenseret dictus Major Urbis Pœnitentiarius, nisi in foro Conscientiæ, quando periculum adesset gravium scandalorum, tunc enim possit in forma Pœnitentiariæ consuetudine dispensare, ut scilicet omnes Ordines secretè recipiant à quolibet Catholico Antistite gratiam, & communionem cum Sede Apostolica habente, & tunc, & extra tempora, & non servatis Interstitiis, & absque præfatis dimissoriis: Cum promotor verò ad Sacros Ordines, qui Simoniam cum Episcopis promoventibus commiserint, dispensare, & dispensari mandare possit in occultis dumtaxat, & in foro Conscientiæ tantum, cum clausula *monitis monendis*, & injunctâ gravi pœnitentiâ, ac re præsertim discussâ in Signatura. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — A dispensationibus, seu conditionalionibus titulorum etiam in foro Conscientiæ tantum, etiam in occultis casibus abstineat dictus Major Urbis Pœnitentiarius, cum agitur de Simonia reali scienter contractâ, & de Beneficiis, super quibus contractâ est ipsa Simonia: At si illa contractâ fuisset ignorantè etiam ignorantia juris inculpara, possit dictus Major Pœnitentiarius in occultis, & in foro Conscientiæ tantum dispensare, & Beneficiorum post Simoniam obtentorum titulos conditionaliter, modò Orator de eadem Simonia certior factus, quamprimùm commodè poterit, petierit dispensationem, omni aliâ facultate in cæteris Simonie casibus, & præsertim publicis,

cus, interdicta: Titulos etiam Beneficiorum in Concursu obtentorum in foro Conscientie tantum in occultis convalidare possit, quando tamen inhabilitas provenit ex aliqua Censura, vel quia illa iurectus impetrans, admittitavit, *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — A' convalidatione titularum, & 1197

convalidatione fructuum abstineat dictus Major Urbis Pœnitentiarius quoad illos, qui de Ecclesiis Cathedralibus provisi, infra præfixum tempus anni Consecrationis non susceperint: A compositione pariter, & convalidatione fructuum beneficiorum, & Ecclesiarum Episcopaliū, ac etiam distributionum quantumcumque quovis modo male perceptorum in casibus non occultis, abstineat: In occultis vero possit cum Gallis, Belgis, Germanis, Polonis, & ulterioribus componere, vel etiam condonare, injuncta eidem Pœnitentibus erogatione elemosynæ, ipsius Majoris Pœnitentiarii, vel Confessarii ab ipso deputandi arbitrio, limitandæ: Cum reliquis autem, videlicet, Italis, Hispanis, Lusitanis, & adjacentium Insularum Personis discretè compositionem concedere, & eà mediante fructus condonare, pecunias exinde exactis receptorum emolumentorum Dataria nostræ integraliter consignatis: Pauperibus tamen, quorum inopia compositionem non admittit, possit condonare, injuncta elemosyna modo supradictò, quæ nihilominus sine præiudicio illorum, quibus distributiones accersere, vel non decrescere debeant, sint, & censentur ordinari, *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Cum Regularibus super Irregularitate quorumcumque criminum quandoque 1198

perpetratorum, vel incursis in Censuras occultatione, vel quia idem sic ligati suos Ordines, non tamen in contemptum Clavium, exercuerunt, aut illis se immixcerunt, seu aliter quomodolibet contracta, ut eadem Irregularitate, & quibus-

cunque aliis defectibus non obstantibus, suscipis Ordinibus, & eorum Privilegiis uti, ac in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, nec non quocumque, quotocumque, & qualicunq; savorum Ordinum, & Congregationum alioquin canonicè obtenta Officia, Beneficia Regularia, iuniora, præeminentias, dignitates, & Prælaturas, etiam majores, & principales, retinere, & exercere, nec non eadem, seu eadem (non tamen Generalium) ad quæ, seu quas in futurum canonicè, & juxta eorundem Ordinum, & Congregationum Regularia Instituta, eliguntur, vel aliter assumuntur, recipere, assequi, gerere, & liberè exercere etiam licite valeant, dispensare, eoque in præiudicium, & ad eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum, & ad vocem activam, & passivam restituerè, reponere, & plenariè reintegrare, & poenas illis gratiè remittere, & condonare, nec non pro majori absolutionum, & dispensationum præfixatur limitate, quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus, Statutis, & Privilegiis quomodolibet obstantibus sufficienter derogare Majori Urbis Pœnitentiarius præfixus possit, & valeat *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — In huiusmodi casibus occultis in 1199

foro Conscientie tantum, in publicis vero casibus in utroque foro auditis tamen, & supplicantiibus Superioribus, bonumque testimonium de ipsis Regularibus ferentibus, gravari in iis eorundem Superiorum conscientia, maturè circumspeditione tempore adhibita, cum iisdem Regularibus, ut præsertim, dictus Urbis Major Pœnitentiarius dispensare, & dispensari mandare valeat. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Cum Homicidis, Bannitis, aliisque 1200

delinquentibus, qui Sixti Quinti litteris Religionem ingredi, & in eà Professionem emittere inhabilitantur, si expedire videbitur, habitare, & habitari mandare, ac cum illis, qui homicidia

Voluntaria commiserint, ut etiam uti Clerici aliquam ex approbatis Religionibus ingredi, ibique profiteri, in utroque foro, quando sic expedire videbitur, dispensare, & dispensari mandare valeat dictus Major Urbis Pœnitentiarius, eâ tamen lege, ut sic habilitandi, seu dispensandi Fiscum, & partem prius concordaverint, Professionem amittant, nec ante Professionem huiusmodi in fultis Ordinibus ministrare, nec ad Superiores Ordines ascendere possint. Innocentius XII. *ibid.*

1693. 3. Sept. — In Matrimoniis contrahendis possit idem Major Pœnitentiarius in foro Conscientiæ tantum super impedimentis occultis, quæ Matrimonium non dirimunt, dispensare, vel dispensari mandare: At à dispensationibus super quocunque impedimento ex quovis gradu sive Continguitatis, sive Affinitatis ex copula licita, sive ex cognatione spiritali proveniente, etiam in foro Conscientiæ tantum, tamen si impedimentum sit occultum, & periculum scandalorum imminet, in iisdem Matrimoniis contrahendis abstineat. Innocentius XII. *ibidem.*

1694. 3. Sept. — In contractis verò Matrimoniis à dispensatione, seu Matrimoniis revalidatione in gradibus primo, & secundo, seu secundo tantum Continguitatis, vel Affinitatis ex copula licita etiam in occultis paciter abstineat dictus Major Urbis Pœnitentiarius, præterquam si in huiusmodi secundo tantum gradu impedimentum saltem per decennium duraverit occultum, & partes simul publicè contraxerint, & convixerint, & uti Coniuges legitimi reputati fuerint: In tertio autem, & quarto gradibus occultis possit dispensare, ac etiam in iisdem tertio, & quarto gradibus publicè revalidare Matrimonia nulliter contracta ex causâ subreptionis, vel obreptionis occultæ litterarum Apostolicarum, præterquam si falsitas consistat in narratione præcedentis copulæ, quæ tamen antea non intercesserat. Innocentius XII. *ibidem.*

1692.

1692. 3. Sept. — Si Partes, quæ obtinuerint à Dataria dispensationem super gradu prohibito tam in primo, & secundo, quam in secundo tantum, ac etiam in tertio, vel quarto, tacita copula inter eos sequuta, quam sine honoris detrimento detegere non valent, & ratione huiusmodi taciturnitatis petant dispensationem pro Matrimonio contrahendo, seu revalidationem Matrimonii contracti, possit idem Major Urbis Pœnitentiarius, si copula sit adhuc secreta, in foro Conscientiæ tantum concedere, scilicet, quando agitur de primo, & secundo, vel secundo tantum gradu, compositione quinquaginta scutorum auri de Camera ad Datariam transmittendorum, ad effectum, ut inconcussi moris est, erogandi in elemosynas, nisi prior Gratia expedita fuisset in forma Pauperum, quo casu etiam hæc Gratia absque ulla compositione similiter expeditur. Innocentius XII. *ibidem.*

1693. 3. Sept. — Si verò Partes, quæ obtenta dispensatione à Dataria super impedimento primi, & secundi, sive secundi dumtaxat gradus Continguitatis, seu Affinitatis cum expressione quidem carnalis copulæ, sed tacita, occulta, & malitiosa intentione in ipsa copula habita ad facilius habendam dispensationem, pro revalidatione huiusmodi dispensationis recurrunt ad dictam Pœnitentiariâ, possit idem Major Urbis Pœnitentiarius de super dispensatore cum miserabilibus Personis explicite confirmantibus, seu ita tales, & sub illa expressa qualitate, & forma miserabilium dispensationis à Dataria obtinuisse: Cum iis verò, qui non tanquam Pauperes, sed uti ex honestis Familiis, sive uti Nobiles, sive uti illustres fuerint, similiter ab eadem Dataria dispensati, idem Major Urbis Pœnitentiarius non dispense, nisi soluta prius in Dataria, ad effectum pariter erogandi in elemosynas, taxa cum Datario pro tempore existente concordanda: Quod si supplicantes sint pauperes, ita ut

Y 3 verè,

verè, & realiter integram luminam taxatam, vel aliquam eius partem solvere nequeant, prefatus Major Penitentiarius insimulcum eodem Datum opportunè provideat. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Super impedimento occulto Affinitatis ex copula illicita, seu ex actu fornicario proveniente, quotiescumque ad rationabiles causas, licet periculum revelationis, seu scandalorum non immineret, vel non adesset in Matrimonio tam contractis, quam contrahendis in foro Conscientiæ tantum, quoties verò Affinitas huiusmodi post contractum Matrimonium supervenerit, ut debitum peti possit, in eodem Conscientiæ foro dispensari mandare possit, & valeat dictus Major Penitentiarius. *Innocentius XI. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Super occulto impedimento criminis Adulterii, si fuerit cum fide data duntaxat necutro inchoante commissum, possit prefatus Major Urbis Penitentiarius, tam in contrahendis, quam contractis Matrimonio dispensare: Si verò etiam huiusmodi fuisset utroque, vel altero machinante patratum, possit dispensationem concedere, ratio tamen, & quando necessitas postulare ratione alicujus gravis imminentis periculi, quod prudentia ejusdem Majoris Penitentiarii, se præteriti difficultà in Congregatione, vel Signatura, arbitrandum erit. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sep. — Facultates præfata Majoris Urbis Penitentiarii, & ejusdem Penitentiarii officio concessæ circa dispensationem Matrimoniales, locum habeant, etiam si gradus, & impedimenta huiusmodi multiplicia sint quacumque, & quantacumque multiplicare: volens Summus Pontifex in litteris huiusmodi dispensationum Matrimonialium posse Prolem, uoi opus erit, sive susceptam, sive suscipiendam, non tamen in Adulterio conceptam, in foro Conscientiæ tantum legitimam decernere, nec non apponi clausulam, nullus, &c. pro-

prout in huiusmodi materiis hætenus ipsa Penitentiaria servare consuevit. *Innocentius XII. ibid.*
1692. 3. Sept. — Vota simplicia quæcumque quomodolibet emissa, tametsi privato iuramento confirmata, etiam Castitatis, Religionis, Visitations Limum Ss. Apostolorum Petri & Pauli de Urbe, S. Sepulchri Domini, & S. Jacobi de Compostella possit idem Major Urbis Penitentiarius in alia pietatis opera commutare, votorum, implementum differre, ab illorum transgressionibus absolvere, & cum eis, qui Matrimonium contrahendo Votum Castitatis transgressi sunt, ad licitè debitum conjugale petendum, dispensare, & respectivè commutari, differri, absolvi, & dispensari mandare semper in foro Conscientiæ tantum possit, & valeat, consideratis causis commutationum, dilationum, & dissolutionum, & dispensationum huiusmodi & adjectis clausulis, quas apponere, inique injunctis, que injungere hætenus Penitentiarius laudabiliter conluevit. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Super recitatione Divini Officii, seu Horarum Canonicarum propter aliquam impossibilitatem seu moralem difficultatem cum commutatione in alias preces, vel orationes, seu illarum injunctioe fiscalitatem habeat dispensandi dictus Major Urbis Penitentiarius: Juramenta etiam quæcumque, in quibus exploratum erit, nullum cuiusquam agi præjudicium, facultatem habeat in foro Conscientiæ tantum relaxandi. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Quoad male ablata, vel retenta, quando Domini sunt incerti, & casus sunt occultis, partem aliquam delinquentibus pauperibus, si eorum qualitate & necessitate penitentiarius videbitur, remittere, seu condonare, vel remitti, seu condonari mandare possit dictus Major Urbis Penitentiarius, residuum verò pauperibus, vel in pia opera in locis, si fieri possit, ubi illa, ablata,

extorta, seu usurpata sunt, distribui, seu con-
verti mandet. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Cum Puellis, quæ Virgines non
sunt, & dotes petunt, seu obtinuerunt à Confrat-
ernitatibus, aut aliis Locis, vel Dispensatoribus
piis, quibus injunctum est, ut illas Virginitatem
tantum dent, seu distribuant, in occultis, & in fo-
ro Conscientiæ tantum, quatenus illæ in posterum
honestè vivant, facultatem habeat dispensandi
profectus Major Urbis Penitentiarius: Dubia au-
tem in materia peccatorum, seu forum penitentiali-
aliis quomodolibet concernentia, cum consilio
Doctorum, & Theologorum suorum valeat de-
clarare. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Commissiones Majoris Peniten-
tariæ de Urbe, etiam si committens, illis nondum
præsentatis, & integra desinat quomodocunque
Penitentiarius existere, non expirent: Sede au-
tem Apostolica vacante, dictus Major Peniten-
tarius, ejusque Officiales eam tantum facere, & ex-
pedire valeant, quæ ad forum Conscientiæ perti-
nent, in reliquis eorum Officium conquiescat, &
à quibusvisque Matrimonialibus, & aliis dispen-
sationibus, & absolutionibus, ac declarationibus,
nec non quibusvis aliis expeditionibus forum fori
mixtum, vel separatim quomodolibet respicienti-
bus, omnino abstineant. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Quotiescunque Procuratores, &
Scriptores Penitentiariæ secreta aliqua mala vale-
tudinæ detinentur, vel ex aliqua legitima causa
Major Urbis Penitentiarius expediens judicaverit,
possit alios in eorum locum durante infirmitate,
seu causa sobrogare, seu substituere, præstito so-
lito juramento, & cum iisdem obligationibus, qui-
bus alii Procuratores, & Scriptores titulati ad-
stringuntur. *Innocentius XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Nullus Minor Penitentiarius
trium Basilicarum Urbis possit adire, seu recipi
ad officium, nisi prius à Majori Penitentiario, ac

Pe-

Penitentiariæ Congregatione, seu Signatura,
fuerit examinatus, & approbatus, & postquam
admissus fuerit, nequeat sine ejusdem licentia di-
scedere, seu dimitti: idemque servetur quoad
Minores Penitentiarios Laureatos, quibus, &
aliis supradictis Major Penitentiarius possit facul-
tatem ad libitum concedere, & restringere, &
quorum examen possit in absentia etiam Episcopo
in partibus sibi benefico committere. *Innocentius
XII. ibidem.*

1692. 3. Sept. — Omnibus Christianis fidelibus, qui ex
veteri, & laudabili instituto dictum Penitentiari-
um Majorem Urois munere suo statutis diebus in
Hebdomada majori solemnè ritu fungentem piè, ac
reverenter adjerint, seseque penitentiæ virgæ tan-
gendos submiserint, centum dies de injunctis eis,
seu aliis quomodolibet debitæ penitentiis in for-
ma Ecclesiæ consueta relaxantur perpetuum facul-
tatem eidem Majori Penitentiario confirmat, & quan-
tenus opus sit, de novo concedit *Innocentius XII.
ibidem.*

1693. 14. Apr. — Confessarius nulliter absolvens
Censuratum ex causâ violatæ immunitatis Eccle-
siasticæ, suspenditur ab audiendis Confessionibus,
arbitrio Episcopi. *Congregat. Innocentii, in Palæstr.
apud Riecum in Synopsi Decretor. & Congregat. verb.
Confessarius, num. 1.*

1693. 21. Apr. — Congregatio Indiciæ à St. D. N.
Innocentio XII. deputata sequentem damnavit Li-
brum, cui titulus: *De mente Concilii Tridentini
circa Contritionem, & Attritionem in Sacramento
Penitentia Liber, &c. auctore Joanne de Lamoignon
Constantiensis Theologi Parisiensis.* In Indice Libror. pro-
hibitor. novissime Romæ impresso.

1693. 1. Jul. — Congregatio Inquisitionis coram
Innocentio XII. sequentem damnavit Librum, cui
titulus: *Diatriba Theologica de Peccato Philosophico,
cum expositione Decreti Inquisitionis Romanae editi 24.
Aug. 1690.* In Indice Libror. prohibitor. novissime
Romæ impresso.

1694.

1694. 25. Jap. — Si Vigilia S. Matthiae Apostoli occurrit in feria tertia post Dominicam Quinquagesimae, hoc est, ultimâ die Bacchanalium, servetur omnino eadem die Ieiunium, non verò anticipetur. *Congregat. Rit. apud Matthæum, in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 1. num. 15. ¶ Notandum, quod ex hoc Decreto labefactatur quorundam Theologorum opinio afferentium, posse Episcopos in predicto casu anticipatè transferre Ieiunium in Sabbatum immediate præcedens, ob eam, quam afferunt, rationem, ne scilicet Ieiunium præsentissimo exponatur violationis periculo.*
1694. 6. Mar. — Capellani eujusvis Exercitus, sive Regulares, sive Seculares Catholici, non possunt admittitur Militibus in Prædiis degentibus Sacramentum Penitentiae sine speciali facultate Sedis Apostolicæ, vel licentia, & approbatione Ordinarii, in cujus Diocesi extare contigerit. *Congregat. Concil. apud Petram in Commentar. ad Constit. Apostolicæ. tom. 2. Constit. 12. Innocentii III. sess. 1. n. 18. pag. mibi 356.*
1694. 18. Jun. — Episcopus duarum Ecclesiarum unitarum debet pro utraque Cathedrali Canonicum Penitentiarium eligere. *Nota in Valven. Præmonstratiarum coram Emerix Decano, apud Monacel. in Formular. leg. præf. in Append. ad 2. par. decis. 31. num. 5.*
1694. 3. Aug. — Facultas absolvendi à Censuris incurtis ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ aliquando committitur Confessario. *Congregat. Immunit. in Verulana apud Ricciū in Synopsi. Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, num. 42.*
1694. 4. Dec. — Prohibitionem audiendi Mulierum, Puerorumque Confessiones extra Sedem Confessionalem, vel à conspectu, & non inreposita Crata, sub poena Suspensionis ab audiendis Confessionibus laudavit *Congregat. Inquisit. in litteris encyclicis, & antea Congregat. Episcopor. & Regular. in Collen. 1693. 18. Dec. apud Monacel. in Formular. leg.*

- leg. præf. par. 1. tit. 9. form. 1. num. 6.*
1695. 15. Sept. — Ministris Consolationis Urbis non licet retinere Confessarios in Ecclesia ad audiendas Populi Confessiones, nisi de licentia Eminentissimi Vicarii. *Congregat. Vfiat. Apostol. apud Palenc. in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Hospitalibus, pag. mibi 326. & confirmatum fuit per sententiam Auditoris Camerae sub die 23. Dec. ejusd. Anni.*
1695. 17. Dec. — Absolutio à Censuris ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ est per se illicita, & humiliter petenda. *Congregat. Immunit. in uno S. Severina, apud Ricciū in Synopsi. Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, num. 61.*
1696. 27. Mar. — Confessarius nulliter absolvens Censuratum ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, ac Attestationem deluser concedens, accedat ad Urbem. *Congregat. Immunit. in Hispania, apud eund. ibid. verb. Confessarius, numer. 2.*
1696. 4. Maji — Non potest Episcopus approbare ad Annum tantum Confessarios Monialium Regularibus subjectarum, sed in initio hujusmodi approbationis, vel ad consuetum triennium admittat, vel rejiciat. *Congregat. Episcopor. in Catania, apud Matthæum, in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 15. num. 7. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. præf. par. 1. tit. 9. form. 6. num. 2.*
1696. 29. Maji — Absolutio data à Nunciatura defectu facultatis, non suffragatur Censuratis ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ. *Congregat. Immunit. in Chelmen. in Polonia, apud Ricciū in Synopsi. Decretor. d. Congregat. verb. Absolutio, num. 8.*
1696. 29. Maji — Quando Ecclesia violata non potest reintegrari, in Absolutione à Censuris imponitur pro Penitentia Elemosyna faciendâ Ecclesiæ violatæ, in suppellestem convertenda. *Congregat. Immunit. in d. Chelmen. apud eund. ibid. verb. Penitentia, numer. 1.*
1696. 7. Jul. — Præsentatus, & nominatus ad Beneficium

reficium de Jurepatronatus cum pacto, quod debeat succumbere expensis litis super Beneficio vertentis, licet non commiserit veram Simoniam, indiget tamen Absolutione ad cautelam. *Congregat. Concil. in una Civitatis Plebis, apud Monacel. in Formular. leg. pract. tit. 7. form. 4. num. 2.*

1696. 17. Nov. — Potest Ordinarius prohibere Confessarios Confraternitatum, ne Confessiones Confratrum, & aliorum adiant in Oratorio absque facultate ipsius Ordinarii. *Congregat. Concil. in Novariensi, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 4. form. 2. num. 9.*

1696. die. Nov. — Qui sine justa causa ter, vel quater in Anno non celebravit, peccat mortaliter, & ideo potest ab Episcopo puniri. *Congregat. Concil. in Tortonen. juxta text. in cap. si non frequentius, de consecr. dist. 2. apud eund. d. part. 1. tit. 4. form. 9. n. 15.*

1697. 26. Jan. — Quoties honor, obsequium, vel res tradi solita, & concedi publice & injuriose Episcopo denegatur, procedi potest ad Censuram Interdicti. *Congregat. Concil. in Venaphorana, apud eund. d. par. 1. tit. 12. form. 15. num. 2.*

1697. 6. Jul. — Conscientie Casuum Conscientie, que pro Parochorum, & Sacerdotum Ruralium profectu ex dispositione Synodi Diocesane, sive Edicti Episcopi fiunt in locis Diocesis, sunt faciende in loco ab Episcopo arbitrando, & designando, non attento, quod locus ab Episcopo electus, & ad quem Parochi, & Confessarii etiam Dignitate insigniti debent accedere, & interesse, non sit dignior, & aliis prerogativis supra omnes decoratus, ut resolvit *Congregat. Concil. in Forliviensi, & antea in eadem 1696. 14. Jan. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 3. form. 15. num. 1.*

1697. 7. Dec. — Si Canonicus Poenitentiarum non faciat residentiam, & Episcopus velit procedere contra eum ad privationem Canonicatus, tenetur servare regulam præscriptam à Concilio Tridentino, *sess. 24. cap. 23. de reform. ut respondit Congregat.*

Con-

Concil. in Curia, apud eund. d. par. 1. tit. 2. form. 6. n. 27.

1697. 11. Dec. — Confessario Testatoris plurimum defertur in materia Testamentorum, quamvis non sit formiter examinatus, Modern. Mantuan. *consult. 1. num. 67. Rocca, sicut. disput. cap. 45. num. 17. apud Rotam in Ferespremon. Testamentis coram Anfaldo, dec. 22. num. 12. ubi num. seq. præteritur quoties post factam aliquam extrajudicalem depositionem, decessit absque illius revocatione.*

1698. 11. Apr. — Constitutio Clementis X. supra posita, & edita 1670. 21. Jun. prohibens Regularibus Confessionum Secularium auditionem, & à Casibus Episcopo reservatis absolutionem absque expressa approbatione, & licentia ejusdem Episcopi, nec non absolutionem Poenitentium extra Dictionem Episcopi approbantis, omnino à dictis Regularibus, & Poenitentibus est servanda, quolibet Privilegio, etiam Cruciatæ (pluribus exploto) non obstantibus. *Congregat. Episcoporum in Lusitana jurisdictionis, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 6. form. 20. n. 12.*

1698. 3. Aug. — Non potest Episcopus prohibere Parochis, & Vicariis Parochialium Ecclesiarum, tam Secularibus, quam Regularibus, ne extra eorum Parochias audiant Confessiones suorum Parochianorum: nec itidem itidem prohibere, ne in eorum Parochiis audiant Confessiones non suorum Parochianorum. *Congregat. Concil. in causa Burgensis de sepulchris, apud Pizon. discept. Ecclesiast. par. 1. discept. 20. n. 167. 28. ad 111. & 11.*

1698. 30. Aug. — Absolutionem cum reincidentia dare non potest Auditor Camere, neque Ordinarii locorum, quoties agitur de Censuris promulgatis ex causa jurisdictionis, immunitatis, vel libertatis Ecclesiasticæ, uti reservatis Summo Pontifici. *Congregat. Insuper. in Ravellen. & antea in Melphiten. 1673. 22. Apr. nec non in una Regni Neapolitani 1643. 27. Maii, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. in Præul. n. 85. pag. mibi 23.*

1698.

1698. 20. Nov. — Penam Excommunicationis ipso facto incurrit qui voces vel scriptis tractant de Origine Ordinis Sanctæ MARIE de Monte Carmelo, Innocentius XII. in *Constit. quæ incipit Redemptoris*, apud Palcuti, in *Compendio ad Consulta, Canonica, Jot. Eignael, par. 2. tit. de Regularibus*, pag. 328. quem citat Petra in *Commentar. ad Constitut. Apostolicarum*, *Constit. 8. Honorii III. c. 5. pag. 400.*
1699. 12. Mar. — Innocentius XII. sequentes damnavit Propositiones, quarum prima cæteris omnibus: *In extremis probationibus patet Anima in vincibiliter verisimilis esse per se ipsam reflexa, & quæ non est inimica Conscientiæ fundatæ, se ipsæ reprobata esse à Deo.* Apud Renssnel. in *Theolog. Idor. in principio Operis*, Proposit. 9.
1699. 13. Mar. — Secunda: *Tunc Anima devota à semetipso experit cum Christo in Cruce, dicens: Deus, Deus meus ut quid dereliquisti me? In hac in voluntaria impressione desperatio est confessio Sacrificium absolutum sui interesse propriæ quædam aternitatem.* Apud eundem, ibidem, Proposit. 10.
1699. 15. Mar. — Tertia: *In hoc statu Anima amittit omnem spem sui proprii interesse, sed nunquam accendit in parte superiori, id est, in suis actibus divinis, & in omni spem perfectam, quæ est desiderium divinis creaturæ præmississimum.* Apud eundem, ibidem, Proposit. 11.
1699. 12. Mar. — Quarta: *Director tunc potest hinc Animum permittere, ut simpliciter acquiescat salutari sui proprii interesse, & ipsa condemnationi, quæ non fit à Deo in idcirco credit.* Apud eundem, ibidem, Proposit. 12.
1699. 12. Mar. — Quinta: *In confitendo debent Amara transformata sua peccata detestari, & condemnare se, & desiderare remissionem suorum peccatorum, non ut propriam purificationem, & liberationem, sed ut rem, quæ Deo vult, & vult nos velle propter suam gloriam.* Apud eundem, ibidem, Proposit. 20.
1699. 3. Apr. — Remedium Excommunicationis non

- non est, nisi telum subsidarium, quo Ecclesia, tanquam benigna Mater, quodammodo alio medicamine desperata, ferit inobedientes, ut dicit Sayr. de *Constat. lib. 2. cap. 5. num. 13. Ballet. disquisit. Cleric. par. 1. tit. de favor. Cleric. Canon. 9. 5. num. 6. & segg. Sperell. dec. 160. ex num. 1. usq. ad 8. Cardin. de Lite. in annis. ad *Concil. Trident. disc. 43. num. 1.* apud Rotam in *Gravem Juris montanis super Declarationem coram Antaldo*, dec. 82. n. 3. par. 2.*
1699. 11. Apr. — Canonico Theologo, & Canonico Penitentiariorum non competit præcedentia super alios Canonicos, non obstante contraria consuetudine, quia non sunt Dignitates: sed debent ledere, & incedere iecundum eorum antianitatem. Congregat. *Concil. in Navarra*, & antea in *Senen.* 1695. 16. Apr. apud Monacel. in *Formular. leg. præd. par. 1. tit. 2. form. 4. num. 11.*
1699. 16. Maij. — Licet possint Episcopi pro reformatione morum in Edictis penam Canonum ampliare, & augere, *cap. ult. de transact. cap. sicut dignum, de homicid. cap. innovat. de eo qui fuerit Ordin. suscep. Abb. in cap. licet, num. 2. circa fin. de offic. iudic.* non tamen possunt penam Excommunicationis late sententiæ contra Clericos negotiatores infligere. Congregat. *Concil. in Cons. et sacen. Edicti*, apud eund. 4. par. 1. tit. 5. form. 17. num. 12.
1699. 28. Maij. — Penam Excommunicationis ferrende sententiæ contra Beneficiatos, & in Sacris constitutos deferentes Comam fictitiam, sustinendam esse declaravit Congregat. *nonnull. Cardin. specialiter à Papa deputata in Vigiliis Synodi*, apud eund. 4. par. 1. in *Append. pag. 406. num. 20.*
1699. 8. Dec. — Qui Censuras Excommunicationis lacerant, aut deturpant, graviter peccant, quia videntur de auctoritate Episcoporum male sentire. Censuras emittunt, atque irerere: & ideo non solum ab Episcopo Censuras fulminante, sed etiam tanquam de Heresi suspecti, à Tribunali S. Officii puniri possunt, ut tradunt Cherubin.

in Compnd. Bullar. ad Constit. 56. Pii Quinti, scilicet, 1. Caren. de Offic. par. 2. tit. 17. §. 2. num. 7. & sic incidunt in Excommunicationem eo ipso, Ricc. in Prax. rer. for. Eccles. par. 4. resol. 23. num. 1. & seqq. & declaravit Congregat. Episcopi. in Constituta, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. tit. 1. form. 32. num. 19.

1700. 16. Jan. — Quoties Episcopus impeditur, quin visitet loca, quæ de jure, vel consuetudine potest visitare, puta, quia Visitandi, habitâ notitiâ habende Visitationis, ostia loci visitandi claudunt, aut alio modo sese violenter opponunt, potest non solum Januas frangere, sed vim vi repellendo inobedientes, & opposites illico excommunicare absque aliâ judiciali monitione, ut pro validitate Censurarum respondit Congregat. Concil. in Vicen. Juris visitandi, & antea in eadem 1699. 26. Sept. apud eund. par. 1. tit. 12. form. 15. n. 1.

1700. 6. Febr. — Cogentes Virgines, vel Viduas ad suscipiendum habitum Religionis, vel ad profectendum, sicuti & auxilium, & favorem ad id prestantes, sunt feriendi gladio Excommunicationis, ad quam fulminandam, & publicandam, factus est, quod consistet de vi illata, & metu incusso, etiam si vim passio non concedatur regressus ad iterulum, vel restitutum in integrum, ut potest, quia tacite, aut expresse Professionem ratificavit, uno sive agatur de vi illata Fræminæ, sive Viro, Cong. Concil. in Mediolanen. & antea in Bononien. 1699. 26. Sept. ac in Hispanen. 1699. 23. Sept. apud eund. par. 3. tit. 1. form. 38. num. 6. pag. mibi 138.

1700. 15. Maji. — Non potest Index delegatus Censuras Ecclesiasticas in appellationem prolatas relaxare, aut nullas declarare, non an litis partibus, nec cognita causâ: nec valer Absolutiones ad cautelam concedere non citata parte, nec visis actis, præterquam in casu Absolutionis ad breve tempus, & tunc cum obligatione de stando Juri, & parendo mandatis Ecclesiæ, Congregat. Concil. in Causâ Insuper

1703. 16. Mar. — Confessores Monialium sunt docti, prævertæ ætatis, vite irreprehensibilis, zelantes, & à lucro turpi totaliter alieni, Clemens XI. in d. Littera Circulari, apud eund. ibid. ad Septimò. ¶ Notandum primò, quod ly docti importat doctrinam etiam in Lege fundatam, Confessarius enim tenetur habere notitiam Legum, quia fungitur officio Doctoris, ejusque est, ad exemplum Christi, facere, & docere, ut Poenitentibus ab eo discant declinare à malo, & facer bonum; idem enim est finis Legum, prout à Theologo considerantur: Leges itaque hominem à vitis avocant, avocant & Confessarius: Leges in foro Conscientiæ ad internam sanctitatem informant, informat & Confessarius: Leges hominem ad ultimi finis supernaturalis (qui Deus est) consecutionem ducunt, ducit & Confessarius, prout habet Wigandt in Tribunali Confessor. tract. 6. exim. 1. Quare l. pagin. mibi 146. ¶ Notandum secundo, quod ly vita irreprehensibilis obligat Episcopum ad inquirendum in visitatione Monialium de vita, moribus, & directione hujusmodi Confessarii, ut refert Monacel. in Formular. pract. par. 1. in Append. pag. mibi 513.

1704. 28. Jan. — Sub poena Excommunicationis ipso facto, absque alia declaratione, incurrendâ, à qua nemo à quoquam, præterquam à Summo Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, Absolutionis beneficium obtinere valeat, impressionem, descriptionem, lectionem, & usum Libelli, cui titulus est: *Veritate Traditio de l' Eglise, sur le Prebendation, & la Grace, &c. par Mr. de Launoy Docteur en Théologie, de la Maison, & Société de Navarre*, omnibus interdicit Clemens XI. in Constit. quæ incipit *Cum sicent*, In Indice Libror. prohibitor. novissimè Romæ edito.

1704. 15. Febr. — Licentiam habentes comedendi Cibos vetitos in Quadragesima, sive sint Carnes

salubres, sive tantum Ova, & Lacticinia, observent Jejunium. In *Edicto pro Observantia Quadragesimali, apud Genetrum in Theolog. Moral. tom. 7. in fine.* ¶ Hoc Edictum Romæ quovis Anno publicatur initio Quadragesimæ, jussu Eminentissimi Urbis Vicarii in Spiritualibus Generalis. ¶ Qui est igitur dispensatus ad esum Carnium, semel potest comedere Carnes, & tenetur sumere collatiunculam, & sic servare Jejunium, quia qui preceptum non potest servare in totum, tenetur in quantum potest, ut ait Wigand in *Tribunali Confessor. tract. 5. exam. 4. Quæ VI. pag. mibi 139.*

1704. 11. Mar. — Congregatio S. Officii sequentes damnavit Libros, quorum Primus: *Usura explicata, sive de Conscientia pacata in concessione pecunie ad incrementum annuum. Auctore Philopene, translata ex idiomate Anglo in Latinum.* In Indice Libror. prohibitor. novissime Romæ impresso. 1293

1704. 11. Mar. — Secundus: *Risposta date da un Teologo per scioglimento d'alcuni Quæstioni sacrali da più Confessori desiderosi d'indirizzare l'Anima à Dio.* in d. Indice Libror. prohibitor. novissime Romæ impresso. 1294

1704. 11. Mar. — Tertius: *Quæstiones selectæ ex præcipuis Theologiæ Moralis tractatibus: Auctore R. P. Matthæo de Moyâ Societatis Jesu: Tomus primus.* In d. Indice Libror. prohibitor. novissime Romæ impresso. 1295

1704. 11. Mar. — Quartus: *Appendix ad Quæstiones selectas prioris Tomi: Auctore R. P. Matthæo de Moyâ Societatis Jesu: Tomus secundus.* In d. Indice Libror. prohibitor. novissime Romæ impresso. 1296

1704. 11. Mar. — Quintus: *Judicium Sacra Facultatis Theologica Lovaniensis de usu Articuli inter alios exceptis ex Casu Conscientie in Sorbona à quadraginta Doctoribus: 20. Julii 1702. subscripto, recen- ter verò Universitati Lovaniensis palam notificato, & eadem Facultati Theologica ex parte Mechliniensium Archiepiscopi propositio.* In d. Indice Libror. prohibitor. novissime Romæ impresso. 1704. 1297

1704. 13. Dec. — Ubi votum rei particularis, purità, perseverantiz in aliqua Congregatione, seu Collegio, sit publicum, & acceptatum cum promissione jurata, ejusque Constitutiones sint approbata, nec Sacra Urbis Pœnitentiaria, nec Pœnitentiarii Basilicarum aliquid possunt quoad dicti voti cum juramento emissi liberationem, nisi auditis, consultis, & contentibus aliis de dicta Congregatione, seu Collegio. *A. Caprara Sacra Pœnitenti. Regens pro Cœviticibus Congreg. S. Infantis JESU de Urbe, apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 3. num. 16. pag. mibi 309.* 1298

1705. 18. Jul. — Clerici se subijcere recusantes Visitationi Personali, possunt cogi Censuris Congregat. Concil. in Aprutina, emanata favore Ordinarii, *apud eund. d. par. 2. tit. 16. form. 10. num. 23.* 1299

1708. 25. Sept. — Congregatio Inquisitionis coram Clemente XI. sequentem damnavit Librum, cui titulus: *Induzione di alcune cose ad usum Seminario- rum: Auctore Gaspare Juvénin, Professori Gallicani Presbytero, & in Seminario Archiepiscopi Parisiensis Sacra Theol. Professore.* In Indice Libror. prohibitor. novissime Romæ impresso. 1300

1710. 21. Sept. — Excommunicationis latae sententia pœnam incurrit Regularis, alique quæcumque Sæculares, tam Ecclesiasticæ, quam Laicæ, quicumque conditionibus, si audeant sub quovis pretextu imprimere, vel quoquomodo in lucem edere Libros, Libellos, Relationes, Theses, Folia, seu Scripta quæcumque, in quibus ex professo, vel incidenter de Ritibus Sinicis, vel de Controversiis desuper, seu illorum occasione exortis quomodolibet tractetur, sine expressa, & speciali licentiâ Summi Pontificis, in Congregatione Sanctæ, & Universali Inquisitionis obtinenda. *Congregat. Inquisit. coram Clemente XI. in Folio Romæ impresso, 1711. Reverenda Camera Apostolica.* 1301

1712. 22. Jun. — Congregatio Inquisitionis co- 1302

ram Clemente XI. sequentem damnavit Librum
 Italico idioma conscriptum, cui titulus: *Practi-*
ca del Confessionario, e *Spiegazione delle Proposizioni*
condannate dalla Santità di Nostro Signor Papa Inno-
cenzo XI. e da Alessandro VII. sua materia, e casi più
scelti della Theologia Morale, sua forma, un Dialogo
frà il Confessore, e il Penitente, tradotto dall'Idi-
oma Spagnolo nell'Italiano dal P. Frà Pietro Fran-
cisco da Como Capucino nella Provincia di Genova.
 In Indice Libror. prohibitor. novissimè Romæ
 impresso.

1714. 15. Jan. — Congregatio Indici sequentem 1303
 damnavit Librum, cui titulus: *Tractatus Proba-*
tilitatis ex principijs Aristotelicis compendiosus; Authore
Nicolaus Regneri. In Indice Libror. prohibitor. no-
 vissimè Romæ impresso.

L. D. M. D. A. P. ac S. I. L.

O P E R E

DI D. GIO. BATTISTA PITTONI
 SACERDOTE VENETO,

Che si vendono in Venezia in Casa di Leonardo suo Padre,
 Librajo a S. Giuliano in Corte del Vino, vicino la
 Corte del Forno.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congre-
 gazioni di Roma spettanti à *Vescovi*, à gli *Ordinarij* de'
 Luoghi, ed alli *Abbatì Secolari*, e *Regolari*: Opera di D.
 Gio. Battista Pittoni Sacerdote Veneto, molto utile, e ne-
 cessaria à gli Ecclesiastici dell' uno, e l' altro Clero, dall' An-
 no 1183. sino all' Anno 1707. *inclusivè*.

L. 3.
 Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congre-
 gazioni di Roma spettanti à *Canonici* dall' una, e l' altra Chie-
 sa, cioè, Cattedrale, e Collegiata, dall' Anno 1288. sino
 all' Anno 1705. *inclusivè*; Opera dello stesso Pittoni, ove
 non solo si danno notizie curiosè insieme, e necessarie à detti
 Canonici, mà etiamdio à *Prebendati*, *Interventi*, e in
 qualsivoglia modo obbligati à dette Chiese: insieme anche
 molte cognizioni legali tolte da gl' Autori più classici, ed ap-
 probati, antichi, e recentissimi, con le loro citazioni. L. 2.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congre-
 gazioni di Roma spettanti à *Vicarij* Apollolici, Generali, Ca-
 pitolari, Foranei, Perpetui, ed Amovibili del Clero Secola-
 re, ed altri ancora delle Religioni: dall' Anno 1507. sino al-
 l' Anno 1706. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni, non solo
 utile, e necessaria à detti *Vicarij*, mà etiamdio à subordi-
 nati.

Li 2.
 Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congre-
 gazioni di Roma, spettanti al *Concorso delle Parrocchiali*, ed al
 Conferimento de' Benefizj Ecclesiastici, dall' Anno 1339. si-
 no all' Anno 1705. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni,
 non meno di gran profitto à tutti gli Religiosi dell' uno, e
 l' altro Clero, che è loggetti à *Vescovi*, o pure clienti dalla
 loro Giurisdizione desiderano esser provveduti di Beneficio con

Cura

ram Clemente XI. sequentem damnavit Librum
 Italico idioma conscriptum, cui titulus: *Practi-*
ca del Confessionario, e *Spiegazione delle Proposizioni*
condannate dalla Santità di Nostro Signor Papa Inno-
cenzo XI. e da Alessandro VII. sua materia, e casi più
scelti della Theologia Morale, sua forma, un Dialogo
frà il Confessore, e il Penitente, tradotto dall'Idi-
oma Spagnolo nell'Italiano dal P. Frà Pietro Fran-
cisco da Como Capucino nella Provincia di Genova.
 In Indice Libror. prohibitor. novissimè Romæ
 impresso.

1714. 15. Jan. — Congregatio Indici sequentem 1303

damnavit Librum, cui titulus: *Tractatus Proba-*
tilitatis ex principijs Aristotelicis compendiosus; Authore
Nicolao Fegulieri. In Indice Libror. prohibitor. no-
 vissimè Romæ impresso.

L. D. M. D. A. P. ac S. I. L.

O P E R E

DI D. GIO. BATTISTA PITTONI
 SACERDOTE VENETO,

Che si vendono in Venezia in Casa di Leonardo suo Padre,
 Librajo a S. Giuliano in Corte del Vino, vicino la
 Corte del Forno.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congre-
 gazioni di Roma spettanti à *Vescovi*, à *gli Ordinarij* de'
 Luoghi, ed alli *Abbatì Secolari*, e *Regolari*: Opera di D.
 Gio. Battista Pittoni Sacerdote Veneto, molto utile, e ne-
 cessaria à gli Ecclesiastici dell' uno, e l' altro Clero, dall' An-
 no 1183. sino all' Anno 1707. *inclusivè*.

L. 3.
 Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congre-
 gazioni di Roma spettanti à *Canonici* dall' una, e l' altra Chie-
 sa, cioè, Cattedrale, e Collegiata, dall' Anno 1288. sino
 all' Anno 1705. *inclusivè*; Opera dello stesso Pittoni, ove
 non solo si danno notizie curiosè insieme, e necessarie à detti
 Canonici, mà etiamdio à *Prebendati*, *Interventi*, e in
 qualsivoglia modo obbligati à dette Chiese: insieme anche
 molte cognizioni legali tolte da gl' Autori più classici, ed ap-
 probati, antichi, e recentissimi, con le loro citazioni. L. 2.

Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congre-
 gazioni di Roma spettanti à *Vicarij* Apollolici, Generali, Ca-
 pitolari, Foranei, Perpetui, ed Amovibili del Clero Secola-
 re, ed altri ancora delle Religioni: dall' Anno 1507. sino al-
 l' Anno 1706. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni, non solo
 utile, e necessaria à detti *Vicarij*, mà etiamdio à subordi-
 nati.

L. 2.
 Constituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congre-
 gazioni di Roma, spettanti al *Concorso delle Parrocchiali*, ed al
 Conferimento de' *Benefizj* Ecclesiastici, dall' Anno 1339. si-
 no all' Anno 1705. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni,
 non meno di gran profitto à tutti gli Religiosi dell' uno, e
 l' altro Clero, che è soggetti à *Vescovi*, o pure clienti dalla
 loro Giurisdizione desiderano esser provveduti di *Beneficio* con

Cura

Cura d' Anine , o d' altra sorte de' Benefizj Ecclesiastici , mà etiamdio à Collatori medesimi necessarissima. L. 2.

Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti alli *Parrochi* dell'uno, e l'altro Clero , che già si ritrovano nell'attuale amministrazione della Cura, dall' Anno 1554. sino all' Anno 1706. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni , nella quale si toglie à Pastori ogni fatica nell' osservazione degl' Autori per la notizia delle cose decretate , & decise , ed insieme si solleva il Parroco dalla grossa spesa de' più riguardevoli Autori , che in quest' Opera sono citati : seconda amplissima edizione seguita nell' Anno 1713. Lire 2. 10.

Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti à *Confessori* dell'uno, e d' altro Clero , dell' Anno 1025. sino all' Anno 1714. *inclusivè*: Opera dello stesso Pittoni , necessarissima non solo à Religiosi , che sono per amministrar il Sacramento della Penitèzia , mà etiamdio à quelli , che attualmente lo amministrano, terza amplissima Edizione seguita nell' Anno 1714. L. 2. 10.

Si congegneranno ben presto al Torchio le Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti alli *Regolari* di qualsivoglia Ordine , anche Militare, dall' Anno 449. sino all' Anno 1714. *inclusivè*. Opera dello stesso Pittoni , divisa in due Tomi. L. 6.

Si drazanno pure (piacendo à Dio) quanto prima alle Stampe le Costituzioni Pontificie , e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti alli *Concilij Provinciali* , & alli *Sinodi Diocesani* : e serviranno fruttuosamente per compimento di tutta l' Opera dello stesso Pittoni. L. 2.

Universali *Decreti* della Sacra Congregazione de' Riti , dall' Anno 1501. sino all' Anno 1714. *inclusivè* , molto utili , e necessari à tutti gl' Ecclesiastici dell' uno , e l' altro Clero , raccolti dallo stesso Pittoni , ed in questa terza Edizione seguita nell' Anno 1715. ritolti al numero di trecento , e sessantasei. fol. 16.

Novissimo *Decennio Romano de' Decreti Officij* , o sia , Calendario Romano per dieci Anni , dall' Anno 1713. sino all' Anno 1722. *inclusivè* , e posto ad utilità di tutte le Diocesi dallo stesso Pittoni. L. 2: 4.

Vi-

Vita del Sommo Pontifice Innocenzo XI. descrittà da Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto , & in questa lista impressione accresciuta di notizie. L. 1: 4

Risposte Curiose , che si danno ad ogni *Quesito* in più forti de' Versi Italiani , e Latini: facilissima Invenzione Numerica del Pittoni , che serve per render allegria una Nobile Radunanza , ed eccitarla à contumare con gusto l' hore più oziose del Giorno nell' Estivo Trimestre , e quelle più tediose della Notte nella stagione Brumale , con Figura in rame , Seconda Edizione seguita nell' Anno 1715. fol. 16

Historia della Vita , Azioni , e Guerre crudelissime del fiero Rè Attila fatte nell' Italia , e specialmente nella Lombardia , cavate da Originali manoscritti antichissimi con due figure in Rame : di D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto: Terza impressione ad istanza de' Curiosi. fol. 16.

ALTRI LIBRI.

LE Proposizioni di Michele de Molinos dannate dal Pontifice Innocenzo XI. con la dannazione d' altre Proposizioni. fol. 12

L' Elorcilla bene ammaestrato dal P. Gio: Pietro Pinamonti della Compagnia di Gesù. fol. 10.

Trattato de' Scrupoli di Conscienza : che cosa siano , con quali Rimesj si curino , e se sia bene operare contro li Scrupoli , non potendosene liberare : Operetta utile , e necessaria à Confessori , e Penitenti. fol. 10

Idea d' un buon Confessore secondo la Dottrina , e modo di Vivere di S. Francesco di Sales Vescovo , e Principe di Genova. fol. 12

Il Pensiero de' Pensieri , dodici Considerazioni sopra la Nobiltà , Bellezza , Prezzo , & altre qualità dell' Anima Nostra , cavate in parte da un' Operetta del Padre Pietro Pinamonti della Compagnia di Gesù. fol. 6

Trentatre novissimi universali *Decreti* della Sacra Congregazione de' Riti circa le Giurisdizioni Parochiali , le Fonzioni , e le preminenze fra li Parrochi , e le Confraternità de' Laici , il loro Capellani , ed Officiali. fol. 8

Decreti recentissimi sopra la moderazione de' gl' Indulti di ricever gl' Ordini fuori del tempo : la celebrazione delle Messe per

per li Sacerdoti Scolari nelle Chiese de' Regolari: gl'abusi di
Sacrificare negl'Oratorj Privati, e sopra gl'Officj concessi una
volta alla settimana, ovvero al mese. fol. 8

Moderne risoluzioni della Sacra Congregazione del Con-
cilio concernenti la materia delle Giurisdizioni de' Chierici.
fol. 8.

La troppa brevità della Messa condannata nel Sacerdote da
Monsignor Alessandro Sperelli Vescovo di Gubbio. fol. 6

Breve Dichiarazione de' Sacri Vestimenti, con li quali il Sa-
cerdote si veste per dir la Messa. fol. 6

La Vocazione Vittoriosa, Operetta Spirituale, in cui si
dimostrano gli Affalti fatti alla Gioventù chizmata da Dio al-
la Religione, e l'Arte da ributtarli: data in luce da Gio: Pie-
tro Primonti della Compagnia di Gesù. fol. 16

Considerazione del Giorno del Giudizio sopra la Sequenza de'
Morte, con una breve dichiarazione roborata da Testi della
Sacra Scrittura, in cui si mostra fondata la detta Sequenza,
con figura.

Devotissimi Saroni sopra il Santissimo Sacramento dell'
Altare, fatti alla breve per commodo de' Parrochi da Mon-
signor D. Lodovico Agostini Ferrarese, Protonotario Apo-
stolico. fol. 10

Risoluzione de' Dubii per acquistare l'Indulgenza Plenaria,
ed il Santissimo Giubileo: Operetta utilissima non meno à
Penitenti, che à Confessori, con le citazioni degl' Autori
più classici, ed approvati. fol. 6

Il vero Giorno, in cui è seguita la Passione, e Morte del
Nostro Signor Gesù Christo: Operetta curiosa, dove ri-
gettata l'opinione d'alcuni Mathematici, si prova con vali-
de ragioni, esser accorta alli ventisei di Marzo in Venerdì:
sentimenti di Giovanni Padovano su Rettore in S. Margarita
di Verona. fol. 6

Historia di Gondeberga Regina de' Longobardi, descritta
dal Dottor Alessio Lemis Monzese degna d'esser letta da qual-
sivoglia Dama, e Cavaliere, come pure da quelle, che vivo-
no rimarrate dentro de' Chiostrj, con il Ritratto in Rame.
fol. 16.

JUAN

DAD AUTÓNOMA DE NUEVA
CIÓN GENERAL DE BIBLIOTE

